

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

3 3433 00034371 9

ZHKD
+
Eastern

Greek Church, Ecumenical Church, The Catholic
Address.

Monthly Service (Ritual)

ΜΗΝΑΙΟΝ

of the Month of
ΤΟΥ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

containing all the services belonging to it

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν
Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ *fratelli* *Bartholomaeo*

Bartholomaeo Kottasomousianou, the Ombian
ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΤΤΑΣΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

and by him augmented by the addition of the ritual
Καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξηθὲν τῆς τοῦ Τυπικοῦ προσθήκη
κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἁγίας *ecclesiae* *κατὰ τὴν*

of the Great Church of Constantinople
ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

Ἡ ΣΤΗ ΕΓΓΡΑΦΩ ΑΔΕΙΑ

Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθὲν.

edition 11th
ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗ.

ΒΕΝΕΤΙΑ *(Venice)*
ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Ο ΦΟΙΝΙΣ
1889.

-4587-

Μ Η Ν

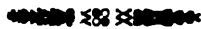
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΜΙΑΝ.

ΤΗ Α΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ κατὰ σάρκα Περιτομή τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.

Τ Τ Π Ι Κ Ο Ν .

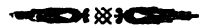
Εάν τύχη ἐν Κυριακῇ ἢ παροῦσα ἡμέρα, τῷ Σαββάτῳ Ἐσπείρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ α΄. Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ι΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ΄. τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄. Δέξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. δ΄. Σοφίας ἐραστῆς. Καὶ νῦν, τὸ α΄. τοῦ Ἦχου. Εἰσοδος· Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δέξα, τοῦ Ἁγίου Ἦχος πλ. β΄. Ὁ τὴν χάριν τῶν θαυμάτων. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. δ΄. Οὐκ ἐπησχύνθη ὁ πανάγαθος Θεός. Ἀπελυτίκιον Ἀναστάσιμον τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἢ Λιτῆ τοῦ Ἁγίου, τὸ, Ἀξιόν ἐστι, καὶ Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς — Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου καὶ τοῦ Πολυελλίου, Καθίσματα Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν, καὶ τὰ τελευταῖα τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτῶν. Τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπακοή, τὰ Ἀντίφωνα, καὶ Προκείμενον τοῦ Ἦχου. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπό γ΄. Ὡδὴς Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος Ἀναστάσιμος. Καταβασίαι διπλαῖ. Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν. Δέξα, Ταῖς τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Ἰδιόμελον,

Ἀναστάς ὁ Ἰησους. Ἡ Τιμιωτέρα στιχολογῆται καὶ μετ' αὐτῆ, ἢ Ὁ. Ὡδὴ τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ΄. καὶ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν τῶ Ἁγίου δ΄. Δέξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, εἰ βούλει, λέγει τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν· Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ... Τρισάγιον. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ καθιζῆς ἢ Δεῖα Λειτουργία τοῦ Μεγ. Βασιλείου. Κοινωνικόν, Αἰνεῖτε. Ἀντὶ δὲ τοῦ, Εἶδομεν τὸ φῶς, λέγει τὸ, Μορφὴν ἀναλλοιώτως, κτλ.

Ἐάν δὲ τύχη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἢ παροῦσα Ἑορτῆ, ἢ Ἀκολουθία ψάλλεται καθὼς ἐστὶν ἐφεξῆς τετυπωμένη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὴν α΄. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. δ΄. Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, κατεδέξατο σπαργάνων περιβολὴν· οὐκ ἐβδελύξατο σαρκὸς τὴν περιτομὴν, ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν Μητέρα, ὁ ἀναρχος κατὰ τὸν Πατέρα. Αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν· Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Δίς. Ὁ αὐτός.

Οὐκ ἐπησχύνθη ἢ πανάγαθος Θεός, τῆς σαρκὸς τὴν περιτομὴν ἀποτμηθῆναι· ἀλλ'

ἔδωκεν ἑαυτὸν, τύπον καὶ ὑπογραμμὸν, πᾶσι πρὸς σωτηρίαν· ὁ γὰρ τοῦ Νόμου Ποιητῆς, τὰ τοῦ Νόμου ἐκπληροῖ, καὶ τῶν Προφητῶν τὰ κηρυχθέντα περὶ αὐτοῦ. Ὁ πάντα περιέχων δρακί, καὶ ἐν σπαργάνοις εἰληθεῖς, Κύριε δόξα σοι (*).

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου,
Ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ο ἐπωνύμως κληθεῖς τῆς βασιλείας· ὅτε τὸ βασιλεῖον σὺ ἱεράτευμα, τὸ τοῦ Χριστοῦ ἔθνος ἅγιον, φιλοσοφία, καὶ ἐπιστήμη Πάτερ ἐποίμανας, τότε διαδήματι, σὲ κατεκόσμησε, τῆς βασιλείας Βασιλεῖε, βασιλευόντων, ὁ Βασιλευὼν καὶ πάντων Κύριος, ὁ τῷ τεκόντι συννοούμενος, αἰδίως Υἱὸς καὶ συναναρχος· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ιεραρχίας στολαῖς ἠγλαΐσμενος, χαίρων ἀνεκλήρως τὸ Εὐαγγέλιον, τῆς βασιλείας Βασιλεῖε, ὀρθοδοξίας, τῇ Ἐκκλησίᾳ βλύσας διδάγματα· οἷς νῦν φωτιζόμενοι, μίαν Θεότητα, τὴν ἐν Πατρὶ παντοκράτορι, μονογενεῖ τε, τοῦ Θεοῦ Λόγῳ καὶ Δεῖῳ Πνεύματι, θεολογοῦμεν καὶ δοξάζομεν, ἐν Προσώποις τρισὶν ἀδιαίρετον· ἣν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο οὐρανίαις συνῶν χοροστασίαις, καὶ συναυλιζόμενος Πάτερ Βασιλεῖε· ὧν καὶ τὸν βίον ἐζήλωσας, τῇ λαμπροτάτῃ, εἰλικρινείᾳ τῆς πολιτείας σου, ἔτι μετὰ σώματος ἀναστρεφόμενος, τοῖς ἐπὶ γῆς ὡς τις ἄσαρκος· τοὺς ἐντροφῶντας, τῆς Θεοπνεύστου διδασκαλίας σου, ἐκ τῶν κινδύνων, καὶ τοῦ σκότους τῆς ἀγνωσίας, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Σοφίας ἐραστῆς γενόμενος Ὅσιε, καὶ πάντων τῶν ὄντων, τὴν πρὸς Θεὸν προκρίνας

(*) Χειρόγραφον παλαιὸν εἰς μεμβράναν ἔχει τὰ ἀνωτέρω δύο Ἰδιόμιλα, καὶ τὸ Δοξαστικὸν τῶν Αἰνῶν, τοιζόμενα διὰ σημείων μουσικῶν· οὐκ ἔχει δὲ αὐτὰ ἐκ τῶν ἐξῆς Προσορτίων οὔτε Τριώδια, οὔτε Προσόμοια τῶν Αἰνῶν, ἢ τῶν Ἀποστιχῶν αὐτῶν. Ἀλλ' οὐδὲ Λιτὴν ἔχει, οὐδὲ Καθίσματα τοῦ Ὁρθρου εἰς οὐδεμίαν ἑορτὴν τοῦ παρόντος μηνός, εἰμὴ μόνον τὰ τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων Καθίσματα. Ἀδελφον δὲ, ποίας ἐποχῆς ἐστὶ τὸ χειρόγραφον τοῦτο, μὴ ὄντος σεσημειωμένου τῆς χρόνου, καθ' ἐν ἑγγραφῇ· ἀλλ' ὡς ἐκ τοῦ χαρακτῆρος τῶν γραμμάτων εἰκάζεται, ἐστὶ ἰστίον ἔργον τοῦ II. αἰῶνος, ἢ καὶ ὀλίγον δὲ ἀρχαιότερον.

συμβίωσιν, μελέτην θανάτου, εἰκότως τῷ βίῳ κατέλιπες· τὰ γὰρ σαρκὸς πάθη, ἐγκρατείας πόνοις, σεαυτῷ περιελόμενος, καὶ Δεῖου μελέτη Νόμου, ἀδουλωτον τῆς ψυχῆς τηρήσας τὸ ἀξίωμα, ἀρετῆς περιουσία, ὅλον τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, καθυπέταξας τῷ πνεύματι· διὸ σάρκα μισήσας, καὶ κόσμον καὶ κοσμοκράτορα, παριστάμενος τῷ Χριστῷ, αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Ὁ αὐτός.

Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, κατεδέξατο σπαργάνων περιβολὴν· οὐκ ἐβδελύξατο σαρκὸς τὴν περιτομὴν, ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν Μητέρα, ὁ ἀναρχος κατὰ τὸν Πατέρα. Αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν· Σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Οφθη Κύριος τῷ Ἀβραμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κεφ. 17. Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς σου· εὐαρέσκει ἐναντίον ἐμοῦ, καὶ γίνου ἀμεμπτος. Καὶ δήσωμαι τὴν διαθήκην μου ἀνά μέσον ἐμοῦ, καὶ ἀνά μέσον σου, καὶ πληθυνῶ σε σφόδρα· καὶ ἔσῃ πατὴρ πλήθους ἔθνων. Καὶ οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομά σου Ἀβραμ, ἀλλ' ἔσται τὸ ὄνομά σου Ἀβραάμ, ὅτι πατέρα πολλῶν ἔθνων τέθεικά σε. Καὶ αὐξανῶ σε σφόδρα σφόδρα, καὶ δήσω σε εἰς ἔθνη, καὶ Βασιλεῖς ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται. Καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου ἀνά μέσον ἐμοῦ, καὶ ἀνά μέσον σου, καὶ ἀνά μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν, εἰς διχθήκην αἰώνιον, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς Θεός. Καὶ ἔπεσεν Ἀβραάμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆ, καὶ προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἀβραάμ· Σὺ δὲ τὴν διαθήκην μου διατηρήσεις, σὺ, καὶ τὸ σπέρμα σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. Καὶ αὕτη ἡ διαθήκη, ἣν διατηρήσεις ἀναμέσον ἐμοῦ, καὶ ἀναμέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. Περιτμηθήσεται ὑμῖν πᾶν ἀρσενικόν· καὶ περιτμηθήσεσθε τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας ὑμῶν, καὶ ἔσται εἰς σημεῖον διαθήκης ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν. Καὶ παιδίον ὀκτῶ ἡμερῶν, περιτμηθήσεται ὑμῖν πᾶν ἀρσενικόν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν. Καὶ ἀπερίτμητον ἄρσεν, ὃ οὐ περιτμηθήσεται τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ γένους αὐτῆς· ὅτι τὴν διαθήκην μου διεσκέδασεν.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κύριος ἔκτεισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ. Πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με, ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι. Καὶ πρὸ τοῦ ταῖς ἀβύσσους ποιῆσαι, πρὸ τοῦ προελθεῖν ταῖς πηγὰς τῶν ὑδάτων. Πρὸ τοῦ ὄρη ἐδρασθῆναι, πρὸ δὲ πάντων τῶν βουνῶν γεννᾶ με. Κύριος ἐποίησε χώρας καὶ οἰκίητους, καὶ ἄκρα οἰκούμενα τὴν ὑπ' οὐρανόν. Ἦνίκα ἠτοίμαζε τὸν οὐρανόν, συμπαρήμην αὐτῷ, καὶ ὅτε αἰφώριζε τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπ' ἀνέμων. Ἦνίκα ἰσχυρὰ ἐποίησε τὰ ἄνω νέφη, καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθει πηγὰς τῆς ὑπ' οὐρανόν. Ἐν τῷ τιθέσθαι τῆ θάλασσαν ἀκριβασμὸν αὐτοῦ, καὶ ὑδάτα οὐ παρελεύσεται στόμα αὐτοῦ, καὶ ἰσχυρὰ ἐποίησε τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἤμην παρ' αὐτῷ ἀρμόζουσα. Ἐγὼ ἤμην, ἣ προσέχαιρε καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραίνομην ἐν προσώπῳ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεὶλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίσανται χάριτας. Στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν, δικαιοσύνη δὲ ρύεται αὐτὸς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννάται εἰς ζωὴν, καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγῆσει. Φῶς δικαίοις διὰ παντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσῃσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπῶντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτήν, οὐ κοπιᾷσει· καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν, ταχέως εὐμερῖμος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φανταίζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξέζητησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν· μύστις γὰρ ἔστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ ἀρετῆς τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς, εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδὲν ἔστι ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μελ-

λοντα εἰκάζειν· ἐπίσταται στροφᾶς λόγων, καὶ λύσει αἰνιγματῶν· σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων· καὶ πᾶσι σύμβουλος ἔστιν ἀγαθὴ. Ὅτι ἀθανασία ἔστιν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεία ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζη τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπη τὸν κόσμον ἐν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μὴ με ἀποδοκιμάσης ἐκ παιδῶν σου· ὅτι ἐγὼ δαῦλος σὸς, καὶ υἱὸς τῆς παιδείας σου. Ἐξαπέστειλον αὐτήν ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξη με, τί εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί· καὶ ὀδηγήσει με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξει με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοὶ, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν (*).

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,
Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Χριστὸν εἰσοικισάμενος ἐν τῇ ψυχῇ σου, διὰ τῆς καθαρᾶς σου πολιτείας, τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, ἱεροφάντα Βασιλείε, πόταμους ἀνεβλυσας δογμάτων εὐσεβῶν τῇ οἰκημένῃ· ἐξ ὧν ποτιζόμενος ὁ πιστὸς τῆς Ἐκκλησίας λαός, καρπὸν χειλέων ὁμολογηντῶν, τὴν χάριν προσφέρει, τῷ δοξάσαντι τὴν μνήμην σου, εἰς αἰῶνα αἰῶνος.
Ὁ αὐτός.

Μύρον ἐκκενωθὲν ἐπὶ σοὶ τῆς χάριτος, ἐχρισέ σε ἱερουργῆσαι τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν, Βασιλείε Θεοφάντορ· τοῦ Χριστοῦ γὰρ εὐδία γενόμενος, τῆς ὁσμῆς τῆς γνώσεως αὐτοῦ, τὴν οἰκουμένην ἐπλήρωσας· διὸ ταῖς φωναῖς τῶν οἰκετῶν σου εὐμενῶς δεχόμενος, αἴτησαι ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε, τὸ μέγα ἔλεος.
Βύζαντος. Ὁ αὐτός.

Τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἀμπεχόμενος, Τριάδος ὑπέρμαχε Βασιλείε, θρόνῳ παρέστης δικαστικῷ, προκινδυνεύων τῆς πίστεως· καὶ ἀθλητικὴν ἔνστασιν ἐπιδειξάμενος, θυμὸν Ἐπαρχοῦ κατήσχυνας, θρασυνομένου τῷ κράτει τῆς ἀσεβείας· καὶ σπλάγγνων ἐκτομὴν ἀπει-

(*) Καὶ ἀλλαγῶ ἐσημειώθη, ὅτι τὸ παρὸν Ἀνάγνωσμα ἠρῶνισμένον ἔστιν ἐκ πολλῶν κεφαλαίων καὶ ἐδαφίων τῶν τε Παροιμιῶν τοῦ Σολομῶντος, καὶ τῆς Σοφίας αὐτοῦ.

λῆντος, προθύμως ταῦτα προέκρινας· καὶ Μάρ-
τυς γενόμενος τῆ προαιρέσει, τὸν στέφανον ἀ-
νεδήσω τῆς νίκης παρὰ Χριστοῦ, τοῦ ἔχοντος
τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Εξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου, Ὅσιε Πα-
τερ· καὶ γέγονας Ποιμὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ
Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πι-
στεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. δ΄.

Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ, τῷ γένει τῶν ἀν-
θρώπων, κατεδέξατο σπαργάνων περιβο-
λὴν· οὐ ἐβδελύξατο σαρκὸς τὴν περιτομὴν, ὁ
ἄκταήμερος κατὰ τὴν Μητέρα, ὁ ἀναρχος κατὰ
τὸν Πατέρα. Αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν· Σὺ εἶ ὁ
Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄. Βύζαντος·

Ωδεία καὶ ἱερά τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας
μελίσσα, Βασιλεῖε παμμακάριστε· σὺ γὰρ
τοῦ Θεοῦ πόθου τῷ κέντρῳ, σεαυτὸν καθοπλί-
σας, τῶν θεοσυγῶν αἱρέσεων τὰς βλασφημίας
κατέτρωσας· καὶ ταῖς ψυχαῖς τῶν πιστῶν,
εὐσεβείας τὸν γλυκασμὸν ἐθησαύρισας· καὶ νῦν
τοὺς θεοὺς λειμῶνας, τῆς ἀκηρατοῦ διερχόμε-
νος νομῆς, μνημόνευε καὶ ἡμῶν, παρεστῶς τὴν
Τριάδα τὴν ὁμοούσιον. Ὁ αὐτός.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Βασιλείου Μοναχοῦ.

Πάντων τῶν Ἀγίων ἀνεμάξω τὰς ἀρετὰς,
Πατὴρ ἡμῶν Βασιλεῖε· Μωϋσέως τὸ πρᾶ-
νον· Ἡλιοῦ τὸν ζῆλον· Πέτρου τὴν ὁμολογίαν·
Ἰωάννου τὴν Θεολογίαν· ὡς Παῦλος ἐκβοῶν
οὐκ ἐπαύσω· Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ·
τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι·
Ὅθεν σὺν αὐτοῖς αὐλιζόμενος, ἐκέτευε σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β΄.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τῶν ἄντων ἐκμελετήσας τὴν φύσιν, καὶ πάν-
των περισκοπήσας τὸ ἄστατον, μόνον
εὖρες ἀκίνητον, τὸν ὑπερουσίως ὄντα Δημιουργὸν
τοῦ παντός· ᾧ καὶ μᾶλλον προσθέμενος,
τῶν ἐκ ὄντων τὸν πόθον ἀπέρριψας. Πρέσβευε
καὶ ἡμᾶς, τοῦ Θεοῦ πόθου τυχεῖν, ἱεροφάντα
Βασιλεῖε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Οτὴν χάριν τῶν θαυμάτων, οὐρανόθεν κο-
μισόμενος, καὶ τὴν πλάνην τῶν Εἰδώλων,

σηλιτεύσας ἐν τοῖς δόγμασιν, Ἀρχιερέων ὑπάρ-
χεις δόξα καὶ ἐδραίωμα, παμμακάριστε Βασι-
λεῖε, καὶ πάντων τῶν Πατέρων διδασκαλίας
ὑπόδειγμα. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν, αὐ-
τὸν ἐκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ΄.

Οὐκ ἐπησχύνθη ὁ πανάγαθος Θεός, τῆς σαρ-
κὸς τὴν Περιτομὴν ἀποτμηθῆναι· ἀλλ' ἔ-
δωκεν ἑαυτὸν, τύπον καὶ ὑπογραμμὸν, πᾶσι
πρὸς σωτηρίαν· ὁ γὰρ τοῦ Νόμου ποιητῆς, τὰ
τοῦ Νόμου ἐκπληροῖ, καὶ τῶν Προφητῶν τὰ
κηρυχθέντα περὶ αὐτοῦ. Ὁ Πάντα περιέχων
δρακί, καὶ ἐν σπαργάνοις εἰληθεῖς, Κύριε δό-
ξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, Ἦχος α΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου,
ὡς δεξαμένην τὸν λόγον σου· δι' οὗ θεο-
πρεπῶς ἐδογματίσας, τὴν φύσιν τῶν ὄντως ἐ-
τρανώσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἦθη κατεκόσμη-
σας. Βασιλεῖον Ἱεράτευμα, Πάτερ Ὅσιε, Χρι-
στὸν τὸν Θεὸν ἐκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ
μέγα ἔλεος.

Ἔτερον τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Μορφὴν ἀναλλοιώτως, ἀνθρωπίνην προσέ-
λαβες, Θεὸς ὢν κατ' οὐσίαν, πολυεύ-
σπλαγγνε Κύριε· καὶ Νόμον ἐκπληρῶν, Περι-
τομὴν, θελήσει καταδέχη σαρκικὴν, ὅπως παύ-
σης τὰ σκιῶδη, καὶ περιέλῃς τὸ κάλυμμα τῶν
παθῶν ἡμῶν. Δόξα τῇ ἀγαθότητι τῇ σῆ· δόξα
τῇ εὐσπλαγγνίᾳ σου· δόξα τῇ ἀνεκφράστῳ
Λόγῳ συγκαταβάσει σου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνἀναρχον Λόγον.

Ως βασιλεῖον κόσμον τῆς Ἐκκλησίας Χρι-
στοῦ, τὸν Βασιλεῖον πάντες ἀνευφημήσω-
μεν, τῶν δογμάτων θησαυρὸν τὸν ἀνέκλειπτον·
διὰ τούτων γὰρ αὐτός, ἐξεπαίδευσεν ἡμᾶς,
Τριάδα σέβειν Ἀγίαν, ἠνωμένην μὲν τῇ οὐσίᾳ,
διαριετὴν δὲ ταῖς ὑποστάσεσιν.

Δόξα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

Βασιλεῖε σοφέ, παρεστῶς τῇ Τριάδι, ἐκέτευε
λαβεῖν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, ἡμᾶς τοὺς
ὑμνοῦντάς σε, καὶ τιμῶντας τὴν μνήμην σου,
χάριν ἔλεος, καὶ ἰλασμὸν τῶν πταισμάτων· ὅ-
πως στόματι, δοξάζωμεν καὶ καρδίᾳ, τὸν μόνον
φιλόανθρωπον.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Ο πάντων Ποιητής, καὶ Δεσπότης τοῦ κόσμου, ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι ἅνω, ὡς βρέφος περιτέμνεται, ἐπὶ γῆς ὀκταήμερος. Ὅντως δεῖά τε, καὶ θαυμαστά σου τὰ ἔργα! σὺ γὰρ Δέσποτα, ὑπὲρ ἡμῶν περιτέμνη, ὡς ὢν Νόμου πλήρωμα.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς ἀρρήτου σοφίας θεοπτικῶς, ἐξαντλήσας τὸν πλοῦτον τὸν μυστικόν, πᾶσιν ἐθησαύρισας, ὀρθοδοξίας τὰ νάματα, τῶν μὲν πιστῶν τὰς καρδίας, ἐνθέως εὐφραίνοντα, τῶν δὲ ἀπίστων τὰ δόγματα, ἀξίως βυθίζοντα. Ὅθεν διὰ ἀμφοτέρων, εὐσεβείας ἰδρῶσιν, ἐδειχθῆς ἀήττητος, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος. Ἱεράρχα Βασίλειε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος δ΄.

Ο ὑπάρχων ἄβυσσος, φιλανθρωπίας, ἐνεδύσω Δέσποτα, μορφήν τοῦ δούλου, καὶ σαρκί, περιετμήθης δωρούμενος, ἀνθρώποις πᾶσι τὸ μέγα σου ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, τοῦ Ἁγίου,
Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆ δυνάμει τῶν λόγων τῶν θεϊκῶν, καθελὼν τὰς αἰρέσεις τὰς ζοφεραῖς, πάντα τὰ φρυδάγματα, τοῦ Ἀρείου ἐβύθισας· τοῖς γὰρ βροτοῖς τὸ Πνεῦμα, Θεὸν ἀνεκήρυξας, καὶ τῶν χειρῶν ἐκτάσει, ἐχθροὺς ἐθανάτωσας, πᾶσαν ἐκδιώξας, Σαβελλίου λατρείαν· καὶ πάντα φρονήματα, Νεστορίου κατήρησας. Ἱεράρχα Βασίλειε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Δόξα, ὁμοιον.

Η τῶν λόγων σου χάρις τῶν θεϊκῶν, καὶ δογμάτων τὸ ὕψος τὸ μυστικόν, θείας ἡμῖν γέγονεν, ἀναβάσεως κλίμαξ· πνευματικὴν γὰρ Πάτερ, κησαμένος σάλπιγγα, ἐν αὐτῇ ἐκήρυξας, τὰ θεῖα διδάγματα. Ὅθεν καὶ εἰς τόπον, κατεσκηνώσας χλόης, μισθὸς τῶν ἀγῶνων σε, κομισάμενος Ὅσιε. Ἱεράρχα Βασίλειε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ο τῶν ὄλων Δεσπότης καὶ Ποιητής, ἐξ ἀχράντου σε μήτρας σάρκα λαβὼν, προσ-

τάτιν σε ἔδειξε, τῶν ἀνθρώπων Πανάμωμε· διὰ τοῦτο πάντες, πρὸς σέ καταφεύγομεν, ἰλασμόν πταισμάτων, αἰτῆμενοι Δέσποινα, καὶ αἰωνιζούσης, λυτρωθῆναι βασάνου, καὶ πάσης κακώσεως, τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὸν πανάγιον τόκον σου.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. Ἦχος Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ Ἔθνη.

Πᾶσα πνοή.

Τὸ Εὐαγγέλιον, κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ μὴ εἰσερχόμενος.

Ὁ Ν΄. Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β΄.

Εξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου, Ὅσιε Πάτερ· καὶ γέγονας Ποιμὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς. Ποίημα Στεφάνου.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἰρμός.

Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὀδηγήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων· ὅτι δεδοξασται.

Η ὀγδοάς, φέρουσα τύπον τοῦ μέλλοντος, τῆ σῆ Χριστὲ λαμπρύνεται, καὶ ἀγιαζέται, ἐκουσίῳ πτωχείᾳ· ἐν ταύτῃ γὰρ νομίμως, περιετμήθης σαρκί.

Περιτομὴν, δέχεται τῇ ὀγδοάδι Χριστὸς, τῆς ἑαυτοῦ γεννήσεως· καὶ ταύτης σήμερον, τὴν σκιάν καταστέλλει, τὸ φῶς ἐξανατέλλων, τῆς νέας χάριτος.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Σοῦ τὴν φωνήν, ἔδει παρεῖναι Βασίλειε, τοὺς ἐγχειρεῖν ἐθέλουσι, τοῖς ἐγκωμίοις σου· ἀλλὰ Πάτερ συγγνώμων, γενόμενος τὴν χάριν, νέμοις ἀφθόνως ἡμῖν.

Τὸ ἐμπαθὲς, σκίρτημα τῆς τυραννέσης σαρκός, φιλοσοφίας ἔρωτι, ἐπαιδαγωγήσας· διὸ ἐν ἀκηρατοῖς, αὐλίξῃ βασιλείοις, Πάτερ Βασίλειε.

Τῶν ἀρετῶν, σὺ τὴν τραχεῖαν βαδίσας ὁδόν, ἐπὶ τὴν λείαν ἔφθασας, καὶ ἀστασίαστον,

τὴν οὐράνιον βασίλιν, καὶ πᾶσαν ἀνεδείχθης, τύπος Βασιλείε.

Τὰ τῆς ψυχῆς, πάθη χρησίμως Βασιλείε, ἅμα δὲ καὶ τοῦ σώματος, ἐν τῷ τοῦ Πνεύματος, περιέτεμες ἕξει· σαυτὸν δὲ τῷ Δεσπότη, θυμα προσήνεγκας.

Σὺ γεγωνῶς, μύστις ἀρρήτων Βασιλείε, τὸ τοῦ Χριστοῦ βασίλειον, ἐμυσταγωγῆσας, ἱεράτευμα Πάτερ, σαφῶς τὸ τῆς Τριάδος, φῶς ἀπαστράψας ἡμῖν. Θεοτοκίον.

Τὺς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσεται, τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν; Θεὸν γὰρ τέτοκας, ἐν σαρκὶ Παναγία, ἡμῖν ἐπιφανέντα, Σωτῆρα πάντων ἡμῶν.

Καταβασία.

» Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, καὶ διὰ ξηρᾶς
» Αἰκείου ἔλκει, ἐν αὐτῷ κατακαλύψας
» ἀντιπάλους, ὁ κράταις, ἐν πολέμοις Κύριος,
» ὅτι δεδόξασται.

Ἐτέρα. Ἰαμβική.

» **Σ**τίθει Θαλάσσης, κυματούμενον σάλον,
» **Σ**ῆπειρον αὐθις, Ἰσραὴλ δεδειγμένον.
» Μέλας δὲ πόντος, τριατάτας Αἰγυπτίων,
» Ἐκρυψεν ἄρδην, ὑδατόστρωτος τάφος,
» Ῥώμη κραταιᾶ, δεξιᾶς τοῦ Δεσπότη.
» Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νε-
» κρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Ο λόγος σαρκωθεὶς ὁ ὑπερούσιος, εἰς λῆξιν τοῦ Νόμου περιετμήθη· ἀπαρχὰς δὲ θείας χάριτος, καὶ ζωῆς ἀκηράτου ἡμῖν δέδωκεν.

Τοῦ Νόμου πληρωτὴς ὡς ἐκ ἀντίθεος, ὑπάρχων Χριστὸς ὁ σαρκακωμένος, ἀνεδείχθη καὶ ἠξίωσεν, ἐκὼν περιτμηθῆναι ὀκταήμερος. Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Παιδείας γεγωνῶς ἀπάσης ἐμπλεως, οὐ μόνον τῆς καίτω καὶ πατουμένης, πολλῶ μάλλον δὲ τῆς κρείττονος, ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ φῶς Βασιλείε.

Τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου στοιχειούμενος· ἀρχὴ γὰρ σοφίας, οὗτος ὑπάρχει· τῇ φιλίᾳ τῆς ἀμείνονος, ἐπτερώθης σοφίας, ὦ Βασιλείε.

Βασιλείε, σοφῶς ἐπέθης πράξεως, καὶ πράξιν ἐπίθασιν θεωρίας, θειοτέρας ἐπιδέδειξαι, καὶ τῶν ὄντων τὴν γκῶσιν ἐμυήθης σαφῶς.

Συνέδραμε Χριστὲ καὶ συνεξέλαμψεν, ἡ μνημησὺ Πάτερ τοῖς γενεθλίοις, ὧν τὸ ἀφρα-

στον Μυστήριον, ταῖς σαῖς διδασκαλίαις ἐφάνερωσας.

Θεοτοκίον.

Ασπόρως ἐν γαστρὶ Θεὸν συνέλαβες, καὶ τίκεις ἀφράστως σεσαρκωμένον, εἰς ὃν βλέπειν οὐ τολμῶσιν Ἀγνή, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ἀειπάρθενε.

Καταβασία.

» **Ι**σχὺν ὁ διδούς, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύ-
» **Ι**ριος, καὶ κέρας χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν,
» Παρθένου, ἀποτίκτεται· μολεῖ δὲ πρὸς τὸ
» Βάπτισμα· διὸ πιστοὶ βοήσωμεν· Οὐκ ἔστιν
» ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος
» πλήν σου Κύριε.

Ἐτέρα. Ἰαμβική.

» **Ο**σοὶ παλαιῶν ἐκλελύμεθα βρόχων,
» Βορῶν λεόντων συντεθλασμένων μύλας,
» Ἀγαλλιῶμεν, καὶ πλατύνωμεν στόμα,
» Λόγῳ πλέκοντες ἐκ λόγων μελωδίαν,
» Ὡ τῶν πρὸς ἡμᾶς ἦδεται δωρημάτων.
» Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εξανοίξας τὸ στόμα λόγῳ Θεοῦ, ἐξηρεῦξεν σοφίαν κήρυξ φωτός, καὶ φρόνημα ἐνθεον, τῇ οἰκουμένην κατέσπειρας· τῶν γὰρ Πατέρων ὄντως, κυρώσας τὰ δόγματα, κατὰ Παῦλον ὄφθης, τῆς Πίστεως πρόμαχος· ὅθεν καὶ Ἀγγελῶν, συμπολίτης ὑπάρχεις, καὶ τούτων συνόμιλος, ἀνεδείχθης μακάριε· Θεοφάντορ Βασιλείε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην.

Δόξα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Πᾶσαν ἠρδευσας τὴν οἰκουμένην, ὡσπερ ὕδασι ταῖς διδασκαλίαις σου, τῆς εὐσεβείας ἐνσπείρας τὰ δόγματα· ἢ τῆς ζωῆς γὰρ πηγὴ ὁ Χριστὸς ἐν σοὶ, ἐπανεπαύσατο ὄντως Βασιλείε· ὃν ἰκέτευε, ὡς παρρησίαν κεκτημένος Θεόπνευστε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο τῶν ὄλων Κύριος, Περιτομὴν ὑπομένει, καὶ βροτῶν τὰ πταίσματα, ὡς ἀγαθὸν περιτέμνει· δίδωσι τὴν σωτηρίαν σήμερον κόσμῳ· Χαίρει δὲ ἐν τοῖς ὑψίστοις καὶ ὁ τοῦ Κτίστου, Ἱεράρχης καὶ φωσφόρος, ὁ θεῖος μύστης Χριστοῦ Βασιλείος.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς αἰ-
» **Ε**κονομίας, καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιλάν-
» **Ε**ρωπε.

Περιτέμνεσθαι πέπαυται, ἀφοῦ Χριστὸς ἐκὼν περιετμήθη, τῶν Ἐθνῶν τὰ πλήθη, σώζων τῇ χάριτι.

Τὴν τοῦ μέλλοντος ἄληκτον, ἢ ὀγδοαὶς ζωὴν ἐξεικονίζει, ἐν ἣ ὁ Δεσπότης περιετμήθη Χριστὸς.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Καλλωπίζεται ὡσπερ, τῷ τόκῳ Χριστοῦ ἡ Νύμφη Ἐκκλησία, οὕτω καὶ τῇ μνήμησιν Παμμακάριστε.

Σεμνυνόμενος τέκνον, ὑπάρχειν Θεοῦ, Θεότητα εἰς κτίσιν, εὐσεβῶς Βασίλειε οὐ κατήγαγες.

Αταπεινὸς ὦφθης, Θεῷ συμμαχῶν, Βασίλειε ὁ πᾶσι, τῷ αὐτοῦ προστάγματι ταπεινούμενος.

Τῇ Ἐκκλησίᾳ δέδοσαι, παρὰ Θεοῦ χάρισμα καὶ τεῖχος, ὄχυρόν Βασίλειε παμμακάριστε.

Τοῖς ἀντιθέοις πέλεκυς, ἐκκοπτικός, καὶ πῦρ καταναλίσκων, τὴν ἀπάτην ὦφθης πατέρα Βασίλειε. Θεοτοκίον.

Δουσωποῦμέν σε Ἄχραντε, ἢ τὸν Θεόν, ἀσπόρως συλλαβοῦσα, τοῦ αἰεὶ πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Καταβασία.

• Ἀκήκοε Κύριε φωνῆς σου, ὃν εἶπας, Φωνῇ
• Ἐβρώντος ἐν ἐρήμῳ, ὅτε ἐβρόντησας πολ-
• λῶν ἐπὶ ὑδάτων, τῷ σῶ μαρτυρούμενος Υἱῷ.
• ὅλος γεγωνῶς τῆ παρόντος, Πνεύματος δὲ ἐβόη-
• σε· Σὺ εἶ Χριστὸς, Θεῷ Σοφία καὶ δύναμις.

Ἐτέρα. Ἰαμβική.

• Πυρσῶ καθαρθεὶς μυστικῆς θεωρίας,
• Ὑμνῶν Προφήτης τὴν βροτῶν καινεργίαν,
• Ῥήγγυσι γῆρυν, Πνεύματι κροτουμένην,
• Σάρκωσιν ἐμφαίνουσαν ἀρρήτου Λόγου,
• Ὡ τῶν δυναστῶν τὰ κράτη συνετρίβη.

Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

• Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων
• ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν
• προσταγμάτων, ὀδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου
• γὰρ ἄλλον, Θεόν, οὐ γινώσκωμεν.

Σὺ ἐκ Παρθένου Μητρὸς, ἀνερμηνεύτως προ-
• ελθὼν Κύριος, καὶ τὴν βροτῶν μὴ ἀπαξιώ-
• σασ, ἐνδύσασθαι μορφήν, ὡς βρέφος νομίμως,
• τὸν Νόμον ἐπλήρωσας.

Νυκτὶ ἐξωμοίωται, ὡς τὴν σκιάν τὴν νομι-
• κὴν στέργουσα, τὸν Ἰσραὴλ ἡ γεννησα-
• μένη· ἐξ ἧς ἀπαστράψαν, τὸ φῶς τὸ τοῦ κόσ-
•μου, Χριστὸς πεφανέρωται.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Αγε διπλὴν ἀληθῶς, ἡ Ἐκκλησία Ἑσπρτὴν σήμερον· Περιτομῆς, ὡς βρέφος Δεσπότης, ὀφθέντος ἐπὶ γῆς, καὶ μνήμης οἰκέτου, σοφοῦ καὶ τρισμακάρος.

Τὸ ἀκατάληπτον φῶς, ἀναπαυσάμενον ἐν σοὶ Ὅσιε, φωτιστικὴν λαμπάδα τῷ κόσμῳ σὲ ἔδειξε Χριστὸς· διό σου τὴν μνήμην, ἡμιναῦμεν Βασίλειε.

Οὐ νομοθέτης Μωσῆς, οὐ πρὸ τοῦ Νόμου Ἰωσήφ γέγονε, τῆς κατὰ σὲ τροφῆς αὐτομέτρης· τῆς θείας γὰρ σαρκὸς, αὐτὰς ἐστιαστωρ, ἔδειχθης Βασίλειε.

Τὴν τοῦ παντὸς ἀμυδρῶς, ἱστορηθεῖσαν ἐν Σινᾷ Γένεσιν, τῷ Μωϋσεῖ, αὐτὰς ἐρμηνεύων, ἐκ θείῳ θησαυρῶν, ἀνέπτυξας πᾶσι, παμμακάρι Βασίλειε.

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ Χριστὸν, τὸν τοῦ παντὸς δημιουργὸν κράζομεν· Χαῖρε ἀγνή· Χαῖρε ἡ τὸ φῶς, ἀνατείλασα ἡμῖν· Χαῖρε ἡ χωρήσασα, Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Καταβασία.

• Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγός, λῦσαι τὸ κατάκριμα
• ἦκει, Ἀδάμ τῆ πρωτοπλάστου· καθαρσίῳν
• δὲ, ὡς Θεὸς μὴ δεόμενος, τῷ πεσόντι καθαίρε-
• ται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ· ἐν ᾧ τὴν ἔχθραν κτείνεις,
• ὑπερέχουσας, πάντα καὶ εἰρήνην χαρίζεται.

Ἐτέρα. Ἰαμβική.

• Ἐχθροῦ ζοφώδους καὶ βεβορβορωμένου,
• Ἰὸν καθάρσει Πνεύματος λελουμένοι,
• Νέαν προσώρμισθημεν ἀπλανῆ τρίβον,
• Ἄγουσαν ἀπρόσιτον εἰς θυμηδίαν,
• Μόνοις προσιτὴν, οἷς Θεὸς κατηλλάγη.

Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

• Ἄβυσσος ἀμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με ἔ-
• σγάτη· ἀλλ' ὡς τὸν Προφήτην Ἰωάνν,
• ἀνάγαγε Κύριε, Κύριε, ἐκ φθορᾶς τὴν
• ζωὴν μου.

Εἴληψε τέλος ὁ Νόμος, ἀφ' οὗ Χριστὸς νη-
• πιάσας, καὶ πληρωτὴς τοῦ Νόμου διε-
• χθεὶς, Περιτομὴν κατεδέξατο, καὶ ἔλυσε τὴν τῆ
• Νόμου κατάραν.

Σάββατα Περιτομήτε, τὸ φρούγμα τῶν Ἑ-
• βραίων, τοῦ ἐπιφανέντος Χριστοῦ, τῷ
• νεύματι πέπαυται, καὶ ἔλαμψε τὸ τῆς χάρι-
•τος ἔαρ.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Εθρεψας λιμῶ τακείσας, ψυχὰς πενήτων
• ἀφθόνως, καὶ ταῖς τῶν πεινῶντων καρ-

δίας, πάσης ἐνέπλησας, Βασιλείε Δείκῃς εὐφροσύνης.

Εθρεψας ψυχὰς πεινώσας, τροφή τῇ ἐπουρανίῳ· ἄρτος γὰρ Ἀγγέλων ὑπάρχει, ὁ λόγος Βασιλείε· οὐ ἄριστος σιτοδότης ἐγένου.

Ηθροισας τῷ τῆς μελίσης, Βασιλείε φιλόπῳ, ἀρετῆς ἀπάσης τὸ ἄνθος· καὶ περιδέξιος γινόμενος, ἐν αὐταῖς μακαρίζῃ.

Εσπευσας κόσμου ῥαγῆναι, καὶ Θεῷ συμβιοτεῦσαι· διὸ τοῖς ἀστάτοις καὶ ρευστοῖς, Πάτερ Βασιλείε, τὰ μένοντα ὡς σοφὸς κατεκτήσω. Θεοτοκίον.

Βάτος σε ἐν τῷ Σιναιῷ, ἀφλέκτως προσομιλοῦσα, τῷ πυρὶ προγράφει Μητέρα, τὴν ἀειπάρθενον, Ἀνύμφευτε Θεοτόκε Μαρία.

Καταβασία.

» **Η** φωνὴ τοῦ Λόγου, ὁ λύχνος τοῦ φωτός,
 » ὁ ἑσφόρος, ὁ τοῦ Ἥλιου Προδρομος,
 » ἐν τῇ ἐρήμῳ Μετανοεῖτε, πᾶσι βοᾷ τοῖς λαοῖς,
 » καὶ προκαθαίρεσθε· ἰδοὺ γὰρ παρέστι Χριστός,
 » ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον λυτρούμενος.

Ἐτέρα. Ἰαμβική.

» Ἰμερτόν ἐξέφηνε σὺν πανολβίῳ
 » Ἦχῳ Πατῆρ, ὃν γαστρός ἐξηρεῦξατο.
 » Ναί φησιν οὗτος, συμφυῆς γάνος πέλων,
 » Φώταυγος ἐξώρυσεν ἀνθρώπων γένους,
 » Λόγος τέμου ζῶν, καὶ βροτὸς προμηθεῖα.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Οφθης βᾶσις ἀσειστος τῇ Ἐκκλησίᾳ, νέμων πᾶσιν ἄσυλον, τὴν κυριότητα βροτοῖς, ἐπισφραγίζων σοῖς δόγμασιν, Οὐρανοφάντορ Βασίλειε Ὅσιε.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς σωφροσύνης ὁ κρατῆρ, τὸ στόμα τῆς σοφίας, καὶ βᾶσις τῶν δογμάτων, Βασίλειος ὁ μέγας, πᾶσιν ἀστράπτει νοερῶς. Δεῦτε οὖν, καὶ στῶμεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, Δερμῶς ἐνατενίζοντες, τοῖς θαύμασι τοῖς τούτου τερπόμενοι· καὶ ὡσπερ λαμπηδόνι ἀστραφθέντες τῷ φωτὶ αὐτῶν, θαυφθῶμεν τῷ ταῦ βίου καρταρικῷ πνεύματι, μιμούμενοι αὐτοῦ τὴν πίστιν, τὴν ζέσιν, τὴν ταπεινώσιν· δι' ὧν οἶκος ἐδείχθη τοῦ ὄντως Θεοῦ· πρὸς ὃν βρωῦντες ὑμνοῦμεν· Οὐρανοφάντορ Βασίλειε Ὅσιε.

Συναξάριον.

Μὴν Ἰανουάριος, ἔχων ἡμέρας λβ'.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ι., καὶ ἡ νύξ ὥρας ιδ'.

Τῇ Α. τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἑορτάζομεν τὴν κατὰ σάρκα Περιτομὴν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχοι.

Χριστοῦ περιτομηθέντος, ἐτμήθη Νόμος·

Καὶ τοῦ Νόμου τμηθέντος, εἰσῆχθη Χάρις.

Τὴν κατὰ σάρκα Περιτομὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣν εἰς ἀνάρισιν τῆς Νομικῆς διατάξεως κατέδειξας, ἵνα τὴν ἐν πνεύματι ἀχειροποιήτων περιτομῆν εἰσαγάγῃ ταύτην ἐξ ἐκείνου τῇ κατὰ κύκλον τοῦ χρόνου περιλεύσει, ὑπὸ τῶν Ἀγίων Πατέρων πανηγυρίζειν παρελάβομεν. Καὶ μὲν τοι πανηγυρίζομεν, καὶ αὐτὴν ἑορτάζομεν, καὶ Δεσποτικὴν ἡμέραν ποιούμενοι, διὰ τὸν ἡμᾶς τιμήσαντα Κύριον, ταύτην καταδεξάμενον. Ὅσπερ γὰρ ἑνσαρκον Γέννησιν δι' ἡμᾶς, καὶ τ' ἄλλα πάντα τῆς φύσεως, ὅσα παντελῶς τὸν μῶμον ἐκπέφυγε, καὶ τὸ ἀληπτον ἔλαχεν, οὕτω καὶ Περιτομὴν ἐδέξατο ἑνομον· ὥστε καὶ τὰ τῶν αἰρετικῶν ἐμφράξαι στόματα, σάρκα μὴ ἀνειληφῆναι κατατολμώντων λέγειν αὐτόν, ἀλλὰ κατὰ φαντασίαν γεγενῆσθαι· πῶς γὰρ περιετέμετο, ἂν σάρκα μὴ ἀνειληφῶς ἦν; καὶ τοὺς ἀγνώμονας Ἰουδαίους ἐπιστομῆσαι τὸ Σάββατον μὴ τηρεῖν καὶ τὸν Νόμον λυεῖν συκοφαντῶντας τὸν μέχρι καὶ τῆς Περιτομῆς, τὴν τοῦ Νόμου διασώσαντα φυλακὴν.

Διάτοι τοῦτο, μετὰ ἡμέρας ὀκτώ τῆς Ἀγίας αὐτοῦ ἐκ Παρθένου Γεννήσεως, εὐδόκησεν ἀχθῆναι παρὰ τῆς Μητρὸς καὶ Ἰωσήφ εἰς τέπον, ἐν ᾧ τοῖς Ἰουδαίοις ἔθος ἦν τε ποιεῖσθαι. Καὶ περιετμήθη, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἰησοῦς, τὸ κληθῆν ὑπὸ τοῦ Ἀγγέλου, πρὸ τοῦ συλληφθῆναι αὐτόν ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς Παρθένου. Καὶ πάλιν ἀπειθῶν μετὰ τῶν γονέων, διήγειν ἀνθρωπίνως, προκόπτων ἐν ηλικίᾳ, καὶ σοφίᾳ, καὶ χάριτι, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρός ἡμῶν Βασιλείου, Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας τοῦ Μεγάλου.

Στίχ. Ζῆ Βασίλειος, καὶ θαυῶν, ἐν Κυρίῳ·

Ζῆ καὶ παρ' ἡμῖν, ὡς λαλῶν ἐκ τῶν βίβλων.

Ἰανουαρίοιο θᾶνες, Βασιλείε, πρώτη.

Οὗτος ἠκμασεν ἐν τοῖς χρόνοις Οὐαλεντος· πρὸς ὃν καὶ ὑπὲρ τῆς ὑγιᾶς ἐπαρρησιασάτο πίστει, κατὰ τῆς Ἀρείᾳ κακοδοξίας, ἣ προσετέθη ὁ Βασιλεὺς, πρὸς δίκην λυμαινόμενης τῆς Ἐκκλησίας. Ἦν δὲ πρὸς πατρός ἐκ Πέντε, πρὸς δὲ μητρός, Καππαδόκης. Ἐν δὲ λόγοις, οὐ μόνον τοὺς καθ' αὐτόν, ἀλλὰ καὶ τοὺς παλαιούς ὑπερέβαλε· διὰ γὰρ πάσης ἐλθῶν ἰδέας παιδεύσεως, ἐν ἐκάστη τὸ κράτος ἐκτίσαστο· οὐχ ἦπτον δὲ τὴν διὰ πράξεως ἀσκήσας φιλοσοφίαν, καὶ διὰ ταύτης τῇ θεωρίᾳ τῶν ὄντων προβάς, ἐπὶ τὸν Ἀρχιερατικὸν θρόνον ἀνήχθη. Ἐνθα δὲ πολλοὺς ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως διανύσας, καὶ τῷ σταθερῷ τοῦ φρονήματος καὶ ἀτρέπτῳ τὸν Ἐπαρχον καταπλήξας, καὶ λόγους συνθεῖς, δι' ὧν τὰ τῶν ἑτεροδόξων φρονήματα κατεβρόντησε, καὶ τὴν ἐν ἡβῇ καταστασιν ἐξεπαίδευσε, καὶ τῶν ὄντων τὴν γνῶσιν κατίστησεν ἐναργῆ· καὶ διὰ πάσης ἀρετῆς τὴν τοῦ Χριστοῦ Ποίμνην ἐδηγήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ἦν δὲ τὸν τύπον τοῦ σώματος, ἐπὶ πολὺ μῆκος τοῦ ὀρθῆς σχήματος ἀναδραμῶν· ξηρὸς καὶ λιπόσαρκος, μέλας τὸ χροῖμα, ὠχρέτητι τὸ πρόσωπον σύγκρατος, ἐπίρριν, εἰς κύκλον τὰς ὀφθαλμοὺς περιηγμένος· τὸ ἐπισκῆνιον συνισπακῶς, φροντιστικῶ ἰοικῶς· ὀλίγαις τὸ μέτωπον ἀμαρυγαῖς ῥυτιδούμενος· ἐπιμήκης τὰς παρειάς· κοῖλος τοὺς κροτάφους, ἥριμα ἐν χροῖ κορυίας· τὴν ὑψηλὴν ἀρκούντως καθεμίνας, μεσαιπόλιος· υἱὸς Βασιλείου καὶ Ἐμμελίας. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξίς ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεόδοτος ξί-
φει τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Θεόδοτος, Οὐκ ἀνέξομαι, λέγει,

Εἰ μὴ κεφαλὴν τοῦ Θεοῦ τμηθῶ χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Γρηγόριος, ὁ Πατὴρ
τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στίχ. Ἐγκωριαστὴν οἴκοθεν πλουτεῖς, Πάτερ,
Τῆς σῆς τελευτῆς, σὲ τὸν ἐκ μητρὸς γόνον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ὡδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

Εἰκόνας χρυστῆς, ἐν πεδίῳ Δειρᾷ λατρευο-
μένων, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεπάτη-
σαν, ἀθεωτάτου προσάγματος· μέσον δὲ πυ-
ρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐ-
λογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀμπρά παμφαῆ, τὰ Γενέθλια Χριστοῦ καὶ
τῆς τοῦ μελλοντος, ἀνακαινίσεως ὑπο-
γράφοντα, τὸ μυστήριον σήμερον· ὅτι νομικῇ
διατάξει, ὁ Σωτὴρ περιτέμνεται, οὐχ ὡς Θεός,
ἀλλ' ὡς βροτὸς, καὶ Νόμου πλήρωμα.

Τὸν Νόμον πληρῶν, ὁ τοῦ Νόμου Ποιητῆς
τὴν σάρκα σήμερον, ἐθελουσίως περιτέ-
μνεται, περιτομὴν ἐργαζόμενος, τοῦ τῆς ἀμαρ-
τίας χειμῶνος, καὶ κραυγάζειν δωρούμενος. Εὐ-
λογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Εἰκὼν τοῦ Πατρὸς, ὁ Υἱός, καὶ τοῦ Υἱοῦ
τὸ Πνεῦμα πέφηνε· σὺ δὲ τοῦ Πνεύμα-
τος, ὦ Βασιλεῖ, ἀκηλίδωτον ἔσαπτρον, οἶκός
τε τῆς ὅλης Τριάδος· μακαρία ἡ μνήμη σου·
καὶ οἱ δοξαζόντες αὐτήν, ἀντιδοξαζόνται.

Βυθίσας τὸν νοῦν, εἰς τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ τα
ἀκατάληπτα, καὶ συλλεξάμενος τὸν πο-
λύτιμον, σὺ μαργαρίτην τῆς γνώσεως, ἐπλού-
τισας τὸν κόσμον σοφίᾳ, καὶ κραυγάζειν ἐ-
δίδαξας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέ-
ρων ἡμῶν.

Ὡ σύμπνοια νοῦ, ἱερά τε ξυνωρίς, ἡ ὡσπερ
μία ψυχὴ, ἐν δυοῖ σώμασιν ἀδιαίρετος, ἐν
Γρηγορίῳ Βασιλείῳ, πόθῳ θεϊκῶ συνημμένοι,
ἐν Βασιλείῳ Γρηγόριος, νῦν ἱκετεύσατε Χρι-
στὸν, ὑπὲρ τῆς ποιμένης ὑμῶν.

Πατὴρ ὀρφανῶν, καὶ χηρῶν προασπιστῆς
καὶ πλοῦτος πένθησι, τῶν ἀσθενούντων ἢ
παράκλησις, καὶ τῶν ἐν πλούτῳ κυβέρνησις,
γῆρως βακτηρία ἐδείχθης, παιδαγωγία νεότη-
τος, καὶ Μοναζόντων ἀρετῆς, κανὼν Βασιλεῖε.

Καθάρας τὸν νοῦν, ἰλυώδους μολυσμοῦ παν-
τὸς Βασιλεῖε, συνδιεσκέψω τὰ τοῦ Πνεύ-

ματος, τῷ πόθουμένῳ σοὶ Πνεύματι· ὅθεν πνευ-
μῶν τὴν Τριάδα, ἐν παρρησίᾳ ἐκραυγάζεις·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὲ βάτον Μωσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ πυρ-
πολουμένην Ἀγνῆ, προεθεώρει τὴν ἐνέγ-
κασαν, ἀκαταφλέκτως τὴν ἄσπεκτον, αἴγλην
τῆς ἀρρήτου Οὐσίας, ἐνωθείσης παχύτητι, σαρ-
κὸς μιᾶς τῶν ἐν αὐτῇ, ἀγίων ὑποστάσεων.

Καταβασία.

Νέους εὐσεβεῖς, καμίνῳ πυρὸς προσομιλή-
σαντας, διασυρίζον πνεῦμα δρόσου, ἀ-
βλαβεῖς διεφυλάξε, καὶ θεῖα Ἀγγέλι συγκα-
τάβασις· ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι, εὐχαρί-
σως ἀνέμελλον· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων
Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλαγητὸς εἶ.

Ἐτέρα. Ἰαμβικὴ.

Ἐφλεξε ρείθρῳ τῶν δρακόντων τὰς κάραις,
Ὁ τῆς καμίνου τὴν μεταρσίον φλόγα,
Νέους φέρουσαν εὐσεβεῖς κατευνάσας.
Τὴν δυσκάθεκτον ἀχλὺν ἐξ ἀμαρτίας,
Ὅλην πλύνει δὲ, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, συζητάμενον τὰ πάν-
τα Θεὸν Λόγον, καὶ ἐκ μὴ ὄντων, εἰς
τὸ εἶναι παραγαγόντα, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα,
Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ, περιτέμνεται ὡς βρέφος ὁ
Δεσπότης, τὴν Ἰησοῦ τε, δέχεται προση-
γορίαν· ὅτι τοῦ κόσμου Σωτὴρ, ὑπάρχει καὶ
Κύριος.

Τῶν Χριστοῦ Γενεθλίων ἐπαξίως τῇ ὀγδόῃ
συνεζεύχθη, τοῦ Ἱεράρχου, ἡ πανένδοξος
μνήμη· ἦν γεραίροντες πίστει, ὑμνοῦμεν τὸν
Κύριον. Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Τὸν ἐφράστῳ προνοίᾳ, δωρησάμενον Βασι-
λειον τῷ κόσμῳ, φῶς εὐσεβείας, σάλπιγ-
γα τε Θεολογίας, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου
τὸν Κύριον.

Τὸν δαψιλεῖ ἐνεργείᾳ, ἐνοικῆσαντα τῷ σοφῷ
Βασιλείῳ, καὶ δι' αὐτοῦ, εὐσεβῶς θεολο-
γηθέντα, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Οἱ τῶν θεῶν σου λόγων, ἀπολαθόντες Βα-
σίλειε ἀπαύστως, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ, πα-
νηγυρίζοντες βοῶμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυ-
ρίου τὸν Κύριον.

Τὰς ἀκτῖνας τῶν λόγων, ἐξαπέστειλας Βα-
σίλειε τῷ κόσμῳ, φωταγωγούσας, μίαν
σέβειν Τριάδος φύσιν, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, κραυ-
γάζων, τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς προελθόντα, προαιώνιον καὶ ἄχρονον Θεὸν Λόγον, καὶ ἐπ' ἐσχάτων, ἀνατείλαντα ἐκ Παρθένου, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Καταβασία.

- **Μ**υστήριον παράδοξον, ἢ Βαβυλῶνος ἔδειξε
- **Μ**κάμινος, πηγάσασα δρόσον· ὅτι ρείθροις
- ἔμελλεν, αἴϋλον πῦρ εἰσδέχσθαι ὁ Ἰορδάνης,
- καὶ στέγειν σαρκί, βαπτιζόμενον τὸν Κτίστην·
- ὃν εὐλογῶσι Λαοὶ, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάν-
- τας τοὺς αἰῶνας.

Ἐτέρα. Ἰαμβικὴ.

- **Ε**λευθέρα μὲν ἢ κτίσις γκωρίζεται·
- **Υ**ἱοὶ δὲ φωτὸς, αἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι·
- **Μ**όνος στεναίξει τοῦ σκότους ὁ προστάτης·
- **Ν**ῦν εὐλογεῖτω συντόμως τὸν αἴτιον,
- **Ἡ** πρὶν ταλαινα, τῶν Ἑθνῶν παγκληρία.

Ω δ ἡ Δ.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ,

Ψαλλόμενα ἐν τῇ ᾠδῇ ταύτῃ.

Ἦχος β΄.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Δίς.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὸν κατὰ τὸν Νόμον, σαρκὶ περιτριβέντα.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὸν ἐν τῇ ἀγάπῃ, περιτομὴν λαβόντα.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τέμνεται τὴν σάρκα, ὡς βρῖφος πληρῶν τὸν Νόμον.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, σαρκὶ περιτριβήθη, καὶ Ἰησοῦς ἐκλήθη.

Ἐτέρα εἰς τὸν Κανόνα τοῦ Ἁγίου.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὸν ἐν Ἱεράρχαις, Βασιλεῖον τὸν **Μ**ίγαν.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὸν ἐκ Καισαρείας, Βασιλεῖον τὸν **Μ**ίγαν.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὸν τῆς οἰκουμένης, ὑπέρλαμπρον φωστῆρα.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὸν κεκοσμηκότα, Χριστοῦ τὸν **Ε**κκλησίαν.

Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τῆς τριαυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τοῦ κράτος.

Καὶ νῦν.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Ὁ Εἰρμός.

- **Ἡ** τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἐξ-
- **Ἡ** ἀνατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπίδη-

- μήσαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως
- σωματώσασα, εὐλογημένη Πάναγνε, σὲ Θεο-
- τόκε μεγαλύνομεν.

Υπερβάς τοὺς ὄρους Χριστὸς, τῆς ἀνθρωπίνης ὅλης φύσεως, ὑπερφυῶς ἐκ Παρθένου ἀποτίκτεται, καὶ τὸ γράμμα τὸ νομικόν, καθὼς διακελεύεται, τὴν σάρκα περιτέμνεται, καὶ πληρωτῆς τοῦ Νόμου δείκνυται.

Δεῦτε τοῦ Δεσπότης τὰ ἔνδοξα, Χριστοῦ ὀνομαστήρια, ἐν ἀγιότητι πανηγυρίσωμεν· Ἰησοῦς γὰρ Θεοπρεπῶς, ἀνηγόρευται σήμερον· σὺν τούτοις καὶ τὴν μνήμην δὲ, τοῦ Ἱεράρχου μεγαλύνομεν.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Τοῦ Ἀρχιποίμενος ὡς πρόβατον, πιστὸν Χριστοῦ Βασιλείε, τοῖς ζωηφόροις ἔχγεσιν ἐπηκολούθησας· τῷ Τυράννῳ γὰρ τὴν σαυτοῦ, ψυχὴν Πάτερ προδέδωκας, προκινδυνεύων ἄριστα, τῆς Ἐκκλησίας παμμακαρίστε.

Τὸ τῆς Ἐκκλησίας πανίερρον, Χριστοῦ κατιδῶν σύστημα, ὑπὸ τῆς σῆς κοσμήμενον Ἱεραρχίας σοφῆ, ὁ πανώλης ἐμβρανθηθεὶς, καταπέπτωκε τύραννος· τὴν γὰρ ἐν σοὶ τοῦ Πνεύματος, αἴγλην οὐκ ἤνεγκε Βασιλείε.

Τῆς τῶν Ἀποστόλων καθέδρας τῆς χορείας τε τῶν Ἀθλοφόρων, Χριστοῦ Πατριαρχῶν σκηνῆς, καὶ τῶν Δικαίων τρυφῆς, τῆς χορείας τε τῶν Ἠροφητῶν, ἠξιώτης Βασιλείε· τῆς Θεοτόκου μύστης γὰρ, καὶ τῆς Τριάδος λάτρως γέγονας (*).

Θεοτοκίον.

Οτὰ ὑπερῶα ἐν ὕδασι, στεγαζῶν μόνος Κύριος, ἀναχαιτίζων θάλασσαν, ἀβύσσους τε ὁ ξηραίνων, ἐκ σοῦ Ἁγνή, τὴν σάρκα πρόσλαβόμενος, ἐκ Βηθλεὲμ ἐπείγεται, πρὸς Ἰορδάνην βαπτισθῆναι σαρκί.

Καταβασία.

- **Ἄ**πορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀ-
- **Ἄ**ξιαν· ἱλιγγιά δὲ νοῦς καὶ ὑπερηόσμιας,
- ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα,
- τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας,
- τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προσ-
- τάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

(*) Οὕτω διορθοῦσι τὸ χωρίον τοῦτο οἱ λόγοι τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, μετατιθέντες δηλαδὴ τὰς δύο λέξεις μύστης καὶ λάτρως· ἀντὶ τοῦ, τῆς Θεοτόκου λάτρως γὰρ, καὶ τῆς Τριάδος μύστης γέγονας, ὅπερ ἐγράφετο πρότερον ἐν τοῖς τετυπωμέναις Μηναιαῖς καὶ τοῖς χειρογράφοις. Ὡσαύτως καὶ τὸ ἐν τῷ τέλει τοῦ ἐπιθέτης Ἐξαποστολιarioῦ τοῦ Ἁγίου.

Ἐτέρα. Ἰαμβική.

- **Ω** τῶν ὑπὲρ νῦν, τῆ τόκου σου θαυμαίων!
- **Ω** Νύμφη πάναγνε, Μήτηρ εὐλογημένη.
- Δί ἧς τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας,
- Ἐπάξιον κροτοῦμεν ὡς εὐεργέτη,
- Δῶρον φέροντες, ὕμνον εὐχαριστίας.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Φιλοσοφίας ἔρωτι, περιέτεμες Πάτερ, τὸ τῆς ψυχῆς σου κάλυμμα, καὶ τῷ κόσμῳ ἐδείχθης, ὡς ἥλιος τοῖς θαύμασι, καὶ πιστῶν κατηύγασας, τὰς διανοίας Θεόφρον, τῆς Τριάδος ὁ λάτρις, ὡς Βασίλειε σοφῆ, καὶ μύστης τῆς Θεοτόκου. Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τὴν σάρκα περιτέμνεται, ὁ τὸν Νόμον πληρώσας, ὡς βρέφος ὀκταήμερον, τῶν αἰώκων ὁ Κτίστης· καὶ σπάργανα εἰλίσσεται, ὡς βροτὸς καὶ γαλακτι, ἐκτρέφεται ὁ τὰ πάντα, τῇ ἀπίσῳ ἰσχυί, ὡς Θεὸς διακρατῶν, καὶ τῇ ἔσπῃ διεξάγων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Φέρει Περιτομὴν ἐν σαρκί, ὁ ἐκ Πατρὸς ἀνευ τομῆς τε καὶ ρεύσεως, ἀφράστως τεχθεὶς ὡς Λόγος, καὶ ὡς Θεὸς ἐκ Θεοῦ, ἐν ἀτρέπτῳ μένων τῇ Θεότητι· διὰ κατὰ Νόμον, ὁ ὑπὲρ Νόμον γενόμενος, κατὰ τὰς Νόμου, ἐκλυτροῦται τοὺς ἀπαντας, καὶ τὴν ἄνωθεν, εὐλογίαν δεδώρηται. Ὅθεν τὴν ὑπεράγαθον, αὐτοῦ συγκατάβασιν, ἀνευφημοῦντες ὑμνοῦμεν, καὶ εὐχαρίστως δοξαζόμεν, αὐτὸν δυσωποῦντες, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Θέσει υἱὸς Θεοῦ γεγονώς, ἀναγεννήσει τῇ τῆς Θεοῦ Βαπτίσματος, τὴν φύσει καὶ ἀληθείᾳ, καὶ πρὸ αἰώνων Υἱόν, τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγον ὁμοούσιον, Πατρί καὶ συναρχον, ὡμολόγησας Ὅσιε· αἰρετικῶν δὲ, τὰ ἀπύλωτα στόματα, τῇ λαμπρότητι, τῶν σῶν λόγων ἐνέφραξας. Ὅθεν καὶ τὰ Βασίλεια, τὰ ἄνω κατώκησας, συμβασιλεύων τῷ μόνῳ, καὶ φυσικῶς βασιλεύοντι, Χριστῷ τῷ πλουσίῳ, διανεμόντι τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Εἴδαν ἐπουρανίου Ναοῦ, ὡς Ἱεράρχης ἱερός προσεχώρησας, τὴν πρᾶξιν καὶ θεωρίαν, τὰς τῆς σοφίας ἀρχαῖς, ὡς στολὴν ἀγίαν περικείμενος· καὶ νῦν εἰς τὰ ἄνω, Θυσιαστήριον Ὅσιε, ἱερατείων, καὶ Θεῷ παριστάμενος, καὶ τὴν αὐλὸν, λειτουργίαν τελούμενος, μέμνησο συμπαθέστατε, παμμακάρε Βασίλειε, τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην, τὴν ἱεράν σου καὶ πάν-

τιμον, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Θλος ἱερωμένος Θεῷ, καὶ ὀλατρόπως ἐκ παιδὸς ἀνακείμενος, σοφίας τῆς ὑπερόφου, καταυγασθεὶς ταῖς αὐγαῖς, τὴν τῶν ὄντων γνῶσιν διετρέψας· λαμπρῶς ἐξηγούμενος, καὶ σοφῶς δειγνόμενος, τὴν ἐν ταῖς οὐσιν, εὐταξίαν ποιούμενος, ἐπιγνώσεως, Δειοτέρας ὑπόθεσιν. Ὅθεν σε Θεορρήμονα, καὶ Δεῖον Διδασκαλὸν, καὶ φωτοφόρον Φωστήρα, τῆς Ἐκκλησίας κηρύττομεν, Χριστὸν ἀνυμνῶντες, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Εξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖραί σου, Ὅσιε Πάτερ· καὶ γέγονας ποιμὴν, τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. δ'.

Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ, τῶν γένει τῶν ἀνθρώπων, κατεδέξατο σπαργάνων περιβολὴν· οὐκ ἐβδελύξατο σαρκοῦς τὴν περιτομὴν, ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν Μητέρα, ὁ ἀναρχος κατὰ τὸν Πατέρα. Αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν· Σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικὰ, καὶ ἐν τοῦ Κανόνος, Ὡδὴ γ'· καὶ ε'

Εἰ δὲ βούλει, εἰπέ τὰ ἐξῆς Ἀντίφωνα.

τῆς Ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ· πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ψάλλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Δηγήσαθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Εὐφραίνεσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλεῖα.

Στίχ. β' Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, ψάλλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς,...

Στίχ. γ' Ἐκ Σιών ἡ εὐπρέπεια τῆς ὠραιότητος αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς,...

Στίχ. δ' Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ ἔρανω καὶ ἐν τῇ γῆ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς,...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,...

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α' Τὰ ἐλέησα, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσσομαι. Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην...

Στίχ. β' Ἀπαγγεῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου.

Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην...

Στίχ. γ' Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.

Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην...

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς, ψάλλοντάς σοι...

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς. Κοντάκιον, Ὁ τῶν ὅλων Κύριος. Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε. Ἀντί τοῦ, Εἰδομεν τὸ φῶς, λέγομεν, Μορφὴν ἀναλλοιώτως.

Ἰστέον δέ, ὅτι κατὰ τὴν σήμερον τελεῖται ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, διὰ τὴν ἱεράν αὐτοῦ καὶ σεβάσιμον μνήμην.

Τῆ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Προεόρτια τῶν Φώτων καὶ μνήμη τῆ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σιλβέστρου, Πάπα Ῥώμης.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Προεόρτια ἄσματα, εὐσεβῶς προηγήσωμεν, τοῦ σεπτοῦ Βαπτίσματος, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν: ἰδοὺ γὰρ μέλλει ὡς ἄνθρωπος, σαρκὶ παραγίνεσθαι, πρὸς τὸν Πρόδρομον αὐτοῦ, καὶ

αἰτεῖσθαι τὸ Βάπτισμα τὸ σωτήριον, εἰς ἀνάπλασιν πάντων τῶν ἐν πίστει, ἱερῶς φωτιζομένων, καὶ μετεχόντων τοῦ Πνεύματος.

Ὁ Χριστὸς ἀναδείκνυται ὁ Θεὸς ἐπιφαίνεται ὁ Δαυὶδ προέγραψεν ἐμφανέστατα καὶ πρὸς τὸν δούλου τὸ Βάπτισμα, αἰταῦμενος ἔρχεται. Ἰορδάνη ποταμὲ, εὐφροσύνης πληρώθητι. Γῆ καὶ θάλασσα, οἱ βουνοὶ καὶ τὰ ὄρη, καὶ ἀνθρώπων, νῦν σικρτήσατε καρδίαί, φῶς νοητὸν εἰσδεχόμενοι.

Ποταμὸν τῆς εἰρήνης σε, καὶ χερμαῖρον ὡς γέγραπται, τῆς τρυφῆς ὑπάρχοντα παντοδύναμη, πῶς σε ποτάμια ρεύματα, εἰσδέξονται Κύριε, ἐπιβαίνοντα γυμνόν, οὐρανοὺς τὸν τοῖς νέφεσι, περιβάλλοντα, καὶ γυμνώσαντα πᾶσαν τὴν κακίαν, τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἀφθαρσίαν, τοὺς γηγενεῖς ἐπενδύσαντα;:

Ἔτερα Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου,

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς τοῦ παραδόξου θαύματος:

Πάτερ Ἱεράρχα Σιλβέστρε, ἱερῶς φωτιζόμενος, τοὺς πιστοὺς ἐφώτισας, φωτοβολοῖς διδάγμασι, Μονάδα φύσει τὴν τρισυπόστατον, οὐσίαν σέβειν: καὶ ἀπεδίωξας, σκότος αἰρέσεων: τὴν φωσφόρον σήμερον, ὅθεν φαιδρῶς, μνήμην σου γηθόμενοι, πανηγυρίζομεν.

Πάτερ Θεοφόρε Σιλβέστρε, στύλος ὠραῆς πυρὸς, ἱερῶς προηγούμενος, ἱεροῦ συστήματος, καὶ νεφέλη σκιαζούσα, Αἰγύπτου πλάνης, πιστοὺς ἐξαίρουσα, καὶ πρὸς τὴν θείαν γῆν μεταφέρουσα, ταῖς ἀπλανέσι σου, διδασκαῖς ἐκίστατε τὴν εὐκλεῆ, ὅθεν καὶ πανίερρον, μνήμην σου σέβομεν.

Πάτερ Θεογόρε Σιλβέστρε, ρεῖθροις τῶν σῶν προσευχῶν, τὸν πολύμορφον δράκοντα, ἀσφαλῶς ἀπέπνιξας, ἱερῶς θαυμαζόμενος Ἑλλήνων πλήθη, Θεῶ προσήγαγε: Ἑβραίων θράσος δὲ ἐταπείνωσας, θαύματα μέγιστα, ἐκτελῶν ἐνώπιον, τούτων σαφῶς: ὅθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Ἐρχεται πρὸς Ἰορδάνην, Χριστὸς ἡ ἀληθὴς θεία, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου, καὶ φησὶ πρὸς αὐτόν: Ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχη πρὸς με; οὐ τολμῶ ὁ χόρτος προσψαῦσαι τῷ πυρί: σύ με ἀγίασον Δέσποτα, τῇ θείᾳ ἐπιφανείᾳ σου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἰωάννου Μοναχοῦ. Ἦχος α'.

Ἄμπρᾳ μὲν ἡ παρελθοῦσα ἑορτὴ, λαμπροτέρα δὲ Σωτὴρ ἡ ἐπερχομένη. Ἐ-

καίτη Ἄγγελον ἔσχεν εὐαγγελιστήν, καὶ αὕτη Πρόδρομον εὔρε προετοιμαστήν. Ἐν ἐκείνῃ, Αἱμάτων ἐκχεομένων, ὡς ἄτεκνος ὠδύρευτο ἡ Βηθλεέμ· ἐν ταύτῃ, ὕδατων εὐλογουμένων, πολύτεκνος γνωρίζεται ἡ Καλυμβήθρα. Τότε Ἀστήρ τοὺς Μάγους ἐμήνυσε, νῦν δὲ Πατὴρ κόσμῳ σε ὑπέδειξεν. Ὁ σαρκωθείς, καὶ πάλιν ἐρχόμενος ἐμφανῶς, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Διὰ τοῦτα μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου.

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου. Ἦχος α΄.

Πάλιν Ἰησοῦς ὁ ἐμὸς καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, μᾶλλον δὲ καθαίρει τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν· ἐρχεται γὰρ ἀληθῶς ἐπὶ τὸ Βάπτισμα, ἐκπλῦσαι θέλων τοῦ Ἀδάμ τὸ χειρόγραφον, καὶ φησὶ πρὸς τὸν Ἰωάννην· Δεῦρο ὑπηρετήσον ὡς Βαπτιστὰ, μυστηρίου ξένου τὸ κεφάλαιον· δεῦρο, ἐκτεινον τὴν σὴν χεῖρα ταχὺ, καὶ ἄψαι τῆς κορυφῆς, τοῦ συντρίψαντος τὴν κάραν τοῦ δράκοντος, καὶ ἀνοίξαντος τὸν Παράδεισον, ὃν ἐκλείσεν ἡ παράβασις, ἀπάτη τοῦ ἄφρεως, τῇ γεύσει τοῦ ξύλου ποτέ.

Στίχ. Εἰδόσαν σε ὕδατα ὁ Θεός. Ἦχος γ΄.

Φαῖδρά· μὲν ἡ παρελθούσα Ἑορτή, ἐνδοξος ἡ παρούσα ἡμέρα. Ἐν ἐκείνῃ, τῷ Σωτῆρι Μάγοι προσεκύνησαν· ἐν ταύτῃ δὲ τὸν Δεσπότην, δοῦλος κλητὸς ἐβάπτισεν. Ἐκεῖ Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, εἶδον καὶ ἐθαύμαζον· ὧδε φωνῇ τοῦ Πατρὸς, τὸν μονογενῆ Υἱὸν ἐκήρυττεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ, τὴν Ἰουδαίαν ἀφέντες, διέλθωμεν τὴν ἔρημον τοῦ Ἰορδάνου, καὶ θεασώμεθα σήμερον ἐκεῖ, τὸν δι' ἡμᾶς ἐπιφανέντα σαρκὶ τὸ Βάπτισμα αἰτῶντα, ἐν τοῖς ρεῖθροισι τοῦ Ἰορδάνου, τὸν Βαπτιστὴν παραιτούμενον, καὶ βρωῶντα τῷ φόβῳ· Οὐ τολμῶ χειροθετῆσαι τῇ πληγῇ παλάμη τὸ πῦρ. Ὁ Ἰορδάνης καὶ ἡ θάλασσα ἔφυγον, Σωτῆρ, καὶ ἀπεστράφησαν· καὶ γὰρ πῶς ἐπιθήσω ἐπὶ τὴν κορυφὴν σου χεῖρα. ἦν τρέμει τὰ Σεραφίμ; Ἀνεχώρησεν ὁ Ἰορδάνης, ὡς ἐδέξατο τὴν Ἥλιου, δι' Ἐλισσαίου μηλωτήν· πῶς μὴ δὴ εἰς χάος καὶ βᾶθος, βλέπων γυμνόν σε ἐν τοῖς ρεῖθροισι; πῶς δὲ μὴ φλέξη με, ὅλος ἐκ σοῦ πυρούμενος; Τί βραδύνεις Βαπτιστὰ, τοῦ βαπτίσσαι τὸν Κύριόν μου; ὁ Ἰορδάνης βοᾷ πρὸς Ἰωάννην. Τί τῶν πολλῶν καλύεις τὴν καθαρσιν; πᾶσαν τὴν κτίσιν ἡγίασεν· ἄφες ἀγιάσαι καὶ με· καὶ τῶν ὕδατων τὴν φύσιν, ὅτι εἰς τοῦτο ἀπεφάνη.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Ετοιμάζου Ζαβουλῶν, καὶ εὐτρεπίζου Νεφθαλείμ. Ἰορδάνη ποταμὲ, σῆθε ὑπόδεξαι σκιρτῶν, τοῦ βαπτισθῆναι ἐρχόμενον τὸν Δεσπότην. Ἀγαλλοῦ ὁ Ἀδάμ· σὺν τῇ Προμήτορι· μὴ κρύπτετε ἑαυτοὺς, ὡς ἐν Παραδείσῳ τὸ πρὶν· καὶ γὰρ γυμνοὺς ἰδὼν ὑμᾶς ἐπέφανεν, ἵνα ἐνδύσῃ τὴν πρώτην στολήν. Χριστὸς ἐφάνη, τὴν πᾶσαν κτίσιν, θέλων ἀνακαίνισαι.

Ἐκ τρίτου.

Ἐν τοῖς Ἀποδείπνοισι ψάλλομεν τὸ παρὸν Τριώδιον· οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῇ δευτέρῃ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἰρμός.

Τῷ τὴν ἄβατον, κυμαινομένην θάλασσαν, θείῳ αὐτοῦ προστάγματι, ἀναξηράναντι, καὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδὸξως γὰρ δεδόξασται.

Ἡ ἀπόρρητος, τοῦ Κτίστου συγκατάβασις, πρὶν ἐκ Παρθένου λάμψασα, κόσμον κατηύγασεν· αὐτὸς πάλιν ὁ Χριστὸς, ἄλλο νῦν μυστήριον, τελέσων ἐρχεται, ἐν Ἰορδάνῃ βροτῶν, εἰς ξένην ἀναγέννησιν.

Διακονήσων, ἐργῷ φρικτῷ προέρχεται, πρὸς Ἰορδάνην Πρόδρομος, νῦν ἡ τοῦ Λόγου φωνή· τὸν πτωχεύσαντα Ἀδάμ, ὁ πλουτῶν Θεότητι, διὰ τοῦ Πνεύματος γὰρ, πλουτήσων ἦκει Χριστὸς, τῷ δώρῳ τοῦ Βαπτίσματος.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

Εφριξε παίδων εὐαγῶν, τὸ ὁμόστολον ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα· καὶ εἶξε τὸ τραφέν, ἐν ἀπείρῳ ὕλῃ ἀκάματον πῦρ· αἰεζῶου δὲ ἐκμαρανθείσης φλογός, διακωνίζων ὕμνος ἀνεμέλπετο· Τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Υμᾶς μου σκευὴ ἐκλεκτὰ, ἐπιγνώσομαι, ἐκ τῆς ἐμῆς δωρεᾶς, σφραγίς ἐνσημανθῆ, ἐν ὑμῖν τρισσὸν φῶς ἀπασράπτουσα, πρὸς τὸ Βάπτισμα Χριστὸς, ὁ Λόγος φησὶ, τοῖς ῥαθυμίας ὄκνω διαμένουσιν· ἐν τούτῳ γὰρ νέαν ὁδὸν σωτηρίας, καὶ ἐλευθερίας, ζωὴν ἠὲκω δωρούμενος.

Τάξως ἔμπαλιν ἐν σοὶ, φυσικῆς ἐστὶ πράγμα τελούμενον νῦν· τὸ ἔλαττον καὶ γὰρ, γνώμη εὐλογεῖται τοῦ κρείττονος· ὅθεν δέδοικα σὴν χειραπτηῆσαι κάραν, τῷ Λυτρωτῇ ἐβόησεν· ὁ Πρόδρομος· οὐ θέμις γὰρ, χόρτον πυρὶ προσεγγίζει· σὺ με μᾶλλον, ἀγίασον σὸν δούλον.

Ἐτερον Διῶδιον, Ἦχος ὁ αὐτός,
 Οὐ ἡ ἀκροστιχίς· Τρίτη τε.

Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ.

Ραθυμίας ὑπῆλθον ψυχικῶν, τινάζαντες καρ-
 δίας ἐρηγόρσει, τῷ ἐρχομένῳ καθάραι
 ψυχὰς ἐν ρείθροις βροῦσμεν· Εὐλογοῦτε τὰ ἔρ-
 γα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Κανούσθω πράξις ἐν ἡμῖν, ψυχῆς ἐν ὑψηλῇ
 θεωρίᾳ, ὅπως κατ' ἀμφω φανέντες παιδροί,
 τῷ πάντας καθαίροντι, Εὐλογοῦτε τὰ ἔργα,
 βροῦμεν τὸ Κύριον.

Τὸ ταλαντον λόγῳ πρακτικῷ, κοσμήσαντες
 ἐν διπλῇ ἐργασίᾳ, πίστει τῷ δόντι Δε-
 σπότη πιστοί, ὡς δούλοι προσάξωμεν, βαπτι-
 σθῆναι μολοῦντι, ψυχῶν εἰς ἀνάπλασιν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ, οἱ Ὅσιοι τρεῖς
 • Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ
 • βλήθέντες Θεόν, ὠμολόγουν ψάλλοντες· Εὐ-
 • λογοῦτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**μεγαλύνεας Χριστέ, τὴν τεκοῦσάν σε Θεο-
 • τόκον, ἀφ' ἧς ὁ Πλάστης ἡμῶν, ἀμοι-
 • παθὲς περιέθου σώμα, τὸ τῶν ἡμετέρων λυ-
 • τήριον ἀμπλακημάτων ταύτην μακαρίζον-
 • τες, πάσαι γενεαὶ σὲ μεγαλύνουμεν.

Ρύπον πάντα ἐμπαθῆ, ἀπώσαίμενοι ἐπα-
 ξίως, Βαπτίσματος ταῦ Θείου, γνώμην
 ἀναλάβωμεν ἔμφρονα· ἦκει γὰρ ὁ Κτίστης κά-
 θαρσιν δωρήσασθαι ξένην, ρείθροις βαπτίζομε-
 νος, πᾶσι τε καινὴν δεῖξαι ἀλλοίωσιν.

Αφορώγτες εἰς Χριστὸν, ταπεινάμενον ἐκου-
 σίως, μέχρι καὶ δούλου μορφῆς, ὑπὸ τὴν
 αὐτοῦ χεῖρα τὴν κραταιὰν, νῦν ταπεινωθῶμεν,
 πνεύματι συνεπαρθέντες, ὅπως βαπτιζόμενον,
 τοῦτον καθαφαῖς ἔργοις τιμήσωμεν.

Ἐτερος· Ἐ τὸν ἀχώρητον Θεόν.

Τῆς ἀμαρτίας τὸν βαρὺν, ρύπον ἀπορρίψαν-
 τες, καθαροὶ τῷ πάντας καθαίροντι, ρεί-
 θροις Θείοις, ἐποφθῶμεν Δεσπότη.

Εν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, βαπτισθῆναι ἠκάντι,
 τῷ Χριστῷ δεῦτε προσεγγίσωμεν, τῶν
 δακρύων, καθαρθέντες τοῖς ρείθροις.

Εν τῇ Γεννήσει σου Σωτῆρ, ἡμᾶς ἐορτάσαν-
 τας, μετὰ Μάγων καὶ Ποιμένων, νῦν πρόσ-
 δεξαι, σὲ τιμῶντας, βαπτισθῆναι μολοῦντα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Η** τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν γαστρὶ χωρή-
 • σασα, καὶ χαρὰν τῷ κόσμῳ κυήσασα,
 • σε ὑμνοῦμεν, Παναγία Παρθένε.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Φρέσας τὴν ἐμὴν, Ἰησοῦ μου πτωχείαν,
 προέρχη σεαυτὸν, τοῖς αἰκέταις μινύων,
 καὶ Βάπτισμα αἰτούμενος, ὑπὸ δούλου φιλάν-
 θρωπε· ὅθεν βλέπων σε, ὁ Ἰωάννης ἐβόα· Πῶς
 βαπτίσω σε, ρύπον μὴ ἔχοντα ἄλλως, Θεέ ὑπερ-
 ἀγαθε.

Δόξα, καὶ νῦν· Ὁμοιον.

Πρασχεσθαι Χριστὸς, ἀγαθότητι μελλει-
 πρὸς ρείθρα παταμοῦ, Ἰορδάνου ἐν τού-
 τοις, ἡμῶν τὴν ἀνάπλασιν, ἀπεργάσασθαι χά-
 ριτι. Θεῖε Πρόδρομε, τοῦτον ὑπόδεξαι χαίρων,
 καὶ τοῖς ὕδασι, τοῦτον δελήσαντα λούσον, τὸν
 μόνον φιλόνητον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκαταλαβε.

Πτωχεύσας ὁ πλούσιος, δι' εὐσπλαγγίαν
 πολλήν, ἡμᾶς τοὺς πτωχεύσαντας, δι' αἰ-
 κρασίαν πατέ, πλουτίσαι βουλόμενος, ἔρχεται
 ἐπιβῆναι, Ἰορδάνου τοῖς ρείθροις, καὶ ὑπὸ Ἰω-
 ἀννου, προφανῶς βαπτισθῆναι. Ὑμνήσωμεν πι-
 στοί, τὴν αὐτοῦ ἄκραν ταπεινώσιν.

Δόξα, καὶ νῦν· Ὁμοιον.

Πεπλήρωται σήμερον, τοῦ Ἡσαίου φωνῆ,
 βοῶντος· Ἐτοιμάσατε, τὴν τοῦ Κυρίου
 ὁδόν, καὶ τρίβους ποιήσατε· ἤχησε γὰρ ὡς ἔφη,
 ἡ φιλήρημος σάλπιγξ, ἀπαντας συγκαλοῦσα,
 Ἰωάννης ὁ πάνυ διὰ συνδράμωμεν ἅμα, καὶ
 παραδόξα ἰδωμεν.

Ὁ Προεόρτιος Κανὼν, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς·

Κατὰ Ἀλφάβητον, ἄνευ τῶν Εἰρμῶν.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ῷ τὴν ἄβατον, κυμαινομένην θάλασσαν,
 • θεῖῳ αὐτοῦ προστάγματι, ἀναξήρα-
 • ναντι, καὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλί-
 • την λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐν-
 • δόξως γὰρ δεδοξασται.

Αίσθανόμενος, τὴν τοῦ Κυρίου ἔλευσιν, ἐκ
 τῆς ἐρήμου πρόεισιν, ὁ θεῖος Πρόδρομος,
 ἐκβῶν περιφανῶς· Ἠγγικεν ἐπέφανεν, ἡ ἀπο-
 λύτρωσις· μετανοήσατε, καὶ ὕδατι καθάρθητε.

Βαπτιζόμενον, ἀμαρτιῶν με κλύδωνι, Λόγε
 Πατρὶ συνάναρχε, ὅλον καθαρίσον, με-
 τανοίας ῥαντισμῷ, ὁ τῷ βαπτισμῷ σου πιστοῖς,
 τὴν ἀπολύτρωσιν αἰεὶ δωρούμενος, δι' εὐσπλαγγί-
 αν ἄμετρον.

Γὴ ὡς γέγραπται τοῦ Ζαβουλὼν τὸ ἄδυτον, βλέπουσα φῶς ἀυγάσθητι· ἰδοὺ γὰρ παρῆστιν, Ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς· καὶ τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν, ὑμνεῖ κραυγάζουσα· Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Δῆμον ἅπαντα, ὁ Δεηγὸρος Πρόδρομος, βλέπων παραγενόμενον, τούτοις ἐφθέγγετο· Τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν, ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς φυγεῖν; ποιήσατε τῆς μετανοίας καρποὺς, ἐν χάριτι σωζόμενοι.

Ἄλλος Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Ὑμνεῖν σε πίστει τὴν χάριν δίδου, μάκαρ.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον.

Γιόθηθης ἐν χάριτι Σίλβεστρε, Θεῷ Πατρὶ καθαρὸν, βίον ἀσπασάμενος, καὶ θείαις ἀστραπαῖς, ψυχὴν φωτοειδέστατος, γενόμενος μετῆλθες πρὸς τὸ φῶς, κραυγάζων τὸ ἀνέσπερον· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Μεγαλοφρόνας παθῶν κατεκράτησας, καὶ σάρκα ἀσκητικαῖς, ἀγωγαῖς ὑπέταξας, τῷ Πνεύματι σοφῆ· θείον καταγώγιον, Τριάδος γεγωνῶς περιφανῶς, τῆς πονηρίας τὰ πνεύματα, ψάλλων ἐταπείνωσας· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Νόμῳ τῷ θείῳ ἐνθέως πειθόμενος, καὶ θεοπνεύστου Γραφῆς, γνώσει καλλυνόμενος, Ἑλλήνων τοὺς σοφοὺς, ἀλήθειαν ἐπαίδευσας, Χριστὸν ὁμολογεῖν σὺν τῷ Πατρὶ, βρωῦντας καὶ τῷ Πνεύματι· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Εν ὑποστάσει μᾶλλον γνωριζόμενον, τὸν σαρκοθέντα Χριστὸν, μάκαρ ἀνεκλήρυξας, θελήσῃσι διτταῖς, καὶ ἐνεργείαις Σίλβεστρε, νοούμενον καὶ πίστει τοὺς αὐτῶ, θρώσαντα κραυγάζοντας· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Γὴνα τοὺς κάτω τοῖς ἄνω συνάψαιεν, ὁ μόνος πάντων Θεὸς, μήτραν ἀπειρόγαμον, ὑπέδου καὶ σαρκὸς, φανείς ἐν ὁμοιώματι, τῆς ἐχθρας τὸ μεσότοιχον ἐλῶν, εἰρήνην ἐμεσίτευσε, καὶ ζωὴν ἐβράβευσε, καὶ θείαν ἀπολύτρωσιν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξυλῶ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς ταῖς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Επέφανε Χριστὸς βοᾷ ὁ Πρόδρομος, καὶ ρεῖθροις ἐπιβαίνει τοῦ Ἰορδάνου· ὑπαγε τῆσαι τούτῳ σπεύσωμεν, καθαραῖς διανοίαις φωτιζόμενοι.

Ζητῶν ἀνοδίαις τὸν πλακώμενον, Θεέ μου πτωχεῖαν πλυσιωτάτην, ἐνδυτάμενος ἐφίστασαι, βαπτισθῆναι ἢ πάντων ἀπολύτρωσις.

Η γῆ καὶ οὐρανὸς νῦν χορευέτωσαν· ὁ πάντων βαπτίζεται εὐεργέτης, ἐν τοῖς ὕδασι βυθίζων ἡμῶν, τὴν πληθὺν τῶν ἀμέτρων παραπτώσεων.

Τοῦ Ἁγίου· Τὸν φόβον σου Κύριε.

Νοὸς καθαρότητα, κτησάμενος Ἱεράρχης γεγέννησαι, χρίσμα ἅγιον δεξάμενος· διὸ σε θεοφόρε Πάτερ εὐφημοῦμεν.

Σταυρῷ τὸν ταυύσαντα, παλάμας σαρκὶ Θεὸν ἐτραίνωσας, λογιμαῖς σου ἀποδείξεις, καὶ Ἰουδαίων θράσος, ὠλεσας Παμμάκαρ.

Εν θαύμασι μέγιστος, γενόμενος φυγαδεύεις τὰ πταισμάτα, καὶ καθαίρεις τὰ νοσήματα, τῶν πίστει αἰτημένων, Σίλβεστρε θεοφρον.

Θεοτοκίον.

Παρθένος Ἀγνή, μετὰ τὴν κήσιν Παταρχία διέμειναι· Θεὸν Λόγον γὰρ ἐγέννησας, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, χωρὶς ἁμαρτίας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν φόβον σου Κύριε ἐμφύτευσον, ταῖς καρδίαις τῶν δούλων σου, καὶ γενῶ ἡμῖν στερέωμα, τοῖς σὲ ἐν αἰληθείᾳ ἐπεκαλουμένοις.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ποταμὸς εὐσεβείας ἀναδειχθεῖς, τῶν δογμάτων σου ρεῖθροις πᾶσαν τὴν γῆν, κατήρδευσας Σίλβεστρε, Ἱεράρχης ὡς ἐνθεός· καὶ θαυματῶν ὄμβροις, παθῶν ῥύπον ἐπλυνσας· καὶ τρυφῆς χερμαρῶν, ἀξίως κεκλήρωσαι ὅθεν συνελθόντες, εὐσεβῶς σε τιμῶμεν, ἐν ἁσμασι σήμερον, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμέν σοι· Ἱεράρχα θρασπέσειε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐρταζῶσι πότῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐν νεκρῶν.

Αὐρατε Θεέ, ἀκατάληπτε Λόγε, ἐτέχθης ἐκ Πατρὸς, ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον· παλιν δὲ ἐπ' ἐσχάτων, ἐκ τῆς Παρθένου οὐκ ἀλλοιώσας ὁ ἡς, ἔρχη καὶ ἐν τοῖς ρεῖθροις, τοῦ Ἰορδάνου νῦν βαπτισθῆναι σαρκί, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος σαρκαρμένος καὶ ἔσωσας, ὄλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θαυμάζει σου, Ἰησοῦ εὐεργέτα τὴν ἀφίξιν, ὁ μέγιστος Πρόδρομος, καὶ συστελλόμενος κράζει σοι· Πῦρ ὑπάρχων Δέσποτα, μὴ καταφλέξης με, χόρτον χρηματίζοντα Κύριε.

Ἰστάμενον, ἐν τοῖς ὕδασι τούτοις θελήματι, ὁρῶν με νῦν πρόσελθε ὡς Ἰωάννη καὶ βάπτισον, ὅπως τὴν δι' ὕδατος, χάριν ἀνθρώπων, τῷ γένοι ἀπεργάσωμαι.

Κρυπτόμενον, ὡς νεφέλη σε ἔγνωκα Ἥλιον, Θεέ μου τῷ σώματι· πῶς οὖν γυμνοῦσαι τὰ ὕδατα, νῦν περιβαλλόμενος; ὁ Ἰωάννης ἐβόα ἐκπληττόμενος.

Λαμπρύνεται, τῶν ἀνθρώπων ἡ φύσις καὶ λύτρωσιν, τοῦ σκότους εἰσδέχεται, τῆς ἀμαρτίας καὶ ἄνωθεν, θεῖον περιβάλλεται, τῆς ἀφθαρσίας χιτῶνα γυμνουμένου μου.

Τοῦ Ἁγίου. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἰεράρχης θεόληπτος, κρίων Ἱερέας θεῖω ἐν Πνεύματι, ἀνεδείχθης Πάτερ Σίλβεστρε, καὶ λαοὺς φωτίζων ἱερώτατε.

Συνεργεῖα τοῦ Πνεύματος, νόσους ἀπέλαύνων πάθη ἀνιάτα, ἐθεράπευσας πανόλθιε, ἐπιστρέφων πλάνης τοὺς παράφρονas.

Τῶν αἰρέσεων Σίλβεστρε, πλάνην ἐκδιώξας, ποιμνὴν ἐποιίμανas, εὐσεβείας βρύων ὕδατα, ἐπὶ γλῶσσην θείας ἐπιγνώσεως.

Ἐξεχύθη σου χεῖλεσι, χάρις θείου Πνεύματος· διὰ τοῦτό σε, Ἱερέα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὁ Θεὸς παμμακάρ Πάτερ ἔχρισεν.

Θεοτοκίον.

Ἰάσαί μου τὰ τραύματα, Κόρη τῆς καρδίας, καὶ κατευόδωσον, τῆς ψυχῆς μου τὰ κινήματα, εἰς Θεοῦ Παρθένε τὰ θελήματα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ τοῦ φωτός χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων ποιητής Κύριος ἐν τῷ φωτί τῶν σῶν προσταγμάτων, ὀδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Μετανοεῖτε βοῶν, ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἤγγικεν, ὁ ἱερός Πρόδρομος ἐφάνη, ἐκ τῆς ἐρημίας, τοὺς ἐρημωθέντας, ἡμᾶς ἀνακτιώμενος.

Νόμος ὁ παλαιὸς φησὶ, καὶ Προφητῶν ὁ ἱερός σύλλογος· Ἦλθε Χριστὸς ἡμᾶς ἀναπλάττων, τῷ θεῖω βαπτισμῷ, τοὺς παλαιωθέντας, πολλοῖς παραπτώμασι.

Ἐἶνα φησὶ καὶ φρικτὰ, ὁ Ἰωάννης καθορῶ σήμερον! Νῦν ἡ πηγὴ, τῆς ἀθανασίας, προῆλθεν ἐκ μικρᾶς, ράνιδος τοῦ θεῖον, αἰτήσασθαι βάπτισμα.

Τοῦ Ἁγίου. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ταῖς πλοκαῖς τῶν σῶν λόγων, ἅπαντα διέλυσας· μάταιον σύνδεσμον, καὶ πρὸς θεῖαν Πίστιν, τοὺς τῇ πλάνῃ δεθέντας συνέδησας, διανοίγων Πάτερ, τούτων τὸν νοῦν τῇ ἀναπτύξει, τῶν Γραφῶν Ἱεράρχα μακάριε.

Ἡ καρδία σου Πάτερ, ἄμωμος γεγένηται τοῖς δικαίωμασι, τοῦ κοινῶς Δεσπότη· ὃν ποθήσας σαρκὸς κατεκράτησας, καὶ θανάτων χάριν, πεπλουτηκῶς νόσους ἰᾶσαι, καὶ ψυχῶν χαλεπώτατα τραύματα.

Νεμομένην καρδίας, νόσον ψυχολέτειραν δεσπηρίοις φαρμάκοις τῶν λόγων σου, Θεοφόρε στήσας, ὡς ἰατρὸς χάριτι θεῖα, τοῦ σεπτοῦ ἐφυγάδευσας Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε μόνη τεκοῦσα, τὸν Ἀπειροδύναμον σάρκα πτωχεύσαντα. Χαῖρε τοῦ πεσόντος, ἐπανόρθωσις κόσμη Πανάμωμε. Χαῖρε λύπης λύσις, χαῖρε πιστῶν ἡ σωτηρία, χαῖρε θρόνου Θεοῦ ὑψηλότεατε.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

Ἄβυσσος ἀμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη· ἀλλ' ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, ἀνάγαγε Κύριε, Κύριε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου.

Ὁ μβρησον ἀμαρτημάτων, ἡμῖν φιλόανθρωπε λύσιν, ὁ τῆ Ἰορδάνη ταῖς ροαῖς, βυθίσας τὰ πταίσματα, τῶν γηγενῶν, διὰ ἔλεος μέγα.

Πέλαγος Χριστέ ὑπάρχων, δικαιοσύνης προέργη νῦν ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, βυθίσαι τὸν δράκοντα, καὶ τοῦ Ἀδάμ, τὴν παράθασιν πλῦναι.

Ρεῖθρόν σε τῆς ἀφθαρσίας, Χριστέ ὑπάρχωντα ὄντως, ρεῖθρα πῶς χωρήσει ποταμοῦ; ἐβόα ὁ Πρόδρομος, δοξάζων σου, τὴν πολλὴν εὐσπλαγγίαν.

Τοῦ Ἁγίου. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἀπρόϊτον καὶ φρουρᾶ αἰωνία, συγκλειόμενον εἰργάσω εὐχαῖς σου, τὸν πονηρὸν, λυμαινόμενον φθόνῳ, τοὺς προσιόντας Μακάριε δράκοντα, ὡς θύρας τε καὶ ὡς μοχλοῦς, τοῦ Σταυροῦ τὴν σφραγίδα ἐνθέμενος.

Ρημάτων σου, μελιρρύτων ὁ φθόγγος, εἰς τὴν σύμπασαν ἐξῆλθε Παμμακάρ, καὶ

διδάχων, εἰς τὰ πέρατα πάντα, τῆς οἰκουμένης τὸ φέγγος ἐξέλαμψε, θαυμάτων τε τὸ διαυγές, καὶ τῶν ἔργων ἡ θεία ἐπίδειξις.

Ιάματα καὶ χαρίσματα θεία, ἐπομβρίαῖς ἀναβλύζων πλουσίως, τοῦ παντουργοῦ, Ἱεράρχα παμμακάρο, καὶ Παναγίου ἐκάστοτε Πνεύματος τοὺς πίστει σοὶ εἰλικρινεῖ, προσιόντας ἰᾶσαι ἐν χάριτι. Θεοτοκίον.

Νοήσαντες θαυρόροι Προφῆται, Μυστηρίου σου Παρθένε τὸ βάθος, προφητικῶς, προκατήγγειλαν τοῦτο, φωταγωγούμενοι θεῶ ἐν Πνεύματι· καὶ νῦν ἡμεῖς περιχαρῶς, τὰς ἐμφάσεις ὁρῶντες πιστεύομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
 » ἀπαγγελῶ με τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν,
 » ἡ ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωῆ μου τῷ ἄ-
 » δη προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωάνης· Ἐκ
 » φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον Προεόρτιον,

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τοῖς βείθοις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονῶς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ θειλιάσης βαπτίσαί με· σῶσαι γὰρ ἦκω, Ἀδάμ τὸν πρωτόπλαστον.

Ὁ Οἶκος.

Οὐκ ἀπαιτῶ σε, Βαπτιστὰ, τοὺς ὄρους ὑπερβῆναι· οὐ λέγω σοὶ· Εἰπέ μοι, ἃ λέγεις τοῖς ἀνόμοις, καὶ παραινεῖς ἀμαρτωλοῖς· μόνον βάπτισόν με σιωπῶν, καὶ προσδοκῶν τὰ ἀπὸ τοῦ Βαπτίσματος· ἔξεις γὰρ διὰ τοῦτο ἀξίωμα, ὅπερ οὐχ ὑπῆρξε τοῖς Ἀγγέλοις· καὶ γὰρ πάντων τῶν Προφητῶν μείζονά σε ποιήσω· ἐκείνων μὲν ἕδεις σαφῶς με κατεῖδεν, ἀλλ' ἐν τύποις καὶ ἐν σκιαῖς καὶ ἐνυπνίοις· σὺ δέ, ἐπὶ σοῦ ἰστάμενον κατὰ γνώμην. Σῶσαι γὰρ ἦκω Ἀδάμ τὸν πρωτόπλαστον.

Ἐτερον τοῦ Ἁγίου,

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Σοφίας Θεοῦ, ἐμπλήσας τὸ στόμα σου, Τριάδος ἡμῖν, τὴν γνώσιν ἐτρένωσας, καὶ τὴν ἀθεότητα τῶν Τυράννων, κατέβαλες Σίλβεστρε, τῇ σφενδόνη τῶν λόγων σου· διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύριον.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων τὴν καθέδραν πλουτήσας, τοῦ Θεοῦ Λειτουργὸς ἐδείχθης θαυμασιώτατος, ὠραίζων, στηρίζων, καὶ μεγαλύνων δόγμασι θείοις τὴν Ἐκκλησίαν· ὡς ἀστήρ δὲ φωτοβόλος, φωτίζων φωτὶ ἀρετῶν, Τριάδα σέβειν διδάσκεις, ὡς ἀμέριστον μίαν Θεότητα· καὶ τὰς αἱρέσεις τῶν δυσμενῶν

ἀπεδιώξας, Σίλβεστρε πάνσοφε· διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύριον.

Συναξάριον.

Τῇ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σιλβέστρου Πάπα Ῥώμης.

Στίχοι.

Ζωοὶ νεκρὸν βῆν, αἰσχύνων Ζαμβρῆν Μάγον,
 Ὁ καὶ νεκρὸς ζῶν, Σίλβεστρος Ῥώμης Πάπας.

Θυμὸν ἀποπνεῖει Σίλβεστρος δευτέρῃ ἡοῖ.

Οὗτος χειροτονῆται, διὰ τὴν εἰς ἄκρον ἀρετῆς ἀνάβαδου τὸν βίον ἀπολιπόντος. Πολλῶν οὖν θαυμάτων γενόμενος αὐτουργός καὶ τὸν μέγαν ἐν Βασιλεῖσι Κωνσταντίνου πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν χειραγωγήσας, καὶ διὰ τοῦ Θεοῦ Βαπτίσματος τὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ παθῆ καὶ τοῦ σώματος ἅμα καθάρας, καὶ παρὰ τοῦ Νόμου προκηρυχθέντα τὸν Χριστὸν ἀποδείξας, καὶ τὸν ταῦρον ζωώσας, ἐν ἀνεύλεν μὲν ἐπωδῆ Ἑβραῖος, ἀναστῆσαι δὲ οὐκ ἴσχυσε, καὶ πολλοῖς σωτηρίας αἰτίος γεγονώς, ἐν βαθεῖ γῆρα πρὸς Χριστὸν ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεαγένους.

Στίχ. Θεάγενης, βλήθητι τοῦ πόντου μέσον,
 Ὡ καὶ βυθισθῆς, ἔνδον ἐκνήξῃ πύλου.

Οὗτος ἦν Ἐπίσκοπος ἐν τῷ Παρίῳ τοῦ Ἑλλησπόντου· προσαχθεὶς δὲ τῷ τριβύθῳ Ζηλικινθῷ, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας Θεὸν, ἀφειδῶς τοῖς ξύλοις τύπτεται. Εἶτα δεσμεῖται, καὶ μετὰ ταῦτα τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἐκδίδεται, ἐνθα τὸν δρόμον πληροῖ τῆς ἀθλήσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι Θεόπεμπος, καὶ Θεοδότη, ἡ μήτηρ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Τὸν Θεόπεμπον σαρκικῆς λῦσαι πέδης,
 Ἦλθον, Θεοῦ πέμψαντος, ἔμπυροι Νόες.

Νόσω παρῆλθε τὸν βίον Θεοδότη,
 Νόσων λυτῆρας ἡ τεκοῦσα τῷ βίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὁσῖος Μάρκος ὁ κωφός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Μάρκος οὐκ ἦκουε γῆνων λόγων,
 Καὶ πρὶν λιπεῖν γῆν, ὅτα γῆθεν ἐξάγων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μαρτύρου Βασιλείου τοῦ ἐξ Ἀγκύρας.

Στίχ. Βρύχημα, χάσμα, δῆγμα θηρῶν ἀγρίων,
 Βασιλείου τὸ πρᾶον οὐ κατεπτόει.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τοῦ δυσσεβοῦς Ἰουλιανοῦ, ἐξ Ἀγκύρας τῆς πόλεως· καὶ διὰ τὸ τὸν Χριστὸν εἰσεθεῖν αὐτὸν καὶ κηρύσσειν, κατεσχέθη. Παραστήσαντες δὲ αὐτὸν τῷ Ἡγμονί Σατορνίῳ, ὠμολόγησε τὸν Χριστὸν κατενώπιον αὐτοῦ μετὰ πολλῆς παρρησίας. Διὸ κρεμασθεὶς ξέεται ἀφειδῶς· εἰθ' οὕτως ἐξ Ἀγκύρας ἀπαχθεὶς ἐν Κωνσταντινουπόλει, αὐθις καὶ ἄρτι ξέεται· καὶ ἐπὶ τοῦτον τεύνεται,

ως εξαθροβήναι τούς αρμούς τῶν χοιρῶν καὶ τῶν ὄρων αὐτοῦ. Εἶτα λωροτομεῖται, καὶ σιδήροις πυρωθεῖσι κατακεντᾶται τὰς σάρκας. Καὶ πάντα γενναίως φέρων, δίχεται τοῦ Θεοῦ τὰς ἀντιλήψεις. Καὶ εἰς κείμενον πυρὸς ἐμβληθεὶς, παραδόξως διὰ προσευχῆς ἄσπιλος διεφυλάχθη. Εἰς Καισάρειαν δὲ μετὰ ταῦτα δέσμιος ἀπαχθεὶς, εἰς Σηριομαχίαν ὑπὸ τοῦ Ἀρχοντος καταδικάζεται. Ὁ δὲ Ἅγιος προσευξάμενος, καὶ βληθεὶς ὑπὸ λαιίνης, τὸν τῆς ἀθλήσεως στέφανον, τελειωθείς, ἐκομίσαστο. Τούτου τὰ ἱερά λείψανα συγγενεῖς τινες καὶ φίλοι ἐπιμελῶς συλλέξαντες, καὶ μύροις καὶ ὀθονίοις εἰλήσαντες, μετὰ τῆς πρεπούσης τιμῆς ἐκέντησαν ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ, Μαρτύριον σεπτὸν ἐκείσε ἰσχύτως οἰκοδομήσαντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Σέργιος ζίφει τελειοῦται.

Στίχ. Οὐχ οἶον εἰπεῖν, οὐδὲ πρὸς γνῶσιν φέρειν,
Ὅση χαρὰ Σέργιος ἐτήθη κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Θεόπιστος, λιθοβοληθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Κτείνει σε, Θεόπιστε πιστέ, τοῖς λίθοις,
Ἡ τῶν ἀπίστων πληθὺς ἐκ δυσβουλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θαυματουργοῦ, τοῦ ἐν τῇ σεβασμίᾳ Μονῇ τῆς Χώρας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• Εἰκόνας χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾶ λατρευ-
• ομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεπά-
• τησαν, ἀθεωτάτου προστάγματος· μέσον δὲ
• πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον.
• Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στολὴν ἱεράν, ἐπενδύων με Χριστέ τὸν γυμνωθέντα, τῇ συμβουλίᾳ τοῦ ἀλάστορος, γυμνὸς προβῆναι ταῖς ὕδασι, εἶλε ἀγαθότητος πλῆτῳ· ἀνυμνῶ σε τὸ εὐσπλαγγνον, καὶ προσκυνῶ τὴν θαυμαστὴν οἰκονομίαν σου.

Τίς αὕτη Χριστέ, ἡ πολλή σου πρὸς ἡμᾶς οἰκονομία; τίς ἡ πτωχεία; τίς ἡ ἄφατος καὶ ὑπὲρ νοῦν συγκατάβασις; ἔφη ὀπηνίκα σε εἶδεν, ὁ Ἰωάννης γυμνούμενον, καὶ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ ἐγκελευόμενον.

Ῥῆψας Χριστέ, ὡς περ λύχνον τὴν σεπτὴν σάρκα σου μέσον, τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἐζήτησας, τὴν συγχωσθεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τῇ ἀμαρτίᾳ εἰκόνα· καὶ εὐρῶν κατεκαλλυννας τῷ Βαπτισμῷ σου ἀγαθῆ· ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Τοῦ Ἁγίου. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Δίκαιος ὡς περ φοῖνιξ, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου Πάτερ ἐξήνησας, καρποὺς δικαιοσύνης· ἐξ ὧν οἱ σὲ τιμῶντες, διατρέφονται ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰσχυραῖς τῶν σῶν λόγων, ἀποδείξουσιν εἰλες τοὺς ματαιόφρονας, νοσοῦντας ἀπιστίαν· καὶ χαίρων ἐμελωθεῖς, παναοίδιμε Σίλβεστρε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Διαμένει ἡ δόξα, εἰς αἰῶνάς σου Πάτερ καὶ τὸ μνημόσυνον, σὺν πᾶσι τοῖς Δικαίοις· μεθ' ὧν ἡμῶν τῶν πίστει, μελωδούντων μνημόνευε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ κλεινὸς Ἱεράρχης, τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλη καταλαμπόμενος, τὸ σκότος τῆς κακίας, διέλυσε καὶ πάντας, τοὺς βωῶντας ἐφώτισεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ῥπερθαύμασε Κόρη, τῶν πρὸ πάντων αἰῶνων ἐκνοφόρησας, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, δι' ἄκραν εὐσπλαγγνίαν, ἵνα σώσῃ τοὺς ψάλλοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.
ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• Τὸν ἐν κείμῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
• τοῖς Παισὶ συγκαταβάνα, καὶ τὴν
• φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
• τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
• πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωνὴ βωῶντος ἐμφανῶς, ἐν ἐρήμῳ ἐπίσταῖς ὁ Ἰωάννης, ἐπιστρέφων καρδίας, μετανοούσας θερμῶς, δοξάζειν τὸν ἐπιφαινόμενον, ἐν τῷ Ἰορδάνῳ, Σωτῆρα καὶ Δεσπότην.

Χειμάρρους πέφυκας τρυφῆς, ὁ θαλάσσας καὶ πηγὰς δημιουργήσας· καὶ πῶς ὕδασι βαίνεις; τί ἀπαπλῦναι ζητῶν; ἢ πάντων ἔκπλυσις καὶ κάθαρσις, τῶν ὑμολογούντων, Χριστέ σε εἰς αἰῶνας.

Ψύξαι τὰ ρεύματα ζητῶν, τῆς κακίας τοῦ ἐχθροῦ καὶ τὰς θαλάσσας, τῶν παθῶν ἀναστεῖλαι, καὶ τοῖς πιστοῖς ἱλασμόν, πηγᾶσαι καὶ ἄφρον Δέσποτα, ἔρχη βαπτισθῆναι, ἐν ρείθροις Ἰορδάνου.

Ὁρῶν καὶ χρόνων Ποιητὰ, ὑπὸ χρόνων γελογῶς δι' εὐσπλαγγνίαν, ὁ ἀχρόνως ἐκλάμψας, ἐκ προανάρχου Πατρὸς, ἐπέστης τὰ χρόνια πταίσματα, πάντων ἀπαπλῦναι, ἐν ρείθροις Ἰορδάνου.

Τοῦ Ἁγίου. Νικηταὶ Τυράννου.

Μίαν φύσιν Πάτερ, τῆς μιᾶς Θεότητος θεολογήσας, ἐν τρισὶ προσώποις, νοουμένης ἐμελπεσ ἀκαταπαύστως· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αληθείας Πάτερ, ἀληθῆς διδάσκαλος ἀνηγορεύθης· ψευδωνύμου πλάνης ὄθεν ἐστηλίτευσας ἀπάτην μέλπων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κορυφαῖος ὦφθης, ἱερῶ συστήματος Ἱερομύστα, καὶ τοῦ Κορυφαίου, Μαθητῶν ἐκόσμησας βωῶν τὸν θρόνον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αρεταῖς ἐνθέοις, Πάτερ, τὴν καρδίαν σου κατακαλλύνας, ὄλος ὠραιώθης, καὶ ταῖς ἄνω ταῖξεσι βωῶν συνήφθης· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ρήμασί σου θείαις, γενεαὶ ἐπόμεναι αἱ τῶν ἀνθρώπων, μακαρίζομέν σε τὴν Ἀειμακάριστον καὶ μελωδοῦμεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**ικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῆ χάριτί σου γεγονάτες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου, σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας..

Ὡδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδὰμ, βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Ιδὼν σε ὁ Ἰωάννης, πρὸς αὐτὸν Εὐεργέτα, ἐλθόντα καὶ αἰτοῦντα παρ αὐτοῦ, ἐν ταπεινώσει τὸ Βάπτισμα, ἐκπλαγεῖς συνεστάλη, μηδὲ δόλως χειραπτῆσαι σε· τολμῶν, τὸν ἀπτόμενον πάντα, ὄρων καὶ καπνίζονται.

Ως χελιδῶν σεμνοτάτη, προμηνύουσα ἔαρ, ἐπέστη νοητὸν ὁ Βαπτιστής, τοῖς ἐν χειμῶνι ὑπάρχουσι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων, καὶ ζάλην ὑπομένουσιν· αἰεὶ, ἐναντίων πνευμάτων, πονηροτάτοις πάθεσι.

Σὲ τὸ ἀπαύγασμα δόξης, τοῦ Πατρὸς· ἐπιλάμπσαν, τοῖς ἐν σκότει καθημένοις τῶν δεινῶν, ἄδυτε Ἥλιε Κύριε, καὶ ἐρχόμενον πάντα, φωτίσαι ἱερῶ σου Βαπτισμῶ, ὡς Θεὸν καὶ Σωτῆρα, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Η τοῦ θανάτου ἀξίην, ἐν τῇ ρίζῃ κεκμένη, ὡς δένδρῳ ἀπειλεῖ τὴν ἐκτομὴν, τὴν ἀκαρπία σου βλέπουσα· μὴ οὖν ἀκαρπος μεί-

νης, ψυχῆ μου, ἀλλὰ βόησον Θεῶ, ἐν θερμῇ μετανοίᾳ· Ἠμάρτηκά σοι, σῶσόν με..

Φωνὴ βοῶντος ἠέσθη, ἐν ἐρήμοις καρδίαις· Εὐφράνθητε, ἐπέστη ὁ Χριστὸς, ἄφεςιν πᾶσιν δωρούμενος· ἀγιάσθητε πᾶσα, ἡ θάλασσα πηγαὶ καὶ ποταμοὶ, καὶ κοιλάδες καὶ νῆποι, καὶ πᾶσα ἡ ὑφήλιος.

Τοῦ Ἁγίου· Κυρίως Θεοτόκον.

Ιέρευσας προθύμως, σεαυτὸν Παμμακάαρ, τῶν ἡδονῶν τῆ νεκρώσει καὶ γέγονας, τοῦ δι ἡμᾶς νεκρωθέντος, θῦμα εὐπρόσδεκτον.

Ως θεῖος Κορυφαῖος, ἱερῶν Πατέρων, τὸ ἱερώτατον δόγμα ἐκράτυνας, αἰρετικῶν ἀποφράξας, ἄθεα στόματα.

Συνήφθης ταῖς χορείαις, ταῖς τῶν Ἀσωμάτων, τοὺς ἀσωμάτους· ἐχθροὺς τροπωσάμενος, περιφανῶς Ἱεράρχα, θεόφρον Σίλβεστρε.

Η μνήμη σου τῷ κόσμῳ, Πάτερ Ἱεράρχα, ὡς φωταυγῆς ἐξανέτειλεν ἥλιος, φωταγωγοῦσα τοὺς πίστει, ἀνευφημοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε, τὴν κεκακωμένην, τῆ ἀμαρτία ψυχὴν μου ἀγαθύνον, τὸν ἀγαθὸν ἡ τεκοῦσα, Θεὸν καὶ Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν· οἱ δια σου σεσωσμένοι Παρθένε Ἀγνή, σὺν Ἀσωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Φωνὴ βοῶντος ἠῆσσε, καὶ αἱ βουνοὶ σκιρτήσατε· χόρευσον γένος ἀνθρώπων· ὁ γὰρ προάναρχος Λόγος, σάρκα λαβὼν ὡς ἄνθρωπος, ἦκει βαπτισθησόμενος, ὑπὸ χειρῶν ὧν ἔπλασεν, ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ λύσων, τοῦ κόσμου τὴν ἀμαρτίαν.

Ὁμοιον.

Πὼς ρεῖθρά σε ποτάμια, εἰσδέχονται Φιλάνθρωπε, τὸν ποταμοὺς καὶ θάλασσας, ποτήσαντα ἐκ μὴ ἄντων; πὼς κορυφὴν τὴν ἀχραντὸν, τὴν σὴν τολμήσει Πρόδρομος, χειροδετῆσαι Δέσποτα; ὕμνοῦμεν φρίττοντες Λόγε, τῆς σῆς πτωχείας τὸ ὕψος.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, ὧν ἡ ἀκροστιχὴς μέχρι τῶν τῆς Ε΄. ταῦ παρόντος μηνός.

Ἄσματα Θεοφάνους εἰς τὰ Φῶτα.

Ἦχος πλ. β΄. Αἱ Ἀγγελικαί.

Αἱ Ἀγγελικαί, προπορεύεσθε Δυναμίεις, ἐκ τῆς Βηθλεεμ, πρὸς τὰ ρεῖθρα Ἰορδάνου· Προέρχῃ Ἰωάννῃ, καταλείψας τὴν ἔρημον· Χαῖρε Ποταμὲ καὶ εὐπρεπίζου. Πᾶσα δὲ γῆ ἀγαλλ-

λιάσθω. Χριστὸς ἔρχεται, τὴν ἀμαρτίαν τοῦ Ἀδάμ, καθάραι ὡς εὐσπλαγγνος.

Στόμασιν ἀγνοῖς, καὶ ψυχαῖς κεκαθαρμέναις, δεῦτε μυστικῶς, Βηθλεὲμ μεταχωροῦντες, καὶ πρὸς τὸν Ἰορδάνην, σὺν Χριστῷ ἐπειγόμενοι, ἄσωμεν αὐτῷ μετ' εὐφροσύνης, αἱ πατριαὶ τῆς γῆς νῦν πᾶσαι, πιστῶς λέγουσαι· Εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Μεγά καὶ φρικτὸν, τὸ μυστήριον ὑπάρχει! ὅτι ὁ Θεὸς, τοῖς ἀνθρώποις ὠμοιώθη, καὶ ἀμαρτίαν ὅλως, μὴ εἰδὼς ὁ ἀνεύθυνος, ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι, ἐν ποταμῷ τῷ Ἰορδάνῃ, αἰτεῖ σήμερον. Εὐλογημένος ὁ φακείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ανθος ἐκ Δαυὶδ, ἀνατείλας τῆς Παρθένου, ἦλθεν ὁ Χριστὸς, πρὸς τὰ ρεῖθρα Ἰορδάνου, ταῖς ἀμαρτίας πλῦναι, τοῦ Προπάτορος ὕδασι. Χόρευσον Ἀδάμ· εὐφραίνου Εὐᾶ· ὁ οὐρανὸς ἀγαλλιάσθω· λαοὶ εἴπωμεν· Εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, ὁμοιον.

Τρέμει τῇ χειρὶ, δεικνῶν χειροθετῆσαι· χαίρει τῇ ψυχῇ, ἐννοῶν ὁ Ἰωάννης, ὅτι τὴν κορυφὴν σου, ὑπακλῖναι κηδόνησας, δούλου τὴν μορφήν ἐνδεδυμένος, ἵνα βροτοὺς δουλείας ῥύσῃ, ἐχθραῦ κρίζοντας· Εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ νῦν, ὁμοιον.

Απασα ἡ γῆ, μυστικῶς ἀγαλλιάσθω, νῦν προφητικῶς, καὶ τὰ ὄρη σκιρτήσατω· ἀνάσρεψον τὸ ρεῖθρον, Ἰορδάνη ὡς γέγραπται· φρίξον ἐκ πρῶτου τοῦ Δεσπότη· ὅτι Θεὸς ἐνανθρωπήσας, βροτοὺς ἅπαντας, τῆς ἀμαρτίας τοῦ Ἀδάμ καθάραι ἐλήλυθεν.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,

Ἦχος πλ. β'.

Φαιδροτέρα ἡλίου γέγονεν, ἡ παρελθοῦσα Ἐορτὴ τῶν Γενεθλίων Χριστοῦ· λαμπρὰ καὶ ἐπίφωτος δαίκνυται ἡ ἐπερχομένη, τῆς Δείας Ἐπιφανείας αὐτοῦ. Ἐν ἐκείνῃ Ποιμένες, μετ' Ἀγγέλων δοξολογοῦντες, προσεκίνησαν Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα· ἐν ταύτῃ δὲ, τοῦ Δεσπότη ὁ Ἰωάννης ἀψάμενος τῇ δεξιᾷ χειρὶ, σὺν τρόμῳ ἔλεγεν· Ἀγίασον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα, ὁ μόνος ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Ετοιμάζου Ἰορδάνη ποταμέ· ἰδοὺ γὰρ παραγίνεται Χριστὸς ὁ Θεὸς, βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου, ἵνα τῶν δρακόντων ἀοράτους κεφαλὰς συνθλάσῃ τῇ Θεότητι, ἐν τοῖς ὕδασι

τοῖς σοῖς. Ἀγαλλίου ἡ ἔρημος Ἰορδάνου· τὰ ὄρη σκιρτήσατε μετ' εὐφροσύνης· ἡκεὶ γὰρ ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἀνακαλέσαι τὸν Ἀδάμ· Φωνὴ βοῶντος βόησον, ὡς Ἰωάννη Πρόδρομε· Ἐτοιμάσατε ὁδοὺς τοῦ Κυρίου, καὶ ταῖς τρίβους αὐτοῦ, εὐθείας ἀπεργάσασθε.

Στιχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός.

Αγαλλιάσθω ἡ ἔρημος τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον· φωνὴ γὰρ βοῶντος ἠκούσθη ἐν αὐτῇ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου· ὁ γὰρ τὰ ὄρη στήσας σταθμῷ, καὶ ταῖς κάπας ζυγῶ, ὁ τὰ πάντα πληρῶν ὡς Θεός, βαπτίζεται ὑπὸ δούλου· πτωχεύειν ἤρξατο, ὁ τὰ πλούσια δῶρα χαριζόμενος. Ἦκουσεν Εὐᾶ, ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα· νῦν δὲ ἠκούσεν ἡ Παρθένος, Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἦχος πλ. δ'. Ανατολίου.

Ιωάννη Βαπτιστά, ὁ ἐν μήτρα γνωρίσας μετὰ τὸν Ἀμνόν, ἐν ποταμῷ μοι διακόνησον, μετ' Ἀγγέλων μοι λειτούργησον· ἐκτείνας ἄψαε τῇ παλάμῃ, τῆς κορυφῆς μου τῆς ἀχράντου· καὶ ὅταν ἴδῃς τὰ ὄρη τρέμοντα, καὶ τὸν Ἰορδάνην ἐπαναστραφέντα, σὺν τούτοις βόησον· Ὁ σαρκωθείς ἐκ Παρθένου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, Κύριε δόξα σοι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνθητες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Προεόρτια τῶν Φώτων· καὶ μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Μαλαχίου, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γορδίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προφήτου.

Ἦχος πλ. δ'. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, σοὶ τὸν σὸν Προφήτην ἐκέτην, καὶ πρεσβευτὴν προχειρίζομαι· οὐ ταῖς ἐκείναις Οἰκτίρμον, καὶ ταῖς πρεσβείαις, ὡς εὐσπλαγγνος ἀπεγνωσμένης ψυχῆς, τὰ πταίσματα διάλυσον, οὐσιώδη κεκτημένος, καὶ φυσικὴν ἀγαθότητα.

Ρήματα, τῆς Θεοκινήτου σου γλώττης, ἐκβεβηκότα θεώμενος, σὲ νῦν μακαρίζω

Προφήτα, τῆς ἀληθείας ἀγάμενος· σὺ γὰρ φωνῇ λιγυρᾷ, τὸν κόσμον περιήχησας, τὴν τοῦ Κυρίου προαγορεύων, παρουσίαν τὴν σωτήριον.

Αγγελοσ, ἀγγελομιμήτωσ βίω, ἐπὶ τῆσ γῆσ ἐχρημάτισας, καὶ προσηγορίαν Ἀγγελοσ, παναρμονίωσ ἐπλούτησας, τὴν καλλονὴν τῆσ φυχῆσ, τῷ κάλλει τῷ τοῦ σώματοσ, καταλλήλωσ συναρμόσας, Μαλαχία παμμακάριστε.

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Μάρτυροσ.

Ἦχοσ ὁ αὐτόσ.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματοσ!

Κορυφουμένην θαύμενοσ, τὴν τῆσ ἀπάτησ ἀχλὺν, φυγαδεύων ἐμάκρυνασ, Ἀθλοφόρε Γόρδιε, τὸν Θεὸν προσδεχόμενοσ· πολλὰσ δὲ πόνοισ ἐγγυμνασάμενοσ, καὶ ταῖσ νηστείαισ παιδοτριβούμενοσ, ὡσπερ αἰσθόμενοσ, τῆσ σαυτῆ δυναμέωσ, ἀγωνιστήσ, ὠρμησασ ἀυτόκλητοσ, πρὸσ τὸν ἀντίπαλον.

Σφόδρα πεποιθὼσ κατείληφασ τῶν δυσμενῶν τὴν πληθὺν, παναοίδιμε Γόρδιε, καρσ οὐδὲν ἠγούμενοσ, τῶν ἀνόμων τὸ θέατρον· καὶ σταῖσ ἐν μέσῳ, κήρυξ ἀυτόμολοσ, μεγαλοφώνωσ Χριστόν ἐκήρυξασ, Κτίστην καὶ Κύριον, τῷ Πατρὶ συνανάρχον, καὶ τῷ σεπτῷ, Πνεύματι ὁμότιμον, καὶ συναῖδιον.

Εἶπει κεφαλὴν τεμνόμενοσ, ἀπὸ ζωῆσ εἰσ ζωὴν, ἐκ θνητῆσ εἰσ αἰθάνατον, καὶ φθαρτῆσ πρὸσ ἀφθαρτον, προφανῶσ μεταβέθηκασ, μὴ ἀναμείνας φύσεωσ νέκρωσιν, ἀλλ' ἀύθαιρέτωσ θαναεῖν ἐλόμενοσ. Ὡ τῶν ἀγώνων σου, Ἀθλοφόρε Γόρδιε! δι' ὧν Χριστόν, Μάρτυρ ἐμεγάλυνασ, τὸν μόνον εὐσπλαγγχον.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἦχοσ δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματοσ! ὁ ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ βαπτίζων καὶ πυρὶ, ἐν Ἰορδάνῃ ἔρχεται βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου· Θεὸσ οὐ γυμνὸσ, οὐδὲ ἄνθρωποσ φίλοσ, ἀλλ' ἐν δυσὶ ταῖσ φύσεσιν, εἰσ ὁ αὐτόσ Υἱὸσ μονογενήσ· ζητῶν μὲν τὸ βάπτισμα, ὡσ ἄνθρωποσ ἐκ θνητοῦ, αἴρων δὲ ὡσ Θεὸσ, τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχων πᾶσι τὸ μέγα ἔλεοσ.

Ἀποστίχοσ, Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχοσ πλ. β'.

Τριήμεροσ ἀνέστησ Χριστε.

Ιδοῦ ὁ φωτισμόσ τῶν πιστῶν, ἰδοῦ ὁ ἰλασμόσ ἡμῶν, ἐπιθαίνειν, μέλλει ρεῖθροισ ποταμοῦ, τὸν ρύπον ὡσ πλύνη, κακίασ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀναπλάσῃ συντριβέντασ ἡμᾶσ.

Στιχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Οσ εἶδέ σε ἐρχόμενον, ὁ Πρόδρομόσ σου Κύριε, καὶ αἰτοῦντα, βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ, ἐν φόβῳ ἀνεβόα· Θεέμου πλαστηργέ μου, πῶσ σε βαπτίσω τὸν ἀμόλυnton;

Στιχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεόσ.

Συνέλθωμεν πιστοὶ νοητῶσ, πρὸσ τὰσ τοῦ Ἰορδάνου ροάισ, θαῦμα μέγα, ὅπωσ ἴδωμεν σαφῶσ· ὁ Κτίστησ γὰρ τῶν ὄλων, ἐπιφανεῖσ ὠράθη, καὶ βαπτισθῆναι παραγέγονε (*).

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχοσ πλ. α'.

Εν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, Χριστόσ ὁ Θεόσ ἡμῶν, μολεῖ πρὸσ τὸ Βάπτισμα, καθάραι θέλων ἡμᾶσ, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, τῇ αὐτοῦ ἐπιφανείᾳ, ὡσ μόνοσ ἀγαθὸσ καὶ φιλόνηρωποσ.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον.

Εἵτοιμάζου Ζαβουλῶν.

Ἐν ταῖσ Ἀποδείπνοισ, ψάλλομεν τὸ παρόν Τριῶδιον· οὗ ἡ ἀκροστιχίσ.

Τετραδί ψαλῷ.

Ὡδὴ γ'. Ἦχοσ β'. Ὁ Εἰρμόσ.

► **Τ**ῆσ πίστεωσ ἐν πέτραμε στερεώσασ, ἐπλάτυνασ τὸ σῶμα μου ἐπ' ἐχθρούσ με·
► ἠύφρανθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
► Οὐκ ἔστιν ἅγιοσ, ὡσ ὁ Θεόσ ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιοσ, πλὴν σου Κύριε.

Εν κενοῖσ ἢ ἐπίνοια τοῦ Ἡρώδου, τοὺσ μέλοντασ τυχεῖν τῆσ ἐλευθερίασ, ἀνόμωσ ἀνελόντοσ παῖδασ· Χριστόσ γὰρ, ὁ λυτρωτήσ ἡμῶν, ζωὴν χαρίζεται, πᾶσι τὴν ἀνώλεθρον βαπτίζόμενοσ.

Τὸ δεινὸν βουλευτήριον τοῦ Ἡρώδου, νηπίων πρὶν ἀπέκτεινε νεολαίαν, τὴν Βηθλεεμ αἱμάτων πληρῶσαν· νῦν δὲ, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστόσ ἔρχεται, τέκνα πολλὰ διὰ τοῦ Βαπτίσματος εἰσποιήσασθαι.

Ἔτερον Τριῶδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίσ.

Προσάββατόν τε.

Ὡδὴ ε'. Ἦχοσ πλ. β'. Ὁ Εἰρμόσ.

► **Π**ρὸσ σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι' εὐσπλαγγχίαν, σεαυτόν τῷ πεσόντι, κενώσαντα ἀτρέπτωσ, καὶ δούλου χειρὶ, βαπτισθῆναι θελήσαντα· Λόγε Θεοῦ, τὴν εἰρήνην παράσχο μοι φιλόνηρωπε.

(*) Τα παρόντα τρία Προσόμοια, μετ' ἑτέρων τριῶν ὁμοίων, τῶν κατὰ τὴν Ε' τοῦ παρόντοσ μηνόσ ἐν ταῖσ Ἀποστίχοισ ψαλλομένων, φέρουσιν ὁμοῦ ἀκροστιχίδα, Ἰωσήφ, διπλασιασθέντοσ τοῦ τελευταίου γράμματοσ Φ.

Ρυθθέντες φρένας, καὶ προκαθαρθέντες, μυστηρίου μεθέξει, φρικτῆς οἰκονομίας, ἅπαντες πιστοὶ, ἐχομένω Χριστῷ, ὑπαντήσωμεν Ἰορδάνου τοῖς ρείθροις, ἐκκαθαίρει ἡμᾶς.

Ορᾶτε φίλοι, τὴν φωνὴν τοῦ Λόγου, τοῦ Ἡλίου τὸν λύχνον, τὸν φίλον τῆ Νυμφίης, Μετανοεῖτε τοῖς λαοῖς ἐκθροῶντα, καὶ σπεύσατε καθαρθῆναι, τοῦ Κτιστοῦ εἰς ὑπάκησιν.

Ῥδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

Ρῆμα Ἐυραίνου, ἐπεὶ ὑπερίσχυσεν, ἑπταπλασίως κάμινος, ἐξεκαύθη ποτέ· ἐν ἡ Παῖδες οὐκ ἐφλέχθησαν, βασιλέως πατήσαντες δόγμα, ἀλλ' ἐβόων· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αποκενοῦντες, δακρύων πηγὰς οἱ πιστοὶ, ἐξ ὀφθαλμῶν καθάρωμεν, πάντα ῥύπον ψυχῶν, καὶ φῶς ἐν φωτὶ τρισσὸν ὀψόμεθα, βαπτισθῆναι Χριστοῦ ἐρχομένου· ὃ προσμαρτυρήσει Πατὴρ οὐρανόθεν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, λάμψει παρουσία, περιστερᾶς ἐν εἶδει.

Δάκρυα ἅπαν, Χριστὸς ἀφαιρούμενος, ἀπὸ παντὸς προσώπου, προέρχεται ψυχῶν, πολυῶδυνα νοσήματα, ἀνωδύνως ἐκ ὕδατι παλίων· καὶ παλακωθέντας ἀνθρώπους, καινίζων τῇ παλιγγενεσίᾳ, τοὺς ὑμναλοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ιερουργοῦνται, ψυχὰὶ τοῦ Βαπτίσματος, τῷ θεοδότη ῥουτῷ, καὶ Πνεύματος πυρὶ, τοῦ τὰ πάθη ἐκκαθαίροντας, καὶ τὴν ὕλην συμφλέγοντος πᾶσαν, μοχθηρᾶς κακίας, καὶ χάριν διδόντος, βοᾶν ἐν κατακλιῆ· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἔτερος. Στήλην κακίας.

Απὸ βλεφάρων, ψυχῶν κακίας ὕπνον ἐκτιναξάμενοι, ταῖς πονηρίας ἀφελώμεθα, πιστοὶ καρδιῶν ἡμῶν, καὶ δάκρυσι θερμοῖς, λούσωμεν φρένας, δεαταὶ τοῦ ἐπιφανέντος, ὅπως ὀφθῶμεν τὸν Χριστὸν, δοξάζοντες εἰς τὴς αἰῶνας.

Βέβηλον ἔπος, πονηρῶν ἐννοημάτων, μὴ προσενέγκωμεν· λόγον δὲ θεῖον μελετήσαντες, τοῖς ὕμνοις προσάξωμεν τῷ Λόγῳ, δι' ἡμᾶς σαρκὶ φανέντι, καὶ φωτίζοντι τὴς ἐν σκῆτι· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βάθους σαφίας, κεκρυμμένον μυστήριον, νῦν φανεροῦται βροτοῖς Θεοῦ κριμάτων νῦν ἢ ἄβυσσος, πιστοῖς ἐκκαλύπτεται, Θεοῦ μετὰ σαρκὸς ἐν γῆ φανέντος, εἰς ἀνάπλασιν βροτείου γένους· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Απαγορεύεις, Ἰωάννη ὅπερ δράσεις τάχος ὑπέικων μου. Ἄφες οὖν ἄρτι· οὕτω πρόπον γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἅπασαν, πληρῶσαι ἀληθῶς δικαιοσύνην, ὁ Δεσπότης τῷ θυλῷ ἔφη· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Στήλην κακίας, τοῦ δεινοῦ Ἡρώδου πάντες ἐκμυκτηρίσαντες, πρὸς Ἰορδάνην· δεῦτε ἴωμεν, πιστοὶ ἐν ὀψόμεθα, Χριστὸν τὸν λυτρωτὴν, ὑπὸ Προδρόμου, βαπτιζόμενον· σαρκὶ ἐν ρείθροις· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ψυχᾶς καθαραῖς, καὶ ἀρρύπτωτος χεῖλεσι, δεῦτε μεγαλύκωμεν, τὴν ἀκηλίδωτον, καὶ ὑπέραγαν Μητέρα τοῦ Ἐμμανουήλ, δι' αὐτῆς τῷ ἐξ αὐτῆς, προσφέροντες· πρεσβείαν τεχθέντι. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Αγνώμων μηδεὶς, καὶ πρὸς Χριστὸν ἀχάριστος, ἔστω τὰ μακρόθυμον τῆς ἀνοχῆς αὐτοῦ, καὶ χρηστότητας ὑβρίζων καταφρονῆσαι· ἀλλ' ἐν φάβῳ καὶ χαρᾷ δουλεύσωμεν, αὐτῷ μελωδοῦντες· Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Λέγει τοῖς λαοῖς, τῶν ἀπειθῶν ὁ Πρόδρομος· Τίς ὑμῖν ὑπέδειξεν, ἐκ τῆς ὀργῆς φυγεῖν, ἐχιδνῶν γεννήματα τῆς μελλούσης; μετανοίας οὖν καρπούς, ἐνδείξασθε ἀξίους βοῶντες· Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ωπρωτικῆς, ἀγνωμοσύνης τόλμημα! ὃν γὰρ οἱ ἀλλόφυλοι ὡς λυτρωτὴν Χριστὸν, προσεκύνησαν ἐν δώροις τιμηκότες, οἱ οἰκεῖοι μανικῶς, ἐζήτουν ἀποκτεῖναι φανέντα. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἔτερος. Τὴν τιμιωτέραν.

Ολέθριον πτώμα· τὸ τοῦ Ἀδάμ, νῦν ἐπανορθώσων, ἐπεφάνη νέος Ἀδάμ, τὴν ἐλευθερίαν, τῆς παλιγγενεσίας, παρέχων παραδόξως, διὰ Βαπτίσματος.

Νόμον καὶ Προφήτας ἀποπληρῶν, καὶ δικαιοσύνην, ἐκτελῶν ὁ πάντων Σωτὴρ, νῦν ὑπὸ παλάμης, χειροθετεῖται· δούλου, δουλείας ἀφαρπαζῶν, ἐχθροῦ τὸν ἄνθρωπον.

Ταῖς Ἐθνεσιν ἔλαμψε μέγα φῶς· τοῖς ἐσκοτισμένοις, θεῖκῃ ἀνέσχεν ἀύγη· τοῖς ἐν σκῆτι παλαι, θανάτου καθημένοις, ὁ Ἡλιος τῆς δόξης, Χριστὸς ἀνέτειλεν.

Εκύκλουν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, βαπτίζομενον Λυτρωτὴν, καὶ πρόμω τὸ μέγα, Μυστήριον ἀνύμνου, τῆς τοῦ ἀπορρήτου, συγκαταβάσεως.

Εἶτα τὸν Εἰρμόν.

• **Τ**ὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ο ἀπερίγραπτος ὢν τῇ Θεότητι, περιγραφόμενος, ὕλη τοῦ σώματος, μέλλει προέρχεσθαι ῥοαῖς, Ἰορδάνου τῆ βαπτισθῆναι. Τοῦτον καθαρότητι, διανοίας δεξώμεθα· πάντων γὰρ ἐργάσασθαι, τὴν ἀνάπλασιν βούλεται· πρὸς ὃν νῦν ἐκβοήσωμεν φόβῳ· Δόξα Χριστῇ ἐπιφανείᾳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Επιφανέντος σου ἐν Ἰορδάνῃ Σωτῆρ, ἐπὶ τὰ ὕδατα, τοῦ βαπτισθῆναι σαρκί, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, ἐξίσταντο καθορῶσαι, δούλῳ παριστάμενον, τὸν Δεσπότην τῆς κτίσεως, ἄνωθεν ἐκήρυττε, σὲ Πατῆρ ὁ προάναρχος· διὸ μετ' εὐφροσύνης βοῶμέν σοι· Δόξα Χριστῇ ἐπιφανείᾳ σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν ὁμότιμον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, σαρκωθέντα δι' οἶκτον καὶ βαπτίζομενον, τῶν Ἀγγέλων οἱ χοροί, βλέποντες ἔτρεμον· καὶ Ἰορδάνης ποταμός, εὐλαβηθεὶς καὶ φοβηθεὶς, ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ἡμᾶς ἀνάγων πρὸς ὕψος τῆς σωτηρίας, πάθει ρεύσαντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Ο συνάναρχος Λόγος Πατρὶ καὶ Πνεύματι, μορφωθείς διὰ σπλάγχνα νῦν τὸ ἀλλότριον, βαπτισθῆναι δι' ἡμᾶς, ἦδη ἐπέιγεται· ὑπαντήσωμεν αὐτῷ, διανοίᾳ καθαρᾷ, Εὐλογητὸς εἶ βοῶντες, Χριστῇ Σωτῆρ εὐεργέτα, ὁ ἀγιασάς ἡμᾶς ἐρχόμενος.

Κανόνες τρεῖς, ὁ Προεόρτιος εἰς ε'. τοῦ Προφήτου εἰς δ'. καὶ τοῦ Μάρτυρος εἰς δ'.

Ο' Προεόρτιος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς, κατὰ Ἀλφάβητον.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**νοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ Βασιλίδι Μητρὶ, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Αβύσσους προστάγματι, δημιουργήσας φιλάθρωπε, τὴν γῆν ὁ τοῖς ὕδασι, κρεμάσας Κύριε, ταπεινήμενος, προέρχη βαπτισθῆναι, ποταμίους ρεύμασι, πλύνων με ρύπου παθῶν.

Βουλήσει ἐπτώχευσας, τὸν ἐκουσίῳ πτωχεύσαντα, κακῶν ἐπιδόσεις, ἐμὲ πλουτίζων Χριστέ· καὶ ἐν ὕδασι, προέρχη Ἰορδάνου, Βάπτισμα αἰτούμενος, ὁ ἀναμάρτητος.

Γηράσαντα παισίμασι, κόσμον καινίζων φιλάθρωπε, ξένην ἀναγέννησιν, ἔρχη ποιήσασθαι διὰ ὕδατος, καὶ Πνεύματος ἀνθρώποις ὄθεν σου δοξαζόμεν, τὴν ἐπιφάνειαν.

Δαυὶδ θείῳ Πνεύματι, προκελαδῶν ἀπεφθέγγετο· Τί σοι ἔστι θάλασσα, ὅτι νῦν ἔφυγες; καὶ τί ὅτι σὺ, ἐστράφης Ἰορδάνῃ, Χριστὸν θεασάμενος, γυμνὸν ἐστῶτα ἐν σοί;

Ἔτερος Κανὼν τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Μαλαχίου με τὸ κλέος δοξαζέτω.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κέκομμένη.

Μετὰ τῆς ἄνω χερείας γηθόμενος, καὶ ταύτη συγχορευῶν καὶ συναγαλλόμενος, καὶ θείου φωτισμοῦ, ἀξίως ἐμφορούμενος, Θεόπνευστε, τοὺς πίστει τὴν σεπτήν, σοῦ μνήμην ἐορτάζοντας, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας, πρεσβεύων διαφυλάττε.

Αγγελομάρφω ψυχῆς ὠραιότητι, καὶ καλλεῖ διαπρέπων, πάλιν τῷ τοῦ σώματος, τὴν ἄνωθεν αὐγὴν, τῆς θείας ἐπιλάμπσεως, ἐδέξω θειηγόρς τηλαυγῶς, καὶ χαίρων ἀνεκραυγάζες· τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Λελογισμένως ἀνύων τὸν βίον σου, καὶ τρόπων εὐκοσμία καθωραϊζόμενος, καὶ ἠθεσι χρηστοῖς, Παμμάρκα σεμνυνόμενος, Προφήτης ἀληθείας εὐσεβῆς, κραυγάζων ἐναπέφηνας· τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Αἴχραντε Μητῆρ Θεοῦ Παντοκράτορος, ἡ Βασιλίδος φυλῆς, Δέσποινα βλαστήσασα, καὶ μόνη τὸν Θεόν, τὸν πάντων βασιλεύοντα, γεννήσασα σαρκὶ ὑπερφυῶς, κινδύνων με διάσωσον, τῷ Υἱῷ σου ψάλλοντα· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἔτερος Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Μάρτυρα Γόρδιον ὕμνοισιν μεληθεῖσιν ἄδω.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος ὁ αὐτός. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Μάρτυς τῆς ἀληθείας, Γόρδιε παμμακάρι
γνωριζόμενος, φωτοφόρον μοι χάριν, οὐ-
ρανόθεν παράσχου ταῖς πρεσβείαις σου.

Αἴσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ τὸν Ἀθλοφόρον ἐ-
νισχύσαντι, κατὰ τῶν ἀντιπάλων, καὶ
στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμήσαντι.

Ρώμη καὶ πανοπλία, τοῦ Παμβασιλέως
κρατυνόμενος, τῶν τυράννων καθεῖλες,
τὴν μανίαν πανένδοξε Γόρδιε.

Τόνοις τῆς εὐσεβείας, ἐγγεγυμνασμένος δι'
ἀσκήσεως, τοὺς ἀγῶνας ὑπέδυσ, ἐκουσίως
πανεύφημε Γόρδιε.

Θεοτοκίον.

Υδατος ἀλλομένου, εἰς ἀθανασίαν ὠφθης
σκήνωμα, τῆ πηγαζόντος· πᾶσι, τὴν ζωὴν
τοῖς ἀνθρώποις Θεόνηυμε.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
» καὶ ἀφθονος πηγὴ, Δίασον συγκροτή-
» σαντας, πνευματικὴν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
» θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Εὐφράνθητι ἔρημος διεψῶσα, βροτῶν φύσις
ἅπανσα ἰδοῦ, τὸ ὕδωρ ἐπιφαίνεται, τὸ
τῆς ζωῆς ἀρδεύόν σε, γονιματάτως χάριτι, Χρι-
στός ἡ πάντων ἀνάπλασις.

Ζητήσαί με γνώμη πλανηθέντα, προέρχη ἐν
ὑδάσι Χριστέ· ἐν οἷς καταδυόμενος, βυ-
θίζεις μου τὰ πταίσματα, καὶ ἐκ βυθοῦ ἀνά-
γεις με, πάσης κακίας ὡς εὐσπλαγχνος.

Ηἴλιος ὄραν σε μέλλων Λόγε, γυμνούμενον
κρύπτει ταῖς αὐγαῖς· ἔρχη γὰρ γυμνω-
θέντα με, ἀπάτη τῇ τοῦ ὄφους, διὰ τοῦ σου
Βαπτίσματος, στολὴν ἐνδύσαι σωτήριον.

Τοῦ Προφήτου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Χαίρεις νῦν θεώμενος, τὴν τῶν προρρήσεων
ἐκβασιν, μάκαρ τῶν σῶν, τετελειωμένην,
Μαλαχία θεοληπτε.

Ιᾶσιν ἐν πτέρυξιν, ἔχων ἀνέτειλεν Ἥλιος,
ὁ νοητός, τῆς δικαιοσύνης, ὡς προέφης
Θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Οἴλην τὴν ἐλπίδα μου, ἐν σοὶ Πανάμωμε
τίθημι· ὅλην πρὸς σέ, χαίρων ἀνατείνω,
τὴν ψυχὴν καὶ διάνοιαν.

Τοῦ Μάρτυρος. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Ρεόντων τὸ ἀσταταὶ λογιζόμενος, καὶ με-
νόντων τὴν σύστασιν, Μάρτυς αἰοῖδιμε,
ἐνθυμομαχίας μάκαρ, ἀτράμωις τὰ σταδίον, ὑ-
πῆλθε τῆς ἀθλήσεως.

Απέθου τὴν πρόσκαιρον ματαιότητα, καὶ
συνέθου Πανόλβιε, τοῖς αἰεὶ διαμένουσι·
καὶ φυγὼν τοὺς ἀνθρώπους, Ἀγγέλων ὁμόσκη-
νος, Θεόφρον ἐχρημάτισας.

Γεώδη φρονήματα καταλελειπας, πολιτείαν
οὐράνιον, Μάρτυς εὐράμενος· καθορᾶν γὰρ
μὴ φέρων, τῆς πλάνης τὸ φρύαγμα, εἰς ἔρημον
ἐμάκρυνας.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ἀμεμπτος ὡς σὺ Δέσποινα, καὶ
οὐκ ἔστιν ἄχραντος, πλήν σε πανάμωμε·
ἐν γαστρὶ γὰρ τὸν Κτίστην, τῶν πάντων ἐχώ-
ρησας, τὸν μόνον πολυέλεον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὃν ὑμνεῖ
» πᾶσα κτίσις· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σε Κύ-
» ριε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τοῦ Προφήτου,

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Προφητείας τὴν χάριν πεπλουτηκῶς, ἐσο-
μένων τὴν γνώσιν θεοπρεπῶς, μεμύησαι
ἐν Πνεύματι, Μαλαχία Θεόπνευστε· καὶ προ-
λέγεις ἅπανσι, Χριστοῦ τὴν ἐπέλευσιν, καὶ Ἐ-
δνῶν πανόλβιε, τὴν θείαν ἀνάκλησιν. Ὅθεν
τὴν σεπτὴν σου, ἐορτάζομεν μνήμην, καὶ πόθῳ
ὑμνοῦμέν σε, καὶ πιστῶς μακαρίζομεν, ἐκβοῶν-
τές σοι ἐνδοξε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτά-
ζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος, ὁμοιον.

Πυρωθεὶς τῇ ἀγάπῃ τοῦ Ἰησοῦ, αὐθαιρέτῳ
βουλήσει Μάρτυς σοφῆ, προθύμως εἰς
θάνατον, σεαυτὸν παραδεδωκας· καὶ σταδίου
ἐν μέσῳ αὐτόκλητος ἴστασο, ἐκβοῶν τοῖς τυ-
ράννοις· Ἴδε ἐγὼ πάρειμι. Ὅθεν καὶ τὴν πλά-
νην, παρρησία ἐλέγξας, ἐτμήθης τὴν κάραν
σου, καὶ ζωὴν πρὸς τὴν ἀληκτον, μεταβέθηκας
ἐνδοξε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πται-
σμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι
πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Χορὸς προφητικὸς, προκηρύττων χαίρει, τὸ
Βάπτισμα Χριστοῦ, τὴν ζωὴν ἀναβλύζον.
Κράζει ὁ Ἠσαΐας, ἀντλήσαι ὕδωρ τὸ καθαρ-
τήριον. Γράφει ὁ Θεοπάτωρ, πῶς ἐκ προσώ-
που φεύγει ἡ θάλασσα, τοῦ εὐδοκίᾳ σώζοντος
Θεοῦ, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ
» τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ

Υψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν
ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θάμβει συσχεθήσεται ὁ οὐρανός, καὶ τὰ τῶν
Ἀγγέλων στρατεύματα, δουλοπρεπῶς σε,
ἀφικνούμενον Χριστέ, πρὸς τὸν σὸν δούλον βλέ-
ποντες, καὶ ἐπιζητοῦντα τὸ Βάπτισμα.

Ἰωάννη σκίρτησον· ἔρχεται γὰρ, πάντας ὁ
λυτρούμενος Κύριος, ὑποκλιθῆναι, τῇ χειρὶ
σου ταπεινῶς, ὅπως ταπεινωθέντα με, Δεῖψ
ἀνυψώσῃ Βαπτίσματι.

Κλίνας καταβέβηκας τῆς οὐρανοῦς, ἐπὶ τὴν
Παρθένον Φιλάνθρωπε, καὶ Ἰωάννη, ὑπο-
κλίσεις κορυφήν, ἐπιζητῶν τὸ Βάπτισμα· δόξα
τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Λύων τὰς ἀμέτρους μου Λόγε σειρὰς, τῶν
ἀμαρτημάτων ἐν ὕδασι, τοῦ Ἰορδάνου,
ἐπισπευδεῖς προσελθεῖν, καὶ βαπτισθῆναι Δέ-
σποτα· δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Τοῦ Προφήτου. Εἰσακήκοα Κύριε.

Υποφήτης γενόμενος, τῆς Δεαρχικῆς Μάκαρ
ἀγαθότητος, πᾶσιν ἔθνεσιν ἐκήρυξας, τὴν
γεγεννημένην ἀπολύτρωσιν.

Μηθεῖς διὰ Πνεύματος, τῆς ὑπερφουῦς τοῦ
Λόγου σαρκώσεως, τὸ ἀπόρρητον μυστή-
ριον, Μαλαχία μάκαρ προηγόρευσας.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σοὶ ἀνατίθηναι, πᾶσαν προσδοκίαν τῆς
σωτηρίας μου, καὶ τοῦ βίου τὴν κυβέρνη-
σιν, Κεχαριτωμένη Μητροπάρθενε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐξ ὄρος κατασκίου.

Ρήσεων Χριστοῦ, παμμάκαρ ὑπακύσας, χαί-
ρων τὴν φθαρτὴν, κατέλιπες γρατεῖαν, καὶ
Βασιλεῖ ἐστρατεύθης τῷ οὐρανίῳ, στεφανηφόρε
Μάρτυς Γόρδιε.

Διεθρύβησαν Μάρτυς, ὄρη τῶν τυράννων,
ἐτάκησαν δὲ, βουνοὶ οἱ τῶν εἰδῶλων, τῇ
καρτερᾷ σου ἀθλήσει καὶ παρρησίᾳ, στεφανη-
φόρε προσεγγίσαντα.

Ἰσχυσας Σταυροῦ, τῇ Δεῖα δυναστείᾳ, δῆμῳ
δυσσεβεῖ, βοᾶν μεγαλοφώνως· Τοῖς μὴ ζη-
τοῦσιν εὐρέθην μηδ' ἐρωτῶσι· νῦν πεποιθότως
ἐμφανίζομαι.

Ὅλην κατὰ σοῦ, Θεόφρον τῆ τυράννου, ἠγει-
ρας σοφέ, τὴν ἀσχετονμανίαν, καταπλα-
γέντος παμμάκαρ τῆς διανοίας, καὶ τῆς ψυχῆς
σου τὸ ἀνάστημα. Θεοτοκίον.

Νύμφη τοῦ Θεοῦ, Μαρία Θεοτόκε, ῥύσαι
με δεινῶν, πταισμάτων καὶ κινδύνων, καὶ
πρὸς γαλήνης λιμένα καὶ σωτηρίας, ταῖς σαῖς
πρεσβείαις καθοδήγησον.

ᾠδὴ 4. Ὁ Εἰρμός.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ Δεῖα δόξῃ
σε· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες
ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν· καὶ τέτοκας
ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσά σε, σωτη-
ρίαν βραβεύουσα.

Μακρὰν τὸ ἀνθρώπινον, ἀπὸ Θεοῦ γενομέ-
νον, ὁ Λόγος Θεοῦ κατοικτειρήσας, ἄν-
θρωπος ὤφθη· καὶ Βαπτισμῷ Δευουργῶ, τοῦτο
οἰκειοῖ Δεοπρεπῶς, καὶ πρὸς τὸ ἀρχέτυπον,
ἐπανάγει ἀξίωμα.

Νεκροὺς χρηματίσαντας, ἡμᾶς ταῖς παρα-
βάσειν, ἔρχη. Ζωοδότα πανοικτίρμον, ἀ-
ναζωῶσαι ταῖς Ἰορδάνου ῥοαῖς· ὅθεν σου δοξά-
ζομεν πιστῶς, νῦν τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ τὸ ἀφα-
τον ἔλεος.

Ξενίζεται ἅπασα, ψυχὴ ἐννοουμένη σου, Λό-
γε τὴν φρικτὴν οἰκονομίαν! πῶς ἀνα-
πλάσαι πάντας βουλόμενος, ἔρχη ἐπιβῆναι πο-
ταμοῦ, ρεύμασι γυμνούμενας, ὁ φῶς ἀναβαλ-
λόμενος.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Τὴν φοβεράν ἡμέραν, τῆς τοῦ Χριστοῦ πα-
ρουσίας προήγγειλας, Μαλαχία Δεόφρον,
Δεῖψ φωτιζόμενος Πνεύματι.

Ὅτῶν ψυχῶν τὸν ῥύπον, ἀναχωνεύων καὶ
πλύνων τῇ χάριτι, ὡς ἐν πόᾳ πλυνόντων,
οὕτως σὲ Θεόφρον ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Κράτος θανάτου Κόρη, τῷ ζωηφόρῳ σου τό-
κῳ διέλυσας, Παναγία Παρθένε, καὶ ζῶν
ἐπήγασας ἄλυπον.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Υπεισελθὼν ἀτρόμως, καὶ ῥωμαλέως ὡς
λέων τὸ Δέατρον, πέτρας ὡσπερ ἀψύ-
χους, Μάκαρ ἐλόγισα τοὺς ἄφρονας.

Μεμυημένος Μάρτυς, τῆς Δεοπνεύστου Γρα-
φῆς τὰ διδάγματα, πάντα πρὸς σωτη-
ρίαν, εὗρες ἐπαλείφοντα Γόρδιε.

Νενοηκῶς Θεόφρον, τὴν σταθιρὰν σου ὁ τύ-
ραννος ἔνσασιν, πέτρα καθάπερ κύμα, τῇ
σῇ διερῤῥάγῃ στερρότητι. Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ τῆς σῆς νηδύος, ὑπερουσίως Παρθένε
σαρκούμενος, Δεογνωσίας αἴγλη, κόσμον
κατελάμπρυνε Πάναγνε.

ᾠδὴ 5. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν Δεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελῶντες
ἑορτὴν οἱ Δεόφρονες, τῆς Θεομήτορος
δεῦτε ταῖς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς
τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Οἱ σκότει παλαι καθήμενοι, τὸ φῶς ἐπίδη-
μῆσαν θεώμενοι, χαρᾶς ἐμπλήσθητε·
ἰδοὺ ἐπέφανε Κύριος, τὰ Ἰορδάνου ρεῖθρα
περιβαλλόμενος.

Πῶς βλέπει σε ἀφικόμενον, ὁ Πρόδρομος Σω-
τῆρ καὶ αἰτούμενον, τὸ θεῖον Βάπτισμα;
πῶς σε ῥοαὶ ὑποδέχονται, τῆ Ἰορδάνου, ρεῖθρον
ὄντα ἀφέσεως;

Ρᾶναίτωσαν εὐφραϊνόμενοι, νεφέλαι νοητὴν ἀ-
γαλλίασιν· ἰδοὺ ἀφίκετο, τοῦ βαπτισθῆναι
ὁ Κύριος, διασκευάζων νέφη τῶν καρδιῶν ἡμῶν.
Τοῦ Προφήτου. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Λαμφθεῖσά σου ἡ σοφὴ διάνοια, ὑπ' αὐτῆς
τῆς θεϊκῆς φωταυγίας, καὶ τῶν χαμαί,
χωρισθεῖσα πραγμάτων, τῆς τῶν μελλόντων
ἡξίωται γνώσεως· τὴν κλησιν γὰρ τὴν τῶν Ἐ-
θνῶν, καὶ τοῦ νόμου τὴν παῦσιν προεῖρηκας.

Ελήλυθεν ἀληθῶς ὁ Κύριος, ὃν ἡμεῖς περι-
χαρῶς ἐζητοῦμεν, εἰς τὸν ναόν, ὃν αὐτὸς
ἐκ Παρθένου, εὐλογημένης σοφῶς ὠκοδόμησεν,
ὡς ἔφησεν ὑπὸ Θεοῦ, ἐλλαμφθεῖς Μαλαχίας ὁ
ἐνδοξος.

Θεοτοκίον.

Ο ἄναρχος τοῦ Πατρὸς Μονογενῆς, ὁ αὐ-
τὸς μονογενῆς ἐκ Παρθένου, σωματωθεῖς,
ἀπορρήτως ἐτέχθη, καὶ τὴν τεκοῦσαν Παρθέ-
νον ἐφύλαξε· Θεὸς γὰρ ἦν ἀληθινός, εἰ καὶ φύ-
σιν ἀνθρώπου ἀνέλαβεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὡς τὸν Προφήτην.

Γερουργεῖται θυσιᾶ, καὶ δεκτὴ προσφορά σοι
προσάγεται, σταζόμενος αἵματι, ὁ Γόρδιος
Δέσποτα, τὸ ἐκούσιον Πάθος σου μιμούμενος.

Σεσοβημένος ταῖς φρένας, σοὶ φθαρτὸν ὑπί-
σχνεῖτο δοξάριον, τῷ δόξαν ἀκήρατον,
Γόρδιε πλουτήσαντι, καὶ ἀθάνατον ζωὴν θη-
σαυρίσαντι.

Ιθυτενεῖς ταῖς ἐλπίδας, πρὸς Θεὸν κεκτημέ-
νος παρέδραμες, τοῦ βίου τὸ ἄστατον· καὶ
ξίφει τεμνόμενος, πρὸς εὐρύχωρον πλάτος με-
ταβέβηκας.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένον τὸν νοῦν μου, τῶν παθῶν τρι-
κυμίαις ἀνάστησον, ζωὴν τὴν αἰώνιον,
Χριστὸν ἡ κυήσασα, τὸν παρέχοντα πᾶσι τὰ
ἰάματα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ω**ς τὸν Προφήτην ἐρρύσω, ἐκ βυθοῦ κα-
» **Ω**τωτάτου, Χριστέ ὁ Θεός, καμὲ τῶν
» **Π**ταισμάτων μου, ῥῦσαι ὡς φιλόανθρωπος,
» **Κ**αὶ κυβέρνησον τὴν ζωὴν μου δέομαι.

Κοντάκιον τοῦ Προφήτου.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῆς σοφίας ἐμπλεως, τῆς ὑπερσόφου καὶ
θείας, Μαλαχία μέγιστε, σὺ πεφυκῶς ὡς
Προφήτης, ἄνωθεν αὐτὸν τὸν ὄντα Θεοῦ σο-
φίαν, ἔδειξας τοῖς πᾶσι κάτω ἀναστραφέντα·
διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, τελοῦντες πίστει τὴν
θεῖαν μνήμην σου.

Ἔτερον τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν ἐν ἀθλήσει ἀήττητον στρατιώτην, καὶ
ἐν βασάνοις ἀνίκητον στεφανίτην. Γόρ-
διον πάντες ἀνευφημήσωμεν, τὸν ἐξ Ἐώας μέ-
γαν, ὄντως ἀσέρα λάμπαντα, τὸ θεῖον ἀγλαΐ-
σμα τῶν Μαρτύρων Χριστοῦ.

Συναξάριον.

Τῆ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Προφήτου Μαλαχίου.

Στίχοι.

Ὁ κλησιν αὐχῶν Ἀγγέλου Μαλαχίας,
Αὐχεῖ μάλιστα τὴν μετ' Ἀγγέλων στάσιν.

Ἐκ ρεθέων Μαλαχίου ἀπέπτατο ἐν τρίτῃ
ἡτορ.

Οὗτος, μετὰ τὴν ὑποτροπὴν τῆς αἰχμαλωσίας, τίκτεται
ἐν Σοφρωῶ, ἐκ φυλῆς Λευὶ. Ἐτι δὲ νέος ὢν, πολιτεῖαν
ἀρίστην ἐκτήσατο, καὶ τὸ, Μαλαχίας, ἐπώνυμον ἔσχεν,
ὃ καὶ ἰρμηνεύεται Ἀγγελός· ἦν γὰρ τὸ εἶδος διαπρεπῆς.
Ἀλλὰ καὶ ὅσα αὐτὸς εἶπεν ἐν προφητείᾳ, εὐθὺς δι' Ἀγγέ-
λου τὴν βεβαίωσιν ἐλάμβανον, ἐπιφθιγγόμενον ταῦτα αὐτῷ.
Τῆς δὲ τοῦ Ἀγγέλου φωνῆς ἤκουον μόνως οἱ ἀνάξιοι· τοῖς
δὲ ἀξίοις, καὶ κατ' εἶδος ἐφαίνετο. Ἠκμασε δὲ ὁ Προφή-
της ἐν ταῖς ἡμέραις Νεεμίου, μετὰ τὴν ἐπάνοδον ἀπὸ τῆς
ἐν Βαβυλῶνι αἰχμαλωσίας· καὶ κοιμηθεὶς, ἐτάφη μετὰ τῶν
Πατέρων αὐτοῦ ἐν τῷ ἀγρῷ. Ἦν δὲ ἐν τῷ νέῳ τῆς ὑλι-
κίας, τὴν ὄψιν, εὐπρεπῆς, οὐκ ἐπιμνηκῆς, ἀλλὰ στρογγυλὸν
ἔχων τὸ πρόσωπον· οὐλος τὴν τρίχα, καὶ κεκαρμίνην ὑ-
ποφαίνων, καὶ πλατὺ τὸ κρανίον.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Γορδίου.

Στίχ. Καὶ τίς παρέλθη Γόρδιον τὸν ὀπλίτην,
Πρὸς φρικτὸν ὄπλον στερρόν ἄνδρα τὸ
ξίφος;

Τμηθεῖς ἀμφὶ τρίτῃ πέσε Γόρδιος ἐν κο-
κίησιν.

Οὗτος ἦν ἐκ Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας, ἐπὶ Λικι-
νίου τῆ βασιλείας, Κόμης τὴν τάξιν, στρατιωτῶν ἡγέ-
μενος ἑκατόν. Τὴν δὲ τῶν δυσσεβῶν παρρησίαν, καὶ τὰς
εἰς Χριστὸν βλασφημίας μὴ φέρων ἔργῳ, ἐμάκρυνε φυγα-
δεύων, καὶ μετὰ τῶν Θηρίων ἐν τοῖς ἔρεισι τὴν διαίταν
εἶχεν. Ἀναφλίξας οὖν τὸν εἰς Χριστὸν πέθον, καὶ κατὰ
τῆς πλάνης Σάρκος λαβῶν, ἐπὶ τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς ἐρήμου
ὥσπερ λίων ὄρμησε, τὸν προστάτην τῆς ἀπάτης διασπα-
ράξαι ζητῶν. Ἐντὸς δὲ γινόμενος τοῦ θεάτρον, τὸν Χρι-

σάν ἀνευφήμησι. Καὶ ἐπιστρέψας τὸ πλῆθος πρὸς ἑαυτὸν, καὶ τὸν ἄρχοντα προκαθήμενον καταπλήξας τῇ παρρησίᾳ, καὶ εἰς ἄκραν μανίαν κινήσας, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευταίην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ Σημειοφόρου, τοῦ ἐν τῷ Ἁγίῳ Ζαχαρίᾳ τῆς Ἀτρώας κειμένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Μήτηρ καὶ δύο τέκνα, πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Μητρὸς φλεγείσης, καὶ τὰ τέκνα πρὸς φλόγα,

Τετριγότα τρέχουσιν ὡς στρουθοῦ τέκνα.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,
 » παρὰ τὸν Κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπει-
 » λην, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλ-
 » λον· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος,
 » καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Συντριβέντα με τοῖς πταίσμασι, καὶ κείμε-
 νον, ἐν σκότει Κύριε, τῆς παραβάσεως,
 οἰκτεῖρας ἠλέησας, δι' ἀγαθότητα, καὶ ἐν ὕδασι,
 τοῦ Ἰορδάνου Κύριε, παραγίγη βαπτισθῆναι.

Τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα; ἐβόησαν Ἀγγέ-
 λων τάγματα· ὁ λίμνας καὶ ποταμοὺς,
 ποιήσας προσταγάτι, τὰ Ἰορδάνεια, ρεῖθρα
 ἔρχεται, περιβαλέσθαι· τούτοις γάρ, τὸν Ἀδαίμ
 ἀνακαινίζει.

Υψος ἄφατον, καὶ βάθος μὴ μετροῦμενον,
 ὑπάρχει Δέσποτα, οἰκονομία ἢ σὴ, πᾶ-
 σαν ὑπερβαίνουσα, νοὸς κατάληψιν· πῶς δὲ ὕ-
 दाτος, καὶ Παναγίου Πνεύματος, τοὺς βροτοὺς
 ἀναχωνεύεις.

Τοῦ Προφήτου. Παῖδες Ἑβραίων.

Σὺ τοῦ δεσπότητος τῶν ὄλων, τὴν σεβά-
 σμιον προεῖπες παρρησίαν, Μαλαχία Προ-
 φῆτα, μακάριε κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύ-
 ριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δέχθ' πρεσβεύοντα Οἰκτίρμον, τὸν αἰοίδιμον
 Προφήτην Μαλαχίαν, ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶς,
 ὑμνούντων καὶ βοώντων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε,
 ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Οἴλω μοι ὄλος ἀσυγχύτως, καθ' ὑπόστασιν
 ἠνώθετος Θεοῦ Λόγε, ἐκ Παρθένου σεπτῆς,
 φορέσας με οἰκτίρμον· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ
 Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ τοὺς Παῖδας δροσίσας.

Μαρτυρίου τὸ κλέος κεκτημένος, μετ' Ἀγγέ-
 λων χορεύεις, στεφηνόφορος Χριστῷ κραυ-
 γάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πα-
 τέρων ἡμῶν.

Εὐσεβῆ παρρησίαν κεκτημένος, δυσσεβεῖς
 καταισχύνεις, ἀναμέλπων μεγαλοφώνως·
 Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων
 ἡμῶν.

Λυτρωθῆναι πταισμάτων νῦν δυσώπει, τοὺς
 ἐν πίστει ὑμνοῦντας τὴν σὴν μνήμην, Χρι-
 στῷ βοώντας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ
 τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Γοβόλους ἀκάνθας ἀμαρτίας, ἰαμαίων πλημ-
 μύρα τῶν σῶν, ἀμβλύεις Θεοκυῆτορ, εὐλο-
 γημένη Πάναγνε, ἢ Θεὸν ἀσπύρως τέξασα.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αιῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
 » τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
 » πούμενος· νῦν δὲ ἐνεργέμενος, τὴν οἰκουμένην
 » ἀπάσαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑ-
 » μνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
 » τοὺς αἰῶνας.

Φωνὴ τοῦ Γεννήτορος ἐξ ὕψους, Υἱὸν μαρ-
 τυρήσει ὁμοσίον, βαίνοντα ἐν ὕδασι, καὶ
 τὴν εὐλογίαν σου, τούτοις προσεπιπέμποντα,
 εὐλογημένε Χριστέ, καὶ Πνευμάσε τὸ Ἅγιον
 πᾶσιν, ἐπανακηρύξει, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Χόρευε ἢ κτίσις αἰσθημένη, Θεοῦ τὴν ἀγίαν
 ἐπιφάνειαν· Ἀγγελα ὑμνήσατε· Θαλάσσα
 εὐφρανθήτι· Λίμναι Πηγαὶ σκιρτήσατε, καὶ Πο-
 ταμοὶ μυστικῶς, κροτήσατε ἐν ὕμνοις· ἐπέστη,
 ὁ ταῖς εὐλογίαις, ὑμᾶς Χριστὸς λαμπρύνων.

Ψάλλωμεν Κυρίῳ ἐν αἰνέσει, τῷ ἐπιφανέντι
 ἐν τοῖς ὕδασι, καὶ τὴν συντριβὴν ἡμῶν,
 τούτοις ἀναπλάσαντι, καὶ κεφαλὰς συντρίψαν-
 τι, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, καὶ κράζωμεν· Ὑμνεῖ-
 τε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
 αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ωσαύμα θαυμάτων! πῶς ὁ πάσης, ἐπέ-
 κεινα κτίσεως Θεὸς ἡμῶν, κτίζεται καὶ
 πλάττεται ἐκ τῆς Θεομήτορος, καὶ καινουργεῖ
 θελήματι, καὶ ἀναπλάττει ἡμᾶς, δι' ὕδατος
 καὶ Πνεύματος πλάσιν, θαυμασιωτάτην, ὁ μό-
 νος εὐεργέτης.

Τοῦ Προφήτου. Νικηταὶ Τυράννου.

Ξενώθεῖς ἀπάσης, ὑλικῆς ἐμφάσεως Ἱερο-
 φάντα, θεϊκῆς ἀκτίνος, ὠφθῆς ἀκηλίδω-
 τον ἔσοπτρον μέλπων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ
 ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
 τοὺς αἰῶνας.

Α'πορρήτου δόξης, θεατῆς σὺ γέγονας, καὶ
 μυστηρίων, οὐρανίων Μάκαρ, κήρυξ ἐχρη-
 μάτισας, μέλπων ἀπαύστως· Εὐλογεῖτε πάντα

τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ζωὴς σε Μητέρα, καὶ Θεοῦ γεννήτριαν ὑπεγνωκότες, ὀρθοδόξω πίστει, πάντες μακαρίζομεν Παρθεναμήτορ, εὐλογοῦντες ἅμα τὸν τόκον σου Ἄχραντε, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος. Οἱ Θεοφόρημονες.

Η ἐπαμένησοι χάρις ἀοράτως, καταλαμπρύνουσα Μάρτυς, ἀνδραγαθίας ἐνέπλησεν, Εὐλογοεῖτε βρωῶντα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δρόμω συντόνω χρησάμενος Ἀθλοφόρε, πρὸς τὸ ποθούμενον τέλος, τῆς Βασιλείας κατήντησας, Εὐλογοεῖτε κραυγάζων τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῶν αἰῶνας.

Εἰς ἀπεράντους αἰῶνας διαμένει, ἡ τῶν Μαρτύρων σε δόξα, καὶ ἡ ἀθάνατος εὐκλεία. Εὐλογοῦμεν διό σε, ἀπαύστως τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τὸν Λόγον συλλαβοῦσα, τὸν πρὶν ἀσώματον Εὐας, ἀράν τῆς πάλαι ἀνέτρεψας, εὐλογίαν Παρθένε, τῷ κόσμῳ κηύσασα ἔθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ἱ Θεοφόρημονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνην, καταπατῶντες ὑπέψαλλον· Εὐλογοεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῶν αἰῶνας.

Ὁδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**πας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχοῦμενος· πανηγυρίζετω δέ, αὐτῶν Νόων φύσις γεραίρησα, τὴν ἱεράν πατήνυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτάκε ἀγνή αἰεπάρθενε.

Ιδε ἂ Ἀμνός, ὁ αἴρων τὰ πταισμάτα τῆς ἀνθρωπότητος, ἦλθεν ἐπεδήμησε· καὶ πρὸς τὸν δοῦλον αἰτῶν τὸ Βάπτισμα, δουλοπρεπῶς ἐρίσταται, ἐλευθερῶσαι ζητῶν, δουλωθέντας, ἡμᾶς τῷ ἀλάστῳ, καὶ τὸ κάλλος τὸ πρὶν ἀπόλεσαντας.

Ωφθη ἐμφανῶς, Θεὸς σωματούμενος, δι' ἀγαθότητα· καὶ τὰ Ἰορδάνεια, περιβαλέσθαι ἔρχεται κάματα, ὁ περιβάλλων νέφεσι, τὸν οὐρανὸν ἀληθῶς· τέτι πάντες, νῦν προεορτάσωμεν, τὴν σεπτὴν ἐν χαρᾷ Ἐπιφάνειαν.

Σκίρτησον χαρᾷ, καὶ προετοιμάσθητι, καὶ ὑποδέξασθαι, ὕδωρ τὸ ἀλλόμενον, ὡ

Ἰορδάνη εἰς αἰωνίαν ζωὴν· οἱ πόταμοὶ χορεύσατε, βλέποντες νῦν τῆς τρυφῆς, τὸν χειμάρρουν, ρεῖθροις ἐπιβαίνοντα, τῆς κακίας τὴν χύσιν ξηραίνοντα.

Η ὕγασεν ἡμῖν, ἡμέρα σωτήριος, τοῖς ἐν νυκτὶ τῶν παθῶν, πάντοτε καθευθεσι· καὶ γὰρ ἐπέστη· Χριστὸς ὁ Κύριος, δικαιοσύνης Ἥλιος, ὢν καὶ νοούμενος, ὑποκλῆναι, δούλῳ κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ σαρκὶ βαπτισθῆναι θελήματι.

Θεοτοκίον.

Φρίττει Χερουβὶμ, καὶ πᾶσα οὐράνιος φύσις· Πανάμωμε, τὸν ὑπὲρ καταληψιν, σεπτὸν σου τόκον ὁμοκωθέντα ἡμῖν, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, καὶ βαπτισθέντα σαρκὶ· ἔ τὴν θείαν, πάντες Ἐπιφάνειαν, ἐορτάζομεν νῦν ἀγαλλόμενοι. Τοῦ Προφήτου. Ἐφρίξε πᾶσα.

Επέστη ἡ Θεοφεγγής, τοῦ Προφήτου Ἐορτή καὶ σεβάσιμος, περιαιυγάζουσα, τοὺς συνελθόντας πίστει καὶ ψάλλοντας, προφητικαῖς μαρμαρυγαῖς, καὶ πᾶσι πηγάζουσα, ψυχῶν ἰάματα, καὶ φωτίζουσα φαιδρῶς τοὺς θεόφρονες.

Τήρησον τῇ ζωαρχικῇ, κραταιᾷ τε δεξιᾷ σου· Φιλάνθρωπε, τὴν Ἐκκλησίαν σου, ταῖς ἱκεσίαις τοῦ σοῦ Θεράποντος, τοῦ προθεσπίσαντος ἡμῖν, τὴν σὴν ἐνανθρώπησιν· δι' ἧς ἀνέτειλε, σωτηρία καὶ πιστῶν ἀπολύτρωσις.

Θεοτοκίον.

Ωρμιον ἀρέπομαι ζωὴν, μὴ βλαπτόμενος τῷ ξύλῳ τῆς γνώσεως· σὺ γὰρ Πανάμωμε, ζωὴς τὸ ξύλον Χριστὸν ἐξήνθησας, τὸν ταῖς εἰσόδους τῆς ζωῆς, τοῖς πᾶσι γνωρίσαντα· διό σε· πάντα γνε, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Τὸν προδηλωθέντα.

Ιλέων γενέσθαι, δυσώπησον τὸν Δεσπότην· ταῖς ἐν πίστει σε τιμῶσι, καὶ τὴν σὴν φωτοφόρον, καὶ σεπτὴν Ἐορτὴν ἐκτελοῦσι, Γάρδιε Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Νῦν τῆς ἀκηράτου, τρυφῆς καὶ τῆς θεοπτίας, ἐμφορούμενος Γόρδιε, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις κομίζη, τὰς ἐπικαρπίας τῶν ἀγώνων σου.

Αὕτη ἡ ἡμέρα, τὴν σὴν ἄβλησιν ἐπέϊθεν· ἦν οὐκ ἡμαύρωσεν ὁ χρόνος, οὐκ ἐκάλυψε λήθη, ἀλλ' αἰεὶ τοῖς ὑμνοῦσί σε πίστει, Μάρτυς ἀνατέλλει ὡς περ ἥλιος.

Δάξαν τὴν ρευστήν, καὶ φθαρτὴν καὶ πεπατημένην, παριδὼν θεόφρον Μάρτυς, αἰτίου νῦν δόξης, καὶ χαρᾶς ἀληθοῦς ἀπολαύεις, θρόνῳ τοῦ Δεσπότητος παριστάμενος.

Θεοτοκίον.

Ως διασωθέντες, Παρθένε τῆς κρίν κατάρας, διὰ τοῦ σου θείου τόκου, ἐπαξίως ὑμνοῦμεν, εὐχαρίστως πάντες μελωδοῦντες· Χαῖρε Θεοτόκε ἡ ἐλπίς ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ,
• ἐν πυρὶ καὶ βιάτῳ τόκον τὸν τῆς Ἀει-
• παρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν
• ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Μάρτυρος.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Γορδίου τοῦ θεόφρονος, καὶ πανενδόξου Μάρ-
τυρος, αὕτη ἐπέιδεν ἡμέρα, τὴν ἀθλήσιν,
ἧς τὴν μνήμην, λαμπρῶς νῦν ἐκτελέσωμεν· Χρι-
στοῦ γὰρ ὑπερήθλησε. Διαναστῶμεν προθύ-
μως, ὡς φιλομάρτυρες πάντες, πρὸς ἀρετῶν εὐ-
καρπίαν.

Προεόρτιον. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τὴν Βηθλεέμ ἀφέμενοι, τὸ καινότερον θαῦ-
μα πρὸς Ἰορδάνην δρᾶζομεν, ἐκ ψυχῆς
θερμοτάτης, κἀκείσε κατοπτεύσωμεν, τὸ φρι-
κτὸν Μυστήριον· θεοπρεπῶς γὰρ ἐπέστη, γυ-
μνωθεὶς ὁ Χριστός μου, ἐπενδύων με στολήν, τῆς
οὐρανῶν Βασιλείας.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. β΄. Αἰ Ἀγγελικαί.

Θρόνον ἕβρανόν, κεκτημένος ὁ Δεσπότης, ἤλ-
θεν ἐπὶ γῆς, σαρκωθείς ἐκ τῆς Παρθένου·
καὶ πρὸς τὸν Ἰορδάνην, ἐπιστάς τὸ καθάρσιον,
πάντων ἐξαιτεῖ τὸν Ἰωάννην. Αἰ πατριαὶ τῆς
γῆς ἀπάσης, αὐτῷ ψάλλωμεν· Εὐλογημένος ὁ
φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Εφθασε Χριστὸς, πρὸς τὰ ρεῖθρα Ἰορδά-
νου, Βάπτισμα αἰτῶν, ὁ καθαίρων ἀμαρ-
τίας. Πᾶσα ἡ γῆ σκιρτάτω· Οὐρανοὶ εὐφραι-
νέσθωσαν. Χαῖρε τῶν Ἐθνῶν ἡ Ἐκκλησία τῷ
Βασιλεῖ νυμφευομένη, πιστῶς βόησον· Εὐλογη-
μένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ορη γλυκασμὸν, εὐφροσύνης σταλαξάτω·
χεῖρας μυστικῶς, νῦν κροτήσατε τὰ Ἔ-
θνη· ἡ ἔρημος ἀνθείτω· Ἰορδάνη ὑπόδεξαι·
δεῦρο Βαπτιστὰ τῷ μυστηρίῳ, τοῦ Λυτρωτοῦ
ὑπέργει χαίρων· λαοὶ μέλψωμεν· Εὐλογημένος
ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Φῶς τὸ ἐκ φωτός, ὑπὲρ χρόνον προεκλάμ-
ψαν, τοῖς ἐν τῇ νυκτί, καθημένοις ἐπε-
φάνη, καὶ σκότος ἀμαρτίας, ἐκκαθάραν ἐφώ-
τισε. Χόρευσον Ἀδάμ· εὐφραίνου Εὐὰ· ἡ λύ-

τρωσις Χριστὸς ἐπέστη· Δαυὶδ βόησον· Εὐλο-
γημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, ὁμοιον.

Αστρον Ἰακώβ, ἐξανέτειλε τῷ κόσμῳ, καὶ
τὴν φλογεράν, τῶν ἀνθρώπων ἀμαρτίαν,
ἀναλαβὼν ἐνθάπτει, Ἰορδάνου τοῖς νάμασι,
λάμπων τῆς Θεότητος τῷ φέγγει, καὶ φωτε-
σμὸν θεογνωσίας, διδούς ἔθνεσιν· Εὐλογημέ-
νος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ νῦν, ὁμοιον.

Νόμου πληρωτῆς, κατὰ σάρκα χρηματίσας,
ἤλθεν ὁ Χριστὸς, ἀπαρχὴν τῆς σωτηρίας,
ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, ἐκτελέσαι ὡς εὐσπλαγχνος·
καὶ τῷ Βαπτιστῇ καθυποκλίνει, τὴν κορυφὴν
πιστῶς βουῶντι· Λαοὶ κραζώμεν· Εὐλογημένος
ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ,

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Απὸ τῆς Βηθλεέμ, ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, με-
ταβῶμεν· ἐκεῖ γὰρ, τὸ φῶς τοῖς ἐν τῷ
σκότει, ἀυγάζειν ἤδη ἄρχεται.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου.

Γῆ ἡ τοῦ Ζαβουλὼν, οἱ πέραν Ἰορδάνου,
ἀκούσατε· Ἐγγίζει, Χριστὸς ἡ σωτηρία,
τὸ φῶς ἡ ἀπολύτρωσις.

Στίχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός.

Εὐτρέπιζε καὶ σὺ, Ἰορδάνη τὸ ρεῖθρον· ὁ
πυρὶ γὰρ βαπτίζων, ἐγγίζει τοῦ καινί-
σαι, τὸ συντριβὴν πλαστούργημα.

Δόξα, καὶ νῦν· Ὅμοιον.

Οφθη τὸ πατρικόν, Ἀπαύγασμα τῆς δόξης,
ἐν ρεῖθροις Ἰορδάνου, Βαπτίσματι κα-
θαίρων, τὸν ῥύπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνηδες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Δ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Προεόρτια τῶν Φώτων· καὶ ἡ Σύναξις τῶν Ἀ-
γίων Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων· καὶ μνήμη
τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοκτίστου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἀπο-
στόλων.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Κλεόπαν Ἀνδρόνικον, Σιλουανόν τε καὶ Ἀ-
γαθον, Ἀνανίαν καὶ Φίλιππον, Πρόχο-

ρον Νικάνορα, Ρουφον και Σωσθένην, Αϊνόν τε και Σταχυν, Στέφανον Τίμωνα Έρμᾶν, Φλέγοντα Μάρκον, Λουκᾶν, Σωσίπατρον, Ίάσωνα και Γάϊον, και Τυχικὸν και Φιλήμονα, ἱεροῖς μελωδήμασιν, αἱ πιστοὶ μακαρίσωμεν.

Νάρκισσος και Τρόφιμος, Καῖσαρ Ζηναῖς και Ἀρίσταρχος, Μάρκος Σίλας, και Γάϊος, Έρμῆς και Ἀσύγκριτας, Ἀπολλῶς Κηφᾶς τε, Κλήμης και Ἰουῆστος, Κούαρτος Ἐραστος Ληκάς, Ὀνησιφόρος Κάρπος και Εὐδοσ, Ματθίας και Ἰάκωβος, και Οὐρβανὸς Ἀριστόβουλος, Τυχικὸς και Ἀρίσταρχος, ἐπαξίως τιμάσθωσαν.

Πούδην Ἡρωδίωνα, και Ἀρτεμᾶν και Φιλόλογον, Ὀλυμπᾶν τε και Ῥόδιον, Ἀπελλῆν Ἀμπλίαν, Πατροβᾶν και Τίτον, Τέρπνον και Θαδδαῖον, Ἐπαινετὸν τὸν Σαυμαστὸν, Ἀχαικόν τε Ἀκύλλαν Λαύκιον, Βαρνάβαν Φουρτουνάτον τε, και Ἀπολλῶ τὸν αἰίδιμον, και τὸν Κρίστικην τιμήσωμεν, τῆς σεπτουῦς Θεοκήρυκας.

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁσίου,

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Οτε, κατετρώθης τὴν ψυχὴν, ἔρωτι τῷ Θεῷ Παμμακάριον, τὸν σὸν ἐπάρας σαυρὸν, χαίρων ἠκολούθησας τῷ σταυρωθέντι Χριστῷ· και νεκρώσας τὸ φρόνημα, σαρκὸς ἐγκρατεία, Πνεύματος ἐνεργεσίαν, ζῶσαν εἰσδέδεξαι, λύειν νοσημάτων χειμῶνα, θέρμη πρεσβειῶν εὐπροσδέκτων· ὅθεν σε συμφώνως μακαρίζομεν.

Οτε, ἐπιμόνοις προσευχαῖς, και συντονωτάτη νηστεία, τὰ ὀπτικὸν τῆς ψυχῆς, Πάτερ ἀπεκάθηρας, ναὸς γεγένησαι, Τρισηλίου Θεότητος· και Ἱεροσύνης, χάρισμα Θεῖον ἅγιον ὑποδεξάμενος, ἔνδον τῶν ἀδύτων εἰσήλθες, δύων διὰ σὲ τὸν τυθέντα, διὰ συγκατάβασιν ἀπόρητον.

Πρᾶος, ἀνεξίκακος ὀφθεῖς, ἐν ἀκεραιότητι γνώμης, Πάτερ Θεόκτιστε, κατεκληρονομήσας, πραέων ὄντως τὴν γῆν· και μεθέξει Θεόμενος, τρυφῆς ἀπολαύεις, και ἀγαλλιάσεως, και χαρμονῆς ἀληθῆς· ἔνθα μνημονεύων μὴ παύση, τῶν ἑορταζόντων ἐκ πάθου, και τὴν σὴν τιμώντων Θεῖαν κοίμησιν.

Δόξα, και νῦν. Ἦχος γ΄.

Φαιδρά μὲν ἡ παρελθῆσα Ἐορτῆ, ἔνδοξος ἡ παροῦσα ἡμέρα. Ἐν ἐκείνῃ τὸν Σωτῆρα, Μᾶγοι προσεκύνησαν· ἐν ταύτῃ δὲ τὸν Δεσπότην, δούλος κλητὸς ἐβάπτισεν. Ἐκεῖ Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, εἶδον και ἐθαύμασαν· ὧδε φωνῆ τοῦ Πατρὸς, τὸν μονογενῆ Υἱὸν ἐκήρυξεν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαΐ.

Ολύχνος τῷ Φωτὶ, ἡ αὐγὴ τῷ Ἡλίῳ, ὁ φίλος τῷ Νυμφίῳ, ὁ Πρόδρομος τῷ Λόγῳ, Προφῆτα καθυπουργήσον.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Ηλθεν ὁ φωτισμὸς, ἡ λύτρωσις ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ· δεῦτε, συνέλθωμεν ρύφθῆναι, και ἄσαι προεόρτια.

Στίχ. Εἶδοσαν σε ὕδατα, ὁ Θεός.

Πάντα μοι διὰ σοῦ, τὰ καλὰ Θεοτόκε, ὁ Θεὸς ἐν ἀνθρώποις, τὸ φῶς ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ γὰρ ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ.

Δόξα, και νῦν. Ἦχος πλ. β΄.

Ερχεται πρὸς Ἰορδάνην, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου, και φησὶ πρὸς αὐτόν· Ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, και σὺ ἔρχῃ πρὸς με; οὐ τολμῶ ὁ χόρτος προσψαῦσαι τῷ πυρὶ· σύ με ἀγίασον Δέσποτα, τῇ Θεῖα ἐπιφανείᾳ σου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄.

Ἀπόστολοι Ἅγιοι.

Και Προεόρτιον, Ἦχος δ΄.

Ἐταιμάζου Ζαβουλῶν.

Ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, ὁ Κανὼν· οὐ ἡ ἀκραστικίς·

Τῇ μακρᾷ πέμπτῃ, μακρὸν ὕμνον ἐξάδω.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὁ Εἰρμός.

• Τμηθεῖση τμάται, πόντος ἐρυθρὸς, κυματοτρόφος δὲ ξηραίνεται βυθός· ὁ αὐτὸς ὁμοῦ ἀόπλοις γεγονὼς βατὸς, και πανοπλίταις τάφος· ὧδὴ δὲ Θεοτερπῆς ἀνεμῆλετο·

• Ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ηπανταιτία, και παρεκτικὴ ζωῆς, ἡ ἀπειρος Σοφία τοῦ Θεοῦ, ἐκκοδόμησε τὸν οἶκον ἑαυτῆς, Ἀγνῆς ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός· πρὸς Ἰορδάνου δὲ νῦν ῥοαὶς ἔρχεται, αἰτοῦσα τὸ Βάπτισμα, βρατῶν εἰς ἀνάπλασιν.

Μυσταγωγούσα, πάντας συγκαλεῖ, τοὺς ἐξ Ἐθνῶν ἡ τοῦ Θεοῦ Σοφία, πρὸς τὸ φῶς, τοὺς ἐν σκότει πρὶν ἀγνοίας ἀφεγγοῦς, κειμένους εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας, ἀνάγουσα μυστικῶς τῷ Βαπτίσματι, καρδίας καθαίροντι, και κτιζοντι Πνεύματι.

Ακουτισθῶμεν, νῦν προφητικῶν, ἐκπληρουμένων διὰ Πνεύματος φωνῶν· ὁ βαπτίζων γὰρ ἐν Πνεύματι και πυρὶ, ἐπείγεται Χριστὸς πρὸς Ἰορδάνην. Πρασελθετε πρὸς αὐτόν και φωτίσθητε· ὑμῶν γὰρ τὰ πρόσωπα, οὐ καταταχυνθήσονται.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Κ**ύριος ὢν πάντων, καὶ κτίστης Θεός, τὸ
- » κτιστὸν ὁ ἀπαθής, πτωχεύσας σεαυ-
- » τῷ ἦνωσας, καὶ τοῖς ρείθροις οἷς ἔμελλες
- » ἔλθειν, αὐτὸς ὢν τοῖς λαοῖς προσεφώνεις·
- » Ὑδωρ τῆς ζωῆς ἀντλήσατε, καὶ πίστει στε-
- » ρεωθήσεσθε.

Ρύσιον ψυχῶν, καὶ σωμάτων ἅμα, τοῦ Βα-
πτίσματος τὴν χάριν, Σῶτερ ἔρχη χαρί-
σασθαι· διὰ τῆτο βραβεύεις νῦν ἡμῖν, καὶ χά-
ριν ἀντὶ χάριτος κρᾶζων (*). Ὑδωρ τῆς ζωῆς
ἀντλήσατε, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε.

Αφρων ἀνὴρ, ὁ μὴ γινώσκων Θεόν· διαφθεί-
ρεται καὶ γὰρ, ἀτόποις ἐπιτηδεύμασιν,
ἐλαττοῦται παντὸς ἐξ ἀγαθοῦ, καὶ πάσης ἐκ-
πίπτει σωτηρίας· οὐπερ τῆς μερίδος ἅπαντες,
οἱ Χριστὸν γνόντες ρυσθείημεν.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Π**ροκατιδὼν ὁ Προφήτης, τοῦ μυστηρίου
- » σου τὸ ἀπόρρητον, Χριστέ προανεφώ-
- » νησεν· Ἔθε κραταιᾶν, Βαπτίσματος τὴν χά-
- » ριν τοῖς πίστει, τοῦτο δεχομένοις ἅπασιν, εἰς
- » λύτρωσιν τῶν ἀμπλακημάτων ἡμῶν.

Επὶ τὸ Βάπτισμα σπεύδεις, τὸ τοῖς θνητοῖς
πηγάζον τὴν ἀφειδιν, πεφορτισμένοις ἁ-
πασι, πταίσμασι κακοῖς, κακῶς ἐν μοχθηρία
βιοῦσι, τὴν κατὰ ψυχὴν ἀνάπαυσιν αὐτοῖς, ὡς
οἰκτίρμων παρέχεν ἐπαγγειλάμενος.

Μεταλαβὼν τῆς σαρκός μου, τῆς σῆς Θεό-
τητος μεταδίδως μοι· εἰκὼν γὰρ ἀπα-
ράλλακτος, ὢν τοῦ σου Πατρός, χωρεῖς ἐπὶ
χειρῶν σου Σῶτερ τὸ πλάσμα, πλὴν τῆς ἀμαρ-
τίας, ἀνθρώπος φανείς, τῷ ὁμοίῳ καθαίρων,
Λόγε τὸ ὅμοιον.

Πόμα καὶ χρίσμα καὶ Πνεῦμα, τῆς σῆς σφρα-
γίδος Σῶτερ γνωρίσματα, καὶ μυστικὰ
χαρίσματα, καὶ τῶν δωρεῶν τῶν θείων, ἀξιέ-
ρασα γέρα· τὸν Μονογενῆ καὶ γὰρ σε ἰλασμόν,
ὁ Πατὴρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλεν.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Τ**ῷ συνδέσμῳ τῆς δειλίας, συνεχόμενος νῦν
- » ὁ Πρόδρομος, παραιτεῖται τὸ βαπτί-
- » ζειν, εὐλαβῶς Χριστὸν θεασάμενος, γυμνὸν
- » ἐστῶτα ἐπὶ τοῦ ὕδατος, ὕδατι στεγαζόμενον
- » τὰ ὑπερῶα.

Η τὸ ἀσχετον κρατοῦσα, καὶ ὑπερῶον ἐν
αἰθέρι ὕδωρ, ἢ ἀβύσσους χαλινοῦσα, καὶ

θαλάσσας ἀναχαιτίζουσα, Θεοῦ Σοφία, μολεῖ
πρὸς Ἰορδάνην· Βάπτισμα δὲ δέχεται, χειρὸς
ἐκ δούλου.

Μορφωθείς Ἀδάμ τὸν πρῶτον, Βαπτισμῷ
ἦκει καθᾶραι Χριστός· ὁ νεφέλαις δὲ τὸν
πόλον, περιβάλλον καὶ ἀναβαλλόμενος φῶς, γυ-
μνὸς ὄραται, ἐν Ἰορδάνου ρείθροις, καὶ χειρὶ
κατέχεται, ὁ πάντα φέρων.

Ῥδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Α**βυσσος ἐσχάτη, ἀμαρτημάτων ἐκύκλω-
- » σέ με, καὶ τὸν κλυδωνά μηκέτι φέρων,
- » ὡς Ἰωαῆς τῷ Δεσπότη βωῶ σοι· Ἐκ φθορᾶς
- » με ἀνάγαγε.

Κύριόν σε γνόντες, οὐρανοὶ διηγοῦνται τὴν
σὴν, Σῶτερ δόξαν ἐν τῇ σῇ γεννήσει· νῦν
δὲ Πατὴρ σε κηρύττει, Υἱὸν ἀγαπητὸν βαπτι-
ζόμενον.

Ρύπον πᾶς ὁ φέρων, ἀπορρύφθητω δακρύων
κρουνοῖς, καὶ Χριστῷ ἐν τρόμῳ προσερχέ-
σθω, πυρὶ καὶ Πνεύματι θείῳ, καθᾶραι προϊόν-
τι τὴν φύσιν ἡμῶν.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ο**ἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, καμίνου φλόγα
- » οὐκ ἔπτηξαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμ-
- » βληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητός
- » εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νευστάζων κίραν πρὸς ἔχθραν, μηδεὶς δο-
λίως κινήσειε, τῷ πλησίον κακῶς ἀπο-
δοῦναι, κακὸν ἀντὶ κακοῦ μελετῶν· ἀλλ' ἐν
ἀγάπῃ Κύριον, τὸν φανέντα τιμήσωμεν.

Υμῶν Χριστοῦ ὅσοι φίλοι, μικρὸν προσκα-
κοπαθήσατε, τούτῳ μορφωθέντι καὶ φα-
νέντι, καθ' ἡμᾶς καὶ τὸ Βάπτισμα, ἐπειγομένῳ
δέξασθαι, τῆς εἰκότος εἰς κάθαρσιν.

Μεθ' ὅστις ἐμοῦ κατέλη, καὶ συνταφῇ τῷ
Βαπτίσματι, μετ' ἐμοῦ τῆς δόξης ἀπο-
λαῦσει, καὶ τῆς ἀναστάσεως, Χριστὸς νῦν ἐ-
παγγέλεται· ὃ πιστῶς ὑπαντήσωμεν.

Ῥδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ν**όμων πατρῶν οἱ μακαριστοὶ, ἐν Βαβυ-
- » λῶνι Νεοὶ προκινδυνεύοντες, βασιλεύον-
- » τος κατέπτυσαν, προσταγῆς ἀλογίστου· καὶ
- » συνημμένοι ὧ οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρὶ, τοῦ
- » κρατοῦντος ἐπάξιον, ἀνέμελλον τὸν ὕμνον·
- » Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦ-
- » τε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ δαιτυμόνες τῆς Θεοῦ τροφῆς, τῆς Βη-
θλεὲμ τῷ λόγῳ κατατροφήσαντες, σὺν
Ἀγγέλοις τε δοξάσαντες, καὶ Ποιμέσι καὶ Μά-
γοις, τὸν σαρκωθέντα, νῦν πρὸς Ἰορδάνην μυ-

(*) Ἐν τῷ χειρογράφῳ κεῖται οὕτω· Δι' αὐτοῦ σω-
τηρίαν τε ἡμῖν, δωρέμενος αὐτὸς ἀνακρά-
ζεις· Ὑδωρ...

στικῶς, πορευθῶμεν ὀψόμενοι μυστήριον τὸ μέγα, ὅπερ ἦκει Χριστὸς ἐκτελέσαι· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νόμου τηροῦντες τὸ κεφάλαιον, καὶ Προφητῶν ἀγάπην ἐνστερνισάμενοι, μιμηταὶ Χριστοῦ γενώμεθα, δι' ἀγάπησιν ἄκραν, σάρκα λαβόντες, καὶ διὰ Βαπτίσματος ἡμᾶς, τῷ Πατρὶ καταλλάξαντος, καὶ διδάξαντος μέλπειν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ε'δεξιούτο τὸν ἐρχόμενον, τὰς ἀμαρτίας πάντων καθάραι νόμασιν· ἀλλὰ τοῦτον διεκώλυε, συζελλόμενος φόβῳ· Ἐγὼ γὰρ χρεῖαν ἔχω βαπτισθῆναι ὑπὸ σῆ, τῷ Νυμφίῳ ἀντέφησεν, ὁ φίλος ἢ φωνήτε τῷ Λόγῳ, καὶ Ἠλίῳ ὁ λύχνος· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ δ'· Ὁ Εἰρμός.

» **Ξ**ενίας Δεσποτικῆς, καὶ ἀθανάτου τραπέζης, ἐν πενιχρῷ σπηλαίῳ πρὶν ἀπολαύσαντες, νῦν πρὸς Ἰορδάνην δρᾶμωμεν, μυσηριον ὀψόμενοι ξένον, τὸ τῆς ἄνω λαμπρότητος πρόξενον.

Α"πιτε τῆς Βηθλεέμ, οἱ τρυφηταὶ τῶν θυμαμάτων, πρὸς χώραν Ἰορδάνη, καίκεῖ ὀψόμενοι, ἔργα μυστικῶς τελούμενα, Βαπτίσματί τε τὸν Χριστὸν προσελθόντα· τὸν Ἀδάμ ἀναπλάσαι, καὶ γὰρ σεσάρκωται.

Δημιουργὸς γεννηθεὶς, ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, ἐτέχθη ἐπ' ἐσχάτων, ἀτρέπτως σαρκωθείς, Κόρης ἐξ ἀγνῆς Θεόπαιδος, διπλῆς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος μέλων, τὸν Ἀδάμ ἀναπλάσαι διὰ Βαπτίσματος.

Ω'ς ἄνθρωπος ἐπέστη, οὐσία οὐ φαντασία, ὡς εἷς ἐν μέσῳ πάντων, ζητῶν τὸ Βάπτισμα, ὁ μόνος φύσει ἀνεύθυνος· ἐνθάψαι γὰρ εὐθύνας ἦλθε, τῶν ἀνθρώπων, ἐν ὕδασι βαπτιζόμενος.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ιδοὺ παραγίνεται, πρὸς Ἰορδάνην Χριστὸς, ἰφωνεῖ τῷ Προδρόμῳ τε· Δεῦρό με βάπτισον, τὸν πάσαν καθαίροντα, κόσμου τὴν ἀμαρτίαν, ποταμίοις ἐν ρείθροις· ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα, κορυφήν μου πρὸς θείαν· χεῖρὸς γὰρ τὸ παράπτωμα, ἦλθον ἰάσασθαι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν Βασιλέα τοῦ παντός καὶ Δεσπότην, ἐπὶ τὸ Βάπτισμα πισοί, καθορῶντες, θεοπρεπῶς ἐρχόμενον ὑμνήσωμεν αὐτόν. Τρίβους καρδιῶν ἡμῶν, εὐτρεπίσωμεν πόθῳ, σπύλους ἀποπλύνοντες, τῶν δεινῶν ἐγκλημάτων· ἰδοὺ γὰρ σῶσαι γένος τῶν βροτῶν, ἐν Ἰορδάνου ῥοαῖς παραγίνεται.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ο' μέγας Βαπτιστῆς, τοῦ Κυρίου ἀγαλλου· ἐπέστη γὰρ Χριστὸς, ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι· τρέμεις ὡς ὑπηρετῆς· ὁ γὰρ Δεσπότης κεφαλήν κλίνει σοι· ἄψαι τῆς θείας κάρας, τοῦ ἀπτομένου χειρὶ τὰ σύμπαντα, καὶ εὐδοκίᾳ σώζοντος Θεοῦ, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Οἱ Κανόνες· ὁ Προεόρτιος, εἰς γ'. τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων εἰς δ'. καὶ τοῦ Ὁσίου, εἰς δ'.

Ὁ Προεόρτιος· οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·

Κατὰ ἀλφάβητον. Ἰωσήφ.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ω**'ς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνησι, τὸν διώκτην Φαραῶ, καθορῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ῥδὴν, ἐβόα ἄσωμεν.

Α'γαλλιάσθω ἡ κτίσις, αἱ πατριαὶ, τῶν Ἐθνῶν ἀδέτωσαν· Ἰησοῦς ὁ Βασιλεὺς, πάσης γῆς προέρχεται ῥοαῖς, Ἰορδάνου τὴν ἡμῶν, ποιῆσαι καθαρσιν.

Βασιλικὴν αἰλουργίδα, παρθενικῶν, ἐξ αἱμάτων Κύριε, ἐνδυσάμενος σαρκί, ποταμοῦ πρὸς ρεύματα γυμνός, ἐπιβαίνεις τὴν ἡμῶν, ἐνδύων γύμνωσιν.

Γόνος Πατρός προανάρχου σὺ πεφυκῶς, πρὸς τὸν γόνον εὐσπλαγγνε, Ζαχαρίου εὐτελῶς, παραγίνη Βάπτισμα αἰτῶν, ὅπως χάριτι υἱοῦ Θεοῦ ποιήσης ἡμᾶς.

Κανὼν τῶν Ἀποστόλων, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς· Χριστοῦ Μαθητᾶς δευτέρους ἐπαινέσω. Ἰωσήφ.

Ῥδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Χριστῷ μαθητεύσαντες, τῷ δι' ἡμᾶς ὕλη σώματος, φανέντι Πανεύφημοι, κατεφωτίσατε, κόσμον ἅπαντα, ἀκτίσιν εὐσεβείας, τὸ σκότος μειώσαντες τῆς ἀθεότητος.

Ρεόντων ἀφέμενοι, τὸ πεφυρμένον καὶ ἄστατον, Χριστῷ ἠκολούθησαν, Κρήσκης καὶ Πρόχορος, καὶ Ἀνδρόνικος, Θαδδαῖος καὶ Νικάνωρ, φωστῆρες γενόμενοι θεοειδέστατοι.

Υσχύν τοῦ ἀλάστορος, κατεπαλαίσατε ἔνδοξοι, ἰσχυῖ τῆ Πνεύματος· τοὺς τῆ μακίαν τε, ἀθεότητος, τελείως παρεθένας, ἰσχύος ἐπλήσατε, καὶ θείας γνώσεως.

Σαρκὸς ὁμοιώματι, ἐπιφανέντα τὸν Κύριον, Ἀμπλίας ἐκήρυξε, Στάχυς καὶ Φίλιππος, ὡς Ἀπόστολοι, ὡς Θεῖοι Ἱεράρχαι, ὡς ὄντες διάκονοι, τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν. Θεοτοκίον.

Τὸ θεῖον παλάτιον, τοῦ Βασιλέως τιμήσωμεν, ἐν ᾧ κατεσκήνωσε, καθὼς ἠθέλησε· τὴν ἀπειρανδρον, καὶ μόνην Θεοτόκον, δι' ἧς ἐθεώθημεν, ὑμνολογήσωμεν.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου. Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέσρωσε ποτέ.

Τῆς τρυφῆς χειμάρρους ὁ Χριστὸς, νάμασι προέρχεται, δουλοπρεπῶς τοῦ Ἰορδάνου λούσασθαι· τὰ ὄρη σκιρτήσατε· ἀγαλλίασιν, οἱ βουνοὶ περιζώσασθε· οἱ βερυπωμένοι, κάρσαριν πρὸς θεῖαν εὐτρεπίσθητε.

Ηφωσφόρος μνήμη σου ἡμῖν, σήμερον ἐξέλαμψεν, ἠλιακὰς μαρμαρυγὰς Θεόκτιστε, τῶν κατορθωμάτων σου, τῶν παθῶν ἡμῶν, ἐλαυνούσας κατήφειαν· ἦν ἐπιτελοῦντες, πίστει σε καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Πτερωθεὶς τῷ πόθῳ τοῦ Χριστοῦ, γέγονας μεταρσίος, τῆς κοσμικῆς ἀπαναστῆς συγχύσεως· ὅθεν προσεχώρησας, πρὸς ἀσκήσεως τὰ ἐπίπονα σκάμματα, καὶ δι' ἐγκρατείας, Ἄγγελος καθάπερ ἐπεβίωσας.

Θεοτοκίον.

Τὴν Ἀγνὴν ἀγνεύοντι νοῦ, δεῦτε μακαρίσωμεν· τὴν καλλονὴν Ἰακώβ ἦν ἠγάπησε, Θεὸς ἐκλεξαίμενος, ἦν κατώκησεν, ὡς σκηνὴν ἀγιάσματος, ὡς τιμιωτέραν, πάντων τῶν κτισμάτων ἀνυμνήσωμεν.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
• ὅ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
• ἀγαθῆ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
• τῆς ὁμολογίας σου.

Δεσπόζων πάντων ὡς Θεός, δούλου φέρεις εἰκόνα, καὶ πρὸς δῆλον οἰκτίρμον, παραγῆν σαρκικῶς, Βαπτίσματι θεουργῷ, τῆς δουλείας, τοῦ ἐχθροῦ ἐξαίρων ἡμᾶς.

Επέστης ρείθρῳ διατί; ποῖαν καθαρσιν θελῶν; ποῖον ρύπον ἐκπλύνειν, ὑπεράγαθε ζητῶν; ὑμῶς σε τὴν ὑπὲρ νῆν, διὰ σπλάγχνα, Λόγε συγκατάβασιν.

Ζητῶν τὸ πρόβατον Χριστέ, ὅπερ ἄγριος λύκος, κατεσπάραξε δόλω, Ἰορδάνῃ ταῖς

ῥοαῖς, ἐφίσαται ἐκβοῶν, τῷ Προδρόμῳ· Δεῦρο σύ με βάπτισον.

Τῶν Ἀποστόλων. Τοὺς τοὺς ὑμνολόγους.

Οὐκ ἔξεπεμψε τὴν γῆν, πληροῦντας ταύτην Πάνσοφοι, ἀρδεΐαις Θείου Πνεύματος, καὶ τὸν φλογμὸν ἐξαίροντας, τῆς ἀθείας ἐν χάριτι.

Υμνήσωμεν Τίμωνα τὸν θεῖον, τὸν Σίλαν τε καὶ Σιλουανόν, καὶ πίστει ἐπαινέσωμεν, Ἐπαινετὸν τὸν ἔνδοξον, καὶ Οὐρβανόν καὶ Ἀγαθον, τοὺς ἀληθῶς Χριστοκήρυκας.

Μακάριοι ἤδη γεγονότες, ὡς ὄντως μακάριοι Θεὸν, διδάσκαλον πληθήσαντες, τῆς πρὶν ἀθλίου Πάνσοφοι, μετόχους ἀπεδείξατε, ἐνθέου μακαριότητος. Θεοτοκίον.

Αγνή πρό τοῦ τόκου καὶ ἐν τόκῳ, καὶ μετὰ τὸν τόκον ἀληθῶς, Παρθενομήτορ πέφηνας· Θεὸν γὰρ ἀπεκύησας, ὃν Ἀποστόλων σύλλογος, περιφανῶς ἀνεκήρυξεν.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Αΰδασι στεγαζῶν τὰ ὑπερῶα, ἐν ὕδασι προέρχεται βαπτισθῆναι· ψυχὴ γρηγόρησον, παθῶν καθάρητι, ἀρετῶν προσφέρουσα τὰ βλαστήματα.

Ηδύπνοον ὡς ῥόδον τῇ γεωργίᾳ, τῆ Πνεύματος ἀσκήσεως ἐν λειμῶνι, ἐξήνθησας Θεόκτιστε εὐωδίας, πληρῶν τοὺς ψάλλοντας, Θεῷ ἐκάστοτε· Ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλην σε Κύριε.

Ελαία ὡς κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ, Κυρίου ἀνεβλάστησας τῷ ἐλαίῳ, τῶν πόνων σου Θεόκτιστε ἰλαρύνων, ἡμῶν τὰ πρόσωπα, ψαλλόντων Ὁσίε· Ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλην σε Κύριε.

Θεοτοκίον.

Πολλοὶ οἱ πολεμῶντές με ἀπὸ ὕψους· ἐν οὐρανῷ ἐξελίπεν ἡ ζωὴ μου· κατέδυσσα εἰς χάος πλημμελημάτων· σῶσόν με Δέσποινα, μὴ ὑπερίδης με· προστασίαν ἄμαχον, σὲ γὰρ κέκτημαι.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου·
• εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
• **Οὐκ ἔστιν ἅγιος**, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
• **ἔσαι** δίκαιος, πλην σου Κύριε.

Κάθισμα, τῶν Ἀποστόλων,

Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Στύλοι ἄσειστοι τῆς Ἐκκλησίας, ἐδραιώματα τῆς εὐσεβείας, γεγεννημένοι Μαθηταὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, διατηρήσατε ταύτην ἀλώθητον, ἀποσοβοῦντες τοῦ πλάγου τὰ σκάνδαλα,

καὶ αἰτούμενοι, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἑκάστοτε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ποιμάνας θεαρέστως, τοῦ Κυρίου τὸ ποιμνιον, τῆ σύριγγι τοῦ λόγου, θεοφόρε Θεόκτιστε, εἰς χλόην ἀπαθείας καὶ ζωῆς, προσήγαγες σωζόμενον Θεῷ· καὶ πρὸς τοῦτον ἐκδημήσας, μισθὸν τῶν πόνων εἴληψας ἐπάξιον. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν. Δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι. Δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα. Καὶ νῦν, Προεόρτιον. Ὁμοιον.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐκ Παρθένου Μαρίας, καὶ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου, τὸ Πνεῦμα κατήλθεν ἐπ' αὐτόν, ὀρώμενον ἐν εἴδει Περιστερᾶς· διὰ τοῦτο ὁ Προφήτης, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ἔλεγε κραυγάζων Δόξα τῇ παρθεσίᾳ σου Χριστέ. Δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου. Δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλόνηρωπε.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ
» Σεπτῆ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει
» ἀνακραύζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ-
» ρίῳ ἑορτάζουσα.

Ηνίκα εἶδέ σε, τὸ ρεῖθρον Κύριε, Ἰορδάνου ἑστράφη· ἡ δὲ πολλοῖς, πάθει καταρρύτος, φύσις ἡμῶν πρὸς οὐρανοῦς, ἀνεστράφη προσκυνοῦσά σε.

Θαμβεῖται ἥλιος, ὀρῶν σε Ἥλιε, σαρκικῶς γυμνωθέντα καὶ μυστικῶς, πᾶσαν καταυγάζοντα, τὴν γυμνωθεῖσαν σκοτεινῇ, παραβάσει φύσιν Δέσποτα.

Ιδοὺ ἡ κάθαρσις, ἰδοὺ ἡ λύτρωσις, ἡ ἀνάπλασις πάντων, ὁ φωτισμὸς, ἦλθεν εἰς τὰ ἴδια· οἰκειωθῶμεν οὖν αὐτῷ, διὰ βίου καθαρότητος.

Τῶν Ἀποστόλων. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Θάλασσαν ἐτάραξαν τὴν τῶν Ἐθνῶν, ταύτην ἐπιθάντες οἱ πάνσοροι, καθάπερ ἵπποι, τοῦ Σωτῆρος Μαθηταί, καὶ τοὺς πιστοὺς διέσωσαν, ὕδατι Ἁγίῳ καὶ Πνεύματι.

Ηστράψαν ὡς ἥλιος ἐπὶ τῆς γῆς, Πουδης Ἀπελλῆς καὶ Φιλολόγος, καὶ Ἡρωδίων, Ρουφός τε καὶ Πατροβᾶς, καὶ τοὺς πρῶτους ἐφώτισαν, σκότους ἀγνωσίας ρυσάμενοι.

Τείνας ἐξαπέστειλε βέλη ὑμᾶς, ὡς ἠκονημένα ὁ εὐσπλαγγνος, βέλη συνθλώντα, τοῦ ἐχθροῦ, καὶ τοὺς δεινῶς, τραυματισθέντας Ἐνδοξοὶ, χάριτι Θεοῦ θεραπεύοντας.

Αἴνεσιν προσάξωμεν τῷ Λυτρωτῇ, ἀνυμνολογοῦντες Ῥοδίωνα, τὸν θεηγόρον, καὶ

Ἐρμῆν τὸν εὐκλεῆ, καὶ τὸν σοφὸν Ἀσύγκριτον, Λῆνόν τε τὸν θεῖον καὶ Γαῖον.

Θεοτοκίον.

Σὲ μακαριώτατος παλαι χορὸς, τῶν προφητευόντων ἐν Πνεύματι, θεηγορίαις, ἱεραῖς θεοπρεπῶς, κατονομάζει Πάναγνε, Πύλην τε καὶ Ὄρος κατάσκιον.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Ε'σταλαξαν, γλυκασμὸν οἱ τῶν πόνων ἰδρωτές σου, πικρίαν ἐξαίροντες, τὴν τῶν Δαιμόνων Ἀοιδίμε, νόσον φυγαδεύοντες, τὰς ἀλμυρὰς διεκχύσεις ἀξιάγαστε.

Θεήμενος, ἀνευδότοις καθάρσεσιν Ὅσιε, σωστήρ ἐχηρημάτισας, τῶν Μοναστῶν φαινότατος, τύπος ἀκριβεστάτος, καὶ ποδηγέτης, καὶ πύργος ἀδιάσειστος.

Διέρρηξας, τῶν παθῶν τὰς θαλάσσας Θεόκτιστε, τῇ ράβδῳ τῆς Πίστεως, καὶ Φαρωῶ τὸν ἀόρατον, Πάτερ κατεπόντισας, ἐπαγγελίας, πρὸς χθόνα φθάσας Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Κεκράζομαι, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ Πανάμωμε, πρὸς σὲ καὶ σωθήσομαι, καὶ ἠδονῶν ὑπερβήσομαι, τεῖχος καὶ ρυσθήσομαι, πειρατηρίων, Δαιμόνων μεσιτεία σου.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» Τῷ θεῷ φέγγει σε ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὀρθριζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον
» δέομαι, σὲ εἰδέναί. Δόγε Θεῶ, τὸν ὄντως Θεόν,
» ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

Καρποφορήσωμεν τῷ Χριστῷ, βίον καθάρων· ἔρχεται γὰρ, ἀποκαθαίρων τοῖς ὕδασι, τῶν ἀμαρτημάτων τὸν ῥύπον, χάριτι, ὁ μόνος εὐεργέτης καὶ ἀναμάρτητος.

Λαὸς ἐν σκότει τῶν δυσχερῶν, παλαι ὁ καθήμενος τὸ φῶς, ἐπιφανέν σοι τὸ ἄδυτον, βλέψον, καὶ ταῖς θεαῖς αὐγαῖς φωτίσθητι, καὶ τοῦ ἐπιφανέντος τὴν χάριν ὕμνησον.

Μέγα μυσῆριον ἐκτελῶν, μέγισον πρὸς Πρόδρομον τὸν σόν, ὦ μεγαλόδωρε Κύριε, ἔρχη σμικρυνθεῖσαν κῆν ἀνθρωπάτητα, ἀρρήτως μεγαλύνων διὰ Βαπτίσματος.

Τῶν Ἀποστόλων. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Δεσμῆν τε πανεύφημοι, καὶ λύειν ὡς Ἀπόστολοι, λαβόντες ὑμεῖς τὴν ἐξουσίαν, τῆς δεδεμένης κακοπιστίας δεσμῷ, ἐλύσατε· ὅθεν τὴν ὑμῶν μνήμην ἑορτάζομεν, πιστῶς περιχορευόντες.

Ε'νθέοις Ἀρίσταρχος, τιμάσθω μελωδήμασι, Τέρτιος Ἰάσων καὶ Σωσθένης, Καῖσαρ καὶ Μάρκος, Λουκᾶς Σωσίπατρος, Κούαρτος

καὶ Δεῖος Ἀπελλῆς, Κλήμης Ἐπαφρόδιτος, καὶ ὁ πάνσοφος Ἐραστος.

Υμᾶς ὡς τῆς Δωδεκά, ἀπέστειλεν ὁ Κύριος, πᾶσαν ἐκριζοῦντας ἀθεΐαν, πᾶσιν ἀνθρώποις καταφυτεύοντας, γινώσιν Δεϊκὴν περιφανῶς, ἔνδοξοι Ἀπόστολοι, πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.
Θεοτοκίον.

Τὰ ὄμματα φώτισον, Παρθένε τῆς καρδίας μου· λάμψον μοι ἀκτῖνα μετανοίας· σκότους με ῥῦσαι δικαινίζοντος· Πύλη τοῦ φωτός Χριστιανῶν, πάντων τὸ πρᾶσφύγιον, τῶν πιστῶς ἀνυμνουμένων σε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ φωτισμός τῶν ἐν σκότει.

Τῶν προσευχῶν, τῷ ἀρότρῳ ἀνανεώσας, γῆν τῆς καρδίας, ταύτη κατεβάλου τοῦ λόγου σπόρον, Πάτερ Θεόφρον, καὶ πολύχην ἐδρέψω, εὐκαρπίαν τῶν εὐφημούμενων σε, πάντων εὐσεβῶν, τὰς ψυχὰς διατρέφουσαν.

Αἴγρυπνον νοῦν, ἀεννάως προσφέρων, Πάτερ Θεόφρον, πάθη κατεκοίμισας ψυχοφθόρα, ἄρθρον πρὸς Δεῖον, ἐπειγόμενος φθάσαι, πρὸς ἀδύτου φωτός λαμπρότητα, τῶν εὐφραϊνομένων, ἐν ᾧ ἡ κατοίκησις.

Ως Δεαυγῆς, καὶ φωσφόρος καὶ πλήρης τῶν χαρισμάτων, Πνεύματος τοῦ Δεῖου ὑπάρχων Πάτερ, τῆς ἀκακίας τὸ ἀνόθευτον ἦθος, ὑποφαίνων πᾶσιν, ἐδείκνυες, Ἄγγελος καθάπερ, βιών μετὰ σώματος.
Θεοτοκίον.

Ανατολῆς, τῆς ἐξ ὕψους φανείσης, ἐδείχθης Πύλη, Θρόνος ἐπηρμένος τοῦ Βασιλέως, οὐρανομήκης, καὶ μεταρσίος Κλίμαξ· ἡ ἐπέβη Χριστὸς Πανάχραντε, καὶ τοῖς ἀπωσμένοις, βροταῖς προσωμίλησεν.

Ὡδὴ σ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζώην μου Πολυέλεε.

Ναμάτων ὡς ἔμπλεως, μυστικῶν ὡς ποταμός, εἰρήνης μόνη Κύριε, πρὸς ποταμὸν ἐφίστασαι ἐκ μικρᾶς, σταγόνος αἰτούμενος, βαπτισθῆναι ὁ μόνος ἀναμάρτητος.

Ενίζεταί ἄνωθεν, τῶν Ἀγγέλων ὁ χορὸς, κατανῶν γυμνόμενον, τὸν ταῖς νεφέλαις σκέποντα οὐρανόν, καὶ κράζει· Τίς αὕτη σου, ἡ πολλὴ πρὸς ἀνθρώπους συγκατάθεσις;

Ο πλήρης κεκένωται· ὁ ἀόρατος ἰδοῦ, σωματωθεὶς ἐπέφανεν· Ἰορδάνη εὐφράνθητι ποταμὲ, τὰ ῥεῖθρά σε πλήρωσον, ὅπως λούσης τὴν πάντων ἀναγέννησιν.

Τῶν Ἀποστόλων. Τὴν Δεῖαν ταύτην.

Εὖς πάντα κόσμον ἐρράνατε, τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς τὸ σωτήριον, νεφέλαι ἔμφυχοι, ἀναδειχθέντες Ἀπόστολοι, καὶ τῶν πιστῶν καρδίας κατεδροσίσατε.

Ρημάτων Δείων ἡ δύναμις ὑμῶν, τὴν τῶν ῥητόρων ἐνίκησε, πολλὴν δεινότητα, καὶ τοὺς ἀσόφους ἐσόφισε, μωραϊνομένους γνώσει τῆς πλάνης Πάνσοφοι.

Ο Δεῖος Πουδῆς καὶ Τρόφιμος, Φιλήμων ὁ κλεινὸς καὶ Ἀρίσταρχος, Ὀνησιφόρος τε, καὶ Τυχικὸς ὁ πανάριστος, ὡς Μαθηταὶ τοῦ Λόγου μεγαλυνέσθωσαν.
Θεοτοκίον.

Υμῶν σε μόνη Πανύμνητε, δοξάζω σε αἰεὶ Θεοδόξαστε, καὶ μακαρίζω σε, ἦν γενεαὶ μακαρίζουσι, τῶν γενεῶν Παρθένε Θεομακαρίσατε.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Πονηρίας ὑπέταξας πνεύματα, Πνεύματος Ἁγίου δειχθεὶς ἐνδιαίτημα, τοῦ τὴν ἰσχύν σοι πνεύσαντος, Θεοφόρε παμμάκαρ Θεόκτιστε.

Λογικῆ βακτηρίᾳ σου Ὅσιε, πόα τῆς ἀσκήσεως Πάτερ ἐξέθρεψας, τὸ λογικόν σου ποιμνιον, καὶ πρὸς μάνδραν οὐράνιον ἴθυνας.
Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ὁ τανύσας βουλήματι, ἄλλον ἐπὶ γῆς οὐρανόν σε ἀνέδειξε, Θεογεννητόρ Ἀχραντε, καὶ ἐκ σοῦ τοῖς ἐν σκότει ἐπέφανεν.
Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῶν Ἀποστόλων,

Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χριστοῦ Μαθητῶν, χορὸν τῶν Ἑβδομήκοντα, ἐνθέως πιστοὶ, ὑμνήσωμεν σήμερον, καὶ πανηγυρίσωμεν· δι' αὐτῶν γὰρ πάντες ἐμάθομεν, Τριάδα σέβειν ἀμέριστον· ὑπάρχουσι γὰρ λύχνοι Δείας Πίστεως.
Ὁ Οἶκος.

Τῶν Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων τὴν χορείαν, συμφώνως οἱ πιστοὶ, ἱεραῖς εὐφημήσωμεν μελωδίαις, Στέφανον, Πρόχορον τε καὶ Σίλαν καὶ Νικάνορα· Τίμωνα καὶ Ἀμπλίαν καὶ Παρμενᾶν· Ἀπελλῆν τε, Ἰακώβον, Φίλιππον, Ἀρίσταρχον, καὶ Μαθθίαν· Ἡρωδίωνα, Κρίσκην καὶ Φλέγοντα· Βαρνάβαν, Λῖνον καὶ Ὀλυμπᾶν· Ἀνανίαν Λουκᾶν καὶ Ἀσύγκριτον, καὶ τοὺς λοιπὸς· ὑπάρχουσι γὰρ λύχνοι Δείας Πίστεως.

Συναξάριον.

Τῇ Δ΄. τῆ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Συναξίς τῶν Ἁγίων,
καὶ ἐνδόξων Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων.

Στίχοι.

Τοὺς Ἑβδομήκοντ' εὐκλεεῖς Ἀποστόλους,
Καὶ ᾧδ' ἁμαῦ σύμπαντας εὐφημεῖν θεῖμις.

Ἀμφὶ τετάρτην ἄνδρας ἀγακλεέας κυδαίνω.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Θεόκτιστος, ὁ Ἡ-
γούμενος τοῦ ἐν τῷ Κουκούμῳ τῆς Σικελίας,
ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐν γῆ χλαυγεῖς τῆς Ἐδέμ Θεοκτίστῳ,
Μοῖραν δίδως, ἀκτιστε τοῦ Θεοῦ Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι ἔξ Μάρτυρες, ἐν εἰ-
ρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Ψυχαὶ διαυγεῖς ἔξ ἀπαπτάσαι βίου,
Ἐξαπτέρυξι συμπαρίστανται Νόοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων,
Ζωσίμου Μοναχοῦ, καὶ Ἀθανασίου Κομνητα-
ρησίου.

Στίχ. Ἀθανάσιος συνθανὼν τῷ Ζωσίμῳ,
Ἐνδον πέτρας ἠδίατα καὶ συζῆν ἔχει.

Ὅστις ὁ Ἅγιος Ζώσιμος ἦν ἐν Κιλικίᾳ, τὴν ἔρημον
μετὰ τῶν θηρίων οἰκῶν. Καὶ αὐσχεθεὶς Δομετιανῷ
ἐπὶ Ἀρχοντι, τὸν Χριστὸν Θεὸν ἐμολογήσας, πεπυρωμέ-
νοις σιδήροις τὰ ὠτα καταφλέγεται, καὶ εἰς λίθον πλη-
ρὴ βορβόρου καχλάζοντος, ἐμβάλλεται, εἴτα κατὰ κεφα-
λῆς κοιμάται. Καὶ παραδόξως ἐκ πάντων σωθεὶς, ἐπι-
φανήσας ἐν τῷ θείῳ λέοντι, καὶ ἀνθρωπίνῃ φωνῇ πε-
ρὶ τοῦ Χριστοῦ φηγεσθαι, ἐπισπᾶται, πρὸς τὴν πίστιν
τοῦ Κομνηταρησίου Ἀθανασίου. Ἀπολυθεὶς δὲ παρὰ τοῦ
τυράννου, καὶ ἐν τοῖς ὄρεσι, ἐνθα διέτριβε, γενόμενος,
κατηγεὶ καὶ βαπτίζει τὸν Ἀθανάσιον. ἐνθα πέτρας διαι-
ρεθείσης, ἅμα ὑπεισελθόντες, παρέδωκαν τὰς ψυχὰς τῷ
Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Ἀπολλινα-
ρίας τῆς Συγκλητικῆς.

Στίχ. Αἴρουαὶν ἐκ γῆς τὴν Ἀπολλιναρίαν.
Καὶ γὰρ κατοικεῖν οὐρακοῦς ἦν ἀξία.

Ἄστη ἡ αἰοιδίμος, κάλλι καὶ συνέσει τῶν πολλῶν δια-
φέρουσα, Ἀνθιμίου τοῦ ὑπὸ Λέοντος τοῦ μεγάλου
χειροτονηθέντος, καὶ τὴν Ῥώμην διέπειν ἐπιτραπέντος,
Συγάτηρ ὑπῆρχεν. Ἐξ ἀπαλῶν δὲ τῶν ὀνύχων τὴν παρ-
θενία ποθήσασα, νύκτα καὶ ἡμέραν τὸν Θεὸν ἐλιπᾶρει
τυχεῖν τοῦ ποθουμένου. Καὶ λοιπὸν ἰκέτις γίνεται τοῖς
γονεῦσι, τοῦ πορευθῆναι ἐν Ἱεροσολύμοις. Οἱ δὲ τοῦτο ἐ-
πιτρέψαντες, παῖδάς τε καὶ παιδίσθας παραλαβεῦσα, χρυ-
σοῦν τε καὶ ἀργυρον, καὶ ἱματισμὸν πολυτελεῖ ἀραμῆν,
καὶ τοὺς ἁγίους τόπους καταλαβοῦσα, πάντα δέδωκε τοῖς
χρηζούσι. Καὶ προσκυνήσασα τοὺς ἁγίους τόπους, καὶ
τοὺς οἰκίας ἐλευθερία τιμήσασα, ἀπίλυσεν, ἵνα πρεσβύ-
την, καὶ ἵνα ἐναῦχον κατασχῶσα παρ' ἑαυτῆ· οὗς καὶ
παραλαβοῦσα, ἐν Ἀλεξανδρίᾳ ἐπορεύθη· καὶ τινα τόπον
πεδινὸν φθάσασα, ἐν αὐτῷ τὸν τῆς ὁδοπορίας κόπον πα-
ραμυθῆσασθαι διέγνω.

Ὡς δὲ οἱ σὺν αὐτῇ εἰς ὕπνον ἐτρέπησαν, ἡ μακαρία

τῇ παρακειμένη ὕλη τῷ τόπῳ ὑπεισέρχεται, πάντων κα-
ταφρονήσασα. Χρόνον δὲ συχνὸν ἐν τῷ χαλεπῷ ἐκείνῳ
ἔλει διαρκέσασα, ὥστε τὸ μακάριον αὐτῆς σῶμα ὡς δέρ-
μα χελώνης ἐκ τῶν θεγμάτων τῶν κατὰ τὸ ἔλος κωνώ-
πων γενέσθαι, ἐν Σκήτῃ πρὸς τοὺς ἁγίους Πατέρας ἔρ-
χεται, Δωρόθεος μὲν ὀνομαζομένη, τὸν εὐνοῦχον δὲ σχη-
ματιζομένη. Ὁ δὲ θαυμαστός Μακάριος αὐτὴν προσλα-
βόμενος, δέδωκεν αὐτῇ κελλίων· ἐν ᾧ ἐγκλισθεῖσα, τὰς
εὐχὰς τῷ Θεῷ ἀπεδίδου νυκτὸς καὶ ἡμέρας.

Ὁ δὲ ταύτης πατὴρ Ἀνθίμιος, καὶ ἑτέραν μὲν Συγα-
τέρα ἔχων, δαίμονι ἀκαθάρτῳ βεβλημένην, ἐξαπέστει-
λεν αὐτὴν πρὸς τοὺς ἐν Σκήτῃ Μοναχοὺς Θεραπευσομέ-
νην· τὰ δὲ κατὰ τὴν μακαρίαν πάμπαν ἀπειρήκει. Οἱ
δὲ πρὸς τὸν Ἀβδᾶν Δωρόθειον, τὴν δαιμονώσαν ἀπήγα-
γον· καὶ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἐλευθεροῦται τοῦ δαίμο-
νος τὸ κοράσιον, καὶ παρὰ τῶν Πατέρων ὑγίης παρα-
πέμπεται.

Μετὰ δὲ τινὰς ἡμέρας, ἤρατο τοῖς πολλοῖς ἡ Κόρη
ἐγκυος καταφάνεσθαι· ὁ δὲ ταύτης πατήρ, δάξας αὐτὴν
ἐγκυμοεῖν ἐκ τοῦ Ἀβδᾶ Δωρόθειου, ταχυδρόμους ἐκπέμ-
ψας, τὸν Δωρόθειον ἐμπροσθεν αὐτοῦ παρεστήσατο· ἡ δὲ
μακαρία, ἥτις εἶη, ἑαυτὴν διὰ τινῶν σημείων καταμη-
νύσασα, πάντα εἰς θαῦμα καὶ ἀγωνίαν ἐπέβαλε· καὶ μά-
λιστα διὰ τὸ Θεραπείας τυχεῖν τὴν πάσχουσαν ἀδελφὴν
αὐτῆς. Μετὰ δὲ ταῦτα, ὀλίγας ἡμέρας τοῖς γονεῦσιν συν-
διατρίψασα, αὐτὴς πρὸς τὸ ἴδιον κελλίον ὑπέστρεψε, μη-
δενὸς τῶν ἐν τῇ Σκήτῃ τὰ πραχθέντα μαθόντων. Ὁ θεί-
ος μετὰ τὴν αὐτῆς κοίμησιν, γυνὴ φανείσα, ἐξέστησεν ἅπαν-
τας, καὶ εἰς εὐχαριστίαν τοῦ Θεοῦ συνεκάλεσε.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέη-
σαν καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**ροσοβόλον μὲν τὴν κάμιναν εἰργάσατο.
» Ἄγγελος τοῖς ὀσίοις Παισὶ· τοὺς Χαλ-
» δαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
» τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

» Ὡς σε ρεῖθρα ὑποδέξονται ποτάμια, τρυ-
» φῆς ὄντα χειμάρρουν Χριστέ; πῶς ὁ Πρό-
»δρομος, ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα ἐπὶ σέ, χειρὶ πλα-
»στουργήσαντα αὐτόν, καὶ ἐκ χειρὸς τοῦ πονη-
»ροῦ, ἐξαγαγόντα ἡμᾶς;

» Ρεῖθρα Κύριε ὑπάρχων ἀγαθότητος, πρὸς
» ρεῖθρα Ἰορδάνεια, πῶς ἐφίστασαι, ἀφθαρ-
»σίας νόματα ζητῶν; ποτίσαι τῆς γεύσει πονη-
»ρᾶ, καθυπαχθέντας τῇ φθορᾶ, φθόνῳ τῆ ὄφως.

» Σταλαξάτωσαν τὰ ὄρη ἀγαλλίασιν, καὶ οἱ
» βουνοὶ σκιρτάτωσαν, εὐφραϊνόμενοι· πο-
»ταμοὶ κροτεῖτωσαν χειρὶ· ἐπέφανεν ἠκει ὁ
» Χριστός, ἐν παταμᾶ τὰ τῶν βροτῶν, ἐνθάφαι
» πταίσματα.

Τῶν Ἀποστόλων. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

» Σαγηνεῦσαντες τῷ λόγῳ ἀνειλκύσατε, τῆς ἀ-
» θεῖας βυθῆ, Ἔθνη πολὺσπορα, σημείοις καὶ
» τέρασιν ἐπιστηρίζαντες, τὰ φρονήματα, τῆς πνευ-
»σοφοὶ Ἀπόστολοι, ὁδηγοὶ πεπλανημένων.

Εμβιβάσαντες πρὸς ὄρμον γαληνότατον, τῆς θαλαττεύοντας, τῇ ἄλμῃ τῶν δυσχερῶν, σωτήρες ἐδείχθητε, καὶ κυβερνῆται σοφοί, ἀναμέλποντες· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πάντες Εὐδοκίαν καὶ Κάρπον μακαρίσωμεν, καὶ Τυχικὸν καὶ Κηφᾶν, Ἰούστον καὶ Ἀρτεμᾶν, Ζηναῖν τε τὸν ἔνδοξον ὡς τοῦ Χριστοῦ Μαθηταῖς, ἀναμέλποντες· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αῖσραπόμορφοι τῷ Πνεύματι γεγόμενοι, Χριστοῦ Ἀπόστολοι, τοὺς κρατούμενους νυκτί, ἀγνοίας ἐρρύσασθε, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῆς ζωῆς, ὠδηγήσατε, ἀναβοῶντας πάντοτε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ιλαστήριον Πανάμωμε γεγένησαι, ἁμαρτανόντων ἀεὶ, τεκοῦσα ὑπερφυῶς, τοῦ κόσμου τὸν αἶροντα, τὴν ἁμαρτίαν Χριστόν· ὃ κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου· Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Δακρύων προσχύσεσιν, ἐναποσβέσας, παθῶν ὑπεκκαύματα, Θεόκτιστε μακάριε, θαυμαμάτων ἀνέβλυσας, ρεῖθρα αἰίζωα· οἷς περ ἀποπλύνονται, ψυχῶν τε καὶ σωματίων, νόσοι αἰοῖδιμε.

Δαυτὴ τὴν πραότητα Πάτερ ζηλώσας, ἐκτήσω τὸ ἄμεμπτον, Ἰωβ καὶ τὴν ἀπάθειαν, Ἰακώβ τὸ ἄπλαστον, καὶ πίστιν τῆ Ἀβραάμ, Πέτρου τὴν θερμότητα, μεθ' ὧν κατασκηνώσας, ἡμῶν μνημόνευε. Θεοτοκίον.

Ζωὴν ἐνυπόστατον ἡμῖν τεύξασα, θαυμάτω τὸν θάνατον, Παρθένη καταργήσασαν, δεινῶν ἐπικλύσεσι, θανατωθέντα με, ζώωσον πρεσβείαις σου Ἀγνή, εὐλογημένη καὶ ὑπερένδοξε.

ᾠδὴ ἡ· Ὁ Εἰρμός.

- » **Ε**κ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
- » καὶ δικαίου θυσίας ὕδατι ἐφλέξας· ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χριστέ, μόνῳ τῷ βῆλεσθαι.
- » Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὰ ποτάμεια ρεῖθρα μηλωτῇ ἔτεμεν, Ἐλισσαῖος τὴν χάριν, τὴν τοῦ Βαπτίσματος, προσκιαγραφῶν, ἣν Χριστὸς ἀπειργάσατο, τῆ τοῖς ἐπιθαίνων, ὁ μόνος εὐεργέτης.

Υπέσημανε παλαι Προφήτης ἔνδοξος, τοῦ Βαπτίσματος χάριν, ἀλσί τὰ ὕδατα, ἀγωνα τὰ πρὶν, ἐκτελέσας πολύγωνα, τοῦ ἐπιφανέντος, Θεοῦ ἡμῶν δυνάμει.

Φάραγξ πάσα τῶν θείων δώρων πλησθήσεται, καὶ βουνὸς ἐναντίος ταπεινωθήσεται,

καὶ τὰ σκολιὰ, εἰς εὐθείαν τραπήσεται, τῇ τοῦ σαρκωθέντος, Θεοῦ ἐπιφανείᾳ.

Τῶν Ἀποστόλων. Παῖδας εὐαγεῖς.

Νεώσαντες φρένας χερσωθείσας, ἀρότρῳ τοῦ λόγου παναοιδίμοι, ταύταις τὰ σωτήρια, σπέρματα ἐσπείρατε, καὶ εὐσεβείας ἄσταχυν ἑκατοστεύοντα, ἐδρέψασθε τῶν ἀνασωθέντων, τὴν πληθύν Κυρίου, Ἀπόστολοι πανσόφως.

Ενάθαν τε καὶ Στέφανον, Νάρκισσον τὸν πάνσοφον, Μάρκον, Ἀριστόβουλον, καὶ Ἀπελλῆν τιμήσωμεν, ὡς Ἀποστόλους Χριστοῦ. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυρὸν ἀντὶ θώρακος φοροῦντες, πρὸς πάσας ἀνδρείως ἐχωρήσατε, φαλαγγας τοῦ δράκοντος πάνσοφοι Ἀπόστολοι· καὶ ταύτας διολέσαντες, οὓς ἠχμαλώτευσεν, ἀνθρώπου συνελάβεσθε πίστει, καὶ τῷ ζωοδότη, προσήξατε Δεσπότη. Θεοτοκίον.

Θαῦμα ἐπέκεινα θαυμάτων! πῶς τίκεις καὶ μένεις παρθενεύουσα; πάντα γινε Θεόθυμπε· Λόγον γὰρ ἐγέννησας, τὸν τῷ Πατρὶ συνἀναρχον· ὃ πάντες ψάλλομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου· Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Εν ἀκακίᾳ τὴν ζωὴν, διανύσας ἀληθῶς θεόφρον Πάτερ, τοῦ ἐχθροῦ τὴν κακίαν, τελειοτάτῳ νοῦ, καθεῖλες, Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, Θεόκτιστε κραυγάζων.

Νῦν ἡ ἀξίγη τῶν ψυχῶν, ἀπειλεῖ τὴν ἐκτομήν· ψυχῆ μου σπεῦσον, καὶ παθῶν τὰς ἀκάνθας, ἀποτεμῆσα καρπὸς, ὠρίμης Κυρίῳ προσάγαγε, ταῖς τοῦ Θεοφόρου, εὐχαῖς διασωθείσα. Θεοτοκίον.

Απὸ πασῶν σε γενεῶν, ἐξελέξατο Χριστὸς εἰς κατοικίαν, ἐαυτῷ Θεοτόκε, ἀνακαινίζων ἡμᾶς, φθαρέντας ἐκώσει τῇ κρείττονι· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

- » **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
- » ταῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
- » φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε
- » τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
- » πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
- » τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτεκίσαι τὰ τάγματα·
- » διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος

• σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
• οὐρανόαις στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Χερσὶν ὁ πλάσας Χριστὲ τὸν ἄνθρωπον, ἐν
τῇ χειρὶ Προδρόμου ὑποκύπτεις ὡς ἄν-
θρωπος, ταπεινόμενος ὅπως ὑψώσης με, παλαι
ταπεινωθέντα, καὶ ἀπολλύμενον· δόξα τῇ ἐν-
δόξῳ, καὶ φρικτῇ οἰκονομίᾳ σου.

Ψυχῶν ἡ καθάρσις εὐτρεπίζεται· ὁ φωτι-
σμός, ἡ λύσις τῶν δεινῶν ἐπεδήμησεν.
Γορδάνη ποταμὲ εὐφράνθητι· χόρευσον πᾶσα
κτίσις, γῆ τε καὶ θάλασσα, κρότησον δοξαζού-
σα Χριστὸν, τὸν ὑπεράγαθον.

Ὡς ὧν ἀπάντων καλῶν τὸ πλήρωμα, ἔρχη
βοῶν τῷ πλήρει, ἀγιότητος δουλῶ σου,
ἐκπλαγέντι τὴν σὴν συγκατάβασιν· Ἐγγισον
βάπτισόν με· θέλω πληρωῶσαι γάρ, φύσιν τῶν
βροτῶν ἀγιασμοῦ, καὶ καθαρότητος.

Τῶν Ἀποστόλων· Ἄπας γηγενής.

Γάσαι ἡμῶν, Χριστέ τὰ παθήματα, τῶν Ἀποστό-
λων εὐχαῖς, τῶν ἀγαπησάντων σε, καὶ κηρυ-
ξάντων ἐν πᾶσιν ἔθνεσι, Θεὸν ὁμοῦ καὶ Κύριον,
Δημιουργὸν τοῦ παντός, καὶ εἰδώλων, πᾶσαν
ἀμαυρότητα, διωξάντων φωτὶ τοῦ κηρύγματος.

Ὡσπερ ἀστραπαὶ τῷ κόσμῳ ἐξέλαμψαν,
Λουκᾶς ὁμοῦ καὶ Ἑρμῆς, Μάρκος Ἀνα-
νίας τε, καὶ σὺν Μαθθαῖ ὁ ἱερός Ὀλυμπᾶς, καὶ
τῶν πιστῶν τὸ πλήρωμα, σαφῶς ἐφώτισαν·
οὓς ἐν πίστει, σήμερον τιμήσωμεν, ἱεροῖς καὶ
σεπτοῖς μελωδήμασι.

Στώμεν εὐσεβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ
μακαρίσωμεν, τοὺς Ἱεροκήρυκας, καὶ Δι-
δασκάλους καὶ ἀγγελόφρονας, καὶ πλουτιστὰς
σωτῆράς τε, καὶ ἀντιλήπτορας, καὶ προστάτας,
πάντων χρηματίζοντας, τῶν τιμώντων αὐτῶν
τὰ μνημόσυνα.

Ἡστραψαν φωτὶ, αὐτῷ τοῦ Πνεύματος, Ἀ-
κύλας Ἀχαϊκός, Κάρπος τε ὁ ἔνδοξος,
καὶ Φουρτουνάτος σὺν τοῖς ἐξήκοντα, καὶ ἐξ
Χριστοῦ θεράπουσι, καὶ Ἱεροῖς Μαθηταῖς, καὶ
καρδίας, πάντων καταυγαζουσι, τῇ φωσφόρῳ
αὐτῶν μνήμῃ σήμερον. Θεοτοκίον.

Φέγγος ἀστραπῆς, τοῦ τόκου σου ἔλαμψε,
καὶ κατεφαίδρυνε, πᾶσαν τὴν ὑψηλίον,
καὶ τὸν προστάτην τοῦ σκότους ὤλεσε, Θεογεν-
νήτορ Πάναγνε, Ἀγγέλων καύχημα, καὶ ἀνθρώ-
πων, πάντων τὸ διάσωσμα, τῶν ἀπαύσαις φω-
καῖς εὐφημούντων σε.

Γοῦ Ὁσίου· Ἀναρχοῦ Γεννήτορος.

Θεοῦ κτίσις πέφυκας, Θεόκτιστε ἀνόθευτος,
μη νοθεύσας ψυχῆς σου τὸ κάλλος, Ὅσιε,

τῶν ἀμαρτημάτων κηλῖσιν, ἀλλὰ σαυτόν, ὄλον
ώραίσσας, καλῶν ἐπιδάσει· διὰ τοῦτό σε γε-
ραίρομεν.

Ἀρεταῖς κόσμούμενος, ἀγάπη λαμπρυνόμε-
νος, τῶν καλῶν ταῖς ἰδέαις κατασραπτό-
μενος, πρὸς τῆς σου μετέβης Πατέρας, Πάτερ
σοφέ, ἐν πίονι γήρα, σῖτος ὡσπερ ὄριμος, θη-
σαυροῖς θείοις τηρούμενος.

Ἡποιμνη σου σήμερον, χαρεῦει ἐορτάζουσα,
ἠν ἐπευλογεῖν οὐρανόθεν, καὶ μεταστάς, μὴ λί-
πης τρισμάκαρ, Θεῷ παριστάμενος, σὺν Ἀγγέ-
λοις Παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Ζωὴν ἡ κηύσασα, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν,
νεκρωθεῖσαν Παρθένε τοῖς παραπτώμασι,
ζώωσον Ἀγνή τὴν ψυχὴν μου, ὡς συμπαθῆς, ὡς
μόνη προσάτις, τῶν καταφευγόντων σου, ἐν τῇ
σκέπῃ Παναμώμητε. Ὁ Εἰρμός.

• Ἀναρχοῦ Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
• ριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέ-
• φανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν
• τὰ ἐσκορπισμένα. Διὰ τὴν πανύμνητον, Θεο-
• τόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον· Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Καταλιπόντες κόσμον, οἱ Ἑβδομήκοντα Λό-
γε, σοὶ μαθητεύονται πόθῳ, τῷ Λόγῳ καὶ
Διδασκάλῳ, τῆς ἀγνωσίας τὸν κόσμον, ἀποκα-
θαίροντες πίστει. Προεόρτιον, ὅμοιον.

Ὁ ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως, πρὸ τῶν αἰώνων
γεννηθεὶς, Υἱὸς καὶ σάρκα φορέσας, ὑ-
περφυῶς ἐκ Γυναικός, προέρχεται βαπτισθῆ-
ναι, εἰς ἀναγέννησιν κόσμου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Ὁν περ ἡ φωνή, τοῦ βοῶντος προετύπου,
ἦλθεν ὁ Χριστὸς, ἐν τοῖς ρείθροις Ἰορδά-
νου, καὶ τῷ Προδρόμῳ ἔφη· Δεῦρο πλῦνόν με
ὔδασι, βάπτισόν με νῦν συγκαταβάνα· τὸν
γάρ Ἀδὰμ ἐκπλῦναι ἦλθον, τῷ πρὶν πτώματος·
Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Υψος οὐρανοῦ οὐδαμῶς ἐξιχνιάσω· ἄστρων
ἀριθμὸν, οὐδὲ γῆν ἀναμετρήσω· καὶ πῶς
τῆς κορυφῆς σου, τῷ Δεσπότη ὁ Πρόδρομος,
ἄφομαι χειρὶ; πῶς δὲ βαπτίσω, τὸν φέροντα
δρακὶ τὴν κτίσιν; διὸ κράζω σοι· Εὐλογημένος
ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Σύνθρονος Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι ὑπάρχων,
σταῖς ἀγγελικαῖς στρατιαῖς δορυφοροῦμαι·
ἀλλὰ σμικρῷ σπηλαίῳ, ἐξενίστην τικτόμενος,

ἐν τῇ Βηθλεὲμ δι' εὐσπλαγγίαν· διὸ καὶ νῦν τὴν δεξιάν σου, ἐμοὶ δάνεισον, ἵνα καὶ πλύνω ἐν ἐμοί, τοῦ κόσμου τὰ πταίσματα (*).

Εκλυσας ποτέ, ἀμαρτίας ἐπὶ Νῶε, λόγῳ διάσῳ, καταρράκτας οὐρανίους· καὶ πῶς σε Ἰορδάνης, κατιδὼν ὑποστήσεται; ἤδη γὰρ τὸ ρεῖθρον ἀναστρέφει· ἐπέγνω σε ἡ κτίσις πάσα· κἀγὼ κράζω σοι· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, ὁμοιον.

Ινα πληρωθῇ, τοῦ Πατρὸς ἡ εὐδοκία, ἤλθον ἐπὶ γῆς, ἐνδυσάμενος πτωχείαν. Ὁ οὐρανός μοι θρόνος, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον· σοὶ δὲ τὸν ἀχένα ὑποκλίνω· ἐν τούτῳ γὰρ παρεγενόμην· ἐμὲ βάπτισον, καὶ ἐν ἐμοί τὰ τῶν βροτῶν, καθαίροντα πταίσματα.

Καὶ νῦν, ὁμοιον.

Σὺ τὸν Ἰσραὴλ, διὰ στυλῆ καὶ νεφέλης, πρὶν φωταγωγῶν καὶ δροσιζῶν ἐν ἐρήμῳ· σὺ ὁ δεσπότης πάντων, ὁ τῇ φύσει ἀνεκφραστός, θελοῦ τὴν μορφήν πῶς ἐνεδύσω; οὐ φαύσω σου πυρὸς ὁ χόρτος· αὐτὸς με βάπτισον· ἐγὼ γὰρ χρῆζω ὑπὸ σοῦ, καθάρσιον δεῦξασθαι.

Ἀποστίχου, Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαΐ.

Ωφθη τὸ πατρικόν, Ἀπαύγασμα τῆς δόξης, ἐν Ἰορδάνου ρεῖθροις, Βαπτίσματι καθαίρον, τὸν ρύπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου.

Δέχου δουλοπρεπῶς, Προφῆτα Ἰωάννη, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ κόσμου, καὶ βάπτισον τὸν Κτίστην, βροτῶν εἰς ἀναγέννησιν.

Στίχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός.

Ηλθεν ὁ φωτισμός, ἡ λύτρωσις ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ· δεῦτε, συνέλθωμεν ρυφθῆναι, καὶ ἄσαι προεόρτια.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, σωτήριον ἀνθρώποις, λυτῆριον δωρεῖται, ψυχῶν καθαίρων ρύπον, πυρὶ τῷ τοῦ Βαπτίσματος (**).

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπολυσις.

(*) Τὸ Τροπάριον τοῦτο, ἐκ τοῦ χειρογράφου μεταγραφέν, διασώζει οὐ μόνον τὴν μεταξὺ τοῦ Ἰησοῦ καὶ τοῦ Προδρόμου διάλεξιν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπαιτούμενον τῆς ἀκροστιχίδος στοιχείου Σ. Ἀφηρίθη δὲ τὸ ἐν τοῖς τετυπωμένοις Μηναίοις πρότερον, Ἐφθασε Χρῆστος, κτλ.

(**) Καὶ τὰ τέσσαρα ταῦτα Προσόμοια, μετὰ τῶν τριῶν ὁμοίων αὐτοῖς, τῶν κατὰ τὴν αὐτὴν ἐν τοῖς τῶν Αἰνῶν Ἀποστίχοις ψαλλομένων, φέρουσιν ἀκροστιχίδα, Ὡδὴ Ἰωσήφ· ἀτάκτως ὅμως εἰσὶ μεμερισμένα, καὶ ἑλλιπῆ.

ΤΗ Ε΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Προεόρτια τῶν Φώτων· καὶ μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ, καὶ τῆς Ὁσίας Συγκλητικῆς.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θεωνᾶν καὶ Θεοπέμπτου, τοὺς σοφοὺς ἀνυδαρχούμενοι, λατρείαν πᾶσαν ἀθέμιτον, λαμπρῶς καταργήσαντες, τῇ ἀγία καὶ σεπτῇ, εὐσεβῶς λελατρεύκασιν, ἓνα Κύριον, καὶ Θεὸν πρὸ προσώπου τῶν τυράννων, εὐθαρσῶς ὁμολογῶντες, καὶ στεφανούμενοι ἄνωθεν.

Τὸ τῆ βίβ χαμαιζήλον, καὶ τρυφῆς τὴν εὐπείθειαν, καὶ τὴν ἀπανθοῦσαν δόξαν Πανεύφημοι, καταλιπόντες ὡς πρόσκαιρον, Χριστῷ ἐκολλήθητε, τῷ αὐτοῦ κάλλει τερπνῶς, ὡς ὠραῖω φλεγόμενοι· καὶ προσήκητε, ὡς ἠδύπνοα ῥόδα· καὶ τῷ στέφει, τῆς ἀφθάρτου Βασιλείας, Θεοθενῶς συνεστέφητε.

Οὐ τὸν κόσμον μισήσαντες, ὑπερκόσμιοι ὠφθητε, πρωτοτόκων Ἐκκλησία, συνήθητε, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις συναδέτε, φθὴν τὴν ἀκήρατον, ἐνώπιόν τῷ Θεῷ, παρεστῶτες ἐνώπιοι· καὶ τὴν ἀθεσμον, τῶν εἰδῶλων ἀπάτην καθελόντες, τῶν Τυράννων τὴν μακίαν, μαρτυρικῶς κατεβαλέτε.

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ὁσίας,

Ἦχος α'. Τῶν ἀγαθῶν ταγμάτων.

Τὸ εὐκλεές τῶν Πατέρων ὄντως ποθήσασα, εὐκλείας τῆς ἀφθάρτου, ἐπεθύμησας· ὄθεν, ἐκστάσασα τῶν ἠδέων, σῶμα τὸ σόν, πόνοις πᾶσιν ἐξέδωκας· καὶ νῦν τῶν πόνων λαμβάνεις τὰς ἀμοιβὰς τῷ Χριστῷ συμβασιλεύουσα.

Οὐ τὸν Ἰωβ συγχωρήσας τῷ ἐξαμτήσαντι, καὶ σὲ πυρῶσαι θέλων, ὡς χρυσίον ἀφῆκε, τὸ σῶμα πάσχειν βία τοῦ πονηροῦ· ὄθεν σὺ καταισχύνασα, τῇ καρτερίᾳ τῶν νόσων τὸν πειραστὴν, τῷ τῆς νίκης στέφει ἔστεψαι.

Τὸ τοῦ νυμφίου ὠραῖον, κάλλος ποθήσασα, Χριστοῦ καὶ νυμφευθῆναι, τούτῳ σὺ βουλήθεισα, πάσαις ταῖς ἰδέαις τῶν ἀγαθῶν, διὰ πόνων ἀσκήσεως, σαυτὴν ἐκόσμησας· ὄθεν νῦν σὺν αὐτῷ, βασιλεύεις εἰς νυμφῶνα αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β΄.

Ετοιμάζου Ἰορδάνη ποταμέ· ἰδοὺ γὰρ πα-
ραγίνεται Χριστὸς ὁ Θεός, βαπτισθῆνα
ὑπὸ Ἰωάννη, ἵνα τῶν δρακόντων ἀοράτους κε-
φαλαῖς, συνθλάσῃ τῇ Θεότητι ἐν τοῖς ὕδασι τοῖς
σοῖς· ἀγάλλου ἡ ἔρημος Ἰορδάνη· τὰ ὄρη σκιρ-
τήσατε εὐφροσύνη· ἦκει γὰρ ἡ αἰώνιος ζωὴ,
ἀνακαλέσαι τὸν Ἄδαμ. Φωνὴ βοῶντος βόησον,
ὦ Ἰωάννη Πρόδρομε· Ἐτοιμάσατε ὁδοὺς τῷ Κυ-
ρίῳ, καὶ τὰς τρίβους αὐτοῦ, εὐθείας ἀπεργάσασθε.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος πλ. β΄.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Η γῆ καὶ τὰ ἐπίγεια, σκιρτήσατε ἀγάλλε-
σθε· ὁ χειμάρρως, τῆς τρυφῆς ἐν ποταμῷ,
βαπτίζεται τὴν χύσιν, ξηραίνων τῆς κακίας,
καὶ ἀναβλύζει Δεῖαν ἄφειν.

Στίχ. Εἶδον σε ὕδατα, ὁ Θεός.

Φωτὸς ὢν χορηγὸς Ἰησοῦς, μὴ χηρίζων βα-
πτισθῆναι σαρκί, ἐπιβαίνει, Ἰορδάνη ταῖς
ροαῖς, φωτίσαι τοὺς ἐν σκότει, βουλόμενος· ἐν
πίστει, τούτῳ προθύμως ὑπαντήσωμεν.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Φορέσας τὴν τοῦ δούλου μορφήν, προέρχῃ
βαπτισθῆναι Χριστῷ, ὑπὸ δούλου, Ἰορδάνου
ταῖς ροαῖς, λυτρωμένος δουλείας, τῆς πάλαι ἀ-
μαρτίας, καὶ ἀγιάζων καὶ φωτίζων ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β΄.

Αγαλλιάσθῳ ἡ ἔρημος τῷ Ἰορδάνου, καὶ ἀν-
δείτω ὡς κρίνον· φωνὴ γὰρ βοῶντος ἠκού-
σθη ἐν αὐτῇ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τῷ Κυρίου·
ὁ γὰρ τὰ ὄρη στήσας σταθμῷ, καὶ τὰς νάπας
ζυγῷ, ὁ τὰ πάντα πληρῶν ὡς Θεός, βαπτίζε-
ται ὑπὸ δούλου· πτωχεύειν ἤρξατο, ὁ τὰ πλούσια
δῶρα χαριζόμενος. Ἦκουσεν Εὐα, Ἐν λύπαις
τέξῃ τέκνα· νῦν δὲ ἠκούσεν ἡ Παρθένος, Χαῖρε
Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ
μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Απεστρέφετο ποτὲ, ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς,
τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαεῖ, ἀναληφθέντος Ἠ-
λίου, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν·
καὶ γέγονεν αὐτῷ, ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρα, εἰς τύ-
πον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν
ρέουσιν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν. Χρι-
στὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνη, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, Κανὼν· οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
ἀνευ τῶν Εἰρμῶν τῶν τεσσαρῶν πρώτων Ὠδῶν·

Καὶ σήμερον δὲ Σάββατον μέλπω μέγα.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**ύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι,
» διώκτην τύραννον, τὰ Ἰορδάνεια, ρεῖ-
» δρα συστέλλει καὶ κρύπτει, τὴν ἐμὴν νῦν
» καθαιρόμενον, ἀνθρωπίνως κάθαρσιν· ἐνδό-
» ξως γὰρ δεδόξασται.

Κύριε Θεέ μου, φωτύνυμον ὕμνον, καὶ προεόρ-
τιον, ὠδὴν σοι ἄσομαι, τῷ Δείοις Θεοφα-
νεῖοις, μυστικῶς ἀναγεννῶντί με, καὶ πρὸς τὴν
λαμπρότητα, τὴν Δεῖαν ἐπανάγοντι.

Ανω πρὸ αἰῶνων, καὶ κάτω προσφάτως,
ἐπιφανέντα σε τὰ ὑπερκόσμια, καὶ τὰ
περίγεια Σῶτερ, κατεπλήττοντο Δεώμενα, καὶ
τὴν ὑπὲρ λόγον σου, ἀνύμνουں συγκατάβασιν.

Γνα σε τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσης, σαυ-
τὸν ἐκένωσας, μέχρι καὶ δούλου μορφῆς·
νῦν δὲ παλάμη τῷ δούλου, ὑποκλίνεις κεφαλὴν
δουλικῶς, τὴν ἐμὴν ἀνάπλασιν, καὶ κάθαρσιν
δωρούμενος.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὲ τὸν ἐπὶ ὕδατων, ἐδράσαντα πᾶσιν τὴν
» γῆν ἀσχέτως, ἡ κτίσις κατιδοῦσα, σαρ-
» κὶ κρυπτόμενον νόμασι, δάμβει πολλῷ συν-
» εἶχετο· Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλήν σου Κύριε
» κραυγαζούσα.

Σύμβολα, πρὶν Προφήταις, παρέδειξας τῆς
σῆς Θεοφανείας· νῦν δὲ τὰ κεκρυμμένα,
ταῖς ἐνεργείαις ἐγνώρισας, ἐπιφανεῖς μυστήρια,
ἀνθρώποις σήμερον, νέμων νέαν ἀναγέννησιν.

Η πλωσεν Ἰορδάνης, τὰ ὕδατα ὡς νῶτα μετὰ
τρόμου, τοῦ δέξασθαι τὸν Κτίστην, σωμα-
τικῶς βαπτιζόμενον, τὸν πάντας ἀγιάζοντα·
Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλήν σου Κύριε κραυγαζόντας.

Μέγα πρὸς σωτηρίαν, ἐφόδιον τὸ Βάπτισμα
παρέχει, Χριστὸς τοῖς αἰσθημένοις, αὐτοῦ
τῆς Δείας ἐλλάμψεως, ἐν εὐφροσύνῃ ψάλλουσιν·
Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλήν σου Κύριε φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν πρὸς τὸ Βάπτισμά σε ἔλευσιν, προ-
» ρῶν Ἀββακούμ, ἐξεστηκῶς ἐβόα· Εἰς
» θαλάσσαν τοὺς ἵππους σου, ὕδατα πολλὰ,
» ἐπεβίβασας Σῶτερ διαταράσσοντας.

Επιφανέντος σου ἐν σώματι, ἠγιάσθη ἡ γῆ,
ὕδατα εὐλογηθῆ, ὁ οὐρανὸς πεφώτισται·
γένος δὲ βροτῶν, τῆς πικρᾶς τυραννίδος ἐχθροῦ
λελύτρωται.

Ρήματι Δεῖφ νῦν ὁ Πρόδρομος, ἐξ ἐρήμου
μολεῖ, πρὸς Ἰορδάνην λέγων· Μετανοεῖτε
ἡγγικεν, ἡ τῶν Οὐρανῶν, Βασιλεία καλοῦσα,
πάντας πρὸς δόξαν Θεοῦ.

Ο μεταστρέψας πρὶν τὴν Θαλάσσαν, εἰς Ξηραὶν καὶ πηγὰς, ἐξ ἀκροτόμου βλύσας, πταισμάτων χωνευτήριον, νῦν ἀποτελεῖ, Ἰορδάνου τὸ ρεῖθρον, πυρὶ τοῦ Πνεύματος.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς
» συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδῶν
» ἀνέσπερον, ἐκ νυκτός ὀρθρίσας ἐκράυγαζεν·
» Οἱ πεφωτισμένοι ἤκατε, λούσασθε, καὶ δι' ὕ-
» δατος Θείου καὶ Πνεύματος σαφῶς, καὶ
» ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα ἀποκαθάρατε.

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς, νέος Ἀδάμ χρηματί-
σας ὁ Πλάσῃς, ἐν πυρὶ καὶ Πνεύματι καὶ
ὑδατι, ξένην ἐκτελῶν ἀναγέννησιν, καὶ ἀνάπλα-
σιν Θαυμασῆν, δίχα συντρίψεως, καὶ χωνευτη-
ρίων, Βαπτίσματι Θεουργῶ καινοποιούμενος.

Διὰ τοῦ Πνεύματος ψυχὰς, καινοποιεῖς, διὰ
δὲ τοῦ ὕδατος, ἀγιάζεις τὸ σῶμα τὸ σύν-
θετον, ζῶν ἀναπλάττων τὸν ἄνθρωπον· τῷ
διπλῷ γὰρ τὰ συγγενῆ, χρησίμως φάρμακα
σοφῆ προμηθεία, προσάγεις ὡς ἰατρὸς, σωμα-
των καὶ τῶν ψυχῶν.

Εξ ἀλοχεύτου προελθὼν, ὁ γεννηθεὶς ἐκ Πα-
τρὸς πρὸ αἰῶνων, πρὸς τὸν ἐκ στείρας
παραγέγονας, ἐξαιτῶν ὡς ἄνθρωπος Βάπτισμα·
ἀλλ' ἐξ ὕδατος μυστικῶς διὰ τοῦ Πνεύματος
ἀπειργάσω Σῶτερ, πολύτεκνον Ἐκκλησίαν, τὴν
πρὶν ἄγονον.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**υνεσχέθη, ἀλλ' ἔκατεσχέθη, φόβῳ ὁ Θεῖος
» Βαπτισῆς· εἰ γὰρ καὶ συνεσάλη, προσεγ-
» γίσαι τῷ πυρὶ ὁ χόρτος, ἀλλὰ ἀκούσας, "Α-
» φες ἄρτι, ἔδραμε, τὸ ἐπίταγμα πληρῶν ὡς
» δούλος, Θεῖας τε ἄνωθεν, μαρτυρούσης φωνῆς,
» ἤκουσεν Υἱὸν τὸν προαιώνιον.

Απεγράφης, ἀλλ' οὐκ ἐδουλώθης, Καίσαρος
δεσμοῖς πειθαρχῶν· εἰ γὰρ καὶ τῆς δου-
λείας, παραμύθιον ἡμῖν παρέχων, ἐκὼν ὑπεί-
κεις, καὶ τελεῖς τὸ δίδραχμον, ἀλλὰ νόμῳ τῷ
τῆς ἀμαρτίας, πρὶν πεπραμένους ἡμᾶς ἠλευθε-
ρωσας νῦν, καὶ υἰοθεσίας κατηξίωσας.

Βασιλεύεις, ἀλλ' οὐ κατὰ κόσμον, φύσει πε-
φυκῶς Βασιλεὺς· εἰ γὰρ καὶ κατὰ σάρκα,
ἐκ φυλῆς Δαυὶδ τεχθεὶς τὸν θρόνον, τῆς βασι-
λείας Σῶτερ τέτου ἔλαβες, ἀλλ' αἰδῖον ἔχεις τὸ
κράτος, συμβασιλεύων Πατρὶ, πρὸ αἰῶνων αἰεὶ,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας σὺν τῷ Πνεύματι.

Βασιλεὺς μὲν, ὁ τοῦ κόσμου Ἄρχων, καὶ τῶν
ἐν τοῖς ὕδασι, πάλαι προσηγορεύθη· ἀλλ'
ἐμπνίγεται τῇ σῆ καθάρσει, καὶ καθαιρεῖται,

ὡς τῇ λίμνῃ ὁ Λεγεὼν· τῶν χειρῶν δέ σου
Σῶτερ τὸ πλάσμα, τὸ δουλωθὲν ὑπ' αὐτῆ, κρα-
ταιᾶ σου χειρὶ, τῆς ἐλευθερίας κατηξίωσας.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**φραστον Θαῦμα! ὁ ἐν καρίνῳ ρυσαίμε-
» νος, τοὺς Ὅσιους Παῖδας ἐκ φλογός,
» κλίνει κορυφὴν, καὶ αἰτεῖ τὸ Βάπτισμα, ὑπὸ
» τοῦ δούλου, καθαίρων τοὺς βωδῶντας· Λυτρω-
» τὰ ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Τέμνεται ρεῖθρον, πρὶν μηλωτῇ Ἰορδάνειον,
προτυπούση Βάπτισμα τὸ σὸν, δι' οὗ τῶν
παθῶν, ρήγγνυται χιτώνιον· καὶ ἀφθαρσίας ἐν-
δυμα αὐτουργεῖται, τοῖς βωδῶσι· Χριστέ ὁ Θεός,
εὐλογητὸς εἶ.

Ολβιον ρεῖθρον· ἐν ἑαυτῷ γὰρ δεξάμενον,
βαπτισθέντα τὸν Δημιουργόν, δεδεικται
πηγὴν, ζωφόρον νάματος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν
μελωδούντων· Λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Νέκρωσιν Θεῖαν, συμβολικῶς εἰκονίζοντες,
καταδύσει ὕδατος τριττῆ, ἐν τῷ Βαπτισμῷ
Χριστῷ συνθαπτόμεθα, τῇ τριήμερῳ ἐγέρσει κοι-
νωνοῦντες, καὶ βωδῶντες Χριστῷ· Εὐλογητὸς εἶ.

Μετὰ ἡ χάρις, Πατρὸς Υἱοῦ τε καὶ Πνεύματος,
τελειῶσα τῆς τὴν δωρεάν, στέργοντας πι-
σῶς, τοῦ Θεοῦ Βαπτίσματος, υἰοθεσίας λαθόν-
τας ἐξουσίαν, τοῦ βωδῶν· Ὁ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κθηθι φρίττων Οὐρανὲ, καὶ σαλευθήτω-
» σαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ ὕ-
» δωρ περιβαλλεται, ὁ φλέξας ὕδασι πρὶν, Δι-
» καίου θυσίαν παραδόξως· ὃν Παῖδες εὐλο-
» γεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λύτρωσιν ἔρχεται Χριστὸς, διὰ Βαπτίσμα-
τος. παρασχεῖν πᾶσι πιστοῖς· ἐν τούτῳ
τὸν Ἀδὰμ καθαίρει γὰρ, τὸν πεπτωκότα ὑψοῖ,
τὸν ρίψαντα Τύραννον αἰσχύνει, τοὺς οὐρανοὺς
ἀνοίγει, Πνεῦμα Θεῖον καθέλκει, καὶ τῆς ἀ-
φθαρσίας, τὴν μέθεξιν δωρεῖται.

Πέπαυται πλάτη τοῦ ἐχθροῦ· φωνὴ βωδῶν-
τος γὰρ, ἐν ἐρήμῳ τὴν ὁδόν, Κυρίου κρά-
ζει εὐτρεπίσατε, καὶ πάσας τρίβους αὐτοῦ,
εὐθείας ποιήσατε προστάττει· φάραγξ ἢ τα-
πεινὴ γὰρ, φύσις βροτῶν ὑψοῦται· ὄρος καὶ
βουνός δέ, δυσμενῶν ταπεινοῦνται.

Ω παραδόξων δωρεῶν! ὦ Θεῖας χάριτος, καὶ
ἀφράσου ἀνοχῆς! ἰδοὺ γὰρ ὕδατι καθαίρει
με, πυρὶ φωτίζει με, καὶ Πνεύματι Θεῖῳ τελειοῖ
με, ὁ Πλάστης καὶ Δεσπότης, νῦν ἐν τῷ Ἰορ-
δάνῃ, τὴν ἐμὴν φορέσας, φύσιν ἀναμαρτήτως.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Μὴ ἐποδύρεσθε μάτην, ἀπογνώσεως βρό-
χοις, ἀποπνιγόμενοι βροτοί, ὑπεύθυνα
κακῶν· ἀλλ' ἐν κατανύξει ψυχῆς προσέλθω-
μεν, τῷ καθαίροντι πάντα, ὡς μόνῳ καθαρῷ,
καὶ δίδόντι συγγνώμην διὰ Βαπτίσματος.

Ἐπὶ τῷ ξένῳ σου τόκῳ, τὸ πρὶν ἐκ τῆς Παρ-
θενοῦ, ὑπερφυῶς ἐθαυμαστώθης, Λόγε τῷ
Θεοῦ· νῦν δὲ μεγαλύνῃ, μέγα Μυστήριον, ἐκτε-
λῶν παραδόξως, μεθέξει τῇ σεπτῇ, Κολυμβή-
δραν πολύτεκνον θεῖῳ Πνεύματι.

Ἡ ἡγιασθῆ Γεννήσει, τῇ ἀγίᾳ σου Λόγε, διη-
γυμένων Οὐρανῶν, σὺν ἄστροις δόξαν σὴν·
νῦν δὲ τῶν ὑδάτων φύσις εὐλόγηται, σὲ σαρκὶ
βαπτισθέντος, καὶ γένος γηγενῶν, πρὸς τὴν
πρὶν ἐπανῆλθεν αὐθις εὐγένειαν.

Ἀγαλλιάσθω Γῆ πᾶσα· Οὐρανὸς εὐφραινέ-
σθω· Κόσμος σμιρτάτω· Ποταμοί, κροτεί-
τωσαν χειρὶ· αἱ Πηγαὶ καὶ Λίμναι, ἄβυσσοι
Θάλασσαί, συγχαίρετωσαν· ἦκει Χριστὸς γάρ
τὸν Ἀδάμ, ἐκκαθάραι καὶ σῶσαι θεῖῳ Βα-
πτίσματι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Εὐφραίνου ποταμὲ, Ἰορδάνη· ἐν σοὶ γάρ, ὁ
πάντων Ποιητὴς, παραγίνεται θελῶν, τὸ
Βάπτισμα εἰσδέξασθαι, ὑπὸ δούλῳ ὡς εὐσπλαγ-
χνος· τέρπου χόρευε, Ἀδάμ καὶ Εὐὰ προμητορ·
ἐπεδήμησεν ἡ ἀπολύτρωσις πάντων, Θεὸς ὁ
ὑπεράγαθος. Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Χειμάρρους τῆς τρυφῆς, ὁ Δεσπότης ὑπάρχων,
προέρχεται ῥοαῖς, ποταμοῦ βαπτισθῆναι,
ποτίσαι βουλόμενος, ἀφθαρσίας με ναίματα· ὃν
θεώμενος, ὁ Ἰωάννης ἐβόα· Πῶς τὴν χειρὰ μου,
τῇ κορυφῇ σου ἐκτείνω, ἣν τρέμει τὰ σύμπαντα;

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τῶν ἀκατάληπτον, σάρκα πτωχεύσαντα, καὶ
πρὸς τὸ Βάπτισμα παραγεγνημένον, καὶ τὴν
ἀνάπλασιν ἡμῶν, ἐν αὐτῷ ἐργαζόμενον, ἀπαν-
τες ὑμνήσωμεν, ὡς Θεὸν πολυέλεον, καὶ τὴν συγ-
κατάβασιν, τὴν αὐτῷ μεγαλύνωμεν, βοῶντες εὐ-
χαρίζω καρδίᾳ· Δόξα Χριστῷ τῇ ἐπιφανείᾳ σου.
Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Ἀδάμ τὴν γύμνωσιν, ἐνδύων εὐσπλαγχνε, κα-
ταστολὴν δόξης, μέλλεις γυμνοῦσθαι σαρκί,
ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ· ὡς θαύματος παραδόξου!
πῶς σε ὑποδέχεται, ὕδωρ Δέσποτα Κύριε, ὕδασι

στεγάζοντα, ὑπερῶα ὡς γέγραπται; Ὑμνοῦμεν
Ἰησοῦ εὐεργέτα, πάντες τὴν σὴν ἐπιφάνειαν.
Κανόνες τρεῖς. Ὁ Προεόρτιος εἰς ε'. τῆς Ὀσίας,
καὶ τῶν Μαρτύρων, εἰς ἦ.

Κανὼν ὁ Προεόρτιος. Ποίημα Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τὸ, Χριστὸς γεννᾶται.

Πικρὰς δουλείας ῥύσθεις Ἰσραὴλ, τὴν ἄ-
βαστον διαῖθην ὡς ἠπειρον· ἐχθρὸν δὲ
ἄρῶν ποντούμενον, ὕμνον ἐν εὐφροσύνῃ, ἄδει
Θεῷ, τῷ τερατουργοῦντι, βραχίονι ὑψηλῷ·
Ὅτι δεδόξασται.

Χριστὸς μολεῖ πρὸς τὸ βάπτισμα. Χριστὸς
πρὸς Ἰορδάνην ἐφίσταται. Χριστὸς τὰς
ἡμῶν ἐν ὕδασι, θάπτει νῦν ἀμαρτίας, ὡς ἀγα-
θὸς· ἐν ἀγαλλιάσει, ἀνυμνήσωμεν αὐτόν· Ὅτι
δεδόξασται.

Ῥανάτωσαν εὐφραινόμενοι, νεφέλαι εὐφροσύ-
νην αἰώνιον· Χριστὸς Ἰησοῦς προέρχεται,
ναίμασιν Ἰορδάνη, τῆς ποταμῆς τῶν ἀμαρτημά-
των, κατακλύσαι φωτισμὸν πᾶσι δωρούμενος.

Ἰδοὺ τὸ φῶς ἐπιφαίνεται· ἰδοὺ ὁ ἰλασμός ἀ-
ναδείκνυται· ἰδοὺ ὁ Σωτὴρ ἐφίσταται, λάμ-
ψαι ταῖς ἐν τῷ σκότει, θείας ἀγῆς· τοῦτον
διανοίαις, καθαραῖς χαρμονικῶς ὑποδεξώμεθα·

Κανὼν τῆς Ὀσίας, Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Στέψαι τὴν σὴν, ἄσμασι μνήμην προήρημα,
σοὶ πεποικῶς ὁ ἄμουσος, καὶ ὄλος ἀνα-
γνος· ἀλλὰ δίδε μοι λόγον, σοφίας καὶ ἀγνείας,
σαῖς παρακλήσεσιν.

Ὅλον τὸν νοῦν, πρὸς θεῖον ὕψος ἐπάρασα,
καὶ τῶν χρηστῶν τὴν ἄβυσσον, καὶ ἀπο-
λαύσεων, ἐπιγνοῦσα τὸ χρεῖμα, ἀπάντων ἀπα-
νέστης, τῶν προσηκόντων σοι.

Νοῦν πρὸς Θεὸν, ἀναπτεροῦσα τὸν ὕψιστον,
σῶμα τὸ σὸν ἠλούμενον, εἰς τὰ χαμαιζη-
λα, ἐγκρατεία καὶ πόνοις, ἐκούφιζες ποθοῦσα,
βαρεῖαν εὐκλειαν. Θεοτοκίον.

Μεῖνας ὃν ἦν, καὶ σαρκωθεὶς ἐκ νηδύος σου,
ὃν ἡμεν ἐδωρήσατο, ἡμῖν τὸ πρότερον, ἐκ
χοῶς γεγονόσι, ῥυσάμενος πταισμάτων, Θεο-
γεννήτρια.

Κανὼν τῶν Μαρτύρων, Ἦχος βαρὺς.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Δεῦτε πιστοὶ συμφώνως, ἐορτάσωμεν τὴν
ὑπερένδοξον, μνήμην τῶν Ἀθλοφόρων, ἐν
ὡδαῖς πνευματικαῖς, δοξολογοῦντες Χριστόν.

Ὅι Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, καὶ τῆς Πίστews
στερροὶ ὑπέρμαχοι, κατὰ τῆς ἀσεβείας,
ὀπλισάμενοι στερρόως, ἐχθροὺς ἐνίκησαν.

Ο ἀσεβῆς διώκτης, καὶ τῆς Πίστεως Χριστοῦ ἀλλότριος, κατὰ τῶν Ἀθλοφόρων, ἔμμανεῖς ὁ δυσσεβῆς, πίστει κατήργηται.

Θεοτοκίον.

Τὴν ποιμνὴν ἣν ἐκτίσω, Θεογεννήτρια ταύτην περίσωζε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, δυσποῦσα τὸν Σωτῆρα, καὶ Θεὸν ἡμῶν.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τὸ, Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

» **Μ**ὴ ἐν τῇ σοφίᾳ, καὶ τῷ πλούτῳ καυχώσθω θνητὸς τῷ αὐτοῦ· ἀλλὰ ἐν τῇ πίστει τῷ Κυρίῳ, ὀρθοδόξως κραυγάζων, Χριστῷ τῷ Θεῷ καὶ μελῶν αἰεί· Ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν σῶν ἐντολῶν, στήριξόν με Δέσποτα.

Ο πρὸ τῶν αἰώνων, συνεδρεύων Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, νῦν ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθείς καθὼς οἶδε, Χριστὸς μολεῖ πρὸς τὸ Βάπτισμα, ἀθανασίαν τῷ θείῳ λουτρῷ, πᾶσι παρεχόμενος.

Υδατι ἐνθάψαι, τὰς ἡμῶν ἀμαρτίας βουλόμενος, τοῦ Ἰορδάνου ἐν τοῖς ρεῖθροις, διασπλάγγνα ἐλέους, Χριστὸς ὁ Θεὸς προέρχεται, καὶ ἀναπλάττει φθαρέντας ἡμᾶς, διὰ τοῦ Βαπτίσματος.

Γύμνωσιν αἰσχίστην, περιστέλλων Ἀδάμ τοῦ προπάτορος, ἀπογυμνοῦσαι ἐκουσίως, καὶ ῥοαῖς Ἰορδάνου, σαυτὰν περιστέλλεις ὕδατι, τὰ ὑπερῶα ἀτεγάζων Χριστέ, μόνη πολυέλεε.

Τῆς Ὁσίας. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοί.

Εφείσω τῆς σαρκὸς πολλοῖς ἐν τραύμασιν, οὐδόλως ἀσχέτως πιεζομένης, πρὸς τοὺς πόνους τῆς ἀσκήσεως, ὁ πειράζων ἐν αἷς ἐναπεκρούετο.

Πορείαν τὴν στενὴν ζωῆς τὴν πρόξενον, ἀφθάρτου καὶ Θείας σὺ ἠρετίσω, τὴν πλατείαν καταπτύσασα, ἧς οὐδὲν χεῖρον ὄντως τῷ νοῦν ἔχοντι.

Ρεούσης παρεῖās τὸ ἄνθος ἔφυγες, τῇ τήξει καὶ πόνοις τῆς ἐγκρατείας· καὶ τὸ φλέγον τῶν ὀμμάτων σου, τῶν δακρύων κρουνοῖς ἐναπесθέννυτο.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος σαρκωθείς ἐκ σῆ Παναμίωμε, τὴν σάρκα, τοῦ ρύπου θέλων ἐκπλῦναι, ὑποδείγματι καθάρσεως, ἀρρύπωτου τοῖς ὕδασι βαπτίζεται.

Τῶν Μαρτύρων. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς πίστεως τοὺς προστάτας, τοὺς θείους ἀθλοφόρους εὐφημῶμεν, Θεόπεμπτον καὶ Θεωνᾶν τὸν αἰοίδιμον.

Κανὼν καὶ τύπος καὶ ὑπόδειγμα φανέντες, οἱ Χριστοῦ Μεγαλομάρτυρες, τῶν Ἀγίων γεγόνασιν, ὁδηγοὶ πρὸς τὴν ἀθλήσιν.

Ζηλοῦντες τούτων τὴν ἐνάρετον πολιτείαν, οἱ Μάρτυρες ὁμαδὸν ἐπὶ τοῦ βήματος, παρεσῶτες ἐκραύγαζον· Χριστιανοὶ ἐσμέν ἅπαντες.

Θεοτοκίον.

Ετέχθης ἐκ Παρθένου ἀνερμηνεύτως, ἐφάνης ὡς ἠυδόκησας φιλάνθρωπε, καὶ τὸν κόσμον ἀνεκαίνισας Κύριε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**στερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, καὶ ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὰ στόμα μου.

Κάθισμα τῆς Ὁσίας.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ασκητῶν ὑπερβάσα σὺ τὸ φερέπονον, ἐν ἕρανοῖς ἀπολαύεις διαφερούσης μονῆς, καὶ τῆς κρείττονος αἴγλης ἀναπεπλήρωσαι· ὅτι κατ' ἄνδρας τὴν σκληρὰν, διοδοῦσασα ὁδὸν, νενίκηκας τὰ παρόντα, καὶ Ἀγγέλοις καθωμοιώθης, καὶ νῦν τῆς δόξης συμμετέχεις αὐτῶν.

Δόξα, τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Θεόπεμπτος ὄφθεις, Ἱεράρχης τῶν κάτω, ἐφάνη ταῖς ποιναῖς, Ἱεράρχης τῶν ἄνω. Τυράννων προσάγματος, παρακούσας αἰνίζεται, ἀγαλλόμενος, ἀναβοῶν· Σέβω μόνον, τὸν ἐνθάψαντα, τῷ Ἰορδάνῳ τοῖς ρεῖθροις, βροτῶν παραπτώματα.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁμοιον.

Ο μέγας ὑετὸς, πρὸς ποτάμια ρεῖθρα, προέρχεται σαρκί, βαπτισθῆναι θελήσας· πρὸς ὃν ὁ Θεὸς Πρόδρομος, ἐκθαμβούμενος ἔλεγε· Πῶς βαπτίσω σε, ρύπον μὴ ἔχοντα ὅλως; πῶς ἐκτείνω μου, τὴν δεξιὰν ἐπὶ κάραν, ἣν τρέμει τὰ σύμπαντα;

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τὸ, Ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαῖ.

» **Α**κήκοε παλαι Ἀβθακούμ, Χριστέ σου ὁ θαυμασίος, τὴν ἀκοὴν καὶ φόβῳ ἔκραζεν· Ἀπὸ Θαυμαῖν ὁ Θεός, ἦξει καὶ ὁ Ἅγιος, ὅρους ἐκ δασέας κατασπίου, τοῦ σῶσαι σου τοὺς Χριστοὺς· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Υδὼρ ἀπαντήσατε ζωῆς· ἰδοὺ νῦν παραγένονεν, ὁ τῆς εἰρήνης Ποταμὸς ἀληθῶς, ἐπὶ τὰ θολερὰ, ἀπιστίας ὕδατα, καὶ τὸν φωτισμὸν ἀναπηγάσαι, τοῖς μελωδοῦσιν αὐτῷ· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εὐφράνθητι ἔρημος τὸ πρὶν, διψῶσα φύσις ἅπασα, ἡ τῶν ἀνθρώπων· νῦν ἐπέφανεν, χειμάρρην ὁ τῆς τρυφῆς, Ἰορδάνου ναμάσι, λύων

τὸν αὐχμὸν τῆς ἀμαρτίας· ὧ̄ μελωδοῦμεν πιστῶς· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Βοῶντας φωνῇ προφητικῶς, ἐρήμοις περιήχησε, ταῖς διανοίαις, Ἐτοιμάσατε, ὁδοὺς εὐθείας Χριστῶ, ἐρχομένῳ λέγουσα, ὅπως βαπτισμῶ ἀναχωνεύσῃ, παλαιωθέντας ἡμᾶς, λύων τὴν ἀρχαίαν ἀπόφασιν.

Τῆς Ὁσίας. Ἐληλύθας, ἐκ Παρθένου.

Σὺ σώματος, διαφέρουσα κάλλεσι γέγονας, ταῖς πολλοῖς παραίτιος, οὐκ εὐτυχούσης ὀράσεως· ὅθεν ἀφανίσασα σαυτὴν, μετέσχεθαι θείας ὠραιότητος.

Υπέμεινας, ὡς Ἰωβ τὴν τοῦ σώματος κάκωσιν· οὐ προήκας λόγιον, τὴν τελευταίαν ἐπισπώμενον· χρόνῳ καὶ τῇ φύσει δέ, εἴξασα, θείαν ἀπῆρας πρὸς κατοίκησιν.

Μεμόνωσαι, συγγενῶν καὶ γονέων καὶ κτήσεως, τὸν Χριστὸν μονώτατον, ἐπαγομένη τὸν ἄσυλον, πλῆτον καὶ ἀδάπανον· μεθ' οὗ τῆς ἀνῶθεν δόξης ὠφθῆς μέτοχος. Θεοτοκίον.

Οτάκος σε, τὸν Ἀδάμ τῆς φθορᾶς ἐλυτρώσατο· φθορᾶς βροτεργατίδος, ἀνευ καὶ γὰρ ὑπὲρ ἀνθρώπου, γέγονεν ἡ σύλληψις· διὸ φθορᾶς τῶν κακῶν με, Κάρη λύτρωσαι.

Τῶν Μαρτύρων. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Πᾶσαν ἠρδευσαν τὴν οἰκουμένην, λόγοις ἐν θείοις αἱ Χριστοῦ Μεγαλαμάρτυρες, καὶ πλάνην κατήργησαν.

Πλουτοῦτον ἄσυλον ἐφεύρον, ἀκτως οἱ Ἀθλοφόροι· πλουτοῦτον δόξαν καὶ λαμπρότητα, τῶν ἐπι γῆς δέ κατέπτυσαν.

Θωρακισάμενοι οἱ Ἀθλοφόροι, Χριστοῦ τῷ ὄπλῳ, τοῦ τυράννου τὴν ὠμότητα, ἐν ταύτῳ πᾶσαν κατέβαλον. Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἀχραντε εὐλογημένη, Ἀγνή Παρθένε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περισώζε, ἀπὸ πάσης περιστάσεως.

Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τὸ, Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Τὸ φῶς σου τὸ ἄδυτον, λάμπων Χριστέ, ταῖς καρδίαις τῶν πιστεῖ ὑμνούντων σε, εἰρήνην σου δωρούμενας, ἡμῖν τὴν ὑπὲρ νοῦν· ὅπως ἐξ ἀγνωσίας, νυκτὸς πρὸς τὴν ἡμέραν, τῶν ἐντολῶν σου τρέχαντες, δοξολογαῦμέν σε φιλόανθρωπε.

Ειρήνης ὑπαίρχων Χριστέ Βασιλεὺς, τὰ τῆς ἐχθρας μεσάτοιχον ἔλυσας, σαρκὸς ἐν ἀμοιῶματι, φανείς ἐπὶ τῆς γῆς· ὅθεν τὴν ἔλευσίν σου, ἰδὼν ὁ Ἰωάννης, κατεπλήχτετο φόβῳ, χειροθετεῖν σε κελευόμενος.

Δρακόντων ταῖς κάρας, συντρίψαι Χριστὸς, ἐπειγόμενος νῦν παραγίνεται, τοῖς ὕδασι καὶ τρέμοντι, βοᾷ τῷ Βαπτιστῇ· Ἐκτεινόν σε τὴν χεῖρα, καὶ ἄψαι κορυφῆς μου, καὶ δειλίαν ἀπόθου, ἐπιτελῶν τὸ προσταττόμενον.

Εἰδῆλου Προφήτης, τὴν χάριν ποτέ, τοῦ Βαπτίσματος θείῳ ἐν Πνεύματι, πατάξας Ἰορδάνεια, τὰ ρεῖθρα μηλωτῆ· ἄτινα διηρέθη, ἡμῖν ὁδοποιούντα, ἀναγέννησιν θείαν, τοῦ ἐν αὐτοῖς ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Τῆς Ὁσίας. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ναὸς γεγένησαι, τοῦ ἐνοικούντος ἐν ἀγνοῖς πνεύμασι, Λόγου σοφῆ· ἐφαιδρυνας σὺ γὰρ, ἀσκήσεως πολλοῖς, ἐν πόνοις ψυχῆς σου, τὸ κάλλος πανένδοξε.

Σάρκα ἐνέκρωσας, φοιτισσομένην φυσικῇ χάριτι, πόνοις πολλοῖς, φαιδρύνουσα μᾶλλον φωτὶ τῶν ἀρετῶν, ψυχῆς τὴν εἰκόνα, φαιδρῶς καταλάμπουσαν.

Υἄλην τοῦ σώματος, τῷ τῆς ψυχῆς σου πρὸς Χριστὸν ἔρωτι, φλέξασα σὺ, τανῦν τοῖς αὐλοῖς, αὐλῶς ἀληθῶς, Ἀγγελοῖς συγχαίρεις, Θεὸν κατοπτεύουσα. Θεοτοκίον.

Κάρας συνέθλασεν, ἡ κεφαλὴ τῶν εὐσεβῶν Πάναγνε, ρεῖθραις, τανῦν, τῶν ἐμφωλευόντων, δρακόντων ὁ τεχθεῖς, ἐκ τῆς σῆς νηδύος, σπορᾶς ὄντως ἀνευθεν.

Τῶν Μαρτύρων. Οἱ ὀρθρίζοντες Λόγε.

Οἱ σοφοὶ Ἀθλοφόροι, τῆς πίστεως ὀπλίται, ταῖς βασάνους γενναίως, ἐχθρῶν τῶν παρὰ νόμων, κκήσαντες ὁμοῦ, στεφάνους ἐδέξαντα.

Οὐ θωπεία, οὐ πλάνη, οὐ δόξα τῶν γνένων, ἠδυνήθη ἐκκόψαι, τῆς πίσεως τὸν δρόμον, ὑμῶν τῶν Ἀθλητῶν· διὸ καὶ ἀγάλλεσθε.

Παρεστῶτες τῷ θρόνῳ, τῆς δόξης τοῦ Κυρίου, μετ' ἀγγέλων ἀπαύστως, πρεσβεύσατε δοθῆναι, πταισμάτων ἱλασμόν, τοῖς πιστεῖ ὑμνοῦσιν ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, ἡ Κεχαριτωμένη, ἡ τεκοῦσα ἐν χρόνῳ, τὸν Λόγον ὑπὲρ λόγον, δυσώπησον αὐτὸν, σῶσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὡδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τὸ, Σπλάγγνων Ἰωνᾶν.

Ολος ἐκ παθῶν, ἀμέτρων συνέχομαι, καὶ κῆτει κακῶν συγκαταπέπομαι· ἀλλ' ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ὡς πρὶν Ἰωνᾶν, καὶ πιστεῖ τὴν ἀπάθειάν μοι δώρησαι· ὅπως ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Σπλαγγνα οίκτιρμῶν, Χρισὸς ἐνδεικνύμενος, ἐν δούλου μορφῇ ὁ ἀναλλοίωτος, παραγίνεται, πρὸς τὸν δούλον αἰτούμενος Βάπτισμα, τῆς δουλείας ἀφαρπαζὼν τὸ ἀνθρώπινον· οὐπερ ἐκπλαγείς τὴν ἔλευσιν, δειλιάει καὶ τῷ φόβῳ συστέλλεται.

Πῶς σε ποταμῶ, ῥοαὶ ὑποδέξωνται, τὸ ἄξεκτον πῦρ νῦν ἀφικόμενον; πῶς τὴν γύμνωσιν, ἐπουράνιοι βλέψωσιν Ἄγγελοι; πῶς τὴν χεῖρα Ἰωάννης ἐπεκτείνει σοι, Λόγε τοῦ Θεοῦ προάναρχε, τῷ αὐτὸν ἀπὸ γῆς διαπλάσαντι;

Θάλασσα διχῆ, φυγοῦσα ἐδήλωσε, τοῦ νέου λαοῦ θείαν διάβασιν· ἦν εἰργάσατο, ποταμῷ τῇ σαρκὶ ἀφικόμενος, ὁ ἐκ πέτρας παραδόξως βλύσας νάματα· τοῦτον, ὡς Θεὸν δοξάσωμεν, τὴν ἡμῶν συντριβὴν ἀναπλάσαντα.

Τῆς Ὀσίας. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Λαμπρυνθεῖσα τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, πᾶσαν τὴν ἀπόλαυσιν ἀπεσκοράκισας, τῶν σαρκικῶν ὀρέξεων· τῶν καλῶν γὰρ ἐτρώθης τῷ ἔρωτι.

Ηστραψέ σου φωσφόρου τὴν σήμερον, μνήμη τηλαυγέστερον καταφωτίζουσα, τὴν τῶν ψυχῶν σκοτόμαιναν, Μοναχῶν Ἀσκησῶν ἐγκαλλώπισμα.

Τὸ σεμνὸν τῆς ἀγνείας ἐτήρησας, στέργουσα, τὸν θάλαμον τὸν ἀδιάφθορον· τοῦ γὰρ Χριστοῦ τῷ ἔρωτι, ἐπορώθης τοῦ ξένου νυμφίου σου. Θεοτοκίον.

Ἰνα δόξης πλησθῶμεν ἐλήλυθεν, ἄδοξον εἰς ἄνθρωπον δόξης ὁ Κύριος· ὡς γὰρ βροτὸς ῥυπτόμενος, σὸς Υἱὸς τῆς ἀνθρώπου ἐδόξασεν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας.

Κατήρησαν τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, οἱ Μάρτυρες ἐν σαδείῳ ἀθλήντες, καὶ ἀσέβειαν πᾶσαν, ἐξηφάνισαν ἐκ γῆς, τῇ ἀθλήσει αὐτῶν.

Παρέξησεν ὁ ἐχθρὸς καὶ δαώκτης, τῆς πίστεως τοὺς αὐτοῦ ὑπέρετας, ξιφῆρεις ὡς περ ἄρνας, ἀνελεῖν ὑμᾶς πικρῶς, Μάρτυρες ἐνδοξοί.

Ὡς εἶδετε ὁ χορὸς τῶν Ἁγίων, τοὺς τυράνους ἐνωπλισμένους τῷ ξίφει, ἀδεικάνδρως ἐβοᾶτε· Στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ, πέλομεν ὡς δικασταί. Θεοτοκίον.

Ὡν ἔτεκες Θεοτόκε ἀνερμηνεύτως, Θεὸν ἡμῶν δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Ἄγνη ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

Ὡν Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας ἄδου ἐβόα· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου· ἡμεῖς δέ σοι βροῶμεν· Παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κοντάκιον. Πῆχος δ΄ Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τοῖς ρείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου γεγονὼς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσῃς βαπτίσει με· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδάμ τὸν πρωτόπλαστον. Ὁ Οἶκος.

Ὁὐκ ἀπαιτῶ σε, Βαπτισά, τῆς ὄρους ὑπερβῆναι· οὐ λέγω σοι, εἰπέ μοι, ἃ λέγεις τοῖς ἀνόμοις, καὶ παραινεῖς ἀμαρτωλοῖς· μόνον βάπτισόν με σιωπῶν, καὶ προσδοκῶν τὰ ἀπὸ τοῦ Βαπτίσματος· ἔξεις γὰρ διὰ τούτων ἀξίωμα, ὅπερ οὐχ ὑπῆρξε τοῖς Ἄγγελοις· καὶ γὰρ πάντων τῶν Προφητῶν μείζονά σε ποιήσω· ἐκείνων μὲν οὐδεὶς σαφῶς με κατείδεν, ἀλλ' ἐν τύποις καὶ ἐν σκιαῖς καὶ ἐνυπνίοις· σὺ δέ, ἐπὶ σοῦ ἰστάμενον κατὰ γνώμην. Σῶσαι γὰρ ἤκω Ἀδάμ τὸν πρωτόπλαστον.

Συναξάριον.

Τῇ Ε΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ.

Στίχοι.

Ὅπως τελευτᾷ Θεοπέμπτος, εἰπάτω Ἀθλῶν τελευτῷ, τὴν κάραν τμηθεὶς ξίφει.

Ἐθεντό μ', ἐκραύγαζε τοῦ Ψαλτηρίου, Λάικῳ Θεωνᾶς Μάρτυς, ἐν κατωτάτῳ.

Πέμπτη ἐκ ξίφους λίπε τὸν δε βίον Θεοπέμπτος.

Ὁστος ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεόπεμπος Ἐπίσκοπος ἦν, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐν τῷ παρ' αὐτοῦ κινήντι διωγμῷ, πρῶτος τὸν Χριστὸν Θεὸν ἐμολογήσας, καὶ τὸ στέφος ἀναθησάμενος. Συσχεθεὶς γὰρ, καὶ προσαχθεὶς τῷ Βασιλεῖ, καὶ στηλιτεύσας τὴν πλάνην αὐτοῦ, ἐκ κλιβάνου πυρὸς ἐμβάλλεται, καὶ σῶος ἐκείθεν ἐξέρχεται. Εἶτα τὸν ὀφθαλμὸν ἐξορύττεται. Καὶ μετὰ ταῦτα δηλητήρια φάρμακα πεπωκώς, ὡς ἀπύμαντος ἐκ τούτων διέμεινεν, ἐπισπάται πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν τὸν ταῦτα κεράσαντα μάγον, οὕτω καλούμενον Θεωνᾶν. Καὶ ἕτερα δέ τινα πρὸς τούτοις παθῶν, ἀπειρηθὴ τὴν κεφαλὴν. Ὁ δὲ Θεωνᾶς, ὀρύγματος γενομένου, ἐν αὐτῷ βληθείς, καὶ πολλὴν ἀνωθεν ἐπιφορηθεῖσαν γῆν κατὰ τῆς κεφαλῆς δεξάμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Συγκλητικῆς.

Στίχ. Συγκλητικὴ λυποῦσα δουλείαν βίου, Κληταῖς Θεοῦ σύνεστι δούλοις ἐν πόλῳ.

Αὕτη γόνους ὑπῆρχε περιφανοῦς, πλούτῳ καὶ εὐσεβείᾳ τὸ ἐπίσημον ἔχουτος. Διὰ δὲ τὴν ἐπανθοῦσαν αὐτῇ ὥραν, καὶ τὴν τῶν χρημάτων περιουσίαν, πολλῶν ἀγαγέσθαι πρὸς γάμον αὐτῆν βουλομένων, τῷ πρὸς Κύριον μάλλον κόβῳ ἐπέτεκεν ἑαυτήν. Ὅθεν τελείως τῶν φρονεῖδων τοῦ βίου μθίσταται, καὶ τὴν σπουδὴν ἔλην πρὸς ἀσκηταὶ ἀρετῆς καὶ ἐπίδοσιν τρίπει. Καταβαλοῦσα δὲ τοῦ ἀνταγωνιστῆν πολέμιον, καὶ πρὸ τῆς τοῦ σώματος διαζεύξεως τῷ νῷ πρὸς Θεὸν ἐκδημήσασα, ἐπὶ τέλει τοῦ βίου παρατῷ πειραζόντος ἐξειτῆται· κατὰ γὰρ τὸν μέγαν Ἰωβ, δεινοῖς τοῦ σώματος νοσήμασιν ἐμίλησασα, καὶ πληγῆς

καὶ βολῶσιν, ὅφ' ὧν τὸ σῶμα ἅπαν διαβρωθεῖσα, ὀδον-
κονταίτης ἕδα γενομένη, καὶ τοῦ τόνου τῆς ἀρετῆς μὴ
ἔ' ἔτιον καθυρεῖσα, ἐν ἀθλητικοῖς πόνοις πρὸς Κύριον
ἰξιδήμῃσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Γρηγορίου τοῦ ἐν τῷ Ἀκρίτᾳ.

Στίχ. Ὁ Γρηγόριος ἀρεταῖς λάμπας μέγα,

Λαμπρῶς μετασταῖς, καὶ μέγα πλουτεῖ
κλέος.

Οὗτος εἶχε τὸ γένος ἐκ τῆς περιβοήτου τῶν Κρητῶν
νῆσου. πατέρες δὲ αὐτῷ εὐσεβεστάτοι, Θεοφάνης καὶ
Γεουλιανὴ προσηγορευόμενοι. Διατρίψας δὲ χρόνον ἱκανὸν
ἐν τοῖς μαθήμασι, ποιμαίνειν ὑπὸ τῶν γονέων τὰ θρέμ-
ματα ἐκελεύετο. Καὶ ποτε Δεῖω ζήλω πυρωθεὶς, τῆς ἐνεγ-
καμένης ἀπάρας, ἐπὶ τῇ Σελώκειαν ἔρχεται. κακίῃσι
χρόνον οὐκ ἄλιγον ἐνδιατρίψας, ἄρτω βραχυτάτῳ καὶ ὕδατι
διέζη. Τῷ δὲ εἰκοστῷ ἔκτῳ χρόνῳ τῆς ηλικίας αὐτοῦ, ὅτε
καὶ Λέων ὁ Εἰκονομάχος τὸ ζῆν ἀπέρρηξε, καὶ τὸ ὀρθό-
δοξον ἐπαρρησιάσατο, τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαμβάνει, πάντα
τάπον ἁγίων προσκυνῆσαι γλιχόμενος. Ὅποσα δὲ δεινὰ
παρὰ τῶν Ἀγαρηνῶν καὶ Ἑβραίων ἐφ' ἄλλοις δώδικα ἔτεσιν
ὑπέμεινεν, ἀδύνατον γραφῇ παραδοῦναι, χρωμένους τῇ συ-
τημίᾳ. Εἶτα ἐκείθεν ἀπάρας, καταλαμβάνει τὴν Ῥώμην.
καὶ τοῦ Ἀγγλικοῦ τυχῶν σχήματος, ἦν δαμαζῶν τὸ ἑαυ-
τοῦ σκρῆιον τῇ ἰγκρατείᾳ.

Ἐπὶ δὲ τὴν Βασιλείαν, μετὰ τὴν τελευτὴν Σταυρακίου,
Μιχαὴλ ὑπεζώσατο, Νικηφόρου τοῦ ἐν Ἁγίοις τὰ τῆς Ἐκ-
κλησίας πηδάλια ἱδύοντος, ἀπειτάλη Μιχαὴλ ὁ Ὁμολο-
γητῆς, Ἐπίσκοπος Συνάδων, πρὸς τὸν ἁγιωτάτον Παπᾶν.
κακίᾳ τῶ μακαρίῳ τούτῳ Γρηγορίῳ ἐντυχῶν, ἐν Κωνσταν-
τινουπόλει ὑποσφίρων, ἀννήγαγεν αὐτὸν μεθ' ἑαυτοῦ, καὶ
τῇ εὐαγεστάτῃ Μονῇ, τῇ ἐν τῷ Ἀκρίτῃ, φέρων δίδωσι,
τοῖς ἐκείσε συναριθμησας.

Ἐνταῦθα οὖν διήγε μονοχίτων καὶ ἀνυπέδετος, ἐπὶ ψα-
λίου ἀνακλιόμενος, ἄρτε βραχυτάτου καὶ ὕδατος διὰ δύο.
ἥ τρεῶν ἡμερῶν. ἡνόμενος. Εἶτα, λαίκαφ βαθυτάτῳ ἑαυτὸν
ἐναπορρίψας, τὴν γενομένην ταραχὴν ἐν ταῖς Ἐκκλησιαῖς
συχνῶ χρόνῳ ἐναπερνήθησεν. Ἐκείθεν δὲ ἐξελθὼν, στενω-
τάτῳ πᾶνυ κιλίῳ ἑαυτὸν ἐγκλείει, ἐνὶ μόνῳ δερματινῷ
χιτῶνι περικαλυπτόμενος. καὶ πίθον, παρὰ τῷ κήπῳ ἰστώ-
τα, πληρῶν ὕδατος, καὶ τῶν χιτῶνα ὀφίας ἀποδύμενος,
εἰσέρχεται ἐν αὐτῷ. Καὶ τελειῶν τὸ Ψαλτήριον, αὐθις ἐξ-
έρχεται. Καὶ οὕτως ἐποίησεν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς
αὐτοῦ. Ὁδῶ δὲ καλῶς ἀγωνισάμενος, ταῖς χεραὶ τοῦ Κυ-
ρίου τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἐναπέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Φωστῆριου.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατῆρ ἡμῶν Φωστῆριος, ἐξ Ἀνα-
τολῶν ἐκλάμπας, ὡσπερ ἥλιος, τὰ Ἐσπέρια κατελάμ-
πρυνεν. Ἀνελθὼν γὰρ εἰς ὄρας ὑψηλόν, καὶ ἦσυχον, καὶ
τῷ Θεῷ ἀλλως προσευχόμενος, νηστία καὶ ἀγρυπνία, καὶ
χαμιτυνία, καὶ τῇ λοιπῇ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν ὑπωπιάζων,
γίγνετο ἀληθῶς φωστῆρ, καταλλήλως τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ,
λάμπων τῇ οἰκουμένῃ. Τὴν σάρκα δὲ καθαρίας, καὶ τὴν
ψυχὴν ἀγιάσας, καὶ τὸ κατ' εἰκόνα, ὡς ἦν χωρητὸν, φυλά-
ξας, γίγνετο καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καταγωγίον. Τοῖς
δαύμασι γὰρ καταπλουτίσας, αὐτῷ ὁ Θεός, πᾶσαν νῆσον
καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἀπέδωκεν ἀπὸ παντὸς ἀνθρώπου,
προσερχομένου αὐτῷ. Καὶ ἄρτους οὐρανῶν ἐδέχτο ὁ μα-
κάριος, ὡσπερ παλαι Ἠλίου ὁ Προφήτης. Ἄλλ' ἐκεῖνος μὲν,
διὰ κόρακος. αὐτὸς δὲ, εἰ καὶ μὴ διὰ χειρὸς Ἀγγέλου

τούτους ἐλάμβανεν, ἀλλ' οὖν αὐτὸς τὴν ὁ καθ' ἑκάστην αὐτῷ
ἀποκομίζων τὸν ἄρτον, καὶ ἐν ἀφωρισμένῳ τόπῳ τιθεὶς, δι'
οἰκονομίαν τινα δπλανεῖ. Εἶδέπου καὶ εἰς ἀδελφὸς ἀπηγ-
τησε πρὸς αὐτὰν, εἶτε καὶ δύο, καὶ τρεῖς, ἢ καὶ πλείονες,
κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, οἱ ἄρτοι ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ἀδ-
τοσχίδιοι εὕρισκοντο. Τίς ποτε τοιοῦτου ἐξάστατο δαύμα.
ἰώρακεν, ἢ ἤκουσε γενέσθαι;

Ἄλλ' ἐπειδὴ χωρὶς Θεοῦ οὐκ ἰσχύει δεῖσις, οὐ διεφυ-
λάχθη τούτο μέχρι τέλους ζωῆς αὐτοῦ, ὡσπερ οὐδὲ ἐν τῷ
Προφήτῃ. Ἄλλ' ἐν τῷ Προφήτῃ μὲν, ἐπὶ ἡμέρας τινὰς ἐν
τούτῳ δὲ τῷ μακαρίῳ, ἐν ἱκανοῖς ἔτεσιν, ἕως τὴν ἦσυχίαν
καὶ τὴν ἀκτομοσύνην ἐφύλαττεν. Ὅτε δὲ Δεῖαν μάνδραν
Θεοῦ χάριτι συνεξήσατο, καὶ πλείστους Μοναχοὺς ἐν αὐτῇ
ἀφίρωσεν, οὐκ ἀνωθεν τοὺς ἄρτους ἐδέχτο, ὡσπερ πρῶτον,
ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐργοχείρου παρίχετο πᾶσι τὰ πρὸς τὴν χρείαν.
οὐ τοῦ Θεοῦ ἀταυήσαντος. ἀπαγε τῆς βλασφημίας. πῶς
γὰρ ὁ τὰς τσαύτας χιλιάδας τῶν ἀχαριστῶν Ἰουδαίων
διατρίφων ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὐκ ἴδύνατο καὶ τοῦ αὐτῷ αἰε
εὐχαριστοῦντας διατρίφειν; παντὶ που δῆλον. Οὐτε πάλιν
τοῦ Ἁγίου ἀποστρεφόμενος τὴν εὐχὴν, μὴ γένοιτο! Ἄλλ' οὐ-
δὲ πῦξάτο ποτὶ περὶ ἀπολλυμένου βρώματος. Ζητεῖτε
γὰρ, ὁ Χριστὸς ἔφη, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν,
καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

Ἄλλ' οὐδὲ πάλιν ἡμᾶς Δίλει ἀργοτροφεῖν. καὶ διὰ τούτο
προσείταξεν ὁ Θεὸς τῷ Σεράποντι αὐτῷ Φωστῆριῳ, μὴ λαμ-
βάνει παρὰ τινός τι, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐργοχείρου αὐτοῦ ἔχειν
τὰ πάντα. οὐδὲ γὰρ ἔλαβε παρὰ τινός τι. ὡς ἐκ τούτου,
μὴ λόγῳ μόνῳ διδάσκειν τοὺς ἰδίους Μαθητὰς προσείχειν
τῷ ἐργοχείρῳ, καὶ τῇ εὐχῇ, καὶ τῇ ἀναγνώσει, ἀλλὰ καὶ
ἔργῳ ὑποδεικνύειν αὐταῖς ταῦτα.

Αἰρίσεως δὲ τότε ἀναφύσεως εἰς τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλη-
σίαν, καὶ πολλῶν Πατέρων συναθροισθέντων, προσκληθεὶς
καὶ οὗτος, ὁ μακάριος, οὐ παρητήσατο. ἀλλὰ καὶ συνήλ-
ξε, καὶ ἠνδραγάθησε, καὶ ἔθωμαστώθη. καὶ πολλοὶ τῷ
λόγῳ αὐτοῦ ἐκ διαφόρων αἰρίσεων μετεστράφησαν. ἄλλοι
δὲ πλείονες ταῖς τούτου παραινήσεσι ἠθναχοὶ γήγνασι.
Καὶ πολλαὶ δαυματουργίαι δι' αὐτοῦ ἐγένοντο οὐ μόνου
ἐν αὐτῷ περιόντος, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἐντυθεὶς ἀποβίωσιν,
ἧτις καὶ γέγονε κατὰ τὴν πέμπτην ταῦ Ἰανουαρίου Μη-
νὸς ἑσπέρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Σαῖς, ἐν θα-
λάσῃ βληθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ἦλθον θαλάσσης εἰς βᾶθη, λέγει Σαῖς,
Φυγῶν τὰ πεοκτίζοντα τῆς πλάνης βᾶθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεοείδος,
ὑπὸ δημίων πατούμενος, τελειοῦται.

Στίχ. Πόδες πατοῦντες σαρκίον Θεοείδου,
Ψυχὴν ἀποθλίβουσι ληνῷ ταῦ πόλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ὁσία Δομνίνα ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στίχ. Χαρίζεται σοι τὴν ἄνω κληρουχίαν,
Δομνίνα, σαρκὸς ἢ κάτω κακουχία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ὁσία Τατιανὴ ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στίχ. Τατιανὴ, τακείσα νηστείας πάλαι,
Νῦν Ἀγγέλοις σύνεστι νηστείας φίλοις

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησεν
ἡμᾶς.

Ωδή ζ'. Ο Εἰρμός.

Πρὸς τὸ, Οἱ Παῖδες εὐσεβεία.

Πῆλθον ὡς νυμφῶνα, τῆς καμίνου τὴν
φλόγα τὴν ἄσβεστον, οἱ δὲ εὐσεβείαν
ποτέ, Παῖδες Ἅγιοι δειχθέντες Θεῷ, καὶ συμ-
φώνως μελωδοῦντες, ὕμνον ἔψαλλον Ὁ τῶν
Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Χριστὸς ἡ σωτηρία, ἐπεφάνη φωτισμὸν δω-
ρημένος ἀγαλλιάσθω ἕρανός, αἱ νεφέλαι
δὲ ῥανάτωσαν, ἀληθῶς δικαιοσύνην τοῖς κραυ-
γάζουσιν Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ πόκος ὃν προεῖδε, Γεδεὼν πλήρη λεκά-
νην ὕδατος, ἐναποσταῆξαντα σαφῶς, τὸ
σὸν Βάπτισμα ἐδήλου Χριστέ, ὃ παρέξεις βα-
πτισθεῖς τοῖς ἀναμέλπουσιν Ὁ τῶν Πατέρων
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄσι τὰ ἀτεκνοῦντα, Ἐλισσαῖος θεραπεύ-
σας ὕδατα, τὴν εὐτεκνίαν τῆς σεπτῆς, Κο-
κυμβήθρας προεικόνισεν, ἐσομένην μυστικῶς
τοῖς ἀναμέλπουσιν Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐ-
λογητὸς εἶ.

Τῆς Ὀσίας. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Κακῶς προμηθούμενος ὁ ἐναντίος, ψυχῆς σου
τὸ εὐτονον, μαλαξαὶ νόσοις ᾤετο Ἰωβ δὲ
ἐνέτυχε μαρτυρικῶ καὶ σοφῶ πόνων ἀπεκρῆσθη
οὖν τῶν σῶν, ὑπομονῇ σοφῇ τιτρωσκόμενος.

Ἡ σὺ νῦν προσώκειλεν ἐκ τρικυμίας, τοῦ
βίου πρὸς εὐδίων, ψυχὴ λιμένα βρίθουσα,
καλλίστων ἐνθέων τε, τῶν ἀγωγίμων σοφῇ ἔν-
θα προητοίμασται τῶν σῶν, τληπαθειῶν πολ-
λῶν ἢ ἀνάπαυλα.

Σαφῶς καθωδήγησας ἐν κοινοβίῳ, τὸν τόπον
τυγχάνουσα, μὴ μεταλλάττειν πώποτε με-
γάλης γὰρ πρόξενος ἡ ἀμοιβὴ πημονῆς ἰσχύει
τε καὶ πράξουσιν ὄνειν, ταῖς μοναζούσας ὄντως
οὐκ ᾤκησας.

Θεοτοκίον.

Ῥδάτων ἡ φύσις με τῆς ἀμαρτίας, ἐκπλύνει
τοῦ τόκου σου τῷ ὑπὲρ λόγον νεύματι.
Θεοῦ γὰρ ἡ καθαρσις, τοῦ Ποιητοῦ τοῦ φωτός,
ρύπτει Θεονύμφευτε πολλοῖς, τοὺς ῥυπωθέντας
Κόρη ἐν πταισίμασιν.

Τῶν Μαρτύρων. Κάμινον καιομένην.

Τέλος τῆ Μαρτυρίας, ἐδέξασθε ὁμοῦ, τῷ ξί-
φει θανατθήμενοι, σὺν γυναιξί, καὶ παισὶ,
Χριστῷ βοῶντες Ἐυλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ γάλλοντο οἱ Ἅγιοι, ὀρῶντες ἑαυτῆς, τῷ ξί-
φει τελειωμένους, καὶ πίσει ἀνεκραύγαζον
Ἐυλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν ἀσεβῶν τὸ φρύαγμα, ἠφάνισται ἐκ γῆς,
καὶ οἱ θεοὶ πεπτώκασιν, εἰς γῆν καὶ συνε-
τρίβησαν, τῇ τῶν Μαρτύρων ὁμολογίᾳ, καὶ
θεῖα στερόρῳτι. Θεοτοκίον.

Περίσωζε τὴν ποιμνὴν σου, πανόχραυτε Ἄγνη,
ἐκ πάσης περιζήσεως, ὡς μόνη προστασία,
τῆ γένους ἡμῶν εὐλογημένη, Θεοτόκε Πανύμνητε.

Ωδή η'. Ο Εἰρμός.

Πρὸς τὸ, Θαύματος ὑπερφουῶς.

Τέρατος ὑπερφουῶς ἔδειξε τύπον, ἡ πυ-
ρένδροσος κάμινος παλαιῖ τὸ γὰρ πῦρ
οὐκ ἔφλεξε νέους Παῖδας, Χριστοῦ προδηλοῦν,
τὴν ἀσπύρωσ ἐκ Παρθένου θεῖαν Γέννησιν.
διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν Ἐυλογεῖτω ἡ
κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄνεσιν μεγαλοφώνως τῷ Δεσπότῃ, ἀναπέμ-
ψωμεν ἤλθεν ἐφάνη, ἐπιβαίνει ὕδασι, καὶ
γυμνῆται ὁ Οὐρανὸν, ταῖς νεφέλαις περιβάλλον
καὶ βαπτίζεται, καθαίρων ἡμᾶς τοὺς ἀναμέλ-
ποντας Ἐυλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον,
καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δεῦτε νοερῶς πρὸς Ἰορδάνην, ἀφικώμεθα
θεῖα μαγεία, ἐν αὐτῷ ὀψόμενοι Ἰησοῦς
γὰρ ὁ φωτισμὸς, παραγίνεται καὶ δοῦλου ὑπα-
κλίνεται, παλάμη σὺν τρόμῳ ἀναμέλποντος.
Ἐυλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑ-
περυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄνθραξ ὃν προεῖδεν Ἡσαΐας, ἐν ταῖς ὕδασι
τοῦ Ἰορδάνου, ἀναφθεῖς συμφλέξεται ὑ-
πὲρ πᾶσαν ἀμαρτιῶν, καὶ παρέξει συντριβῆσιν
τὴν ἀναπλασιν διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν.
Ἐυλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερ-
υψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Ὀσίας. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Σὺ Μακαρία πρὸς τὴν γῆν, τῶν πραέων ἀλη-
θῶς φθάσει ἐπόθει, ἐνθα τάξεις Ἀγγελῶν,
Ὀσίων, καὶ Ἀσκητῶν, Παρθένων αἰκοῦσιν αἰῶ-
νια, ἀνυμνολογοῦσαι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καλλεῖ τῆς φύσεως πολλῶν, διαφέρουσα ψυ-
χῆς ἐπεμελήθης, ἵνα πάντα τὰ πάθη τὰ
ψυχικὰ νενεχῶς νικήσης διὸ καίλλος σώματος,
σθέσσασα ἀνήψας, ἀσκήσει τὴν ψυχὴν σου.

Ἄγρυπνον νοῦν πρὸς τὸν Θεόν, προθυμία τῆς
ψυχῆς σὺ κεκτημένη, μεθοδείας τῆ πλάγι,
τῆ σοφισθῆ τῶν κακῶν, εἰς τέλος ἐκοίμισας Ἐν-
δοξε καὶ νῦν κοιμηθεῖσα, βιοῖς εἰς τῆς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἄναγεννησαι τοὺς βροτοὺς, ὁ Υἱός σου βου-
ληθεῖς πρὸς Ἰορδάνην, ὡς περ ἄνθρωπος

σπεύδει, Ἄγνη δι' ἄκραν στοργήν, ἀρρύπτως βαπτισθῆναι ἅπαντα, ῥύπον τῆς κακίας, βυθίζων τῶν ἀνθρώπων.

Τῶν Μαρτύρων. Τὸν μόνον ἀναρχον.

Τὸν μόνον εὐσπλαγγνον, Βασιλέα τῆς δόξης, ὁμολογῶντες, οἱ σοφοὶ Ἀθλοφόροι, ἐδέξαντο τὰ βραβεῖα τῆς νίκης, βοῶντες εὐθαρσῶς· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σπερρῶς ἀντέστησαν, οἱ Χριστῷ Ἀθλοφόροι πρὸς τὴν τυράννην, ἐναθλῶντες γενναίως, νικήσαντες τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, βοῶντες εὐθαρσῶς· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅσπερ ἀδάμαντες, οἱ γενναῖοι ὀπλῖται, τὰς τῶν τυράννων, ἀπειλὰς καὶ βασάνους, νικήσαντες, ἐν χαρᾷ ἀνεβόων· Ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν μόνον εὐσπλαγγνον, προαιώνιον Λόγον, τὸν ἐκ Παρθένου, ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα, καὶ σώσαντα τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν μόνον ἀναρχον, Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν
• εὐλογῶσιν, ἕρανῶν αἱ Δυναμίεις, καὶ φρίτ-
• τουσί τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς,
• Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Ὁδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τὸ Μυστήριον ξένον.

• **Ἄ**πόρητον τὸ τῆς Παρθένου μυστήριον·
• Οὐρανὸς γὰρ αὕτη, καὶ Θρόνος Χερου-
• βικός, καὶ φωσφόρος ἀνεδείχθη Παστὰς, τοῦ
• Θεοῦ καὶ Παντοκράτορος· αὐτὴν εὐσεβῶς,
• ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παραδόξον! Ἰησοῦς ἐφίσαται, θελὼν πρὸς ποταμὸν Ἰορδάνην, βοῶν Ἰωάννη· Τὴν σὴν δεξιάν μοι φίλε δάνεισον, φοικτὰ ἐκτελοῦντι, εἰς λαοῦ μου περιποίησιν.

Τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου ἀνθιέτωσαν· οἱ ἐν σκότει κείμενοι, μέγα ἐπιφανὲν ὑμῖν, φέγγος ἰδόντες σκιρτήσατε. Χριστὸς, Γαλιλαῖα ἀφικόμενος, σαρκὶ βαπτισθῆναι, ὑπὸ δούλου καταδέχεται.

Εὐφραίνθητι νῦν Ἰορδάνη καὶ χόρευε. Ἰωάννη σκίρτησον· πᾶσα ἡ οἰκουμένη ἀγάλλε· ἰδοὺ ἐπεφάνη Χριστὸς, καὶ γυμνοῦται καὶ βαπτίζεται, στολὴν περιβάλλων, ἀφθαρσίας τὸ ἀνθρώπινον.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες δίχα φθορᾶς Παναμώμητε, τὸν ἀπερινόητον· τίκταις δὲ ὑπὲρ φύσιν καὶ

λόγον, τὸν λόγῳ τὰ πάντα σαφῶς, ὑποστήσαντα βουλήματι· αὐτὸν ὡς Θεὸν αἰεὶ δυσώπει, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τῆς Ὀσίας· Ἀναρχοῦ Γεννήτορος.

Λαμπρύνασα κάλλεσι, τῆς παρθενίας Ἐνδοξε, σεαυτὴν ὠραῖζεις τοῖς διαδήμασι, τῆς ἀσκητικῆς πολιτείας· ὅθεν διπλῶ, στέφει καταστέφει, ὁ ξένος Νυμφίος σου, οὐ ἔτρώθης σὺ τῷ ἔρωτι.

Ελπὶς οὐ κατήσχυνε, Συγκλητικὴ σε πάνσεμνε, τῶν μελλόντων ἦν ἔσχες ἐν τῇ καρδίᾳ σε· νῦν γὰρ ἀπολαύεις τῶν πόνων, τὰς ἀμοιβὰς, παρὰ τοῦ Σωτῆρος, ἀνδ' ὧν τῆς ἀσκήσεως, ἅπαν εἶδος ἐπετηδεύσας.

Ἰσχὺν καὶ κραταίωμα, σεμνὴ Χριστὸν ἐνδεδυσαι, καὶ εἰς γῆν ἀδικίαν κατεταπεινώσας, τοῦ λελαληκότος εἰς ὑψος, σὺ τὴν ὄφρυν· ὅθεν σε στεφάνῳ, τῆς νίκης ἐκόσμησεν, ὁ τῆς νίκης βραβευτῆς Ἰησοῦς.

Θεοτοκίον.

Εν σοὶ τοῦ Προπάτορος, ἡ πτώσις στάσιν ἔλαβε, προχωρεῖν περαιτέρω σθένος μὴ ἔχουσα· τῷ γὰρ Βαπτισμῷ τοῦ Υἱοῦ σου, ἅπαν κακόν, νῦν κατεβαπτίσθη· οὐκοῦν τὴν αἰτίαν σε, τῆς καθάρσεως γεραίρομεν.

Τῶν Μαρτύρων. Τὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα.

Καταπατήσαντες πάντας, εἰδωλολάτρας τῆ πίστει, οἱ Ἀθλοφόροι Χριστοῦ τὸν θείον δρόμον, ἐτέλεσαν εὐσεβῶς, καὶ τὴν πίστιν ἐκραταίωσαν.

Τῶν ἐπιγείων ἀπάντων, καταφρονήσαντες πίστει, οἱ Ἀθλοφόροι Χριστῷ ὁμῆ προθύμως, ἀθλήσαντες ἐκ Θεοῦ, ἐκομίσαντο ἰάματα.

Ὅι Ἀθλοφόροι ἀνδρείως, θωρακισάμενοι πίστει, τὸν τοῦ Κυρίου Σταυρὸν τὰς παρατάξεις, καθεῖλον τὰς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ στεφάνους ἐκομίσαντο.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, τὸν ἀπερίληπτον Λόγον, καὶ τοῦτον ἄνευ σποράς ἡμῖν τεκοῦσα, ἰκέτευε ἐκτενῶς, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα, καὶ κατὰ φύσιν
• Παρθένον, τὴν μόνην ἐν γυναίξιν εὐλο-
• γημένην, ἄσμασιν οἱ πιστοὶ, κατὰ χρέος με-
• γαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον τῶν Μαρτύρων.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἰσχὺς ἐν ταῖς βασάνοις, ἐπέμφθη σοι παρὰ Θεοῦ, Θεόπεμπτε Ἱεράρχα· ἐν ἣ πρὸς πίστιν Θεωνᾶν, συναθλητὴν ἐπεσπάσω· μεθ' οὗ σὲ νῦν εὐφημοῦμεν.

Προεόρτιον, ὁμοιον.

Ο ἐκ Παρθένου λάμπσας, ἐν Βηθλεὲμ σωματικῶς, πρὸς Ἰορδάνην νῦν σπεύδεις, ῥύπον ἐκπλῦναι γηγενῶν, φωταγωγῶν τοὺς ἐν σκότει, διὰ Βαπτίσματος Δείου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Αἰ' Ἀγγελικαί.

Τ ἀμφιγνοεῖς, Βαπτιστὰ οἰκονομίαν, ἥνπερ ἐκτελῶ, εἰς ἀπάντων σωτηρίαν; τὰ πάλαι ἄφες ἄρτι, καὶ λογίζου τὰ πρόσφατα· πιστευε Θεῷ συγκαταβάντι, καὶ προσελθὼν ἐμοὶ ὑπύργει· Θεὸς ἦλθον γάρ, δι' εὐσπλαγχνίαν τὸν Ἀδάμ, καθᾶραι τοῦ πτώματος.

Α ἴρων τὰς ἡμῶν, ἀμαρτίας ἐπὶ ὤμων, ἤλθες Ἰησοῦ, πρὸς τὰ ρεῖθρα Ἰορδάνου· ἐγὼ δὲ δέδοικά σου, τὸ φρικτὸν τῆς ἐλεύσεως· πῶς οὖν μοι κελεύεις σε βαπτίσει; αὐτὸς ἐμὲ καθᾶραι ἦνεις, καὶ πῶς Βάπτισμα, τὸ παρ' ἐμῆ ἐπιζητεῖς, τὸ πάντων καθάρσιον;

Φύσεως ἐμῆς, ἀκατάληπτος ὁ λόγος· δούλου δὲ μορφῆν, ἐνδυσάμενος προῆλθον, ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην· μηδαμῶς μοι ἀμφίβαλλε. Δεῦρο, μὴ φοβοῦ, προσέγγισόν μοι· τὴν δεξιάν τῆ κορυφῆ μου, τιθεὶς βόησον· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ω τῆς ὑπὲρ νῦν, καὶ ἀμέτρου σε πτωχείας, Λόγε τοῦ Θεοῦ! δι' ἐμὲ τὸν πεπτωκότα, ἐπέγγων σε δι' οἶκτον, τὸν Ἀδάμ ἐνδυσάμενον, καὶ τοὺς ἐξ Ἀδάμ καινοποιοῦντα· καὶ πειθαρχῶν τῇ σῇ κελεύσει, πιστῶς κράζω σοι· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι (*).

Δόξα, ὁμοιον.

Τρόμφ λειτουργῶν, Ἰωάννης τῷ Δεσπότη, χαίρει τῇ ψυχῇ, καὶ βοᾷ μετ' εὐφροσύνης· Συγχάρητέ μοι πᾶσαι, γενεαὶ τοῦ Προπάτορος· ἦλθε γάρ ἡμῶν ἡ προσδοκία, ἐλήλυθεν ἐν Ἰορδάνη, Χριστὸς ἅπαντας, τῆς ἀμαρτίας τοῦ Ἀδάμ, καθᾶραι ὡς εὐσπλαγγνος.

Καὶ νῦν, ὁμοιον.

Α σῶμεν Λαοὶ, τῷ τεχθέντι ἐκ Παρθένου, καὶ ἐν ποταμῷ, βαπτισθέντι Ἰορδάνου· καὶ πρὸς αὐτὸν βοῶμεν· Βασιλεῦ πάσης κτίσεως, δώρησαι ἡμῖν ἀκατακρίτως, ἐν καθαρᾷ τῇ συνειδήσει, πιστῶς φθάσαι σου, καὶ τὴν ἀγίαν ἐκ νεκρῶν, τριήμεραν Ἐγερσιν.

(*) Καὶ τὸ Τροπάριον τοῦτο, ἔλλειπον πρότερον ἐκ τῶν τετυπωμένων Μηναιῶν, καὶ διακόπτου τῆς ἀκροστιχίδος τὴν συνέχειαν, ἀνεπληρώθη ἐκ τοῦ χειρογράφου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ἰδε ὁ Βασιλεὺς, ἰδὲ ἡ προσδοκία τοῦ Ἰσραὴλ ἐπέστη. Λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε· τὸ φῶς γὰρ ἐπιφαίνεται.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς.

Ω πται τοῖς ἐπὶ γῆς, μετὰ σαρκὸς τὸ Θεῖον· νῦν φῶς τοῖς ἐν τῷ σκότει, ἐπέφανε καὶ πᾶσιν, ἡ χάρις ἐξανέτειλεν (*).

Στίχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός.

Ο λύχνος τῷ Φωτὶ, ἡ αὐγὴ τῷ Ἠλίῳ, ὁ Πρόδρομος τῷ Λόγῳ, ὁ φίλος τῷ Νυμφίῳ, Προφῆτα καθυπούργησον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ἰωάννη Βαπτιστὰ, ὁ ἐν μήτρα γνωρίσας με τὸν Ἀμνόν, ἐν ποταμῷ μοι διακόνησον, μετὰ Ἀγγέλων μοι λειτούργησον· ἐκτείνας ἄψαι τῇ χειρὶ σου, τῆς κορυφῆς μου τῆς ἀχράντου· καὶ ὅταν ἴδῃς τὰ ὄρη τρέμοντα, καὶ τὸν Ἰορδάνην ἐπαναστραφέντα, σὺν τούτοις βόησον· Ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, Κύριε δόξα σοι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΩΝ

ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εἰ ἂν τύχη ἡ Παραμονὴ τῶν Ἀγίων Θεοφανείων ἐν Σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ, ἢ τῶν Ὁρῶν τούτων Ἀκολουθία ψάλλεται ἐν τῇ Παρασκευῇ.

Ἰστίον δὲ ἐστὶ, τῇ Παρασκευῇ ταύτῃ Νηστεία σφραγίζεται, ἀλλ' ἐν τῇ Παραμονῇ, ἢ ἂν ἡμέρα τύχη.

ΩΡΑ ΠΡΩΤΗ

Εὐλογήσαντος τῷ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τῷ Τρισάγιῳ. Εἶτα τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ· καὶ στιχολογοῦμεν τοὺς ἐφεξῆς τρεῖς ψαλμοὺς.

Ψαλμὸς ε'.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σῦνές τῆς κραυγῆς μου· Πρόσχεε τῇ φωνῇ τῆς δεή-

(*) Τρία χωρία Γραφικὰ αἰνίττεται ὁ Ἱμνογράφος εἰς τὸ παρὸν Τροπάριον. Ἐν ἀρχῇ μὲν τὸ ἐν τῷ Βασιλεῦ· Μετὰ τούτο ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη (γ' 37). Εἶτα τὸ Ἡσαίου· Ὁ

σεώς μου, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι Κύριε. Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου. Τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόφει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ. Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν, ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου. Κύριε, ὀδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαία. Ἰάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν· ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολοῦσαν· κρῖνον αὐτοὺς ὁ Θεός. Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν, ἔξωσον αὐτοὺς· ὅτι παρεπίκρανάν σε Κύριε. Καὶ εὐφρανθήσαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς. Καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου, ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον. Κύριε, ὡς ὄπλω εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς κβ'.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδὲν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκηνώσεν. Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με, τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν. Ὁδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιάς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακὰ· ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ. Ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταῖ με παρεκάλεσαν. Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξ ἐναντίας τῶν θλιβόντων με. Ἐλίπανα ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὡσεὶ κρατίστον. Καὶ τὸ ἐλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ψαλμὸς κς'.

Κύριος φωτισμὸς μου καὶ Σωτὴρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω; Ἐν τῷ ἐγγίξειν ἐπ' ἐμὲ κακοῦντας, τοῦ ἰφαγεῖν τὰς σάρκας

λαός, ὁ καθήμενος ἐν σκότει, εἶδε φῶς μέγα, κτλ. (9. 2.). Ἐπὶ τέλος δὲ τὸ τοῦ Παύλου· Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις (Γιτ. β'. 11), καὶ πολλαχοῦ τῆς Νέας Διαθήκης.

μου. Οἱ θλιβόντες με καὶ οἱ ἐχθροί μου, αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσον. Ἐὰν παρατάξῃται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδία μου. Ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμὲ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω. Μίαν ἠητησάμην παρὰ Κυρίου, ταύτην ζητήσω, τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα Κυρίου, καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν τὸν ἅγιον αὐτοῦ. Ὅτι ἔκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ, ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου, ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ. Ἐν πέτρᾳ ὑψώσέ με· καὶ νῦν ἰδοὺ ὑψώσε κεφαλὴν μου ἐπ' ἐχθρούς μου. Ἐκύκλωσα, καὶ ἔθυσσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἀλαλαγμοῦ· ἄσω καὶ ψαλῶ τῷ Κυρίῳ. Εἰσακούσον Κύριε τῆς φωνῆς μου, ἧς ἐκέκραξά· ἐλέησόν με καὶ εἰσακούσόν μου. Σοὶ εἶπεν ἡ καρδία μου· Κύριον ζητήσω· ἐξεζήτησέ σε τὸ πρόσωπόν μου· τὸ πρόσωπόν σου Κύριε ζητήσω. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου. Βοηθός μου γενοῦ, μὴ ἀποσκορακίσῃς με, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου. Ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με. Νομοθέτησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ ὀδήγησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου. Μὴ παραδῶς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με, ὅτι ἐπανεστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι, καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῇ. Πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου ἐν γῇ ζώντων. Ὑπόμεινον τὸν Κύριον, ἀνδρίζου, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία σου, καὶ ὑπόμεινον τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, τρίς.

Κύριε ἐλέησον γ'. Εἶτα, Δόξα, καὶ τὸ Τροπάριον. Ἀπεστρέφετο ποτὲ, ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιέ, ἀναληφθέντος Ἠλιῆ, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρα, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ρέουσαν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιασάσαι τὰ ὕδατα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη; Οὐράνιον· ὅτι ἀνέτειλας τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης· Παραδείσον· ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. Παρθένον· ὅτι ἔμεινας ἀφθορος. Ἀγνὴν Μητέρα· ὅτι ἔσχες σαῖς ἀγίαις ἀγκάλαις Υἱόν, τὸν πάντων Θεόν. Αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα,

Ἦχος πλ. δ' (*).

Σήμερον τῶν ὑδάτων, ἀγιάζεται ἡ φύσις·
καὶ ῥήγγυται ὁ Ἰορδάνης καὶ τῶν ἰδίων
ναμάτων ἐπέχει τὸ ρεῦμα, Δεσπότην ὁρῶν ῥυ-
πτόμενον.

Πάλιν τὸ αὐτὸ, ἄνευ Στίχου. Εἶτα·

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορ-
δάνη καὶ Ἑρμώνιειμ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ως ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ, ἦλθες Χριστέ Βα-
σιλεῦ· καὶ δουρικὸν Βάπτισμα λαβεῖν,
σπεύδεις ἀγαθῆ, ὑπὸ τῶν τοῦ Προδρόμου χει-
ρῶν, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν φιλόνηρωπε.

Στίχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα. Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός.

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ·
Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, ἦλθες
Κύριε, μορφήν δούλου λαβὼν, Βάπτισμα αἰτιῶν,
ὁ μὴ γνοὺς ἀμαρτίαν. Εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ
ἐφοβήθησαν· σύντρομος γέγονεν ὁ Πρόδρομος,
καὶ ἐβόησε λέγων· Πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ
Φῶς; πῶς χειροθετήσει ὁ δῦλος τὸν Δεσπότην;
Ἀγίασον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα Σωτῆρ, ὁ αἴρων
τοῦ κόσμου τὴν ἀμαρτίαν.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Ἐβρόντησε Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.

Στίχ. Ἀγαπήσω σε Κύριε ἡ ἰσχὺς μου.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ.
Λι. 1. **Τ**ὰδε λέγει Κύριος· Εὐφράνθητι ἔρημος δι-
ψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρημος, καὶ ἀνθειτω
ὡς κρίνον. Καὶ ἐξανθήσει, καὶ ὑλοχαρήσει, καὶ
ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἡ
δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ
Καρμηλοῦ· καὶ ὁ λαός μου ὀψεται τὴν δόξαν
Κυρίου, καὶ τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ. Ἰσχύσατε χει-
ρες ἀνεμῆναι, καὶ γόνατα παραλελυμένα. Πα-
ρακαλέσατε, καὶ εἶπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις τῆ
διανοία· Ἰσχύσατε, καὶ μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ ὁ
Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀντάποδιδώσει, καὶ ἀνταπο-
δώσει αὐτὸς ἥξει καὶ σώσει ἡμᾶς. Τότε ἀνοίχ-
θήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὠτα κωφῶν
ἀκούσονται. Τότε αἰεῖται χλωὸς ὡς ἔλαφος,

(*) Τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα εἰσὶν ἀνεπίγραφα ἔντε τοῖς τε-
τυπωμένοις Μηναιοῖς καὶ ἐν τῷ χειρογράφῳ. Ἐπειδὴ δὲ
τὰ ἐξῆς τρία εὐρίσκονται τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὴν Ἀκολου-
σίαν τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ, ἐπιγραφόμενα ἐκεῖ, Ποίη-
μα Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων, δη-
λον ἐκ τούτου ὅτι, καὶ τῶν λοιπῶν Ὁρῶν τὰ Ἰδιόμελα
ποίημά εἰσι τοῦ αὐτοῦ Πατρὸς, ὡς καὶ τὰ ἐν ταῖς Ὁραῖς
τῶν Χριστουγέννων.

καὶ τραγὴ ἔσται γλώσσα μογγιλάλων· ὅτι ἐρ-
ράγη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῇ δι-
ψῶση. Καὶ ἔσται ἡ ἀνυδρος εἰς ἔλη, καὶ εἰς
τὴν διψῶσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔξαι· ἐκεῖ ἔσται
εὐφροσύνη, ὀρνέων, ἐπαύλεις σειρήνων, καὶ κα-
λάμη καὶ ἔλη. Καὶ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς καθαραί,
καὶ ὁδὸς ἀγία κληθήσεται· οὐ μὴ παρελθῆ ἐκεῖ
ἀκαθαρτος, οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκαθάρτου·
οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύσονται ἐπ' αὐτῆς, καὶ
οὐ μὴ πλανηθῶσι. Καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων,
οὐδὲ τῶν πονηρῶν θηρίων, οὐ μὴ ἀναβῆ εἰς
αὐτὴν, οὐδὲ μὴ εὐρεθῆ ἐκεῖ· ἀλλὰ πορεύσονται
ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι, καὶ συνηγμένοι διὰ Κυ-
ριον. Καὶ ἀποστραφήσονται, καὶ ἤξουσιν εἰς
Ζιὼν μετ' εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως, καὶ
εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν· ἐπὶ
γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν αἶνεσις καὶ ἀγαλλία-
μα, καὶ εὐφροσύνη καταλήφεται αὐτούς· ἀπέ-
δρα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.

Κεφ.
γ'. 25. **Ε**ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς ἐπλήρου ὁ
Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε· Τίνα ὑπο-
νοεῖτε εἶναι; οὐκ εἰμὶ ἐγώ, ἀλλ' ἰδοὺ ἔρχεται
μετ' ἐμέ, οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν
ποδῶν λῦσαι. Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ γένους Ἀ-
βραάμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεόν,
ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη.
Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ οἱ
Ἀρχόντες αὐτῶν, τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς
φωναῖς τῶν Προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν Σάββα-
τον ἀναγινωσκομένας, κρίναντες, ἐπλήρωσαν.
Καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες, ἠτή-
σαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν. Ὡς δὲ ἐτέ-
λεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, κα-
τελούντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, ἔθηκαν εἰς μνημεῖον.
Ὁ δὲ Θεὸς ἠγειρεν αὐτόν ἐκ νεκρῶν. Ὡς ὠφθη
ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτοῦ
ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλήμ, οἱ τινες νῦν
εἰσὶ μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς πᾶν λαόν. Καὶ ἡμεῖς
ὑμᾶς εὐαγγελίζομεθα τὴν πρὸς τοὺς Πατέρας
ἐπαγγελίαν γενομένην. Ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐν-
πεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν, ἀναστή-
σας Ἰησοῦν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ
τῆς Γαλιλαίας.

Εἶτα.

Τὰ διαθήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λό-
γιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσαίτω μου
πᾶσα ἀνομία.

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω ταῖς ἐντολαῖς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δούλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Τὸ, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστίν.

Καὶ τὸ Κοντάκιον.

Εν ταῖς ρείθραις σήμερον, τοῦ Ἰορδάνου, γεγανώς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ. Μὴ δειλιάσης βαπτίσει με· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδάμ τὸν πρωτόπλαστον.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ Εὐχή.

Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὀψόμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον καὶ κατευθυνον τὰ διαθήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΤΡΙΤΗ.

Τὸ, Τρισάγιον. Τὸ, Παναγία Τριάς. Τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, β'. Τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. Καὶ τοὺς Ψαλμοὺς.

Ψαλμὸς κη'.

Ενέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τῆσαν. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ· προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐτῇ ἀγία αὐτοῦ. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων· ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε, Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν. Φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχυρῷ, φωνὴ Κυρίου ἐν μεγαλοπρέπειᾳ. Φωνὴ Κυρίου συντριβόντος κέδρους, καὶ συντρίψει Κύριος ταῖς κέδρους τοῦ Λιβάνου. Καὶ λεπτυνεῖ αὐταῖς, ὡς τὸν μόσχον τὸν Λίβανον, καὶ ὁ ἠγαπημένος ὡς υἱὸς μεθαρρώτων. Φωνὴ Κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός. Φωνὴ Κυρίου συσσειόντος ἔρημον· καὶ συσσειεῖ Κύριος τὴν ἔρημον καὶ

δης. Φωνὴ Κυρίου καταρτιζομένη ἐλάφους, καὶ ἀποκαλύψει δρυμοὺς, καὶ ἐν τῷ Ναῶ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν. Κύριος τὸν κατακλυσμόν κατοικιεῖ, καὶ καθιεῖται Κύριος Βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα. Κύριος ἰσχύει τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει. Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

Ψαλμὸς μα'.

Ον τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἐλάφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχὴ μου πρὸς σὲ ὁ Θεός. Ἐδίψησεν ἡ ψυχὴ μου πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ἰσχυρόν, τὸν ζῶντα· πότε ἤξω, καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ; Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος, ἡμέρας καὶ νυκτός, ἐν τῷ λέγεσθαί μοι κατ' ἐκάστην ἡμέραν, Ποῦ ἐστίν ὁ Θεός σου; Ταῦτα ἐμνήσθην, καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμέ τὴν ψυχὴν μου. Ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θυμαστῆς, ἕως τοῦ αἴκου τοῦ Θεοῦ, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, καὶ ἐξομολογήσεως ἠχοῦ ἑορτάζοντος. Ἴνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχὴ μου; καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με; Ἐλπίσον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ· σωτήριον τῷ προσώπῳ μου, καὶ ὁ Θεός μου. Πρὸς ἑμαυτὸν ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη· διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου, καὶ Ἐρμωνεῖμ, ἀπὸ ὄρους μικροῦ. Ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταρράκτων σου· Πᾶντες οἱ μετεωρισμοί σου, καὶ τὰ κύματα σου ἐπ' ἐμέ διήλθον. Ἡμέρας ἐντελεῖται Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ νυκτός ὠδὴ αὐτῷ παρ' ἐμοί. Προσευχὴ τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου· ἐρῶ τῷ Θεῷ, Ἀντιλήπτωρ μου εἶ. Διὰ τί μου ἐπελάθου; καὶ ἵνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι, ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου; Ἐν τῷ καταδλάσθαι τὰ ὀστά μου, ὠνείδίζόν με αἱ ἐχθροί μου. Ἐν τῷ λέγειν αὐτοῖς μοι κατ' ἐκάστην ἡμέραν· Ποῦ ἐστίν ὁ Θεός σου; Ἴνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με; Ἐλπίσον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ· σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου.

Ψαλμὸς ν'.

Ελέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλείον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ κηθήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδού γὰρ ἐν ἀνομίαις συνε-

λήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ Μη-
τηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄ-
θλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς
μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι
πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀ-
γαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρε-
ψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου,
καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρ-
δίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦ-
μα εὐθὲς ἐγκαίνησον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ
ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου,
καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω
ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπι-
στρέψουσι. Ῥυσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ
Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσ-
σά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη
μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα
ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ
Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντε-
τριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ
ἐξουδεκνῶσει. Ἀγαθύνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ
σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱε-
ρουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύ-
νης, ἀναφοράν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοι-
σουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, τρίς.

Κύριε ἐλέησον, γ'. Εἶτα, Δόξα, καὶ τὸ Τροπάριον.

Απεστρέφετο ποτὲ, ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς, τῇ
μηλωτῇ Ἐλισσαίῃ, ἀναληφθέντος Ἡλιοῦ,
καὶ διερεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ γε-
γονεν αὐτῷ, ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρα, εἰς τύπον ἀληθῶς
τοῦ Βαπτίσματος· δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ρέεσάν τοῦ
βίου, διαπερῶμεν διὰ θάλασσαν. Χριστὸς ἐφάνη ἐν
Ἰορδάνῃ, ἀγιασάσαι τὰ ὕδατα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλα-
στήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκε-
τεύομεν, κρέσθηνε Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀπο-
στόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα,

Ἦχος πλ. δ'.

Η τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ, τοῦ Προ-
φήτου, καὶ ὑπὲρ πάντας τιμηθέντος τοὺς
Προφῆτας, ἐτρόμαξε νῦν χεῖρ δεξιὰ, ὅτε ἐθεά-
σατό σε τὸν Ἄμνόν τοῦ Θεοῦ, τὸν καθαίροντα

κόσμου ἀμαρτήματα, καὶ ἀγωνία συσχεθεῖς
ἐβόα· Οὐ τολμῶ προσφαῦσαι Λόγε τῆς κορυ-
φῆς σθ' αὐτὸς ἀγίασόν με, καὶ φώτισον οἰκτιρ-
μον· αὐτὸς γὰρ εἶ ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς, καὶ ἡ
εἰρήνη τοῦ κόσμου.

Πάλιν τὸ αὐτὸ, ἄνευ Στίχου. Εἶτα·

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορ-
δάνου. Ἦχος δ'.

Η Τριάς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἑαυτὴν ἡμῖν σήμε-
ρον, ἀδαιρέτως πεφανέρωκεν· ὁ μὲν γὰρ
Πατὴρ, ἐναργῆ μαρτυρίαν τῷ συγγενεῖ ἐπεφώ-
νηκε· τὸ Πνεῦμα περισερᾶς ἐν εἰκόνι κατέπτη
οὐρανόθεν· ὁ Υἱὸς τὴν ἄχραντον κορυφὴν τῷ
Προδρόμῳ ὑπέκλινε· καὶ βαπτισθεὶς, τὸ ἀνθρώ-
πινον ἐκ δουλείας ἐρρύσατο, ὡς φιλόθρωπος.
Στίχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Ερχόμενος μετὰ σαρκὸς, πρὸς Ἰορδάνην
Κύριε, βαπτισθῆναι θέλων, ἐν σχήματι
ἀνθρώπου ζωοδότα, ἵνα τοὺς πλανηθέντας ἡ-
μᾶς ὡς εὐσπλαγχνος, πάσης μηχανῆς καὶ πα-
γίδος τοῦ δράκοντος, ρυσάμενος φωτίσης, ἐκ
Πατρὸς μεμαρτύρησαι· τὸ δὲ θεῖον Πνεῦμα,
περισερᾶς ἐν εἶδει σοι ἐπέστη. Ἄλλ' οἴκησον
ψυχαῖς ἡμετέραις σαυτόν, φιλόθρωπε.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός.

Στίχ. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Λούσασθε, καὶ καθαροὶ ^{Κεφ. α. 16.}
γίνεσθε· ἀφέλετε τὰς πονηρίας ὑμῶν ἀπὸ
τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου
παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν. Μάθετε
καλὸν ποιεῖν, ἐκζητήσατε κρίσιν, ρύσασθε ἀδι-
κούμενον, κρίνατε ὀρφανῷ, καὶ δικαιοσύνατε χή-
ραν. Καὶ δεῦτε καὶ διαλεχθῶμεν, λέγει Κύριος·
καὶ εἰάν ὡσιν αἱ ἀμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικῶν,
ὡς χιόνα λευκανῶ· εἰάν δὲ ὡσιν ὡς κόκκινον,
ὡς ἔριον λευκανῶ. Καὶ εἰάν θέλῃτε, καὶ εἰσα-
κούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φαίγεσθε· εἰάν
δὲ μὴ θέλῃτε, μηδὲ εἰσακούσητέ μου, μάχαιρα
ὑμᾶς κατέδεται· τὸ γὰρ σῶμα Κυρίου ἐλάλησε
ταῦτα.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος.

Πραξέων τῶν Ἀποστόλων.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο ἐν τῷ τῶν ^{Κεφ. 15. 4.}
Ἀπολλῷ εἶναι ἐν Κορίνθῳ, Παῦλον διελ-
θόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη, εἰσελθεῖν εἰς Ἐφεσον

καὶ εὐρῶν τινὰς Μαθηταίς, εἶπε πρὸς αὐτοὺς·
 Εἰ Πνεῦμα ἅγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες; οἱ δὲ
 εἶπον πρὸς αὐτόν· Ἄλλ' οὐδὲ εἰ Πνεῦμα ἅγιόν
 ἐστὶν ἠκούσαμεν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς· Εἰς
 τί ἔν ἐβαπτίσθητε; οἱ δὲ εἶπον· Εἰς τὸ Ἰωάννη
 βάπτισμα. Εἶπε δὲ Παῦλος· Ἰωάννης μὲν ἐ-
 βάπτισε βάπτισμα μετανοίας, τῷ λαῷ λέγων,
 εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτόν ἵνα πιστεύσωσι,
 τουτέστιν, εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν. Ἀκούσαν-
 τες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου
 Ἰησοῦ. Καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου ταῖς
 χεῖρας, ἦλθε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτοὺς,
 ἐλάλουν τε γλώσσαις, καὶ προεφήτευσον. Ἦσαν
 δὲ οἱ πάντες ἄνδρες ὡσεὶ δεκαδύω. Εἰσελθὼν
 δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐπαρρήσιαζέτο ἐπὶ μῆ-
 νας τρεῖς διαλεγόμενος, καὶ πείθων τὰ περὶ
 τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Ἄρχη τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εἶτα ὁ Ἀναγνώστης.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός· εὐλογητός Κύριος
 ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευοδῶσαι ἡμῖν
 ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
 Θεὸς τοῦ σωζέειν.

Τὸ, Τρισάγιον. Τὸ, Παναγία Τριάς. Τὸ, Πά-
 τερ ἡμῶν. Εἶτα τὸ Κοντάκιον.

Εν τοῖς ρείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γε-
 γωνῶς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ
 δειλιάσης βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἦκω, Ἄδαμ
 τὸν πρωτόπλαστον.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, τρίς. Δόξα, καὶ νῦν.

Τὴν τιμιωτέραν· Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον
 Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς οἴκτειρήσαι ἡμᾶς,
 καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς. Καὶ ἡ Εὐχή.

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ, Κύριε
 Υἱέ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον
 Πνεῦμα, μία Θεότης, μία δύναμις, ἐλέησόν με
 τὸν ἁμαρτωλόν· καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι,
 σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου· ὅτι εὐλογη-
 τὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ω Ρ Α Ε Κ Τ Η .

Ἐπισυναίπτομεν δὲ καὶ τὴν Ἑκτὴν Ὁραν, λέ-
 γοντες εὐθύς· Δεῦτε προσκυνήσωμεν τρίς, καὶ
 τοὺς Ψαλμοὺς. Ψαλμὸς ογ'.

Γνα τί, ὁ Θεὸς, ἀπώσω εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ
 θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου; Μνή-

σθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρ-
 χῆς. Ἐλυτρώσω ράβδον κληρονομίας σου· ὄρος
 Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ. Ἐπα-
 ρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ ταῖς ὑπερηφανίας αὐ-
 τῶν εἰς τέλος· ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν
 τῷ ἀγίῳ σου. Καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές
 σε ἐν μέσῳ τῆς ἐορτῆς σου. Ἔθεντο τὰ σημεῖα
 αὐτῶν σημεῖα, καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ὡς εἰς τὴν
 ἔξοδον ὑπεράνω. Ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων, ἀξίναις
 ἐξέκοψαν ταῖς θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό, ἐν
 πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ κατέρραξαν αὐτήν.
 Ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἀγιαστήριόν σου, εἰς
 τὴν γῆν ἐβεβήλωσαν τὸ σκῆνωμα τοῦ ὀνόμα-
 τός σου. Εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν αἱ συγγέ-
 νειαι αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό· Δεῦτε, καὶ κατα-
 παύσωμεν πάσας ταῖς ἐορτάς τοῦ Θεοῦ ἀπὸ
 τῆς γῆς. Τὰ σημεῖα αὐτῶν οὐκ εἶδομεν, οὐκ
 ἔστιν ἔτι προφήτης, καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι.
 Ἐῶς πότε, ὁ Θεὸς, ὄνειδιεὶ ὁ ἐχθρὸς, παροξυ-
 νεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος; Ἴνα
 τί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου, καὶ τὴν δεξιάν
 σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος; Ὁ δὲ
 Θεὸς, Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνων, εἰργάσατο
 σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Σὺ ἐκραταίωσας
 ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν, σὺ συνέτρι-
 ψας ταῖς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕ-
 दाτος. Σὺ συνέθλασας τὴν κεφαλὴν τοῦ δρα-
 κοντος, ἔδωκας αὐτόν βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰ-
 θίοσι. Σὺ διέρρηξας πηγὰς καὶ χειμάρρους, σὺ
 ἐξήρανας ποταμοὺς Ἠθάμ. Σὴ ἐστὶν ἡ ἡμέρα,
 καὶ σὴ ἐστὶν ἡ νύξ· σὺ κατηρτίσω φαῦσιν καὶ
 ἥλιον. Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὠραῖα τῆς γῆς·
 θέρος καὶ ἔαρ, σὺ ἐπλασας αὐτά. Μνήσθητι
 ταύτης· ἐχθρὸς ὠνειδισε τὸν Κύριον, καὶ λαὸς
 ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνομά σου. Μὴ παραδῶς
 τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι, τῶν
 ψυχῶν τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάβῃ εἰς τέλος.
 Ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου, ὅτι ἐπληρώ-
 θησαν οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς γῆς οἴκων ἀνομιῶν.
 Μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος καὶ κατη-
 σχυμμένος, πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσι τὸ
 ὄνομά σου. Ἀνάστα, ὁ Θεὸς δίκασον τὴν δίκην
 σου· μνήσθητι τοῦ ὀνειδισμού σου, τοῦ ὑπὸ ἄ-
 φρονος ὄλην τὴν ἡμέραν. Μὴ ἐπιλάβῃ τῆς φω-
 νῆς τῶν οἰκετῶν σου· ἢ ὑπερηφανία τῶν μι-
 σούντων σε ἀνέβῃ διαπαντός.

Ψαλμὸς ος'.

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου
 πρὸς τὸν Θεόν, καὶ προσέσχε μοι. Ἐν
 ἡμέρᾳ θλίψεώς μου, τὸν Θεὸν ἐξεζήτησα, ταῖς

χερσί μου νυκτός ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠπατήθην. Ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχὴ μου ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ, καὶ νύφραίνθην, ἠδολέσχησα, καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου. Προκατελάβοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐταράχθην, καὶ οὐκ ἐλάλησα. Διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας, καὶ ἔτη αἰώνια ἐμνήσθην. Καὶ ἐμελέτησα, νυκτός μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχουν, καὶ ἔσκαλλε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσεται Κύριος, καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι; Ἡ εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀποκόψει; συνετέλεσε ῥῆμα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν; Μὴ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτειρῆσαι ὁ Θεός; ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμούς αὐτοῦ; Καὶ εἶπα· Νῦν ἠρξάμην, αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου· ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου. Καὶ μελετήσω ἐν πάσι τοῖς ἔργοις σου, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχήσω. Ὁ Θεός, ἐν τῷ ἀγίῳ ἡ ὁδός σου· τίς Θεός μέγας ὡς ὁ Θεός ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δυνάμιν σου· ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου, τοὺς υἱοὺς Ἰακώβ καὶ Ἰωσήφ. Εἶδον σε ὕδατα, ὁ Θεός, εἶδον σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν, ἐταράχθησαν ἄβυσσοι. Πλήθος ἡχοῦς ὑδάτων, φωνὴν ἔδωκαν αἰνεφάει· Καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται· φωνὴ τῆς βροντῆς σε ἐν τῷ τροχῷ. Ἐφάναν αἱ ἀστραπαὶ σου τῇ οἰκουμένῃ· ἐσαλεύθη, καὶ ἐντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ. Ἐν τῇ θαλάσῃ αἱ ὁδοί σε, καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς, καὶ τὰ ἔργα σου οὐ γνωσθήσονται. Ὡδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σε, ἐν χειρὶ Μωϋσῆ καὶ Ἀαρῶν.

Ψάλλμος ψ.

Ο κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀυλισθήσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους. Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς. Ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ· οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας. Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Πιεσῆται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σέ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν

ἀμαρτωλῶν ὄψει. Ὅτι σὺ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου τὸν Ὑψιστον ἔθου καταφυγὴν σε. Οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ κακὰ, καὶ μάλιστα οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου. Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀρεσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σε. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιθήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. Ὅτι ἐπ' ἐμέ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκραῖζεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, τρίς. Κύριε ἐλέησον, γ'. Εἶτα, Δόξα, καὶ τὸ Τροπαίριον.

Απεστρέφετο ποτὲ, ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιέ ἀναληφθέντος Ἡλίου, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἐνθεν καὶ ἐνθεν· καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρὰ, εἰς τύπον ἀληθῶς, τοῦ Βαπτίσματος· δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ῥέουσαν, τοῦ βίου διαπερωῶμεν διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἀμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότη. Μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν ἰκεσίας ἢ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα,

Ἦχος πλ. δ'.

Τάδε λέγει Κύριος πρὸς Ἰωάννην· Προφήτα, δεῦρο βάπτισόν με, τὸν σὲ δημιουργήσαντα· τὸν φωτίζοντα χάριτι, καὶ καθαίροντα ἅπαντας· ἄφαι θείας κορυφῆς μου, καὶ μὴ δεξιάσης. Προφήτα, ἄφες ἄρτι· καὶ γὰρ πληρῶσαι παραγέγονα δικαιοσύνην πάσαν. Σὺ οὖν μὴ δισταῖς ὅλως· καὶ γὰρ τὸν κεκρυμμένον τοῖς ὕδασι πολέμιον, τὸν ἄρχοντα τοῦ σκοτούς, ἐπείγομαι ὀλέσαι· λυτρούμενος τὸν κόσμον, ἐκ τῶν αὐτοῦ παγίδων νῦν, παρέχων ὡς φιλάνθρωπος, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πάλιν τὸ αὐτὸ, ἄνευ Στίχου. Εἶτα,

Στίχ. Διὰ τῆτο μνησθήσομαί σε. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἡ ψαλμικὴ Προφητεία, πέρασ λαβεῖν ἐπείγεται· ἡ θαλάσσα γὰρ φησιν, εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ

ὀπίσω ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ, ἐλθόντος ὑπὸ δέλου δέξασθαι Βάπτισμα· ἵνα ἡμεῖς, εἰδωλικῆς ἀκαθαρσίας ἐκπλυνθέντες, φωτισθῶμεν τὰς ψυχὰς δι' αὐτῆ.

Στίχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Τὶ ἀναχαιτίζεις σε τὰ ὕδατα ὡς Ἰορδάνη; τί ἀναποδίξεις τὸ ρεῖθρον, καὶ οὐ προβαίνεις τὴν κατὰ φύσιν πορείαν; Οὐ δύναμαι φέρειν, φησὶ, πῦρ καταναλίσκων· ἐξίσαμαι, καὶ φρίττω τὴν ἄκραν συγκατάβασιν· ὅτι οὐκ εἴωθα τὸν καθαρὸν ἀποπλύνειν, ἐκ ἔμαθον τὸν ἀναμάρτητον ἀποσμήχειν, ἀλλὰ τὰ ρερυπωμένα σκευὴ ἐκκαθαίρειν. Ἀκάνθας φλέγειν με ἀμαρτημάτων διδάσκει, ὁ ἐν ἐμοὶ βαπτιζόμενος Χριστός· ὁ Ἰωάννης συμμαρτυρεῖ μοι ἡ Φωνὴ τῆς Λόγου βοᾶ· Ἴδε ὁ Ἄμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου. Αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν· Ὁ ἐπιφανεῖς Θεός, εἰς τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, δόξα σοι.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ.

Προφητείας Ἠσαίου τὸ Ἀναγνώσμα.

Κεφ. 13. 3. **Τ**ὰδε λέγει Κύριος· Ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου. Καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτῆ· ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔνδοξα αὐτῆ, μιμνήσκεσθε ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτῆ. Ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν· ἀναγγεῖλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῆ. Ἀγαλλιᾶσθε, καὶ εὐφραίνεσθε οἱ κατοικῆντες Σιών· ὅτι ὑψώθη ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Καὶ εὐθύς ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς.

Κεφ. 6. 3. **Α**'δελφοί, ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν, εἰς τὸν θάνατον αὐτῆ ἐβαπτίσθημεν. Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ Βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον· ἵνα, ὡς περ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν, διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ γὰρ σύμφυτοὶ γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτῆ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα. Τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἀμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἀμαρτίᾳ. Ὁ γὰρ ἀποθανὼν, δεδικαιώται ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας. Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν, ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ· εἰδότες, ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ

νεκρῶν, ἐκ ἔτι ἀποθήσκει, θάνατος αὐτοῦ ἐκ ἔτι κυριεύει. Ὁ γὰρ ἀπέθανε, τῇ ἀμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὁ δὲ ζῆ, ζῆ τῷ Θεῷ. Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς, νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἀμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας.

Εἶτα ὁ Ἀναγνώστης.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου, Κύριε, ὅτι ἐπτώχευσάμεν σφόδρα· βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Τὸ, Τρισάγιον. Παναγία. Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἔστιν.

Καὶ τὸ Κοντάκιον.

Εν τοῖς ρεῖθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονώς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾶ· Μὴ δειλιάσῃς βαπτίσει με· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἄδαίμ τὸν πρωτόπλαστον.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ Εὐχή.

Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων, καὶ πάσης κτίσεως Δημιουργέ, ὁ διὰ σπλάγγχα ἀνεϊκάστου ἐλέους σου, τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταπέμφσας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν· καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν διαρρήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους· Αὐτὸς Δέσποτα φιλόανθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας καὶ ἱκετηρίους ἐντεύξεις, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων, ὁρατῶν καὶ ἀορατῶν ἐχθρῶν. Καθῆλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν. Καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου τρώσον ἡμῶν τὰς ψυχὰς. Ἴνα πρὸς σὲ διαπαντὸς ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὀδηγούμενοι, σὲ τὸ αἰδίον καὶ ἀπρόσιτον κατοπτεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν· τῷ ἀνάρχῳ Πα-

τρι, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ
καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ
αἰεὶ, καὶ εἰς τὴν αἰῶνα τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΕΝΝΑΤΗ.

Τὸ, Τρισάγιον· τὸ, Παναγία Τριάς· τὸ, Πά-
τερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἔσιν· τὸ, Κύριε ἐλέησον, β'.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. καὶ τοὺς Ψαλμοὺς.
Ψαλμὸς υβ'.

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἀνεδύ-
σατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ πε-
ριζώσατο. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμέ-
νην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. Ἐτοιμος ὁ θρόνος
σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. Ἐπῆ-
ραν οἱ ποταμοί, Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φω-
ναὶ αὐτῶν· ἀρουῖσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρέψεις αὐ-
τῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν. Θαυμαστοὶ
οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης· θαυμαστός ἐν
ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώ-
θησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα,
Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ψαλμὸς ριγ'.

Εν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, αἴκου Ἰα-
κώβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου, ἐγενήθη Ἰουδαία
ἀγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ. Ἡ
θαλάσσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστρά-
φη εἰς τὰ ὀπίσω. Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ
κριοὶ, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων. Τί
σοι ἐστὶ θαλάσσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ Ἰορδά-
νη, ὅτι ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω; Τὰ ὄρη, ὅτι
ἐσκίρτησατε ὡσεὶ κριοὶ, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρ-
νία προβάτων; Ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσα-
λευθῆ ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.
Τοῦ γρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων,
καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων. Μὴ ἡμῖν,
Κύριε, μὴ ἡμῖν, ἀλλ' ἢ τῷ ὀνόματί σου δὸς δόξαν,
ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου. Μήποτε
εἶπωσι τὰ Ἔθνη, Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεὸς αὐτῶν; Ὁ
δὲ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ.
πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησε. Τὰ εἶδωλα τῶν
Ἐθνῶν, ἀργύριον, καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀν-
θρώπων. Στόμα ἔχουσι, καὶ οὐ λαλήσουσιν·
ὀφθαλμοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὄψονται· ὠτα ἔ-
χουσι, καὶ οὐκ ἀκούσονται· ῥίνας ἔχουσι, καὶ
οὐκ ὀσφρανθήσονται· χεῖρας ἔχουσι, καὶ οὐ
ψηλαφήσουσι· πόδας ἔχουσι, καὶ οὐ περιπα-
τήσουσι· οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐ-

τῶν. Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιτο οἱ ποιῶντες αὐτά,
καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς. Οἶκος
Ἰσραὴλ ἠλπίσεν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερ-
ασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν. Οἶκος Ἀαρῶν ἠλπίσεν
ἐπὶ Κύριον· βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν
ἐστίν. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ἠλπίσαν ἐπὶ
Κύριον· βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστι.
Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν, εὐλόγησεν ἡμᾶς. Εὐλό-
γησε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, εὐλόγησε τὸν οἶκον
Ἀαρῶν. Εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν Κύ-
ριον, τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων. Προσ-
θεῖη Κύριος ἐφ' ὑμᾶς, ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἐπὶ τοὺς
υἱοὺς ὑμῶν. Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ, τῷ
ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ὁ οὐρανὸς
τοῦ οὐρανοῦ τῷ Κυρίῳ· τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς
υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί
σε, Κύριε, οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς
ἄδου· ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσομεν τὸν
Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλμὸς πέ.

Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον
μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ.
Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὁσιός εἰμι· σῶσον
τὸν δούλόν σου, ὁ Θεὸς μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ
σέ. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κεκραξο-
μαι ὅλην τὴν ἡμέραν· εὐφρανὸν τὴν ψυχὴν τοῦ
δούλου σου, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.
Ὅτι σὺ, Κύριε, χρηστός, καὶ ἐπιεικής, καὶ πο-
λυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλυμένοις σε. Ἐνώτισαι,
Κύριε, τὴν προσευχήν μου, καὶ πρόσχευε τῇ φω-
νῇ τῆς δεήσεώς μου. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου
ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκουσάς μου. Οὐκ
ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι
κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ Ἔθνη, ὅσα ἐ-
ποίησας, ἤξουσι, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν
σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου. Ὅτι
μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ Θεὸς
μόνος. Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ
πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ
καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. Ἐξο-
μολογήσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρ-
δίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν
αἰῶνα. Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ καὶ
ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐν ἄδου κατωτάτου. Ὁ
Θεὸς, παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ συ-
ναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου,
καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σὺ,
Κύριε ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μα-
κρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός. Ἐπί-
βλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ κράτος

σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου. Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν. Ὅτι σὺ, Κύριε, ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'. Εἶτα, Δόξα, καὶ τὸ Τροπάριον.

Αΰπεστρέφετο ποτέ, ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιέ, ἀναληφθέντος Ἡλίου, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἢ ὑγρά, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ῥέυσαν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Καὶ νῦν.

Οὗ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σαύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθὴ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεὸς, μὴ παρίδης οὓς ἐπλασας τῇ χειρὶ σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν· καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἐπεγνωσμένον.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα,

Ἦχος βάρυς.

Θάμβος ἦν κατιδεῖν, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητὴν, ἐν ποταμῷ γυμνωθέντα· Βαπτισμα ὑπὸ δούλου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, δεχόμενον ὡς δούλον· καὶ χοροὶ Ἀγγέλων ἐξεπλήττοντο, φόβῳ καὶ χαρᾷ. Μεθ' ὧν προσκυνοῦμέν σε, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Πάλιν τὸ αὐτὸ, ἄνευ Στίχου. Εἶτα·

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου.

Ἦχος β'.

Οὗτε πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον ὁ Πρόδρομος, τὸν Κύριον τῆς δόξης, ἐβόα θεωρῶν (*). Ἰδε, ὁ λυτρούμενος τὸν κόσμον παραγέγονεν ἐκ φθορᾶς· ἴδε, ῥύεται ἡμᾶς ἐκ θλίψεως· ἴδου, ὁ ἀμαρτημάτων ἄφεσιν χαριζόμενος ἐπὶ γῆς, ἐκ Παρθένου ἀγνῆς ἐλήλυθε δι' ἔλεον· καὶ ἀντὶ δούλων, υἱοῦς Θεοῦ ἐργάζεται· ἀντὶ δὲ σκό-

(*) Ἐνταῦθα εἰς τὰ, ἐβόα θεωρῶν, ἢ τὴν μετοχήν ἐκκλησιῶν ὡς ῥῆμα, χρόνου Παρατατικού, ἀντὶ τοῦ, ἐθεώρει, ἢ ἐννοητικῶν ἐξῶθεν τὸ Ἑπαρκτικόν Ἦν ἀναλοτικῶς. Ἦγουν, Ὅτι ὁ Πρόδρομος ἦν θεωρῶν, τουτίστιν, ἐθεώρει, ἢ ἐβλεπεν, ἢ ἐώρα, ἢ καὶ εἰς Ἀόριστον, εἰ δὲ τὸν Κύριον... ἐρχόμενον, τότε δηλαδὴ, δεικνύων αὐτὸν τοῖς λαοῖς, ἐβόα· Ἰδε, ὁ λυτρούμενος, κτλ. Οὕτω καὶ ἡ ἔννοια σαφηνίζεται, καὶ ἡ σύνταξις εὐδοῦται· ἄλλως γὰρ τὸ Ἐπίρρημα Ὅτι, ἀκαταλλήλως ἔχει πρὸς μετοχήν.

τους φωτίζει τὸ ἀνθρώπινον, διὰ τοῦ ὕδατος τοῦ Θεοῦ Βαπτισμοῦ αὐτοῦ. Λοιπὸν δεῦτε, συμφώνως αὐτὸν δοξολογήσωμεν, σὺν Πατρὶ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Στίχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Ἰστέον, ὅτι τὸ παρὸν Ἰδιόμελον ἀναγινώσκειται πρότερον εὐλαβῶς καὶ μεγαλοφώνως παρὰ τοῦ Κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ· εἶτα ψάλλεται μελωδικῶς ἀπὸ τῶν δύο Χορῶν.

Ἦν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην, τὴν ἀκήρατον κορυφὴν τοῦ Δεσπότου (ἐκ γ'), μεθ' ἧς καὶ δακτύλῳ αὐτόν, ἡμῖν καθυπέδειξας, ἔπαρον ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτὸν Βαπτιστὰ, ὡς παρρησίαν ἔχων πολλήν· καὶ γὰρ μείζων τῶν Προφητῶν ἀπάντων, ὑπ' αὐτοῦ μεμαρτύρησαι. Τῆς ὀφθαλμοῦ σου πάλιν δέ, τῆς τὸ Πανάγιον Πνεῦμα κατιδόντας, ὡς ἐν εἶδει περιστερᾶς κατελθόν, ἀναπέτασον πρὸς αὐτὸν Βαπτιστὰ, ἵλεων ἡμῖν ἀπεργασάμενος. Καὶ δεῦρο στηθὶ μεθ' ἡμῶν (ἐκ γ'), ἐπισφραγίζων τὸν ὕμνον, καὶ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως.

Προκείμενον, Ἦχος γ'.

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτὴρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὰδε λέγει Κύριος· Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά ^{Καθ. μ. 8.} σε, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι, καὶ ἐπλασά σε, καὶ ἔδωκά σε, καὶ ἔθηκά σε εἰς διαθήκην Ἐθνῶν, τοῦ καταστῆσαι τὴν γῆν, καὶ κατακληρονομησαι κληρονομίας ἐρήμους, λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς, Ἐξέλθετε· καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει, Ἀνακαλύψτεσθε· ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς βοσκηθήσονται καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἢ νομῇ αὐτῶν. Οὐ πεινάσουσιν, οὐδὲ διψήσουσιν, οὐδὲ πατάξει αὐτοὺς ὁ καύσων, οὐδὲ ὁ ἥλιος· ἀλλ' ὁ ἐλεῶν αὐτοὺς παρακαλέσει αὐτοὺς, καὶ διὰ πηγῶν ὕδατων ἄξει αὐτοὺς. Καὶ θήσω πᾶν ἔρος εἰς ὁδόν, καὶ πᾶσαν τρίβον εἰς βόσκημα αὐταῖς. Ἰδου οὗτοι πόρρωθεν ἤξουσιν· ἔτοι ἀπὸ Βορρᾶ καὶ Θαλάσσης, ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς Περσῶν. Εὐφρανίσθησαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· ῥηξάτω τὰ ὄρη εὐφροσύνην, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην· ὅτι ἐλέησεν ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τοὺς λαοῦ αὐτοῦ παρεκάλεσεν. Εἶπε δὲ Σιών· ἐγκατέλιπέ με Κύριος, καὶ ὁ Κύριος ἐπελάθετό μου. Μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ τοῦ παιδίου αὐτῆς; ἢ τοῦ μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἔκγονα τῆς

κοιλίας αὐτῆς; εἶδὲ καὶ ταῦτα ἐπιλάθοιτο γυνή, ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσομαί σου; λέγει Κύριος Παντοκράτωρ.

Καὶ εὐθύς ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 11.
Κεφ. 4.
Τέκνον Τίτε, ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις. Παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν, καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι. Προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα, καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσῃται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, καὶ καθάρισῃ ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων. Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τῷ Σωτῆρος ἡμῶν Θεῷ, οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ, ὧν ἐποίησαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον, ἔσωσεν ἡμᾶς, διὰ λυτροῦ παλιγγενεσίας, καὶ ἀνακαινώσεως Πνεύματος Ἁγίου· οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἴνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι, κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ.

Εἶτα ὁ Ἀναγνώστης.

Μὴ δὴ παραδῶς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀπ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δούλον σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν.

Τὸ Κοντάκιον.

Εν ταῖς ρείθροις σήμερον, τοῦ Ἰορδάνου, γεγονώς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσῃς βαπτίσασαι με· σῶσαι γὰρ ἦκω, Ἀδάμ τὸν πρωτόπλαστον.

Κύριε ἐλέησον· μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ πάσῃ ὥρᾳ. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Ἐὐν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς. Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς. Καὶ ἡ Εὐχή.

Δέσποτα, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ἧ' ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ Ἐύλου κρεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι Λησῆ τὴν εἰς τὸν Παραδείσον ὠδοποίησας εἰσοδόν, καὶ θανάτῳ τὸν θά-

νατον ὤλεσας, ἱλάσθητι καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου. Ἠμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἄραι τὰ ὄμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ Οὐρανοῦ· διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου, καὶ ἐπορευθήμεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἵκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον ἀγαθότητα· Φεῖσαι ἡμῶν Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρὸς, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα, καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα· ἕνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ εὐεργέτῃ. Καὶ οὕτω τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προσάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν καταστήσωμεν, ἔνθα πάντων ἐστὶ τῶν εὐφραينوμένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη, καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα τὰ Τυπικὰ, χύμα.

Εὐλόγει, ἡ ψυχῆ μου τὸν Κύριον, κτλ.

Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Αἶνει, ἡ ψυχῆ μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, κτλ. Καὶ νῦν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς, καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, κτλ.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοί.

Μακάριοι οἱ πενκῶντες καὶ διψῶντες.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοί.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοί.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι.

Μακάριοι ἐστέ, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς.

Χαίρεται καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Δόξα, καὶ νῦν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς.

Μνήσθητι ἡμῶν, Δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς.

Μνήσθητι ἡμῶν, Ἁγίε, ὅταν ἔλθῃς.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε, καὶ λέγει· Ἁγίος,

Ἁγίος, Ἁγίος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Στίχ. Πρασελθετε προς αυτον, και φωτισθητε. Χορος ο επουρανιος υμκει σε και λεγει. "Αγιος, Αγιος, Αγιος, Κυριος. Δόξα,

Χορος Αγίων Αγγελων και Αρχαγγελων, μετα πασων των επουρανιων Δυναμιων, υμκει σε και λεγει. "Αγιος, Αγιος, Αγιος, Κυριος Σαβαωθ, πληρης ο ουρανός, και η γη της δόξης σου.

Και νυν, Πιστευω εις ενα Θεον, κτλ.

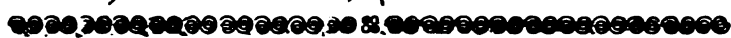
Ανες, αφες, συγχωρησον ο Θεος, τα παραπτωματα ημων. τα ενεσια και τα ακουσια. τα εν εργω και λογω. τα εν γνωσει και αγνοια. τα εν νυκτι και ημερα. τα κατα νυν και διανοιαν. τα πάντα ημιν συγχωρησον, ως αγαθος και φιλάνθρωπος.

Πατερ ημων. Οτι σου εστιν η Βασιλεια.

Το Κοντακιον.

Εν τοις ρειθροις σημερον..

Το, Κυριε ελεησον, ιβ. και Απολυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Περί της Εορτης των Αγίων Θεοφανείων, ει τύχοι εν Κυριακη, η Δευτερα.

Α. Εάν τύχη εν Κυριακη.

Τη μεν Παρασκευη πρωι φαλλονται αι Μεγαλαι Ώραι μόνον, ως προειρηται, σελ. 49. Το δε Εσπερας της αυτης Παρασκευης, φαλλεται η ενδιάτακτος Ακολουθια των Προειρητων. οσαυτως και τω Σαββατω πρωι, οτε και Καταβασιαι μοναι φαλλονται, Βυθου ανεκαλυψε πυθμεινα, δια των Παραμονη. Μετα δε τα δ. Προσομεια των Αϊνων, Δόξα, και νυν, Ηχος πλ. δ. Ιωάννη Βαπτιστά. Δοξαλογία Μεγάλη, και καθιξής η Δεία Λειτουργία του Χρυσοστόμου. εν η φαλλομεν Τυκικά, και Μακαρισμους την γ. και ε. Ωδην του Προειρητου Κανονος. Τρισάγιον. Απόστολος και Ευαγγελιον, Σαββατω προ των Φωτων. Κοινωνικόν, Αϊνεϊτε. Αντι δε του, Εϊδομεν το φως λεγομεν το, Εν Ιορδάνη. Μετα δε το, Εϊη τα ενομα Κυριου, φαλλομεν το, Φωνη Κυρις επι των υδάτων, κτλ. και γινεται ο Μέγας Αγιασμός κατα τάξιν, και Απολυσις. — Εν δε τη τραπίζη τυρόν, η ών, η ιχθυον ουχ ιαβίομεν, ειμη ελαιον μονον και οϊνου.

Τω Σαββατω Εσπερας, μετα τον Προειρητον, Στιχολογια ου γινεται. Εις δε το, Κυριε εκεκραξα, ιστωμεν Στιχους ε. και φαλλομεν Στιχηρα Ιδιόμελα της Εορτης, Ηχος β. Τον φωτισμόν ημων, κτλ. Δόξα, και νυν, Ηχος ο αυτης. Τπέκλινας κάραν τω Προδρομω. Εϊσοδος μετα τς Ευαγγελις. Φως ιλαρόν. Προκειμενον, Ο Κυριος εθασιλευσεν. Εϊτα τα Αναγνωσματα, εν ος φαλλομεν και τα Τροπάρια των Προφητειων. Μετα δε το τελευταϊον Αναγνωσμα, εϋθις ο Απόστολος και το Ευαγγελιον. — Εις τον Στιχον, Στιχηρα Ιδιόμελα, και το Δοξαστικόν αυτων. Τρισάγιον. Απολυτικιον, Εν Ιορδάνη, εκ τρίτου, και Απολυσις.

Τη Κυριακη πρωι, η Διτη της Εορτης, και η λοιπη

αυτης Ακολουθια εως τέλος. και καθιξής η Δεία Λειτουργία του Μεγάλου Βασιλειου.

Β. Εάν τύχη εν ημέρα Δευτέρα.

ΑΕ μεν Μεγαλαι Ώραι φαλλονται τη Παρασκευη, ως προειρηται. Τω δε Σαββατω Εσπερας, μετα τον Προειρητον, στιχολογομεν το α Καθισμα του Ψαλτηριου ελον. Εις το, Κυριε εκεκραξα, φαλλομεν Στιχηρα Αναστάσιμα ε. και Προειρητα Προσομια δ. Προειρητα εσματα, κτλ. Ώρα, σελ. 12. Δόξα, Ηχος πλ. β. Ετομαζου Ιορδάνη ποταμή. Ώρα, σελ. 20. Και νυν, το α του Ηχου. Εϊσοδος. Φως ιλαρόν. Προκειμενον της ημερας. — Εις τον Στιχον, Στιχηρα Αναστάσιμα. Δόξα, και νυν, Προειρητον, Ηχος πλ. β. Αγαλλιάσθω η ερημος του Ιορδάνου. Ώρα, σελ. 20. Απολυτικιον Αναστάσιμον. Δόξα, και νυν, Απιστρεφίτο ποτί και Απολυσις.

Τη Κυριακη πρωι, ο Τριαδικός Κανών, το, Αξιόν εστι. Τροπάριον, Απιστρεφίτο ποτί. — Μετα την Στιχολογιαν του Ψαλτηριου και του Αρωμου, Καθίσματα Αναστάσιμα. Τα Ευλογητάρια, η Τπακοη, οι Αναβασμοι του Ηχου, και το Προκειμενον. Κανών ο Αναστάσιμος και ο Προειρητος. Από γ. Ωδης, Καθισμα Προειρητον, Ο μέγας Γετός, Ώρα, σελ. 43. Αφ' εκτης, Κοντακιον και Οίκος Αναστάσιμα. Καταβασιαι μοναι, Βυθο ανεκαλυψε. Ευαγγελιον Εωθινόν, και τα λοιπα συνήθως. Η Τριτωτέρα. Εξαποστειλάριον Αναστάσιμον, και Προειρητον, Πως ρειθράσε ποτάμια, Ώρα σελ. 19. Εις τους Αϊνωσ, Αναστάσιμα δ. και Προειρητα δ. Ιδο ο Βασιλεύς. Δίς. και τα λοιπα δύο μετα των στίχων αυτων. Δόξα, Ηχος πλ. δ. Ιωάννη Βαπτιστά (ορα ταυτα, σελ. 49). Και νυν, Τπερευλογημένη. Δοξαλογία Μεγάλη.

Εις την Λειτουργίαν (τελείται δε η του Χρυσοστόμου) Τυκικά, και Μακαρισμοι. Απόστολος και Ευαγγελιον, Κυριακη προ των Φωτων. Μετα δε την οπισθάμβωνον Ευχην, φαλλεται η Ακολουθια του Μεγάλου Αγιασμου. — Εν δε τη τραπίζη εσβίομεν ελαιον μονον και οϊνον.

Τη Κυριακη Εσπερας, και τη Δευτερα πρωι, φαλλεται πασα η της Εορτης Ακολουθια κατα τάξιν, εντε τω Εσπερινω και τω Ορθρω, απαρραλλάκτως, ως και ανωτέρω, Σαββατω εσπερας και Κυριακη πρωι. Λειτουργία οσαυτως τελείται η του Μεγάλου Βασιλειου.

ΤΗ Ε. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τα Άγια Θεοφάνεια του Κυριου ημων Ιησου Χριστου. ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ,

Εις το, Κυριε εκεκραξα, ιστωμεν Στιχους ε. και φαλλομεν Στιχηρα Ιδιόμελα.

Ηχος β. Ιωάννου Μοναχου.

Τον φωτισμόν ημων, τον φωτίσαντα πάντα ανθρωπον, ιδων ο Προδρομος, βαπτισθηναι παρεγενόμενον, χαιρει τη ψυχη, και τρέμεσ τη χειρι. δεικνυσιν αυτον, και λεγει τοις λαοις. Γδε ο λυτρούμενος τον Ισραηλ, ο ελευθερων ημας εκ της φθορας. Ω αναμάρτητε, Χριστέ ο Θεος ημων, δόξα σοι. Δίς.

Τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, ὑπὸ δούλου βαπτίζο-
μένου, καὶ τῆ τοῦ Πνεύματος παρουσία
μαρτυρημένου, ἔφριξαν ὀρώσαι Ἀγγέλων στρα-
τιαί· φωνὴ δὲ οὐρανόθεν ἠνέχθη ἐκ Πατρὸς·
Οὗτος ὃν ὁ Πρόδρομος χειροθετεῖ, Υἱός μου ὑ-
πάρχει ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠυδόκησα. Χριστέ ὁ
Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Δίς.

Ταῖ Ἰορδάνεια ρεῖθρα, σὲ τὴν πηγὴν ἐδέξατο,
καὶ ὁ Παράκλητος, ἐν εἶδει περισερᾶς κα-
τήρχετο· κλίνει κορυφὴν, ὁ κλίνας οὐρανοῦς·
κραεῖ καὶ βοᾷ, πηλὸς τῷ πλαστηργῷ· Τί μοι
ἐπιτάττεις τὰ ὑπὲρ ἐμέ; ἐγὼ χρεῖαν ἔχω τοῦ
σοῦ Βαπτισμοῦ. Ὡ ἀναμάρτητε, Χριστέ ὁ Θεὸς
ἡμῶν, δόξα σοι.

Σῶσαι βουλόμενος, τὸν πλανηθέντα ἄνθρω-
πον, οὐκ ἀπηξίωσας δούλου μορφὴν ἐνδύ-
σασθαι· ἔπρεπε γὰρ σοὶ τῷ Δεσπότῃ καὶ Θεῷ,
ἀναδέξασθαι τὰ ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν· σὺ γὰρ βα-
πτισθεὶς σαρκὶ Λυτρωτᾷ, τῆς ἀφέσεως ἠξίω-
σας ἡμᾶς· διὸ βοῶμέν σοι· Εὐεργέτα Χριστέ· ὁ
Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Βύζαντος.

Υπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ, συνέθλα-
σας κάρας τῶν δρακόντων, ἐπέστης ἐν
τοῖς ρεῖθροῖς, ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τῷ δόξα-
ζειν σε Σωτῆρ, τὸν φωτισμὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.
Εἴσοδος μετὰ τῷ Εὐαγγελίῳ· τὸ, Φῶς ἰλαρόν.
Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα.

Α. Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. α. 1 **Ε**ν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν· ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατα-
σκεύαστος, καὶ σκότος ἐπέκειτο ἐπάνω τῆς
ἀβύσσου, καὶ πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω
τῷ ὕδατος. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω φῶς,
καὶ ἐγένετο φῶς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι
καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀναμέσον τοῦ
φωτός, καὶ ἀναμέσον τοῦ σκοτός. Καὶ ἐκά-
λεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, Ἡμέραν, καὶ τὸ σκοτός
ἐκάλεσε, Νύκτα· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ
ἐγένετο πρωὶ, ἡμέρα μία. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός·
Γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος, καὶ
ἔστω διαχωρίζον ἀναμέσον ὕδατος καὶ ὕδατος·
καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεός· τὸ
στερέωμα· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀναμέσον τῷ
ὕδατος, ὃ ἦν ὑποκάτω τοῦ στερεώματος, καὶ
ἀναμέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώ-
ματος. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, Οὐ-
ρανόν· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλόν· καὶ ἐγένε-
το ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωὶ, ἡμέρα δευτέ-
ρα. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Συναχθήτω τὸ ὕδωρ

τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ, εἰς συναγωγὴν μίαν,
καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά· καὶ ἐγένετο οὕτω· καὶ
συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς
ταῖς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ἄφη ἡ ξηρά. Καὶ
ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηρὰν, Γῆν, καὶ τὰ συ-
στήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε, Θαλάσσια·
καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός·
Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπεῖρον
σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ
ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα
αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ
ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρ-
του, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁ-
μοιότητα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ξύλον κάρπιμον
ποιοῦν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ,
κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι
καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωὶ,
ἡμέρα τρίτη (*).

Β. Τῆς ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. α. 15. **Ε**ἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν· Τί βοᾷς πρὸς με;
λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἀναξουξά-
τωσαν. Καὶ σὺ ἔπαρον τὴν ράβδον σου, καὶ
ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ
ῥῆξον αὐτήν, καὶ εἰσελθέτωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν. Καὶ
ἰδοὺ ἐγὼ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραῶ, καὶ
τῶν θαραπόντων αὐτοῦ, καὶ τῶν Αἰγυπτίων
πάντων, καὶ ἐσελεύσονται ὀπίσω αὐτῶν, καὶ
ἐνδοξασθήσομαι ἐν Φαραῶ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ
στρατιᾷ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἄρμασι, καὶ ἐν τοῖς ἵπ-
ποις αὐτοῦ. Καὶ γνώσονται πάντες οἱ Αἰγύ-
πτιοι, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐνδοξαζομένου μου
ἐν Φαραῶ, καὶ ἐν τοῖς ἄρμασι, καὶ ἐν τοῖς ἵπ-
ποις αὐτῷ. Ἐξέτεινε δὲ Μωϋσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ
τὴν θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγε Κύριος τὴν θά-
λασσαν ἐν ἀνέμῳ νότῳ βιαίῳ ὅλην τὴν νύκτα,
καὶ ἐποίησε τὴν θάλασσαν ξηρὰν, καὶ διεσχίσθη
τὸ ὕδωρ. Καὶ εἰσῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέ-
σον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν· καὶ τὸ ὕδωρ
αὐτοῖς τεῖχος ἐκ δεξῶν, καὶ τεῖχος ἐξ εὐωνύ-
μων. Κατεδίωξαν δὲ οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ εἰσῆλ-
θον ὀπίσω αὐτῶν πᾶσα ἡ ἵππος Φαραῶ, καὶ
τὰ ἄρματα καὶ οἱ ἀναβάται εἰς μέσον τῆς

(*) Σημειωτέον, ὅτι κατὰ τὸ νεοτύπων Τυπικὸν τῆς
τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας, τρία μόνον Ἀναγνώσματα
λέγονται· δηλ. τὸ Α' καὶ μετ' αὐτὸ, τὸ Τροπάριον τῆς
Προφητείας, Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ. Εἶτα τὸ Β'
Ἀνάγνωσμα, καὶ μετ' αὐτὸ, τὸ ἴτερον Τροπάριον τῆς Προ-
φητείας, Ἀμαρτωλοῖς καὶ Τελώναις. Τελωταῖον,
τὸ Γ' Ἀνάγνωσμα, καὶ μετὰ τοῦτο, εἴτε ψάλλεται τρισά-
χιον, εἴτε μὴ, εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, κτλ.

θαλάσσης. Ἐξέτεινε δὲ Μωϋσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θαλάσσαν, καὶ ἀποκατεστάθη τὸ ὕδωρ πρὸς ἡμέραν ἐπὶ χώρας. Οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἔφυγον ἐπὶ τὸ ὕδωρ· καὶ ἐξετίναξε Κύριος τοὺς Αἰγυπτίους εἰς μέσον τῆς θαλάσσης. Καὶ ἐπαναστραφέν τὸ ὕδωρ, ἐκάλυψε τὰ ἄρματα, καὶ τοὺς ἀναβάτας, καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν Φαραῶν, τοὺς εἰσπορευομένους ἀπίσω αὐτῶν εἰς τὴν θαλάσσαν· οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς. Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Γ'. Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{κεφ. ιε. 22.} Ἐξῆρε Μωϋσῆς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ θαλάσσης Ἐρυθρᾶς, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον Σούρ· καὶ ἐπορεύοντο τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐχ εὑρισκόν ὕδωρ ὡς τε πιεῖν. Ἦλθον δὲ εἰς Μερρᾶν, καὶ οὐκ ἠδύναντο πιεῖν ὕδωρ ἐκ Μερρᾶς· πικρὸν γὰρ ἦν· διὰ τοῦτο ἐπωνομάσθη τὸ ὄνομα ταῦ τόπου ἐκείνου, Πικρία. Καὶ διεγόγγυζεν ὁ λαὸς κατὰ Μωϋσῆ, λέγοντες· Τί πιώμεθα; Ἐβόησε δὲ Μωϋσῆς πρὸς Κύριον, καὶ ἔδειξεν αὐτῷ Κύριος ξύλον, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐγλυκάνθη· ἐκεῖ ἔθετο αὐτῷ ὁ Θεὸς δικαιώματα καὶ κρίσεις, καὶ ἐκεῖ αὐτὸν ἐπέειρασε, καὶ εἶπεν· Ἐὰν ἀκοῆ ἀκούσῃ τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσῃς, καὶ ἐνωτίσῃ τὰς ἐντολαῖς αὐτοῦ, καὶ φυλάξῃς πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, πᾶσαν νόσον, ἣν ἐπήγαγον ταῖς Αἰγυπτίοις οὐκ ἐπάξω ἐπὶ σέ· ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ ἰώμενός σε. Καὶ ἦλθον εἰς Αἰλείμ, καὶ ἦσαν ἐκεῖ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων, καὶ ἑβδομήκοντα στελέχη φοινίκων· παρενέβαλον δὲ ἐκεῖ παρὰ τὰ ὕδατα. Ἀπῆραν δὲ ἐξ Αἰλείμ, καὶ ἦλθε πᾶσα ἡ συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον Σίν, ἧ ἔστιν ἀναμέσον Αἰλείμ, καὶ ἀναμέσον Σινᾶ.

Τροπᾶριον, Ἦχος πλ. α'.

Επεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ, ὁ τὸν κόσμον ποιήσας, ἵνα φωτίσῃ τοὺς ἐν σκότει καθημένους. Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς οἰκτερήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς· ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἰνα φωτίσῃ τοὺς ἐν σκότει καθημένους. Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Στίχ. β'. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν Ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Ἰνα φωτίσῃ τοὺς ἐν σκότει καθημένους. Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Στίχ. γ'. Ἐξομολογησάσθωσαν σοι λαοὶ, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσαν σοι λαοὶ πάντες· γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Ἰνα φωτίσῃ τοὺς ἐν σκότει καθημένους. Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Στίχ. δ'. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός. Καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ἰνα φωτίσῃ τοὺς ἐν σκότει καθημένους. Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ, ὁ τὸν κόσμον ποιήσας, κτλ.

Δ'. Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{κεφ. γ. 7.} **Ε**ἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἄρχομαι τοῦ ὑψῶσαι σε κατενώπιον πάντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· ἵνα γνῶσιν, ὅτι καθὼς ἤμην μετὰ Μωϋσῆ, οὕτως ἔσομαι καὶ μετὰ σοῦ. Καὶ νῦν ἐντείλαι τοῖς Ἱερεῦσι, τοῖς αἵρουσι τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης λέγων· Ὡς ἂν εἰσελθῆτε ἐπὶ μέρος τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῳ στήσεσθε. Ὡς δὲ ἐπορεύοντο οἱ Ἱερεῖς, οἱ αἵροντες τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης Κυρίου, ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ οἱ πόδες τῶν Ἱερέων, τῶν αἵρόντων τὴν Κιβωτὸν, ἐβάφησαν εἰς μέρος τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου, (ὁ δὲ Ἰορδάνης ἐπληροῦτο καθ' ὅλην τὴν κρηπίδα αὐτοῦ, ὡς ἐν ἡμέραις Σερισοῦ πυρῶν)· καὶ ἔστη τὰ ὕδατα, τὰ καταβαίνοντα ἄνωθεν, εἰς πῆγμα ἐν, ἀφεστηκὸς μακρὰν σφόδρα, ἀπὸ Ἀδαμὶ τῆς πόλεως, ἕως μέρος Καραθιαρίμ· τὰ δὲ καταβαῖνον κατέβη εἰς τὴν θαλάσσαν Ἀραβα, μέχρι θαλάσσης τῶν αἰλῶν, ἕως τέλους ἐξέλιπε. Καὶ ὁ λαὸς εἰστήκει ἀπέναντι Ἱεριχώ· καὶ ἔστησαν οἱ Ἱερεῖς, οἱ αἵροντες τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης Κυρίου, ἐπὶ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τοῦ Ἰορδάνου ἑτοιμοὶ· καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ διέβησαν διὰ ξηρᾶς, ἕως συνετέλεσε πᾶς ὁ λαὸς διαβαίνων τὸν Ἰορδάνην.

Ε'. Βασιλειῶν τετάρτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{κεφ. β. 6.} **Ε**ἶπεν Ἠλίας τῷ Ἐλισσαίῃ· Κάθου δὴ ἐνταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ἕως τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαίῃ· Ζῆ Κύριος, καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε· καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφοτέροι. Καὶ πεντήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν Προφητῶν ἦλθον, καὶ ἔστησαν ἐξ ἐναντίας μακρόθεν, ἀμφοτέροι δὲ ἔστησαν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἔλαβεν Ἠλίας τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ, καὶ εἶλησεν αὐτήν, καὶ ἐπά-

ταξεν ἐν αὐτῇ τὰ ὕδατα, καὶ διηρέθη τὸ ὕδωρ ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ διέβησαν ἀμφοτέροι διὰ ξηρᾶς. Καὶ ἐγένετο ὡς διηλθον, εἶπεν Ἡλίας τῷ Ἐλισσαιέ· Αἴτησαι, τί ποιήσω σοι, πρὶν ἢ ἀναληφθῆναι με ἀπὸ σοῦ. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Γενηθήτω δὴ τὸ Πνεῦμα τὸ ἐπὶ σοί, δισσωῶς ἐπ' ἐμοί. Καὶ εἶπεν Ἡλίας· Ἐσκλήρυνας τοῦ αἰτήσασθαι· πλὴν, εἰ ἴδῃς με ἀναλαμβανόμενον ἀπὸ σοῦ, ἔσται σοι οὕτως· εἰ δὲ μὴ ἴδῃς, οὐ μὴ γένηται. Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων καὶ λαλούντων, καὶ ἰδοὺ ἄρμα πυρὸς, καὶ ἵπποι πυρὸς, καὶ διεχώρισεν ἀναμέσον ἀμφοτέρων, καὶ ἀνελήθη Ἡλίας ἐν συσσεισμῷ, ὡς εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ Ἐλισσαιέ εἶπεν, καὶ αὐτὸς εἶπεν· Πάτερ, Πάτερ, ἄρμα Ἰσραὴλ καὶ ἵππευς αὐτοῦ· καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν ἐκ ἔτι· καὶ ἐκράτησεν Ἐλισσαιέ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ διέρρηξεν αὐτὸ εἰς δύο· καὶ ἀνείλετο τὴν μηλωτὴν Ἡλίου Ἐλισσαιέ, τὴν πεσῆσαν ἐπάκρωθεν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέστρεψεν Ἐλισσαιέ, καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ χεῖλους τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἔλαβεν Ἐλισσαιέ τὴν μηλωτὴν Ἡλίου, τὴν πεσοῦσαν ἐπάκρωθεν αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα, καὶ ἐδιηρέθη· καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεὸς Ἡλίου Ἀπφώ; καὶ ἐπάταξεν Ἐλισσαιέ τὰ ὕδατα ἐκ δευτέρου, καὶ διηρέθη τὰ ὕδατα, καὶ διηλθε διὰ ξηρᾶς.

5. Βασιλειῶν τετάρτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 9. Παρεγένετο Νεεμάν, Ἄρχων Βασιλείως Ἀσσυρίων, σὺν τοῖς ἄρμασιν αὐτοῦ, καὶ ἵπποις αὐτοῦ, καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἴκου Ἐλισσαιέ. Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλισσαιέ ἄγγελον πρὸς αὐτὸν, λέγων· Πορευθεὶς, λούσαι ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπτάκις, καὶ ἐπιστρέψει ἡ σὰρξ σου ἐπὶ σοί, καὶ καθαρισθήσῃ. Καὶ ἐθυμώθη Νεεμάν, καὶ ἀπῆλθε, καὶ εἶπεν· Ἴδου δὴ ἔλεγον, ὅτι ἐξελεύσεται πρὸς με, καὶ ἐπικαλέσεται ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ· καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ λεπρόν, καὶ ἀποσυναίξει αὐτὸ ἀπὸ τῆς σαρκός μου. Οὐκ ἀγαθὸς Ἀβανα καὶ Φαρφαρ, ποταμοὶ Δαμασκού, ὑπὲρ τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὑπὲρ πάντα τὰ ὕδατα Ἰσραὴλ; οὐχὶ πορευθεὶς λούσομαι ἐν αὐτοῖς, καὶ καθαρισθήσομαι; Καὶ ἀπέστρεψε, καὶ ἀπῆλθεν ἐν θυμῷ. Καὶ προσῆλθον οἱ παῖδες αὐτοῦ, καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν· Πάτερ, εἰ μέγαν λόγον ἐλάλησε πρὸς σέ ὁ Προφήτης, ἐκ ἃν ἐποίησας; καὶ ὅ, τι εἶπε πρὸς σέ, λούσαι, καὶ καθαρισθήσῃ; Καὶ κατέβη Νεεμάν, καὶ ἐβαπτίστατο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπτάκις, κατὰ τὸ ῥῆμα τῷ ἀνθρώ-

που τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σὰρξ αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν ὡς παιδαρίθ μικρῆ, καὶ ἐκαθαρίσθη. Τροπάριον, Ἦχος πλ. β'.

Αμαρτωλοῖς καὶ τελώναις διὰ πλήθους ἐλέους σου ἐπεφάνης Σωτὴρ ἡμῶν· πῦρ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; δόξα σοι.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; δόξα σοι.

Στίχ. β'. Ἐπήραν οἱ ποταμοὶ, Κύριε, ἐπήραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; δόξα σοι.

Στίχ. γ'. Θαυμασοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμασὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; δόξα σοι.

Στίχ. δ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις, διὰ πλήθους.

Ζ'. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ταῦδε λέγει Κύριος· Λούσασθε, καὶ καθαροὶ γίνεσθε· ἀφέλετε τὰς πονηρίας ὑμῶν ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν· ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν. Μάθετε καλὸν ποιεῖν· ἐκζητήσατε κρίσιν, ῥύσασθε ἀδικούμενον, κρίνατε ὀρφανῶν, καὶ δικαιοῦσατε χήραν· καὶ δεῦτε καὶ διαλεχθῶμεν, λέγει Κύριος. Καὶ εἰ ὡσιν αἱ ἀμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικῶν, ὡς χιόνα λευκανῶ· εἰ δὲ ὡσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευκανῶ. Καὶ εἰ ἂν θέλῃτε, καὶ εἰσακούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε· εἰ δὲ μὴ θέλῃτε, μηδὲ εἰσακούσητέ μου, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδεται· τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.

Η'. Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αναβλέψας Ἰακώβ, εἶδε παρεμβολὴν Θεοῦ ^{Κεφ. 18.} παρεμβεβληκυῖαν· καὶ συνήντησαν αὐτῷ οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ. Εἶπε δὲ Ἰακώβ, ἠνίκα εἶδεν αὐτούς· παρεμβολὴ Θεοῦ αὐτῆ· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τῶν τέτρων ἐκείνων, Παρεμβολῆ. Ἀπέστειλε δὲ Ἰακώβ ἀγγέλους ἔμπροσθεν αὐτοῦ πρὸς Ἡσαὺ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, εἰς γῆν Σηεὶρ, εἰς χώραν Ἐδώμ. Καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς, λέγων· Οὕτως ἐρεῖτε τῷ Κυρίῳ μου Ἡσαὺ·

Οὕτω λέγει ὁ παῖς σου Ἰακώβ. Μετὰ Λάβαν παρώκησα, καὶ ἐχρόνισα ἕως τοῦ νῦν. Καὶ ἐγένοντό μοι πρόβατα, καὶ βόες, καὶ ὄνοι, καὶ παῖδες, καὶ παιδίσκαι· καὶ ἀπέστειλα ἀναγγεῖλαι τῷ Κυρίῳ μου Ἡσαῦ, ἵνα εὕρη χάριν ὁ παῖς σου ἐναντίον σου. Καὶ ἀπέστρεψαν οἱ ἄγγελοι πρὸς Ἰακώβ, λέγοντες· Ἠλθομεν πρὸς Ἡσαῦ τὸν ἀδελφόν σου, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἔρχεται εἰς συνάντησίν σου, καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ. Ἐφοβήθη δὲ Ἰακώβ σφόδρα, καὶ ἠπορεῖτο· καὶ διεῖλε τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ, καὶ τοὺς βόας, καὶ τὰ πρόβατα, εἰς δύο παρεμβολαίς. Καὶ εἶπεν Ἰακώβ· Ἐὰν ἔλθῃ Ἡσαῦ εἰς παρεμβολὴν μίαν, καὶ κόψῃ αὐτήν, ἔσται ἡ παρεμβολὴ ἡ δευτέρα εἰς τὸ σῶζεσθαι. Καὶ εἶπεν Ἰακώβ· Ὁ Θεὸς τῷ Πατρός μου Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Πατρός μου Ἰσαάκ. Κύριε, ὁ εἰπὼν μοι· Ἀπότρεχε εἰς τὴν γῆν τῆς γεννήσεώς σου, καὶ εὖ σοι ποιήσω· ἵκανούσθω μοι ἀπὸ πάσης δικαιοσύνης, καὶ ἀπὸ πάσης ἀληθείας, ἧς ἐποίησας τῷ παιδί σου· ἐν γὰρ τῇ ῥάβδῳ μου ταύτη διεβην τὸν Ἰορδάνην.

Θ'. Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. β'. 5. **Κ**ατέβη ἡ θυγάτηρ Φαραὼ λούσασθαι ἐπὶ τὸν ποταμὸν, καὶ αἱ ἄβραι παρεπορεύοντο αὐτῇ παρὰ τὸν ποταμὸν· καὶ ἰδῶσα θίβην ἐν τῷ ἔλει, ἀποστείλασα τὴν ἄβραν, ἀνείλετο αὐτήν. Ἀνοίξασα δὲ, ὄρα· παιδίον κλαῖον ἐν τῇ θίβῃ· καὶ ἐφείσατο αὐτοῦ ἡ θυγάτηρ Φαραὼ, καὶ εἶπεν· Ἀπὸ τῶν παιδίων τῶν Ἑβραίων τοῦτο. Καὶ εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ Φαραὼ· Θέλεις καλέσω σοι γυναῖκα τροφεύουσαν ἐκ τῶν Ἑβραίων, καὶ θηλάσει σοι τὸ παιδίον, καὶ εἶπεν αὐτῇ ἡ θυγάτηρ Φαραὼ· Πορεύου. Ἐλθοῦσα δὲ ἡ νεᾶνις, ἐκάλεσε τὴν μητέρα τοῦ παιδίου. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτήν ἡ θυγάτηρ Φαραὼ· Διατήρησόν μοι τὸ παιδίον τῆτο, καὶ θηλάσον μοι αὐτό· ἐγὼ δὲ δώσω σοι τὸν μισθόν. Ἐλαβε δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον, καὶ ἐθήλαζεν αὐτό. Ἀνδρυνθέντος δὲ τοῦ παιδίου, εἰσήγαγεν αὐτὸ πρὸς τὴν θυγατέρα Φαραὼ, καὶ ἐγεννήθη αὐτῇ εἰς υἱόν· ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Μωϋσῆν, λέγουσα· Ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτὸν ἀνείλωμην.

Ι'. Κριτῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε'. 26. **Ε**ἶπε Γεδεὼν πρὸς τὸν Θεόν· Εἰ σῶζεις ἐν τῇ χειρὶ μου τὸν Ἰσραὴλ, ὃν τρόπον ἐλόλησας, ἰδοὺ ἐγὼ ἀπερείδομαι τὸν πόκον τῶν ἐρίων ἐν τῇ ἄλῳι· καὶ εἰάν γένηται δρόσος ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν

ξηρασίαν, γνῶσομαι, ὅτι σῶζεις ἐν τῇ χειρὶ μου τὸν Ἰσραὴλ, ὃν τρόπον ἐλόλησας. Καὶ ἐγένετο οὕτω· καὶ ὀρθρίσας Γεδεὼν τῇ ἐπαύριον, ἀπεπίεσε τὸν πόκον, καὶ ἀπερρῦη δρόσος ἐκ τοῦ πόκου, πλήρης λεκάνης ὕδατος. Καὶ εἶπε Γεδεὼν πρὸς τὸν Θεόν· Μὴ ὀργισθῆτω ὁ θυμὸς σου ἐν ἐμοί· καὶ λαλήσω ἔτι ἄπαξ, καὶ πειράσω ἔτι ἄπαξ ἐν τῷ πόκῳ· γενηθήτω δὲ ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν δρόσος. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς οὕτως ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ· καὶ ἐγένετο ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν ἐγένετο δρόσος.

ΙΑ'. Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. η'. 30. **Ε**ἶπεν Ἠλίας πρὸς τὸν λαόν· Προσαγάγετε πρὸς με· καὶ προσήγαγε πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτόν. Καὶ ἔλαβεν Ἠλίας δώδεκα λίθους, κατὰ ἀριθμὸν τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ὡς ἐλόλησε Κύριος πρὸς αὐτόν, λέγων· Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου. Καὶ ὠκοδόμησε τοὺς λίθους ἐν ὀνόματι Κυρίου, καὶ ἰάσατο τὸ θυσιαστήριον τὸ κατεσκαμμένον· καὶ ἐποίησε θάλασσαν, χωροῦσαν δύο μετρηταῖς σπέρματος, κυκλόθεν τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ ἐπέθηκε τὰς σχίδακας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὃ ἐποίησε· καὶ ἐμέλισε τὸ ὄλοκαύτωμα, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰς σχίδακας, καὶ ἐστοίβασεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. Καὶ εἶπεν Ἠλίας· Λάβετέ μοι τέσσαρας ὑδρίας ὕδατος, καὶ ἐπιχέετε ἐπὶ τὸ ὄλοκαύτωμα, καὶ ἐπὶ τὰς σχίδακας. Καὶ εἶπε· Δευτερώσατε, καὶ ἐδευτέρωσαν· καὶ εἶπε· Τρισσεύσατε· καὶ ἐτρίσσευσαν. Καὶ διεπορεύετο τὸ ὕδωρ κύκλῳ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ τὴν θάλασσαν ἐπλησεν ὕδατος. Καὶ ἀνεβόησεν Ἠλίας εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε· Κύριε, ὁ Θεὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ, ἐπάκουσόν μου σήμερον ἐν πυρὶ, καὶ γνώτωσαν πᾶς ὁ λαὸς οὗτος, ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ διὰ σέ πεποίηκα ταῦτα πάντα, καὶ σὺ ἐπέστρεψας τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ τούτου ὀπίσω σου. Καὶ ἔπεσε πῦρ παρὰ Κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγε τὰ ὄλοκαυτώματα, καὶ τὰς σχίδακας, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν θάλασσῃ, καὶ τοὺς λίθους καὶ τὸν χοῦν ἐξέλειξε τὸ πῦρ. Καὶ ἔπεσε πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ εἶπον· Ἀληθῶς Κύριος ὁ Θεός, αὐτὸς ἐστιν ὁ Θεός.

ΙΒ'. Βασιλειῶν τετάρτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. β'. 19. **Ε**ἶπον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως Ἱεριχώ πρὸς Ἐλισσαιέ· Ἴδῃ ἡ κατοίκησις τῆς πόλεως ταύτης ἀγαθὴ, καθὼς σὺ, Κύριε, βλέπεις· καὶ

τὰ ὕδατα πονηρά, καὶ ἡ γῆ ἀτεκνυμένη. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Λάβετε μοι ὑδρίσκην καινήν, καὶ δέσθε ἐκεῖ ἄλας. Καὶ ἔλαβεν αὐτό, καὶ ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν διέξοδον τῶν ὑδάτων, καὶ ἔρριψεν ἐκεῖ τὸ ἄλας, καὶ εἶπε· Ταῦδε λέγει Κύριος· Ἰαμαὶ τὰ ὕδατα ταῦτα· οὐκ ἔτι ἔσται ἐκεῖθεν ἀποθνήσκων, οὐδὲ ἀτεκνυμένη δι' αὐτά. Καὶ ἰάθη τὰ ὕδατα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, κατὰ τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησεν Ἐλισσαιέ.

II'. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. μ. σ'. 8.

Ταῦδε λέγει Κύριος· Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσάσθε, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησάσθε, καὶ ἐπλασάσθε, καὶ ἔδωκάσθε. καὶ ἔθηκάσθε εἰς διαθήκην Ἐθνῶν, τοῦ καταστῆσαι τὴν γῆν, καὶ κατακληρονομήσαι κληρονομίας ἐρήμους. Λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς, Ἐξέλθετε· καὶ τοῖς ἐν πᾶσι σκότει, Ἀνακαλύψτεσθε· ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς βροκηθήσονται, καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ νομὴ αὐτῶν. Οὐ πεινάσουσιν, οὐδὲ διψήσουσιν, οὐδὲ πατάξει αὐτοὺς ὁ καύσων, οὐδὲ ὁ ἥλιος· ἀλλ' ὁ ἐλεῶν αὐτοὺς, παρακαλέσει αὐτούς, καὶ διὰ πηγῶν ὑδάτων ἄξει αὐτούς. Καὶ θήσω πᾶν ὄρος εἰς ὁδόν, καὶ πᾶσαν τρίβον εἰς βόσκημα αὐτοῖς. Ἴδου οὗτοι πόρρωθεν ἤξουσιν· οὗτοι ἀπὸ Βορρᾶ καὶ Θαλάσσης, ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς Περσῶν. Εὐφραϊνέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· ῥηξάτω τὰ ὄρη εὐφροσύνην, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην· ὅτι ἠλέησεν ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ παρεκάλεσεν. Εἶπε δὲ Σιών· Ἐγκατέλιπέ με Κύριος, καὶ ὁ Κύριος ἐπελάθετό με. Μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ τῆ παιδίᾳ αὐτῆς, ἢ τοῦ μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἔγγονα τῆς κοιλίας αὐτῆς; εἰδὲ καὶ ταῦτα ἐπιλάθοιτο γυνὴ, ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσομαί σθε, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ. Εἶτα Συναπτὴ μικρὰ παρὰ τῷ Ἱερέως, καὶ ψάλλομεν τὸν Τρισάγιον ὕμνον· καὶ ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον, Ἦχος γ'.

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτῆρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. σ'. 29.

Αδελφοί, ἐλεύθερος ὢν ἐκ πάντων, πᾶσιν ἑμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τῆς πλείονας κερδήσω. Καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω. Τοῖς ὑπὸ νόμον, ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω· τοῖς ἀνόμοις ὡς ἀνόμος (μὴ ὢν ἀνόμος Θεῷ, ἀλλ' ἔννομος Χριστῷ), ἵνα κερδήσω ἀνόμους. Ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα, ἵνα

πάντως τιναὶ σωθῶ. Τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ Εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνός αὐτῷ γένωμαι. Οὐκ οἶδατε, ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες, πάντες μὲν τρέχουσιν, εἰς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; Οὕτω τρέχετε, ἵνα καταλάβητε. Ἡς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος, πάντα ἐγκρατεύεται· ἐκεῖνοι μὲν οὖν, ἵνα φθαρτὸν σῶμα λαβῶσιν· ὑμεῖς δὲ ἀφθαρτον. Ἐγὼ τοίνυν οὕτω τρέχω, ὡς οὐκ ἀδήλως· οὕτω πικτεῦω, ὡς οὐκ ἀέρα δέρων. Ἀλλ' ὑποπιάζω μου τὸ σῶμα, καὶ δουλαγωγῶ, μήπως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

Ἀλληλοῦια, Ἦχος γ'.

Ἐξηρεύσατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.

Στίχ. Ὁραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Κοινωνικόν. Δίνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν ἑρακῶν.

Μετὰ δὲ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχήν, ἐξερχόμεθα ἐν τῇ Κολυμβήθρᾳ, προπορευομένου τῷ Ἱερέως μετὰ λαμπάδων καὶ τοῦ θυμιατοῦ· καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα· Ἦχος πλ. δ'.

Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων βοᾷ λέγουσα· Δεῦτε λάβετε πάντες, Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως, Πνεῦμα φόβου Θεοῦ, τοῦ ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Σήμερον τῶν ὑδάτων, ἀγιαζέται ἡ φύσις· καὶ ῥήγγυται ὁ Ἰορδάνης, καὶ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ρεῦμα, Δεσπότην ὄρων ῥυπτόμενον.

Ως ἄνθρωπος ἐν παταμῷ, ἦλθες Χριστέ Βασίλει· καὶ δουλικὸν Βάπτισμα λαβεῖν, σπευδεις ἀγαθῆ, ὑπὸ τῶν τοῦ Προδρόμου χειρῶν, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν φιλήθροπε.

Δόξα, καὶ νῦν· Ὁ αὐτός.

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου· ἦλθες Κύριε, μορφὴν δούλου λαβὼν, Βάπτισμα αἰτῶν, ὃ μὴ γνοὺς ἀμαρτίαν. Εἶδοσάν σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν· σύντρομος γέγονεν ὁ Πρόδρομος, καὶ ἐβόησε λέγων· Πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ Φῶς; πῶς χειροθετήσῃ ὁ δούλος τὸν Δεσπότην; ἀγίασον ἐμέ καὶ τὰ ὕδατα Σωτῆρ, ὃ αἰρωμ τοῦ κόσμου τὴν ἀμαρτίαν.

Καὶ εὐθύς τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ταῦδε λέγει Κύριος· Εὐφρανθήσῃ ἔρημος διψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρημος, καὶ ἀνθειτω

Κεφ. λ'. 1.

ὡς κρίνον. Καὶ ἐξανθήσει, καὶ ὑλοχαρήσει, καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμῆλου· καὶ ὁ λαός μου ὄψεται τὴν δόξαν Κυρίου, καὶ τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ. Ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμέναι, καὶ γόνατα παραλελυμένα. Παρκαλέσατε, καὶ εἶπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις τῆς διανοίας· Ἰσχύσατε, καὶ μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσι, καὶ ἀνταποδώσει· αὐτὸς ἤξει καὶ σώσει ἡμᾶς. Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὦτα κωφῶν ἀκούσονται. Τότε αἰλεῖται χωλὸς ὡς ἔλαφος, καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογγιλάλων, ὅτι ἐρήρα ἔν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῆ διψώσῃ. Καὶ ἔσται ἡ ἀνυδρὸς εἰς ἔλη, καὶ εἰς τὴν διψώσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσαι· ἐκεῖ ἔσται εὐφροσύνη ὀρνέων, ἐπαύλεις ποιμνίων καὶ κλάμη καὶ ἔλη. Καὶ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς καθαρὰ, καὶ ὁδὸς ἀγία κληθήσεται· οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος, αὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκάθαρτος· οἱ δὲ δισπαρμένοι πορεύονται ἐπ' αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσι. Καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν πονηρῶν θηρίων, οὐ μὴ ἀναβῆ εἰς αὐτήν, οὐδὲ μὴ εὐρεθῆ ἐκεῖ· ἀλλὰ πορεύονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι, καὶ συνηγμένοι ὑπὸ Κυρίου. Καὶ ἀποστραφήσονται, καὶ ἤξουσιν εἰς Σιών μετ' εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως, καὶ εὐφροσύνη αἰώκως ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν· ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν αἴνεσις καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ εὐφροσύνη καταλήψεται αὐτούς· ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. υί. 4. **Τ**άδε λέγει Κύριος· Οἱ διψῶντες πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ· καὶ ὅσοι μὴ ἔχετε ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγοράσατε· καὶ φαίγεσθε, καὶ πίεσθε ἀνευ ἀργυρίου καὶ τιμῆς οἴνον καὶ στέαρ. Ἴνα τί τιμᾶσθε ἀργυρίῳ ἐν ἑκ ἄρτοις, καὶ ὁ μόχθος ὑμῶν οὐκ εἰς πλησμονήν; Ἀκούσατέ μου, καὶ φαίγεσθε ἀγαθὰ, καὶ ἐντρυφήσει ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν. Προσέχετε τοῖς ὤσιν ὑμῶν, καὶ ἐπακολουθεῖτε ταῖς ὁδοῖς μου· εἰσακούσατέ με, καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν· καὶ διαθήσομαι ὑμῖν Διαθήκην αἰώνιον, τὰ ὅσια Δαυὶδ τὰ πιστά. Ἴδου μαρτύριον ἐν Ἐθνεσιν ἔδωκα αὐτόν, ἄρχοντα καὶ προσάσσοντα ἐν Ἐθνεσιν. Ἴδου Ἐθνη, ἃ οὐκ οἶδασι σε, ἐπικαλέσονται σε· καὶ λαοὶ, οἳ οὐκ ἐπίστανται σε, ἐπὶ σε καταφεύξονται, ἕνεκεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τοῦ Ἁγίου Ἰσραὴλ, ὅτι ἐδόξασέ σε. Ζητήσατε τὸν Κύριον, καὶ ἐν τῷ εὐρίσκειν αὐτόν, ἐπικα-

λέσασθε· ἡνῆκα δ' ἂν ἐγγίξῃ ὑμῖν, ἀπολιπέτω ὁ ἀσεβὴς ταῖς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ ἀνὴρ ἄνομος ταῖς βουλαῖς αὐτοῦ· καὶ ἐπιστραφήτε πρὸς Κύριον, καὶ ἐλεηθήσεσθε, καὶ κράξεσθε, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἀφήσει ταῖς ἀμαρτίας ὑμῶν. Οὐ γὰρ εἰσὼν αἱ βουλαὶ μου, ὡσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν, οὐδ' ὡσπερ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν, αἱ ὁδοὶ μου, λέγει Κύριος. Ἀλλ' ὡς ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδός μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς διανοίας μου. Ὡς γὰρ ἂν καταβῆ ὑετός, ἢ χιὼν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῆ, ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν, καὶ ἐκτέκῃ, καὶ ἐκβλαστήσῃ, καὶ δῶ σπέρμα τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρώσιν, οὕτως ἔσται τὸ ῥῆμά μου, ὃ εἶαν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου, οὐ μὴ ἀποστραφῆ πρὸς με κενόν, ἕως ἂν τελεσθῇ ὅσα ἂν ἠθέλησα, καὶ εὐδώσω ταῖς ὁδοῖς μου, καὶ τὰ ἐντάλματά μου. Ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξελεύσεσθε καὶ ἐν χαρᾷ διδαχθήσεσθε· τὰ γὰρ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται, προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ, καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσῃ τοῖς κλάδοις. Καὶ ἀντὶ τῆς σοιθῆς, ἀναθήσεται κυπάρισσος, ἀντὶ δὲ τῆς κονίζης, ἀναθήσεται μυρσίνη· καὶ ἔσαι Κυρίῳ εἰς ὄνομα, καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον, καὶ ἕκ ἐκλείψει.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ιβ. 3. **Τ**άδε λέγει Κύριος· Ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου. Καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς Ἐθνεσιν τὰ ἔνδοξα αὐτοῦ, μιμηθήσεσθε, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν· ἀναγγεῖλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῇ. Ἀγαλλιάσθε, καὶ εὐφραίνεσθε οἱ κατοικῆντες Σιών· ὅτι ὑψώθη ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Εἶτα, Προκείμενον, Ἦχος γ'.

Κύριος φῶτισμός μου καὶ Σωτὴρ μου.
Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Ὁ Απόστολος.

Πρὸς Κορινθίους α'. Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. ι. 1. **Α**δελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ Πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλῃ ἦσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διήλθον. Καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσαντο, ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ. Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον. Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον· ἔπιον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας· ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός.

Ἀλληλοῦϊα, Ἦχος δ'.

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Στίχ. Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε ἐπὶ ὑδάτων.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Κεφ. 9. **Τ**ῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννη εἰς τὸν Ἰορδάνην. Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τῆ ὑδατος, εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὸ Πνεῦμα ὡσεὶ περιστεράν καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν. Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανοῦν· Σὺ εἶ ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠδόκησα.

Καὶ εὐθὺς ὁ Διάκονος τὰ Εἰρηνικά.

Ἐν ὧσιν δὲ λέγονται ταῦτα ὑπὸ τοῦ Διακόνου, ὁ Ἱερεὺς λέγει μυστικῶς τὴν ἐξῆς Εὐχὴν. Κυρίου Ἰησοῦ Χριστέ, κτλ.

Εἰρηνικά.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἀγίου Οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τῆ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς ἀγίας Μονῆς ταύτης, πάσης Πόλεως καὶ Χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, ἀχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἀγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῆ δύναμει, καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τοῖς ὕδασι τούτοις, τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίου Τριάδος ἐνεργείαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως καὶ εὐσεβείας, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ γεννηθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο ἀγιασμοῦ δῶρον, ἀμαρτημάτων λυτήριον, εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος, καὶ πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ ὕδωρ ἀλλάμενον εἰς ζωὴν αἰώνιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἀναδεχθῆναι αὐτὸ ἀποτρόπαιον πάσης ἐπιβουλῆς ὀρατῶν καὶ ἀόρατων ἐχθρῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῶν ἀντλούντων καὶ ἀρυσμένων εἰς ἀγιασμὸν οἴκων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὰ πρὸς καθαρισμόν ψυχῶν καὶ σωμάτων πᾶσι τοῖς ἀρυσμένοις· πίστει, καὶ μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς, ἐμπλησθῆναι ἀγιασμοῦ, διὰ τῆς τῶν ὑδάτων τούτων μεταλήψεως, τῆ ἀοράτῳ ἐπιφανείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφυλάξαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτῆς καὶ ἀλλήλης καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν μυστικῶς.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ μονογενὴς Υἱός, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρὸς, ὁ ἀληθινὸς Θεός, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτός, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον τοῦ φωτίσαι αὐτὰν, καταύγασον ἡμῶν τὴν διανοίαν τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, καὶ πρόσδεξαι ἡμᾶς μεγαλωσύνην καὶ εὐχαριστίαν σοὶ προσάγοντας, ἐπὶ τοῖς ἀπ' αἰῶνος θαυμασταῖς σου μεγαλουργήμασι, καὶ τῇ ἐπ' ἐσχάτων τῶν αἰώνων σωτηρίῳ σου οἰκονομίᾳ. Ἐν ἧ τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν καὶ πτωχὸν περιβαλλόμενος φύραμα, καὶ τοῖς τῆς δουλείας μέτροις συγκατιῶν, ὁ τῶν ἀπάντων Βασιλεὺς, ἔτι καὶ δουρικῆ χειρὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι κατεδέξω· ἵνα τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν ἀγιασᾶς ὁ ἀναμάρτητος, ὁ δα-

ποιήσης ἡμῖν τὴν δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀναγέννησιν, καὶ πρὸς τὴν πρώτην ἡμᾶς ἀποκαταστάσῃς ἐλευθερίαν. Οὐ τινος Θείου Μυστηρίου τὴν ἀνάμνησιν ἐορτάζοντες, δεόμεθα σου φιλόνηρωπε Δέσποτα· Ῥᾶνον ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σε, κατὰ τὴν Θείαν σε ἐπαγγελίαν, ὕδωρ καθάρσιον, τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας τὴν δωρεάν, εἰς τὸ ἐπὶ τῷ ὕδατι τούτῳ τὴν αἴτησιν ἡμῶν τῶν ἀμικρωτῶν, εὐπρόσδεκτον γενέσθαι τῇ σῇ ἀγαθότητι, καὶ τὴν εὐλογίαν σου δι' αὐτῶν, ἡμῖν τε καὶ παντὶ τῷ πιστῷ σου χαρισθῆναι λαῶ, εἰς δόξαν τοῦ ἁγίου καὶ προσκυνητοῦ σου Ὀνόματος. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀναρχῷ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ εἰπὼν καθ' ἑαυτὸν τὸ, Ἀμήν, τοῦ Διακόνου ἡδὴ πεπληρωκότος τὴν συναπτήν, ἄρχεται ὁ Ἱερεὺς μεγαλοφώνως τῆς Εὐχῆς ταύτης.

Ἡοίημα Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Τριάς· ὑπερούσιε, ὑπεράγαθε, ὑπέρθεε, παντοδύναμε, παντεπίσκοπε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε· Δημιουργέ τῶν νοερῶν οὐσιῶν καὶ τῶν λογικῶν φύσεων, ἡ ἔμφυτος ἀγαθότης, τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, λάμψον καί μοι τῷ ἀναξίῳ δούλῳ σου· φωτισόν μου τῆς διανοίας τὰ ἄμματα, ὅπως ἀνυμνήσαι τολμήσω τὴν ἄμετρον εὐεργεσίαν καὶ δύναμιν. Εὐπρόσδεκτος γενέσθω ἡ παρ' ἐμοῦ δέησις διὰ τὸν παρεστῶτα λαόν· ὅπως τὰ πλημμελήματά μου μὴ κωλύσωσιν ἐνθάδε παραγενέσθαι τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦμα· ἀλλὰ συγχώρησόν μοι ἀκατακρίτως βοᾶν σοι καὶ λέγειν καὶ νῦν, Ὑπεράγαθε· Δοξάζομέν σε, Δέσποτα φιλόνηρωπε, Παντοκράτορ, προαιώνιε Βασιλεῦ· Δοξάζομέν σε τὸν Κτίστην, καὶ Δημιουργόν τοῦ παντός. Δοξάζομέν σε, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ μονογενές, τὸν ἀπάτορα ἐκ Μητρὸς, καὶ ἀμήτορα ἐκ Πατρὸς· ἐν γὰρ τῇ προλαβούσῃ Ἐορτῇ νηπιόν σε εἶδομεν, ἐν δὲ τῇ παραύσῃ τελειόν σε ὀρώμεν τὸν ἐκ τελείου τελειόν ἐπιφανέντα Θεὸν ἡμῶν. Σήμερον γὰρ ὁ τῆς Ἐορτῆς ἡμῖν ἐπέστη καιρὸς, καὶ χορὸς Ἁγίων ἐκκλησιάζει ἡμῖν, καὶ Ἄγγελοι μετὰ ἀνθρώπων συνεορταίζουσι. Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐν εἴδει περιστερᾶς, τοῖς ὕδασι ἐπεφοίτησε. Σήμερον ὁ ἄδυτος Ἥλιος ἀνέτειλε, καὶ ὁ κόσμος τῷ φωτὶ Κυρίου καταυγάζεται. Σήμερον ἡ σελήνη λαμπραῖς ταῖς

ἀκτίσι τῷ κόσμῳ συνεκλαμπρύνεται. Σήμερον οἱ φωτεινοὶ ἀστέρες τῇ φαίδροτῇ τῆς λάμψεως τὴν οἰκουμένην καλλωπίζουσι. Σήμερον αἱ νεφέλαι ὑετὸν δικαιοσύνης τῇ ἀνθρωπότητι οὐρανόθεν δροσίζουσι. Σήμερον ὁ Ἄκτιστος ὑπὸ τοῦ ἰδίου πλάσματος βουλή χειροθετεῖται. Σήμερον ὁ Προφήτης καὶ Πρόδρομος τῷ Δεσπότη προσέρχεται, ἀλλὰ τρόμῳ παρίσταται, ὀρών Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς συγκατάβασιν. Σήμερον τὰ τοῦ Ἰορδάνου νάματα εἰς ἰάματα μεταποιεῖται τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ. Σήμερον ρεῖθροις μυστικοῖς πᾶσα ἡ κτίσις ἀρδεύεται. Σήμερον τὰ τῶν ἀνθρώπων πταίσματα τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου ἀπαλείφονται. Σήμερον ὁ Παράδεισος ἠνέωκεται τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ὁ τῆς Δικαιοσύνης Ἥλιος καταυγάζει ἡμῖν. Σήμερον τὸ πικρὸν ὕδωρ, τὸ ἐπὶ Μωϋσέως, τῷ λαῷ εἰς γλυκύτητα μεταποιεῖται τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ. Σήμερον τοῦ παλακοῦ Ἰρήνου ἀπηλλάγημεν, καὶ ὡς νέος Ἰσραὴλ διεσώθημεν. Σήμερον τοῦ σκοτοῦς ἐλυτρώθημεν, καὶ τῷ φωτὶ τῆς Θεογνωσίας καταυγάζομεθα. Σήμερον ἡ ἀχλὺς τοῦ κόσμου καθαίρεται τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σήμερον λαμπαδοφεγγεῖ πᾶσα ἡ κτίσις ἄνωθεν. Σήμερον ἡ πλάνη κατήργηται, καὶ ὁδὸν ἡμῖν σωτηρίας ἐργάζεται ἡ τοῦ Δεσπότη ἐπέλευσις. Σήμερον τὰ ἄνω τοῖς κάτω συνεορτάζει, καὶ τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνομιλεῖ. Σήμερον ἡ ἱερά καὶ μεγαλόφωνος τῶν Ὀρθοδόξων πανήγυρις ἀγαλλεταί. Σήμερον ὁ Δεσπότης πρὸς τὸ βράπτισμα ἐπείγεται, ἵνα ἀναβιβάσῃ πρὸς ὕψος τὰ ἀνθρώπινον. Σήμερον ὁ ἀκλινὴς τῷ ἰδίῳ οἰκέτῃ ὑποκλίνεται, ἵνα ἡμῶς ἐκ τῆς δουλείας ἐλευθερώσῃ. Σήμερον Βασιλείαν οὐρανῶν ὠνησάμεθα· τῆς γὰρ Βασιλείας τοῦ Κυρίου οὐκ ἔσται τέλος. Σήμερον γῆ καὶ θάλασσα τὴν τοῦ κόσμου χαρὰν ἐμερίσαντο, καὶ ὁ κόσμος εὐφροσύνης πεπλήρωται. Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεασάμενος τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, σωματικῶς κατερχόμενον, καὶ εἰσερχόμενον ἐπ' αὐτόν. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεωρῶν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἐν εἴδει περιστερᾶς κατερχόμενον, καὶ περιῖπτάμενόν σοι. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ὀρών τὸν Ἄορατον ὀραθέντα, τὸν Κτίστην σαρκωθέντα, τὸν Δεσπότην ἐν δούλου μορφῇ. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν, Θεὸν ἐν σαρκὶ καθορῶντα, καὶ νεφέλαι φωνὴν ἔδωκαν, θαμ-

μάζουσαι τὸν παραγενόμενον, φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, δεσποτικὴν πανήγυριν σήμερον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὄρωντες (*), αὐτὸν δὲ τὸν τῆς παρακοῆς θάνατον, καὶ τὸ τῆς πλάνης κέντρον, καὶ τὸν τοῦ Ἄδου σύνδεσμον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βυθίσαντα, καὶ Βάπτισμα σωτηρίας τῷ κόσμῳ δωρησάμενον. Ὅθεν καὶ γὰρ ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ ἀνάξιος δούλός σε, τὰ μεγαλεῖα τῶν θαυμάτων σου διηγούμενος, συνεχόμενος φόβῳ, ἐν κατανύξει βοᾷ σοι·

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν, λέγει
γεγονωτέρα φωνῇ.

Μέγας εἶ, Κύριε, καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ἕμνον τῶν θαυμασιῶν σου (ἐκ γ'). Σὺ γὰρ βουλήσει ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, τῷ σῶ κράτει συνέχεις τὴν κτίσιν, καὶ τῇ σῇ προνοίᾳ δικικεῖς τὸν κόσμον. Σὺ ἐκ τεσσάρων στοιχείων τὴν κτίσιν συναρμόσας, τέτταρσι καιροῖς τὸν κύκλον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστεφάνωσας. Σὲ τρέμουν αἱ νοεραὶ πᾶσαι Δυνάμεις. Σὲ ὑμνεῖ ἥλιος, σὲ δοξάζει σελήνη, σοὶ ἐντυγχάνει τὰ ἄστρα, σοὶ ὑπακούει τὸ φῶς, σὲ φρίττουσιν ἄβυσσοι, σοὶ δουλεύουσιν αἱ πηγαί. Σὺ ἐξέτεινας τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρεθρον· σὺ ἐστερέωσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων· σὺ περιετείχισας τὴν θαλάσσαν ψάμμῳ· σὺ πρὸς ἀναπνοᾴς τὸν αἶρα ἐξέχεας. Ἀγγελικαὶ καὶ Δυνάμεις σοὶ λειτουργοῦσιν· οἱ τῶν Ἀρχαγγέλων χοροὶ σὲ προσκυνοῦσι· τὰ ποκυσίματα Χερουβὶμ, καὶ τὰ ἐξαπτέρυγα Σεραφὶμ, κύκλω ἰσάμενα καὶ περιεπτάμενα, φόβῳ τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, κατακαλύπτονται. Σὺ γὰρ Θεὸς ὢν ἀπερίγραπτος, ἀναρχός τε καὶ ἀνεπφραστός, ἦλθες ἐπὶ τῆς γῆς, μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος· οὐ γὰρ ἔφερες, Δέσποτα, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σε, θεάσασθαι ὑπὸ τοῦ διαβόλου τυραννόμενον τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἦλθες καὶ ἔσωσας ἡμᾶς. Ὁμολογοῦμεν τὴν χάριν, κηρύττομεν τὸν ἔλεον, οὐ κρύπτομεν τὴν εὐεργεσίαν· τὰς τῆς φύσεως ἡμῶν γονὰς ἠλευθέρωσας· παρθενικὴν ἠγίασας μήτραν τῷ τόκῳ σου· πᾶσα ἡ κτίσις

(*) Εἰς τὰ προηγούμενα, Ἰορδάνης ὄρη, κρηλαί, ἀποδοτέον τὴν μετοχήν, ὄρωντες, καὶ μετ' αὐτὴν ἐτικτεῖν μισοστιγμὴν· ἄλλως γὰρ, στιχομένης τελείας μετὰ τὸ, ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, εἶτα ἑτέρου λόγου ἀρχῆς γινομένης ἀπὸ τοῦ, Δεσποτικὴν πανήγυριν, ὡς ἐγράφετο πρότερον, οὐ μόνον ἡ ῥηθείσα μετοχή, ὄρωντες, μῆνι ἀνανταπόδτος, ἀλλὰ καὶ ἡ ἔννοια τοῦ λόγου ὡς ἴσται σαφής.

ὑμνησέ σε ἐπιφανέντα. Σὺ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθης, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφης. Σὺ καὶ τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα ἠγίασας, οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ἐκεῖσε ἐμφωλευόντων συνέτριψας δρακόντων. Αὐτὸς οὖν, φιλόνηρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο (ἐκ γ'). Καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου. Ποίησον αὐτὰ ἀφθαρσίας πηγὴν, ἁγιασμοῦ δῶρον, ἁμαρτημάτων κυτήριον, νοσημάτων ἀλεξιτήριον, δαίμοσιν ἀλέθριον, ταῖς ἐναντίαις δυνάμεσιν ἀπρόσσιτον, Ἀγγελικῆς ἰσχύος πεπληρωμένον. Ἴνα πάντες οἱ ἀρῶμενοι καὶ μεταλαμβάνοντες, ἔχοιεν αὐτὰ πρὸς καθαρισμόν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, πρὸς ἰατρειάν παθῶν, πρὸς ἁγιασμόν οἰκῶν, πρὸς πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτηδείου. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δὲ ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀνακαινίσας τὴν παλαιωθεῖσαν φύσιν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δὲ ὕδατος κατακλύσας ἐπὶ τοῦ Νῶε τὴν ἁμαρτίαν. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ θαλάσσης ἐλευθέρωσας ἐκ τῆς δουλείας Φαραῶν, διὰ Μωϋσέως, τὸ γένος τῶν Ἑβραίων. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διαρρήξας πέτρα ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα, καὶ χεῖμαρροι κατεκλύσθησαν, καὶ διψῶντα τὸν λαόν σου κορέσας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δὲ ὕδατος καὶ πυρός, διὰ τοῦ Ἥλιου, ἀπαλλάξας τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς πλάνης τῆ Βαβαλ. Αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ (ἐκ γ'). Δὸς πᾶσι, τοῖς τε ἀπτομένοις, τοῖς τε χριστένοις, τοῖς τε μεταλαμβάνουσι, τὸν ἁγιασμόν, τὴν εὐλογίαν, τὴν καθαρσιν, τὴν ὑγίαν. Καὶ σῶσον, Κύριε, τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν (ἐκ γ'). Καὶ φύλαξον αὐτοὺς ὑπὸ τὴν σκέπην σου ἐν εἰρήνῃ· ὑπόταξον ὑπὸ τῆς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· χάρισαι αὐταῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζῶν τὴν αἰώνιον. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, (δεῖνος) καὶ παντὸς τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικῆς τάγματος, καὶ τῆς περιστώτους λαοῦ, καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀποκλειφθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἐλέησον αὐτῆς καὶ ἡμᾶς κατὰ τὸ μέγα σε ἔλεος. Ἴνα καὶ διὰ στοιχείων, καὶ διὰ Ἀγγέλων, καὶ διὰ ἀνθρώπων, καὶ διὰ ὀρωμένων, καὶ διὰ ἀόρατων, δοξάζεται σε τὸ πανάγιον ὄνομα, σὺν τῷ

Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Ταῖς κεφαλὰς ὑμῶν.

Καὶ ἡ Εὐχὴ μυστικῶς.

Κλίνον Κύριε τὰ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον
ἡμῶν, ἃ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι κατα-
δεξάμενος, καὶ ἀγιάσας τὰ ὕδατα· καὶ εὐλό-
γησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς δια τῆς κλίσεως τῶν
ἑαυτῶν ἀνθρώπων σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας
πρόσχημα. Καὶ καταξιώσον ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι
τοῦ ἀγιασμοῦ σου διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου
μεταλήψεως καὶ ῥαντισμοῦ· καὶ γενέσθω ἡ-
μῖν Κύριε, εἰς ὑγίαιαν ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Ἐκφώνησις.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἀγιασμός τῶν ψυχῶν καὶ τῶν
σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ
εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν,
σὺν τῷ ἀναρχῷ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ
καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ
εἰς, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς, εὐλογῶν τὰ ὕδατα σταυροειδῶς,
βαπτίζει τὸν τίμιον Σταυρὸν, ὄρθιον αὐτὸν κα-
τάγων ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἀνάγων, ψάλλον καὶ
τὸ παρὸν Τροπάριον, εἰς Ἦχον α'. τρίς·

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, κτλ.
Καὶ ῥαντίζει πάντα τὸν λαὸν ἐν τοῦ ὕδατος.
Εἰσερχόμενοι δὲ ἐν τῷ Ναῷ, ψάλλομεν τὸ πα-
ρὸν Ἰδιόμελον εἰς Ἦχον πλ. β'.

Ανυμνήσωμεν οἱ πιστοὶ, τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ
Θεοῦ οἰκονομίας τὸ μέγεθος· ἐν γὰρ τῷ
ἡμῶν παραπτώματι, γενόμενος ἄνθρωπος, τὴν
ἡμῶν καθαρσιν καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ὁ
μόνος καθαρὸς καὶ ἀκήρατος, ἀγιάζων ἐμὲ καὶ
τὰ ὕδατα, καὶ ταῖς κεφαλὰς τῶν δρακόντων,
συντρίβων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. Ἀντλήσωμεν οὖν
ὕδωρ, μετ' εὐφροσύνης ἀδελφοί· ἡ γὰρ χάρις τῆ
Πνεύματος, ταῖς πιστῶς ἀντλαῦσιν, ἀοράτως
ἐπιδίδοται, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σω-
τήρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔτα ὁ ψαλμός, Εὐλογήσω τὸν Κύριον· καὶ
δίδοται τὸ κατακλαστόν· καὶ γίνεται τελεία
Ἀπόλυσις.

Τοῦ Μακαριωτάτου Μητροπολίτου κυροῦ
Μάρκου Ἐφέσου, περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν Φώτων,
ἦτοι τῶν δώδεκα ἡμερῶν.

Περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν Φώτων οὕτω φαμέν· ὅτι, καθὼς
παρελάβομεν παρὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν, οὕτω τηροῦμεν ἐν
πάσαις ταῖς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίαις· ἵνα καταλύωμεν τὸ
δώδεκαήμερον ὅλον, πλὴν τῆς τελευταίας ἡμέρας, ἧτις εἶ-

στὴν ἡ Παραμονή· ταύτην γὰρ νηστεύομεν καὶ ἐν Σαβ-
βάτῳ τύχη, ἢ Κυριακῇ, κατὰ τὸν Κανόνα τοῦ Θεοφίλου·
ἀντ' αὐτῆς δὲ καταλύομεν, ὡς τελευταίαν καὶ δωδεκάτην,
αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς, καὶ ἐν Τετράδι τύχη, ἢ
Παρασκευῇ· τὴν δὲ Παρασκευὴν, ἐν ἣ τὰ Τροπάρια τῶν
Ἰερῶν καὶ ἡ Ἑνάτη σὺν τῷ Ἑσπερινῷ ψάλλονται, οὐκ
ἐπιλομεν νηστεύειν, ἐντός τῶν δώδεκα ἡμερῶν οὖσαν. Εἰ-
δέ τις προβάλλοιτο τὴν Ἑνάτην καὶ τὸν Ἑσπερινόν, ἐν-
δομηθῆτω, ὅτι καὶ τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς
Τυρινῆς Ἑνάτην καὶ Ἑσπερινόν ψάλλομεν, ἀλλ' οὐδεὶς
ἥττον τυρόν καὶ ὡὰ ἐσθίομεν.

Εἰς τὴν Λίθην.

Ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,

Ἦχος δ'. Κοσμά Μοναχοῦ.

Ο ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, δὲ ἡμᾶς
καθ' ὑμᾶς γενέσθαι κατηξίωσε· ῥεῖθρα
περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνεια· οὐκ αὐτὸς
τούτων πρὸς καθαρσιν δεόμενος, ἀλλ' ἡμῖν ἐν
ἑαυτῷ οἰκονομῶν τὴν ἀναγέννησιν. Ὡς τοῦ θαι-
ματος διχα πυρὸς ἀναχωνεύει, καὶ ἀναπλάττει
ἀνευ συντρίψεως, καὶ σώζει τοὺς εἰς αὐτὸν
φωτιζομένους, Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ Σωτὴρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Σὲ τὸν ἐν Πνεύματι καὶ πυρὶ, καθαίροντα
τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, καθορῶν δὲ
Βαπτιστῆς, ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, δεικῶν καὶ
τρέμων ἐβόα λέγων· Οὐ τολμῶ κρατῆσαι τὴν
κορυφὴν σου τὴν ἀχραντὸν· σύ με ἀγίασον Δέ-
σποτα τῇ ἐπιφανείᾳ σου, μόνε φιλόνηπε.

Ὁ αὐτός.

Δεῦτε μιμησώμεθα ταῖς φρονίμους Παρθέ-
ρους· δεῦτε ὑπαντήσωμεν τῷ φανέντι Δε-
σπότῃ· ὅτι προῆλθεν ὡς νυμφίος πρὸς τὸν Ἰωάν-
νην. Ὁ Ἰορδάνης ἰδὼν σε ἐπτηξε καὶ ἔμεινεν·
Ὁ Ἰωάννης ἐβόα· Οὐ τολμῶ κρατῆσαι κορυφῆς
ἀθανάτου. Τὸ πνεῦμα κατήρχετο ἐν εἶδει πε-
ριστερᾶς, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα· καὶ φωνὴ οὐρα-
νόθεν· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς μου, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν
κόσμον, σῶσαι γένος ἀνθρώπων· Κύριε δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Βαπτίζεται Χριστὸς, καὶ ἀνεισιν ἐν τοῦ ὕ-
δατος· συναναφέρει γὰρ ἑαυτῷ τὸν κό-
σμον· καὶ ὁρᾷ σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς, οὓς
ὁ Ἄδὰμ ἔκλεισεν ἑαυτῷ, καὶ ταῖς μετ' αὐτόν.
Καὶ τὸ Πνεῦμα μαρτυρεῖ τῇ Θεότητι· τῷ ὁμοίῳ
γὰρ προστρέχει· καὶ φωνὴ ἐξ οὐρανοῦ· ἐκείθεν
γὰρ ὁ μαρτυρούμενος, Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ετρεμεν ἡ χεὶρ τοῦ Βαπτιστοῦ, ὅτε τῆς ἀ-
χραντοῦ κορυφῆς ἤψατο· ἐστράφη Ἰορ-

δαίνης ποταμὸς εἰς τὰ ὀπίσω, μὴ τολμῶν λειτουργησαί σοι· ὁ γὰρ αἰδεσθεὶς Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ, πῶς τὸν Ποιητὴν αὐτοῦ δειλιάσαι οὐκ εἶχεν; Ἀλλὰ πᾶσαν ἐπλήρωσας οἰκονομίαν, Σωτὴρ ἡμῶν, ἵνα σώσης τὸν κόσμον τῇ Ἐπιφανείᾳ σου, μόνε φιλήθρωπε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Κύριε, πληρῶσαι βουλόμενος, ἃ ὤρισας ἀπ' αἰῶνος, ἀπὸ πάσης τῆς κτίσεως, λειτουργοῦς τοῦ μυστηρίου σου ἔλαβες· ἐκ τῶν Ἀγγέλων τὸν Γαβριὴλ, ἐκ τῶν ἀνθρώπων τὴν Παρθένον, ἐκ τῶν οὐρανῶν τὸν Ἀστέρα, καὶ ἐκ τῶν ὑδάτων τὸν Ἰορδάνην· ἐν ᾧ τὸ ἀνόμημα τοῦ κόσμου ἐξήλειψας, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται· σήμερον τὰ πάντα εὐφραίνονται, τὰ οὐρανια ἅμα καὶ τὰ ἐπίγεια. Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι συμμίγνυται· ὅπου γὰρ Βασιλέως παρουσία, καὶ ἡ τάξις παραγίνεται. Δράμωμεν τοίνυν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην ἰδῶμεν πάντες τὸν Ἰωάννην, πῶς βαπτίζει κορυφὴν, ἀχειροποίητον καὶ ἀναμάρτητον. Διὸ Ἀποστολικὴν φωνὴν προσάδοντες, συμφῶνως βοήσωμεν· Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, καταυγαζούσα καὶ παρέχουσα πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Εν Ἰορδάνη ποταμῷ, ἰδὼν σε ὁ Ἰωάννης πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον, ἔλεγε, Χριστέ ὁ Θεός· τί πρὸς τὸν δεῦλον παραγέγονας, ρύπον μὴ ἔχων Κύριε; εἰς ὄνομα δὲ τίνος σε βαπτίσω; Πατρός; ἀλλὰ τοῦτον φέρεις ἐν ἑαυτῷ. Υἱοῦ; ἀλλ' αὐτὸς ὑπάρχεις ὁ σαρκωθεὶς. Πνεύματος Ἁγίου; καὶ τῆτο οἶδας διδόναι τοῖς πιστοῖς διὰ στόματος. Ὁ ἐπιφανεὶς Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν· πρὸς τὴν σὴν γὰρ δόξαν ἀντοφθαλμησαὶ τὰ Χερουβὶμ οὐ δύνανται, οὐδέ αἰτενίσαι τὰ Σεραφίμ· ἀλλὰ φόβῳ παριστάμενα, τὰ μὲν βαστάζουσι, τὰ δὲ δοξαζοῦσι τὴν δυνάμιν σου. Μεθ' ὧν οἰκτίρμον, ἀναγγέλλομεν τὴν αἴνεσίν σου λέγοντες· Ὁ ἐπιφανεὶς Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Σήμερον ὁ οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητὴς, παραγίνεται σαρκὶ ἐν Ἰορδάνη, Βάπτισμα αἰτῶν ὁ ἀναμάρτητος, ἵνα καθάρῃ τὸν κόσμον

ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ· καὶ βαπτίζεται ὑπὸ δούλου, ὁ Δεσπότης τῶν ἀπάντων· καὶ καθαρισμόν δι' ὕδατος, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρεῖται. Αὐτῷ βοήσωμεν· Ὁ ἐπιφανεὶς Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'. Θεοφάνους.

Τὸν ἐκ Παρθένου Ἦλιον, βλέπων ὁ ἐκ στείρας Λύχνος φαεινός, ἐν Ἰορδάνη αἰτούμενον Βάπτισμα, ἐν δειλίᾳ καὶ χαρᾷ, ἐβόα πρὸς αὐτόν· Σὺ με ἀγίασον Δέσποτα τῇ θείᾳ Ἐπιφανείᾳ σου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Εν Ἰορδάνη βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερῶθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσημαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομαζούσα· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας, δόξα σοι.

Ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Επιφανέντος σου ἐν Ἰορδάνη Σωτὴρ, καὶ βαπτισθέντος σου ὑπὸ Προδρόμου Χριστὲ, ἡγαπημένος Υἱὸς ἐμαρτυρήθης· ὅθεν καὶ συνάναρχος τῷ Πατρὶ πεφανέρωσαι. Πνεῦμα δὲ τὸ Ἅγιον, ἐπὶ σὲ κατεγίνετο· ἐν ᾧ καὶ φωτισθέντες βοῶμεν· Δόξα Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ιορδάνη ποταμῆ, τί ἐθαμβήθης θεωρῶν; Τὸν ἀθεώρητον γυμνόν, εἶδον καὶ ἔφριξα φησί· καὶ πῶς γὰρ τοῦτον οὐκ ἔμελλον φρίξαι καὶ δῦναι; οἱ Ἄγγελοι αὐτόν, ὁρῶντες ἔφριξαν· ἐξέστη οὐρανόσ, καὶ γῆ ἐτρόμαξε· καὶ συνεστάλη θάλασσα, καὶ πάντα τὰ ὀρατὰ καὶ ἀόρατα. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνη, ἀγίασαι τὰ ὕδατα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὰ ρεῖθρα ἡγίασας τὰ Ἰορδάνεια· τὸ κράτος συνέτριψας, τῆς ἀμαρτίας, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν· ὑπέκλινας τῇ παλάμῃ, σεαυτὸν τοῦ Προδρόμου, καὶ ἔσωσας ἐκ τῆς πλάνης, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος. Διὸ σε ἱκετεύομεν· Σῶσον τὸν κόσμον σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.
Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Ἡ Θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐ-
στράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Στίχ. Τί σοί ἐστι Θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;
Τὸ, Πᾶσα πνοή. Τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ ὁ Ν'.
Εἶτα Δόξα, Ἦχος β'.

Τὰ σύμπαντα σήμερον ἀγαλλιάσθω. Χριστὸς
ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ δὲ τὸ, Ἐλέησόν με ὁ Θεός, Ἰδιόμελον,
Ἦχος πλ. β'.

Θεὸς Λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκί, τῷ γενεῖ τῶν
ἀνθρώπων· ἴστατο βαπτισθῆναι ἐν Ἰορ-
δάνῃ, καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτὸν ὁ Πρόδρομος· Πῶς
ἐκτείνω χεῖρα, καὶ ἄψωμαι κορυφῆς κρατέσης
τὰ σύμπαντα; Εἰ καὶ ἐκ Μαρίας ὑπάρχεις βρέ-
φος, ἀλλ' οἶδά σε Θεὸν προαιώνιον· ἐπὶ γῆς βα-
δίξεις, ὁ ὑμνούμενος ὑπὸ τὸν Σεραφίμ· καὶ δῆ-
λος Δεσπότην, βαπτίζειν οὐ μεμάθηκα. Ἀκα-
τάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Εἶθ' οὕτως οἱ Κανόνες.

Κανὼν τῷ Κυρίου Κοσμᾶ· οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Βάπτισμα ρύψις γηγενῶν ἀμαρτᾶδος.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Β**υθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, καὶ διὰ ξηρᾶς
» οἰκείου ἔλκει, ἐν αὐτῷ κατακαλύψας
» ἀντιπάλους, ὁ κραταῖος, ἐν πολέμοις Κύριος,
» ὅτι δεδόξασται.

Α'δαίμ τὸν φθαρέντα ἀναπλάττει, ρεῖθροις
Ἰορδάνου καὶ δρακόντων, κεφαλᾶς ἐμφω-
λευόντων διαθλάττει, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων
Κύριος· ὅτι δεδόξασται.

Πυρὶ τῆς Θεότητος αὐτῷ, σὰρκα ὑλικὴν ἡμ-
φισμένος, Ἰορδάνῃ περιβάλλεται τὸ νᾶμα,
ὁ σαρκωθείς ἐκ Παρθένου Κύριος· ὅτι δεδόξασται.

Τὸν ρύπον ὁ σμήχων τῶν ἀνθρώπων, τούτοις
καθαρθεῖς ἐν Ἰορδάνῃ, οἷς θελήσας ὡ-
μοιώθη ὁ ἦν μείνας, τοὺς ἐν σκότει φωτίζει
Κύριος· ὅτι δεδόξασται.

Ἄτερος Κανὼν Ἰαμβικός, τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου
τοῦ Δαμασκηνοῦ· οὗ ἡ ἀκροστιχίς διὰ στίχων
Ἡρωελεγείων:

Σήμερον ἀχράντοιο βαλῶν, Θεοφεγγεῖ πυρσῷ

Πνεύματος, ἐνθάπτε νάμασιν ἀμπλακίην,
Φλέξας Παμμεδέοντος εὐς Παῖς. Ἠπιῶν δέ,
Ἵμνηταῖς μελέων τῶν δε δίδωσι χάριν.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τίθει Θαλάσσης, κυματούμενον σάλλον,
» Ἠπειρον αὐθις, Ἰσραὴλ δεδειγμένον.

» Μέλαι δὲ πόντος, τριστάτας Αἰγυπτίων,
» Ἐκρυψεν ἄρδην, ὑδατόστρωτος τάφος,
» Ῥώμη κραταιᾶ, δεξιᾶς τοῦ Δεσπότη.

Ορθρου φανέντος, τοῖς βροτοῖς σελασφόρου,
Νῦν ἐξ ἐρήμου, πρὸς ῥοαῖς Ἰορδάνου,
Ἄναξ ὑπέσχεσ, ἡλίου σὸν αὐχένα,
Χώρου ζοφώδους, τὸν Γενάρχην ἀρπάσαι,
Ῥύπου τε παντὸς ἐκκαθᾶραι τὴν κτίσιν.

Α'ναρχε ρεῖθροις, συνταφέντα σοι Λόγε,
Νέον περαίνεις, τὸν φθαρέντα τῇ πλάνῃ·
Ταύτην ἀφράστως, πατρώθεν δεδεγμένος,
Ὅπα κρατίστην· Οὗτος ἡγαπημένος,
Ἰσος τέ μοι Παῖς, χρηματίζει τὴν φύσιν·
ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἰσχὺν ὁ διδούς, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύ-
» ριος, καὶ κέρας χριστιῶν αὐτοῦ ὑψῶν,
» Παρθένου, ἀποτίκτεται· μολεῖ δὲ πρὸς τὸ
» Βάπτισμα· διὸ πιστοὶ βοήσωμεν· Οὐκ ἔστιν
» ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος,
» πλὴν σου Κύριε.

Στειρεύουσα πρὶν, ἠτεκνωμένη δεινῶς σήμε-
ρον, εὐφραίνου Χριστοῦ ἢ Ἐκκλησίᾳ· διὸ
ὑδατος καὶ Πνεύματος, υἱοὶ γὰρ σοι γεγέννη-
ται, ἐν πίστει ἀνακράζοντες· Οὐκ ἔστιν ἅγιος,
ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν
σου Κύριε.

Μεγάλῃ φωνῇ, ἐν τῇ ἐρήμῳ βοᾷ Πρόδρομος·
Χριστοῦ ἐτοιμάσατε ὁδοὺς, καὶ τρίβους
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, εὐθείας ἀπεργάσασθε, ἐν πίσει
ἀνακράζοντες· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡ-
μῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.
Ἰαμβικός. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**σοι παλαιῶν ἐκλελύμεθα βρόχων,
» Βορῶν λεόντων συντεθλασμένων μύλας,
» Ἀγαλλιωμέν, καὶ πλατύνωμεν στόμα,
» Λόγῳ πλέκοντες ἐκ λόγων μελωδίαν,
» ᾠτῶν πρὸς ἡμᾶς ἤδεται δωρημάτων.

Νέκρωσιν ὁ πρὶν, ἐμφυτεύσας τῇ κτίσει,
Θηρὸς κακούργου, σχηματισθεῖς εἰς φύσιν,
Ἐπισκοτεῖται, σαρκικῇ παρουσίᾳ.

Ὁρθρῷ φάναντι, προσβαλῶν τῷ Δεσπότη,
Φλᾶν τὴν ἑαυτοῦ, δυσμενεστὴν κάραν.

Ελκει πρὸς αὐτὸν τὴν θεόδητον φύσιν,
Γαστρὰς τυράννου, συγκεχωσμένην ὄραϊς·
Γεννᾶ τε αὐθις, γηγενῶν ἀναπλάσει,
Ἡργον φέριστον, ἐκτελῶν ὁ Δεσπότης·
Ἰκται γὰρ αὐτὴν, ἐξαλεξῆσαι θέλων.

Ἡ Ὑπακοή, Ἦχος πλ. α'.

Οτε τῇ Ἐπιφανείᾳ σου ἐφώτισας τὰ σύμ-
παντα, τότε ἡ ἀλμυρὰ τῆς ἀπίστιας

θαλασσα ἔφυγε, καὶ ὁ Ἰορδάνης κάτω ῥέων ἔστράφη, πρὸς οὐρανὸν ἀνυψῶν ἡμᾶς· ἀλλὰ τῷ ὕψει τῶν Δείων ἐντολῶν σου, συντήρησον Χριστὲ ὁ Θεὸς, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**κήκοε Κύριε φωνῆς σου, ὃν εἶπας, Φωνὴ
» βοῶντος ἐν ἐρήμῳ, ὅτε ἐβρόντησας πολ-
» λῶν ἐπὶ ὕδατων, τῷ σῶ μαρτυρούμενος Υἱῶ·
» ὅλος γεγονῶς τῆ παρόντος, Πνεύματος δὲ ἐβόη-
» σε· Σὺ εἶ Χριστὸς, Θεῶ σοφία καὶ δύναμις.

Ρύπτόμενον ἦλιον τίς εἶδεν, ὁ Κήρυξ βοᾷ, τὸν
ἐκλαμπρον τῆ φύσει; ἵνα σε ὕδασι ἀπαύ-
γασμα τῆς δόξης, Πατρὸς χαρακτήρ αἰδίου ἐκ-
πλύνω, καὶ χόρτος ὢν, πυρὶ ψαύσω τῆς σῆς Θεό-
τητος; σὺ γὰρ Χριστὸς, Θεῶ σοφία καὶ δύναμις.

Υπέφηνεν ἐνθεὸν ἦν εἶχεν, εὐλάβειαν Μωσῆς
περιτυχῶν σοι· ὡς γὰρ τῆς βάρου σε φω-
νήσαντα ἠσθήση εὐθύς ἀπεσράφη τὰς ὄψεις· ἐγὼ
δὲ πῶς βλέψω σε τρανῶς, ἢ πῶς χειροθετήσω
σε; σὺ γὰρ Χριστὸς, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ψυχῆς τελῶν ἔμφορος, καὶ λόγῳ τιμώμε-
νος, ἀψύχων εὐλαβοῦμαι· εἰ γὰρ βαπτί-
σω σε, κατήγορόν μοι ἔσται, πυρὶ καπνιζόμε-
νον ὄρος, φυγοῦσα δὲ θαλασσα διχῆ, καὶ Ἰορ-
δάνης οὗτος στραφεῖς· σὺ γὰρ Χριστὸς, Θεοῦ
σοφία καὶ δύναμις.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**υρσῶ καθαρθεῖς, μυστικῆς θεωρίας,
» **Π**ῦμνῶν Προφήτης τὴν βροτῶν καινουργίαν,
» ῥήγνυσι γῆρυν, Πνεύματι κροτουμένην,
» Σάρκωσιν ἐμφαίνουσιν ἀρρήτου Λόγου,
» Ὡ τῶν δυναστῶν τὰ κράτη συνετριβή.

Πεμφθεῖς ὁ Πατρὸς παμφαέσατος Λόγος (*),
Νυκτὸς διῶσαι τὴν καχέσπερον σχέσιν,
Ἐκρίζον ἠκει, καὶ βροτῶν ἀμαρτίας,
Υἱας συνελκῦσαι τε τῆ σῆ Βαπτίσει,
Μάκαρ φαεινοῦς, ἐκ ῥοῶν Ἰορδάνου.

Αὐτὸν προσιδῶν, τὸν περίκλυτον Λόγον,
Τρανῶς ὁ Κήρυξ ἐκβοᾷται τῆ κτίσει·
Οὗτος προῶν μου, δεῦτερος τῷ σαρκίῳ,
Σύμμορφος ἐξέλαμψεν ἐνθέῳ σθένει,
Ἐχθιστον ἡμῶν ἐξελεῖν ἀμαρτίαν.

Νομὴν πρὸς αὐτὴν τὴν φερέσθιον φέρων,
Θηρᾶ δρακόντων φωλεοῖς ἐπιτρέχων·
Ἀπλητα κύκλα καθβαλὼν Θεὸς Λόγος,

(*) Ἐγράφετο πρότερον, Πεμφθεῖς πρὸς Πατρός· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ μέτρον τοῦ Στίχου ἀπαιτεῖ τὸν δεῦτερον πόδα Ἰαμβικόν, ἀφαιρήθη ἡ πρόθεσις Πρὸς, καὶ ἀντ' αὐτῆς ἐτίθη τὸ ἀεθρον Ἰορδάνου.

Πτέρνη τε τὸν πλήττοντα παμπήδην γένος,
Τοῦτον καθειργνύς, ἐκσαῶζει τὴν κτίσιν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ι**ησὺς ὁ ζωῆς ἀρχηγός, λύσαι τὸ κατάκριμα
» ἠκει, Ἀδαμ τῆ πρωτοπλάστου· καθαρσίω
» δὲ, ὡς Θεὸς μὴ δεόμενος, τῷ πεσόντι καθαίρε-
» ται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ· ἐν ᾧ τὴν ἔχθραν κτείνας,
» ὑπερέχυσαν, πάντα νοῦν, εἰρήνην χαρίζεται.

Συνελθόντων ἀπείρων λαῶν, ὑπὸ Ἰωάννου
βαπτισθῆναι, αὐτὸς ἐν μέσῳ ἔστη, προσε-
φώνει δὲ τοῖς παροῦσι· Τίς ἔδειξεν ἀπειθεῖς,
τὴν ὀργὴν ὑμῖν ἐκκλῖναι τὴν μέλλουσαν; καρ-
ποὺς ἀξίους Χριστῷ ἐκτελεῖτε· παρῶν γὰρ
νῦν, εἰρήνην χαρίζεται.

Γεωργὸς ὁ καὶ Δημιουργός, μέσος ἔστηκώς
ὡς εἰς ἀπάντων, καρδίας ἐμβατεύει· κα-
θαρτήριον δὲ πτύον χειρισάμενος, τὴν παγκό-
σμιον ἄλωνα πανσόφως διίστησι, τὴν ἀκαρ-
πίαν φλέγων, εὐκαρποῦσιν αἰώνιον, ζωὴν χα-
ριζόμενος.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**χθροῦ ζοφώδους καὶ βεβορβορωμένου,
» Τὸν καθάρσει Πνεύματος λελουμένοι,
» Νέαν προσωρμίσθημεν ἀπλανῆ τρίβον,
» Ἄγουσαν ἀπρόσπιτον εἰς θυμηδίαν,
» Μόνοις προσιτήν, οἷς Θεὸς κατηλλάγη.

Αθρῶν ὁ Πλάστῃς ἐν ζόφῳ τῶν πταισμάτων,
Σειραῖς ἀφύκτοις, ὃν διαρθροῖ δακτύλοις,
Ἰστησιν ἀμφ' ὡμοισιν ἐξάρας ἄνω,
Νῦν ἐν πολυρρύτοις δίναις ἐκπλύνων,
Αἰσχούς παλαιοῦ τῆς Ἀδαμ καχεξίας.

Μετ' εὐσεβείας προσδράμωμεν εὐτόνωσ,
Πηγαῖς ἀχράντοις ῥεύσεως σωτηρίου,
Λόγον κατοπτεύσοντες ἐξ ἀκηραίου,
Ἄντλημα προσφέροντα διψῆς ἐνθέου,
Κόσμου προσηνῶς ἐξακεῦμενον νόσον.

Ὡδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Η** φωνὴ τοῦ Λόγου, ὁ λύχνος τοῦ Φωτὸς,
» Ὁ Ἐωσφόρος, ὁ τοῦ Ἥλιου Πρόδρομος,
» ἐν τῇ ἐρήμῳ, Μετανοεῖτε, πᾶσι βοᾷ τοῖς λαοῖς,
» καὶ προκαθαίρεσθε· ἰδοὺ γὰρ πάρεστι Χρι-
» στὸς, ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον λυτρούμενος.

Γεννηθεῖς ἀρρέυστως, ἐκ Θεοῦ καὶ Πατρὸς,
ἐκ τῆς Παρθένου, δίχα σαρκούται ῥύπου
Χριστὸς· οὗ τὸν ἱμάντα τὴν ἐξ ἡμῶν τοῦ Λό-
γου συνάφειαν, λύειν ἀμήχανον (διδάσκει ὁ
Πρόδρομος), γηγενεῖς ἐκ πλάστῃς λυτρούμενος.

Εν πυρὶ βαπτίζει, τελευταίῳ Χριστῷ, τοὺς
ἀπειθοῦντας, καὶ μὴ Θεὸν φροναῦντας
αὐτόν· ἐν Πνεύματι δὲ καινοποιεῖ, δι' ὕδατος

χάρτι, τοὺς ἐπιγνώμονας αὐτοῦ τῆς Θεότητος,
τῶν πλημμελημάτων λυτρούμενος.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἰμερτὸν ἐξέφηνε σὺν πανολβίῳ,
- » Ἦχῳ Πατῆρ, ὃν γαστρός ἐξηρεύξατο.
- » Ναί φησιν οὗτος, συμφυῆς γόνος πέλων,
- » Φώταυγος ἐξώρουσεν ἀνθρώπων γένους,
- » Λόγος τέ μου ζῶν, καὶ βροτὸς προμηθεία.

Εκ ποντίου λέοντος ὁ τριεσπερος,
Ἐένως Προφήτης ἐγκάτοις φλοιδούμενος,
Αὐθις προῆλθε τῆς παλιγγενεσίας,
Σωτηρίαν δρᾶκοντος ἐκ βροτοκτόνου,
Πᾶσι προφαίνων, τῶν χρόνων ἐπ' ἐσχάτων.

Ανειμένων Πόλοιο παμφαῶν πτυχῶν,
Μύστης ὁρᾶ πρὸς Πατρός ἐξικνούμενον,
Μένον τε Πνεῦμα τῷ παναχράντῳ Λόγῳ,
Ἐπελθὸν ὡς πέλειαν ἀφράστῳ τρόπῳ,
Δήμοις τε φαίνει, προσδραμεῖν τῷ Δεσπότη.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'.

Ε'πεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ, καὶ τὸ
φῶς σου Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν
ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε. Ἦλθες ἐφάνης, τὸ Φῶς
τὸ ἀπρόσιτον.

Ὁ Οἶκος.

Τῇ Γαλιλαίᾳ τῶν Ἐθνῶν, τῇ τοῦ Ζαβουλῶν
χώρᾳ, καὶ τοῦ Νεφθαλεὶμ γαίᾳ, ὡς εἶπεν
ὁ Προφήτης, φῶς μέγα ἔλαμψε Χριστός· τοῖς
ἐσκοτισμένοις φαινή ὥφθη ἀγῆ, ἐκ Βηθλεὲμ
ἀστράπτουσα· μᾶλλον δὲ ἐκ Μαρίας ὁ Κύριος
πάση τῇ οἰκουμένῃ ἀνατέλλει τὰς ἀκτῖνας, ὁ
Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης. Διὸ οἱ ἐξ Ἀδάμ γυ-
μνοὶ, δεῦτε πάντες ὑποδύωμεν αὐτόν, ἵνα θαλ-
φθῶμεν· σκέπη γὰρ γυμνῶν, καὶ αἴγλη ἐσκο-
τισμένων, ἦλθες ἐφάνης τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Συναξάριον.

Τῇ 5'. τοῦ αὐτῆ μνηρῶς, Τὰ Ἁγία Θεοφάνεια τῆ
Κυρίου καὶ Θεῆ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχοι.

Τοὺς οὐρανὸς Βάπτισμα τῆ Χριστοῦ σχίσαν,
Τοὺς αὐτὸ μὴ χραίνοντας ἔνδον εἰσάγει.

Βάπτισεν ἐν ποταμῷ Χριστὸν Πρόδρομος
κατὰ ἔκτην.

Τὰ Ἁγία Θεοφάνεια ἰορτάζομεν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ
καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν τε τῇ Μεγάλῃ
Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν ταῖς κατὰ τόπον Ἀγίαις Ἐκκλησίαις,
τὴν παννυχίδα ἀφ' ἑσπέρας ἐπιτελοῦντες ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέ-
ρᾳ. Αὐτὸς γὰρ ὁ Θεὸς Λόγος, τὸν παλαιὸν Ἀδὰμ ἐνδυ-
σάμενος, καὶ πάντα τὰ νόμιμα ἐκτέλεσας, καὶ πρὸς τὸν
μέγαν Ἰωάννην τὸν Προφήτην παραγίνεται βαπτισθησόμε-
νος· ὃς καὶ διεκώλυσεν αὐτόν, λέγων· Ἐγὼ χρεῖαν
ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς

με· Ἐπεὶ δὲ τὸ, Ἄφες ἄρτι, πρὸς τοῦ Κυρίου ἀκήκοι,
καὶ πάσης δικαιοσύνης πλήρωμα εἶναι τὸ Βάπτισμα ἔγνω-
κεν, ἀφίησιν αὐτόν. Καὶ βαπτισθεὶς ὁ Χριστὸς, πᾶσαν μὲν
τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων ἠγάσας· πᾶσαν δὲ ἀμαρτίαν τῶν
ἀνθρώπων ἐνθάψας τοῖς ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου, εὐθὺς ἀνέβη
ἀπὸ τοῦ ὑδάτος· καὶ τὸν παλαιωθέντα ταῖς ἀμαρτίαις ἄν-
θρωπον ἀνακαινίσας καὶ ἀναπλάσας, οὐρανῶν Βασιλείαν
αὐτῷ ἐχαρίσατο.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ν**έους εὐσεβεῖς, καμίνῳ πυρὸς προσομι-
- » λήσαντας, διασυρίζον πνεῦμα δρόσου,
- » ἀβλαβεῖς διεφύλαξε, καὶ Θεοῦ Ἀγγέλου συγ-
- » κατόβασις· ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι, εὐ-
- » χαρίστως ἀνέμελλον· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν
- » Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐληγητὸς εἶ.

Οσπερ οὐρακῶ, σὺν τρόμῳ καὶ θαύματι
παρίσταντο, ἐν Ἰορδάνῃ αἱ Δυναμίεις
τῶν Ἀγγέλων σκοπόμεναι, τσοαύτην Θεοῦ τὴν
συγκατάβασιν· ὅπως ὁ κρατῶν τὴν ὑπέρων
τῶν ὑδάτων ὑπόσασιν, ἐν ταῖς ὕδασι, σωματο-
φόρος ἔστηκεν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νεφέλη ποτε, καὶ θάλασσα Θεοῦ προει-
κόνιζε, Βαπτίσματος τὸ θαῦμα, ἐν οἷς
ὁ πρὶν βαπτίζεται διεξοδικῶς τῷ Νομοθέτῃ
λαός. Θάλασσα δὲ ἦν τύπος ὕδατος, καὶ νεφέλη
τοῦ Πνεύματος· οἷς τελούμενοι, Εὐλογητὸς εἶ
κράζομεν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Απαντες πιστοὶ, ἐν ᾧ τὴν τελείωσιν ἐλά-
βομεν, θεολογοῦντες ἀσιγήτως, σὺν Ἀγ-
γέλοις δοξάζομεν, Πατέρα Υἱὸν καὶ Πνεῦμα
Ἅγιον· τοῦτο γὰρ Τριάς ὑποστάσεις ὁμοού-
σιος, εἷς δὲ Θεός, ᾧ καὶ ψάλλομεν· Ὁ τῶν
Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ε**φλεξε ρείθρῳ τῶν δρακόντων τὰς κάρας,
- » Ὁ τῆς καμίνου τὴν μεταρσίον φλόγα,
- » Νέους φέρουσαν εὐσεβεῖς κατευνάσας.
- » Τὴν δυσκάθεκτον ἀγλὴν ἐξ ἀμαρτίας,
- » Ὅλην πλύνει δὲ, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.

Σὲ ζωγραφοῦσαν τὴν Ἀσσύριον φλόγα,
Ἐκσῶσαν ἴσθης, εἰς δρόσον μετηγμένην.

Υᾶδῳ ὅθεν νῦν ἀμφιέσσαο φλέγον,
Σίντην καίριστον Χριστὲ προσκεκευθμένον,
Πρὸς τὴν ὄλισθον, ἐκκαλούμενον τρίβον.

Απὸρράγέντος τοῦ Ἰορδάνου πάλαι,
Ἰσθμῷ περᾶται λαὸς Ἰσραηλίτης,
Σὲ τὸν κράτιστον ἐμφοροῦντα τὴν κτίσιν,
Ἡπειγμένως νῦν ἐν ῥοαῖς διαγράφων
Πρὸς τὴν ἀρρέυστον καὶ ἀμείνονα τρίβον.

Ιὸ μὲν τὸ πρῶτον τὴν πανώλεθρον κλύσιν,
 Οἰκτρῶς σε πάντων εἰς φθορὰν παρεισάγειν,
 Ὡς τρισμέγιστα χρηματίζων καὶ ξένα.
 Νῦν δὲ κλύσαντα Χριστὲ τὴν ἀμαρτίαν,
 Δι' εὐπάθειαν, καὶ βροτῶν σωτηρίαν.

Ῥῆδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Μ**υστήριον παράδοξον, ἢ Βαβυλῶνος ἔ-
- » **Μ**δειξε κάμινος, πηγάσασα δρόσον· ὅτι
- » ρείθροις ἔμελλεν, αὐλὸν πῦρ εἰσδέχεσθαι ὁ
- » Ἰορδάνης, καὶ στέγειν σαρκί, βαπτίζομενον
- » τὸν Κτίστην· ὃν εὐλογοῦσι Λαοὶ, καὶ ὑπερ-
- » ψυῶσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Απόθου φόβον ἅπαντα, ὁ Λυτρωτῆς τῶ
 Προδρόμῳ ἔφησεν· ἐμοὶ δὲ πειθαίρχει, ὡς
 Χριστῶ μοι πρόσελθε· τοῦτο γὰρ φύσει πέφυ-
 κα· ἐμῶ προστάγματι εἶξον, καὶ βαπτισόν με
 συγκαταβάιντα, ὃν εὐλογοῦσι Λαοὶ καὶ ὑπερ-
 ψυῶσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρημάτων ὡς ἀκήκοεν, ὁ Βαπτιστῆς τοῦ Δε-
 σπότη, σύντρομος παλάμην ἐκτείνει· χει-
 ραπτήσας ὅμως δὲ, τὴν κορυφὴν τοῦ Πλάστου
 αὐτοῦ, τῶ βαπτισθέντι ἐβάα· Ἀγιάσον με· σὺ
 γὰρ Θεός μου, ὃν εὐλογοῦσι Λαοὶ, καὶ ὑπερ-
 ψυῶσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριάδος ἢ φανέρωσις, ἐν Ἰορδάνῃ γέγονεν·
 αὕτη γὰρ ὑπέρθεος φύσις· ὁ Πατὴρ ἐφώ-
 κησεν· Οὐτως ὁ βαπτιζόμενος, Υἱὸς ὁ ἀγαπη-
 τός μου· τὸ Πνεῦμα συμπαρήν τῶ ὁμοίῳ· ὃν
 εὐλογοῦσι Λαοὶ, καὶ ὑπερψυῶσιν εἰς πάντας
 τοὺς αἰῶνας.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ε**λευθέρα μὲν ἢ κτίσις γνωρίζεται·
- » **Υ**ἱοὶ δὲ φωτὸς, οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι..
- » Μόνος στεναρίζει, τοῦ σκότους ὁ προστάτης.
- » Νῦν εὐλογεῖται συντόνως τὸν αἴτιον,
- » Ἡ πρὶν τάλαινα, τῶν Ἐθνῶν παγκληρία..

Τριττοὶ Δευδεῖς ἐμπύρως δροσοῦμενοι,
 Αἰγλήντα τριτταῖς παμφαῶς ἀγιστεῖαις,
 Σαφῶς ἐδήλουν τὴν ὑπέρτατον φύσιν,
 Μίξει βροτεῖα, πυρπολοῦσαν ἐν δρόσῳ,
 Εὐκτῶς ἅπασαν, τὴν ἀλήθριον πλάνην.

Λευχειμονεῖτω· πᾶσα γῆινος φύσις,
 Ἐκπτώσεως νῦν αὐρανῶν ἐπηρμένη·
 Ὡς γὰρ τὰ πάντα συντετήρηται Λόγῳ,
 Νάουσι ρείθροις ἐκπλυθεῖσα πταισμάτων,
 Τῶν πρὶν πέφευγε, παμφαῶς λελουμένη.

Ῥῆδὴ θ'.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ.

Ψαλλόμενα ἐν τῇ Ῥῆδῇ ταύτῃ.

Ἦχος β'.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρα-
 τευμάτων.
 Δίς.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, ἐλθόντα βαπτι-
 σθῆναι.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ὑπὸ Προδρόμου, τὸ βάπτισμα
 λαβόντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν, ἐκ τῆς Πατρῴας, φωνῆς μαρ-
 τυρηθέντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἵνα τῆς Τριάδος, κλίναντα
 τὸν αὐχένα, καὶ βάπτισμα λαβόντα.

Προφήτα, δεῦρο πρὸς με, ἔκτεινον τὴν χεῖρα, καὶ βά-
 πτισόν με τάχος.

Προφήτα, ἄφες ἄρτι, καὶ βαπτισόν με Σίλων· πληρῶσαι·
 καὶ γὰρ ἦλθον, πᾶσαν δικαιοσύνην.

Ἔτερα εἰς τὸν Ἰαμβικὸν Κανόνα.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, κλίνει τὸν αὐχένα, χεῖρι τῇ τοῦ
 Προδρόμου.

Σήμερον Ἰωάννης, βαπτίζει τὸν Δεσπότην, ἐν ρείθροις
 Ἰορδάνου.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, νάμασιν ἐνθάπτει, βροτῶν τὴν
 ἀμαρτίαν.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ἀσώθεν μαρτυρεῖται, Υἱὸς ἀγα-
 πημένος.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ἦλθεν ἀγιάσαι, τὴν φύσιν τῶν
 ὑδάτων.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τὸ βάπτισμα λαμβάνει, ὑπὸ χει-
 ρὸς Προδρόμου.

Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισπροστάτου, καὶ ἀδαι-
 ρίτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς
 κατάρσας.

Ὁ Εἰρμός.

- » **Α**πορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀ-
- » **Ξ**ίαν· ἰλιγγιᾶ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος,
- » ὕμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα,
- » τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πάθον οἶδας,
- » τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προσ-
- » τάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Δαυτὸ πάρεσο, Πνεύματι τοῖς φωτιζόμενοις·
 Νῦν προσέλθετε, ἄδε, πρὸς Θεόν, ἐν πί-

στει λέγων φωτίσθητε· οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξεν Ἀδάμ ἐν πτώσει· καὶ γὰρ αὐτοῦ εἰσηκούσε Κύριος ἔλθων, ρεῖθροισ ταῦ Ἰορδάνου, φθαρέντα δὲ ἀνεκαίνισεν.

Ο Ἡσαΐας λούσασθε, καὶ καθάρθητε φάσκει· τὰς πανηρίας ἐναντι, ἀφέλεσθε Κυρίου· οἱ διψῶντες, ὕδωρ ἐπὶ ζῶν πορεύεσθε· ῥανεῖ γὰρ ὕδωρ καινοποιῶν Χριστὸς, τοῖς προστρέχουσιν αὐτῷ ἐν πίστει, καὶ πρὸς ζῶν τὴν ἀγῆρω, βαπτίζει Πνεύματι.

Συντηρώμεθα χάριτι, πιστοὶ καὶ σφραγίδι· ὡς γὰρ ὄλεθρον ἔφυγον, φλιάς Ἑβραῖοι πάλαι αἰμαχθείσης, ἔτω καὶ ἡμῖν, ἐξόδιον τὸ θεῖον τῆτο, τῆς παλιγγενεσίας λουτήριον ἔσται· ἐνθεν καὶ τῆς Τριάδος, ὀψόμεθα φῶς τὸ ἄδυτον. Ἰαμβικός· Ὁ Εἰρμός.

- » **Ω** τῶν ὑπὲρ νῆν, τῆ τόκου σε θαυμαίων.
- » **Ν**ύμφη πάνταγε, Μητηρ εὐλογημένη.
- » **Δ**ί ἧς τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας,
- » Ἐπάξιον κρατοῦμεν, ὡς εὐεργέτη,
- » Δῶρον φέροντες, ὕμνον εὐχαριστίας.

Ιᾶμεν τὰ Μωσεῖ, τῇ βία τῷ δεδειγμένα,
Δεῦρο ξένοις, δεσμοῖσιν ἐξεργασμένα·
 Ὡς γὰρ σέσωσται, πυρφοροῦσα Παρθένος,
 Σελασφόρον τεκοῦσα, τὸν εὐεργέτην,
 Ἰορδάνου τε, ρεῖθρα προσδεδεγμένα.

Χρίεις τελειῶν, τὴν βρότειον οὐσίαν,
Ἄναξ ἀναρχε, Πνεύματος κοινωνία,
 Ῥοαῖς ἀχράντοις, ἐκκαθάρας καὶ σκότους
 Ἰσχὺν θριαμβεύσας τε, τὴν ἐπλημένην,
 Νῦν εἰς ἀληκτον, ἐξαμείβει βίον.

Ἐξαποστειλάριον· Ἐπεσκεψάτο ἡμᾶς.

Επεφάνη ὁ Σωτὴρ, ἡ χάρις ἡ ἀλήθεια, ἐν ρεῖθροισ ταῦ Ἰορδάνου, καὶ τοὺς ἐν σκότει καὶ σκια, καθευδοντας ἐφώτισε· καὶ γὰρ ἦλθεν ἐφάνη, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Ἐκ τρίτου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους 5· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,

Ἦχος α'. Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Φῶς ἐν φωτός, ἔλαμψε τῷ κόσμῳ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπιφάνεις Θεός· τοῦτον λαοὶ προσκυνήσωμεν.

Ὁ αὐτός.

Πῶς σε Χριστέ, δοῦλοι τὸν Δεσπότην ἀξίως τιμήσωμεν; ὅτι ἐν τοῖς ὕδασι πάντας ἡμᾶς ἀνεκαίνισας.

Ὁ αὐτός.

Σὺ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθεὶς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὰ ρεῖθρα ἡγίασας, τῇ παλάμῃ τοῦ δούλου χειροθετούμενος, καὶ τὰ πάθη τοῦ Κόσμου

ἰώμενος. Μέγα τὸ μυστήριον τῆς οἰκονομίας σου! φιλάνθρωπε Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Τὸ ἀληθινὸν φῶς ἐπεφάνη, καὶ πᾶσι τὸν φωτισμὸν δωρεῖται. Βαπτίζεται Χριστὸς μετ' ἡμῶν, ὁ πάσης ἐπέκεινα καθαρότητος· ἐνίσει τὸν ἀγιασμὸν τῷ ὕδατι, καὶ ψυχῶν τοῦτο καθάρσιον γίνεται· ἐπίγειον τὸ φαινόμενον, καὶ ὑπὲρ τοὺς οὐρανοὺς τὸ νοούμενον· διὰ λουτροῦ σωτηρία, δι' ὕδατος τὸ Πνεῦμα· διὰ καταδύσεως, ἢ πρὸς Θεὸν ἡμῶν ἀνοδος γίνεται. Θαυμάσια τὰ ἔργα σου Κύριε! δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Ο περιβάλλον τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ρεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνεια· καὶ τὴν ἐμὴν καθαίρεται καθαρσιν, ὁ τῆ κόσμου αἴρων τὴν ἀμαρτίαν· καὶ ὑπὸ τῆ συγγενοῦς ἀνωθεν μαρτυρεῖται Πνεύματος, Υἱὸς μονογενῆς ὑπάρχων τοῦ ὑψίστου Πατρός· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ ἐπιφανεὶς καὶ σώσας ἡμᾶς, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ανατολίου.

Νάματα Ἰορδάνεια περιβάλου Σωτὴρ, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον· καὶ ἐκλίνας κορυφὴν τῷ Προδρόμῳ, ὁ τὸν οὐρανὸν μετρήσας σπιθαμῇ· ἵνα ἐπιστρέψῃς κόσμον ἐκ πλάνης, καὶ σώσῃς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἦχος β'. Ανατολίου.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν Ἰορδάνῃ ἦλθε βαπτισθῆναι. Σήμερον Ἰωάννης ἀπτεται, κορυφῆς τοῦ Δεσπότητος. Αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐξέστησαν, τὸ παράδοξον ὀρώσας μυστήριον. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἰδὼν ἀνεστρέφετο· Ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν· Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς ὀφθέντι, καὶ φωτίσαντι τὸν κόσμον.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπολύσις.

Εἶτα τοῦ Ἱερέως τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἐνδεδυμένου, καὶ ἐπιφερομένου τὸ τίμιον Ξύλον ἀνά χεῖρας, προπορευομένου τε τοῦ θυμιατοῦ, καὶ τῶν λαμπάδων, ἐξερχόμεθα τοῦ Ναοῦ, καὶ ἀπερχόμεθα ἐν τῇ βρύσει, ἢ ἐν τῇ πηγῇ τοῦ ὕδατος, ψάλλοντες τὰ Τραπάρια, Ἦχος πλ. δ'. τὸ, Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὕδατων. Καὶ ἐκτελεῖται καθεξῆς ἐκείσε ἡ τοῦ Ἀγιασμοῦ Ἀκολουθία· ἡγουν αἱ Προφητεῖαι, ὁ Ἀπόστολος, τὰ Εὐαγγέλιον, καὶ αἱ Εὐχαί, ὡς προεῖρηται. Καὶ μετὰ τὸ ῥαντισθῆναι πάντας ἐκ τοῦ ἀγιασθέντος ὕδατος, ψάλλομεν τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ τὸ Κουτάκιον. Ὑποστρέφον

τες δὲ, εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῶ· καὶ δοξάζοντες, ψάλλομεν, τὸ τροπάριον τῆς ἡ. Ὤδης· Τριάδος ἡ φανερώσις. Εἶτα, γενομένης Ἐκτενῆς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως, ἀσπαζόμεθα τὸ τίμιον Ξύλον τοῦ Σταυροῦ, καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ψάλλομεν, ἀντὶ τῶν Τυπικῶν, τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄.

Στίχ. α΄. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἶκῳ Ἰακώβ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β΄. Ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ΄. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ΄. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄.

Στίχ. α΄. Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεὶς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β΄. Ὅτι ἐκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. γ΄. Περιέσχον με ὡδίνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εὐροσάν με.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. δ΄. Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Θ̅ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, κτλ.

Ἀντίφωνον Γ΄. Ἦχος α΄.

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

Στίχ. β΄. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

Στίχ. γ΄. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρῶν, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

Στίχ. δ΄. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοί τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

Εἰσοδικόν.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ Κοντάκιον.

Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου,

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλουῖα.

Κοινωνικόν.

Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις. Ἀλληλουῖα.

Τῆ Ζ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἡ Σύναξις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐάν ἡ παρεῦσα ἡμέρα τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ΄. τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ α΄. τοῦ Ἦχου. Εἰσοδος. Προκείμενον, Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἀπόστιχα Ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, τὰ συνήθη. Πολυέλιος, ἀντὶ τοῦ Ἀμώμου. Καταβασίαι, Στίθει θάλασσης. Ἡ Τιμωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ δ΄. Ὤδὴ τῶν Κανόνων τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου. Εἰς τοὺς Αἵθους Ἀναστάσιμα δ΄. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ΄. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Ἰπερευλογημένη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν... Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Κυριακῇ μετὰ τὰ Φῶτα. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Ὁ τῶν ὑπὲρ νοῦν. Κοινωνικόν, Αἰνεῖτε, καὶ μετ' αὐτό, Ἐν Ἰορδάνῃ, κτλ.

Ἐάν δὲ τύχη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται καθὼς ἴσται τετυπωμένη.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχ. ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς τρία. Ἦχος β΄.

Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, τὸν φωτίσαντα πάντα ἄνθρωπον, ἰδὼν ὁ Πρόδρομος, βαπτισθῆ-

ναι παραγεγόμενον, χαίρει τῇ ψυχῇ, καὶ τρέμει τῇ χειρὶ· δείκνυσιν αὐτόν, καὶ λέγει τοῖς λαοῖς· Ἴδε ὁ λυτρούμενος τὸν Ἰσραὴλ, ὁ ἐλευθερῶν ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς. Ὡ ἀναμάρτητε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, ὑπὸ δούλου βαπτιζομένου, καὶ τῇ τοῦ Πνεύματος παρουσίᾳ μαρτυρουμένου, ἔφριξαν ὁρῶσαι Ἀγγέλων στρατιαί· φωνὴ δὲ οὐρανόθεν ἠνέχθη ἐκ Πατρὸς· Οὗτος ὃν ὁ Πρόδρομος χειροθετεῖ, Υἱὸς μου ἐπάρχει ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ νυδάκησα· Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα, σὲ τὴν πηγὴν ἐδέξαντο· καὶ ὁ Παράκλητος, ἐν εἶδει περιστρεφῶς κατήρχετο· κλίνει κορυφὴν, ὁ κλίνας Οὐρανούς· κράζει καὶ βοᾷ, πληρὸς τῷ Πλαστοργῶ· Τί μοι ἐπιτάττεις τὰ ὑπὲρ ἐμέ; ἐγὼ χρεῖαν ἔχω τοῦ σου Βαπτισμοῦ. Ὡ ἀναμάρτητε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Προδρόμου,
Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Πανεύφημε Πρόδρομε Χριστοῦ, Βαπτιστὰ Θεόληπτε, σὲ εὐσεβῶς μακαρίζοντες, Χριστὸν δόξαζομεν, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, κλίναντα τὴν κάραν σοι, καὶ φύσιν τῶν βροτῶν ἀγιάσαντα. Αὐτὸν αὖν πρέσβευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Υπόθεν προσέβλεψας σοφὴ, Ἰωάννη Πρόδρομε, Πατὴρ τὴν δόξαν τὴν ἀρρήτον, Υἱὸν ἐν ὕδατι· καὶ τὸ Πνεῦμα εἶδες ἐπελθόν ὡς πέλειαν, καθαῖρον καὶ φωτίζον τὰ πέρατα· διὸ Τριάδος σε, μυστηπῶλον ἀναμελῶντες, σου τιμῶμεν, τὴν θείαν πανήγυριν.

Ρώσθεις θεία χάριτι Χριστοῦ, Βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομε, σὺ τὸν Ἀμνὸν ἡμῖν ἔδειξας, τὸν κόσμον αἴροντα, ἀμαρτίαις πάσας· καὶ αὐτῷ προσήρμασας, δυάδα Μαθητῶν χαίρων σήμερον· ἂν καθικέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Ἦχος πλ. β'.

Εἰσαρκε Δύχνε, Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος, βλάστημα Στείρας, φίλε ταῦ ἐκ Παρθένου, ὃν σκιρτήμασι νηδύος προσεκύνησας, καὶ ἐβάπτισας νάμασι τοῦ Ἰορδάνου· τούτῳ πρέσβευε δεόμεθα Προφήτα, τὰς τῶν μελλάντων ἡμᾶς ἐκφυγεῖν τραχυμίας. Καὶ νῦν, Ὁ αὐτός.

Θεὸς Λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκί, τῷ γενεῶν τῶν ἀνθρώπων· ἴστατο βαπτισθῆναι ἐν Ἰορδάνῃ καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτὸν ὁ Πρόδρομος· Ἦὼς ἐκτείνω χεῖρα, καὶ ἄψομαι κορυφῆς κρα-

τούσης τὰ σύμπαντα; Εἴ καὶ ἐκ Μαρίας ὑπάρχεις βρέφος, ἀλλ' οἶδά σε Θεὸν προαιώνιον· ἐπὶ γῆς βαδίζεις, ὁ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ· καὶ δούλος Δεσπότην, βαπτίζειν οὐ μεμάθηκα. Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Εἴσοδος. Προκείμενον, Ἦχος βαρύς.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐν τῇ γῆ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος ἐποίησεν.

Στίχ. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ἡ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ.

Στίχ. Τί σοι ἔστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ως εἶδε σε Δέσποτα, ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος πρὸς αὐτὸν ἀφικόμενον, ἔκλαμβος γενόμενος, ὡς εὐγνώμων δούλος, σὺν φόβῳ ἐβόα· Τίς ἢ ταπεινώσις Σωτῆρ; τίς ἢ πτωχεία, ἣν περιβέβλησαι; ὁ πλούτῳ ἀγαθότητος, ταπεινωθέντα τὸν ἄνθρωπον, ἀνυψώσας ὡς ἐσπλαγγνος, ὡς αὐτὸν ἐνδυσάμενος.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Δεῦρο δὴ μοι σήμερον, ἐπιτελοῦντι μυστήριον, τῷ Πρόδρομῳ ἀντέφησε, φρικτῶς διακόνησον, ὁ Σωτῆρ τῶν ὄλων, καὶ μὴ δειλιάσης· τὸν συντριβέντα γὰρ Ἀδάμ, τῇ ἀμαρτίᾳ καινοποιούμενος, βαπτίζομαι ὡς ἄνθρωπος, ἂν κατὰ φύσιν ἀμόλυτος, Ἰορδάνου τοῖς ὕδασι, ἐν οἷς βλέπεις παρόντα με.

Στίχ. Τί σοι ἔστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Ἡλιον ῥυπτόμενον, τίς γηγενῶν ἐθέασατο; Ἰωάννης ἀντέφησε καὶ τὸν ἐπενδύοντα οὐρανὸν νεφέλαις, γυμνούμενον ὄλον, καὶ τὸν πηγὰς καὶ ποταμούς, δημιουργοῦντα ὕδασι βαίνοντα; ἐκπλήττομαι τὴν ἄφαντον, οἰκονομίαν σου Δέσποτα! μὴ βαρύνῃς τὸν δούλόν σου, φοβέροῖς ἐπιτάγμασιν (*).

(*) Τὰ παρόντα τρία Προσόμοια τῶν Ἀποστίχων, ὡσαύτως καὶ τὰ ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τοῦ Ἁγίου Θεοδοσίου (ἔρα ἔμπροσθεν εἰς τὰς 14. τοῦ παρόντος), φέρουσιν ἀκροστιχίδα, Ἡ δὲ Ἰωσήφ· ἐλλείπουσιν ἄμφω δύο Τροπάρια, πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν δύο τελευταίων γραμμάτων τῆς ἀκροστιχίδος, ἅπερ οὐδὲ ἐν τοῖς ἀνά χειρας δυοῖ χειρογράφοις ἀπαντῶνται. Ταῦτα δὲ τὰ ἐξ, διάλογον περιέχουσι τοῦ Προδρόμου πρὸς τὸν Κύριον, καὶ τούτου πρὸς ἐκείνον.

Δόξα, Ἦχος δ'. Βυζαντος.

Ος τοῦ Πνεύματος ἔραστῆς, καὶ τῆς χάρι-
τος θεοφθογγος χελιδῶν, τραυῶς τὴν οἰ-
κονομίαν τοῦ Βασιλέως, βροτῶν τῷ γένει ἐξ
Ἀγνῆς φαιινῶς ἀνατείλαντος, εἰς μερόπων ἀνά-
πλασιν, κατεμήνυσας Πρόδρομε (*), τῶν σκυ-
θρωπῶν ἠθῶν, ἀπελαύνων τὸ τέρμα, καὶ ζωῆς
αἰδίου ἐπιλαβέσθαι ἰθύνων, τὰς καρδίας τῶν ἐν
μετανοίᾳ βαπτιζομένων, μάκαρ θεόληπτε.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Δεῦτε μιμησώμεθα τὰς φρονίμους Παρθένους·
δεῦτε ὑπαντήσωμεν τῷ φανέντι Δεσπότη·
ὅτι προῆλθεν ὡς νυμφίος πρὸς τὸν Ἰωάννην· ὁ
Ἰορδάνης ἰδὼν σε ἔπηξε καὶ ἔμεινεν· ὁ Ἰωάν-
νης ἐβόα· Οὐ τολμῶ κρατῆσαι κορυφῆς ἀθα-
νάτου· τὸ Πνεῦμα κατήρχετο, ἐν εἶδει περιστε-
ρᾶς, ἀγιαῖσαι τὰ ὕδατα· καὶ φωνὴ οὐρανόθεν·
Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον,
σῶσαι γένος ἀνθρώπων, Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, Ἦχος β'.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρ-
κέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρο-
με· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σε-
βασμώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι
κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον· Ὄθεν τῆς ἀλη-
θείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ
ταῖς ἐν Ἀδῇ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν
αἴροντα τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέ-
χοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐκ Παρθένου Μαρίας,
καὶ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος ὑπὸ Ἰωάν-
νου, τὸ πνεῦμα κατήλθεν ἐπ' αὐτὸν, ὀρώμενον
ἐν εἶδει περιστερᾶς· διὰ τοῦτο ὁ Προφήτης,
σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ἔλεγε κραυγάζων· Δόξα τῇ
παρουσίᾳ σου Χριστέ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου·
δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλόνηπτε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τοῖς ρείθροις βλέψας σε τοῦ Ἰορδάνου,
βαπτισθῆναι θέλοντα, ὁ μέγας Πρόδρο-

(*) Ἐν τῷ εἰς μεμβράναν χειρογράφῳ, οὕτως ἀναγινώ-
σκειται αὕτη ἡ περιεκτικὴ· Βροτῶν τὸ γένος, ἐξ Ἀ-
γνῆς φαιινῆς (Γρ. Φαιινῶς) ἀνατείλαντος, εἰς
μερόπων ἀνάπλασιν, κατεφώτισας ἐνδοξε.

μος Χριστέ, ἐν εὐφροσύνῃ ἐκραυγάζεν· Ἦλθες
ἐφάνης τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ Πεντηκοστός· ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς,
Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, εἰς ἡ· καὶ τοῦ Ἀ-
γίου, εἰς ε'. οὐ ἡ ἀκροστιχίς·
Βαπτιστὰ Χριστοῦ, τοὺς ἐπαίνους μου δέχου.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Τῷ τὴν ἄβατον.

Βαπτιζόμενον, τῷ τῶν παθῶν μου κλύδωνι,
Πρόδρομε ταῖς πρεσβείαις σου, φθάσας
διάσωσον· ἀπαθείας γὰρ αὐτός, γέγονας δο-
χεῖον σεπτὸν, καὶ καθαρῶτατον, Κυρίῳ ἄνω-
θεν, ἐκ βρέφους ἀνακείμενος.

Αγαλλόμενος, ὁ Θεῷ παριστάμενος, Ἀγγε-
λος τὸν ἰσαγγελον, εὐηγγελίσατο, Ζαχα-
ρία τῷ σεπτῷ, σοῦ ἱεραρχοῦντι Πατρὶ, σὲ
παμμακάριστε, Κυρίου Πρόδρομον, καὶ φίλον
γενησόμενον.

Πλήρης γέγονας, τοῦ Παναγίου Πνεύματος,
ἔτι κοιλία σῆς Μητρός, ἔνδον φερόμενος·
καὶ σκιρτήματι τερπνῷ, τὸν τῆς Παρθενίας
καρπὸν, χαίρων ἐμήνυσας, καὶ προσεκύνησας,
Προφήτα πανσεβάσμιε.

Τὸν τὴν ἄβατον, πᾶσιν ἀνθρώποις πρότερον,
ξένην ὁδὸν βιώσεως, ἀποτεμόμενον, καὶ
βαπτίσαντα Χριστὸν, ἐν ταῖς Ἰορδάνου ῥοαῖς,
ἀνευφημήσωμεν, Κυρίου Πρόδρομον, τὸν θεῖον
καὶ θεόφρονα.

Θεοτοκίον.

Γερώτατον, τῆς Παρθενίας Τέμενος, ἡ ἐν γα-
λῆσι Θεὸν Λόγον, κυροφήσασα, τῆς προσ-
τρέχοντα εἰς σέ, καὶ προσκαλουμένους Ἀ-
γνή, σῶζε πρεσβείαις σου, κινδύνων λύουσα,
τὴν ἔφοδον πανάμωμε.

Καταβασία.

• Στεῖβει θαλάσσης, κυματούμενον σάλον,
• Σ' Ἠπειρον αὐθις, Ἰσραὴλ δεδεγμένον·
• Μέλας δὲ πόντος, τριστάτας Αἰγυπτίων,
• Ἐκρυφεν ἄρδην, ὑδατόστρωτος τάφος,
• Ῥώμη κραταιᾷ δεξιᾷ τοῦ Δεσπότη.

ᾠδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως.

Στειρώσεως τὸ ὄνειδος διαλύσας, ἐπέγνωσ
τῆς Παρθένου τὸν θεῖον Τόκον, σκιρτήσας
ἀγαλλόμενος ἐν κοιλίᾳ, Μητρός πανεύφημε,
Ἀγγέλων σύσκηνε, τοῦ Κυρίου Πρόδρομε, μυστα
τῆς χάριτος.

Τὰς τρίβους προητοίμασας τοῦ Κυρίου, βα-
δίσας πρὸ προσώπου αὐτοῦ Προφήτα·
ὡς λύχνος πᾶσι φαίνων γὰρ τὸ τῆς δόξης,
Πατρός ἀπαύγασμα, φανέν ἐν σώματι, δι'
ὑδατος ὑπέδειξας, πάντων πρόκριτε.

Ανέτειλας ὡς ὄρθρος δικαιοσύνης, τὸν Ἥλιον μνηύων τοῖς ἐν τῷ σκότει· τῆς πάντων σωτηρίας σὺ γὰρ ἐγένου, κήρυξ καὶ Πρόδρομος, καὶ πᾶσιν ἔλεγες· Τῷ Χριστῷ προσελθετε, πίστει καὶ σώζεσθε.

Θεοτοκίον.

Χαράν τὴν ἀνεκλάλητον δεξαμένη, συνέλαβες ἄσπύρως τὸν σὸν Δεσπότην, τὸν πᾶσαν τὴν ὑφήλιον Θεομῆτορ, ἀνακαλούμενον· ὧ καὶ κραυγάζομεν· Ὡς ἐκ ἔσιν Ἅγιος, πλήν σε Κύριε.

Καταβασία.

- » **Ο**σοὶ παλαιῶν ἐκκελύμεθα βρόχων,
- » Βορῶν λεόντων συντεθλασμένων μύλας,
- » Ἀγαλλιῶμεν, καὶ πλατύνωμεν στόμα,
- » Λόγῳ πλέκοντες ἐκ λόγων μελωδίας,
- » Ὡ τῶν πρὸς ἡμᾶς ἦδεται δωρημάτων.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ο μέγας ὑετός, πρὸς ποτάμεια ρεῖθρα, προέρχεται σαρκί, βαπτισθῆναι θελήσας· πρὸς ὃν ὁ θεῖος Πρόδρομος, ἐκθαμβούμενος ἔλεγε· Πῶς βαπτίσω σε, ῥύπον μὴ ἔχοντα ὅλως; πῶς ἐκτείνω με, τὴν δεξιάν ἐπὶ κάραν, ἣν τρέμει τὰ σύμπαντα;

Δόξα, καὶ νῦν Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εκὼν κατήλθεν ἐπὶ γῆς, καὶ ἐσαρκώθη δι᾽ ἡμᾶς, ὡς εὐδόκησεν αὐτός, ὁ ἀκατάληπτος Θεός, καὶ βαπτισθῆναι ἠνέσχετο ὁ φωτισμός ἡμῶν· ὅθεν πρὸς αὐτὸν ἀπεφθέγγετο, ὁ Πρόδρομος βοῶν· Οὐ τολμῶ σου Σωτήρ, τῆς κορυφῆς ἐφάψασθαι, ὁρῶν σου τὸ ἀκατάληπτον Κύριε. Ὁ πάντα Λόγε, πρὸς τὸ συμφέρον, οἰκονομήσας, δόξα σοι.

Ὡδὴ δ΄. Ὑμνῶ σε ἀκοῆ γὰρ Κύριε.

Ρυπῶντας ἀποπλύνειν ὕδατι, ἀπεσάλῃς πρὸς τοῦ Δεσπότη, εὐτρεπίζων δέχεσθαι, τὸν αἶροντα τὴν ἀμαρτίαν Χριστὸν, καὶ τὴν πλάνην ἀπελαύνοντά, θεογνωσίας αἴγλη πανσεβάσμιε.

Ιοῦ με δρακοντίου δήγματος, ἰαθῆναι μάκαρ δυσώπει, ὁ τὸν Χριστὸν νάμασι, βαπτίσας τοῖς τοῦ Ἰορδάνου· ἐν ᾧ τῶν δρακόντων ἐμφωλεύουσιν, τὴν πονηρίαν ὁ Σωτήρ συνέθλασε.

Σοφία τοῦ Θεοῦ κοσμούμενος, προεληλύθας Χριστοκήρυξ· βοῶντος γὰρ γέγονας, κραυγάζουσα Μετανοεῖτε φωνή· ὡς Προφήτης προηγορεύσας, τὸν ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους σε δεικνύοντα.

Τὴν ξένην καὶ ἀνθρώποις ἄτριπτον, ἐπαγόμενος πολιτείαν, ἐπέσης τοῖς ὕδασι, πανάρισε τοῦ Ἰορδάνου, φωνῆς τοῦ Πατρὸς ἀκροασόμενος, καὶ παρουσίαν Πνεύματος ὀψόμενος.

Θεοτοκίον.

Ο πάντα πλαστοουργήσας Κύριος, καθ' ἡμᾶς αὐτὸς πλαστοουργεῖται· ὑποδύς γὰρ Πάναγνε τὴν μήτραν σου τὴν παναγίαν, μορφὴν τῶν ἀνθρώπων ἠμφιάσατο, καὶ τὴν αὐτοῦ εἰκόνα διεσώσατο.

Καταβασία.

- » **Π**υρσῷ καθαρθεῖς, μυστικῆς θεωρίας,
- » Ὑμνῶν Προφήτης τὴν βροτῶν καινουργίαν,
- » Ῥήγνυσι γῆρυν, Πνεύματι κροτουμένην,
- » Σάρκωσιν ἐμφαίνουσιν ἀρρήτου Λόγου,
- » Ὡ τῶν δυναστῶν, τὰ κράτη συνετριβή.

Ὡδὴ ε΄. Ὁ φωτισμός.

Υπερφυῆς, ἀρετῆς λαμπηδόσιν ἠγλαῖσμένος, ὡς ἐξ οὐρανοῦ μυσταγωγίας, ρεῖθροις ἐπέστης, Ἰορδάνου βαπτίζων, καὶ καθαίρων διὰ τοῦ ὕδατος Πρόδρομε τοὺς πίσει, ψυχῆς προσιόντας σοι.

Τὸ καθαρὸν, καὶ ἀκήρατον φέγγος μελλῶν βαπτίζειν, σκευὸς καθαρότητος ἀνεδείχθης· μείζων γὰρ πάντων, ὑπ' αὐτοῦ προεκρίθης, Προφητῶν τε σεβασμιώτερος· τὸν προφητευθέντα ἰδεῖν γὰρ ἠξίωσαι.

Ο προσταλεῖς, πρὸ προσώπου Κυρίου καὶ τὰς εὐθείας, τρίβους τοῖς ἀνθρώποις ὑποδεικνύων, ἀπτεται τρέμων κορυφῆς τοῦ Δεσπότη, καὶ βαπτίζει λέγων ὁ Πρόδρομος· Ἔτερον ἐκτός σου, Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Θεοτοκίον.

Υἱὸς Θεῶ, ὁ Υἱὸς σε Παρθένε σαφῶς ἐδείχθη, ἔργα ὡς Θεὸς τελῶν βεβλήσει μόνῃ· ὅθεν σε πάντες ἀληθῶς Θεοτόκον, καὶ κυρίως ἐπονομάζομεν· ἄλλην γὰρ Μητέρα, Θεῶ οὐ γινώσκομεν.

Καταβασία.

- » **Ε**χθροῦ ζοφώδους, καὶ βεβορβορωμένου,
- » Ἰὸν καθάρσει, Πνεύματος λελουμένοι,
- » Νεῶν προσωρμίσθημεν, ἀπλανῆ τρίβον,
- » Ἄγουσαν ἀπρόσιτον, εἰς θυμηδίαν,
- » Μόνοις προσιτήν, οἷς Θεὸς κατηλλάγη.

Ὡδὴ ς΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Στῷ Λόγῳ φωνῆ προεληλύθας, καὶ ὡς Ἐωσφόρος ἀσὴρ ἀνατέταλκας, προκαταγγέλλων Πρόδρομε, σαφῶς Δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον.

Επιγείους φροντίδας ἠγνόησας καὶ τὰς οὐρανίους ἐλπίδας ἐπλούτησας, ἐπὶ τῆς γῆς ὡς Ἄγγελος, τὴν ζωὴν διανύσας πανόλβιε.

Προφητῶν σε σφραγίδα γινώσκομεν, ὡς τῆ Παλαιᾶ καὶ Καινῆ μεσιτεύσαντα· καὶ Βαπτιστὴν καὶ Πρόδρομον, τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ καταγγέλλομεν.

Θεοτοκίον.

Ανερμήνευτος ὄντως ἡ σύλληψις, ἄφρατος ὁ τόκος σὺν καὶ ἀκατάληπτος, πᾶσι πιστοῖς γνωρίζεται, καὶ πιστεύεται μόνῃ Θεόνυμφε.

Καταβασία.

- » Ἰμερτὸν ἐξέφηνε σὺν πανολβίῳ,
- » Ἦχος Πατὴρ, ὃν γαστρὸς ἐξηρεύξατο.
- » Ναὶ φησιν, Οὗτος συμφυὴς γόνος πέλων,
- » Φώταυγος ἐξώρυσεν ἀνθρώπων γένους,
- » Λόγος τέ μου ζῶν, καὶ βροτὸς προμηθεΐα.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν σωματικὴν σου παρουσίαν δεδοικῶς ὁ Ἰορδάνης, τρόμῳ ὑπεστρέφετο· τὴν πνευματικὴν δὲ λειτουργίαν ἐκπληρῶν ὁ Ἰωάννης, φόβῳ ὑπεστέλλετο· τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις ἐξεπλήττοντο, ὀρώσασί σε ἐν ρείθροις σαρκὶ βαπτιζόμενον· καὶ πάντες οἱ ἐν τῷ σκότει κατηυγάζοντο, ἀνυμνοῦντες σὲ τὸν φανέντα, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα.

Ὁ Οἶκος.

Τῷ τυφλωθέντι Ἀδαμ ἐν Ἐδέμ, ἐφάνη Ἦλιος ἐν Βηβλεὲμ, καὶ ἠνοιξεν αὐτοῦ ταῖς κόρας, ἀποπλύνας αὐταῖς Ἰορδάνου τοῖς ὕδασι τῷ μεμελανωμένῳ καὶ συνεσκοτισμένῳ, φῶς ἀνέτειλεν ἄσθεσον· οὐκ ἔτι αὐτῷ νύξ, ἀλλὰ πάντα ἡμέρα· τὸ πρὸς πρῶτῳ πρῶτῳ, δι' αὐτὸν ἐγενήθη· δειλινὸν γὰρ ἐκρύβη ὡς γέγραπται· εὗρεν αὐγὴν, ἐγείρυσαν αὐτόν· ὁ πρὸς ἐσπέραν πεσῶν, ἀπηλλάγη τοῦ γνόφου, καὶ ἔφθασε πρὸς Ὁρθρον τὸν φανέντα, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα.

Συναξάριον.

Τῆ Ζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Σύναξις τοῦ Ἁγίου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Συνέδραμε δὲ καὶ ἡ τῆς παντίμου καὶ ἀγίας αὐτοῦ Χειρὸς πρὸς τὴν Βασιλεύουσαν μετένεξις.

Στίχοι.

Ἐρχή σε γλώσσα Κήρυξ πῶς ἂν αἰνέσῃ,
Ὀν γλώσσα Χριστοῦ γηγενῶν μείζω λέγει;

Μνήμη ἐβδομάτῃ Προδρόμου λάχεν αἰδοίοιο.

Τῇ ἐπαύριον τῶν Ἁγίων Θεοφρασίων, τὴν Σύναξιν τοῦ πανίρου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ, ὡς τῷ Μυστηρίῳ τοῦ Δεῖου Βαπτίσματος, ὑπουργήσαντος, περιλαβόμεν ἐξ ἀρχῆς καὶ ἀνωθεν ἰορτάζειν, συνταττομένην καὶ αὐτὴν ταῖς ἄλλαις αὐτοῦ παινήγυρσι, ἵνα μηδὲν τι τῶν ἐκείνου θαυμάτων παρασιωπήσωμεν. Συνέφθασι δὲ ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ ἡ τῆς παντίμου αὐτοῦ Χειρὸς πρὸς τὴν Βασιλίδαν μετένεξις, γεννημένη τσιουτοτρέπως.

Ἐν τῇ πόλει Σεβαστῇ, ἐν ἧ λίγεται τεθάφθαι τὸ τοῦ

Προδρόμου σώμα, Λουκᾶς ὁ Εὐαγγελιστῆς παραγεγόμενος, καὶ τὴν δεξιὰν Χεῖρα τοῦ προφητικοῦ ἐκείνου σώματος ἀφελόμενος, πρὸς τὴν ἑαυτῆ πόλιν ἠγάγετο Ἀντιόχειαν, πᾶμπολλα θαύματα ἐπιτελοῦσαν· ἐν αἷς, καὶ δράκων ἦν τις, ἐν τινι τῶν ταύτης ἐμφωλιῶν ἐρίων· ὃν οἱ τὴν πόλιν οἰκοῦντες, καὶ οἱ τῆς ἑλληνικῆς μοίρας, θεοποιοῦμενοι, δυσίφινταυσταῖα ἐτίμων. Καίρου δὲ προθαντος, ἐκκληρωσάτο τις τῶν Χριστιανῶν, τὸ ἑαυτοῦ θυγάτριον ἐπιδοῦναι τῷ δράκοντι· ὁ γὰρ δράκων οὗτος, τοῦ φωλιῶ ἐξερπύζων, καὶ ἀνέλπιστον φαινόμενος θάσμα, καὶ μίγιστον κεινηῶς τὸ θῦμα ἐδέχετο, καὶ τοῖς ὀδοῦσι ἐσπαράττει. Διὰ τοῦτο ὁ τῆς κόρης πατὴρ στεναγμοῖς τὸ Θεῖον, καὶ τὸν Πρόδρομον κατελιπάρει, πρὸς τὸ τὴν παῖδα αὐτοῦ πικροῦ θανάτου ἀπαλλαγῆναι· καὶ σοφίζεται τι τοιοῦτον.

Ἐξαιτεῖται προσκυνῆσαι τὴν ἀγίαν τοῦ Προδρόμου Χεῖρα· καὶ ἐν τῷ ἀσπάζεσθαι ταύτην, λανθανόντως τοῖς ὀδοῦσιν αὐτοῦ τὸν ἀντίχειρα δακτυλον ἐκκόπτει, καὶ τοῦ ποδουμένου τυχῶν, ἔξιει τοῦ Ναοῦ. Καὶ δὴ ὡς ἡ τῆς θυσίας ἐφεστήκει ἡμέρα, καὶ τὸ τοῦ λαοῦ θιάτρου παρῆν, πρόσεισιν ὁ πατὴρ τὴν παῖδα ἐπιφερόμενος· καὶ γενόμενος πλησίον τοῦ δράκοντος, ἐπεί περ εἶδεν αὐτὸν κεινηῶτα, καὶ τοῦ θύματος ἐφιέμενον, τὸν ἱερὸν ἐκείνου δακτυλον ἀκνύσας μέσσην τοῦ φάρυγγος, τῇ τούτου ἐμβολῇ παραχρῆμα τὸν θάνατον αὐτῷ συνεισήνεγκε. Τούτων οὕτω τετελεσμένων, ὁ μὲν πατὴρ ζῶσαν τὴν παῖδα ἔχων ὑπέστρεψε, τὴν παραδόξον λύτρωσιν διηγούμενος· τὸ δὲ πλῆθος τοῦ λαοῦ τὸ ὑπερβάλλον τοῦ θαύματος ἐκπληττομένοι, εὐχαριστήριους φωνὰς ἀνεπέμπον τῷ Θεῷ καὶ τῷ Προδρόμῳ, μίγιστον οἶκον αὐτῷ δομησάμενοι.

Λέγεται δὲ, κατὰ τὴν τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ Ἑορτῆν, ἀνυψοῦσθαι ταύτην τὴν τιμίαν Χεῖρα ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως· ἐν δὲ τῷ ὑψοῦσθαι, ποτὲ μὲν ἐκτείνεσθαι, ποτὲ δὲ συσταλλεῖσθαι· καὶ τῇ μὲν ἐκτάσει αὐτῆς, εὐφορίαν δηλοῦσθαι καρπῶν· τῇ δὲ συστολῇ, ἀπορίαν καὶ ἔνδειαν. Διὰ ταῦτα πολλοῖς μὲν τῶν κατὰ καιροῦς βασανουμένων δι' ἰψώσεως ἦν τὸ ἐν κατασχέσει ταύτης γενεσθαι, ἐξαιρίτως δὲ Κωνσταντίνῳ καὶ Ῥωμανῷ τοῖς Περφυρεγεννήτοις. Ὁ δὲν, καὶ τούτων βασιλευόντων, ὑπὸ τινος Διακόνου τῆς Ἀντιοχείων Ἐκκλησίας, Ἰωβ προσαγορευμένου, ἡ τῆς τιμίας τοῦ Προδρόμου Χειρὸς ἐπαγωγή καὶ ἀνάκλησις ἐγένετο, κατ' αὐτὴν τὴν ἐπιλυχνίον ὥραν, ἐν ἧ τὸν Ἁγιασμόν ἔθος τελεῖν Χριστιανοῖς παραδέδοται· ἦν ὁ φιλόχριστος Βασιλεὺς ἐκ πεθοῦ κατασπασάμενος, ἐν τοῖς Βασιλείοις ἀπέθετο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τοῖς Φορακίειν.

Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Βάτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος.

Ιερουργήσας τὸ Βάπτισμα, καὶ τελειώσας Πρόδρομε τὰ πρὸς Θεόν, σαφῶς δοθέντα σοι Μυστήρια, ὡς ἀρνίον ἄκακον ἱεουργούμενος, προσηνέχθης θυσία· διὸ μετὰ σοῦ συμφῶνως ψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νέος Ἠλίας γενόμενος, σὺν παρρησίᾳ Πρόδρομε καὶ βασιλεῖς, σαφῶς ἐλέγχεις ἀνομήσαντας, σοῦ τὸν βίον αὐλον ἐπίδοικνύμενος, ὡς ἐκεῖνος τρισμάκαρ· διὸ μετὰ σοῦ Προφήτα ψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο Προφητῶν περισσότερος, καὶ Ἀποστόλων Πρόδρομος τῶν τοῦ Χριστοῦ, τὸ θεῖον γέρας κληρωσάμενος, σὺ τῷ Νόμῳ πλήρωμα, καὶ ἀπαρχὴ σαφῶς, νέας χάριτος ὠφθης· διὸ μετὰ σοῦ τρισμάκαρ ψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Υμνολογίαις τὴν πάνταγον, καὶ Θεοδόχον Δέσποιναν πανευσεβῶς, ἀξίως πάντες ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν κηύσασαν, μονογενῆ ἡμῖν, τοῖς ἀνθρώποις ὀφθέντα· πρὸς ὃν οἱ πιστοὶ συμφώνως ψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία.

- » **Ε**φλεξε ρείθρω, τῶν δρακόντων τὰς κάραις,
- » **Ο** τῆς καμίνου, τὴν μετάρσιον φλόγα,
- » Νέους φέρουσαν εὐσεβεῖς κατευνάσας·
- » Τὴν δυσκάθεκτον, ἀγλὺν ἐξ ἁμαρτίας,
- » Ὅλην πλύνει δέ, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.

ᾠδὴ ἡ. Κάμιμος ποτέ.

Σὲ τὸν ἐπὶ γῆς ἰσαγγελον φανέντα, παρηλλαγμένῳ πολιτεύματι, καὶ πάντων ἀνώτερον, Ἰωάννη παμμακάριστε, χαρμονικῶς γεραίρομεν, κράζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Μίαν ἐν τρισὶ, Θεότητος οὐσίαν, ὁμοουσίαις ὑποστάσεσι, Προφήτα μεμύησαι· τῇ φωνῇ γὰρ τοῦ Γεννήτορος, καὶ παρουσίᾳ Πνεύματος, ἔγνωσ τὸν βαπτισθέντα, Λόγον Θεοῦ τὸν αἰδίδιον.

Ορθρος νοητὸς, τὸν ἥλιον μηνύων, τὸν ἐκ Παρθένου ἀνατείλαντα, ἐκ Στείρας προέδραμες, Ἰωάννη πανσεβάσμιε· καὶ τὸν Ἀμνὸν ἐκήρυξας, κόσμου τὴν ἁμαρτίαν, φιλανθρωπία τὸν αἶροντα.

Υπερθεν ἡμᾶς, νῦν μάκαρ ἐποπτεύων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις διαφυλάξον, τῷ θεῷ κηρύγματι, ἐπομένους σὺ πανόλβιε, καὶ διδαχαῖς ἐμμένοντας, Πρόδρομε ταῖς ἐνθέοις, καὶ σωτηρίοις σου δόγμασι. Θεοτοκίον.

Δόξης τοῦ Πατρὸς, συνέλαβες ἀφράστως, τὸ προαιώνιον ἀπαύγασμα, καὶ Λόγον τὸν ἀναρχον, ἐν ἀρχῇ ὄντα νοούμενον· καὶ νῦν ἐκ σῆ πρωτότοκον, Πάναγνε γεγονότα, ἀναλλοιώτως τῆς κτίσεως.

Καταβασία.

- » **Ε**λευθέρα μὲν κτίσις γνωρίζεται,
- » **Υ**ἱοὶ δὲ φωτὸς, οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι.
- » Μόνος στεναρίζει τοῦ σκότους ὁ προστάτης
- » Νῦν εὐλογεῖτω συντόνως τὸν Αἴτιον,
- » Ἡ πρὶν τάλαινα τῶν ἔθνῶν παγκληρία.

ᾠδὴ ἡ. Ζ΄.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ Ζ΄. ᾠδὴ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, καὶ ἡ τοῦ Ἀγίου, ἐν ἡ λέγομεν Στίχῳ, Ἅγιε τοῦ Θεοῦ· ἡ, Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα.

Εκ τῆς ἐρημίας, ἡ Πρόδρομος φωνῇ, τὸν Λόγον δείκνυσι, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα· καὶ παρόντα περιχαρῶς, βαπτίζειν εὐτρεπίζεται, τὸν ταῖς ψυχαῖς καθαίροντα, τῆς ἁμαρτίας διὰ πίστεως.

Χάριστε καὶ Νόμος, μεσίτην σε σεπτὸν, σαφῶς προβάλλεται, τὸν μὲν σφραγίζοντα, τῆς δὲ ἀρχόμενον, τὸν ἀπάντων τῶν Προφητῶν, τῷ Λόγῳ προτιμώμενον, τὸν ὑπὲρ τὰ ὀρώμενα, νῦν βεβηκότα Πανσεβάσμιε.

Ο τοῖς ἀσωμάτοις, ἐφάμιλλον ζωὴν ἐπιδειξάμενος Ἀγγελικαῖς κορείαις συνευφραίνεται· καὶ τῷ θρόνῳ παρεστηκῶς, τοῦ Δεσπότη ἀγάλλεται, τοῖς εὐφημοῦσιν ἄφεςσι, καὶ σωτηρίαν ἐξαιτούμενος. Θεοτοκίον.

Υπερ εὐσπλαγχνίαν, ὁ πάντων Λυτρωτῆς, ἄνθρωπος γίνεται, καὶ σαρκικὴν καταδέχεται γέννησιν, φιλανθρώπως ὑπὲρ ἀνθρώπων, ὁ φύσει ὢν φιλάνθρωπος, παρθενικῆς ἐκ μήτρας σου, Θεογεννήτορ παμμακάριστε.

Καταβασία.

- » **Ο** τῶν ὑπὲρ νοῦν τῆ τόκῃ σὺ θαυμάτων!
- » **Ν**ύμφη Πάναγνε, Μῆτερ εὐλογημένη·
- » **Δ**ί ἧς τυχόντες, παντελοῦς σωτηρίας,
- » **Ε**πάξιον κροτοῦμεν, ὡς εὐεργέτη,
- » **Δ**ῶρον φέροντες, ὕμνον εὐχαριστίας.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Προφήτην σε προέφησε, τῶν Προφητῶν ὑπερτερον, ἐν γεννητοῖς ὁ Δεσπότης, γυναικῶν μείζονα πάντων· ὃν γὰρ Προφήται ἅπαντες, καὶ Νόμος προκατήγγειλαν, Χριστὸν σαρκὶ ἐώρακας· ὃν καὶ βαπτίσας ἐδείχθης, σεβασμιώτερος πάντων.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς· Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Επεφάνη ὁ Σωτὴρ, ἡ χάρις ἡ ἀλήθεια, ἐν ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιά, καθευδόντας ἐφώτισε· καὶ γὰρ ἦλθεν ἐφάνη, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους ζ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦγος α΄.

Φῶς ἐκ φωτὸς, ἔλαμψε τῷ κόσμῳ, Χριστὸς ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ ἐπιφανεὶς Θεός· τοῦτον λαοὶ προσκυνήσωμεν. Δίς.

Π ὡς σε Χριστέ, δούλοι τὸν Δεσπότην, ἀξίως τιμήσωμεν; ὅτι ἐν τοῖς ὕδασι, πάντα ἡμᾶς ἀνεκαίνισας.

Σὺ ἐν Ἰορδάνῃ, βαπτισθεὶς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὰ ρεῖθρα ἡγίασας, τῇ παλάμῃ τοῦ δούλου χειροθετούμενος, καὶ τὰ πάθη τοῦ κόσμου ἰώμενος. Μέγα τὸ μυστήριον τῆς οἰκονομίας σὺ φιλάνθρωπε Κύριε, δόξα σοι.

Τὸ ἀληθινὸν φῶς ἐπεφάνη, καὶ πᾶσι τὸν φωτισμὸν δωρεῖται· βαπτίζεται Χριστὸς μεθ' ἡμῶν, ὁ πάσης ἐπέκεινα καθαρότητος· ἐνέησι τὸν ἀγιασμὸν τῷ ὕδατι, καὶ ψυχῶν τοῦτο καθάρσιον γίνεται· ἐπίγειον τὸ φαινόμενον, καὶ ὑπὲρ τοὺς οὐρανοὺς τὸ νοούμενον· διὰ λουτροῦ σωτηρία· δι' ὕδατος τὸ Πνεῦμα· διὰ καταδύσεως, ἢ πρὸς Θεὸν ἡμῶν ἀνοδος γίνεται. Θαυμάσια τὰ ἔργα σου Κύριε! δόξα σοι.

Ο περιβάλλον τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ρεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνεια· καὶ τὴν ἐμὴν καθαίρεται καθαρσιν, ὁ τοῦ κόσμου αἴρων τὴν ἀμαρτίαν· καὶ ὑπὸ τοῦ συγγενῆς ἀνωθεν μαρτυρεῖται Πνεύματος, Υἱὸς μονογενῆς ὑπάρχων τῷ ὑψίστου Πατρὸς· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ ἐπιφανεῖς καὶ σώσας ἡμᾶς, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Αγγελος ἐκ στερωτικῶν ὠδίνων, προῆλθες Βαπτιστὰ, ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργάνων τὴν ἔρημον οἰκήσας, σφραγίς τε πάντων τῶν Προφητῶν ἐδείχθης· ὃν γὰρ ἐκεῖνοι πολυτρόπως ἐθεάσαντο, καὶ αἰνγματωδῶς προεκήρυξαν, τοῦτον βαπτίσει ἐν Ἰορδάνῃ κατηξιώθης· φωνῆς τε ἀκήκοας, Πατρικῆς οὐρανόθεν, μαρτυρήσης αὐτοῦ τὴν Υἱότητα· καὶ τὸ Πνεῦμα εἶδες περιστερᾶς ἐν εἶδει, τὴν φωνὴν ἔλκον ἐπὶ τὸν βαπτιζόμενον. Ἄλλ' ὡς πάντων τῶν Προφητῶν ὑπέρτερε, μὴ διαλίπης πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς σου τελούντων τὰ μνημόσυνα.

Καὶ νῦν, Ἦχος β΄.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν Ἰορδάνῃ ἦλθε βαπτισθῆναι· Σήμερον Ἰωάννης ἀπτεται κορυφῆς τοῦ Δεσπότη· Αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐξέστησαν, τὸ παραδόξον ὀρώσας μυστήριον. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἰδὼν ἀνεστρέφετο. Ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν· Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς ὀφθέντι, καὶ φωτίσαντι τὸν Κόσμον.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς, καὶ τὸ Εἰσοδικόν

αὐτῆς. Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστόν. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Ὡτῶν ὑπὲρ ἡμῶν. Κοινωνικόν, Εἰς μνημόσυνον· καὶ μετ' αὐτὸ, Ἐν Ἰορδάνῃ.

Τῆ Η΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῆ Ὁσίας Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τῆ Χοζεβίτου· καὶ τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Δομνίκης.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁσίου, Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῆς ψυχῆς τὴν ἀκρόπολιν, λογισμῶν οὐ κατέσεισας, προσβολαὶ Μακάριε· σὺ γὰρ ἐπαλξιν, ὡσπερ τὴν σὴν προβαλλόμενος, στερέμνιον ἀσκησιν, διετήρησας σαυτὸν, τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος, ἀπαράτρωτον, καὶ ἀπήμαντον ὄλως· καὶ παρέσης, τῷ Δεσπότη τῶν ἀπάντων, νικητικῶς στεφανούμενος.

Οὐχ ὀδῆ μῆκος ἰσχυσεν, οὐδὲ τόπων δυσχέρεια, παραλῦσαι Ὅσιε τὸ διάπυρον, τῆς πρὸς Θεὸν ἐκδημίας σου· καὶ κεῖ γὰρ γενόμενος, καὶ τοῖς τόποις εὐφρανθεῖς, οὐ οἱ πόδες ἐπάτησαν, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, οὐκ ἠμέλησας ὄλως, εἰμὴ φθιάσης, δι' ἀσκήσεως καὶ πόνων, καὶ πρὸς Σιών τὴν οὐράνιον.

Τὸν ἐγκάρδιον ἔρωτα, ὑποφαίνων τοῖς δακρυσι, κατανύξει Ἐνδοξε, γῆν κατέβρεχες, καὶ ταῖς θριξίν ἐναπέματτες, Χριστοῦ ὑποπόδιον, ἐννοῶν τε καὶ αὐτὸν, ὡς παρόντα καὶ βλέποντα, ὃν ἐπόθησας· καὶ ἰχνῶν ἐπελάβου διανοίας, θεωρίαις θειοτάταις, τὴν σὴν ψυχὴν ἀυγαζόμενος.

Ἔτερα τῆς Ἁγίας. Ἐδώκας σημείωσιν.

Εκ Δυσμῶν ἀνέτειλας, πρὸς τὴν Ἐσῶν πανόλβιε, ὡς ἀστὴρ φαεινότατος, ἀκτίσιν ἀσράπτυσσα, τῶν σῶν ἐναρέτων, πράξεων Ὁσία, καὶ κατεφώτισας πιστῶν, ταῖς διανοίας φέγγει θαιμάτων σου· διό σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν σὴν μνήμην γεραίρομεν, τὸν Χριστὸν μεγαλύνοντες, τὸν σεπτῶς σε δοξάσαντα.

Τρωθεῖσα τῷ ἔρωτι, τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης, ὡς Δομνίκα πανεύφημε, αὐτῷ ἠκολούθησας ἀπαρνησαμένη, ἐπίκληρον δόξαν, καὶ τῆς σαρκὸς ταῖς ἡδοναῖς, καὶ πᾶσαν βίου ἄλλην ἀπόλαυσιν· διάσε εἰσῳκίσατο, εἰς φωτεινότητα θάλαμον, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πάθη τοῦ Κυρίου σου, καὶ Ποιητοῦ ἀναπλάττουσα, ἐν αὐτῇ ἀναδεδειξαι, τοῦ Λόγου ὡς ποίημα, λογικὸν Ἡαρθένε· καὶ διὰ τοῦ λόγου, ἐπαιδαγωγήσας παθῶν, τῆς ἀλογίας τὰ παρεκκλίματα· διὸ καὶ καθ' ὁμοίωσιν, εὐδωποροῦσα ἀράδιμε, ἀληθὲς καὶ ἀκίβδηλον, τοῦ Θεοῦ ὠφθης ἀγαλμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α΄.

Ο περιβάλλον τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ρείθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνεια· καὶ τὴν ἐμὴν καθαίρεται κάθαρσιν, ὃ τῷ κόσμῳ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν· καὶ ὑπὸ τοῦ συγγενοῦς ἄνωθεν μαρτυρεῖται Πνεύματος, Υἱὸς μονογενῆς ὑπάρχων τοῦ ὑψίστου Πατρός. Πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ ἐπιφανεῖς καὶ σώσας ἡμᾶς, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. β΄. Αἱ Ἀγγελικαί.

Τὸ φωτιστικόν, καὶ φωτίζον τῆς ἀνθρώπου, φῶς αὐτολαμπές, σὺ ὑπάρχων Ἰησοῦ μου, ἐν ρείθροις Ἰορδάνη, βαπτισθεὶς ὅπως ἔλαμψας φῶς τὸ ὁμοίσιον Πατρί σου· ἐν ᾧ πᾶσα κτίσις φωτισθεῖσα, Χριστέ κράζει σου· Εὐλογημένος ὁ φανεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἡ θαλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Ως διὰ σαρκὸς, κορεσθῆναι θείας δόξης, δεῦτε νοητῶς, καθαρῶμεν τὰς αἰσθήσεις· καὶ τὸν Χριστὸν ἰδόντες, ἐν σαρκὶ βαπτιζόμενον, τὴν τε τοῦ δολίου διαθλῶντα, κάραν εὐφυνῶς ὑμνολογοῦντες, αὐτῷ κράζωμεν· Εὐλογημένος ὁ φανεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Τί σοι ἔστι θαλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Νᾶμα ζωτικόν, σὺ ποτίζεις Ἰησοῦ μου, ἐν τῷ ποταμῷ, Ἰορδάνη εὐσπλαγχνία, ἡμᾶς τῆς ἐκκαέντας, σοῦ τῷ δίψει φιλόνηρωπε· ὅθεν ποτισθέντες ἐκ πηγῆς σε, τῆς ἀθανάτου καὶ φωσφόρου, Χριστέ φάλλομεν· Εὐλογημένος ὁ φανεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Εν Ἰορδάνη ποταμῷ, ἰδὼν σε ὁ Ἰωάννης πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον, ἔλεγε Χριστέ ὁ Θεός· Τί πρὸς τὸν δούλον παραγέγονας, ρύπον μὴ ἔχων Κύριε; εἰς ἄγομα δὲ τίνος σε βαπτίσω; Πατρός; ἀλλὰ τούτου φέρεις ἐν σεαυτῷ. Υἱοῦ; ἀλλ' αὐτὸς ὑπάρχεις ὁ σαρκωθείς. Πνεύματος Ἁγίου; καὶ τοῦτο οἶδας δίδοναι τοῖς πιστοῖς διὰ στόματος. Ὁ ἐπιφανεῖς Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ιησὺς ὁ τοῦ Ναυῆ ἐν Ἰορδάνη ποταμῷ, διαβιβάζων τὸν λαόν, καὶ τοῦ Θεοῦ τὴν κιβωτὸν, ἐσκιαγραφεῖ τὴν μέλλουσαν εὐεργεσίαν· εἰκόνα γὰρ ἡμῖν ἀναμορφώσεως, καὶ τύπον ἀψευδῆ ἀναγεννήσεως, ἡ μυστικὴ διάβασις τῶν δύω, σκιαγραφεῖ ἐν τῷ Πνεύματι. Χριστὸς ἐφανῆ, ἐν Ἰορδάνη, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Βαπτίζεται Χριστὸς, ὁ τὸν κόσμον φωτίζων· ἐξ ὕψους ὁ Πατὴρ, ἐμαρτύρησε λέγων· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου, ἐν ᾧ ηὐδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε· Οὗτός ἐστιν, ὁ φωτίζων τὴν οἰκουμένην, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ αὐτοῦ, ὁ βαπτισθεὶς καὶ σώσας ὡς Θεὸς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ὁσίου.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ανοίξει τοῦ στόματος, δοῦναί μοι χάριν ἰκετεύσον, σοφίας Γεώργιε, τὴν ἀπαρχὴν Ἰησοῦ, ὅπως ἄσω σου, τὴν μνήμην κατ' ἀξίαν, ὁ ἄμουςος ἄσμασι, θείαις γηθόμενος.

Εν γῆ πεπολίτευσαι, ὡς περ ἀσώματος Μέλχιστε· συνήφθης ἐντεῦθεν δέ, τῶν Ἀσωμάτων χοροῖς, τῷ ποιήσαντι, ὠδαῖς ἐν τρισαγίαις, μέλπων καὶ δεχόμενος, τούτου τὴν ἔλλαμψιν.

Τοῦ κόσμου ἠλόγησας, ὑπερκοσμίοις ἐννοίαις σου· ἀσκήσας ἐν κόσμῳ δέ, ὅπου ἐτράφη· Χριστὸς, ἐξεδήμησας, ἀκήρατον πρὸς κόσμον, χοροῖς συναπτόμενος, τῶν πρωτοτόκων Σαφέ· Θεοτοκίον.

Ανοίξας τὸ στόμα μου, Ἀγνή προήρημαι μέλψαι σε, Σαφίαν τὴν τέξασαν, τὴν ἐνυπόστατον· ἀλλ' ὡς ἀναγνος, τὴν Πάναγνον ὡς θεῆμις, ὑμνήσαι μὴ σθένων σε, αἰτῷ βοήθειαν.

Κανὼν τῆς Ὁσίας, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τὴν καλλίπαιδα νῦν γεραίρω Δομνίκαν.

Ὁ Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Τῷ ἐνθέῳ πόθῳ τὴν ψυχὴν, Ἐνδοξῆς πτερῶσασα, τῶν σαρκικῶν θηράτρων ὑπερίπτασο· διὸ ἰκετεύω σε, θηρευθέντα με, ταῖς παγίσι τοῦ ὄφρου, σὲ ταῖς ἰκεσίαις, πάνσεμνε Δομνίκα ἀπολύτρωσαι.

Η κολούβεις χαίρουσα Χριστῶ, τούτου ἀνιχνεύουσα, τὴν ἱεράν νομοθεσίαν Πάινσεμνε· καὶ Παρθένων τάγμασι, συνηρίθμῃσαι, ὡς παρθένος καὶ ἄμωμος· ὅθεν σε τιμῶμεν, πίστει συνελθόντες Ἀξιάγαστε.

Νυσταγμὸν κακίας αὐδαμῶς, Ἐνδοξε νυστάζουσα, ἐπαγρυπνεῖς ταῖς φωταυγέσι πράξειςι, καὶ πρὸς φῶς ἀνέσπερον, ἐξεδήμησας, ταῖς ἐκεῖθεν λαμπρότησι, περιχεομένη, καὶ φωταγωγούσα. ταῦς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Καὶ πρὸ τόκου ἄφθορος ἀγνή, καὶ μετὰ τὴν κύησιν, Μήτηρ Θεῶ, ὑπερφυῶς διέμεινας· ὅθεν σε ποθήσασα, Δεῖω Πνεύματι, ἢ Δομνίκα ὀπίσω σου, ἄφθορος προσήχθη, τῷ Παμβασίλει Υἱῶ σου Ἀχραντε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὤδῃ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Λουόμενος δάκρυσιν οἰκείας, ἰλύος τὴν σάρκα κοσμικῆς, ἐκάθηρας καὶ ρεύμασιν, ὡς ποταμίαις ταύτοις δέ, τὴν τῶν δαιμόνων σύρροϊαν, ἀσκητικῶς κατεπόντισας.

Οσίως ἀμέμπτως καὶ δικαίως, τὸν βίον διέπρεψας σοφῆ, πρὸς δὲ καὶ πόνοις χρώμενος, ἀσκητικοῖς τὴν ἀπονον, διαγωγὴν κεκλήρωσαι, Δεομακάριστε Γεώργιε.

Αλοὺς Δεῖω ἔρωτι Παμμακάαρ, τῶν τόπων ἀγίων τῆς Σιών, πρὸς τίτους ἐπεδήμησας, καὶ κεῖ διαμεμένησας, ἕως θανάτου πάνσοφε, πιέζων πόνοις τὴν σάρκα σου. Θεοτοκίον.

Τὸν σὸν ὑμνολόγον ἐπταικότα, ἀσύγνωστα Κόρη πρὸς ὁδὸν, τῆς μετανοίας ἴθυνον, τὸν Ἀέγον ἢ κυήσασα, τοῦ κόσμου τὸν καθαίροντα, τὰς ἀμαρτίας Θεόνυμφε.

Τῆς Ὁσίας. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Πλωτῆρας θαλαττεύοντας διεσώσω ἔλαιον, μετ' εὐλογίας πέμπουσα, τῇ θαλάσῃ καὶ μεταβάλλουσα, εἰς γαλήνην Δομνίκα τὸ κλυδώνιον.

Αύλοισ λαμπομένην σε, φρυκτωρίαις Ἄγγελος, φωτειδῆς ἐμήνυσεν, Ἱεράρχῃ ἐπιδημήσασαν, Βασιλίδα πρὸς πόλιν Δεῖω νεύματι.

Ιστίῳ πτερουμένη, τῆς ἐγκρατείας ἐφθασας, τῆς ἀπαθείας Ἐνδοξε, τοὺς λιμένας· λιμνῆ τε γέγονας, τοῖς εἰς βάρη κακίας ὀλισθήσασι.

Δυναίμωσον Πανάχραντε, τὸ ἀσθενές με δύναμιν, ἢ τοῦ Ὑψίστου τέξασα, τὴν τὸ εἶναι πᾶσι παρέχουσαν, καὶ Δομνίκης τὴν μνήμην μεγαλύνασαν. Ὁ Εἰρμός.

Εξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἢ τῶν Ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία

τῆ παρουσίᾳ σου· ἐν ἣ ἑστερεώθη ἡ καρδία μου.

Κάθισμα τῆς Ὁσίας.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν σάρκα ἐσταύρωσας, σὺν τοῖς παθήμασι, καὶ πᾶσαν τὴν ἔφεσιν, πρὸς Χριστὸν ἔσχηκας, Δομνίκα Νυμφίον τὸν σὸν· ἄφθαρτον διὰ τοῦτο, ἐκομίσω τὸ στέφος, καὶ Ἀγγέλων χορείαις, ἠριθμῆθης Ὁσία, πρεσβεύουσα αὐτῶ ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τὰ ρεῖθρα ἡγίαςσας τὰ Ἰορδάνεια· τὸ κράτος συνέτριψας τῆς ἀμαρτίας, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὑπέκλινας τῇ παλάμῃ σεαυτὸν τῷ Προδρόμῳ, καὶ ἔσωσας ἐκ τῆς πλάνης, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος· διὸ σε ἱκετεύομεν· Σῶσον τὸν κόσμον σου.

Τοῦ Ὁσίου. Ὤδῃ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ταῖς νηστείαις ὡς αἰτίοις, φιλοτίμως τρεφόμενος, τὴν ψυχὴν σου Μάκαρ, νῦν εὐφραννομένην παρέστησας, τῷ Ποιητῇ τῶν ἀπάντων συγκαλέσαντι, πρὸς τὴν ἄνω σε, Δεῖαν τρυφήν ἀγαλλόμενον.

Οὐρανός τις ἀνεφάνης, τοῖς πρακτέοις ὡς ἄστρασι, κατηγλαϊσμένος, φέρων ὡς φωσφόρον τὸν Κύριον, τὴν σὴν ψυχὴν ὡς σελήνην καταυγάζοντα, καὶ δεικνύοντα, τῆς παρ' αὐτῶ δόξης μέτοχον.

Ο Δεσπότης ἕρανόθεν δι' ἡμᾶς κατερχόμενος, τὴν Σιών εὕρισκει, Δεῖον ἀληθῶς εὐνασῆριον· ἢ ἐνσκηνώσας σὺ πόθῳ, ὡσπερ κλίμακι, πρὸς τὴν ἄνω ἀνήλθες, Σιών ταύτη χρώμενος. Θεοτοκίον.

Ο καθήμενος ἐν κόλποις, αἰδίως τῷ φύσαντος, σαῖς ὠλέναις ὥφθη, νῦν ἀπεριγράπτως καθήμενος τὴν τετοκυῖάν σε δείξας μετὰ γέννησιν, ἀειπαρθένον, καὶ ἀληθῶς ἀδιαφθορον.

Τῆς Ὁσίας. Ἐλήλυθας ἐν Παρθένου.

Απήστραψας φωτισμὸν ἰαμάτων διώκουσα, ἀπαθῶν τὴν σκοτόμαιναν, καὶ τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας· πάντας δὲ ἐφώτισας, τοὺς εὐσεβῶς σοι Δομνίκα πρεσπελαίζοντας.

Νυμφίος σε, Βασιλεὺς ἐπυράνιος Ἐνδοξε, δαξάζει ἐνώπιον, τοῦ ἐπὶ γῆς βασιλεύοντος, καταπλητεομένου σε, τὸν ἀκηλίδωτον βίον καὶ τὰ θαύματα.

Υπήκοος, τῶν εὐχῶν σου ὑπάρχων ὁ Κύριος, σαφῶς προσημαίνει σοι τόπον, ἐν ᾧ φροντιστήριον, ἡγεiras, τὰ πνεύματα, τῆς πονηρίας Δομνίκα ἀπελάσασα.

Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως, τοὺς χιτῶνας Ἀδάμ ἐξεδύσατο, τῇ θείᾳ γεννήσει σου, καὶ τὴν στολήν ἡμφιάσατο, μόνος ἦν ἐξύφανεν, ἐν τῇ γαστρί σου ἔ Λόγος σωματούμενος.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ε'ξέστησαν Ἄγγελοι, καὶ πᾶς Ὁσίων σύλλογος, ἄντως τὸ ἀνένδοτον τῶν πόνων, τῶν σῶν ὀρώντες, καὶ τὸ τοῦ βίου σκληρόν· σὺ γὰρ ὡσπερ ἄψυχος πονῶν, λίθος διετέλεσας, ἀρετῶν πρὸς κατόρθωσιν.

Εἰς πᾶσαν ἐξέλαμψεν, ἰδοὺ ψυχὴν ὁ Μέγιστος, πάντας ἐμπιπλῶν φωτοχυσίας, καὶ σκοτομήνης ἐλευθερῶν τῶν παθῶν, ὡσπερ καθαρῶτατος καὶ νῦν, ἡλίας κινούμενος, τὴν σωτήριον κίνησιν.

Πατρίδος ἐξένωσαι, τῆς σῆς σοφῆ Γεώργιε, ὑπὲρ τοὺς προσήκοντας τῷ βίῳ, Χριστὸν φιλήσας, τὸν ξενωθέντα βροτοῖς· ὅθεν ἐχρημάτισας αὐτῷ, ἄξιός τῆς ἀνωθεν, ἀξιόμενος χάριτος.

Θεοτοκίον.

Ωραίωσάς Ἀχραντε, σὺ τῶν βροτῶν τὸ πλήρωμα· σὺ γὰρ ἀνεδείχθης πλατυτέρα, τοῦ οὐρανοῦ, κύτους τεκοῦσα Θεόν, Λόγον ὡσεὶ δέξιν οὐρανοῦς, Κόρη τῶν ἐκτείναντα, καὶ βροτοῦς διαπλάσαντα.

Τῆς Ὁσίας. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Γεπρονήσασα, καὶ τῷ ἀρότρῳ τῶν εὐχῶν τέμνουσα, τὴν ψυχικὴν, αὐλακα πολύχουν, ἐδρέψω τὸν καρπὸν, θείας ἀποθήκαις, Ἀγνὴ συντηρούμενον.

Επιφωτίζουσα, τὸν καθαρὸν σου λογισμὸν ἔβλεπες, τοῦ παντουργοῦ, Πνεύματος δυκάμει, τὰ πόρρω ὡς ἐγγύς, καὶ τῶν ἐσομένων προλέγεις τὴν ἔκβασιν.

Ρώμη τῷ Πνεύματος, ἱερωγός σε τελειοῦ χρισματι, θραυρικῶ, τῆς διακονίας, ποιμαίνειν ἱεράς, ψυχὰς ἐγκελεύων, Δομνίκα θεόσοφε.

Θεοτοκίον.

Αγιον Κύριον, Κυριοτόκε τοῦ παντὸς τέτοκας, ὃν ἐκ ψυχῆς, Δομνίκα ποθοῦσα, παθῶν φθοροποιῶν, κατακυριεύει, Παρθένε ὑμνοῦσά σε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Εβόησας, πρὸς Θεὸν ἀενναίσις· σὺν δάκρυσιν, καὶ τοῦ βίου, ὡς ἐκ κήτους δεινοῦ σε διέσωσε, πρὸς τὰς ἀκυμάντους, καὶ αἰετῶν πηγὰς τῆς θεώσεως.

Τετράγωνον, ἀρετῶν ὁ χορός σε κατέστησε, τείχος Μάκαρ, νοουμένων ἐχθρῶν μὴ πτο-

ούμενον, τὰς ἀκροβολίσεις· ὡς στέρρός γὰρ νεκῶς τὸν πειράζοντα.

Ως πρόβατον, Χοζεβᾶ τῷ σεμνεῖῳ προσέδραμες· τῇ δὲ πράξει, βακτηρία καθάπερ χρῆσάμενος, πρὸς Ἐδὲμ ἰθύνεις, τὰ αὐτῷ ἐνοικούμενα πρόβατα. Θεοτοκίον.

Εσκήνωσεν, ὡς βροτὸς ἐν νηδίῳ σου Κύριος, τῶν βροτῶν με, τῶν ἀφθίτων σκηνῶν ἀξιούμενος παρορῶν μου πράξεις, τὰς ἀθέτους Ἀγνὴ καὶ τὰ πταισμάτα.

Τῆς Ὁσίας. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ιερὸν προφητεῖον ἀνήγειρας, θείου Ζαχαρίου Προφήτου θεόφρονος· μεθ' οὗ ναὸν εἰς ἄγιον, συγχορεύεις Δομνίκα θεόσοφε.

Ρεῖθρον ὠφθης ἰάσεων ἀφθονον, πλύνουσα φλογμὸν παθημάτων καὶ βρύουσα, ἀγιασμόν σωτήριον, κυριώνυμε Κόρη θεόνυμφε.

Ως καλὴν ὡς ὠραίαν ὡς ἔντιμον, ὡς τῆς παρθενίας αὐγαῖς διαλάμπουσαν, σὲ ὁ νυμφίος Κύριος, ἑαυτῷ συνεισάγει Ἀοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Δι' ἐμὲ κατ' ἐμὲ ἐχρημάτισε, βρέφος ὁ Παντέλειος ἀνακαινίζων με, παλαιωθέντα παῖδες, διὰ σοῦ Παναγία Θεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῆς Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Δομνίκης.

Στίχοι.

Λιποῦσα τὴν γῆν οὐρανόφρων Δομνίκα,

Εἰς οὐρανοῦς ἀνῆλθεν, ὡσπερ ἠγάπα.

Δομνίκαν ὀγδοάτη πάτμη λάβε νῦξ ἐρεβεννή.

Αὕτη ἦν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου Βασιλέως· παρέτινε δὲ ἕως Λέοντος καὶ Ζήνωνος. Ἐπῆρχε δὲ ἐκ πόλεως Καρθαγίνης τῆς πρὸς Καρχηδόνα· κατὰ τινα δὲ οἰκονομίαν, μετ' ἑτέρων τεσσάρων Παρθένων, ἐν Κωνσταντινουπόλει παρεγένετο. Νεκτᾶριος δὲ, ὁ τῆνικαῦτα Ἀρχιεπίσκοπος ἐξ ἀποκαλύψεως θείας, αὐτὰς ἐδίξαστο, καὶ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος κατηξίωσεν. Ὑπελθούσα δὲ τὸν μονήρη βίον τῇ Ὁσίᾳ, καὶ ἀνδρικοῖς πόνοις ἐγγυμνασαμένη, εἰς ἄκρον προελθούσα ἀσκήσεως, καὶ θαύματα ἐνεργεῖν καταξιώθησα, καὶ περὶ τῶν ἐσομένων πολλοῖς προβλεπίσασα, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου.

Στίχ. Σὺν δάκρυσι σπείραντι τῷ Γεωργίῳ,

Καιρὸς θερίζειν ἐστὶ σὺν εὐθυμίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων,
Γουλιανῶ καὶ Βασιλίσσης, καὶ τῶν σὺν αὐ-
τοῖς Κελσίου καὶ Ἀντωνίου.

Στίχ. Ἰουλιανῶ πολλὰ καὶ Βασιλίσση,

Ἐπαθλα κείνται, κειμένοις ἐκ τῆ ξίφους.

Τέμνει κεφαλὴν τὸ ξίφος τὴν Κελσίου,

Καὶ σὺν κεφαλῇ τῇ δε τὴν Ἀντωνίου.

Ο Ἅγιος Μάρτυς Ἰουλιανὸς κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Διοκλητιανοῦ, καὶ Μαρκιανοῦ ἡγεμόνος ἐν Ἀντινόου πόλει τῆς Αἰγύπτου. Ὃς τὴν νομίμως αὐτῷ συναφθεῖσαν γυναικᾶ, Βασιλίσσαν ὀνόματι, ἔπεισεν ἐν ἀγνείᾳ διαμείνειν ἦν ἐν Μοναστηρίῳ γυναικῶν ἀποκείρας, καὶ αὐτὸς ἐν ἑτέρῳ ἐμόνασε, καὶ ἠγάγετο ἀνδρῶν ὡσεὶ χιλιάδων δωδέκα. Κατασχεθεὶς δὲ, καὶ τὸν Χριστὸν μὴ ἀρνησάμενος, ἀλλὰ μωκτηρίας τὰ εἰδῶλα, εἰς θυμὸν καὶ ὄργην τὸν Ἡγεμόνα κινεῖ· ὃς παραυτίκα τὸ Μοναστήριον πυρπολεῖ, ἐν ᾧ καὶ ἐνεπρήσθησαν πάντες οἱ ἐκεῖσε προσφυγόντες Ἐπίσκοποι καὶ Ἱερεῖς, καὶ λοιποὶ Κληρικοὶ τῆς χώρας· καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτῶν ἡ μαρτυρία.

Ὁ δὲ Ἅγιος Ἰουλιανὸς, ἀπλωθεὶς ἐπ' ἐδάφους, τύπτεται· καὶ σιδηροῖς δεσμοῖς ἐνειληθεὶς, συντρίβεται τὰ ὀστά· ὅτε καὶ εἰς τῶν ὑπηρετῶν ἰκκοπεῖς τὸν ὀφθαλμὸν, πιστεύσας, καὶ ἰαθεὶς παρὰ τοῦ Μάρτυρος, τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. Καὶ Κελσίος, ὁ τοῦ Ἡγεμόνος παῖς, μετὰ εἰκοσι στρατιωτῶν, ἐπίστευσεν εἰς τὸν Χριστὸν, ἐπειδὴ νεκρὸν ἀναστάντα εἶδεν διὰ προσευχῆς τοῦ Ἁγίου. Διὰ τοῦτο, κελύσει τοῦ Ἡγεμόνος, πρῶτον μὲν φρουρεῖται, εἶτα ἐν λίθῳ πεπυρωμένοις ῥίπτεται, ἅμα καὶ τοῖς ἑπτὰ υἱοῖς τοῦ Ἄρχοντος, ᾧδὴ πιστεύσασιν, καὶ τῷ Πρεσβυτέρῳ Ἀντωνίῳ καὶ τῷ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντι, Ἀναστασίῳ. Ἐπεὶ δὲ ἀβλαβεῖς ἐξῆλθον χάριτι Χριστοῦ, πολλοὶ ἐπίστευσαν ἅμα σὺν τῇ Μητρὶ Κελσίου.

Παραστάντων δὲ τῶν Ἁγίων ἐνώπιον τοῦ Ἡγεμόνος, αὐτίκα διὰ προσευχῆς αὐτῶν, τὰ ἐν τῷ ναῷ εἰδῶλα συνετρίβησαν, καὶ ὁ ναὸς ὑποβρύχιος γέγονεν. Ἀχθίντες δὲ οἱ Ἄγιοι, φακέλοις παπύρων, διαβρόχων ἐλαίῳ, τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν προσδεθέντες, ἀνήφθησαν. Ἐπεὶ δὲ σὺκ ἔλυμνηματο αὐτοὺς τὸ πῦρ, τοῦ μὲν ἁγίου Ἰουλιανοῦ, καὶ τοῦ παιδὸς Κελσίου, τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς ἀπέσυραν· τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς τοῦ Πρεσβυτέρου Ἀντωνίου ὀγκνίσις ἐξώρυξαν· τὴν δὲ Μητέρα Κελσίου ἀπήφθησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα, θηρίοις τοὺς Ἁγίους παρέδωκαν· ἀφ' ὧν οἱ μακάριοι ἀπήμαντο διαφυλαχθέντες, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπέμνησαν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις, ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτῶν μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Φόρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Καρτερίου.

Στίχ. Πάλαιε, Καρτέριε, πρὸς πῦρ καὶ δόρυ,

Τὸ καρτερόν σε πρὸς πάλας δεικνύς δύω.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, καὶ Οὐρβανῶ ἡγεμόνος Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας, Ἱερῆς καὶ Διδασκαλὸς τῶν Χριστιανῶν. Οἶκον δὲ εὐκτῆριον δειμάμενος, καὶ πολλὰ πλήθη τῶν Χριστιανῶν συναγαγὼν, ἐδίδασκε μένον οἰεσθαι τὸν Χριστὸν, Θεὸν ὄντα ἀληθινόν, καὶ πλήν αὐτοῦ μὴ εἶδῆναι ἕτερον. Διαβληθεὶς οὖν ἐπὶ τοῦ Ἡγεμό-

νος, ἀπέκρυσεν ἑαυτὸν· ὁ δὲ Κύριος ἐπιφαίνεται αὐτῷ, καὶ φησὶν· Ἀπέλθε, Καρτέριε, καὶ ἐμφάνισον δευτὸν τοῖς ζήτοῦσί σε, ἐγὼ δὲ ἴσομαι μετὰ σοῦ· δεῖ γὰρ σε πολλὰ παθεῖν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός μου, καὶ πολλοὶ διὰ σοῦ πιστεύσασιν· σωθήσονται. Ὁ δὲ Ἄγιος χαρᾶς πλησθεὶς, καὶ εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ ἀναπέμφας, ἑαυτὸν κατεμήνυσε.

Καὶ πρῶτον μὲν τῇ εἰρκτῇ ἐγκλείεται· ἔπειτα παρεστὸς τῷ Ἡγεμόνῳ, ἐκελεύετο ἐπιβῆναι τῷ Σαράπιδι. Ὁ δὲ δι' εὐχῆς τοῦτον καταβαλὼν, ὑπὸ ἑκατάδεκα στρατιωτῶν βάλκλις τύπτεται, ἑτέρων τεσσαρῶν δημίῳ ἐπικειμένῳ αὐτῷ. Εἶτα κρεμάται ἐπὶ ξύλου, καὶ ξυρῷ τοὺς ὀνυχᾶς τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν ἀφαιρεῖται, καὶ σιδηροῖς ὀνύξιν ἅπαν καταξάινεται τὸ σῶμα· αὐτὸς δὲ, δι' ἐπιφανείας Ἀγγέλου, ὑπεράνω τῶν βασάνων γενόμενος, ὑγιῆς ἀποκατίσθη. Ἄλλα καὶ πάλιν, κελύσει τοῦ Ἡγεμόνος, κατενεχθεὶς, τρυπάται σιδηρῷ τοὺς ἀστραγάλους, καὶ ὕνιν πεπυρωμένην δέχεται κατὰ τοῦ στήθους. Μετὰ τοῦτο κελύεται καθεσθῆναι ἐν τηγάνῳ σιδηρῷ, λίαν ἐκπυρωθῆναι, καὶ σούδαῖς πεπυρωμέναις τοὺς πόδας διατρυπηθῆναι, καὶ τῇ εἰρκτῇ ἐναπορρίφῃται.

Ὁφίας δὲ γενομένης, φανείς πάλιν ὁ Σωτὴρ, ἀπαλλάττει αὐτὸν τῶν δεσμῶν, καὶ ἀνακτάται, καὶ τῶν θυρῶν τῆς φυλακῆς ἐξωθεν ἀγαγὼν, ἴσθησι. Διὸ καὶ πολλοὶ τῶν θεσσαμίων αὐτὸν ὑγιῆ, φοιτῶντες πρὸς αὐτὸν, ἐβαπτίζοντο, καὶ νοσημάτων ὧν εἶχον, ἀπηλάττοντο.

Μετὰ ταῦτα πάλιν ἐξαρτάται λίθοις μεγίστοις τὰς χεῖρας καὶ τὰς πόδας, καὶ τὴν γαστέρα τύπτεται βάλκλις, καὶ λαμπάσι κατακαίεται, ἐπιρραϊνόμενος τίαφον καὶ πίσσαν, κατὰ τὰς πληγὰς διερχόμενα. Καὶ αἰθὶς μόλυδον καχλάζοντα κατὰ τοῦ στόματος δέχεται· καὶ κασίδα, σφοδρῶς πυρωθεῖσαν, τῇ κεφαλῇ ἐπιδέχεται· τὸ δὲ τελευταίον, πυρὶ ἐμβάλλεται, ὕμνοις εὐχαριστίας τῷ Θεῷ ἀναπέμπων, ἐξ οὗ καὶ ἀλώθητος διέμεινεν.

Ἰουδαῖος δὲ τις τῶν παρεστῶτων, λίαν μανίς, καὶ δόρυ σπασάμενος καὶ κατὰ τῆς τοῦ Ἁγίου πλευρᾶς διελάσας, τὸν θάνατον αὐτῷ ἐπηνέγκαστο. Καὶ πρῶτον μὲν, ἐξῆλθεν ὕδωρ πολὺ, ὡς καὶ αὐτὴν οἰεσθῆναι τὴν κάμινον· ὕστερον δὲ, αἵματος ἐξεληθέντος, τὴν ψυχὴν ἀφῆκεν εἰς χεῖρας Θεοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ σεβασμίᾳ Μονῇ τῆς Χώρας, καὶ ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ.

Στίχ. Ὁ σὴν μελίζων Σάρκα Κύρος, Χρισέ μου,

Σαρκὸς διαστάς, σῶ παρίσταται θρόνονα

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἀττικὸς, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὀλην ὑπερβάς τὴν ὕλην τοῦ σαρκίου,

Ἦκεις ὄλος νῆς, Ἀττικέ, πρὸς τῆς Νόας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Προφήτης Σαμέας ὁ Ἐλαμίτης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐν γῆ τὸ μέλλον οὐκ ἔτι χρᾶ Σαμέας,

Ἄνω γὰρ οὗτος ὁ προφητικὸς τρίππους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἀγάθων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὡς ἡγαθύνθη Ἀγάθων τὴν καρδίαν,

Εἰρηνικοῦ σῆ καὶ μόνου μνησθεὶς τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων, Θεοφίλου Διακόνου, καὶ Ἐλλαδίου λαϊκοῦ.

Οὗτοι ὑπῆρχον Λίβυες· δια δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν συσχεθίντες, ἤχθησαν τῷ Ἀνθυπάτῳ· καὶ ἐπιμείναντες τῇ πίστει, ξίονται σφοδρῶς. Εἶτα δεθέντες χεῖρας καὶ πόδας, πυρὶ καὶ σιδήρῳ κατὰ τῶν μεταφρίνων κατακαίονται, καὶ ὀστράκοις ὀξείσι κατακεντῶνται. Ἐπὶ πολὺ δὲ τῆς βασάνης παραταθείσης, ἀπέδωκαν τὰς ψυχὰς τῷ Κυρίῳ. Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Οὐκ ἐνέδωκας τοῖς πόνοις πιεζόμενος, τοῖς τῆς ἀσκήσεως, σατανικοῖς λογισμοῖς· τὸν νοῦν γὰρ ἀρρέμβασον, πρὸς τὸν δυνάμενον, σώζειν Κύριον, σὺ κεκτημένος ἅπασαν, προσβολὴν ἀπετινάξω.

Χαμενίαις ἀγρυπνίαις καὶ νηστείαις σου, ἅπαντα ἐνέκρωσας, μέλη σου τὰ ἐπὶ γῆς· καὶ νῦν τὴν ἀκήρατον, καὶ ἄπονον βιοτήν, ζῆς Μακάριε, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν ὑμνούντων σε σὺν πόθῳ.

Τοῦ αἰεὶ ὄντος τὸν τάφον ἐπεθύμησας, ἄκρως θεάσασθαι, καὶ προσκυνησαι Σοφέ· καὶ νῦν τούτῳ γενόμενος, ἔκρινας ὄσιον, δι' ἀσκήσεως, συννεκρωθῆναι Ὁσίε, τῷ δι' οἶκτον νεκρωθέντι.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ τὸν Κτίστην σε, γνόντες κυήσασαν, ἀλλὰ Θεὸν ἀληθῆ, ἐκ σοῦ τὸν ἐκλάμψαντα, Λόγον γινώσκοντες, Κόρη κράζουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Ὁσίας. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ονοῦς σε ταῖς νεύσεσι ταῖς πρὸς τὸ θεῖον, θεούμενος πάντοτε, φωτειδῆς γεγένηται· ἐντεῦθεν ἐξέκλινας, τὸ δυσμενὲς τῆς σαρκὸς, μέλπουσα Θεόσοφε· Ὁ ὧν εὐλογημένος, καὶ ὑπερένδοξος.

Μυστήρια θεῖά σοι ἀποκαλύπτει, Θεὸς ὑπερούσιος, ἐν σοὶ ἀναπαυσάμενος· ὄρας γὰρ φοιτήσαντα ἅγιον Ἄγγελον, καὶ καθαγιασάντα Σεμνή, τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν ἐν Πνεύματι.

Ναὸς θεῖος Πνεύματος γεγεννημένη, ναὸν πρὸς τὸν ἅγιον, ὑπάρχουσα ἀκήκοας, φωνῆς διδασκούσης σε θεῖα Μυστήρια, καὶ τὴν ἐκ τοῦ σώματος, Σεμνή ἀποδημίαν τοῦ Βασιλεύοντος.

Θεοτοκίον.

Ισχύς μου καὶ ὑμνησις καὶ σωτηρία, ὑπάρχει ὁ Κύριος, ὁ σὲ Μητέρα πάνταγον, καὶ Νύμφην ἀνύμφευτον προεκλεξάμενος· ὃν ὑπὲρ τῶν ὁσίων σε αἰεὶ, μὴ διαλίπης πρεσβεύειν Ἀχραντε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Οὕτως νυσταγμὸν τοῖς σοῖς βλεφάροις, οὐδ' ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου Πάτερ ἔδωκας, ἕως ἐπιτήδειον καὶ ὠραῖον Ὁσίε, σαυτὸν εἰργάσω σκηνώμα, τοῦ Παντοκράτορος· ὃν ἅπαντα ὑμνοῦσι τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὕρηκας ἀνάπαυσιν τῶν πόνων. Παμμακάρι τῶν ἀμετρήτων τὸν Παράδεισον· ὃν περ προητοίμασε, τοῖς αὐτὸν πσθήσασιν, ἀπὸ ψυχῆς ὁ Κύριος, κοινὸν βασιλεῖον, κραυγαζουσιν ἀπαύστως· Ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὕρεν ἡ μόνη τοῦ Χοζεβᾶ σε, κανόνα καὶ ἀκριβέστατον παράδειγμα, ἅπαν μετερχόμενον, ἐναρέτων πράξεων, εἶδος Ὁσίων καύχημα, σοφὴ Γεώργιε· διὸ βεβιωκότες ἐνθέως, μετὰ σοῦ σμικρῶσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ωφθη ὁ ἀπλοῦς τῇ Θεῖᾳ φύσει, ἐκ σοῦ Θεομήτορ ὄντως σύνθετος, ἔλεος δι' ἄφατον, τῇ αὐτοῦ Θεότητι, σάρκα τὴν ἐξ αἱμάτων σου ὑποστησάμενος· διὸ σε Θεοτόκον εἰδότες, ἀνυμνολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Ὁσίας. Τὸν ἐν καμίνῳ.

Κεκοσμημένη ἀρεταῖς, καὶ θαυμαίων κροσσωτοῖς πεποικιλμένη, πρὸς ὠραῖον νυμφῶνα, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, Δομνίκα ἀνέδραμες ψάλλουσα, καὶ ὑπερυψοῦσα, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ακόλουθήσασα Χριστῷ, ὡς ποιμένι καθαρῶ ἀμνάς τιμία, πρὸς οὐράνιον μάνδραν, τῶν ἐπισήμων ἐν ᾧ, προβάτων συναυλία πέφυκεν, ἐν ἀγαλλιάσει, ἐσκήνωσας Ἀγία.

Νεύσει Θεοῦ παντουργικῆ, τὴν ἀπόθεσιν τοῦ σεῦ μαθοῦσα σκηνούς, χαριστήριον αἶνον, καθαρωτάτη ψυχῇ, τῷ πάντων Αἰτίῳ προσέφερες· οὗ τὸ σὸν εἰς χεῖρας, Σεμνή παρέθου πνεῦμα.

Θεοτοκίον.

Οὐπερούσιος Θεός, εὐσιούται δι' ἡμᾶς τῶν ὁσίων ἐκ σπλάγγνων, τὴν φθαρεῖσαν ἐσίαν, ἀνακαινίσαι ζητῶν, δι' οἶκτον Παρθένε καὶ ἔλεον, ὁ δεδοξασμένος, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταθίντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδή Δ'. Ἄπας γηγενής.

Απασαν τρυφήν, τοῦ βίου κατέπτυσας, Πάτερ Δεσπέσιε, διὰ τὴν οὐράνιον, τρυφήν καὶ δόξαν· σκληραγωγία γάρ, σὺ τῶν παθῶν ἐσπούδασας, σβέσαι τὴν κάμινον, καὶ πολλοῖς σου, δάκρυσι Γεώργιε, Μοναζόντων σεμνὸν ἐγκαλλώπισμα.

Νῦν ὡς ἀληθῶς, Θεοῦ κατενώπιον, ἵστασαι Πάνσοφε, ὧ περ δι' ἀσκήσεως, οἰκειωθῆναι πρότερον ἐσπευσας, καὶ τῶν αὐτοῦ ἐμφάσεων, κατατρυφᾶς ἐμφανῶς· ὅθεν πᾶσι, διδῶς τοῖς τιμῶσί σε, φωτισμὸν καὶ τῶν Δείων τὴν μέθεξιν.

Ηρθῆς πρὸς τὸ φῶς, τὸ ἄδυτον Ἐνδοξε, σκότους τοῦ βίου ῥυσθεῖς· καὶ τῷ παντοκράτορι, καὶ τρισηλίῳ Φωτὶ παρίστασαι, μετὰ τῶν ἄνω τάξεων, καὶ τῆς ἐκείθεν τρυφᾶς, πεμπομένης λάμπφως Μακάριε, καὶ ἡμᾶς φρυκτωρεῖς τοὺς ὑμνοῦντάς σε. Θεοτοκίον.

Ολον με Θεός, Δεῶσαι βουλάμενος, ὄλος ἐνθάτι σοι, καὶ τὸ ἀκατάληπτον, καινοτομεῖται πᾶσι Μυσήριον· τίκτεις Παρθένος ἀφθορος, καὶ σὰρξ ὁράται Θεός· ὃν τιμῶντες, σὲ νῦν μακαρίζομεν, Μαριάμ ὡς αὐτὴ προεφήτευσας.

Τῆς Ὁσίας. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Γερώταται χορεῖαι, τῇ σεπτῇ σου κοιμήσει, ἐξάρχουσαι τῆς Δείας σου ψυχῆς, τοῖς καδωρῶσιν ἐφάνησαν, ἱεραῖς μελωδίαις, εἰς τόπον ὀδηγοῦσαί σε σκηνῆς Δαυμαστῆς, ἐνθα ἦχος, ἐφορταζόντων Ἐνδοξε.

Ως τῆς ἀμπέλου σὺ Δεῖον, εὐφρονώτατον κλήμα, φανεῖσα κατανύξεως ἡμῖν, Δείους ἐξήνησας βότρυας, ἀναβλύζοντας οἶνον, ἰάσεων Δομνίκα τῶν ψυχῶν, καὶ καρδίας τῶν πίστει, τιμώντων σε εὐφραίνοντας.

Σωματικῶν παθημάτων, ψυχικῶν τε κηλίδων καὶ πάσης τοῦ ἐχθροῦ ἐπιβουλῆς, ῥῦσαι ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, τοὺς τῇ σκέπη σου πόθῳ, προσφεύγοντας Δομνίκα καὶ τὴν σὴν, Ἐορτὴν ἐκτελέντας, τὴν Δείαν καὶ σεβάσμιον.

Ηλιακὴν ὡς ἀκτίνα, καταυγαζούσαν πάντας, ὡς νύμφην τοῦ Χριστοῦ περικαλλῆ, καὶ ὡς Τρυγὸνα φιλόσεμνον, ὡς Ἐλαίαν ὡς Κέδρον, ὡς οὐσαν ἐκλεκτὴν Περιστεράν, εὐφημοῦμέν σε πάντες, Δομνίκα κυριώνυμε.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλῃς με κρῖναι, καὶ μὴ καταδικάσης με εἰς πῦρ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με· δυσωπεῖ σε Παρθένος, ἢ σὲ κυοφορήσασα Χριστέ, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, καὶ τῶν Ὁσίων τάγματα.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφία, ἠκόντα καινουργῆσαι τὸν Ἄδὰμ, βρώσει φθορᾶ, πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας Παρθένου, ἀφράξως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πισοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν. Ἐξαποστειλάριον τῆς Ὁσίας.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Τῶν γῆινων καὶ φθαρτῶν, καταφρονήσασα Σεμνή, τῷ διαπύρῳ πρὸς Χριστὸν, ζήλω σου τῶν ἐν οὐρανοῖς, ἀφθάρτων ἐπεθύμησας· Χριστὸς ὅθεν σε ζέφει, ἀφθάρτοις ἐν στέμμασι. Καὶ τῆς Ἐορτῆς.

Ἀποστίχου, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Μέγα καὶ φοβερόν, μυσήριον τελεῖται! Δεσπότης γὰρ τῶν ὄλων, βροτῶν εἰς ῥύψιν πάντων, χειρὶ δούλου βαπτίζεται.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Ανωθεν ὁ Πατὴρ, ἐβόα· Οὗτος ἔστιν, Υἱὸς ἀγαπητὸς μου, ὁ ρεῖθρος Ἰορδάνου, σαρκὶ νῦν βαπτιζόμενος.

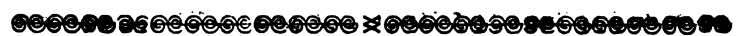
Στίχ. Τί σοι ἔστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Τάξεις Ἀγγελικαί, ἰδοῦσαι τὸν Δεσπότην, ὁμοιωθέντα δούλοις, καὶ ρεῖθροις βαπτισθέντα, ὑμνοῦσαι ἐξεπλήττοντο.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Ηλθεν ὁ φωτισμὸς, ἡ λύτρωσις ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ· δεῦτε, συνέλθωμεν ῥυφθῆναι, φαιδρῶς συνεορταζόντες.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπολύσις.

Τῆς Θ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πολυεύκτου.

Εἰς τὸν ἐσημέρινον.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἐορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'. Κύριε, εἰ καὶ κριτήριον.

Κύριε, εἰ καὶ Ἰωάννη παρέσης, ἐν Ἰορδάνῃ ὡς ἄνθρωπος, ἀλλ' οὐκ ἀπελείφθης τοῦ θρόνου, τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος· καὶ βαπτισθεῖς δι' ἡμᾶς, τὸν κόσμον ἠλευθέρωσας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, ὡς οἰκτίρμων καὶ φιλάνθρωπος.

Κύριε, εἰ καὶ Ἰορδάνου τὰ ρεῖθρα, περιεβάλου ὡς ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐμαρτυρήθης ἐξ ὕψους, τῇ καταβάσει τῷ Πνεύματος; καὶ ἡ φωνὴ

τῷ Πατρὶ, Υἱὸν σε ἐμαρτύρησεν· ἀλλ' ἐμφάνηθι καὶ παράσχου, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κύριε, σὺ ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννηθεὶς ὁ ἀναλλοίωτος, ἤλθες ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, καὶ μορφήν θεοῦ ἀνέλαβες, καὶ τὴν εἰκόνα τὴν σὴν, ὡς Κτίσις ἀνεκαίνισας· βαπτισθεὶς γὰρ ἐδώρησώ, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Δαυτικῶς ὡς ἐκ λαίκου, τάλαιπωρίας Χριστός, καὶ ἐκ πηλοῦ ἰλύος, τῶν εἰδώλων τῆς πλάνης ἀνήγαγέ σε Μάρτυς· ἔστησε γὰρ, ἐπὶ πέτραν τῆς πόδας σου, τῆς ἑαυτοῦ ἐπιγνώσεως μυστικῶς· ὃν ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Οὔτε συζύγου ὁ πόθος, οὔτε τῶν τέκνων στοργή, οὐ κηδεοῦ ἀξία, οὔτε περιουσία, κτημάτων ἢ χρημάτων, σοῦ τὸ στεργόν, τῆς ψυχῆς παρεσάλευσαν, ἀπὸ τῆς Πίψεως ὄντως τῆς εἰς Χριστὸν, παμμακάριστε Πολύευκτε.

Καὶ πρὸ τῆς χάριτος Μάικαρ, τῆς σῆς ἀθλήσεως, δικαιοσύνης ἔργοις, ἀληθῶς ἐκοσμηθῆς· ὅθεν μετὰ ταῦτα, Μάρτυς πιστὸς, ἤξωθης γενέσθαι Χριστοῦ ἐν τῷ ἰδίῳ σου αἵματι βαπτισθεὶς, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ εὐσεβῶς.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος α'. Βύζαντος.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, σήμερον χορεύουσιν, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Μάρτυρος Πολυεύκτου· καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, πιστῶς πανηγυρίζει, καὶ χαρμονικῶς ἐκβοᾷ· Χαίροις Πανεύφημε, ὁ τοῦ πολυπλόκου Βελιάρ, τὰ ἔνεδρα τροπῶσάμενος, καὶ τῆς νίκης τὸν στέφανον, παρὰ Χριστοῦ ἀναδυσάμενος. Χαίροις Στρατιῶτα τοῦ μεγάλου Βασιλέως, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, ὁ τοὺς βωμοὺς τῶν εἰδώλων καταστρεψάμενος. Χαίροις Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα. Πρέσβευε λυτρωθῆναι ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσέβαστον, μνήμην σου.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος β'.

Σήμερον ὁ οὐρανὸς καὶ γῆς Ποιητῆς, παραγίνεται σαρκὶ ἐν Ἰορδάνῃ, βάπτισμα αἰτῶν ὁ ἀναμάρτητος, ἵνα καθάρῃ τὸν κόσμον ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ· καὶ βαπτίζεται ὑπὸ θεοῦ, ὁ Δεσπότης τῶν ἀπάντων· καὶ καθαρισμόν δι' ὕδατος, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρεῖται· Αὐτῷ βοήσωμεν· Ὁ ἐπιφανεὶς Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Επέστης ἐν τοῖς ὕδασι, ὁ πᾶσιν ἀκατάληπτος, τῷ Προδρόμῳ, ὑποκλίνας κεφα-

λήν· καὶ κόσμον ἀγιάσας, δουλείας ἐλυτρώσω, τῷ βαπτισμῷ σου Ἀναμάρτητε.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Υἱὸν ἀγαπητὸν ὁ Πατὴρ, ἐκ τῶν ὑψίστων ἄνωθεν, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐμαρτύρει σε Χριστέ· δι' οὗ τὸ τῆς Τριάδος, μυστήριον ἐγνώσθη, ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Ηγιάσας τὰ ρεῖθρα Σωτήρ, τοῦ Ἰορδάνου ἅπαντα, καὶ τὴν φύσιν, τῶν ὑδάτων ὡς Θεὸς· διό σε καὶ δοξάζει, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀνυμνεῖ σὴν Ἐπιφάνειαν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Ο ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς γενέσθαι κατηξίωσε· ρεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνεια, ἐκ αὐτὸς τέτων, πρὸς καθαρσιν δεόμενος, ἀλλ' ἡμῖν ἐν ἑαυτῷ, οἰκονομῶν τὴν ἀναγέννησιν· Ὡ τοῦ θαύματος! δίχα πυρὸς ἀναχωνεύει, καὶ ἀναπλάττει ἀνευσυντρίψεως, καὶ σώζει τοὺς εἰς αὐτὸν φωτιζόμενους, Χριστὸς ὁ Θεὸς, καὶ Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῖς οἰκτιρμοῖς σου ὁ Θεὸς δυσωπούμενος, τὸ πλανηθὲν ἀπολωλὸς ἐξεζήτησας, διὰ σπλάγγνα ἐλέους σε Φιλάνθρωπε· ὅθεν παραγέγονας, ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, γνωρίσαι τὸ μυστήριον, τῆς Ἁγίας Τριάδος· καὶ ἀνυμνῶντες κρᾶζομεν πιστῶς· Ἠλθες ἐφάνης τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Επέφανεν ἡμῖν, ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν ρεῖθροις μυστικῶς, Ἰορδάνου χωνεύσαι, πᾶσαν τὴν ἁμαρτίαν, ὡς ἐλεήμων καὶ ὑπεράγαθος· πᾶσα κτίσις σκιρτάτω, ὅτι βαπτίζεται Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τὴν σὴν δίδου μοι Μάρτυς εὐκταίαν χάριν.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη.

Τῆς πολυεύκτου, τρυφῆς ἐμφορούμενος, καὶ μακαρίας αἴγλης, ἐνδοξε πληρήμενος, καὶ

τῆς Ἀγγελικῆς χορείας ἀξιόμενος, τῆς τὴν σὴν εὐφημοῦντας Ἑορτὴν, Πολύευκτε περίσωζε, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Η φωτοφόρος, καὶ εὐσημος μνήμη σε, φωτὸς τῆ θειοτάτης, πλήρης ἀνατέταλκε, φωτίζουσα λαμπρῶς, τοὺς πίσει ἀνυμνῶντάς σε, γενναίῃ στρατιῶτα τοῦ Χριστοῦ, Πολύευκτε πανόλβιε, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Νευρωμένος ἰσχυρὸς τῆ Πνεύματος, καὶ θείαν δυναστείαν, Μάκαρ ἐνδυσάμενος, ἐχώρησας στέρρῳς, πρὸς πάλιν τοῦ ἀλάστορος, καὶ ταῦτον κατὰ κράτος καθελὼν, προθύμως ἀνεκραύγας· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον, τὸν πρότερον ἄσαρκον, Παρθένη Θεοτόκε, τέτοκας πανάχραντε, πανάμωμος σαφῶς, Παρθένος διαμείνασα, τὸν πλούτῳ εὐσπλαγχνίας δι' ἡμᾶς, πτωχεύσαντα καὶ σώσαντα, τοὺς αὐτῷ κραυγάζοντας· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ημειψας τὸ φρόνημα, πρὸς τὴν εὐσέβειαν ἄκωθεν, ἀξιώθεις, θείας ὀπτασίας, τοῦ Σωτῆρος Πολύευκτε.

Νίκης ἐφιέμενος, πάντων κατέπτυσας Ἐνδοξε, τῶν ἐπὶ γῆς, καὶ τῆς οὐρανόθεν, κληρουχίας ἠξίωσαι.

Δόξης ὀρεγόμενος, τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν ὠρμησας, καρτερικῶς, καὶ τὴν τῶν εἰδώλων, ἀδοξίαν κατέβαλες. Θεοτοκίον.

Γῆθύνον μοι Δέσποινα, τὰ διαβήματα ἵνα σου, πρὸς τὸν Υἱόν, δι' ἐπαινουμένης, πολιτείας πορεύσομαι.

Ὁ Εἰρμός.

• Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι
• Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων
• καὶ ὑμνεῖ σε τὰ πνεῦμά μου.

Κάθισμα τοῦ Ἀγίου, Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ως καλὸς στρατιώτης Χριστοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, ἐν τῇ χάριτι τούτου ἐνδυναμούμενος, ὅλον μετέθηκας σαυτὸν, ἐν τῇ ἀγάπῃ αὐτοῦ, διὰ Νεάρχου τοῦ πιστοῦ, συστρατιώτου σου σοφέ· διὸ νομίμως ἀθλήσας, ἀξίως ἐστεφανώθης, παρὰ Κυρίου Μάρτυς Πολύευκτε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Γορδάνη τὸ ρεῖθρον περιβάλλόμενος, ὃ τὸ φῶς παραδόξως ἀναβαλλόμενος, ἐν αὐτῷ τὴν τῆ Ἀδαμ, φύσιν ἀνέπλασας, συντριβεῖσαν πονηρᾷ, παρακοῇ Λόγε Θεοῦ· διὸ σε ἀνευφημοῦμεν,

καὶ τὴν ἀγίαν σου πάντες, δοξολογοῦμεν Ἐπιφάνειαν.

ᾠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχυρὸς, Κύριε.

Δὲ εὐσεβοῦς, ὁμολογίας Πανάριστε, τῷ Δεσπότη, σαυτὸν προσενηνοχας, τὴν δι' αὐτόν, Ἐνδοξε σφαγὴν, πόθῳ δεδεγμένος· καὶ μῶμα παντὸς ἐλεύθερος, γενόμενος ἐντεῦθεν, τῷ Σωτῆρι κραυγάζεις· Τῇ δυνάμει σε δόξα Φιλάνθρωπε.

Ο γλυκασμός, τῆς εὐσεβείας ἠδύνθη σοι· ἐπτερωθῆς, θείας ἀγαπήσεως, τῷ καθαρῷ καὶ εἰλικρινεῖ, πόθῳ τετρωμένος, καὶ ἔρωτι πυρπολούμενος, τῆς ἄνω Βασιλείας, μελωδεῖς τῷ Δεσπότη· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Γεπερφεῖ, ὁμοφροσύνη συνδούμενος, τῷ Νεάρχῳ, τούτου τε τοῖς ῥήμασι, κατηχηθεῖς πρὸς τὴν εὐσεβῆ, πίστιν τῆς Τριάδος, θεόφρον Μάρτυς Πολύευκτε, τῆς ὄντως πολυεύκτου, καὶ τῆς πεποθημένης, ἠξιώθης Μαρτύρων φαιδρότητος.

Μαρτυρικῶς, συνηριθμηθῆς στρατεύμασι· βασιλείαν, ἔλαβες ἀσάλευτον, νοσοφαγῆς, ταύτης ἐπιβάς, ἔτι τῶν αἱμάτων, σαζόντων· ἠχθῆς δὲ Πάνσοφε, χαρᾶς ἀδιαδόχῃ, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ μεγάλης εὐκλείας τευξόμενος.

Θεοτοκίον.

Ομοιωθεῖς, τοῖς ἐπὶ γῆς ὁ Οὐράνιος, οὐρανόθεν, τούτους ἀπειργάσατο· καὶ πεπονθὼς, φύσει παθητῆ, θείας ἀπαθείας, τὴν μέθεξιν ἔδωρήσατο· τὴν τοῦτον οὖν τεκῆσαν, ἀπειρόγαμον Κόρη, Θεοτόκον εἰδότες δοξαζόμεν.

ᾠδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Γῆθύνον μοι ἀπώσω, τῆς αἰδίου, τύχης ἀπολαύσεως Μακαριώτατε, τὰ τερπνὰ τοῦ βίου, καὶ τῆς φύσεως τὴν οἰκειότητα, καὶ τρυφήν καὶ δόξαν, καὶ τὴν ζωὴν αὐτὴν παρεῖδες, καὶ ἐλπίδος τῆς σῆς οὐ διήμαρτες.

Μεμυσταγωγημένος, τὰ τῆς θείας ὀψεως θεία μυστήρια, σταθερᾷ τῇ γνώμῃ, πρὸς τελείους ἀγῶνας ἐχώρησας· καὶ τροπαιοφόρος, ἀναδειχθεῖς τῶν ἀκηράτων, ἠξιώθης στεφάνων· Πολύευκτε.

Αθώτατον σέβας, φύσει μισοπόνηρον ἔχων τὸ φρόνημα, εὐσεβῶς ἀπώσω, καὶ θεοῦ τοὺς ματαίους κατέστρεψας, εὐσεβείας ζήλω, πυρποληθεῖς καὶ προθυμίας, θεοπνεύστου πλησθεῖς Παναοῖδιμε.

Θεοτοκίον.

Ρῆσει σῶν χειλέων, Πάναγε ἐπόμενοι σε μακαρίζομεν· μετὰ σοῦ γὰρ ὄντως, μεγαλεῖα ποιήσας ὁ Κύριος, ἐμεγαλυνέ σε, καὶ

ἀληθῆ Θεοῦ Μητέρα, γεννηθεῖς ἐκ γαστροῦ σου ἀνεδείξεν.

ᾠδὴ γ'. Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν.

Τάξεως Ἀγγελικῆς, ἠξιώθης ἀξιάχστε Μάρτυς, ἀγγελικὸν τὸν ζῆλον, προφανῶς ἐνδειξάμενος· σὺν αὐτοῖς οὖν ἐκτενωῶς, Μάκαρ ἐκέτευε λυτρωθῆναι, ἐκ πειρασμῶν τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Υπνωσας ἀγαπητοῖς, Ἀθλητὰ τὸν ὀφειλόμενον ὕπνον, ἀποτμηθεῖς τὴν κάραν, διὰ ξίφους πολυάθλε· καὶ τανῦν ἐν οὐρανοῖς, κλῆρον ἀκήρατον ἐκλήρωσας, μετὰ Μαρτύρων αὐλιζόμενος.

Σύμμορφος καὶ κοινωνός, παθημάτων τοῦ Σωτῆρος ἐγένου, τοῦ δι' ἡμᾶς τῷ πάθει, τοῦ Σταυροῦ ὀμιλήσαντος· καὶ νῦν Μάκαρ σὺν αὐτῷ, ὡς ἐπηγγεῖλατο βασιλεύεις, εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἀπέραντον. Θεοτοκίον.

Εἴχουσα τὸ συμπαθές, ὡς τεκοῦσα τὸν φιλόανθρωπον Λόγον, σῶσον ἡμᾶς βιαιίας, καὶ δεινῆς περιστάσεως· σὲ γὰρ μόνην οἱ πιστοὶ, πάντα γενε Δέσποιναν προστάξιαν, ἀκαταμάχητον κεκτημένα. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων κα-
» ταιγίς με ταραττει, καὶ πρὸς βυθὸν
» βιαιῶς συνωθεῖ ἀπογνωσεως· ἀλλ' Αὐτὸς τὴν
» κραταιάν, χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ,
» καὶ ἐκ βυθοῦ φθορᾶς ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, τοῦ Ἁγίου,

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης.

Οδεσπότης κλίνας μὲν ἐν Ἰορδάνῃ, κεφαλήν συνέτριψε, τὰς τῶν δρακόντων κεφαλὰς· τοῦ Ἀθλοφόρου ἡ κάρα δὲ, ἀποτμηθεῖσα τὸν δόλιον ἤσχυεν. Ὁ Οἶκος.

Εν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, ὁ Κτίστης τῶν ἀπάντων, τὴν κάραν ὑποκλίνας, τὸ Βάπτισμα λαμβάνει· καὶ τῶν δρακόντων κεφαλὰς ἀοράτως συνθλάσας, ῥώμην παρέσχε τοῖς βροτοῖς κατὰ τῆ μεγαλόφρονος, τῆ πρὶν ἐν Παραδείσῳ πτερίσαντος τὸν Ἀδὰμ, ἐν βρώσει τῆ τῆ ξύλου, καὶ θανάτῳ ὑποβαλόντας αὐτὸν παρ' ἐλπίδα. Διὸ ὁ Ἀθλητὴς νῦν Πολύευκτος, κολακείαις γυναικὸς μὴ ὑποκύψας, ἠθλήσε στεφρῶς, προτείνας τὴν κάραν· ἥπερ ἀποτμηθεῖσα, τὸν δόλιον ἤσχυεν.

Συναξάριον.

Τῆ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πολυεύκτου.

Στίχα.

Ὁ Πολύευκτος, οὗ πάθος τομῆ Λόγε,
Πολλῆς δι' εὐχῆς, εἶχε σοῦ παθεῖν χάριν.

Ἄμφ' ἐνάτην Πολύευκτε τομῆ μέγα δῶκέ σοι εὐχας.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Δακίου καὶ Βαλλεριανοῦ τῶν βασιλέων, ἐν Μελιτινῇ τῆς Ἀρμενίας στρατευόμενος πρῶτον ἐν τῇ τοιαύτῃ χώρᾳ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρήσας· καταφοιτήσαντος γὰρ δόγματος ἀσιθεῶς, δεῖν ἐξέμνησθαι τὸν Χριστόν, τὰς δὲ μὴ πειθόμενοις, εἶναι θάνατον τὴν ζημίαν· ὁ δὲ, μηδὲν καταπτῆξας, παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυξε· τῷ δὲ περιόντι τοῦ θάρρους, καὶ τὰ παρὰ τῶν ἀπίστων σιθόμενα ξέανα συνέτριψεν. Ὄθεν μῆτε ταῖς τοῦ κηδεστῶ παραίνεσισι καὶ κολακείαις πεισθεῖς, μῆτε ταῖς τῆς γυναικὸς αἰμωγαῖς καὶ τοῖς ὀλοφυρμοῖς ἐπικλασθεῖς, τῷ δὲ Μάρτυρι Νιάρχῳ, φίλῳ ὄντι, τὰς συνθήκας βεβαιῶν, δεδοικότι τὴν ἀπὸ τῆς Πίστεως τοῦ Χριστοῦ ἐκκλισιν, ἀτρέπτος ἐν τῇ ὁμολογίᾳ φανείς, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευταίην. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξίς ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ Μαρτυρίῳ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐστρατίου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Κἂν Εὐστρατίου πνεῦμα λαμβάνῃ πόλος,
Τὸ σῶμα τῆ γῆ θουμάτων βλυζει χάριν.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ χώρας Ταρσίας οὕτω λεγομένης, τελοῦσης ὑπὸ τὸ θεῖμα τῶν Ὀπτιμάτων, κόμης ὀνομαζομένης Βιτζιανῆς, γονίου εὐσεβῶν, καὶ ἐν αὐταρκείᾳ βιούντων, Γεωργίου καὶ Μεγεθοῦς. Καλῶς δὲ παρ' αὐτῶν ἀναχθεῖς καὶ παιδευθεῖς, καὶ πληρώσας τὸν εἰκοστὸν χρόνον τῆς ἡλικίας, τῷ θεῷ ἔρωτι κάτοχος γίνεται· καὶ τοῦς γονεῖς καταλιπὼν, φυγὰς ὤχετο πρὸς τὰ τοῦ Ὀλύμπου μέρη, πρὸς τὴν μονὴν τοῦ Αὐγάρου, ἐν ἣ δέλαμψαν Γρηγόριος καὶ Βασίλειος, οἱ πρὸς Μητρίδα αὐτοῦ θεῖοι, ἐν τε ἀσκήσει καὶ τῇ ἄλλῃ πάσῃ ἀρετῇ. Ὑπ' αὐτῶν οὖν προσληφθεῖς, καὶ τὴν κόμην χειράμενος, τὸν ἐπίπονον καὶ Μοναχοῖς ἀρμόδιον ὑπέδου βίον.

Ταύτης τυχὼν τῆς ἐφέσεως, πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς προθύμῳ καρδίᾳ, καὶ ταπεινῷ τῷ φρονήματι τὴν ὑπηρεσίαν ἀπένευε, μηδὲν τοῦ αἰῶνος τούτου φροντίζων, μηδὲ κεκτημένος τι, πλην ἐνός τριχίνου καὶ μαλλωτοῦ, ἐφ' ᾧ ἀνακλιόμενος ἐν ᾧ αὐ ἔτυχε τόπῳ, μικρᾶς ἀνέσεως ἀπῆλαυεν· οὐδὲ γὰρ ἦν αὐτῷ τόπος πρὸς ἀνάπαυσιν ἀφωρισμένος. Λίγεται δὲ μηδὲ ποτε ὑπτιον ἀνακλιθῆναι, ἀφεῦ ἀπετάξατο, μῆτε μὴν ἐν τῷ ἀριστερῷ μέρει τοῦ σώματος ἀναπεσεῖν ἐν πᾶσι τοῖς ἑβδομήκοντα πέντε ἔτεσιν, ἐν οἷς ὁ τῆς ἀσκήσεως αὐτῷ ἀγὼν διηνύθη. Τῶν δὲ προηγησαμένων Ὁσίων τὸν βίον καταλυσάντων, ὁ μέγας οὗτος τῶν τῶν ἀδελφῶν προστασίαν πιστεύεται, πεισθεῖς τῇ αὐτῶν παραλήσει.

Ἐπεὶ δὲ Λέων ὁ Σηριώνυμος, ἐπανέβη ἀπὸ τοῦ Βουλγαρικῆς πολέμου, ἐπανίστη τῇ Βασιλείᾳ Μιχαὴλ τοῦ εὐσεβεστάτου, καὶ τὸν μετ' εἰρήνης ὑποδεξάμενον αὐτὸν, τῆς γαμετῆς καὶ τῶν τέκνων στερήσας, εἶτα δεσμῆσας, καὶ ἀποκείρας, ἐξόρισον πρὸς τὴν ἀπέναντι νήσῳ ἀπέσειλε, καὶ τὴν πάλαι οδοθεῖσαν τῶν Εἰκονομάχων αἵρεσιν, ἀνεγείραι πάλιν ἔσπευδε· τότε, πάντων τὰς οἰκείας οἰκήσεις ἀπολιμπανόντων, ὁμοίως καὶ οὗτος, τῆ μεγάλης Ἰωαννικίου αὐτὸν προτρεψαμένου, πρὸς τὴν ἐνεγκαμένην ἀφίκετο.

Ἐπεὶ δὲ πάλιν ἡ Ἐκκλησία τὸν οἰκῆον ἀπέλαβε κόσμον, τῇ τῶν Ἁγίων Εἰκόνων ἀναστήλωσει καὶ προσκυνήσει, καὶ οἱ σημειοφόροι Πατέρες πρὸς τὰς οἰκείας ἐπαυῆλλον οἰκήσεις, καὶ ὁ θεῖος Εὐστράτιος πρὸς τὴν οἰκείαν Μονὴν παραγίνεται, πᾶσαν μὲν ἡμέραν ἀόκνως ἐν τοῖς σωματικοῖς ἔργοις τοῖς ἀδελφοῖς συγκοπιῶν, τὴν δὲ νύκτα στάσειν αὐπνοῖς καὶ γυνυκλισίαις διατελῶν. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν

αὐτῇ τῇ τοῦ Κανόνος ψαλμωδίᾳ· ἔνθεν τοῦ ἀγίου Θυσι-
σηρίου ἱστάμενος, ἀπ' ἀρχῆς μέχρι συμπληρώσεως, ἐκτε-
νῶς τὸ, Κύριε ἐλέησον, καθ' ἑαυτὸν ἐκεκράγει. Τὰ δὲ
παρ' αὐτοῦ τελεσθέντα Ψάσματα, πολλά τῷ πλήθει ὄντα,
ἀδύνατον γραφῇ παραδοῦναι, ἅπερ τῆς πρὸς Θεὸν αὐτοῦ
εὐαρεστούσεως σημεῖον παρ' αὐτοῦ ἐκομίσαστο.

Ἐπεὶ δὲ τῶν ἐντεῦθεν ἀπαίρειν ἐμελλε, τὴν ὑπ' αὐτὸν προ-
καλεσάμενος, ἔφη· Ἀδελφοί, ὁ χρόνος τῆς ἐμῆς ζωῆς πέρας εἴ-
ληψε. Λοιπὸν, τέκνα ἀγαπητά, ἢ παρελάβετε παρακαταθήκην
φυλάξατε, γινώσκοντες, ὅτι τὰ μὲν παρέντα πρόσκαιρα, αἰώ-
νια δὲ τὰ μίλλοντα· σπεύσατε οὖν τῆς τῶν σωζομένων με-
ρίδος γενέσθαι. Ταῦτα εἰπὼν, καὶ κατασφραγισάμενος, καὶ
τὰς χεῖρας ὑψώσας, καὶ εἰς οὐρανὸν ἀνατείνας τὸ ἔμμα,
Εἰς χεῖράς σε, Κύριε, ἔφη, τὸ Πνεῦμά μου πα-
ρατίθῃμι· καὶ τὸν τῆς ἀναπαύσεως ὕπνον ὕπνωσε, ζή-
σας τὰ σύμπαντα ἱετῆ ἐννευήκοντα πέντε.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον
καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Υπέδειξας Δέσποτα, τῷ σῶ οἰκέτῃ τὴν δυ-
ναστείαν σου· διὰ τοῦτο προθύμως, πρὸς
τοὺς ἀγῶνας, ἤλθεν ἀτόκλητος, καὶ νικηφόρος,
γενόμενος ἔψαλλεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Κλητῆ καὶ πανεύσημος, ἡ Ἐορτή σου Μάρ-
τυς ἀνέτειλε· τῆς γὰρ ἐπιφανείας, τοῦ
σοῦ Δεσπότη, φῶς ἐπιφέρεται, καὶ καταυγάζει
τοὺς πίστει κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεός,
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸν πλοῦτον τὸν ἄσυλον, τὸ διαμέμον εὖρες
ἀξίωμα, καὶ τὸ μὴ διαπίπτον, ἀλλ' εἰς
αἰῶνας αἰδιούμενον, εἴληψας κλέος, κραυγάζων
Θεσπέσιε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἀνάρχω Γεννήτορι, τὸν συνημμένως αἰεὶ νοθ-
μενον, συλλαβοῦσα Παρθένε, σεσαρκωμέ-
νον Υἱὸν γεγέννηκας, διὰ τὸ σῶσαι τοὺς πίσει
κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ἰερούργεῖται σήμερον, ἡ πολύευκτος μνήμη
σου, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀθλοφόρε Πο-
λύευκτε· Χριστῷ γὰρ εὐάρεστος, δεκτὴ θυσιᾶ
γέγονας, τῷ σφαγιασθέντι, διὰ σέ· καὶ τυθέντι·
ὅν παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ
ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀθλητικὴν τὴν ἔνσασιν, Ἀθλητὰ μέχρις αἵ-
ματος, ἐπίδεδειγμένος, ἐπὶ γῆς Πολύευκτε,
παστάδα πολύφωτον, ἐν οὐρανοῖς ἐσκήνωσας,
τῇ τῶν σῶν αἱμάτων, βαπτισθεὶς κολυμβήθρα,
καὶ μέλπων· Τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νενεκρωμένην πταίσμασι, τὴν ψυχὴν μου ἀ-
νάστησον, τῇ μαρτυρικῇ σου, παρρησίᾳ
χρῶμενος, τοῖς θείοις προσάγμασι, διαρρύθμι-
ζων· Ἐνδοξε, ἀξιοπρεπῶς, πρὸς ἀρετὴν ἐπιστρέ-
φων, βοῶσαν· Τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε δι' ἧς ἐσχήκαμεν, τὴν χαρὰν τὴν αἰώ-
νιον· Χαῖρε τὸ τῆς Εὐσας, σκυθρωπὸν ἢ
λύσσασα· Ἀδάμ τὴν κατήφειαν, πρὸς τὸ φαίδρον·
ἢ τρέψασα. Χαῖρε ἡ Θεὸν, σωματωθέντα τε-
κοῦσα, Παρθένε Θεοτόκε, τῶν πιστῶν ἢ προσ-
τάτις, τῶν σὲ ὑπερυψούντων, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ἀ-
τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρω-
τὴν ἀνεβόα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυ-
μνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἄγε δὴ τὸν Θεοστεφῆ, φιλομάρτυρες ὑμνή-
σωμεν Μάρτυρα, ὃν συνεδόξασε, τῇ φω-
τωνῦμῳ αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος, Ἐπιφανείᾳ καὶ σε-
πτῇ, ἡμέρᾳ τετίμηκε, καὶ ἐστεφάνωσε, καὶ
ἐνθίοις ἀρεταῖς κατεκόσμησε.

Ρεύμασι τῶν μαρτυρικῶν, ἐκχυθέντων σου
αἱμάτων ἀπέπνιξας, τὸν δυσμενέστατον,
τὸν τὴν κακίαν δημιουργήσαντα· τὴν Ἐκκλη-
σίαν δὲ Χριστοῦ, ἀρδεύων ἐφαίδρυνας, Θεομα-
κάριστε, τὴν ἐν πίστει σε αἰεὶ μακαρίζουσαν.

Ἰθι μοι Μάρτυς ἀρρώγος, πειρασμῶν με ἐκ-
ποικίλων ρύόμενος, καὶ περιστάσεων, δε-
σμῶν τε λύων τῶν τῆς αἰρέσεως, καὶ χαλεπῆς
ἐλευθερῶν, φρουρᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, τὸν
ἀνυμνοῦντά σε, διανοίᾳ καθαρᾷ παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Νόμου τε σὺ καὶ Προφητῶν, τὸ κεφάλαιον
Χριστὸν καὶ τὸ πλήρωμα, Πάναγνε τέτο-
κας, δι' εὐσπλαγγνίας, ἄπειρον πέλαγος, ἐναν-
θρωπῆσαι δι' ἡμᾶς, ἐκ σὲ εὐδοκήσαντα, καὶ δια-
σώσαντα, τοὺς ἐν πίστει σε αἰεὶ μεγαλύνοντας.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
συγκατάβασιν! ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν
κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς αἰ-
πό γαστροῦ, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν
ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Ἁγίου.

Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Πολύευκτον στησάμενος, ἐκ ψυχῆς πολυεύκτου, τὸν πλοῦτον τὸν ἐράνιον, ὃ Πολύευκτε μάκαρ, καὶ δόξαν καὶ λαμπρότητα, ἐν Θεῷ γενόμενος· καὶ στέφος Δεῖον ἐδέξω, ἐκ χειρὸς τοῦ Ὑψίστου, σὺν Μαρτύρων τοῖς χοροῖς, ὡς Μάρτυς τῆς ἀληθείας.

Ἔτερον τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Εν δειλικῷ τῷ σχήματι, παραγέγονας Λόγε, καὶ Βάπτισμα ὁ ἄχρονος, ὡς βροτὸς ἐπεζήτεῖς· ἐξέστη γῆ καὶ οὐρανός, καὶ Ἀγγέλων τάγματα, καὶ τῶν ὑδάτων ἡ φύσις· ὁ δὲ Προδρόμος πτήξας, ἐν δειλία καὶ χαρᾷ, τὴν λειτουργίαν ἐτέλει.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος πλ. β'.

Αἱ Ἀγγελικαί.

Φράσον καὶ εἶπέ, ὃ Προφήτα Ἡσαΐα· Τίς ὁ κεραιῶς, ἐν ἐρήμῳ τῇ βοήσει; Ἀντλήσατε δὴ ὕδωρ, εὐφροσύνης καθάρσιον. Οὗτος Ἰωάννης ὁ βαπτίζων, ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ βοήσας· Χριστὸς ἔρχεται· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Ωτῆς ὑπὲρ νοῦν, καὶ ἀφάτου εὐσπλαγγνίας! πῶς ὁ Ποιητῆς, τῷ ποιήματι προσκλίνει, τὴν ἄχραντον καὶ Δεῖαν, κορυφὴν τῷ βαπτίσματι! Δόξα τῷ φανέντι ἐν τῷ κόσμῳ καὶ ζωὴν ἡμῖν παρεσχηκότι· ἐν ᾧ ψάλλομεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Ως ἐπιθλαβῶν, τῶν γήινων ἀπαχθέντες, δεῦτε νοητῶς, καθαρῶμεν ταῖς αἰσθήσεις· καὶ τὸν Χριστὸν ἰδόντες, ἐν σαρκὶ βαπτιζόμενον, ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, πάντες σὺν αὐτῷ ὑμολογοῦντες, πιστῶς κράζωμεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν· Ὅμοιον.

Τρυφή ζωτική, ἐκ χειμαρῶν Ἰορδάνου, ἀνέβλυσεν ἡμῖν, τοῦ Βαπτίσματος ἡ χάρις, ἐν ᾧ οἱ φωτισθέντες, τῷ Βαπτίσματι, λέγομεν· Δόξα τῷ φανέντι ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ζωὴν ἡμῖν παρεσχηκότι· ὃ καὶ ψάλλομεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ι. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νύσσης, καὶ Δομετιανοῦ Ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Γρηγορίου, Ἦχος πλ. α'. Ὅσιε Πατέρ.

Οσιε Πατέρ, ἱερώτατε Γρηγόριε· ὁ καίλαμος ὁ πλήρης τῆς Παρακλήτε πνοῆς, καὶ γλῶσσα τρανοτάτη τῆς εὐσεβείας· λύχνος πολύφωτος τῆς Δείας αὐγῆς· κήρυξ ἀληθείας, κρηπίς Θεολογίας· πηγὴ δογμάτων τῶν ὑψηλῶν· τῶν διδασμάτων χειμαρῶν τῶν μελιρρύτων· λύρα Θεόφθογγος, ἀσμάτων Θεογράφων, καὶ καθηδύνουσα πιστῶν ταῖς διανοίας. Χριστὸν ἰκέτευε, Χριστὸν δυσώπει Πάνσοφε, τὸν ἐν ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου, ἀναπλάσαντα κόσμον, σῶσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Οσιε Πατέρ, πανσεβάσμιε Γρηγόριε· ὁ πέλεκυς ὁ κόπτων αἰρετικῶν ταῖς ὀρμαῖς· ἡ δίστομος ῥομφαία τῆ Παρακλήτου· μάχαιρα τέμνουσα ταῖς νόθους σπαράς· πῦρ ταῖς φρυγανῶδεις αἰρέσεις καταφλέγον· καὶ πτύον ὄντως γεωργικόν ὃ τὸ βαρὺ τε καὶ κῆφον τῶν δογμάτων, εὐ διακρίνεται· καὶ στάθμη ἀκριβείας, πάντα ἰθύνουσα, πρὸς τρίβους σωτηρίας. Χριστὸν ἰκέτευε, Χριστὸν δυσώπει πάντοτε, τὸν ἐν ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου, ἀναπλάσαντα κόσμον, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Οσιε Πατέρ, παμμακάριστε Γρηγόριε· τὸ στόμα τὸ πηγάζον ταῖς μακαρίας φωναῖς, ἐκ τῶν ἀδαπανήτων τοῦ σωτηρίου, ἀπαρυόμενον, καὶ Δείων πηγῶν· λόγος προσευχῆς τε τοῖς πᾶσιν ἐρμηνεῖον· κανὼν ἰθύνων πρὸς ἀρετὴν· ὁ θεωρίας ἐνθέοις λελαμπρυσμένος, αἴγλη λαμπόμενος, Τριάδος τῆς ἀκτίστου, ἧς καὶ ὑπέρημαχος, ἀήττητος ἐγένου. Χριστὸν ἰκέτευε, Χριστὸν δυσώπει Ὅσιε, τὸν ἐν ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου, ἀναπλάσαντα κόσμον, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Δομετιανοῦ.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ο γῆν καταλήψεσθαι τὸ πρὶν, ἀπειλήσας ἅπασαν, καὶ ἐξαλείφειν τὴν θάλασσαν, κατακαυχόμενος, τοῖς πιστοῖς ἐδείχθη, ὡς στρουθίον σήμερον, καὶ καταγελαστότερος κώ-

νωπος, οὐ ὑπεκρίνετο τὴν ἰδέαν, ὡς περ φόβητρον, ὑπείσδυνας, τοῦ Χριστοῦ θεράποντι.

Δομετιανὸς ἡμᾶς πιστοί, συγκαλεῖται σήμερον, πρὸς εὐωχίαν θεάρεστον· τούτῳ συνέλθωμεν, εὐθυμίας γνώμη, καὶ πανηγυρίσωμεν, σὺν τούτῳ τὰ αὐτοῦ κατορθώματα, καθιμετεύοντες, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι.

Η ὑξήσας τὸ τάλαντον Χριστοῦ τὸ δοθέν σοι Πάντιμε, τῇ διπλασίονι χάριτι, ὡς δούλος γνήσιος· ὅθεν ἐπακούεις· Εὐ σοι δουλε γένοιτο, ὡς ὄντι ἀγαθῷ σοι θεράποντι· καὶ ἤδη εἰσελθε, εἰς χαρὰν τὴν τοῦ Κυρίου σου, τῶν καμάτων, τὰ γέρα ληψόμενος.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου, Ἦχος δ'.

Τὸν τῆς σοφίας λόγον σου, καταγαλαῖσας ἐν ἀρετῇ ἀπροσίτῳ, περικαλλῆς ἀμφοτέρωθεν γέγονας, Νυσσαέων Γρηγόριε· ἐν τῇ θεοφθόγγῳ σε φωνῇ, ὠραΐζων καὶ τέρπων τὸν λαὸν γνωστικῶς, Τριάδος τὸ ὁμόθεον πανσόφως ἐκτιθέμενος· ὅθεν καὶ ἐν ὀρθοδόξοις δόγμασι, τὰς ἀλλοφυλῆς αἱρέσεις ἐκπολεμήσας, τὸ κράτος τὸ τῆς Πίστεως, ἐν τοῖς πέρασιν ἡγεiras. Χριστῷ παριστάμενος σὺν τοῖς αὐλοῖς Λειτουργοῖς, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἴτησαι, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Ετρεμεν ἡ χεὶρ τοῦ βαπτιστοῦ, ὅτε τῆς ἀχράντου σου κορυφῆς ἤψατο· ἐστράφη Ἰορδάνης ποταμὸς εἰς τὰ ὀπίσω, μὴ τολμῶν λειτουργῆσαι σοι· ὁ γὰρ αἰδεσθεὶς Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ, πῶς τὸν Ποιητὴν αὐτοῦ, δειλιάσαι οὐκ εἶχεν; Ἀλλὰ πᾶσαν ἐπλήρωσας οἰκονομίαν Σωτῆρ ἡμῶν, ἵνα σώσης τὸν κόσμον, τῇ Ἐπιφανείᾳ σου, μόνε φιλόνηρωπε.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ασμα καινοπρεπὲς, ἀδέτω πᾶσα κτίσις, τῷ ἐκ Παρθένου φύντι, Χριστῷ καὶ βαπτισθέντι, ἐν Ἰορδάνῃ σήμερον.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Σάλπιγξ προφητικὴ, ὁ Πρόδρομος βοάτω· Ποιήσατε Κυρίῳ, τῷ βαπτισθέντι ρεῖθροις, καρποὺς ἀρίστων πράξεων.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Λαμψαν τὸ συγγενὲς ἐξ ὕψους Θεῖον Πνεῦμα, περιστερεῖς ἐν εἶδει, ὀρώμενον ἀφραστῶς, νῦν τῷ Χριστῷ προσέδραμε.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου, Ἦχος δ'.

Βίον ἐνθεον κατορθώσας, θεωρία τὴν πράξιν κατελάμπρυνας, θεοφάντορ Γρηγόριε· τὴν

γὰρ σοφίαν φιλήσας ἔρωτι θεῖῳ, ἐκ στόματος τοῦ Πνεύματος, τὴν χάριν κατεπλούτησας· καὶ ὡς κηρίον μελίτος, τὸν γλυκασμόν σου τῶν λόγων ἀποσάξας, αἰεὶ εὐφραίνεις νοήμασι θείοις, τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ. Διὸ ἐν οὐρανοῖς, ἱεραρχικῶς αὐλιζόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως πρέσβευε, τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Σὲ τὸν ἐν Πνεύματι καὶ πυρὶ, καθαίροντα τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, καθορῶν ὁ Βαπτιστὴς ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, δειλιῶν καὶ τρέμων, ἐβόα λέγων· Οὐ τολμῶ κρατῆσαι τὴν κορυφὴν σου τὴν ἀχραντον· σύ με ἀγίασον Δέσποτα τῇ Ἐπιφανείᾳ σε, μόνε φιλόνηρωπε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο Δεσπότης σήμερον, ἐν Ἰορδάνῃ ἐπέστη, βαπτισθεὶς ἐν ὕδασι, ὑπὸ τῆς θεῖας Προδρόμου· ἄνωθεν ὁ Πατὴρ δὲ προσεμαρτύρει· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐπεφάνη, ἐν ξένη θεᾷ, περιστερεῖς ἐπ' αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλαγῆ Ἰωσήφ.

Θεοφανείας ὁ καιρὸς· Χριστὸς ἐπέφανεν ἡμῖν, ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ· δεῦτε ἀντλήσωμεν πιστοί, ὕδωρ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν. Χριστὸς γὰρ ἐν σαρκὶ ἐπεδήμησε, τὸ πρόβατον ζητῶν τὸ θηριάλωτον· καὶ ἀνευρῶν εἰσήγαγεν ὡς εὐσπλαγγνος, εἰς τὸν Παράδεισον αὐθις· Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α' Ἦχος πλ. α'. Ἴππον καὶ ἀναβάτην.

Αβυσσος ὡν σοφίας καὶ γνώσεως θησαυρός, καὶ αὐτοαγαθότης, φωτοχυσίαν νέμοις μοι Χριστέ τῆς ἐνδόξου σου, Ἐκκλησίας ἄσμασι, τὸν φωστῆρα ὑμνεῖν Γρηγόριον.

Δέχοιο διδασκάλων, Γρηγόριε τὸ λαμπρὸν, ἐγκαλλώπισμα Πάτερ, τὸ πενιχρὸν ἐφύμνιον, τῇ σῇ προσφερόμενον, ἐξ ἀγάπης μνήμη· ἐν ἧ Χριστὸν ἡμῖν ἐξιλέωσαι.

Λόγω ἱερομύσα, πλουσίω τε καὶ σοφῶ, τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν, θεολογεῖν ἐδίδαξας, Μονάδα τρισάριθμον, καὶ Τριάδα σύνθρονον, καὶ ὁμότιμον ὦ Γρηγόριε. Θεοτοκίον.

Πίστις ἠγείσθω μόνη, καὶ μὴ ἀπόδειξις, τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων, Θεογεννητορ Κόρη τῶν σῶν· τὸν γὰρ ἀκατάληπτον, Θεὸν Λόγον τέτοκας, ἐνδυσάμενον τὴν ἀνθρωπότητα.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Δομετιανοῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Τὰς ἐπαναστάσεις τῆς σαρκός, καὶ τῶν παθῶν τὰς ἐφοδούς θεοληπτε, καὶ τὸν ἐγειρόμενον, ἐν τῇ ψυχῇ μου κατευνάσας πόλεμον, εἰρηναία Πάτερ, ἐν καταστάσει συντήρησον.

Εἴρωτι καὶ πόθῳ ἀκλινεῖ, τῆς ἀνωτάτης σοφίας ἀψάμενος, σάρκα καθυπέταξας, καὶ τῆς γῆς ἀπετινάχθης Ὅσιε, καὶ Θεὸς τῶ ὄντι, ὡς ἐν μεθέξει γεγένησαι.

Δομετιανός ὁ θαυμαστός, κατὰ μικρὸν ἀπὸ γῆς ἀνυψούμενος, ἤκεν ἐκ δυνάμεως ἀμυδροτέρας πρὸς τελειὰν δύναμιν, καὶ τὰς ἀναβάσεις, ἐν τῇ καρδίᾳ διέθετο. Θεοτοκίον.

Υδάσιν ἐμβάψας τῆς σαρκός, ὃ προσελάβετο Κύριος φύραμα, ἐκ τῶν σῶν εἰργάσατο, παρθενικῶν αἱμάτων τὸ σωτήριο, πρὸς τὰς παρατάξεις, τὰς ἐναντίας ἀχείρωτον.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ γ'. Ὁ πῆξας ἐπ' αὐθενός.

Σαρκὸς μὲν τῷ ἡγεμόνι νῶ τὰ σκιρτήματα, τῷ Παμβασιλεῖ δὲ τὸν νοῦν ὑπέταξας· ὅθεν ἀπροσκόπτως τὴν ὁδὸν, τῶν ἐντολῶν ἀνύσας, σὺ τῆς Τριάδος ἐνδιαίτημα γέγονας εἰκότως Γρηγόριε.

Τῇ πράξει τὴν θεωρίαν Πάτερ προσέθηκας· διὸ τὰς ἡνίας τῆς Ἐκκλησίας σοι, φέρων ἐγχειρίζει ὁ Χριστὸς ἦν περ ἀνεπιλήπτως, ὡς μυστιπόλος ἐκυβέρνησας, ἄριστος παμμακάρο Γρηγόριε.

Προβαίνων τῶν ἀρετῶν τῷ ὄρει Γρηγόριε, καὶ τὰς ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ σου, σὺ διατιθέμενος ἐκ γῆς, ἠρθῆς ἀλήκτω δρόμῳ, πρὸς ἐπουράνιον πολίτευμα, πρὸ τῆς ἐκ σαρκὸς ἐκδημίας σου. Θεοτοκίον.

Σὺ μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι, τοῦ ἐξ ἀκηράτου Πατρὸς ἐκλάμψαντος, ἀνευθεν ὠδίνων μητρικῶν· ὅθεν σε Θεοτόκον, σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας, Λόγον, ὀρθοδόξως κηρύττομεν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ μόνος εἰδώς.

Εν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ, ἐχθρὸς ὁ παλαιότατος, τῆς σῆς ψυχῆς οὐ σθένων τὸ εὐ-

στολον, παρασαλεῦσαι καθυποκρίνεται, ἐν καρῶ πρὸς ἔκλυσιν, τῆς σῆς καρτερότητος, ζῶντων πτηνῶν τὸ φαυλότατον.

Τῇ μεγαλαυχίᾳ τῆς αὐτοῦ, δικαίως ἐξουθενῶται, παραπληξίας δράκων ὁ δειλαιος, καὶ κυνομυίας εἰς εἶδος τέτραπται, ἀσθενεῖα πλείονι, καὶ ποσὶν ὑποτέτακται, τῶν δικαίων ὠραίοις πατούμενος. Θεοτοκίον.

Ε'κ σοῦ γεννηθεὶς ἀνευ σποράς, Υἱὸς ὁ προαιώνιος, Παρθενομητορ κόσμον ἀνέπλασε, τὸν κεκρυμμένον ὄφιν τοῖς ὕδασι, ἐν τῷ βαπτισμῷ αὐτοῦ, θανατώσας Κύριος, καὶ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ῥύσάμενος. Ὁ Εἰρμός.

• Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βρωτῶν, οὐσίας
• τὴν ἀσθενεῖαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
• μορφωσάμενος, περιζωσόν με ἐξ ὕψους δύνα-
• μιν, τῆ βοᾶν σοι Ἅγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος,
• ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Κάθισμα, τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Θεῖαν ἔλλαμψιν κεκληρωμένος, βίον αὐλον ἐξησκημένος, ὁμωνύμῳ ἱερατεῖᾳ διέπρεψας· ὑπερφυῶς γὰρ τρανώσας τὰ δόγματα, ὀρθοδοξία τὸν κόσμον ἐστήριξας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῷ τῆς ἱερωσύνης σεμνυνόμενος Πάτερ, χρίσματι θεοδότῳ, κατελάμπρυνας τῆτο, ἐνδέεις καλλοναῖς τῶν ἀρετῶν, καὶ θεία πρὸς Χριστὸν ὑποταγῇ· καὶ τελέσας σε τὸν δρόμον, ἐν οὐρανοῖς βοᾶς μετὰ Ἀγγέλων· Δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Σωτήρ· Δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· Δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σε, μόνε φιλόνηρωπε.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐκ Παρθένου Μαρίας, καὶ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος ὑπὸ Ἰωάννου τὸ Πνεῦμα κατήλθεν ἐπ' αὐτόν, ὀρώμενον ἐν εἶδει Περιστερᾶς· διὰ τοῦτο ὁ Προφήτης, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ἔλεγε κραυγαῶν· Δόξα τῇ παρουσίᾳ σου Χριστέ· Δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· Δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλόνηρωπε.

Τῆ Ἱεράρχου. Ὡδὴ δ'. Τὴν θείαν ἐννοήσας σε.

Ω'ς στῦλος καθωράθης ὀλσφωτος, βίω τε λόγω τε θερμῷ, ὀρθοδοξίας Γρηγόριε, πεπυρσευμένος, τῷ ζῆλῳ, τῆ νέε Ἰσραὴλ προηγούμενος.

Τὴν χάριν δεδεγμένος τοῦ Πνεύματος, τὸ εὐτελές τοῦ νομικῆ, διεῖλες ἐνδυμα Γράμματος, καὶ τὸ κρυπτόμενον κάλλος, ἡμῖν τῶν ἐννοιῶν ἀπεκαλύψας.

Τοῦ Θεοῦ προελθοῦσαν ἐκ στόματος, Θεο-
παράδοτον εὐχὴν, συντετημημένως Γρηγό-
ριε, ὡς μυστηπόλος τῶν Θείων, σαφῶς τῇ Ἐκ-
κλησίᾳ ἐπλάτυνας. Θεοτοκίον.

Εκτὸς μὲν συναφείας συνελαβες ἀδιαφθό-
ρως ἐν γαστρὶ, καὶ πρὶν ὠδινῆσαι τέτο-
κας· καὶ μετὰ τόκον Παρθένος, Θεὸν σαρκὶ
τεκοῦσα πεφυλάξαι.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁσος σε τῇ χάριτι.

Τὸν Νόμον ὑπέδειξας, τῆς χάριτος εἶναι σκιαῶν,
τοῖς ἐν τῷ Νόμῳ τὸν Θεόν, Ἑβραίοις σέ-
βουσι Σοφῆ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, τῆς ἀληθοῦς
Θεοφανείας Μυστήριον, Χριστῷ κραυγαῖζων· Δό-
ξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Αστράψας ἀστὴρ, ὡς ἐξ Ἑώας πολύφωτος,
τὴν Ἐκκλησίαν δαδουχεῖς, ἀνακηρύττων
τὸν Χριστὸν, σοφαῖς ἀποδείξεις, πανευσεβῶς,
δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον, αὐτῷ κραυγαῖζων· Δόξα
τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κακίας ἀπάσης, ἀπερρύαγης καὶ σχέσεως,
προσύλου Πάτερ ἐν σπουδῇ, καὶ κατε-
λάμπρυνας φωτὶ, Πατρίδος πληρώματα, τῆς
σῆς σοφῆ, καὶ τούτοις πλοῦτον ἐπώμβρησας,
ἀφθονωτέρα χρυσίου ποσότητι. Θεοτοκίον.

Ο Λόγος καθὸ Θεός, ὑπάρχων ἀόρατος,
προσειληφῶς ἐκ γυναικὸς, ἀνθρώπου φύ-
σιν ὁρατὸς, τελεῖται, καὶ καθαίρεται, ἐν ποτα-
μῷ, ὁ ἀμαρτίας ἀλλότριος, τὸν πεπτωκότα κα-
θαίρων τοῦ πταισματος.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ εἰ. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Σὺ ὡς πῦρ κατέφλεξας, ταῖς τῶν αἰρέσεων,
ἀκαθηφόρους πλοκάς τῶν λόγων, τῶν πι-
στῶν ταῖς φρένας δέ, ἐφώτισας μάκαρ, μυστα-
γωγῆ Γρηγόριε.

Εὐνομίῳ ἠλεγξας, σὺ τὸ ἀνόμοιον, καὶ τού-
του λόγους δυσδιαφεύκτους, τῶν ἀρκύων
βρόχους τε σφοδρούς, ὡς ἀράχνης ὑφάσματα
διέλυσας.

Ηλεγξας πανάριστε, τὸν ἀθεώτατον Μακε-
δόνιον, τὸ Θεῖον Πνεῦμα, ἀδεῶς ὑβρίσαν-
τα, ὡς ἄμοιρον τούτου, ὑπάρχοντα Γρηγόριε.
Θεοτοκίον.

Σὺ δικαιοσύνην τε καὶ ἀπολύτρωσιν, ἡμῖν τε-
κῆσα, Χριστὸν ἀσπόρως, ἐλευθέραν ἔδρασας
ἀράς, Θεοτόκε, τὴν φύσιν τοῦ Προπάτορος.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Επέβλεψεν, ἐπὶ γῆς ὁ Δεσπότης τῆς κτί-
σεως, καὶ τὰ ταύτης ἐσαλεύθη Θεόφρον
θεμέλια, καὶ δεινῶς ἐτρόμαξε· σὲ δὲ ψυχῆς
ἀνδρεία Πάτερ, τῆς προσευχῆς οὐ παρέκλινεν.

Οὐκ ἠνέσχου, βλασφημούντων ἀκούειν Ἀοί-
διμε, καὶ λαλούντων εἰς τὸ ὕψος ἀδικίαν
δι' ἀνοίαν· ἀλλ' αὐτοὺς ἐπέστρεψας, ποιμαντι-
κῆ σου βακτηρίᾳ, καὶ τὸ νοσοῦν ἐθεράπευσας.

Μεῖαν φύσιν, ἐν Χριστῷ ἐσφαλμένως κηρύτ-
τεσθαι, Θεορρήμον, ἕδαμῶς συνεχώρησας
σύνθετον· ἀλλ' αὐτὸς ἐζώγησας τῇ τῶν δογμα-
των σου σαγήνῃ, καὶ πρὸς τὸ φῶς ἐπανήγαγες.
Θεοτοκίον.

Εγλύκανε, τῶν ὑδάτων πικρίαν ἐν ἄλατι,
Ἐλισσαῖος· ὁ δὲ σὸς Θεομητορ Υἱὸς καὶ
Θεός, βαπτισθεὶς ἐν ὕδατι, τῆς ἀμαρτίας τὴν
πικρίαν, καὶ τὴν ὀδύνην ἐξείλετο.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ εἰ. Μαινομένην κλύδωνι.

Ταπεινὸν τὸ φρόνημα, κεκτημένος, πᾶσι τε
πραῦς, μαχητὴς ἐδεικνυσο Γρηγόριε, πρὸς
τοὺς Χριστοῦ, μειοῦν τὴν δόξαν σπουδαίζοντας.

Τὴν Ἀρείου ἔκφυλον, τῆς Τριάδος, λόγῳ δα-
ψιλεῖ, τολμηρὰν διαίρεσιν Γρηγόριε, σὺ
παντελῶς, καθήρηκας τῇ σοφίᾳ σου.

Αμαθῶς τὴν ἔνωσιν, τῆς Τριάδος, σύγχυσιν
ἀφρονῶν, ὑπὸ σοῦ Σαβέλλιος ἐλήλεγκται,
θεομαχῶν, Γρηγόριε παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Η Παρθένος ἔτεκες, καὶ τεκοῦσα, ἔμεινας
ἀγνή, ἐν χερσὶ τὸν φέροντα τὰ σύμπαν-
τα, ὡς ἀληθῶς, Παρθένος Μητὴρ βαστάσασα.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ερρύσθησαν ὡς ἐκ παγίδος Ὅσιε, θανάτου
κινδυνεύοντες, οἱ λαοὶ, καὶ παθημάτων ὁ
ἔσμος, πόρρω ταῖς εὐχαῖς σου ἀπελήλατο· καὶ
γὰρ αὐτοὶ, πρῶτοί σε ἔσχον συλλήπτορα.

Ανέστειλας ἐν ἱκεσίᾳ Πάνσοφε, τὴν ρύμην
τοῦ νοσήματος, τῇ Παρθένῳ καὶ Μητρὶ
τοῦ Λυτρωτοῦ, θάπτον προσδραμῶν· οὐ γὰρ
ὑπήνεγκας, ποιμὴν ὡς ὢν, κινδυνευούσης ποι-
μνης ἀνέχεσθαι. Θεοτοκίον.

Εξέστησαν τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, ὁ-
ρῶντα τὸν ἀόρατον, ἐκ Παρθένου γεννη-
θέντα ἐν σαρκὶ, καὶ τὸν αὐτῆς δοξαζόμενον,
ἐν ποταμῷ, τοῦ βαπτισθῆναι καταδυόμενον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος· οὐκ
» ἔστιν ὁ ρυόμενος· ἐλαγίσθημεν ὡς πρό-
» βατα σφαγῆς. Σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεός
» ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχύς, τῶν ἀσθενούντων καὶ
» ἐπανόρθωσις.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Τὸ ὄμμα τῆς ψυχῆς, γρηγορῶν Ἱεράρχα, ὡς
γρηγόρος ποιμὴν, ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ·

καὶ ῥάβδῳ τῆς σοφίας σου, παμμακάριστε Ὁ-
σιε, πάντας ἤλασας, τοὺς κακοδόξους ὡς λύ-
κους, ἀδιάφθορον, διατηρήσας τὴν ποιμνὴν,
Γρηγόριε πάνσοφε. Ὁ Οἶκος.

Εξ ἀμελείας ὁ δειλαῖος ἀναπέπτωκα, καὶ
πρὸς θάνατον ὑπνώσα· ἀλλ' ὡς ποιμὴν
γρηγορώτατος, ἐγειρόν με Πάτερ, καὶ τὰ πάθη
μου κοιμίσον, τὰ κακῶς τυραννοῦντά με· ὅπως
ἐξανιστάμενος, καθαρῶς ἄδω σου τὴν φωσφό-
ρον μετάστασιν, ἣν ὁ Δεσπότης τῆς οἰκθρένης
ἐδόξασεν ἀξίως, ὡς οἰκέτου πιστοτάτου, ὡς
δογματιστοῦ πανσόφου, ὡς φίλου καὶ μύστου,
καὶ ὡς οἰκονόμου τῶν αὐτοῦ παραδόσεων· ὦν
καλῶς ἐφύλαξας τὴν χρῆσιν ἀμίαντον, Γρηγό-
ριε πάνσοφε.

Ἔτερον. Κοντ. Ἦχος β'. Τὴν ἐν Πρεσβείαις.

Τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἔνθεος Ἱεράρχης, καὶ τῆς
σοφίας σεβάσμιος ὑμνογράφος, Νύσσης ὁ
γρήγορος νῆς Γρηγόριος, σὺν Ἀγγέλοις χορεύων,
καὶ ἐντροφῶν τῷ θείῳ φωτὶ, πρεσβεύει ἀπαύ-
στως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. Ὁ Οἶκος.

Αἴγλη φρικτῆ ὁ λάμπας ἐν κόσμῳ ὑπὲρ Ἡ-
λιον Λόγε, καὶ ἀκτίσι φωτὸς φαιδρύνας
Σῶτερ τὰ σύμπαντα· σὺ ὁ ἐν τοῖς ὕδασι τοῦ
Γορδάνου ὡς βροτὸς βαπτισθῆναι καταξιώσας,
πλυνόν μου τοὺς ῥύπους ἅμα καὶ σπίλους τῶν
πολλῶν ἐγκλημάτων, παρέχων μοι χάριν τοῦ
μέλψαι, τὸν σοφὸν Ἱεράρχην καὶ μύστην σου·
μεσίτην γὰρ αὐτὸν ἄγω σοι, καὶ αὐτὸν δυσω-
πῶν ἀνακραίζω αἰεὶ, πρεσβεύειν ἀπαύστως ὑ-
πὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νύσσης.

Στίχοι.

Ἡ Μοῦσα Γρηγόριος, οὗ Νύσσα θρόνος,
οὐ Πιερίαν, ἀλλ' Ἐδέμ σκηνὴν ἔχει.

Γρηγόριον δεκάτη θανάτου κνέφας ἀμφεκάλυ-
ψεν.

Οὗτος ἦν ἀδελφὸς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, λαμπρὸς ἐν
λόγοις καὶ τῆς Ὁρθοδόξου Ἡστικῆς ζῆλωτής· διά-
κει τοῦτο καὶ τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ προίστη. Καὶ με-
τὰ τῶν συγκροτούτων τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει δευτέ-
ραν Σύνοδον, κατὰ τῶν δυσσεβῶν αἰρέσεων ἐνισταμένων,
ἐλθὼν, ὑπέρμαχος ἐβρέθη, τοὺς ἐναντίους λόγων δυναμει
καὶ γραφικαῖς ἀποδείξει τροπωσάμενος· διὰ γὰρ πάσης
ἐλθὼν ἰδέας λόγων, καὶ ἀρετῆς εὐδοκίμησεν, τὸ κράτος ἐ-
δέξατο. Καὶ φθάσας ἐν γῆρα καλῶ ἐκοιμήθη, καὶ πρὸς
Κύριον ἐξεδήμησεν. Ἦν δὲ, κατὰ τὸν τοῦ σώματος τύπον,
κατὰ πάντα τῷ ἀδελφῷ Βασιλείῳ προσοικῶς, πλην τοῦ
πρῶτον τε καὶ χαριστάτου ἐπὶ βραχύ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Δομετιανοῦ Ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

Στίχ. Δομετιανὸς τῆς φθορᾶς ἀπηλλάγη·

Ἐἶπερ φθορὰν χρῆ τὸν βίον τοῦτον λέγειν.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἰουστίνου τοῦ μικροῦ, Θεο-
δώρου καὶ Εὐδοκίας υἱὸς γεγονώς, εὐσεβεῖα κομῶν-
των καὶ χρημάτων περιουσία. Παιδείας δὲ λαχὼν τῆς
ἐξωθεν καὶ τῆς ἐν ταῖς θείαις Γραφαῖς, καὶ γάμψ προσο-
μιλήσας ἐπὶ χρόνῳ βραχεῖ, τῆς συνοικουσης αὐτῷ τὸν
βίον ἀπολιπούσης, ἐπειδὴ πᾶσαν τὴν σπουδὴν λοιπὸν εἰς
τὴν κατα Θεὸν φιλοσοφίαν ἐτρέψε, τῆς ἐν Μελιτινῇ Ἀ-
γίας Ἐκκλησίας Ἀρχιερεὺς καθίσταται, τριακονταετῆς ἡ-
δὴ γεγονώς.

Συγκεράσας δὲ καὶ τῆ ἀσκητικῆ ἀγωγῆ τὴν πολιτικὴν
σύνεισιν, οὐ μόνον ταῖς ὑπὸ χεῖρα ἐγένετο σωτηρίας πρό-
ξενος, ἀλλὰ καὶ τῷ ἔθνει παντὶ, μετάπεμπτος ὑπὸ τοῦ
Βασιλέως πολλάκις γεγονώς, καὶ συγκαταστήσας τὴν τῶν
Περσῶν ἀρχὴν τῷ Χοσρόη, Βαράμ ἐπαναστάνας αὐτῷ,
καὶ ἐκθιλόνας τοῦ κράτους, ὅτε καὶ ὑποτελῆ αὐτὸν Ῥω-
μαίοις πεποίηκε. Φίλος δὲ καταστὰς αὐτῷ τε τῷ τῶν Ῥω-
μαίων Βασιλεῖ Μαυρικίῳ, καὶ τῆ αὐτοῦ γαμετῆ, καὶ πολ-
λῶν χρημάτων δι' αὐτῶν κύριος γεγονώς, εἰς ἀνοικοδομὴν
τῶν ἁγίων Ἐκκλησιῶν καὶ πτωχοτροφείων ταῦτα ἐπένω-
σεν. Ἐν δὲ τῇ Βασιλίδι Πέλει γενόμενος, πρὸς Κύριον
ἐξεδήμησεν.

Ἐνθα τιμηθεὶς παρὰ παντὸς Βασιλικῷ καὶ Ἐκκλησια-
στικῷ πληρώματος τὰ εἰκότα, καὶ ἐν κισθῶτι τεθεὶς, καὶ
λαμπάσι καὶ ὕμνοις δορυφορούμενος, τὴν ἐνεγκούσαν κα-
ταλαμβάνει, πολλὰς θαυμάτων ἐνεργείας, καὶ ἔτι τῷ βίῳ
περιῶν, καὶ μετὰ τὴν ἐνθένδε ἐκδημίαν, ἐπιδειξάμενος.
Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξίς, καὶ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου
Νύσσης, ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Μαρκιανοῦ, Πρεσβυτέρου καὶ Οἰκονόμου
τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας.

Στίχ. Ἀπῆρεν ἔνθεν πρὸς πόλου μέγα κλέος,

Ὁ Μαρκιανὸς, οὗ κλέος κἂν γῆ μέγα.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Μαρκιανοῦ, καὶ Πουλχε-
ρίας, τῶν προγόνων αὐτοῦ ἐκ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώ-
μης ἐλληνοθότων. Ἐδείματο δὲ Νάεν τῆς ἁγίας Εἰρήνης
τὸν πρὸς θάλασσαν, ἐπισυναψας αὐτῷ τὸν εὐκτήριον οἶκον
τοῦ Ἁγίου Ἰσιδώρου. Ἐδείματο δὲ καὶ τὸν τῆς Ἁγίας
Ἀναστασίας, τὸν ἐν τοῖς Δαμνίνου ἐμβόλοις, ὃν καὶ ἀπὸ
τοῦ μεγάλου δέισωσεν ἐμπρησμοῦ. Τοῦ πυρός γὰρ τὰ κύ-
κλω κατανεμψαμένου, αὐτὸς ἐπὶ τῆς ὀροφῆς ἐστός, καὶ
τὰς χεῖρας εἰς οὐρανὸν ἄρας, καὶ προσευχόμενος, κατέπαυ-
σε τὸν φλογμὸν. Τὰς δὲ τῶν θαυμάτων ἐνεργείας, καὶ τῶν
ἐν τῷ αὐτῷ τῶν χρημάτων ἀφθονία ἐνδειαν, καὶ τὸ ἀκρι-
βὲς τῆς ἀσκήσεως, διεξοδικώτερον ἢ κατ' αὐτὸν ἱστορία
δηλοῖ. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξίς ἐν τῷ προφητικῷ τοῦ
ἁγίου Προφήτου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, πλησίον τῆς Κιν-
στέρνης (*) τῆς Μωκκῆσιος ἐν ταῖς Δαυινίλ. Τελεῖται δὲ
καὶ ἡ Συναξίς, διὰ τὸν γεγονότα μέγαν σεισμόν, κατ' οὐ-
τὴν τὴν ἡμέραν, ἐν ἀρχῇ τῆς Βασιλείας Βασιλείου· ὅτε
καὶ ὁ Νάεν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὁ ἐν τῷ Στήματι,
καὶ πολλὰ ἕτερα Ἐκκλησίαι, καὶ ἰδιωτικαὶ κατέπεσαν οἴκοι.

(*) Ὁρθότερον ἴσως Κιστέρνης, ἐκ τοῦ Λατινικοῦ
Κιστέρνα (Cisterna), ὅπερ κατὰ τὴν ἐτυμολογίαν δη-
λοῖ ὑπόγειον, τὸ κοινότερον μὲν λεγόμενον Στέρνα,
ἐλληνικώτερον δὲ, Δεξάμενη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἀμρωνίος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τῆς ἀρετῆς ὁ θεῖος ἐσθέσθη λύχνος, Λύχνων μυσάντων σαρκικῶν Ἀμμωνίου. Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος. **Ε**ρωτι ἐνούμενος, τρισαυγοῦς Θεότητος, τῷ φέγγει Γρηγόριε, τοῖς πᾶσιν ὡς ἔσοπτρον, ἐκστίλβων ἀπαστράπτεις, τοῦ φωτὸς ἀντανεκλάσεις.

Θησαυρὸν τοὺς λόγους σου, πατρικῶς κατέλιπες, ἠθῶν ψυχῆς κάθαρσιν, καὶ γνώσεως πλήρωσιν, τοῖς πίστει μελωδοῦσιν. Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πρῶτον νῦν καὶ αἴτιαν, Πατέρα κατήγγειλας, Λόγου μὲν Γεννήτορα, ὁμοῦ Προβολέα τε, τῷ Πνεύματος Τριάδα, μελωδῶν. Εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Μίαν μὲν ὑπόστασιν, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, Πανάμωμε τέτοκας, Θεὸν σωματούμενον ὡς πάντες μελωδοῦμεν. Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Τοῦ Ὁσίου. Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε κάμινον.

Η ἀψευδῆς, τοῖς πιστοῖς πεπλήρωται, ἐπαγγελία προφανῶς ὁ γὰρ θεῖος Δομετιανός, χάριτος ἠξίωται, λύειν τὰ νοσήματα, καὶ ἀπελάυνειν δαιμόνια, τὸν αἰνετὸν καταγγέλλων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Επὶ τῆς γῆς, μεθ' ἡμῶν γενόμενος, καὶ σαρκικῶς ἀναστραφεὶς, μεταδεδωκε τοῖς αὐτῷ, κατακολουθήσασιν, καὶ τοῖς ἀγαπήσασιν, θαυματουργίας χάρισμα, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τῆς δυσσεβοῦς, καθεῖλεν αἰρέσεως, ὁ θεῖος Δομετιανός, τοῦ Σεβήρου ταῖς διδασχάς, καὶ τὴν ἀπαράτρωτον, Πίστιν τὴν Ὀρθόδοξον, θεοπρεπῶς ὑπεσήμανε, τὸν αἰνετὸν καταγγέλλων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον. Θεοτοκίον.

Τῆς πατρικῆς, οὐκ ἀπέστη φύσεως, ὁ θεῖος Λόγος σαρκωθείς, ἐκ Παρθένου· καὶ γὰρ αὐτὴν, ἀκριβῶς τετήρηκε, μένουσαν ἀμείωτον, ἐν τῷ σαρκουῖσθαι· καὶ δέχεται, τὴν ἐκ Πατρὸς μαρτυρίαν, Χριστὸς ὁ ὑπερένδοξος.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ η'. Σοὶ τῷ παντουργῷ. Ὁ λην τὴν αὐγὴν, τοῦ Παρακλητοῦ μάκαρ, ἐδέξω φοιτήσασαν, κραυγάζων Ὅσιε. Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Βρύουσιν ἡμῖν, κατὰ τὸν θεῖον λόγον, Χριστοῦ ἐκ κοιλίας σου, ποταμοὶ γνώσεως.

ὄντως πηγὴν γὰρ, ἀέννητον καὶ ἀφύλακτον, ἔδειξε τῷ κόσμῳ, σὲ Πάτερ εἰς αἰῶνας.

Ο τῆς θαυμαστῆς, ἀδελφικῆς δυάδος, σαρκί τε ὁμαίμονος, τὰ θεῖα σύμφρονος! ταύτην τιμῶντες, Βασιλείον ἐνδίκως, ἅμα Γρηγορίῳ, τιμῶμεν εἰς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, θαυδρικῶς τὸν Λόγον, Παρθένε κηύσασαν, καὶ παρθενεύουσαν, πάντα τὰ ἔργα, ἀξίως εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ. **Υ**περέβης ἅπαντα θεσμόν, τῆς φύσεως ἀνθρώπων· Θεῷ δὲ προσεπελάσθης, Θεορόημον ἐφετῶν, ἀκροτάτῳ μέλπων αὐτῷ· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Επακούσας θεῶν ἐντολῶν, ἐσκόρπισας ἀπειθείας λογισμῷ, βῶν Ἀξιάγαστε· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γαμάτων Δομετιανέ, ἀνελλιπῆς ἐγένου, βλυστάνουσα πόμα κρήνη, καὶ χειμάρρους τῆς τρυφῆς, ποταμὸς εἰρήνης τε τοῖς βρωῶσι· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Εν καμίνῳ σὲ συμβολικῶς, προέγραψαν οἱ Παῖδες, Παρθένε, καὶ ἐν τῇ βιάτῳ, προετύπωσε Μωσῆς· Ἡσαΐας εἶδέ τε τεξομένην, βρέφος ἀνάδρωσ, τὸν Κύριον τῆς δόξης· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

Εν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθάρωτερον χρυσῆ, ἀπέστειλον λέγοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ θ'. Ἡσαΐα χόρευε. **Τ**ῶν κατορθωμάτων τε, καὶ τῶν λόγων, σοῦ τὰς ἀστραπαῖς, Γρηγόριε εὐφημεῖν, νοῦς ἀδυνατῶν, σαφῶς ὁ ἡμέτερος, ὁμολογεῖ, ἦτταν εὐκλεῆ· σοῦ καταγγέλλει δὲ, ὑπὲρ δύνανται τὸν ἔπαινον.

Μυστηπῶλον ἄριστε, τῇ Τριάδι, νῦν παρεστηκῶς, σὺν Ἀποστόλων χορῷ, καὶ τῶν Προφητῶν, Μαρτύρων Δικαίων τε, Πατριαρχῶν, μέμνησο ἡμῶν, τῶν ἀνυμνούντων σου, τὸ μνημόσυνον Γρηγόριε.

Εποπτεύεις ἄνωθεν, προασπίζων, νῦν Ἀρχιερεῦ, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, νίκας τῷ

πιστῶ δωρούμενος Ἄνακτι, καὶ δουλικόν, σύντριψον ζυγόν, σουσ σῶζων πρόσφυγας, ταῖς πρεσβείαις σου Γρηγόριε. Θεοτοκίον.

Ος τεκοῦσα Πάναγνε, τῶν κτισμάτων, τὸν Δημιουργόν, κατὰ παντὰς γεννητοῦ, φέρεις τὴν ἀρχὴν, ἀσύγκριτον ἔχουσα, ὑπεροχὴν, καὶ ὑπερφυῆ· ὅθεν τὸν Τόκου σου, προσκυνοῦντες σὲ δοξάζομεν.

Τοῦ Ὁσίου. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Εστης Πάτερ τῆς ἐφέσεως, τῶν ὀρεκτῶν· κρατήσας τὸ τελειότατον, καὶ ἐδέξαντο, Πατριαρχῶν σε σινηνώματα, καὶ Δικαίων Ὁσίων τὰ τάγματα· μεθ' ὧν καθικετεύοις, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν Παντοκράτορα.

Εσχεν ὡσπερ χοῦμα τίμιον, ἢ σὴ Πατρίς τὸ σῶμά σου τὰ παλύαθλον, κατακρύψασα, τοῖς ἑαυτοῖς κόλπαις Ἐνδοξε, μητρικοῖς ὀρμημένη κινήμασι· σοῦ γὰρ ἐπαπαλαύειν, τοὺς ἀλλοτρίους οὐκ ἠέσχετο.

Ιθι βοηθὸς γενέσθαί μοι, ἐν περασμοῖς τοῦ βίου καὶ περιστάσεσι, καὶ κατεύνασον, τὸν ἐγειρόμενον κλυδῶνα, κατ' ἐμοῦ τῶν παθῶν καὶ γαλήνιον, ὄρμισον πρὸς λιμένα, τῆ· αὐρα. Πάτερ τῆς πρεσβείας σου. Θεοτοκίον.

Εστη μέχρι σοῦ ὁ θάνατος, τοῦ καθ' ἡμᾶς γενέσθαι, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς, ὑπερούσιε Υἱὲ Θεοῦ εὐδοκήσαντος, ἐξ ἀνάδρου Μητρὸς καὶ ταῖς ὕδασι, ἡμᾶς ἀναχωνεῦσαι, πυρὶ τῷ θείῳ τοῦ Βαπτίσματος.

Ὁ Εἰρμός.

Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολοῦμένη βιάτος, ἔδειξεν ἀφλεκτός· καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαέμβσαν, κατασβέσαι αἰτούμεν τὴν κάμινον, ἕνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Τὸν Ποιμένα τὸν καλόν, Γρηγόριον τὸν πάνσοφον, τῶν Νυσσαέων Πρόεδρον, τοῦ Βασιλείου τοῦ σοφοῦ, ὁμότροπον ἀμαίμονα, ἐν ὧδαῖς τε καὶ ὕμνοις, τιμῆσωμεν ἅπαντες.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἐπεφάνη ἡ Σωτὴρ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Νῦν ξένην ὁ Σωτὴρ, βροτοῖς δωρεῖται ρύψιν, χωρὶς ἀναχωνεῦων, πυρὸς καὶ ἀναπλάιτων, ψυχὰς δίχα συντρίψεως.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Υδωρ θείας ζωῆς, πηγῶν ἐκ σωτηρίων, λαοὶ μετ' εὐφροσύνης, ἀντλήσατε προθύμως, ψυχῶν εἰς ἀπαλύτρωσιν.

Στίχ. Τί ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Ηλθεν ὁ φωτισμός· ἡ χάρις ἐπεφάνη· ἡ λύτρωσις ἐπέστη· ὁ κόσμος ἐφωτίσθη· λαοὶ χαρᾶς ἐμπλήσθητε.

Δόξα, Ἦχος α'. Ανατολίου.

Οτῆς ὀρθῆς πίστεως γενναῖος ἀγωνιστής, ὁ συγκακοπαθήσας ὡς καλὸς στρατιώτης Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τῷ στρατολογήσαντε· ἀρέσας, ἀγωνίζε καὶ νῦν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, τὸν καλὸν ἀγῶνα, διατηρῶν αὐτῆς, τῶν σῶν δογμάτων ἀσαλευτον, τὴν κρηπίδα Γρηγόριε.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Σὺ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθεὶς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὰ ρεῖθρα ἡγίαςας, τῆ παλάμη τοῦ δουλου χειροθετούμενος, καὶ τὰ πάθη τοῦ κόσμου ἰώμενος. Μέγα τὸ μυστήριον τῆς ἐπιφανείας σου· φιλάνθρωπε Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Στιχολογοῦμεν τὴν α'. στάσιν τοῦ, Μακάριος· ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος πλ. α'. Ὅσιε Πάτερ.

Οσιε Πάτερ, Θεοφόρε Θεοδόσιε· μεγάλως ἠγωνίσω ἐν τῇ προσκαιρῷ ζωῇ, ἐν ὕμνοις καὶ κηστείαις καὶ ἀγρυπνείαις, τύπος γενόμενος τῶν σῶν φορητῶν· νῦν δὲ σύγχορευεῖς μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, Χριστὸν ἀπαύστως δοξολογῶν, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον καὶ Λυτρωτὴν, τὸν ὑποκλίναντα τὴν κάραν τῷ Προδρόμῳ, καὶ ἀγιάσαντα τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων. Αὐτὸν ἰκέτευσ, αὐτὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Δίς.

Οσιε Πάτερ, Θεοφόρε Θεοδόσιε· εὐραῦσα ὡς ἐπόθει, τὴν καθαρὰν σου ψυχὴν, τοῦ Πνεύματος ἢ χάρις τοῦ Παναγίου, σοὶ ἐνεσκήνωσεν ὡς ἄχραντον φῶς· οὐ τῇ ἐνεργείᾳ· φαιδρῶς ἠγκαῖσμένος, Χριστὸν ἀπαύστως δοξολογεῖς, τὸν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις ἕνα Υἱὸν, τὸν βαπτιζόμενον χειρὶ τῆ τοῦ Προδρόμου, καὶ μαρτυρούμενον τῇ φωνῇ τῆ πατρῶα. Αὐτὸν ἰκέτευσ, αὐτὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένῃ, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος. Δίς.

Οσσε Πατέρ, Θεοφόρε Θεοδόσιε· εικότως ηξιώθης τῆς μακαρίας ζωῆς, ἀγνεῖα καὶ ἀσκήσει ταύτην εὐρών· ζῶν γὰρ μετέστης πρὸς τὴν ἄνω ζωὴν, πᾶσι χαίρειν εἰπὼν, καὶ σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις, Χριστὸν ἀπαύτως δοξολογῶν, τὸν ἐκ Παρθένου ἀφράστως σάρκα λαβόντα, καὶ καταδύσαντα ταῖς ἡμῶν ἀμαρτίας, ἐν τῷ Βαπτίσματι ἐν ρείθροις Ἰορδάνου. Αὐτὸν ἰκέτευε, αὐτὸν δυσώπει· Ὅσσε, δωρηθῆναι τῇ αἰκμημένῃ, ὁμόνοϊαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος. Δίς.

Δόξα, Ἦχος β΄.

Οσσε Πατέρ, ὡς πόλιν ζώντος Θεοῦ, εὐφραναν τὴν ἱεράν σου ψυχὴν, τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρηματα, τοῦ ὕδατος τῆς ἀφέσεως, τοῦ διελθόντος τὸν Ἰορδάνην, καὶ πᾶσι τοῖς πέρασι, τῆς εὐσεβείας τὸν λόγον πηγάσαντος, Χριστοῦ τοῦ Θεῦ ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε παμμακάρα Θεοδόσιε, τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Υπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ, συνέθλασας κάρας τῶν δρακόντων, ἐπέστης ἐν τοῖς ρείθροις, ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τοῦ δοξαζέεναι σε Σωτήρ, τὸν φωτισμὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν· Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ. 1. **Δ**ικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀφθται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάνα, καὶ ἐλογίσθη κἀκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐσὶν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἔδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεπειθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν· καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε. 1. **Δ**ίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστου. Διὰ τοῦτο ληφόνται τὰ Βασιλείον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διαδῆμα τοῦ καλλοῦς.

ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτῆ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τῆς παραφρονίας. Πορεύονται εὐσοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλις τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβολοῦ θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλήσουσιν ἀπετόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περὶ αὐτῶν γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες· πλήθους, καὶ γεγαιρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις Ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. δ. 7. **Δ**ίκαιος, εἰάν φθῶσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Ἐῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πάλαι δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτῆ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ κακά, καὶ ῥέμβασμος ἐπιθυμίας μεταλλεῖ νοῦν ἀκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Ἀποσίχθ, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημειῶσιν.

Πῶς περίκειμαι τὴν σὴν εἰκόνα, ἣν ἔπλασα, ὑπὲρ νοῦν ταπεινούμενος, ὁ Κύριος ἔφησε. Τί οὖν ξένον φίλε, εἰ καθυποκύπτω, τῇ δεξιᾷ σου ὡς περ εἷς, τῶν σῶν συνδούλων καὶ περιβάλλομαι; γυμνούμενος τὰ ὕδατα; τοὺς γυμνωθέντας γὰρ βούλομαι, ἐπενδύσαι ὡς εὐσπλαγγνος, ἀφθαρσίαν αἰώνιον.

Στίχ. Ἡ Θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Οφθης σωματούμενος, ἀλλὰ νηδύς σε ἐδέξατο, ἀκατάφλεκτος μείνασα· κάμινος γὰρ πόρρωθεν, ταύτην εἰκονίζει, μὴ φλέξασα Παῖδας· ἐγὼ δὲ χόρτος ὢν πυρὶ, πῶς ἐπιθήσω χεῖράς σοι Δέσποτα; ὃν φρίττει τὰ οὐράνια, καὶ τὰ ἐπίγεια ἅπαντα; Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ Θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Σύμε ἐν τοῖς ὕδασι, τοῦ Ἰορδάνου ἀπάπλων, ῥύπον ὅλως μὴ ἔχοντα, ὁ Κύριος ἔφησε· καὶ ἡ ῥυπωθεῖσα, φύσις τῶν ἀνθρώπων, τῇ παραβάσει τοῦ Ἀδάμ, ἀποπλυθεῖσα καινὴ γενήσεται· ἐμοῦ βαπτιζομένου γὰρ, ἡ ἀναγέννησις ἅπασι, τοῖς ἀνθρώποις δι' ὕδατος, καὶ τοῦ Πνεύματος γίνεται.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'. Τοῦ Στουδίτου.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν, Πατὴρ ἡμῶν Θεοδόσιε· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν, πορεύεσθαι ἐγνωμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὀσίων ὁμόσκηνε καὶ Δικαίων. Μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα ἐξίσταντο, ὁρῶντά σε σήμερον ἐν Ἰορδάνῃ, γυμνὸν ἐστῶτα Σωτὴρ ἐν τοῖς ὕδασι, καὶ τὴν ἀχραντὸν κορυφὴν σου ὑποκλίνοντα, βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου· σοῦ γὰρ πτωχεύσαντος ἐκασίως, ὁ κόσμος ἐπλουτίσθη. Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρυῶν σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τῆς πόνου ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστὴρ τῇ οἰκουμένῃ, λάμπων τοῖς θαύμασιν. Ὅσιε Πατὴρ ἡμῶν Θεοδόσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ιησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, διαβιβάζων τὸν λαόν, καὶ τοῦ Θεοῦ τὴν κιβωτὸν, ἐσκιαγράφει τὴν μέλλουσαν εὐεργεσίαν· εἰκόνα γὰρ ἡμῖν ἀναμορφώσεως, καὶ τύπον ἀψευδῆ ἀναγεννήσεως, ἡ μυστικὴ διάβασις τῶν δύω, σκιαγραφεῖ ἐν τῷ Πνεύματι. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὁμοιον.

Θεοφανείας ὁ καιρὸς· Χριστὸς ἐπέφανεν ἡμῖν, ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ· δεῦτε ἀτλήσωμεν πισοὶ, ὕδωρ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν· Χριστὸς γὰρ ἐν σαρκὶ ἐπεδήμησε, τὸ πρόβατον ζητῶν τὸ θηριάλωτον· καὶ ἀνευρὼν εἰσήγαγεν ὡς εὐσπλαγγνος, εἰς τὸν Παράδεισον αὐθις. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τοῦ Ὀσίου,

Ἦχος γ'. Θείας Πίσταως.

Θείας αἴρων σου χεῖρας πρὸς ὕψος, στύλος Ὅσιε φωσφόρος ὠφθης, τῶν προσευχῶν ἐν ταῖς ἀκτίσι λαμπόμενος· πρὸς οὐρανὸν γὰρ πτερώσας διάνοιαν, καὶ τῶν ἀρρήτων γενόμενος μέτοχος, ὅλος ἤστραψας, Χριστὸν τὸν Θεὸν αἰτούμενος, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο Δεσπότης σήμερον, ἐν Ἰορδάνῃ ἐπέστη, βαπτισθεὶς ἐν ὕδασι, ὑπὸ τῆς Δείου Προδρόμου· ἄνωθεν ὁ Πατὴρ δὲ προσεμαρτύρει· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐπεφάνη, ἐν ξενῇ θείᾳ, περισερᾶς ἐπ' αὐτόν. Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῆς Ὀσίης αὐτῆς.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον. Ὁ Πεντηκοστός.

Δόξα, Ταῖς τοῦ σοῦ Ὀσίου.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Οσιε Πατέρ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν Δαιμόνων ὄλεσας τὰς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐξήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἰτήσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς ἡ' καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς ε'.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Οσοφὸς ταξίαρχος ἡμῶν, Πατέρ Θεοδόσιε, θεοπρεπῶς τὴν ὡδὴν προανακρουσον, τῷ ἐπιδημήσαντι, εἰς παγκόσμιον σωτηρίαν Χριστῷ τῷ Θεῷ, καὶ τὴν παναγίαν μνήμην σου, σὺν ἑαυτῷ δοξάσαντι.

Εξ ἐρήμου Πρόδρομος Χριστοῦ, τῆς Ἀρω- νίτιδος, ὁ Ἐλισάβετ βλαστὸς προεληλυ-

θεν· ἐν τῇ Κολυμβήθρα δὲ, Θεοδόσιος γεννηθεὶς διὰ Πνεύματος, ἐρημοπολίτης γέγονε, τῷ Ἰησοῦ ἐπόμενος.

Βαπτισθέντος ρείθροις τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἰσραηλίδος, συναγωγῆς καθαιρεῖται τὸ φρύαγμα· ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ δὲ, ἡ ἰσαγγελος πολιτεία πεφυτεύεται· ἢ ἀνεπιστρόφως ἦνυσας, παμμάκαρ Θεοδόσιε.

Κοινωνὸς τοῦ πάθους γεγωνῶς, Πάτερ δι' ἀσκήσεως, τοῦ δι' ἡμᾶς τῷ Σταυρῷ ὀμιλήσαντος, ἐπαξίως σύμμορφος, ἐχρημάτισας τῆς αὐτοῦ ἀναστάσεως, καὶ συγκληρονόμος γέγονας, τῆς δόξης Θεοδόσιε.

Θεοτοκίον.

Νεανίδων θείων ὁ χορὸς, ἐνθεαστικώτατα, ἐν γυναιξὶ σέ καλὴν ἀσματοῖζουσι, Θεοτόκε Δέσποινα, καλλοπαῖς ὠραῖζομένην Θεότητος· τὸν καλλοπαῖον γὰρ Λόγον, ὑπὲρ λόγον ἀπεκύησας.

Καταβασία. Βυθοῦ ἀνεκάλυψε.

ᾠδὴ γ'. Ἐξήνησεν ἡ ἔρημος.

Οὕδασι στεγαζῶν, τὰ ὑπερῶα Κύριος, σωματικῶς τὰ ρείθρα, τοῦ Ἰορδάνου περιεβάλετο· ἐν ᾧ ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Οφῶς ἐν Ἰορδάνῃ, τὸ θεῖον λάμψας, βλάστημα, τοῖς ἐπὶ γῆς θεόσδοτον, εὐλογίας καὶ προαιρέσεως, ἀγαθῆςσε προφαίνει Θεοδόσιε.

Κατέλιπες τὸν κόσμον, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ ὄσεις, τὴν τελεσθεῖσαν γύμνωσιν, τῆ Δεσπότη ἐκμιμησάμενος, ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου Θεοδόσιε.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος, ἐπ' ὧμων ἄρας ἔδραμες, ἐπὶ τὸν τούτου τάφον, ἐλάφου δίκην ἐπὶ ὑδάτων πηγᾶς, σωτηρίου παμμάκαρ Θεοδόσιε.

Θεοτοκίον.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἐφρίξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πιστεῖ σέβομεν.

Καταβασία. Ἰσχὴν ὁ διδούς.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εγκρατεία καὶ πόνοις καὶ προσευχαῖς, τὴν ψυχὴν σου κοσμήσας θεοπρεπῶς, γέγονας συμμέτοχος, τῶν Ὁσίων Ἀοιδίμε· καὶ τῶν θαυμάτων ὄντως, χαρίσματα ἔλαβες, τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους, τῶν πίστει τιμώντων σε· ὅθεν καὶ Δαιμόνων, ἀπελαύνων τὰ πλήθη, παρέχεις ἰάματα, τοῖς ἀνθρώποις τῇ χάριτι, θεοφόρε Θεοδόσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Ιορδάνης τῷ ρείθρῳ καθυπουργεῖ· Ἰωάννης ἐκτείνει χεῖρα φθαρτὴν, φανέντος σου Ἀόρατε, ἐν σαρκὶ πρὸς τὸ βᾶπτισμα· ἀλλ' ὁ μὲν ἐστρέφετο, εἰς τὰ ὀπίσω φόβῳ· ὁ δὲ αὐθις ἐκράτει, ἐν τρώμῳ τὸν ἀφθαρτον· ὄντως ὁ Ἄμνος τοῦ Θεοῦ, ἡ Πηγὴ ἡ αἰεζῶος, πηγᾶς τε καὶ θαλάσσης, καὶ ἀνθρώπους ἡγίασας. Ἡ Τριάς γὰρ ἐπέλαμψεν, ἄνωθεν Υἱὸν σε ὀνομάζει ὁ Γεννήτωρ, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα συγκατέρχεται.

ᾠδὴ δ'. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Εν ὕδασι, κεφαλᾶς τῶν δρακόντων συνέτριψας, καὶ διὰ τοῦ Πνεύματος, Λόγε Θεοῦ ἀνεκαίνισας, ὄλον με τὸν ἀνθρώπον· διό κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τοῦ κλίναντος, κορυφὴν τῷ Προδρόμῳ μιμούμενος, Χριστοῦ τὸ ὑπήκοον, καὶ τὴν ἀρίστην ταπεινώσιν, Πάτερ Θεοδόσιε, πρὸς ἀρετῶν ἀννηέχθης πύργον ἀσειστον.

Τῇ Παρθένῳ, καὶ Μητρὶ λειτουργήσας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀκαταμάχητον, χάριν ἐδέξω τοῦ Πνεύματος, Πάτερ Θεοδόσιε, καὶ δυσμενεῖς ἀοράτους καταβέβληκας.

Τῶν Μάγων σε, τὸ αἰοίδιμον ἄντρον δεξάμενον, δωροφόρον ἔδειξε, τῷ δι' ἡμᾶς βαπτισθέντι Χριστῷ, πίστιν Θεοδόσιε, καὶ σὺν ἐλπίδι ἀγάπην προσκομίζοντα.

Τοῖς πάθεσι, τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ δυνατούμενος, τὸ τῆς συνειδήσεως, πόθῳ ἀνέτλης μαρτύριον, Πάτερ Θεοδόσιε, τῷ ζοφερῷ προσπαλαίων κοσμοκράτορι.

Θεοτοκίον.

Συνελάβες, ἐν γαστρὶ σου ἀσπόρως, τὸν Κύριον, καὶ τοῦτον ἐκύησας, σαρκαρομένον τὸν σώζοντα, κόσμον ταῖς πρεσβείαις σου· διό σοι κράζομεν· Χαῖρε αἰεπαρθενε Δέσποινα.

Καταβασία. Ἀκήκοε Κύριε φωνῆς σου.

ᾠδὴ ε'. Μεσίτης Θεοῦ.

Εξάψας τὸν νοῦν, τοῦ ἡμᾶς ἐν ρείθροις καινουργήσαντος, σοφῶς ὑπεστήριζες, καταβέβλημένον δι' ἀσκήσεως, κρεμαστήρησι τὸ σῶμα, παμμάκαρ Θεοδόσιε.

Τὸν βίον αἰεὶ, τοῦ θανάτου θέμενος μελέτημα, ἐκδημήσαι σπεύδων τε πρὸς τὸν δι' ἡμᾶς ἐπιφανέντα σαρκὶ, σεαυτῷ ἐδομήσω, τὸν τάφον Θεοδόσιε.

Τὸν θάνατον Χριστοῦ, τὸν ἐκούσιον ὁ σὸς φοιτητῆς, ὁ κλεινὸς Βασίλειος, Πάτερ Θεοδόσιε μιμούμενος, τὸν καινὸν ἐγκαινίζει, τάφον ἀγαλλόμενος.

Θεοτοκίον.

Ιδού ἐν γαστρὶ, Θεοτόκε πάναγνε Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑπὲρ λόγον ἔσχηκας, ὡσπερ Ἡσαΐας προηγόρευσεν, ὑπὲρ φύσιν τε τοῦτον, Θεογεννήτορ τέτοκας.

Καταβασία. Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγός.

ᾠδὴ 5'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Αφθαρσίαν ἡμῖν ἐδωρήσω Χριστέ, ἐν τῇ ἀναστάσει σου· ὅθεν Βασίλειος, ὁ εὐκλείης Σεράπων σου, καὶ Σανῶν ὡσπερ ζῶν, ἐπαφάινεται.

Οκαθαίρων τὸν κόσμον βαπτίζεται, δι' ἐμέ βροτός, ὁ Θεὸς κατ' ἐμέ γεγονώς· ὃν ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, Θεοδόσιε μάκαρ ἐκήρυξας.

Γλυκασμὸν εὐφροσύνης Χριστῷ τῷ Θεῷ τῷ τῶν Μυροφόρων τὰ δάκρυα τρέψαντι, εἰς χαρὰν Θεοδόσιε, οἱ κρουνοὶ τῶν δακρύων σου ἔσταξαν.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίωσον, ἢ τὸν συμπαθέστατον Λόγον κηύσασα, τῶν τῷ ἰδίῳ αἵματι, ἐκ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ῥυσάμενον. Καταβασία. Ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Πεφυτευμένος ἐν αὐλαῖς παῖς τῆ Κυρίου σου, ταῖς φανοτάταις ἀρεταῖς τερπνῶς ἐξήνησας, καὶ ἐπλήθυνας τὰ τέκνα σου ἐν ἐρήμῳ, τῶν δακρύων σου τοῖς ὄμβροισ ἀρδευόμενα, ἀγελάρχα τῶν Θεοῦ Σείων ἐπαύλεων· ὅθεν κραιζομεν· Χαίροις Πάτερ Θεοδόσιε.

Ὁ Οἶκος.

Ανθρωπος μὲν τῇ φύσει ἐχρημάτισας Πάτερ, ἀλλ' ὠφθης συμπολίτης Ἀγγέλων· ὡς γὰρ ἄσαρκος ἐπὶ τῆς γῆς βιοτεύσας σοφῆ, τῆς σαρκὸς ἅπασαν, τὴν πρόνοιαν ἀπέρριψας· διὸ καὶ παρ' ἡμῶν ἀκούεις·

Χαίροις, Πατὴρ εὐλαβῆς ὁ γόνος· χαίροις, Μητρός εὐσεβοῦς ὁ κλάδος.

Χαίροις, τῆς Ἐρήμου πολιστῆς παγκόσμιος· χαίροις, οἰκουμένης φωστήρ ὁ πολύφωτος.

Χαίροις, ὅτι ἐκ νεότητος ἠκολούθησας Χριστῷ· χαίροις, ὅτι κατεμάρανας τῆς σαρκὸς ταῖς ἡδονάς.

Χαίροις, τῶν Μοναζόντων πρόξενος σωτηρίας· χαίροις, τῶν ῥαθυμῶν τρόπος παρηγορίας.

Χαίροις, πολλῆς ἐκ πλάνης ῥυσάμενος· χαίροις, κρουνούς Σαυμάτων δωρούμενος.

Χαίροις, πτωχῶν τὴν φροντίδα ποιήσας· χαίροις, ἡμῶν ὁ προστάτης καὶ ῥύστης.

Χαίροις, Πάτερ Θεοδόσιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου, καὶ Καθηγητοῦ τῆς Ἐρήμου.

Στίχοι.

Κοινοῦ Θεοδοσίου Ἡγεμῶν βίου,
Κοινῇ Μονασταῖς ἐκδιώσας ζημία.

Ἐνδεκάτη ὁλοὸν βίον λιπε Κοινοβιάρχης.

Οὗτος ὁ Ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Θεοδόσιος ὑπῆρχεν ἐκ κώμης Μωγαρισσοῦ, τῆς Καππαδόκων ἐπαρχίας, πατρὸς Προαιρείου, καὶ μητρὸς Εὐλογίας, ἀμφοτέρων εὐσεβῶν καὶ πιστῶν. Ὑπέδου δὲ τὸν μονῆρον βίον, καὶ τὸ τοῦτου ἱερὸν ἔνδυμα. Καταλαβὼν δὲ τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐκείθεν εἰς Ἀντιόχειαν παρεγένετο πρὸς τὸν Μέγαν Συμεὼν τὸν Στυλίτην, παρ' οὗ τὴν ἰσομεινὴν αὐτῷ πρὸς ἀρετὴν ἐπίδοσιν ἐμυθήθη· ὅτι πολλῶν γενήσεται λογικῶν Σφραγματῶν ποιμῆν. Εἶτα νουθετεῖ παρὰ Λογγίνου τινὸς αἰδιδίμου ἀνδρὶ. Τὴν ἀκραν δὲ ἐγκράτειαν μεταβῶν, ὡς τῆς ἑβδομάδος ἅπαξ σιτιζέσθαι, καὶ ἐπὶ τριάκοντα χρόνους ἄρτου ὅλως μὴ γευσάμενος, καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν ἀσκήσας, ἐπὶ τοσοῦτον ἀναβάσιως ὕψους ἦλθεν, ὡς καὶ παράδοξα Σαύματα ἐκτελεῖν.

Τὸν γὰρ μετελθόντα τοῦ βίου Βασίλειον μεναχόν, καὶ τὸν τάφον ἐγκαινίσαντα (ὃν ἑαυτῷ κατασκευάζει ὁ Ἅγιος πρὸς μνήμην τοῦ Σανάτου)· συνισταμένον μετὰ τῶν ἀδελφῶν καὶ συμπάλλοντα, καὶ τοῖς λοιποῖς ὄντα ἀθίαιτον, ὁ Ὁσιος μόνος μεθ' ἑτέρου ἑώρα μοναχοῦ. Καὶ μὴ προὔποτιθέντος πυρός, τοὺς ἰσθισμένους ἀνθρακας ἀνῆψεν, εἴθα ἰδρῦσασθαι τὸ Μοναστήριον ἱμελλε. Καὶ γυναῖκά τινα προσελθοῦσαν τῆς αἰμορροίας ἀπέλλαξε. Καὶ ἐξ ἐνός κόπκου, ἐν εὐλογήσας ἀπέδωκεν, ὑπερῆχθησθαι τούτους σιτιῶνας πεποιήκει. Καὶ τὸ κατὰ τοῦ φρέατος πηρὸν παιδίον, ἀόρατως ἐπιφανείς, τοῦ λάκκου ἀνήγαγε. Καὶ τὴν Σραῦσιν τῶν τιχομένων παιδίων ἐνίστειλεν, ἃ μὲν φθάσαντα τῷ βίῳ προσελθῆν, διὰ Σανάτου τοῦ βίου ἠλαύνοντο. Τὴν οὖν αὐτῶν μητέρα, εὐδέν τι στείρας ἀμεινον κατὰ τοῦτο διακειμένην, διὰ προσευχῆς εὐτεκνον ἔδειξεν. Ἀλλὰ καὶ νίφος ἀκρίδων ἐσέβησε δι' ἐπιτιμώσεως μόνης. Καὶ Κήρυκον, τὸν τῆς Ἀνατολῆς κόμητα, ἀτρωτον ἐν πολίμοις πεποιήκειν, ἀντὶ Σάρακος, ἢ τῆς τριχίνης ἐσθῆτος τοῦ Ἁγίου περιβολῆ. Καὶ περὶ τὰς γονάς, παρὰ τοῦ αὐχμοῦ ἀδικουμένην τὴν γῆν, τῆς ἀδικίας ἀπέλλαξε, δι' εὐχῆς ὑπὸν καταγαγῶν. Προεῖπε δὲ καὶ τὴν διὰ οἰσμοῦ μίλλουσαν κατάπτωσιν καταλαμβάνειν τὴν Ἀντιόχειαν. Καὶ πολλοὺς τοῦ Σαλασσοῦ κλύδωνος ἐρρύσατο, κινδυνεύουσι τούτοις ἐπιφανείς. Καὶ πολλῶν Μαθητῶν καθηγητῆς γεγονώς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆ Συναξίς, ἐν τῷ σептῷ ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Συναξίς τῶν μυρίων Ἀγίων Ἀγγέλων. Τελεῖται δὲ ἔνδον τοῦ Μαρτυρίου τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας ἐν τοῖς Δομνίνου ἐμβολοῖς. Καὶ Μνήμη τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, τοῦ ἐν Πλακιδναῖς, καὶ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, καὶ Ἀγαπίου τοῦ Ἀρχιμανδρίτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μαῖρος, αἰχιζόμενος τελειοῦται.

Στίχ. Μαῖρος ἐκραύγαζεν, ὦν ἐν αἰκίαις·

Μὴ δειλιάς Μαῖρε· πλήττου, καὶ στέφου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ὁσῖος Βιτάλιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Καὶ πνεῦμα δόντα Βιτάλιε Κυρίω,

Τὰ πνεύματα φρίττει σε τῆς πονηρίας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ο ρεῖθρα φλογίζοντα τὴν ἀμαρτίαν, καὶ φλόγα δροσίζουσαν, ἀνθρώπων γένος Κύριε, ἐν τῷ σῶ Βαπτίσματι, συνάψας Λόγε Θεῶ, ὁ ὑπερυψούμενος Θεός, εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Τῷ κάμινον τεύξαντι τὸν Ἰορδάνην, σαυτὸν ὡς θυμίαμα, ὀλοκαυτώσας Ὁσῖε, καὶ φλόγα οὐράνιον, ἀψευδὲς σύμβολον, θείας ἐπινεύσεως λαβῶν, σηκὸν ἰδρύσω ψυχῶν σωτήριον.

Τοῖς σοῖς στρατηγήμασι τὰ τῆ Μωσέως, ὑπέκει τῆς χάριτος, ἐπιφανείσης Ὁσῖε· ἐχθρὸς ἀοράτους γὰρ, κατασρεψάμενος, πόλιν ἐπουράνιον ὁ σὸς, κληροδοτεῖται λαὸς Πανεύφημε.

Τῷ ρεῖθροις ἐνθάψαντι τὴν ἀμαρτίαν, σαυτὸν ἐνδαιήτημα, ἐδράσας Θεοδόσιε, θεάρεστον τέμενος ἐπωκοδόμησας φέρειν ἀκατάπαυστον ὡδὴν, νομοθετήσας ἐν πολυγλώσσοις φωναῖς.

Τῶν Παίδων μιμούμενος τὴν παρρησίαν, τυράννου πυρίπνοον, ἀπειλὴν ἐξεφαύλισας, σοφῶς προῖστάμενος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, Πάτερ Θεοδόσιε δι΄ ἡν, ἐκὼν ὠράθη, σαρκὶ σταυρούμενος.

Θεοτοκίον.

Παναχραντον σύλληψιν, ἀφθορον τόκον, σὺ μόνη ὑπέδειξας, Παρθένος διαμείνασα· Θεὸν γὰρ συνέλαβες, τὸν ὑπὲρ πάντων Ἀγνή, ἀνθρώπων γενόμενον, πιστῶν εἰς σωτηρίαν καὶ ἀπολύτρωσιν.

Καταβασία· Νέους εὐσεβεῖς.

ᾠδὴ η΄. Κάμινος ποτέ.

Κάμινος ποτέ, ἐν Βαβυλῶνι ρεῖθρα, τοῦ Ἰορδάνου ἐξεικόνισε, τῷ θείῳ Βαπτίσματι, ἐναντίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα κράζοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῶν σωματικῶν, παθῶν προεκδημήσας, τῆς ἐκδημίας Θεοδόσιε, ἐν τοῖς κενεῶσι τῆς γῆς, τῶν ὑδάτων ἐξαιρούμενος, τῷ νεανίᾳ δεικνύσαι, κράζοντι· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Γέγονε τῶν σῶν, χειρῶν ἢ εὐλογία, τὸ τοῦ ἐν ρεῖθροις βαπτισθέντος Χριστοῦ, θειότα-

τον πρόσταγμα, τῇ ἀνίκμῳ γονιμώτατον, ὕδωρ καὶ θαλάπων ἥλιος· κόκκος γὰρ εἰς πολύχουν, σῖτον ἀσπόρως ἐτρέφετο.

Γνόφον νοητὸν, φωτὸς τοῦ θειοτάτου, σὺ ὑπεισδύνας Θεοδόσιε, καὶ πλάκας δακτύλῳ Θεοῦ, ἐγγραφείσας, τῇ καρδίᾳ σου, τὰ εὐσεβείας δόγματα, ἔφερες τοῖς φοιτῶσι, βίβλον ζωῆς παμμακάριστε.

Πίστιν ἀρράγῃ, τὴν τῆς Αἰμέρρου Πάτερ, ἐκμιμησάμενον τὸ γύναιον, τοῦ ράκουσ ἀψάμενον, ὡσπερ σκότος τῷ ἐν σοὶ φωτισμῷ, τὸ πάθος ἐφυγάδευσε· γέγονας ἐκλογῆς γὰρ, σκευὸς τῷ ἐπιφανέντι Χριστῷ.

Σὲ τὸν ἐκ Θεοῦ, Θεὸν ἑωρακότες, σωματικῶς ἐπιφανέντα Χριστέ, ἀρρήτως ἐπέγνωμεν, τὸν ἀόρατον Πατέρα σου, καὶ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον, κράζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸν τοῦ Πατρὸς, ἀχώριστον ἐν μήτρᾳ, θεανδρικῶς πολιτευσάμενον, ἀσπόρων συνέλαβες, καὶ ἀφράστως ἀπεκύησας, Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἀνθρώπον· ὅθεν σε σωτηρίαν, πάντων ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Καταβασία· Μυστήριον παράδοξον.

ᾠδὴ θ΄. Ἀναρχοῦ Γεννήτορος.

Συνόδους ἐκήρυξας, θεόφρον Θεοδόσιε, τῶν σεπτῶν ἰσαριθμοῦς Εὐαγγελίων Χριστοῦ, τὸ τῆς προαιρέσεως αἷμα, μαρτυρικῶ προϊέμενος ζήλω, καὶ Μάρτυς ἀναίμακτος, εὐσεβείας ἀναδεδεῖξαι.

Ηδικη τὸν ἀδικον, ἐνδίκως κατεδίκησας, τῆς σῆς ὑπερορίας προεξορίσασα, καὶ διὰ βλασφημῶν χειλέων, τὴν δυσσεβῆ, ψυχὴν ἐξελοῦσα, ζωῆς τε σερήσασα, τῆς ζωῆς τὸν ἐχθρὸν Ὁσῖε.

Τῶν σῶν μεμνημένοι, διδαγμάτων Θεοδόσιε, ἐν δυσὶ σαῖς οὐσίαις, Χριστὸν κηρύττομεν, δύω τὰς θελήσεις εἰδότες, τὰς φυσικὰς, καὶ τὰς ἐνεργείας, καὶ τὰ αὐτεξούσια, ἐν Θεῷ τῷ βαπτισθέντι σαρκί.

Φερώνυμος δέσις ἀγαθῆ, ἐκ τοῦ τῶν φώτων Πατρὸς, τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατρὸς πέφηναι, βρώσις εὐθηνούσα καὶ πόσις, τῶν ἐν λιμῷ τακέντων καὶ δίψει, γυμνῶν περιβόλαιον, καὶ πιπτόντων ἐπανόρθωσις.

Μὴ παύση τὴν ποιμήνην σου, ἐφορῶν Πάτερ Ὁσῖε, καὶ τῆς σῆς μεμνημένος καθυποσχέσεως, ἧς τὰς τῆς ἐλπίδος ἀγκύρας, ὡς ἀρραγοῦς ἐξήψαμεν πέτρας, πρὸς Χριστὸν μεσίτην σε, κεκτημένοι Θεοδόσιε.

Θεοτοκίον.

Ως ὀρθρος εὐρέθης πρωϊνός, ἐν τῇ τοῦ βίου νυκτι, παρθενίας ἀκτίσι περιασράπτισα, τὴν ἀνατολὴν τῆ Ἡλίου, τῆ νοητῆ τῆς δικαιοσύνης, ἡμῖν φανερώσασα, Θεομητορ πανσεβάσμιε. Καταβασία. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν νοῦν καθάρας Ὅσιε, τῆς τῶν παθῶν συγχύσεως, τρανῶς ἐδέξω τὰς θείας, ἐμφάσεις τῆς ὑπερφώτου, καὶ τριλαμποῦς Θεότητος, παμμακάρο Θεοδόσιε, τῶν Ἀσκητῶν ἀγλαΐσμα· καὶ νῦν πρεσβεύων μὴ παύσῃ, ὑπὲρ ἡμῶν Θεοφόρε.

Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Βαβαὶ τῶν θείων ἔργων σου, Σωτήρ μου παντοδύναμε! Θεὸς γὰρ ὢν πρὸ αἰώνων, Παρθένου μήτραν ὑπέδυσ· καὶ σὰρξ ἀτρέπτως γέγονας, καὶ ὕδασιν ἀπέπλυνας, τοῦ Ἰορδάνου Δέσποτα, βροτῶν τὴν φύσιν τοῦ ῥύπου, τῶν ψυχικῶν ἀμαρτιῶν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Οἶκον τῶν ἱερῶν ἀρετῶν, προκαταστήσας σεαυτὸν Θεοδόσιε, τὸν θεῖον τῆς Θεοτόκου κατηξιώθης ναὸν, κατοικεῖν καὶ τοῦτον ἐπισκέπτεσθαι. Θεὸς τὴν λαμπρότητα, θεωρεῖν γὰρ ἠγάπησας· τῆς ἀληθοῦς δέ, νῦν σκηνῆς τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν ἀφρασον, καθορᾶς ὠραιότητα, ἣν περ ἔθεμελίωσεν, ὁ Ὑψιστος Ὅσιε, καὶ κατοικίζει προθύμως, τοὺς πρὸς αὐτὸν ἀνανεύοντας. Αὐτὸν δωρηθῆναι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Πόνους ἀσκητικοῖς σεαυτὸν, ἀνακαθάρας μιμητῆς ἐχρημάτισας, Παμμακάρο, τοῦ σοῦ Δεσπότη· τῆς γὰρ κρασπέδων τῶν σῶν, ἀψαμένης πάθος ἐθεράπευσας· λιμῶ τηκομένους, ἐν τῇ ἐρήμῳ δὲ ἔθρεψας, ἐξ ἀκενώτου, χορηγῶν θησαυρίσματος, ὡς φερώνυμος, Θεοῦ δόσις γενόμενος. Πίστιν δὲ τὴν ὀρθόδοξον, ἐκήρυξας Ὅσιε, τὴν τοῦ τυράννου μανίαν, ἀντ' οὐδενὸς λογισάμενος, Χριστὸν ἰκετεύων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Φλόγα τῆς πρὸς Θεὸν ἀκλινοῦς, καὶ διαπύρου καὶ θερμῆς ἀγαπήσεως, ἐξάψας τὸν οὐρανόθεν, ἀντεκομίσω πυρσὸν, εὐδοκίαν θείαν σοι μηνύοντα, ναὸν ἀγιώτατον, ἀρετῆς παιδευτήριον, οἰκοδομῆσαι, καὶ ψυχῶν φροντιστήριον· ὃν ἀρξάμενος, εὐσεβῶς ἐτελείωσας· ἐνθα καὶ τὸ πολυάθλον, κατὰκειται σῶμά σου, θήκαις

ὄσιαις Παμμακάρο, διαφερόντως τιμώμενον. Χριστὸν δωρηθῆναι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Οντως ἕως σκηνῆς θαυμαστῆς, ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ Θεοδόσιε, διήλθες ἀγαλλιάσει, καὶ εὐφροσύνη ψυχῆς, ἐνθα ἦχος Πάτερ ἑορταίζοντος, τερπνῆς ἀκουσόμενος, καὶ γλυκείας ὑμνήσεως, καὶ τῆς ἀφράστου, θυμηδίας καὶ τέρψεως, γενησόμενος, ἐν μεθέξει μακάριε· ἥς μόνης ἐφιέμενος, τὴν σὰρκα ἐνέκρωσας· ἥς καὶ ἐπέτυχες θεία, δικαιοσύνη κοσμούμενος, Χριστὸν ἰκετεύων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος β΄.

Τῶν ἀρετῶν ἡ κλίμαξ, ὑπογραμμὸς ἀνεδείχθη τοῖς ἐπὶ γῆς· τῆτον εὐφημήσωμεν, ὡς Ἀσκητῶν ἐγκαλλώπισμα· ἐξασκήσας γὰρ ἀληθῶς, ὡς περ ὁ μέγας Ἀντώνιος, ἄμετρον ταπεινωσιν ἐνδειξάμενος, καὶ ποιμάνας τὸν λαὸν αὐτοῦ εὐσεβῶς, εἰς μάνδραν ἀγίαν ἐνήλασεν, οὗ ὁ χορὸς τῶν Ἀγίων καθέστηκεν. Ἐκτενῶς οὖν βοῶμεν· Μὴ ἐπιλάβῃ καὶ νῦν τῆς ποιίμνης σου, παμμακάρο Θεοδόσιε, ἀλλὰ πρεσβείαις σε πρὸς Κύριον, σῶσον ἡμᾶς δεόμεθα.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν Ἰορδάνῃ ἦλθε βαπτισθῆναι· Σήμερον Ἰωάννης ἀπτεται, κορυφῆς τοῦ Δεσπότη. Αἱ Δυναμίεις τῶν οὐρανῶν ἐξέστησαν, τὸ παράδοξον ὀρῶσαι μυστήριον. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν. Ὁ Ἰορδάνης ἰδὼν ἀνεστρέφετο. Ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν· Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς ὀφθέντι, καὶ φωτίσαντι τὸν Κόσμον.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ' καὶ δ'.

Προκείμενον, Ἦχος βαρῦς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Κορινθίους β'. Ἐπιστολῆς. Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκοτοῦ φῶς λάμψαι.

Ζῆτει Κυριακῇ, ιε.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Πάντα μοι παρεδόθη.

Ζῆτει τῇ ε. τῆς δ'. Ἑβδομάδος τοῦ Ματθαίου.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ ΙΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Τατιανῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς,

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Υμνον, νῦν μεθέορτον πιστοὶ, ἄσωμεν Χριστοῦ τῇ Βαπτίσει, καθαρωτάτῳ νοί· ἡδὴ γὰρ ἐφέστηκε, πρὸς Ἰορδάνην σαρκί, ὁ Πατρί καὶ τῷ Πνεύματι, αἰεὶ συνυπάρχων, φύσει τῆς Θεότητος, τῷ Ἰωάννῃ βοῶν· Δεῦρα, Βαπτιστὰ βράπτιστόν με· Δέλω γὰρ ἐκπλῦναι τοῦ ῥύπου, φύσιν τῶν ἀνθρώπων ὡς φιλόανθρωπος.

Τρόμῳ, λειτουργοῦσί σοι Χριστέ, πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὡς Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ὅλως ἀτενίσαι σοι, τὰ Χερουβὶμ οὐ τολμᾶ· κορυφῆς δὲ τῆς Δείας σου, κελεύεις μοι ψαῦσαι, χόρτῳ ὄντι Δέσποτα, ὁ Ἰωάννης φησί· φόβῳ δὲ συνέχομαι ὅλος, μή με πῦρ τὸ ἄστεκτον φλέξη, τῆς φρικτῆς σου Κύριε Θεότητος.

Ἦλθον, ἐκ Παρθένου σαρκωθείς, ρεῖθροισ τὸν Ἀδάμ ἀναπλάσαι, τοῦ Ἰορδάνου φησὶν, αὐθὶς πρὸς τὸν Πρόδρομον, ὁ Λυτρωτὴς καὶ Θεός· ὡς Χριστῷ οὖν μοι πρόσελθε· καὶ γὰρ Ἰωάννη, τοῦτο φύσει πέφυκα, καὶ βράπτισόν με σαρκί· ὅπως τῶν δρακόντων συντρίψω, κάρας τῶν ἐκεῖ, ὁ τοῦ κόσμου, πᾶσαν ἀμαρτίαν αἵρων Κύριος.

Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας, ὁμοία.

Ὅτε τῷ τοῦ Πνεύματος φωτὶ, καταλαμπασμένη πλουσίως, πλουτοῦ ἐμίσησας, μόνον ἀγαπήσασα τὸν ἐπουράνιον, τὴν Μαρτύρων στερότητα, σαφῶς ἐνεδύσω, καὶ πρὸς ὑπερβάλλοντας, πόνους ἐχώρησας· ὅθεν, τὸν ἐχθρὸν καθελοῦσα, νίκης ἀνεπλέξω στεφάνους, ὡς Τατιανὴ Θεομακάριστε.

Ὅτε, τὸ δυσῶδες τῆς σαρκὸς, καὶ τῆς ἀμαρτίας τὴν φλόγα, Ἄγνη κατέσθεις, δρόσῳ Θεοῦ Πνεύματος, τοῦ συνεργῶντός σοι, τότε Σῆρας ἐφίμωσας, σταδίου ἐν μέσῳ, σῶμα παραδοῦσά σοι, πρὸς αἰνισμοὺς ἀνδρικῶς ὅθεν, τὸν ἐχθρὸν καθελοῦσα, νίκης ἀνεπλέξω στεφάνους, ὡς Τατιανὴ Θεομακάριστε.

Σίφος, σὺδὲ πῦρ οὐκ αἰνισμοί, Σλίψεις οὐ λίμνος οὐ παντοίας, εἶδος κολάσεως, σοῦ τὸν πρὸς τὸν Κύριον, ἡμβλυεν ἔρωτα· διαπύρω

καρδίᾳ γὰρ, αὐτὸν ἐκζητοῦσα, πάντα τὰ ὀρώμενα, ὑφ' ἐν διέπτυσας, Μάρτυς, καὶ πασταδὸς τῆς Δείας, ἐνδον κατεσκηνώσας νύμφη, τοῦ Παμβασιλέως χρηματίσασα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Ὁρῶσά σε ἡ φύσις ἅπασα τῶν γηγενῶν, γυμνὸν ἐν ὕδασι τὸν Δημιουργόν, τὸ Βάπτισμα αἰτοῦντα, ἠλλοιοῦτο φόβῳ καὶ ἐξεπλήτετο· ὁ Πρόδρομος δὲ, τρόμῳ συνείχετο, μὴ τολμῶν προσεγγίσει σοι· ἡ θάλασσα ἔφυγεν Ἰορδάνης τὸ ρεῖθρον ἀνεχαίτισε· τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν θεωροῦντά σε, καὶ Ἀγγέλων αἱ Δυναμεις ἐξίσταντο λέγουσαι· Ὁ τοῦ θαύματος! ὁ Σωτὴρ γυμνοῦται, ἐνδύσαι δέλων σωτηρίαν, τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἀνάπλασιν.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Νῦν προφητικῶς, ἐκβοήσωμεν Κυρίῳ· Ἐπέφανες ἡμῖν, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν καὶ Κτίστης· συνέτριψας δὲ Λόγε, τῶν δρακόντων τὰ στόματα, ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὡς οἰκτίρμων, καὶ τοὺς τυφλωθέντας, τῷ φωτὶ σου, Χριστέ ἐφώτισας· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Κράτος κατ' ἐχθρῶν, τῷ Βαπτίσματί σου Λόγε, ἔδωκας ἡμῖν, τοῖς ἐκ πόθου σεβομένοις, τὴν σὴν οἰκονομίαν, ἣν ἐκὼν ἐξεπλήρωσας, λύσας τοὺς βροτοὺς ἐκ τῆς κατάρας, τῆς ἐκ τῆς Ἐδέμ διαδραμαύσης· ἐφ' ᾧ ψάλλομεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Ὅι ἐν τῷ Ἀδάμ, τοὺς χιτῶνας δερματίνους, ἐκόντες ποτέ, ἐνδυσάμενοι τῇ πτώσει, ἐν ρεῖθροισ Ἰορδάνου, ἐκδυσάμενοι σήμερον, ἐν τῷ Βαπτισμῷ τῷ τοῦ Κυρίου, Θεολογοῦντες· σὺν Ἀγγέλοις, αὐτῷ κραιξώμεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Ἀνυμνήσωμεν αἱ πιστοὶ, τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ εὐεργεσίας τὸ μέγεθος· ἐν γὰρ τῷ ἡμῶν παραπτώματι, γενόμενος ἀνθρώπος, τὴν ἡμῶν καθαρσὶν καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ὁ μόνος καθαρὸς καὶ ἀκήρατος, ἀγιάζων ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων συντρίβων ἐπὶ τοῦ ὕδατος· Ἀντλήσωμεν οὖν ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης, ἀδελφοί· ἡ γὰρ χάρις τοῦ Πνεύματος, τοῖς πιστῶς ἀντλοῦσιν, ἀσράτως ἐπιδίδοται, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ιορδάνη ποταμὲ, τί ἐθαμβήθης θεωρῶν; Τὸν ἀθεώρητον γυμνόν, εἶδαι καὶ ἔφριξα φησὶ καὶ πῶς γὰρ τοῦτον οὐκ ἔμελλον φριξαι καὶ θῦναι; οἱ Ἄγγελοι αὐτὸν, ὁρῶντες ἔφριξαν· ἐξέστη οὐρανός, καὶ γῆ ἐτρόμαξε, καὶ συνεσάλη θάλασσα, καὶ πάντα τὰ ὀρατὰ καὶ ἀόρατα. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Βαπτίζεται Χριστὸς, ὁ φωτίζων τὸν Κόσμον· ἐξ ὕψους ὁ Πατήρ, ἐμαρτύρησε λέγων· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου, ἐν ᾧ ἠδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε· οὗτός ἐστιν ὁ φωτίζων, τὴν οἰκουμένην, τῇ εὐσπλαγγνίᾳ αὐτοῦ, ὁ βαπτισθεὶς καὶ σώσας ὡς Θεός, τὰ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἐορτῆς, καὶ τῆς Ἀγίας.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί.

Μαρτυρικαῖς, ἠγλαῖσμένη παιδράτησι, τῷ καθαρῷ παρίστασαι, Μάρτυς Νυμφίω σου, ψυχοφθῶρων πταισμάτων, αἰτοῦσα λυτρωθῆναι, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Πλούτου φθαρτοῦ, Μάρτυς τελείως ἠλόγησας, ἐν οὐρανοῖς τὸν ἄφθαρτον, καὶ διαμένοντα, ἐκζητοῦσα προθύμως, καὶ χαίρουσα ἐπῆλθες, Μαρτύρων σταδίων.

Πρὸς αἰκισμοὺς, πρὸς αἰληδόνας καὶ μάλιστα, παλυσιδεῖς ἀπτόητος, Μάρτυς ἐχώρησας· συνεργοῦσαν γὰρ εἶχες, τὴν χάριν τοῦ Σωτῆρος, ἐνδυναμοῦσάν σε.

Θεοτοκίον.

Η τὴν πηγὴν, τῆς ἀπαθείας κηύσασα, τραυματισθέντα πάθεισι, Κόρη θεράπευσον, καὶ πρὸς αἰώνιθ, ἐξάρπασόν με μόνῃ Θεοχαρίτῳ.

ᾠδὴ γ΄. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Οὐκ ἔσειε τὸν πύργον τῆς σῆς καρδίας, συρρέυσασα βασάνων ἢ τρικυμία· ἐστήρικτο τῇ πέτρᾳ γὰρ τῆς ἀγάπης, Χριστοῦ πάνευφημε· πρὸς ὃν ἐκραυγάζεις· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλὴν σου Κύριε.

Ανθρώπων τὴν ἀσθένειαν ὁ φορέσας, ἐπέτρωςσε δυνάμει τὸ ἀσθενές σου· ἀνίσχυρον τὸν δράκοντα ὅθεν Μάρτυς, εἰς γῆν κατέρραξας, πιστῶς κραυγάζουσα· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλὴν σου Κύριε.

Χειμάρρους ἀπεξήρανας ἀνομίας, τοῖς ρείθροις τῶν αἱμάτων σε Μακαρία· τρυφῆς δὲ τοῦ χειμάρρου νῦν ἀπολαύεις, καὶ φῶς ἀνέσπερον, οἰκεῖς κραυγάζουσα· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλὴν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Η σὺλληψις, ὁ τόκος σου ὑπὲρ λόγον· αἰώνας γὰρ τὸν Κτίσαντα διὰ λόγου, ἐγέννησας ῥυσάμενον ἀλογίας, κόσμου τὰ πέρατα, Κόρη ἀπείρανδρε· ὃν δυσώπει πάντατε, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Εἰρμός.

Εν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ σῶμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν· οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Κατ' ἴχνεσι τῆ σοῦ, ἐρασοῦ ἐπομένη, σεμνῆ Τατιανῆ, τὸν ἐκείνη προθύμως, ἐζήλωσας θάνατον, καὶ τὸ πάθος τὸ ἄχραντον· ὅθεν ἔτυχες, τῆς οὐρανοῦ πασταῖδος, στέφος ἄφθαρτον, περικειμένη ἀξίως, καὶ δόξαν ἀθάνατον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Ο μέγας ὑετός, πρὸς ποτάμια ρεῖθρα, ἐπέφανε σαρκί, βαπτισθῆναι θελήσας· πρὸς ὃν ὁ θεῖος Πρόδρομος, ἐκπληττόμενος ἔλεγε· πῶς βαπτίσω σε, ῥύπον μὴ ἔχοντα ὅλως; πῶς ἐντείνω μου, τὴν δεξιάν ἐπὶ κάραν, ἣν τρέμει τὰ σύμπαντα;

ᾠδὴ δ΄. Ὑμῶ σε, ἀκοῆ.

Οραῖον, τῆς ψυχῆς κατάσημα, εὐμορφία τῆς εὐσεθείας, Τατιανῆ φέρουσα, προσέτι δὲ τῆς μαρτυρίας φωτὶ, παραδόξως διαλάμπουσα, τῷ καθαρῷ Νυμφίῳ εἰσοικίζεται.

Σαδῆρῳ, σοῦ τὰς ὀφειλὸς ξέοντας, παρανόμους· ἀορασίᾳ, οὐράνιοι Ἄγγελοι, ἠκίζοντο ἀπαγαλέντες πρὸς σὴν, ἐκ Θεοῦ Μάρτυς βοήθειαν, οἱ σου τὴν καρτερίαν κατεπλάγησαν.

Νομίμως, τὸν Χριστὸν κηρύττουσα, ἐτροπώσω παρανομοῦντας· δυσία δὲ ἄμωμος εὐπροσδεκτος τελειοτάτη αὐτῷ, προσηνέχθης ἀνακραζούσα· Σὲ ἀγαπῶσα Σῶτερ ἀφαιμάζομαι.

Θεοτοκίον.

Πρὸς ἄρμον, γαληνόν με ἴθνηνον, θεονύμφευτε Παναγία· χειμάζει γὰρ κλύδων με, καὶ τάραχος τῆς ἀμαρτίας δεινῶς, τοῖς ἀνέμοις ῥιπιζόμενος, τῶν πονηρῶν πνευμάτων, τῶν θλιβόντων με.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ φωτισμός.

Φόβον Θεοῦ, ἐν γαστρὶ διανοίας εἰσδεξαμένη, πνεῦμα σωτηρίου ὁμολογίας, καὶ μαρτυ-

ρίου, ἔτεκες Γενναϊόφρον παραδόξως, στερρώως ἀθλήσασα, καὶ τὰς ἐναντίας ἀρχαίς θριαμβεύσασα.

Σοῦ τὸ σεπτὸν, καὶ μακάριον πάθος ἐκμιμουμένη, ἢ δι' ἀπαθείας σοι συναφθεῖσα, πάσχει προθύμως, μεληδὸν τεμνομένη, ζωοδότα Χριστέ κραυγάζουσα· Ἔτερον ἐκτός σου, Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Φωτιστικαῖς, διαλάμπεις ἀκτίσι φαίδρυνομένη, Πνεύματος Ἁγίου λαμπαδουχία, καὶ καταυγάζεις, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, ἀμαρτίας ζόφον σκεδάζουσα, Μάρτυς ἀθληφόρε, Χριστοῦ πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Η φωτεινή, τοῦ Ἡλίου Νεφέλη λάμπον μοι αἴγλην, λύουσα τὸν ζόφον μου τῶν πταισμάτων· δίδου μοι χεῖρα, ἐμπάρεντι εἰς ὕλην, ἀμαρτίας· ἔγειρον κείμενον, μόνη τῷ πεσόντος, Ἀδάμ ἐπανόρθωσις.

ᾠδὴ ε΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Επὶ ξύλου ὡς ἔγνω ταθέντα σε, Μάρτυς ἢ σεμνή καρτερεῖ τὴν ἀνάρτησιν, καὶ τοὺς ξεσμούς τοῦ σώματος, διὰ πάθον τὸν σὸν Παντοδύναμε.

Αγριώτατοι θῆρες ἠδέσθησαν, μέσον ἀνδρικῶς τῷ σαδίῃ ἀθλῶσάν σε, Θέκλαν ὡς πρὶν τὴν πρώταθλον, ἢς τὸν ζῆλον ἐκτήσω Ἀοίδιμε.

Επισάντες ἑράκοι Ἄγγελοι, μέσον τῆς φρουρᾶς, σέ φωτὶ κατελάμπρυναν, τῶν ἀλγεινῶν ἔξαιρόντες, καὶ Θεοῦ ὡς ἀμνάδα δοξάζοντες.

Θεοτοκίον.

Εκ πασῶν γενεῶν ἐξελέξατο, σέ τὴν καλλονὴν Ἰακώβ ἢν ἠγάπησεν, ὁ Ποιητὴς Πανάμωμε, καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας ἐπέφακεν.

Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλῆμενος, τὴν
- ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
- ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς
- με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῆς ΙΒ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Τατιανῆς.

Στίχοι.

Τῆς πάντα λαμπρᾶς Τατιανῆς τῆς κάρᾳ·
Λαμπρὸν προεξένησε τὸ ξίφος στέφος.

Τῆς δυοκαίδεκάτης Τατιανῆς αὐχένα κέρσαν.

Αὕτη ἦν ἐκ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἀλεξάνδρου, ἐκ πατρὸς ὑπακύναντος, τρίς, κατὰ τὴν

τῆς Ἐκκλησίας τάξιν Διακόνισσα. Διὰ δὲ τὸ τὸν Χριστὸν ὁμολογεῖν, ἤχθη τῷ Βασιλεῖ· καὶ μετ' αὐτοῦ εἰς τὸν τῶν εἰδώλων εἰσελθούσα ναόν, τὰ ἐν αὐτῷ ξόανα διὰ προσευχῆς κατέσεισε, καὶ εἰς γῆν κατέρραξε. Διὸ καὶ τύπτεται τὸ πρόσωπον, καὶ ὀγκίνους τὰ βλεφάρᾳ διαρρήγνυται. Ἐτά κρεματοῦσα ξίεται, καὶ ξυράται τὴν κεφαλὴν. Μετὰ ταῦτα δὲ πυρὶ καὶ θηρίοις φανείσα ἀνάλωτος τὴν κεφαλὴν ἀποτείνεται.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πέτρου τοῦ Ἀβεσσαλαμίτου.

Στίχ. Ἐπανθρακωθεὶς καρδίαν θείῳ πόθῳ,
Ἐπ' ἀνθρώπων ἠδίστα Πέτρος ἐκπνέει.

Οὗτος, τῆ κατὰ πίστιν εὐσεβείᾳ καὶ τῆ κατὰ τὸ σῶμα ῥώμῃ ἀκμάζων, ἐν νεότητι τῆς ἡλικίας παρρησία τὸν Χριστὸν ὁμολόγησεν. Ὁ γοῦν Ἄρχων Ἐλευθεροπέλειος, συλλαβὼν αὐτὸν, καὶ μῆτε κολακείαις χαυνώσας, μῆτε ἀπειλαῖς καταπτύξας, πυρὶ τελειοῖ, ἐν ᾧ τὸν Στέφανον τοῦ Μαρτυρίου ὁ Ἅγιος ἐκομίσαστο.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μερτίου.

Στίχ. Θεὸν ποθῶν ὕψιστον, ἰσχυρὸν μόνον,
Μαστίζεται Μέρτιος ἰσχυρῶς ἄγαν.

Οὗτος ἤχθη ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, στρατευόμενος ἐπὶ τὸ τάγμα τῶν Μαύρων. Καὶ ἀναγκασθεὶς θυσίαν τοῖς εἰδώλοις προσαγαγεῖν, καὶ μὴ πειθόμενος, ἀποζώνεται τῆς στρατείας καὶ τῷ ἀξιώματι, καὶ καταξάινεται τὸ σῶμα ταῖς μαστίξιν. Ἐγκατερκίας δὲ ταῖς βασάνοις, μηδὲ φωνὴν ἐκπέμψαι, θάμβος καὶ ἐκπληξιν παρέσχε τῷ Τυράννῳ. Διὸ, ἐπὶ πολὺ τῆς βασάνου παραταθείσης, ἐπεὶ τόπος οὐχ εὕρισκετο ἐν τῷ τοῦ Μάρτυρος σώματι, μολώπων καὶ τραυμάτων ἀνεπαφός, ἀνεθῆναι αὐτὸν τῆς βασάνου προσέταξε, καὶ τῆ εἰρκτῆ ἐναπερρίφθηναι. Ὁκτώ δὲ ἡμερῶν παρελθουσῶν, καὶ πολλοῦ ἰχώρος ἐκ τοῦ καρτερικοῦ ἐκείνου σώματος ἀπορρίπτοντος, καὶ δυσωδίας πολλῆς γεγενημένης, λοιπὸν τοῖς πόνοις ἀποκαμῶν ὁ ἀσίδιμος, τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεοῦ ἐπαρίησι.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, οἱ Ἅγιοι ὀκτὼ Μάρτυρες, οἱ ἀπὸ Νικαίας, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Θνήσκει χορὸς τρις ὀκτάρημος ἐκ ξίφους,
Αἰῶνος εὐρεῖν ὀγδόου ζωὴν θέλων.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἡ Ἁγία Μάρτυς Εὐθασία ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Αὐτῷ Θεῷ Σωτῆρι κόσμου προσφέρει,
Αὐτῆς κεφαλὴν ἐκ ξίφους Εὐθασία.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Ἡλιαίου.

Στίχ. Ἄλλος δεδεικται θαυματουργὸς Ἡλίας,
Ὁ θαυματουργὸς οὗτος ὄντως Ἡλίας.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Εὐτόνως Ἀήτητε σπαθίζομενά, μαστῶν τὴν ἀφάιρσαι, ὑπέστης καρτερώτατα· πυρὶ οὐρανίῳ δέ, Μάρτυς κατέφλεξας, σέβειν ταῦτα· μὴ θελόντας Θεόν, ὃν πᾶσα κτίσις ὑμνεῖ δοξάζουσα.

Ε'γκάρδιον φέρουσα τὸ πῦρ τὸ θεῖον, σοῦ τῆς ἀγαπήσεως, Χριστέ ἡ Παναοίδιμος, τὸ πῦρ τὸ ἀμόδουλον οὐκ ἐδειλίασε, Παίδων εἰκονίζουσα τῶν πρὶν, καὶ τὴν ἀνδρείαν, καὶ τὴν ἀτερότητα.

Θηρῶν ἀγριότης σοι καθυπετάγη· λεόντων τὰ χάσματα, ἀπήμαντος περέδραμες, Θεοῦ σε δεξάσακτος, τοῦτον δεξάσασαν, τούτου τὰ παθήματα τῆς σῆς, ἀναπληροῦσαι σαρκὶ Πανεύφημη.

Θεοτοκίον.

Ζωνὴν ἐνυπόστατον ἡμῖν τεκῆσα, θανάτῳ τὸν θάνατον, σαφῶς ἐξαφανίσασαν, τὰ πάθη θανάτωσαν, τὰ τῆς σαρκὸς ἡμῶν, πίσει τῶν τιμῶντων σε Ἀγνή, ὡς Θεοτάκου καὶ ὑπερένδοξον.

ᾠδὴ ἡ. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Καλλωπισθεῖσα ἀρεταῖς, ὠραιώθης καλλοναῖς τῆ μαρτυρίας, καὶ Νυμφίῳ ἡμόσθης τῷ ὑπὲρ πάντας βροταῖς, ὠραίῳ κάλλει διαλάμπουσα, τῆς ἀθανασίας, Τατιανὴ θεόφρον.

Σὺν ἀσωμάτοις Λειτουργοῖς, ἐν εἰρηκτῇ τὸν Ποιητὴν ἐδοξολάγεις, διαλάμπουσα δόξῃ, τῆς θεϊκῆς ἀσραπῆς, καὶ πᾶσαν ἀπρόσιτος μένισσα, τοῖς κερρατημένοις, τῷ ζάφῳ τῆς ἀπάτης.

Η'συντριβὴ σου τῶν μελῶν, ἐξελέπτυνεν ἐχθρῶ μηχανουργίας· τῶν αἱμάτων ἡ ρύσις, τῆς ἀθείας δεινούς, χειμαύρους Σεμνή ἀπεξήρανε, πέλαγος θαυμάτων, ἡμῖν ἀναδειχθεῖσα.

Θεοτοκίον.

Σῶσον οἰκτεῖρησον ἡμᾶς, τὸν αἰκτίρμονα Θεὸν ἡμῖν Σωτῆρα, ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα, πυρκαϊᾶς λογισμῶν, παθῶν τε ἐξαίρουσα καύσωνα, σοῦ ταῖς ἰκεσίαις, ἀγνή Παρθενομήτορ.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς ὄροσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Μετὰ πολλὰς ταῖς βασιάνους, τῆ τοῦ ξίφους σε δίκη, δεινὸς καθυποβάλλει δικαστῆς· ἡς τῆ ἀνόδῳ ἐκρότησαν, αἱ οὐραίναι τάξεις· Χριστὸς δὲ παναλκεί σε δεξιᾶ, ἐστεφάνωσε Μάρτυς, νομίμως ἐναθλήσασαν.

Συναγελάζη Μαρτύρων, φανοτάταις ἀγέλαις· τρανότερον ἐγγίζουσα Θεῷ, βλέπεις ἢ βλέπουσιν Ἄγγελοι· ὡς παρθένος νυμφῶνι, ἀυλίῳ τοῦ Νυμφίου σου Σεμνή, δυσωποῦσα σωθῆναι, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας.

Ε'σφραγισμένην πηγὴν σε, κεκλεισμένον τὸ κῆπον, ἀνάθημα σεπτὸν καὶ ἱεράν, νύμφην Χριστοῦ ἀδιάφθορον, ἱερεῖον καὶ θυμα, ἀμνάδα καὶ καλὴν περιστερὰν, τοῦ Δεσπότη τῶν ὄλων, Τατιανὴ κηρύττομεν. Θεοτοκίον.

Η'ταῖς φωναῖς καμπτομένη, τῶν θερμοῦσε αἰτούντων, ἡ μόνη τῶν πιστῶν καταφυγή, σῶσον οἰκτεῖρησον Δέσποινα, διατήρησον βλάβης, καὶ πάσης τῶν Ἐθνῶν ἐπιδρομῆς, τῆς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε μεγαλύνοντας. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σο-
» φία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
» βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἀγίας
» Παρθένου, ἀφράξως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ
» πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεφάνη ὁ Σωτῆρ.

Διὰ τὸν πόθον τοῦ Χριστοῦ, βασιάνους ἐκάρτερησας Τατιανὴ γενναῖοφρον, καὶ τῶν Δαιμόνων τὴν ἰσχὺν, γενναίως ἐξηφάνισας· διὰ τοῦτό σε πάντες, πιστῶς μακαρίζομεν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ε'πεφάνη ὁ Σωτῆρ, ἡ χάρις ἡ ἀλήθεια, ἐν ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ταῦς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, καθευδοντας ἐφώτισε· καὶ γὰρ ἦλθεν ἐφάνη, τὸ φῶς τὰ ἀπρόσιτον.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Δεῖ Ἀγγελικαί.

Σέλας ἐκ φωτός, φῶς ὑπάρχων Ἰησοῦ μου, ἐφώτισας ἡμᾶς, ἐν ἀρρήτῳ σου ἐλλάμψει, τοὺς πρὶν ἐκτυφλωθέντας, ἐν Ἐδεμ ἐκ τοῦ ὄφους· ἐν τῷ Ἰορδάνῳ ἄρτι φάος, πάντες τῷ φωτί σε καθορωνόντες, πιστῶς ψάλλομεν· Εὐλογημένος ὁ φανεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Μύστα, καὶ φρικτῶν οἰκάνομε μυστηρίων, Πρόδρομε χαρᾶς, καὶ τοῦ Πνεύματος αὐτόπτα, τὸν Βαπτισθέντα Λόγον, ὑπὸ σοῦ ὡς ηυδόκησεν, αἰτῆσαι ἡμῖν ἀμαρτημάτων, λύτρωσιν αἰεὶ παρασχεθῆναι, αὐτῷ ψάλλουσιν· Εὐλογημένος ὁ φανεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

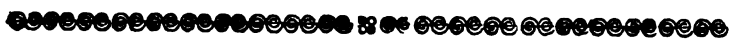
Αῤωμεν πιστοὶ, ἐν συνέσει ταῖς καρδίας· Ἀδράμωμεν σπουδῇ, ἐκ τοῖς ρείθροις Ἰορδάνου, καὶ ἴδωμεν τὸν Κτίστην, σαρκικῶς βαπτίζομενον, ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου· καὶ σὺν αὐτῷ θεολογοῦντες, ἀναμελψώμεν· Εὐλογημένος ὁ φανεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Ωτῆς ὑπὲρ νοῦν, θεϊκῆς οἰκονομίας! πῶς ὁ Ποιητῆς, τῷ ποιήματι παρέστη, καὶ

κλίνει τούτῳ κείραν; ὑποδείγματι γὰρ ἡμῖν, τύπον ταπεινώσεως εἰσάγει, τοῖς κατὰ ψυχὴν φωτιζομένοις. Διὸ ψάλλομεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνθηες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΓ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἐρμούλου, καὶ Στρατονίκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, συμπάλλομεν καὶ τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων Ἀβδαδων, διὰ τὸ ἀποδίδουσθαι τὴν ἑορτὴν εἰς τὰς ἰδ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Μαρτύρων, Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ερμούλος ὁ ἔνδοξος, καὶ ὁ θεόφρων Στρατόνικος, ἡ δυὰς ἡ θαυμασίος, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, καθομολογοῦντες, πολύθεον πλάτην, μετὰ πολλοὺς τοὺς αἰκισμοὺς, καὶ τὰς βασάνους κατετροπώσαντο, καὶ νίκης διαδήματι, στεφανωθέντες πρεσβεύουσι, δωρηθῆναι τοῖς πέρασι, τὴν εἰρήνην καὶ ἔλεος.

Τοῦ Λόγου γενόμενος, Μάρτυς διάκονος Ἐρμούλε, ἐκλογῇ Θεοῦ Πνεύματος, τῷ λύθρῳ τοῦ αἵματος, τῆς ἱερωσύνης, στολὴν ἐπιχρῶσας, ἱερωτέραν ἀληθῶς, καὶ λαμπροτέραν ταύτην ἐτέλεσας· καὶ νῦν εἰς τὰ βασιλεία, τὰ νοητὰ μεταθέβηκας, πρεσβευτὴς τῶν τιμώντων σε, χρηματίζων θερμότητος.

Ξεσμῶς καρτερήσαντες, ταῖς προσταγαῖς τοῦ δικάζοντος, ἐν σαργάνῃ ἐβλήθητε· καὶ τέλος μακάριον, καὶ πνιγμὸν ὑδάτων, ἄμφω δεδεγμένοι, τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν, τούτοις ἐμφρόνως ἐναπεπνίζατε· καὶ νῦν περιπολεύετε, περιχαρῶς τὰ οὐράνια, ὑπὲρ πάντων δεόμενοι, Ἀθληταὶ γενναιότατοι.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ὁσίων,

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι;

Μεγάλως ἠγωνίσασθε Ἅγιοι, τῶν βαρβάρων ὑπομείναντες, τὴν ἔφοδον γενναίως· ταῖς ψυχὰς ἐναποθέμενοι, τοῖς ξίφεσι προθύμως. Μαρτύρων ἀνεδήσασθε στεφάνους· Ἀγγέλοις νῦν συναυλίζεσθε ἀξίως. Πολλὴ ὑμῶν ἡ καρτερία, καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα. Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Οἱ οἱ Χριστοῦ ἠγωνίσασθε· τῶν προσκαίρων ἀλογήσαντες, τοῦ βίου ἐκουσίως, τῆς σαρκὸς καθυπετάξατε, τὸ φρόνημα· γενναίως· καὶ ξίφει, ἐν Χριστῷ τελειωθέντες, Ἀγγέλοις νῦν συναυλίζεσθε ἀξίως· διὸ ὑμῶν τὰ μνημόσυνα, σεμνύνοντες ἱκετεύομεν· Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καλῶς πολιτευσάμενοι Ἅγιοι, τῶν Μαρτύρων τοὺς ἀγῶνας, μιμησάμενοι γενναίως, τὰ βραβεῖα οὐρανόθεν, ἐκομίσασθε νομίμως. Ὑμεῖς γὰρ, μαχαιρῶν κατεφρονήσατε· βασάνους, ὡς ἐκεῖνοι ὑπεμείνατε, ἵνα ὁμοῦ ἀναδήσασθε, τὸν στέφανον τῆς ἀθλήσεως. Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τοῦ Στουδίτου.

Οἱ οἱ Πατέρες, μελετήσαντες ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν νόμῳ Κυρίου, ἠξιώθητε τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς σύμφυτοι γενέσθαι, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν, ἀθλήσεως στεφάνους ἐξήνθησε. Παρήσϊαν ἔχοντες πρὸς τὸν ἀγνωσθέντα Θεόν, καὶ ἡμῖν αἰτήσασθε, ἰλασμόν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται· σήμερον τὰ πάντα εὐφραίνονται, τὰ οὐράνια ἅμα καὶ τὰ ἐπίγεια. Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι συμμίγνυται· ὅπου γὰρ Βασιλέως παρουσία, καὶ ἡ τάξις παραγίνεται. Δράμωμεν τοίνυν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, ἴδωμεν πάντες τὸν Ἰωάννην, πῶς βαπτίζει κορυφὴν, ἀχειροποίητον καὶ ἀναμάρτητον. Διὸ ἀποστολικὴν φωνὴν προσάδοντες, συμφώνως βοήσωμεν· Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις καταυγάζουσα, καὶ παρέχουσα πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Οφθη τὸ Πατρικὸν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, ἐν Ἰορδάνου ρείθροις, βαπτίσματι καθαῖρον, τὸν ρύπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ἡ θαλάσσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Δέχου δουλοπρεπῶς, Προφῆτα Ἰωάννη, τὸν Ἀλυτρωτὴν τοῦ κόσμου, καὶ βάπτισον τὸν Κτίστην, βροτῶν εἰς ἀναγέννησιν.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θαλάσσα, ὅτι ἔφυγες;

Ηλθεν ὁ φωτισμός· ἡ λύτρωσις ἐταῖνη, ἐν Ἰορδάνου ρείθροις· συνέλωμεν ρυφθῆναι, καὶ ἄσαι τὸν Φιλάνθρωπον.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν ἰσάγγελον βίον πολιτευσάμενοι, πόνοις ἀσκητικοῖς Πατέρες Ὁσιοι, ἐγκρατεία τὸ σῶμα δουλαγωγήσαντες, καθυπετάξατε τῷ

πνεύματι· ἐργάζεται γενόμενοι τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου, τὸ ἀρχέτυπον κάλλος, τῆς εἰκόνος ἐφύλαξατε, καὶ ἀθλητικούς ἀγῶνας, ἐκ τῶν ἀσκητικῶν ἰδρώτων διηνύσατε· καὶ διπλοῖς στεφάνοις κατακοσμηθέντες, ἐκτενῶς τὸν Σωτῆρα ἱκετεύσατε, σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα ἐξίσταντο, ὁρῶντά σε σήμερον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, γυμνὸν ἐστῶτα Σωτῆρ ἐν τοῖς ὕδασι, καὶ τὴν ἀχραντον κορυφήν σε ὑποκλίναντα, βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου· σοῦ γὰρ πτωχεύσαντος ἐκουσίως, ὁ κόσμος ἐπλουτίσθη. Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Θ' Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο Δεσπότης σήμερον, ἐν Ἰορδάνῃ ἐπέση, βαπτισθεὶς ἐν ὕδασι, ὑπὸ τῆ θείᾳ Προδρόμῃ· ἄνωθεν ὁ Πατὴρ δὲ προσεμαρτύρει· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐπεφάνη, ἐν ξένῃ θείᾳ περιστερᾷ ἐπ' αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν ἔρημον πολίσαντες, ἐν εὐσεβείᾳ Θεῦ, τὰ πάθη ἐρημώσαντες, ἐν ἐγκρατεία σαφῶς, ὡς φοίνιξ ἠνθήσατε, βότρυας ψυχοτρόφους ἀρετῶν Θεοφόροι, φέροντας τοῖς ἀνθρώποις· γλυκασμὸν ὑπὲρ μέλι· διὸ καὶ μεγαλύνομεν πίστει τὴν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τὰ ρεῖθρα ἡγίασας τὰ Ἰορδάνεια, τὸ κράτος συνέτριψας τῆς ἀμαρτίας, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὑπέκλινας τῆ παλάμη, σεαυτὸν τῆ Προδρόμου, καὶ ἔσωσας ἐκ τῆς πλάνης, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος· διόσε ἱκετεύομεν· Σῶσον τὸν κόσμον σου.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων δύω.

Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τῶν σῶν γεραίρω Μαρτύρων, Σῶτερ, κλέος.

Ὁ Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τίμοι ὡς ἀζέρες θεολαμπεῖς, τῷ σερωμάτι σοφοί, τῆς Ἐκκλησίας ὠφθητε, καταυγάζοντες ἡμᾶς, θείαις λαμπρότησι Μάρτυρες.

Οφθητε ὡσπερ ἄνθρακες νοητοί, προσαναπτόμενοι πυρὶ, τῆ Πνεύματος Ἀοιδμοί, καὶ εἰδῶλων τὴν πυρὰν, ρεῖθροι αἱμάτων ἐσθέσατε.

Νάμασι προσκλυζόμενοι τῆ Χριστῆ, τῆ ἐν τοῖς ρεῖθροις τὴν ἡμῶν, ἀσεβείαν βυθίσαντος, ἀθείας ποταμούς, Μάρτυρες ἀπεξηράνατε.

Θεοτοκίον.

Στῆσόν μου ἀμαρτίας τῆς ὀχέτους, ἡ τῆ θανάτῃ τὴν φθοράν, τῷ τόκῳ σου μαράνασα, καὶ κατάνυξίν μοι δὸς Θεοκυῆτορ πανάμωμε.

Κανὼν τῶν Ὁσίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἀθλῆς ἀνυμνεῖν Πατέρων κλέος μέγα. Ἰωσήφ. Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ασκήσει, φωτειδεῖς γενόμενοι, Μακαριώτατοι, θεοειδεῖς ἐδείχθητε σαφῶς, τῇ κενώσει τοῦ αἵματος· διὸ συνεπαγάλλεσθε, τοῖς Ἀσκηταῖς Χριστοῦ καὶ Μάρτυσιν.

Θαλάσση, τῇ τῶν δακρύων πρότερον, ἐναπεπνίξατε τὸν Φαραῶ σοφοὶ τὸν νοητόν· τῶν αἱμάτων δὲ ὕστερον, τοῖς ὀχετοῖς ὠλέσατε, καὶ ἀφανία παρεπέμψατε.

Λαμπρύνων, ὁ φωτοδότης Κύριος, ὑμῶν τὴν ἀθλῆσιν, ὑπομονῇ θεράποντες Χριστοῦ, φωταυγῆ ἀπειργάσατο, καὶ ἐμφανῆ τὴν ἀσκησιν, ὑπὲρ αὐγᾶς ἡλίου λάμπουσαν.

Οὐ θλίψεις, οὐκ ἀλγεινῶν ἐπίτασις, οὐ μακρυσμὸς παντελής, τῶν κοσμικῶν φροντίδων Ἀθληταί, οὐ βαρβάρων ἀνήμερος, ἐπιδρομὴ τῆς κρείττονος, ὑμᾶς ἐλπίδος ἀπήγάγετο.

Θεοτοκίον.

Υπάρχων, ὁ κατὰ φύσιν Κύριος, πᾶσιν ἀχώρητος, ἐν σοὶ χωρεῖται Δέσποινα βροτὸς, εὐσπλαγχνία γενόμενος, ἵνα, βροτοὺς δι' ἀφάτον, φιλανθρωπίαν διασώσῃται.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ γ'. Τὸν φόβον σου Κύριε.

Ρεόντων τὸ ἄστατον μισήσαντες, τῶν μελώντων ἐποθήσατε, ἀδιάρρηστον ἀπόλαυσιν, γενναῖοι Στρατιῶται, Χριστοῦ τοῦ Παμβασιλέως.

Ανδρείως ἀντέστητε Θεόφρονες, παρανόμως τῷ προσάσσοντι, ἀσεβείᾳ ὑποκλίνεσθαι, καὶ νίκης οὐρανόθεν, εὐρατε στεφάνους.

Ινδάλματα πλάνης, ἠδαφίσατε, ἀπλανεῖς Χριστομάρτυρες· ἐαυτῆς δὲ ἀνεστήσατε, ναοὺς σεπτοὺς καὶ στήλας, τῆς θεογνωσίας.

Θεοτοκίον.

Ρομφαία τὸ πρὶν ἡ στρεφομένη, τὰς εἰσόδους μοι δίδωσιν, αἰδουμένη τὴν κεντήσασαν, Παρθενομητορ λόγχην, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα.

Τῶν Ὁσίων. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Συντετραμμένη, διανοία Θεὸν θεραπεύσαντες, συνετρίψατε ἐχθροῦ, μεγαλαυχίαν Μακάριοι, ξίφει συντριβόμενοι, καὶ θανατούμενοι.

Αποσκοπῶντες, τῶν μενόντων σοφοὶ τὸ αἶδιον, τῶν ἀσάτων καὶ ρευσῶν, τὸ χαμερπὲς ἀπεκρούσασθε· ὅθεν μακαρίζεσθε, Ὁσιομάρτυρες.

Νόμῳ τῷ θείῳ, εὐσεβεῖ διανοία πειθήσαντες, τῆς σαρκὸς τὰς ἡδονάς, δι' ἐγκρατείας ὠλέσατε, καὶ νῦν ἐναθλήσαντες, δόξης ἐτύχετε.

Θεοτοκίον.

Υπεραγία, ὑπεράγιον Λόγον κυήσασα, καθ' ἁγίασον ἡμῶν, καὶ τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῶν μακαριζόντων σε, τὴν Παναμώμητον.

Ὁ Εἰρμός.

- **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
- καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γὰρ ἐστὶν
- Ἅγιος, πλὴν σου Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τῶν Μαρτύρων,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εν ὕδασι ὁμῆ, τὸ μακάριον τέλος, ἐδέξασθε σοφοί, ἐν αὐτοῖς τὸν Βελίαρ, βυθίσαντες χάριτι, τῷ Θεῷ ἡμῶν Μάρτυρες· ὅθεν στέφανον, ὡς νικηφόροι λαβόντες, συναγάλλεσθε, ταῖς τῶν Ἀγγέλων χορείαις· μεθ' ὧν ἡμῶν μέμνησθε.

Δόξα, τῶν Ὁσίων, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ος πάροικοι δεικνύμενοι, καὶ παρεπίδημοι, καλύβας πηξάμενοι, ἐν ταῖς ἐρήμοις σαφῶς, ἠσκήσατε Ὁσιοι, γύμνωσιν κοσμηθέντες, ἀρετῶν τῇ ἐנדύσει, σύμμορφοι γεγονότες, τῶν Χριστοῦ παθημάτων· διὸ καὶ ὑπεμείνατε, τὴν τῶν βαρβάρων σφαγὴν.

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ὅμοιον.

Οφῶς ὡς ἱμάτιον περιβαλλόμενος, τὰ ρεῖθρα περιβάλλεται τὰ Ἰορδάνεια, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνωθεν μαρτυρῆντος, τοῦ Πατρὸς τῷ συνθρόνῳ, κάτωθεν προσφοιτώσης, τῆς τοῦ Πνεύματος δόξης· αὐτὸς ἐστὶν ὁ φωτίζων καὶ ἀγιαζὼν ἡμᾶς.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ος τοῦ Λόγου διάκονος, λόγοις σου τὴν ἄλογον ἐστηλίτευσας, Μάρτυς Ἐρμουλε ἀπόνοιαν, τῶν παρανομούντων προθυμότητα.

Μίαν φύσιν Θεότητος, μίαν ἐξουσίαν, καὶ κυριότητα, οἱ Θεόφρονες κηρύξαντες, πολλοῦ Θεοῦ πλάνης κατεφρόνησαν.

Αναρτήσει ξεόμενος, καὶ ταῖς ἀλγηδόσι περιδονόμενος, ἀπερίτρεπτος διέμεινας, ἀθλητὰ θεόφρον Μάρτυς Ἐρμουλε.

Θεοτοκίον.

Ραθυμία καθεύδοντα, καὶ τῇ ἀμαρτίᾳ συγκαλυπτόμενον, πρὸς μετάνοιάν με Πάναγγε, ὡς τοῦ Λόγου Μήτηρ ἀνακάλεσαι.

Τῶν Ὁσίων. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Μὴ τοῖς πάθεσι τοῦ σώματος ἠττηθέντες, τὸν δυσμενῆ ἠττήσατε, καὶ θανατωθέντες, ξίφει Παμμακάριστοι, ζωὴν πρὸς οὐράνιον, χαίροντες ὁμοῦ μετετέθητε.

Νεκρωθέντες πρὸ θανάτου δι' ἐγκρατείας, ἐθελουσίως Ὁσιοι, τῶν παρανομούντων, ἀκουσίως ξίφεσι, δεινῶς τεθνατίωσθε, ζῆν μετὰ θανεῖν πιστευόμενοι (*).

Επιάνθητε ὡς ἄρνες τῇ ἐγκρατείᾳ, καὶ ὡς κριοὶ ἐπίσημοι, χερσὶν αἰμοσθῶρων, λύκων ἀναιρεθέντες, ζωὴν πρὸς αἰώνιον, Ὁσιοι Χριστοῦ προσηνέχθητε.

Ἰερεῖς τε καὶ πρεσβύτεροι καὶ νεανίσκοι, οἱ Ραϊθῶ καὶ Σίναιον, ὄρος κατοικῆντες, Μάρτυρες γεγόνασιν, ὁσίως βιώσαντες, καὶ βιωταίως τεθνήξαντες. Θεοτοκίον.

Νευργεῖ τὴν ἀνθρωπότητα νέον βρέφος, ὃ πρὸ αἰώνων Κύριος, ὄφθεις ἐκ Παρθένου, καὶ βροτὸς γενόμενος· αὐτῷ μελωδήσωμεν Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Τῶν βασάνων τὰ νέφη, Μάρτυρες πανεύφημοι οὐ κατεκαλύψαν, τὴν ὑμῶν ἀνδρείαν· ὑπὲρ ἥλιον γὰρ πεφανέρωται, εὐσεβείας φέγγει, τοὺς εὐσεβεῖς φωταγωγοῦσα, καὶ Δαιμόνων τὸν ζόφον ἐξαίρουσα.

Υπερβάντες τοὺς ὄρους, τοὺς τῆς ἀνθρωπότητος Θεομακάριστοι, καὶ τῷ ὑπὲρ φύσιν, ἐνωθέντες τελείαις καθάρσεσι, ταῖς πικρὰς ζαχάρων, καὶ τοὺς ξεσμούς, καὶ τὰς αἰκίσεις, ὑπηνέγκατε γνώμης στερότητι.

Ρωμαλέως ἀντέστης, Μάρτυς τῷ δικαζόντι ἐνδοξε Ἐρμουλε· καὶ φωνῆς ἀκούσαι, οὐρανὸθεν Παμμακάριον ἠξίωσαι, τῷ καλοῦντι πόθῳ, προσομιλῶν ὡς ἀθλοθέτῃ, καὶ τοὺς τούτου ῥωννύοντι Μάρτυρας.

Θεοτοκίον.

Ος καλὴ ὡς ὠραία, ὡς τῇ καθαρότητι περιαστραπτουσα, τὸν ὠραῖον κάλλει, ἐσωμάτωσας Λόγον καὶ τέτοκας, τὸν τὸ εἶναι πᾶσι, θεουργικῶς Παρθενομῆτορ, παρεχόμενον πλούτῳ χρηστότητος.

(*) Ἀντὶ τοῦ, μετὰ θανεῖν, τὰ χειρόγραφα ἔχουσιν, μετὰ θανῆν.

Τῶν Ὁσίων. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Παράδεισος τρυφῆς, ζωῆς ξύλον τὸν Κύριον, ἐδείχθητε μέσον ἔχων, τὸν ὑμῶν ὡς θυσιάαν, τὸ αἷμα προσδεξάμενον.

Αϊμάτων τοὺς κρουνούς, τῶν δακρύων συνάψαντες, τοῖς ρεύμασι Θεοφόροι, τὸν πολυμορφον ὄφιν, ἐν τούτοις ἐβυθίσατε.

Τερπνότητα Θεοῦ, καθορᾶν ἠξιώθητε, αἰώνιον εὐφροσύνην, ἀντὶ κόπων καὶ πόνων, Μακάριοι εὐλόγησατε. Θεοτοκίον.

Εκύησας Θεόν, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, καὶ ἔμεινας μετὰ τόκον, ὡς πρὸ τόκου παρθένος, Ἀγνή Θεοχαρίτῳτε.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ 5'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ναμάτων ζωοποιῶν πληρωθέντες, ποταμίους ἀπερρίφητε ρείθροις· καὶ ἐν αὐτοῖς δεδεγμένοι τὸ τέλος, τὸν τῆς κακίας προσάτην ἐπνίξατε, Πανεύφημοι· καὶ νῦν ἡμῖν, ἰαμάτων κρουνούς ἀναβλύζετε.

Σαργάνη ὑποβληθέντες προθύμως, παρεδόθητε βυθῷ Ἀθλοφόροι, καὶ πρὸς ζωὴν, ἀνηνέχθητε θείαν, τὰ δὲ αἰῶνος ὑμῖν ἐλπίζόμενα, εὐράμενοι· χαρμονικῶς, μεγαλόφρονες Ἅγιοι Μάρτυρες.

Ωράθης ἐν τῷ πικρῶς τιμωρεῖσθαι, καὶ ῥαβδίζεσθαι Στρατόνικε Μάρτυς, ὑπομονῆς ἀπερίτρεπτος στύλος, ἐπερειδόμενος βάσει τῆς Πίστews, τὴν ἔνστασιν τῶν διωκτῶν, ἀφανίζων καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν.

Θεοτοκίον.

Τὰ πάθη τῆς ἀσθενούσης ψυχῆς μου, καὶ τὸ ἄλγος τῆς καρδίας Παρθένε, καὶ τοῦ νοός, ἐκτροπᾶς πολυτρόπους, ὡς συμπαθῆς Θεοτόκε θειράπευσον, καὶ κόπασον τὸ χαλεπὸν, τῶν παθῶν μου κλυδώνιον δέομαι.

Τῶν Ὁσίων. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ρῆξαντες προσπαθείας δεσμά δι' ἀσκήσεως, βιαιοτάτῳ θανάτῳ, τῶν δεσμῶν τοῦ σώματος λύεσθε, καὶ ἀλύτῳ, ἀγαπήσει δεσμεῖσθε τοῦ Κτίσαντος.

Ως ὄρη, ὑψηλῆ πολιτεία δεικνύμενοι, τὸν καταλήψεσθαι ὄρη, καὶ τὴν κτίσιν παύσαν ἐπαπειλοῦντα, δυναστεία, τοῦ Χριστοῦ τοῖς ποσὶν ὑπετάξατε.

Νάμασιν, ἀρδευθέντες δακρύων Μακάριοι, γῆ ὡς καλή τε καὶ πῖον, μαρτυρίου στάγγιν καρποφορεῖτε, ἀποθήκεις, αἰωνίοις Χριστῷ συντηρούμενον. Θεοτοκίον.

Κοίμισον, τῶν παθῶν τῆς σαρκός μου τὰ κύματα, τῆ ἀκοιμήτῳ σου Κόρη, ἰκεσία.

δέομαι καὶ μὴ δῶης, ἀμαρτίας, ἀφυπνῶσαί με ὑπνον βαρύτατον. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἢ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λυθροῦ
» κεκαθαρμένη, τῷ δὲ αἵκτον, ἐν τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον τῶν Ὁσίων,

Ἦχος α'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εκ τῆς κοσμικῆς, συγχύσεως ἐφύγετε, καὶ πρὸς γαλήνην, κατάστασιν μετέστητε, μαρτυρίου αἵμασι, καὶ ἀσκήσεως πόνοις στεφόμενοι· ὅθεν καὶ ἀνεδείχθητε, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων ὁμόσκηνοι.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ ἐπὶ γῆς νεκρώσαντες μέλη, ζωηφόρῳ νεκρώσει, τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ τὸ πάθος ἐξεικονίσατε, πρότερον ἐν τῇ καλῇ ἀσκήσει, καὶ τὸ δεύτερον πάλιν ἐν τῇ ἀθλήσει. Ὅθεν αὐτὸς, καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους κατέπεμψε, ταῖς κάραις ὑμῶν Πατέρες, ἐτοιμάσας σκηνην ἐπουράνιον, καὶ τόπον τὸν αἰώνιον· ἐνθα νῦν ἀγαλλόμενοι ὠφθητε, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων ὁμόσκηνοι.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἐρμούλου καὶ Στρατονίκου.

Στίχοι.

Ἡ σαργάνη ναῦς, Ἐρμύλῳ, Στρατονίκῳ,
Κοινὸν κατάπλου ἐἰς βυθὸν ποιουμένοις.

Ἐρμυλον ἠδ' ἐτάρον δεκάτη πνίξε τρίτη Ἰσρος.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Λικινίου τοῦ βασιλέως. Ἦν δὲ ὁ Ἅγιος Ἐρμυλος, κατὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν τάξιν, Διάκονος. Παραστάς δὲ τῷ βασιλεῖ, καὶ ἐκ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα ὁμολογήσας, πρῶτον μὲν χαλκαῖς τισὶ τύποις τὰς σιαγῆνας τύπεται· εἶτα νιφάσι πληγῶν καταξάιεται, καὶ τὸν Στρατονίκον ἐκκαλεῖται πρὸς παρρησίαν, φίλον ὄντα, καὶ τοῖς αὐτοῦ πάθεισιν ἀλγεύόμενον. Ἐν γὰρ τῷ τύπτεσθαι τὸν Ἅγιον Ἐρμυλον ῥάβδοις ξιφῶν, ἐφ' ὧν ἐρράγη τὴν κοιλίαν καὶ τὴν καρδίαν, στραφεῖς καὶ ἰδὼν ὁ Στρατονίκος ἐδάκρυσε. Παρεῖθ' οὖν δὲ γεγονώς ὁπλος, ἐτι κοινῶς τῆς αὐτοῦ καθίστηκε προαιρέσεως, Χριστιανὸν ἑαυτὸν ὁμολογήσεν. Ὅθεν τύπεται, καὶ ἅμα τῷ Ἐρμύλῳ τῷ ποταμῷ Ἰσρῳ ἐμβαλλεται, ἐνθα τὸ μακάριον τέλος ἀμφοτέροι· ἐδέξαντο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ εὐκτηρίῳ αἴκῳ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ, τῷ ὄντι ἐν τῇ Ὁξείᾳ.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου, τοῦ ἀπὸ τῆς Νισίβews.

Στίχ. Τὸν Ἰακώβον, θνητὸν ὄντα τῆ φύσει,
Θνητοῖς ὁμοίως μὴ θανεῖν οὐκ ἦν πρέπον.

Οὗτος γέννημα καὶ θρόνον τῆς μεγαλοπέλειος Νισίβews ἦν· καὶ τὸν ἐρημικὸν καὶ ἠσύχιον βίον ἀγαπήσας, τὰς ὑψηλοτάτας κορυφὰς τῆν ὄρειων κατελαβε, καὶ

ταῖς ἐκ τῆς ἠρημίας ἀνάγκαις γενναίως ἦν ἐγκαρτερῶν, δέρι μὲν ἐκφλογούμενος, χειμῶνι δὲ τῷ κρύει καὶ τῷ παρτωῷ τάλαιπωρούμενος. Τροφή δὲ ἦν αὐτῷ, ἢ αὐτομάτως βλασταύουσα· καὶ τὸ ποτόν, ὕδωρ μέτριον· χιτῶν δὲ ἦν αὐτῷ, ἀπλοῦν περιβάλλον· καὶ ἀπλῶς οὕτω τὸ σῶμα κατεδαπάνη, τὴν πνευματικὴν τροφήν διηλεκτικῶς προσφέρων τῇ ψυχῇ. Ἐντεῦθεν ἢ πρὸς Θεὸν αὐτῷ ἐγένετο παρρησία, καὶ τὰ ἐσόμενα προεώρα, καὶ δύναμιν εἰς θαυματουργίαν ἐκ τῆς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰδέξατο χάριτος.

Ποτὲ μὲν γὰρ ἐν-τινὶ τόπῳ παρερχόμενος, καὶ ἀναισχυντοῦντα γυναῖκα κατὰ τινα πηγὴν θαλασσομένου, τὴν μὲν πηγὴν ἐξήρανευ, αὐτῶν δὲ τὰς τρίχας λευκαυθῆναι πεποίηκε. Καὶ τὸ μὲν ὕδωρ, παρακληθεὶς, αὐτῆς ἀναδοθῆναι παρεσκύασεν, αὐτὰ δὲ τὰ γυναῖκα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σχήματος μένειν εἶασε. Καὶ δικαστὴν Πέρσην ἀδίκῳ ψήφῳ χρησάμενον, λίθῳ τινὶ μεγίστῳ, αὐτοῦ που κειμένῳ ἐπαρασάμενος, τοῦτον συνέτριψε. Καὶ ἐμπαικτικῶν τινῶν πενήτων, ἕνα τῶν συνόντων αὐτοῖς ὡς τεθνηκότα σχηματισάντων, καὶ τι παρ' αὐτοῦ λαβεῖν ἰκετευόντων, ἀληθῶς τῷ θανάτῳ περιπέμψε, καὶ αὐτῆς παρακληθεὶς ἀνεζώωσεν.

Ἐπεὶ δὲ τὴν προεδρίαν Νισίβιδος ἔτυχεν ὁ μέγας Ἰάκωβος ἔχων, καὶ ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν Συνόδῳ παρῆν. Ὅτε δὲ Ἀρειοῖς, μετὰ τὸ καθαιρεθῆναι αὐτόν, αὐτῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἰσπευδὲν εἰσελθεῖν, ἐρχῆ τούτου ἀνείλεν ὁ μέγας Ἰάκωβος, τῶν σπλάγγων αὐτοῦ διαλυθέντων. Καὶ Σαβωρίου τοῦ Περσῶν βασιλέως, πολιορκῆσαι Νισίβιν ἐπιόντος, καὶ πάμπολλα μηχανήματα πεποιηκότος, ὄφθεις μόνον ὁ Ἅγιος, εἰς φυγὴν τοὺς Πέρσας ἐτρέψατο, σκνιπῶν καὶ κωνώπων νέφη τούτοις ἐπιστρατεύσας· ἐξ ὧν αἶτε ἵπποι καὶ ἐλέφαντες τιτρωσκόμοι, καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήσσοντες, ἰδραπίτεον. Ὅπερ ὁ βασιλεὺς θαλασσομένου, καὶ ἀπορίας κατασχθεὶς, τὰ οἰκεία κατέλαβεν ἀπρακτος. Ἐν τούτοις τοῖς μεγίστοις διαπρίπων μεγαλοργήμασιν ὁ Θεὸς Ἰάκωβος, καὶ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος ὁ μακάριος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀθανάσιος ῥαβδιζόμενος τελειοῦται.

Στίχ. Ῥάβδοις, Ἀθανάσιε, σαυτὸν ἐκδίδως,
Σπεύδων θαυεῖν μὲν, ζῆν δὲ πολλῶ κρειτόνως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Παχώμιος καὶ Παπυρίνος ἐν ποταμῷ τελειοῦνται.

Στίχ. Τοιοῦτον εὔρε καὶ Παπυρίνος τέλος,
Οἶον σὺ, Παχώμιε, βληθεὶς εἰς ὕδωρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τὰ Ἐγκαίνια τῆς Μονῆς τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ, τῆς καλουμένης τῆ Βαθέρως ῥύακος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβεύαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Μαρτύρων.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ἐρρεῖ μελίρρυτός σου γλῶσσα, ἐκ τοῦ στόματος πικρίαν τῆς καρδίας, Στρατονίκου τοῦ σοῦ, συνάθλου κατευνάζων, ἀναβοῶντος Ἐρμυκε· Ὁ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ῥάβδαν δυνάμει κατέχων, τὸν σωτήριον Σταυρὸν γενναίᾳ Μάρτυς, ῥαβδισμῆς καρ-

τερῶν, προθύμως ἀναμέλπεις· Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κήτους γαστρός ὁ διασώσας, συνεχόμενον Προφήτην παραδόξως, ποταμίων ὑμῶν, ὕδατων διασώζει, τὰ κηφόρα λείψανα, μετὰ τέλος Ἀθλοφόροι. Θεοτοκίον.

Ἄλων τῆς Εὐας τὴν κατάραν, τὴν πανάμωμον κατώκησας γαστέρα, εὐλογίας πηγὴν, βλυγάνων τοῖς-βαῶσιν· Εὐλογημένος Πάγγελος, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Τῶν Ὀσίων. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Ἀελαμπρυσμένοι, τῆς ἐγκρατείας τοῖς πυρρῶσιν, ἀθλοῖς ἱεροῖς τε Μάρτυρες προφανῶς, φωτιζόμενοι μετέβητε, πρὸς φέγγος ἀδυτον, καὶ ἡμέρας υἱοὶ χρηματίζετε.

Ἐθελουσίως, τῶν ἐν κόσμῳ ἠδέων ξενούμενοι, ξένως τῷ βροτοῖς ὀφθέντι διὰ σαρκός, ὠκειώθητε τὰ μένοντα, καὶ μὴ φθειράμενα, ἀγαθὰ κληρωσάμενα Ὀσίοι.

Ὁ Θεὸς Παῦλος, καὶ Ἰωάννης καὶ Θεόδουλος, Νεῖλος, ἐφεξῆς τε πάντες πανευκλεῶς, καὶ θαυόντες, καὶ βιώσαντες, μακαρίζεσθωσαν, Ἀσκηταὶ καὶ αἰοιδίμοι Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Σετὴν τὸ μάννα, τῆς ζωῆς ἐν κοιλίᾳ βαστάσασαν, πάλαι μαγναδόχος στάμνος ὡς ἀληθῶς, προετύπου ἐμφανέστατα· Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμη Δέσποινα.

Τῶν Μαρτύρων. ᾠδὴ η'. Ἑπταπλασίως.

Ἐγκαρτερεῖς τυπτόμενος, καὶ δεινῶς σπαρδιζόμενος, καὶ τοῖς νιφετοῖς, τῶν ἀλγεῶν κυκλόμενος, αἰοιδίμε Ἐρμυκε τοῦ Στρατονίκε δὲ ποδηγός, πρὸς τῆς εὐσεβείας, τῆς ἀγῶνας ἐγένου, μεθ' οὗ καὶ ἀνεβόας· Ἰερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ ἀκλινεῖς τὸ φρόνημα, καὶ γενναῖοι τὴν ἀθλησιν, καὶ τῶν οὐρανίων, δωρεῶν ἐπαξιοῖ, οἱ λίθοι οἱ ἔντιμοι, τὰ τῶν πεισῶν προπύργια, λίθοις κελυσθέντες, ἔ προσένεμαν σέβας· Θεῷ δὲ τῷ τῶν ὄλων, ἀνεβόων Δεσπότη· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοῦ τὰς πλευραῖς τοῖς ὄνυξιν, ἀνορύττων ὁ τύραννος, καὶ τὰς σπαθισμοῖς, ἀνηλεῶς συγκόπτων σε, τὸν νοῦν αὐκ ἐσάλευσεν, ἐρηρυσμένον θείᾳ σταργῇ, καὶ τοῦ Λυτρωτοῦ, κατανοοῦντα τὰ κάλλος· ὦ νῦν ἐν παρρησίᾳ, γεγηθῶς ἀνακραζεῖς· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ὁ κατὰ πάντα τέλειος, καὶ τῇ φύσει ἀπρόσιτος, ὠφθη προσίτός μοι, σάρκα πε-

ρικείμενος, ἐκ σοῦ Ἀπειρόγαμε· ὃν ἐκτενωῶς
 ἰκέτευε, τῶν ἀνομιῶν μου, τὸ φορτίον σκορπί-
 σαι, καὶ σῶσαι μελωδαῦντα· Ἐρεῖς εὐλογεῖτε,
 Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ὁσίων. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Μέγιστος χορὸς ἀσκητικοῖς, ἀνδραγαθήμα-
 σιν, ὠραιζόμενος, Ὁσίους σήμερον ἀπαν-
 τας, χορευτὰς ἐνθέως δείκνυσιν, ἀνευφημοῦντας
 μὲν αὐτὸν, Χριστῷ δὲ ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε,
 πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ετύθητε οἱ ἅπαντες ἀμνοὶ, βαρβάρων ξίφεσι,
 κατακοπτόμενοι, καὶ προσηνέχθητε τέ-
 λεια, τῷ τυθέντι Λόγῳ σφάγια, καὶ πρωτοτό-
 κων ἐν σκηναῖς, κατεσκηνώσατε, μελωδοῦντες·
 πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Γυμνοὶ πάσης ὄντες ἡδονῆς, τὸν τὸς προπά-
 τρας, ἀπογυμνώσαντα, Πατέρας Ὁσίου
 καίσιτον, δυσμενῆ ἀπεγυμνώσατε· καταστο-
 λὴν δὲ ἱεράν, ὡς ἐναθλήσαντες εἰληφάτες, τοῦ-
 του αἰσχύνῃ Σοφοὶ ἐνεδύσατε. Θεοτοκίον.

Ανοίγεται πάλιν διὰ σοῦ, ὁ πρὶν Παραδει-
 σος, καὶ ἐπεισάγεται, ὁ πρὶν κατάκρι-
 τος ἄνθρωπος, καὶ θεοῦται ἀληθέστατα, θεο-
 χαρίτωτε Ἄγνη, βρωτῶν τὸ φύραμα τῶν βωών-
 των· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
 • **σ**ματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δυ-
 • **ν**άμην ἐσβεσαν, ἀρετὴν περικυβερτούμενοι, οἱ εὐ-
 • **σ**εβείας ἐρασαί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
 • **λ**ογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ Δ'. Ἐφραξε πᾶσα ἀκοή.

Ιστίῳ Μάρτυρες Χριστοῦ, τῶν βασάνων διελ-
 θόντες τὸ πελαγος, ἐγκαθωρμίσθητε, πρὸς
 τοὺς λιμένας τῆς ἀναπαύσεως· ὅπερ Μαρτύρων
 οἱ χοροὶ, Δικαίων ὁμήγυρις· ἐνθα τὸ ἄδυτον
 φῶς, καὶ χαρὰ ἐορταζόντων τῷ πνεύματι.

Ωρθησαν οἱ θεοφεγγεῖς, ἀληθείας μεγαλό-
 φρονες Μάρτυρες, πρὸς τὸν ἐκλαίψαντα,
 πρὸ Ἑωσφόρου ἄδυτον Ἥλιον, παραδραμάντες
 τὸ βαθύ, σκότος τῶν κολάσεων· καὶ νῦν αὐ-
 γάζουσι, σωτηρίας φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Σήμερον μνήμην ἱεράν, τῆς ἀθλήσεως ὑμῶν
 Παμμακάριστοι, ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, ἐ-
 πιτελοῦσα ἄγει χαρμόσυνον, καὶ φωτοφόρον
 Ἐορτήν, Θεὸν μεγαλύνουσα, τὸν στεφοδότην ὑ-
 μῶν, μεγαλύνοντα ὑμᾶς ὡς θεράποντας.

Ἠρθητε πρὸς περιφανές, Μαρτυρίου ἀλη-
 θῶς ὕψος ἅγιον, καὶ κατειλήφατε, τοῦ
 πόθου πέρας ὄντως μακάριοι, τὴν βασιλείαν

τοῦ Θεοῦ, λαβόντες ἀσάλευτον, Μάρτυς Στρα-
 τόνικε, σὺν Ἑρμύλῳ τῷ σοφῷ καὶ θεόφρονι.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι μὴ Σῶτερ ὁ τεχθεῖς, καὶ φυλάξας τὴν
 τεκῆσάν σε ἀφθορον, μετὰ τὴν κύησιν, ὅ-
 ταν καθίσσης κρῖναι τὰ ἔργα μου, τὰς ἀνομίας
 παρορῶν, καὶ τὰς ἀμαρτίας μου, ὡς ἀναμάρ-
 τητος, ἐλεήμων ὡς Θεὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Τῶν Ὁσίων. Λίθος ἀχειρότμητος.

Γεραλογίαις κέραῖς, τοὺς Ὁσίους δεῦτε Πατέ-
 ρας, τοὺς ἐν Ραῖθῳ καὶ Σιναιῳ, βεβιωκότας
 ἐν ὁσιότητι, καὶ εὐσεβῶς ἀθλήσαντας, μεγαλο-
 φώνως μεγαλύνωμεν.

Ως πανευκλεεῖς Ἀθλοφόροι, οἱ ἐν ἀσκήσει
 ὑμῶν πόνοι! ὡς ὑπερφερεῖς οἱ ἀγῶνες, ἐν
 οἷς τὸν πλάνον κατεπαλαίσατε! ὡς θαυμαστὴ
 ἡ ἀθλησις, δι' ἧς νομίμως κατεστέρθητε!

Σῶμα καὶ ψυχὴν τῷ Κυρίῳ, καθιερώσατε ὁ-
 αῖως, τοῖς τῆς ἐγκρατείας ἰδρωσιν, ἀγία-
 σθέντες καὶ ταῖς τοῦ αἵματος, ἐπιρροαῖς ξηρα-
 ναντες, βαρβαρικῆς κακίας θαλάσσαν.

Ἡ θεοφεγγὴς ὑμῶν μνήμη, ἀνατολαῖς λαμ-
 πρυνομένη, τῶν διὰ Χριστὸν ὑμῶν πόνων
 τὰς διανοίας πάντων Μακάριοι, περιουγάζει
 χάριτι, τοῦ παντοουργοῦ καὶ θεοῦ Πνεύματος·
 Θεοτοκίον.

Φρίττει Χερουβὶμ καθορῶντα, τὸν ἐν αὐτοῖς,
 ἀρρήτῳ λόγῳ, ἐπικαθεζόμενον Λόγον, Μη-
 τρὸς ἀγκάλαις βρέφος κρατούμενον, σοῦ Πανα-
 γία Δέσπασα, ὑψηλότερα πάσης κτίσεως.

Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαζεύτου
 • **Π**αρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήθη, Χρι-
 • **σ**τὸς συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐ-
 • **π**αγαλλόμενοι, σὲ θεοτόκε μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλᾶριον τῶν Ὁσίων.

Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ταῖς πόνοις τῆς ἀσκήσεως, τὸν ἀρχέκακον
 ὄφιν, εἰς τέλος ἀπεκτείνετε· ἐπὶ τέλος
 δὲ στέφη, τοῦ μαρτυρίου ἤρασθε, τῶν Πατέρων
 καύχημα, καὶ τῶν Μαρτύρων ἡ δόξα, Ραῖθῳ
 καὶ Σιναιῳ, ἡ πανέορτος πληθὺς, τῶν θαυ-
 μασίων Πατέρων.

Τῆς Ἐορτῆς, ὅμοιον.

Φωτὸς ἀδύτου γέγονεν, ἡ παροῦσα ἡμέρα·
 Χριστὸς γὰρ ἡ ἀλήθεια, ἦλθε νῦν ἐπεφά-
 νη· ψαλμοῖς αὐτὸν ἐπαξίως, καὶ ὠδαῖς ὑμνή-
 σωμεν, ὡς Πλάστην τε καὶ Δεσπότην· Ὡ καί-
 νοῦ μυστηρίου! τοῦ Ἀδάμ ὁ Ποιητής, βουλήσας
 ἄνθρωπος ὠφθη.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Ἀίνων, Στιχηρὰ Προσόμοια,
Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Δεῦτε καὶ ἡμεῖς, ἐν αἰσθήσει τῆς καρδίας, δράμωμεν πιστοὶ, ἐν τοῖς ρεῖθροισ Ἰορδάνου, καὶ τὸν Χριστὸν ἰδόντες, σαρκικῶς βαπτίζομενον, ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, νῦν σὺν αὐτῷ δοξολογοῦντες, αὐτῷ κράζομεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Νῦν τοῦ Ἰησοῦ, ἀνεβλάστησεν ἡ βράβδος, θείαν κιβωτὸν, καὶ τοῦ μάννα θεοδόχον, ἐξ ἧν προῆλθεν ἄνθος, τῆς ζωῆς τὸ ἀκήρατον ὃν ὁ Ἰορδάνης καταπτήξας, καὶ ὁ Ἰωάννης χειραπτήσας, πιστῶς ἔκραζεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Τί σοὶ ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Ασάτε ὦδαῖς, αἱ οὐράναι δυνάμεις· ψάλατε βροτοὶ, καὶ ἀγαλλεσθε συμφώνως· ἰδοὺ γὰρ ὁ Δεσπότης, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, ἔρχεται ἐν ρεῖθροισ Ἰορδάνου, ἵνα βαπτισθῆ ὑπὸ τοῦ δούλου· λαοὶ κράζομεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Μακάριοι ἐστὲ Ὅσιοι, καὶ Μάρτυρες Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὅσιοι μὲν, ὅτι δικαιοσύνης χάριν ἐδιώχθητε· Μάρτυρες δὲ, ὅτι μάχαιρα ὑμᾶς οὐκ ἐχώρισε τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ· καὶ διὰ τοῦτο χαίρετε, ὅτι πολὺς ὁ μισθὸς ὑμῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται· σήμερον τὰ πάντα εὐφραίνονται, τὰ οὐράνια ἅμα καὶ τὰ ἐπίγεια. Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι συμμίγνυνται· ὅπου γὰρ Βασιλέως παρουσία, καὶ ἡ τάξις παραγίνεται. Δράμωμεν τοίνυν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην ἰδόμεν πάντες τὸν Ἰωάννην, πῶς βαπτίζει κορυφὴν ἀχειροποίητον καὶ ἀναμάρτητον. Διὸ Ἀποστολικὴν φωνὴν προσάδοντες, συμφώνως βοήσωμεν· Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, καταυγάζουσα, καὶ παρέχουσα πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΔ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀββάδων.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Εν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδομεν τὴν Ἑορτὴν τῶν Ἀγίων Θεοφανείων, καὶ ψάλλομεν τὴν ἅπασαν Ἀκολουθίαν αὐτῆς, ἐντε τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὁρθρῷ, καθὼς καὶ ἐν τῇ Ἑορτῇ, ἀνευ τῶν Ἀναγνωσμάτων, τῆς Λιτῆς καὶ τοῦ Πολυελαίου.

Ἐὰν δὲ τύχη ἡ παρούσα ἡμέρα ἐν Κυριακῇ, συμπάλλεται καὶ ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία, ἧτις καὶ προηγείται.

Ἰστέον δὲ, ὅτι, ἐὰν κατὰ τὴν παρούσαν ἰδ. τύχη ἡ Κυριακὴ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, ἡ Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς γίνεται κατὰ τὴν παρούσαν ἰγ. τοῦ μηνός.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΔ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀββάδων, τῶν ἐν Σινᾷ ὄρει ἀνααιρεθέντων.

Στίχοι.

Σπάθαι τὸ πρᾶξαν ὡς τοὺς πολλοὺς φόνους·
Τὸ δ' αὖ πεπονθὸς, ἄνδρες ἀρετῆς φίλοι.

Ἀββάδας ἀμφὶ τετάρτη καὶ δεκάτῃ κτάνε
χαλκός.

Οὔτοι, τὸν ἀσκητικὸν βίον ποθεῦντες, πᾶσι τοῖς τοῦ κόσμου χαίρειν εἰπόντες, κατώκουν τὴν ἔρημον. Μεθ' ὧν ἦν καὶ ὁ μακάριος Νεῖλος, Ἐπαρχος γεγονώς Κωνσταντινουπόλεως, ὁ καὶ δυνάμει λόγου, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος χάριτι, κάλλιστα συγγράμματα συνθεῖς, πρὸς ἀσκητὴν ἐπαλείφοντα, καὶ τὴν διαγωγὴν, καὶ ἀίχμαλωσίαν, καὶ ἀναίρεσιν τῶν Ὀσίων Πατέρων τούτων διαγράφας. Οὔτοι γὰρ ἀνηρέθησαν ὑπὸ τῶν βαρβάρων, οὕτω λεγόμενων Βλεμμύων, ἀπὸ Ἀραβίας ἕως Αἰγύπτου, καὶ Θαλάσσης ἐρυθρᾶς κατὰ τὴν ἔρημον παρατεταμένων.

Πρὸ δὲ χρόνων πολλῶν, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, καὶ Πέτρου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρίας, ἀνηρέθησαν καὶ ἕτεροι, ἡσυχάζοντες καὶ αὐτοὶ ἐν τῷ Σινᾷ ὄρει. Ἐξελθόντες γὰρ οἱ καὶ αὐτοὶ κατακοῦντες ἐν τῷ Σινᾷ ὄρει Σαρακηνοὶ, ἀποθανόντος τοῦ φυλάρχου αὐτῶν, πολλοὺς ἐφείυσαν τῶν Ἀσκητῶν. Τῶν δὲ λοιπῶν φυγόντων εἰς τὸ ὄχυρμα, ἐφάνη τοῖς Σαρακηνοῖς διὰ τῆς νυκτὸς φλόξ πυρὸς κατακαίουσα ὅλον τὸ ὄρος, ἡ δὲ φλόξ ἀνήρχετο ἕως τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ ἰδόντες οἱ Σαρακηνοὶ ἐφοβήθησαν, καὶ ῥίψαντες τὰ ὄπλα αὐτῶν ἔφυγον.

Οἱ δὲ πρῶτον σφαγίντες ἦσαν τριάκοντα ἑκτώ, ἔχοντες πληγὰς διαφόρους ἐν τοῖς σώμασιν αὐτῶν. Ἐξ αὐτῶν δὲ εὐρέθησαν δύο ζῶντες, Σάββας καὶ Ἡσαΐας. Οἱ δὲ φανεθέντες, οἱ μὲν τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν τελείως, τῶν δὲ ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους ἐκράτει τὸ δέρμα, ἄλλοι μίσην ἐκόπησαν· οὗς ἔθαψαν οἱ δύο μοναχοί, οἱ καὶ τὰ περὶ αὐτῶν εἰπόντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων τριάκοντατριῶν Πατέρων, τῶν ἐν τῇ Παρθῷ ἀνααιρεθέντων.

Στίχ. Ὡς πρὶν Ῥαχὴλ τὰ τέκνα, νῦν τοὺς Ἀββάδας.

Κλαίει Ῥαῖθῶ, συγκεκομμένους σπάθαις·

Οὗτοι οἱ μακάριοι Πατέρες τὸν ἀσκητικὸν ἀγῶνα διήνουον, ἐνθα εἰσὶν αἱ δώδεκα πηγαὶ τῶν ὑδάτων, καὶ οἱ ἑβδομήκοντα στίλεχοι τῶν φοινίκων. Βλεμμύων δὲ τριακοσίων ἐπιθάντων ξύλοις μεγάλοις, καὶ περασάντων τὸ πύλαγος Αἰθιοπίας, καὶ ἐλθόντων, εἰς τόπον τινα, καὶ εὐρόντων πλοῖον, καὶ ἐμβάντων ἐν αὐτῷ, καὶ διαπερασάντων εἰς τὴν χώραν τῶν Φαρανιτῶν, ἐξῆλθον οἱ Φαρανῖται εἰς συνάντησιν αὐτῶν, καὶ ἐνικήθησαν ὑπὸ τῶν Βλεμμύων, καὶ ἐσφάγησαν ἄνδρες τεσσαράκοντα ἑπτὰ. Οἱ δὲ Βλεμμυεῖς, ἐπάραντες τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδιά τῶν Φαρανιτῶν, ἀπῆλθον εἰς τὸ Κάστρον, ὅπου εἶχον τὴν Ἐκκλησίαν οἱ Ἅγιοι Πατέρες· οἱ καὶ κλείσαντες τὴν θύραν, ἐξεδέχοντο τὸν θάνατον. Ἐλθόντες οὖν οἱ βάρβαροι, καὶ μὴ εὐρόντες χρήματα, πάντας ἐφόνευσαν. Καὶ λαβόντες τὴν αἰχμαλωσίαν, ἀπῆλθον πρὸς τὸ περάσαι· μὴ εὐρόντες δὲ τὸ πλοῖον, ὅπερ οἱ ἀγγαρευθέντες ἐθύθισαν καὶ ἐφυγον, ἐμάνησαν, καὶ ἐσφαξαν τὴν αἰχμαλωσίαν πᾶσαν· ἐσφάγησαν δὲ καὶ αὐτοὶ πάντες ὑπ' ἀλλήλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδούλου, υἱοῦ Νεΐλου τοῦ σοφοῦ.

Στίχ. Ὁ Θεόδουλος ἀρεταῖς ὤφθη μέγας,

Μιμούμενος μάλιστα Πατρὸς τὸν βίον.

Οὗτος ὑπῆρχεν υἱὸς Νεΐλου τοῦ σοφοῦ, τοῦ γεγονότος μὲν ἐπάρχου Κωνσταντινουπόλεως, καταλιπόντος δὲ τὴν δόξαν τοῦ κόσμου, καὶ ἀπελθόντος καὶ μονάσαντος ἐν τῷ ἄρει Σινᾷ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Τούτων οὖν καὶ ἑτέρων ἐκείσε διαγόντων καὶ τὴν ἀσκητικὴν πολιτείαν διανούντων, ἐξαίφνης ἐπιπεσόντων βαρβάρων, καὶ ἀρξαιμένων κατασφάζειν τοὺς Ἁγίους Πατέρας, ὁ μὲν Νεῖλος κλονήθη φυγεῖν· ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Θεόδουλος ἐκρατήθη αἰχμαλωτός, μετὰ καὶ ἄλλου τινὸς νεοῦ, καὶ δεθέντες ἐσύροντο. Κατακνηνώσαντες δὲ οἱ βάρβαροι, ἐβούλοντο σφάζειν τοὺς νεοὺς, καὶ θῆσαι τῷ πρὸ τοῦ ἡλίου ἀνατέλλοντι ἄστρῳ. Καὶ ὁ μὲν εἰς ἐφυγεν· οἱ δὲ βάρβαροι κοιμηθέντες, τοῦ ἡλίου ἀνατείλαντος, καὶ τοῦ ἀστρου κρυθέντος, οὐκ ἐσφαξαν τὸν Θεόδουλον. Βουλόμενοι δὲ πωλῆσαι, δῶν μόνον χρυσοὺς ἐλάμβανον. Καὶ γυμνώσας τὸ ἕφος εἰς, ἦλθε σφάζειν αὐτόν. Τότε ἠγόρασεν αὐτόν ὁ Ἐπίσκοπος, καὶ ἀπέλυσε· καὶ χαλῶς βιώσας, ἐκοιμήθη. Τελεῖται δὲ τῶν τοιούτων Ἁγίων Πατέρων ἡ Σύναξις ἅμα ἐν τῷ σεπτῷ Ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου, τοῦ ἐν τῷ Ὀρσανοτροφείῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου, τοῦ κτίσαντος τὴν Μονὴν τοῦ Χηνολάκκου.

Στίχ. Τῷ Χηνολάκκου τὴν Μονὴν δειμαμένῳ,
Θείῳ Στεφάνῳ λάκκος ὠρύχθη τάφου.

Οὗτος ὑπῆρχε τῶν ἀφ' ἡλίου ανατολῶν, εὐγενής, κατὰ τὸν μίγαν Ἰωβ, ἐξ ἀρχῆς τὸν ἀσκητικὸν βίον ζηλώσας, καὶ ἐπὶ τὰ τῶν ἀνδρῶν Μοναστήρια, τὰ κατὰ τὸν Ἰορδάνην καὶ τὴν ἔρημον, καὶ τοῦ Ἁγίου Εὐθυμίου καὶ Σάββα καὶ Θεοδοσίου, καταφειτήσας, καὶ ἐκάστου τὴν διαγωγὴν καταμαθὼν, ὕστερον κατέλαβε τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἐπὶ τῆς βσιλείας Λεόντος τοῦ Ἰσαύρου. Ξενίας δὲ τυχὼν παρὰ τῷ Ἁγιωτάτῳ Πατριάρχῳ Γερμανῶ, καὶ παρ' αὐτῷ χρόνον τινα, καταμείνας, πλείστα παρ' αὐτοῦ καταμαθὼν εἰς ὠφέλιαν, καὶ ἐν τοῖς πρακτικαῖς σύμβουλον αὐτῶν χρηστὸν προσλαβὼν, ἐνθα νῦν ἐστὶν ἡ τοῦ Χηνο-

λάκκου λεγομένη Μονή, συσταθεῖσα παρ' αὐτοῦ, κατεβίωσε, πλήθος Μοναχῶν συναθροίσας. Οὕς παιδεία καὶ νομοθεσία ἐξέθρεψε τοῦ Κυρίου, καὶ εἰς μέτρον ἡλικίας κατέστησε τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ. Καλῶς δὲ διανύσας τὸν βίον, καὶ τῆς ἐκείθι δόξης καὶ μακαριότητος ἐνθένδε τὰς ἀποδείξεις λαβὼν, ἐν τῷ μέλλειν ἐκδημεῖν, προπεπομένης αὐτοῦ τῆς ψυχῆς μετὰ δόξης, ὡς οἱ διὰ καθαρότητα θεασάμενοι πολλοῖς διηγήσαυτο, ἀπὸ τῶν κάτω πρὸς τὰς ἄνω κατοικίας ἀπέπτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἀγία Μάρτυς Ἀγνή, ἐν σκοτεινῇ φουρᾷ βληθεῖσα, τελειοῦται.

Στίχ. Ἀγνήν ἀναγνοὶ θέντες εἰς οἶκον σκοτόυς,

Πάμφωτον αὐτῇ προὔξενησαν οἰκίαν.

Ταῖς τῶν ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῇ ΙΕ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ Θηβαίου· καὶ τῆ Ἁγίᾳ Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

ΕἰΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Θηβαίου.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Οὔτε, ἐπινεύσει θεϊκῆ, Πάτερ τὰς τοῦ βίου φροντίδας, ἐμφρόνως ἔλιπες, καὶ πρὸς τοὺς ἀσκήσεως, πόνους ἐχώρησας, τότε χαίρων κατέλαβες, ἀθάτους ἐρήμους, ἔρωτι πυρούμενος, τῆς τοῦ Κυρίου στοργῆς· ὅθεν ἐρημώσαστά παθῆ, τῇ ἐπιμονῇ τῶν κρειττόνων, Ἁγγελος· καθάπερ ἐπεβίωσας.

Πάσης, ἀνθρωπίνης σεαυτὸν, Πάτερ συνουσίας χωρίσας, ἀπὸ νεότητος, πρῶτος τὴν πανέρημον, Παῦλε κατέλαβες, ὑπὲρ πάντα μονάζοντα, καὶ βίου δι' ὄλου, ὤφθης ἀγνοούμενος· ὅθεν Ἀντώνιος, εὗρεν ἐπινεύσει σε θεῖα; ὡσπερ θῆσαυρόν κεκρυμμένον, καὶ τῇ οἰκουμένη ἐφανέρωσε.

Μένην, ἐπὶ γῆς διαγωγὴν, ἐπιτηδευσάμενος Παῦλε, θῆρσι συνώκησας, δι' ὀρνέου Ὁσίου, διακονούμενος, θεϊκαῖς ἐπινεύσει· καὶ τοῦτο ὡς εἶδεν, ὅτε σε ὁ μέγιστος εὗρεν Ἀντώνιος, θάμβους πεπλησμένος τὸν πάντων, καὶ Προνοητὴν καὶ Δεσπότην, ὡς Θεὸν ἀπαύστως ἐμεγάλυνεν.

Ἔτερα Στιχηρὰ τοῦ Καλυβίτου, ὁμοία.

Οὔτε, ἐπινεύσει θεϊκῆ, κόσμου τὴν τερπνότητα Πάτερ, χαίρων ἐξέφυγες, τότε προετίμησας, τῆς εὐρυχώρου ὁδοῦ, τὴν στενήν καὶ ἐπώδυνον, καὶ λίαν τραχεῖαν· ὅθεν φρόντιστήριον, ψυχῶν κατέλαβες, θεῖον ἐνδυσάμε-

νος σχῆμα, τῇ ἀποφυγῇ καὶ γυμνώσει, πάντων τῶν παθῶν Θεομακάριστε.

Ξένην, ἐπενόησας ζῶν, ξένον ἐπιτήδευμα φίλτρῳ, Χριστῷ νυττόμενος, οὐ τινος τὴν ἀφάτον, πτωχείαν ἔστερξας· καὶ πυλῶσιν ἀνέστιος, τῶν σῶν γεννητόρων, Πάτερ ἐκαρτέρησας, στένων θλιβόμενος· ὅθεν χαρισμάτων ἐπλήσθης, καὶ τὸν ἀναφαίρετον πλοῦτον, τὸν ἐν οὐρανοῖς ἐκκληρονόμησας.

Φέρων, ἐν χερσὶ τὸ ἱερόν, Πάτερ Εὐαγγέλιον τούτῳ, πληρωτῆς γέγονας, ὑπαρξῆν γεννητόρος ἀπαρνησάμενος, Ἰωάννη καὶ δάκρυσι, καὶ στενοχωρίᾳ, ὅλον διανύσας σε, τὸν βίον Ὅσιε· ὅθεν παρακλήσεως θείας, καὶ διηνεκοῦς εὐφροσύνης, νῦν ἐπαπολαύεις Θεοδόξαστε.

Δόξα, Ἦχος β΄. Τοῦ Καλυβίτου.

Αρνησάμενος κόσμον, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ Ὅσιε, Εὐαγγέλιον λαβὼν, εὐαγγελικῶς αὐτῷ ἠκολούθησας· καὶ τῇ καλύβῃ διαιτώμενος, ὡς ἐν Παραδείσῳ μυστικῶς, τῇ ἀκρα σκληραγωγίᾳ τῆς σαρκός, τὸν βροτοκτόνον δράκοντα ἀπέκτεινας· διὸ ἐν οὐρανοῖς αὐλιζόμενος, Ἰωάννη μακάριε, αἴτησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Χαῖρε, ἠλιόμορφος Ἀστήρ. Χαῖρε ἡ αἰτία ἀπάντων, καλῶν Πανάμωμε. Χαῖρε ἡ χωρήσασα, Θεὸν ἀχώρητον, ἢ τὸν σάχην βλασῆσασα, τῆς ἀθανασίας. Χαῖρε θείον ὄχημα, πύλη ἡ πάμφωτος. Χαῖρε, ἡ ἀρᾶς ἀναιρέτις, τῆς προγονικῆς ἡμῶν Κόρη, ἀγαθῶν ἡ πρόξενος ὑπάρχουσα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οτε, ἡ ἀμίαντος Ἀμναῖς, ἐβλεψε τὸν ἴδιον Ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτὸν, θέλοντα ἔλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν· Ἀτεκνωσαὶ νῦν σπεύδεις με, Χριστέ τὴν τεκοῦσαν. Τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ Λυτρωτῆς τοῦ παντός; ὅμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀκραν ἀγαθότητα Φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Οσιε Πάτερ, εἰς πάσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν ταῖς ἐρανοῖς, εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων σε. Τῶν δαιμόνων ὄλεσας ταῖς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Χαῖρε λύχνε πάμφωτε, ἠλιακῶν λαμπηδῶνων, λαμπροτέρα Δέσποινα. Χαῖρε λύσις

ἄχραντε, τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, ἡ ἐλπίς Δέσποινα, τῶν ἀπηλπισμένων, ἡ ἀνάκλησις τοῦ γένους ἡμῶν. Χαῖρε παλάτιον, τοῦ Παμβασιλέως λαμπρότατον· τὸ ὄρος τὸ πῖοτατον, ἐξ οὗ ὁ Λυτρωτῆς προελήλυθε. Χαῖρε Θεοῦ Λόγου, λαμπάδιον τὸ θείον καὶ τερπνόν. Χαῖρε λυχνία ὀλόφωτε. Χαῖρε θρόνε πύρινε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν, τὴν σὴν διεληλυθε, Παναγία Δέσποινα, ὅτε ἐβλεψας, τὸν ἐκ σε λάμψαντα, ἀπορρήτῳ λόγῳ, ὑπ' ἀνόμων ὡς κατάκριτον, Σταυρῷ ὑψαύμενον, ὄξος καὶ χολὴν τε γεύομενον, πλευρὰν δὲ ὀρυττόμενον, χεῖράς τε καὶ πόδας ἠλούμενον· καὶ ὄδυραμένη, ὠλόλυξες, βοῶσα μητρικῶς· Τί τῆτο τέκνον γλυκύτατον, τὸ καινὸν μυστήριον;

Ἀπολυτίκιον τοῦ Καλυβίτου.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εκ βρέφους τὸν Κύριον, ἐπιποθίσας θερμῶς, τὸν κόσμον κατέλιπες, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ τερπνὰ, καὶ ἤσκησας ἄριστα· ἐπῆξας τὴν καλύβην, πρὸ πυλῶν σῶν γονέων· ἐθραυσας τῶν δαιμόνων, ταῖς ἐνέδρας Παμμακάρ· διὸ σε Ἰωάννη Χριστὸς ἀξίως ἐδόξασεν.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἰς, καὶ τῶν Ἀγίων δύο.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου Παύλου.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀσωμέν τῷ Κυρίῳ.

Παῦλον τὸν Θεοφόρον, ὡς τῶν Μοναζόντων ἐγκαλλώπισμα, οἱ πιστοὶ συνελθόντες, ἐν ᾧδαῖς κατὰ χρέος τιμήσωμεν.

Γέγονας τῆς ἐρήμου, πρῶτος πολιστῆς Παῦλε αἰοῖδιμε, οὐρανῶν βασιλείας, κληρονόμος· δειχθεὶς δι' ἀσκήσεως.

Ολον ἐγκρατείας σεαυτὸν καθάρας Παμμακάριστε, αἰκητήριον ὠφθης, τοῦ Θεοῦ καὶ Ἀγγέλων ὁμόσκηνος. Θεοτοκίον.

Αχραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν αἰδιδιον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ὑμνοῦμέν σε.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Πτωχὸν πάθῶν με· δεῖξόν εὐχαῖς σε, Μακάρ.

Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ. Πλουτισθεὶς ταῖς θείαις ἀρεταῖς, πλοῦτου κατεφρόνησας, τοῦ ἐπὶ γῆς, καὶ οὐρανοῦ

ἔτυχες· διό με πτωχεύσαντα, θείας γνώσεως, καταπλούτισον χάριτι· ὅπως σου ὑμνήσω, Πάτερ πολιτείαν τὴν ἰσαγγελον.

Τὸν ζυγὸν Κυρίου τὸν χρηστὸν, Μάκαρ ἐκ νεότητος, σὺ ὑπελθὼν ἀσκητικοῖς παλαίμασι σαυτὸν ἐταπεινώσας, τὴν ταπεινώσιν τοῦ Χριστοῦ ὀπλισάμενος· δι' ἧς ἀνυψώθης, ὕψος Ἰωάννη πρὸς οὐράνιον.

Ὁς ὀδεύσας τρίβον τὴν στενὴν, θλίψεσι καὶ δάκρυσι, καὶ στεναγμοῖς καὶ κακουχίαις Ὅσιε, πρὸς εὐρυχωρότατον, πλάτος ἔφθασας, εὐρηκῶς τὸ κατάλυμα, ἄξιον τῶν πόνων, Πάτερ Ἰωάννη ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Χαλεπαῖς παθῶν ἐπιβουλαῖς, Κόρη χειμαζόμενος, καὶ προσβολαῖς ἀμαρτιῶν κλονούμενος, σοῦ πρὸς τὴν ἀκλόνητον καὶ ἀήττητον, προστασίαν Πανύμνητε, πόθῳ καταφεύγω· οἴκτειρόν με σῶσον Ἀειπάρθενε.

Τοῦ Θεβαίου. Ὠδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας λόγῳ.

Πρὸς τὸν Θεὸν τὸ ὄμμα σου τῆς ψυχῆς, ἀτενίζων Πάτερ αὐτὸν ἠγάπησας, μισήσας τὰ ἐπίγεια, καὶ Ἀγγελικὴν διανύσας ζωὴν.

Εν ταῖς ἀκτίσι Πάτερ τῶν ἀρετῶν, παθῶν ἐδίωξας τὴν ἀχλὺν ἐμφανῶς, τὸν φωτισμὸν τοῦ Πνεύματος, ἐν τῇ σῇ καρδίᾳ δεξάμενος.

Τῷ οὐρανίῳ ἄρτῳ διατραφεῖς, ὡς Ἡλίας πάλαι διὰ τοῦ κόρακος, τὴν νοπήν ἐξεφυγες, Πάτερ Ἰεζάβελ τῇ σκέπη Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης καὶ Ποιητὴς, ἐκ βαφῆς αἱμάτων τῆς Θεομήτορος, τὴν ἑαυτοῦ ἀλουργίδα βάψας, μυστικῶς ἐπορφύρωσεν.

Τοῦ Καλυβίτου. Ἐξήνησεν ἡ ἔρημος.

Θυμίαμα εὐῶδες, τῷ Παντεπότῃ Ὅσιε, ταῖς σὰς εὐχαῖς προσήγαγες· ἄς ὡσφράνθη καὶ προσεδέξατο, Ἀσκητῶν ὀμνηγύρει κατατάττων σε.

Ὁράθης θαῦμα μέγισον, ταῖς καρδίαις Ὅσιε, τῶν εὐσεβῶν ἐκπλήττον, πῶς πυλῶσι προσεκαρτέρησας, γεννητόρων, πτωχεύων καὶ θλιβόμενος.

Νομίμως ταῖς δεήσεσι, καὶ νηστείαις Ὅσιε, προσκαρτερῶν ἀπάθειαν, ἐστολίσω σαρκὸς φρονήματα, ταπεινώσας ἰσχυρὸν θείου Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Μυρίπνοον ὡς ῥόδον, ἀπὸ κοιλάδων Ἀχραντέ, ὁ Καθαρός σε εὐρατο, καὶ ἐν μέσῳ σου κατεσκήνωσεν, εὐωδίας πληρώσας, τὸ ἀνθρώπινον.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐξήνησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρῖνον Κύριε, ἡ τῶν Ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου· ἐν ἧ ἔστερεώθη ἡ καρδία μου. Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῷ κόσμῳ τὰ τερπνά, ἐκ καρδίας μισήσας, καὶ μόνον τὸν Θεόν, ἐκ ψυχῆς ἀγαπήσας, τὴν ἔρημον ὡς ἐνοικον, πόλιν Παῦλε κατελαβες· ἐπιμόνοις δὲ, ταῖς θεωρίαις σχολάσας, ὡφθης Ἀγγελος, μετὰ σαρκὸς βιοτεύων· διό σε γεραίρομεν. Δόξα, Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Πλῆτον ἐπίκηρον, καὶ δόξαν ρέουσας, λιπῶν ἕβρανιον, ὄλθον ἀπέληφας, καὶ κλέος Πάτερ ἀληθῶς, αἰωνίζον μακάριε· ὅθεν μακαρίζομεν, τὴν ἀγίαν σου κοίμησιν, καὶ πανηγυρίζοντες, ἐν αὐτῇ ἐκβοῶμέν σοι· Πρὸς Κύριον μνημόνευε ἡμῶν, ὡς ἔχων Ἰωάννη παρρησίαν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ὁς ἀγεώργητος, Παρθένε ἄμπελος, τὸν ὠραιότατον, βότρυν ἐβλάστησας, ἀναπηγάζοντα ἡμῖν, τὸν οἶνον τὸν σωτήριον, πάντων τὸν εὐφραίνοντα, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα· ὅθεν ὡς αἰτίαν σε, τῶν καλῶν μακαρίζοντες, αἰεὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀπειρόγαμος, Ἀγνή καὶ Μήτηρ σε, Χριστῷ ὀρώσά σε, νεκρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ τῷ ξύλῳ μητρικῶς, θρηνολογῆσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος, δῆμος καὶ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σε, Υἱέ μου δωρεῶν ἀπολαύσας; ὕμνῳ σου τὴν θείαν συγκατάβασιν. Τοῦ Θεβαίου. Ὠδὴ δ΄. Μυστικῶς ὁ Προφήτης.

Πεφυτευμένος, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἀρετῶν εὐκαρπίαν ἐβλάστησας, καὶ τῆς σαρκὸς ἐμάραντας, τὰς ἐπαναστάσεις ἀσκήσει τῇ σῇ.

Τῷ πυρὶ τῆς ἀγάπης τῷ Χριστῷ, τῶν παθῶν τὰς ἀκάνθας κατέφλεξας, καὶ σεαυτὸν τοῦ Πνεύματος, Πάτερ καταγώγιον ἔδειξας.

Βακτηρία τῆς ἐναρέτου σε ζωῆς, ὡσπερ θῆρας τὰ πάθη ἀπήλασας· διό σε καὶ ὁ θάνατος, θῆρας πρὸς ταφήν σοι συνήθροισεν.

Θεοτοκίον.

Αλουργίς ἐξυφάνθη μυστικῇ, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων τῷ παντῶν Θεῷ· ἦν στολισθεὶς Θεοτόκε, ἠνωσεν ἡμᾶς τῷ Θεῷ καὶ Πατρί.

Τοῦ Καλυβίτου. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Εν ῥάκεισι, πενιχροῖς θησαυρὸς ἐγκρυπτόμενος, ὠράθης Θεόπνευστε· θείαν στολήν γὰρ ἠγάπησας, καὶ ἀμφιασάμενος, εἰς τὸν νυμφῶνα τὸν ἄνω εἰσελήλυθας.

Δεξάμενος, τὸν οὐράνιον σπóρον Θεόπνευσε, καρδίας ταῖς ἀύλαξι, στάχυν τερπνὸν ἐγεώργησας, τὸν νοῦν διατρέφοντα, τῶν ὑμνητῶν σου ὁσίως μιμουμένων σε.

Επέμενες, ξενωτάτη καλύβη Θεσπέσιε, πτωχὸς ἄλλος Λάζαρος, ἐθελουσίως γενόμενος ὅθεν ἀναπέπαυσαι, τῆ Ἀβραάμ νῦν ἐν κόλποις Πάτερ Ὅσιε. Θεοτοκίον.

Ιθύνόν με, τῆς ψυχῆς ταῖς κινήσεις Πανάμωμε, πρὸς Δεῖα προστάγματα, τοῦ ἐκ γαστροῦ σου ἐκλάμπαντος, ζάλης λυτρουμένη με, τῶν ἐν τῷ βίῳ σκανδάλων μεσιτεῖαις σου.

Τοῦ Θεβαίου. Ὡδὴ ε'. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Εν ὕμνοις καὶ νησεῖαις μακάριε, προσευχαῖς καὶ ἀγρυπνίαις, διαπρέψας Ὅσιε, πρὸς τὸν Θεὸν κατεσκλήνωσας.

Οβίος σου πανέντιμος γέγονεν, ἐν Κυρίῳ, Παῦλε παμμακάριστε, καὶ ἡ ταφή σου παράδοξος.

Τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως Ὅσιε, ἐκτελέσας, ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, Πάτερ ἐφάμιλλος γέγονας. Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

Τοῦ Καλυβίτου. Ὁ φωτισμός.

Ξένος τῆς γῆς, τῶν ἠδέων ἐγένου, ξένος οἰκειῶν, ξένος γεννητόρων οἰκεία γνώμη, καὶ ἐγκρατεῖα σεαυτὸν ἐκκαθάρας, ὡκειώθης τῷ Παντοκράτορι, Πάτερ Ἰωάννη, πτωχεύσας τῷ πνεύματι.

Οἶκον σαυτὸν, τῆς Ἁγίας Τριάδος ἀποτελέσας, ἔστερξας στενούμενος τῇ καλύβῃ, Δείαις μελέταις τὴν ψυχὴν ἐκκαθαίρων, καὶ τὸ κάλλος Θεοῦ τὸ ἄρρήτον, Πάτερ Ἰωάννη, αἰεὶ φανταζόμενος.

Νόμου Θεοῦ πληρωτῆς ἀνεδείχθης, μηδὲν προκρίνας, τούτου τῆς ἀγάπης, Δεόφρον Πάτερ· οὐκ ἀδελφῶν γὰρ, οὐ γονέων σε φίλτρον, οὐδὲ πλῆτος οὐδὲ ἀξίωμα, οὐδὲ τῆς σαρκὸς ἠδονὴ κατεχαύνωσεν. Θεοτοκίον.

Εμμανουὴλ, τῶν ἀπάντων Δεσπότην, τίκεις ἀφθόρως, μείναςα παρθένος καὶ μετὰ τόκον, Παρθενομήτορ· ὃν ἀπαύστως δυσώπει, ἐπηρείας ἐχθρῶν λυτρώσασθαι, τοὺς ὑπὸ τὴν σκέπην, τὴν σὴν καταφεύγοντας.

Τοῦ Θεβαίου. Ὡδὴ ε'. Χιτῶνά μοι.

Ταῖς χεῖρας ἐκπετάσας πρὸς Θεόν, τὴν ψυχὴν σου Ὅσιε, αὐτῷ παρατέθεικας, ἐν ἡμέρᾳ καὶ νυκτὶ, εὐαρεστήσας αὐτῷ.

Εδόξασαν τὴν κοίμησιν τὴν σὴν, Ἀγγέλων στρατεύματα, Προφητῶν τε τάγματα, καὶ Ἀγίων Ἀποστόλων, Πάτερ Ὅσιε.

Τὴν ζάλην τῶν παθῶν διαφυγῶν, τῷ ἰστίῳ Ὅσιε, τῆς ἄκρας ἀσκήσεως, εἰς ἀχείμαστον λιμένα, προσωρμίσθης Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Η μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκὶ, τὸν Λόγον κηύσασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τοῦ Καλυβίτου. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Υπερήφανον ὄφιν κατέβαλες, ταπεινοφροσύνης τοῖς ὀπλοῖς Μακάριε, καὶ ὑψωθείς ἐν πνεύματι, εἰς σκηναῖς αἰεζώους ἐσκήνωσας.

Χαρισμάτων ἐπλήσθης τοῦ Πνεύματος, καὶ τῆς πονηρίας, ὑπέταξας πνεύματα, ὡς νευχῆς καὶ φρόνιμος, καὶ Θεῷ ὀλικῶς ἀνακείμενος.

Απαθείας ἐμπρέπων ὑψώμασι, Πάτερ Ἰωάννη, καλύβῃ στενούμενος, καὶ πειρασμοῖς βαλλόμενος, ἐκαρτέρεις ἐνθέως νευρούμενος.

Θεοτοκίον.

Ισθρογὸν τῷ Τεκόντι καὶ σύνθρονον, Λόγον ἐκ γαστροῦ σου Ἀγνή ἐσωμάτωσας, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, τὸ ἡμέτερον ὄλον φορέσαντα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Ἐκοντάκιον τοῦ Καλυβίτου,

Ἦχος β'. Τα ἄνω ζητῶν.

Ποθήσας σοφῆ, πτωχείαν χριστομίμητον, γονέων τῶν σῶν, τὸν πλοῦτον ἐγκατέλιπες· καὶ τὸ εὐαγγέλιον ἐν χερσὶ σου κρατῶν ἠκολούθησας, Ἰωάννη Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τίς ἱκανὸς ἀξίως ὑμνήσαι τῶν σῶν κόπων, καὶ πόνων, καὶ καμάτων πολλῶν τὸ κλέος καὶ τὸ μέγεθος; ἀλλὰ λιταῖς σε, ταῖς πρὸς Θεὸν εὐπροσδέκτοις, τῆ Πνεύματος χάριν μοι νῦν χορήγησον, ὅπως τοὺς σοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας ἐκφράσω πισῶς, καὶ μέλψω τὸ ὑπὲρ λόγον καρτερόν σου, καὶ τῆς συνειδήσεως τὴν ὑπομονὴν Παμμακάριστε· δι' ἧς πλάνον ἐχθρὸν κατήσχυνας, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ Θεβαίου.

Στίχοι.

Εἰσαῦμα Θηβαίς ταῖς παρ' Αἴγυπτον πύλαι,
Πόσον γε Παῦλος, κἄν βίου λίπη πύλας;

Βλαστός Θηβαῖδος πέμπτη δεκάτη θάνα
Παῦλος.

Ὁ ὅτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Δεκίου καὶ Οὐαλλεριανῶν τῶν διωκτῶν, ὁρμώμενος ἐξ Αἰγύπτου τῆς κάτω Θηβαΐδος. Αἰσθόμενος δὲ τὸν ἐπὶ τῇ ἀδελφῇ κηδεστὴν προδοῦναι αὐτὸν μέλλοντα, διὰ τὸ τὴν ἐπιβάλλουσαν αὐτῷ μοῖραν κατασεῖν, ἐμάκρυνεν ἐν τοῖς ὄρεσι φυγαδεύων. Ἀεὶ δὲ τοῖς πρόσω χωρῶν, ἦδη τῷ χρόνῳ μεταπεσόντος αὐτῷ τοῦ πάθους, ἀντὶ τοῦ δεδοικέναι τοὺς διώκτας, εἰς ἐπιθυμίαν τῆ μονάσαι κατίστη. Προσεγγίζει οὖν σπηλαίῳ τινί, αὐτὸ τὸ βαθύτατον ὑπόδος τῆς ἐρήμου· ἐν ᾧ τὸν ἀπαντα χρόνον, μακρὸν γενόμενον, διαγαγῶν ἐν εἰρήνῃ, καὶ τῇ τῶν παθῶν ἀταραξίᾳ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τούτου, ὡς φασιν, ὁ μίγας Ἀντώνιος καταλαβὼν, καὶ τῆ τοῦ τοῦ δυσχερίαν, καὶ τοῦ χρόνου τὸ μήκος καὶ τῆς ἀναχωρήσεως ἐθαύμασε. Καὶ γὰρ πρῶτος τῶν ἄλλων, εἰς τὰ τῆς ἐρήμου ἐνδότερα προελθεῖν ἐτόλμησε, καὶ τὸν τῆς ἀσκήσεως παρίτενε δρόμον, μέχρι τοῦ ἑκατοστοῦ καὶ τρισκαιδεκάτου ἔτους· τοσοῦτον γὰρ ἐπιβίω, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τῶν τοῦ βίου φροντίδων μεταναστεύσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ διὰ Χριστὸν πτωχοῦ, ὃς καὶ Καλυβίτης ὠνομάσθη.

Στίχ. Ἀρνησίκοσμος παῖς λιπῶν γῆς καλύβην,
Ἐν οὐρανοῖς ἔπηξε καινὴν καλύβην.

Πέμπτη Ἰωάννης δεκάτη καλύβην μετέπηξεν.

Ὁ ὅτος ἦν ἐν Κωνσταντινουπόλει, υἱὸς Εὐτροπίου συγκλητικῶ, καὶ Θεοδώρας. Ἐν ἀρχῇ δὲ τῆς ἡλικίας, ἐξ αὐτῆς τῆς τῶν μαθημάτων σχολῆς, λαθὼν τοῦ γεννήτορας καὶ τοὺς παιδαγωγούς, καὶ συμμίσξας τινὶ Μοναχῷ ἑαυτὸν, τὴν τῶν Ἀκοιμητῶν καταλαμβάνει Μονήν, καὶ ὑποδέχεται ἐν αὐτῇ τὸν μονήρη βίον, καὶ διὰ σκληρᾶς πάνυ ἑαυτὸν ἐθίζει τῆς ἀγωγῆς. Ἐπεὶ δὲ τῷ πρὸς τοὺς φύσαντας φίλτρῳ ὁ πονηρὸς αὐτὸν ἐνυπτε, κἄν τούτῳ καταπαλαίει τὸν ἀντικείμενον. Γνωρίσας γὰρ τὰ καθ' ἑαυτὸν τῷ Καθηγούμενῳ τῆς Μονῆς, καὶ τούτου παραιτησάμενος, παρὰ πάσης τῆς ἀδελφότητος εὐχὴν ἐπὶ τοῖς δεδογημένοις λαθὼν, ἐν σχήματι πενιχρῷ, ρακίσις ἡμφιεσμένος, τὸν ἑαυτοῦ οἶκον καταλαμβάνει. Ἐνθα ἐπὶ χρόνοις τισὶ, μικρᾷ καλύβῃ στενωμένος, καὶ ὑπὸ τῶν οἰκείων παίδων ἐμπαροινούμενος, δικαρτέρει πρὸ τοῦ πωλῶνος, ὁρῶν τὸν Πατέρα καὶ τὴν Μητέρα μετὰ κοσμικῆς φαντασίας περιρροχόμενος, συντηρῶν ἑαυτὸν ἐπὶ τοῦ τῆς ἀγνωσίας σχήματος. Ἐν δὲ τῷ μέλλειν τελευτᾶν, προσεκαλίσσατο τὴν Μητέρα, καὶ διὰ τῆς ἐμφανείας τοῦ χρυσοτεύκτου Εὐαγγελίου, ὅπερ κατεσκευάσθη αὐτῷ, ἔτι ὄντι ἐν τῇ τῶν παίδων σχολῇ, ἑαυτὸν κατέστησε γνωρίμον, καὶ εἰς χείρας Θεοῦ τὴν ψυχὴν ἐναφίρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πανσοφίου.

Στίχ. Καὶ Πανσόφιον πλήξατε πλάνοι πλέον·
Οὕτω γὰρ αὐτῷ πλέξετε πλείω στέφη.

Ὁ ὅτος ἦν ἐξ Ἀλεξανδρίας, πατρὸς Νείλου, τῇ τῆ Ἀνθυπάτου τιμηθέντος ἀξίᾳ. Διὰ δὲ πλοῦτου περιουσίαν, καὶ δεξιότητα φύσεως, καὶ πατρικὴν ἀρετὴν, εἰς τὸ ἄκρον

τῆς παιδείας προήχθη, τῆς τε καθ' Ἑλληνας, καὶ ὅσης κατὰ Χριστὸν. Οὗτος, μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν, εἰς τὴν τῶν δεομένων ἐπικουρίαν τὸν πλοῦτον κενώσας, τὰς ἐρήμους κατέλαβε, τῇ τῶν γηίνων ἀποθείσει τὸν Κύριον ἐκζητῶν. Ἐπὶ χρόνοις δὲ εἰκοσιεπτὰ ταῖς ἐρήμοις ἐναυλισθεὶς, καὶ καταμόνας προσλαλήσας Θεῷ, καὶ τὸν νεῦν ἀπὸ τῶν κάτω ὑψώσας πρὸς οὐρανοὺς, ἐπεὶ οὐκ ἦν τὴν τοσαύτην λαθεῖν ἀρετὴν, διαβάλλεται Ἀγγοσταλίῳ τῷ τῶν Ἀλεξανδρέων Ἡγεμόνι, ὃς ἦν παρὰ Δεκίου τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἀναδεξάμενος πόλεμον. Παραστάς οὖν αὐτῷ, καὶ ἐκ τῶν παρ' αὐτοῖς μύθων τὴν τοῦ σεβάσματος αὐτοῦ πλάνην διελέγξας, καὶ τοῦ Τυράννου τὸ φρόνημα καταισχύνας, τύπτεται σφοδρῶς, καὶ τὸν διὰ μαρτυρίου κριμίζεται στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἁγιοὶ ἔξ Πατέρες ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Ψυχὰι διαυγεῖς ἔξ ἀποπτᾶσαι βίου,
Ἐξαπτέρυξι συμπάριστανται Νόοις.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Θηβαίου. Ὡδὴ ζ'. Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν.

Τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς ὑποτάξας, τῷ πνεύματι ὁ Ὁσιος ἐβόα· Εὐλογητὸς εἶ εἰς τῆς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Διασωθεὶς τῆ ἐχθροῦ τῶν παγίδων, ὁ Ὁσιος ἐν χαρᾷ ἀνεβόα· Εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν τῶν παθῶν φλόγα πατήσας πᾶσαν, ἀσκητικῶς ὁ Ὁσιος ἐβόα· Εὐλογητὸς εἶ εἰς τῆς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ὁ οὐρανὸν ποιήσας τὴν Παρθένον, καὶ ἐξ αὐτῆς ὡς ἥλιος ἐκλάμψας, εὐλογητὸς εἶ εἰς τῆς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Καλυβίτου. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Στενὴν προετίμησας τῆς εὐρυχώρου, ὁδοῦ ἀξιάγαστε, καὶ χαίρων ἐκαρτέρησας, πύλωσι γονέων σὴ ὄνειδιζόμενος, καὶ κατατρυχόμενος πολλαῖς, ἐν ἀσθενείαις Θεομακάριστε.

Σαυτὸν κατεκάλυνας ὠραισιόταταις, Σοφῆ, ἀναβάσει, σαρκὸς νεκρώσας φρόνημα· διὸ προσεχώρησας πρὸς τὰ ἑράνια, δήμοις ἀριθμημένος ἀεὶ, σεπτῶν Πατέρων Ἀξιοθαύμαστε.

Ὁ δούς πορευόμενος τὰς εἰσαγοῦσας, πρὸς θείαν κατάπαυσιν, ἐξέκλινας τὰ βάραιθρα, δαιμόνων Μακάριε, θεία σκεπόμενος, χάριτι κραυγάζων τε· Ὁ ὦν, εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Ἦμνοῦμεν τὸν τόκον σου Εὐλογημένη, δι' οὗ ἐλυτρώθημεν, τῆς πάλαι κατακρίσεως, καί σε μακαρίζομεν, Θεομακάριστε, μόνην ἦν ἠγάπησεν, ὁ ὦν, εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Τοῦ Θεβαίου. Ὡδὴ η̄. Τὸν ἀναρχὸν Βασιλέα.

Εζήλωσας Ἰωάννην Θεόφρον, τὸν Πρόδρομον, ἐν ἐρήμῳ ἀσκήσας· μεθ' οὗ καὶ τῆς ζωῆς, τυχεῖν κατηξιώθης, τῆς ὄντως αἰδίου.

Κατέσβεσας τῶν παθῶν τὰς καμίνοὺς, Πατὴρ ἡμῶν, ἐγκρατείας τῆ δρόσῳ, βοῶν πανεύσεβως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παραδείσον ἀληθῶς ἀπειργάσω, τὴν ἔρημον, ἐν αὐτῇ διαπρέψας, ἐν πάσῃ ἀρετῇ· διὸ καὶ Παραδείσου, τρυφῆς κατηξιώθης.

Θεοτοκίον.

Ως ἔχουσα πρὸς Θεὸν παρρησίαν, πανύμνητε Θεομήτορ Μαρία, ἐκέτευε αὐτὸν, κινδύων λυτρωθῆναι, τοὺς πίστει σε ὑμνοῦντας.

Τοῦ Καλυβίτου. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Μὴ παλαιούμενον σαυτῷ, Ἰωάννη ἀρεταῖς πεποικιλμένον, ἐξυφαίνων χιτῶνα, περιβολὴν πενιχράν, ἐν εἴδει πτωχοῦ σὺ ἐνδέδυσαι, τοῖς τῶν γεννητόρων, προσκαρτερῶν πυλῶσιν.

Αμειπτος ἄλλος ὡς Ἰωβ, πρὸ θυρῶν κακοπαθεῖς ὡς ἐν κοπρίᾳ, ὑποφέρων ὄνειδη τῶν οἰκετῶν σου Σοφὲ, λιμῶτε καὶ δίψει πιεζόμενος· ὅθεν ἐκκληρώσω, τὴν ἄνω βασιλείαν.

Κατηκολούθησας σαφῶς, ὡπερ εἴληφας χερσὶν Εὐαγγελίῳ· καὶ ἐπτύχευσας Μάικαρ, πενθῶν ἐν ὄλῃ ζωῇ· καὶ πρᾶτος γέγονας καὶ ἄκακος, καὶ τῆς βασιλείας, τῆς ἄνω κληρονόμος.

Αλλος ἐδείχθης Ἀβραάμ, τὴν Τριάδα ξεναγῶν τῇ σῇ καλύβῃ, ἀναβάσσει θείαις, καὶ λογισμαῖς καθαροῖς, καὶ ἄκρα πτωχεῖα Μακάριε, ταύτην θεραπεύσας, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρεῖθρον ἀένναον ἡμῖν, τοῖς προσρέχσιν εἰς σέ Ἀγνή πηγάζεις· οὐ τὴν ἀφθονον χάριν, ἀπαρυόμενοι σὲ, ὑμνεῖμεν τὸν Τόκον πανάχραντε, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
• τοῖς Παισὶ συγκαταβάνα, καὶ τὴν
• φλόγα εἰς δρόσον, μεταβάλλοντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Θεβαίου. Ὡδὴ θ̄. Τὸν ἀόρατον μορφῇ.

Ως θησαυρόν σε νοητόν, κεκρυμμένον Ὅσιε, ἀπεκαλύψεν ὁ Θεὸς Ἀκτωνίῳ, ἡμῖν δὲ εἰς δόξαν καὶ ἀγαλλίασιν.

Εἰς τὸν φόβον τῆ Θεῶ, σεαυτὸν καθηλώσας Πάτερ Ὅσιε, τῇ τῆ θανάτου μελέτῃ, τὸν βίον τελέσας ζωῆς ἠξίωσαι.

Ως παρρησίαν πρὸς Θεόν, κεκτημένος πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν πίστει ἐπὶ γῆς ἐκτελούντων, τὴν μνήμην σου ταύτην, Παῦλε μακάριε.

Θεοτοκίον.

Ητὸν συνἀναρχὸν Πατρί, καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, συλλαβοῦσα Χριστὸν, καὶ τεκοῦσα ἀφράστως, Παρθένε ἐκέτευε, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τοῦ Καλυβίτου. Ἀναρχοῦ Γεννήτορος.

Ισχύς μου καὶ ὕμνησις, ὁ Κύριος ἐκραύγαζες τὸν προστάτην τοῦ σκότους, ἐν τούτῳ τρέπομαι· τὰς φαντασιώδεις ἀπάτας, τὰ παρ' αὐτῆ, οὐδὲλως προοῦμαι, μόνον φανταζόμενος, κάλλος θείον καὶ ἀπρόσιτον.

Ως γῆ πίων Ὅσιε, ἡ σῆ καρδιά δέδεκται, τὸν οὐράνιον σπόρον, νοὸς ταῖς αὐλαξί, καὶ ἑκατοστεύοντα στάχυν, καρποφορεῖς, ἐκτρέφοντα πάντων, πιστῶς τῶν τιμώντων σε, τὰς ψυχὰς Θεομακάριστε.

Συνῶν τῷ Δεσπότη σου, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν Ὅσιε, φανωτάταις λαμπάσι καταυγαζόμενος, θείον φωτισμὸν τοῖς ἐν πίστει, τὴν καταυγῆ, τελουσί σου μνήμην, δοθῆναι ἐκέτευε, Ἰωάννη ἀξιάγαστε.

Ηγίασε Κύριος, ἐκ μήτρας σε Μακάριε, πρὸς αὐτόν τε πορείας τὰς σὰς κατεύθυνεν· ὅθεν προημῆθης Ὅσιος, τοῖς εὐσεβῶς, πεπολιτευμένοις· μεθ' ὧν τῆς θείωσης, ἀπολαύεις Παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον, ἡ μήτρα σου γεγένηται, δι' οὗ φῶς οἱ ἐν σκότει, εἶδον καθήμενοι· ὅθεν σε φωναῖς ἀσιγήτοις, Μήτηρ Θεοῦ, ἀεὶ ἀνυμνοῦμεν, καὶ πόθῳ γεραίρομεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Α**ναρχοῦ Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεῖς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα. Διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστεικάριον τοῦ Θεβαίου.

Γυναῖκες ἀκουτήθητε.

Μεθέξειθαι θεαύμενος, ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον Ὅσιε, θεὸς θετὸς χρηματίζεις, σὺν Ἀκτωνίῳ παμμακάρε· μεθ' οὗ ἡμῶν μνημόνευε, τῶν ἐκτελούντων Ἀγίε, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, καὶ σέ τιμώντων ἐκ πόθου, Παῦλε φωστήρ Μοναζόντων.

Τοῦ Καλυβίτου, ὁμοιον.

Πτωχὸς ὡς ἄλλος Λαζαρος, προσεκαρτέρεις Ὅσιε, τῶν γεννητόρων πυλῶσι, στενοχωρούμενος Πάτερ, μικρᾷ καλύβῃ πάνσοφε· ἀλλ'

εὔρες νῦν εὐρύχωρον, τὴν μετ' Ἀγγέλων σκηνώ-
σιν, καὶ τῶν Ἁγίων ἀπάντων, ἐν ἕρανοῖς Ἰωάννη.
Ἔτερον τοῦ αὐτοῦ, ὅμοιον.

Γονέων τὴν προσπάθειαν, λιπῶν καὶ πλεῖτον
ρέοντα, τὸν σὸν σταυρὸν ἦρας Πάτερ, καὶ
τῷ Χριστῷ Ἰωάννη, προθύμως ἠκολούθησας· ἀ-
σκητικῶς νεκρώσας δέ, τὰ πάθη πρὸς ἀπάθειαν,
ἀνέδραμες, καὶ πρεσβεύεις, ὑπὲρ ἡμῶν Θεοφόρε.
Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Βουλῆς μεγάλης Ἀγγελον, τὸν τοῦ Πατρὸς
γεγένηκας, Χριστὸν πανύμνητε Κόρη, τὸν
Βασιλέα τῆς δόξης· οὐ τὸν Σταυρὸν οἱ Ὅσιοι,
καὶ Ἀσκηταὶ ἀράμενοι, ὀπίσω τούτου ἔδραμον·
μεθ' ὧν ἀπαύτως δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν Θεοτόκε.
Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.
Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε
τιμῶμεν Παῦλε Πατὴρ ἡμῶν· διὰ σοῦ γὰρ
τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθειαν πορεύεσθαι ἔγνω-
μεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ
ἐχθραῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συ-
νόμιλε, Ὁσίων ὁμόσκηνη καὶ Δικαίων· μεθ' ὧν
πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Αγνή Παρθένη, τοῦ Λόγου πύλη, τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν Μητήρ, ἐκέτερε σωθῆναι ἡμᾶς.
Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τὶ τὸ ὀρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ἀρθα-
μοῖς, καθορᾶται ὡς Δέσποτα; ὃ συνέχων
ἅπασαν, κτίσιν ζύλω ἀνήρησαι, καὶ θανατου-
σαι, ὃ πᾶσι νέμων ζώην; ἡ Θεοτόκος, κλαίουσα
ἔλεγεν, ὅτε ἐώρακεν, ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον, τὸν
ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ ἄν-
θρωπον.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας Ἀλύσεως τῆ Ἁγίου
καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Πέτρου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους 5'. καὶ
ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὴν ἀπάτην ἐδέσμευσας, ἐν Κυρίῳ δεσμού-
μενος, καὶ εἰρκτῇ Ἀπόστολε συγκλειόμε-
νος· διό σε πόθῳ γεραίρομεν, καὶ πίστει τὴν
Ἀλυσιν, ἀσπαζόμεθα τὴν σὴν· ἐξ αὐτῆς δ' ἀρυό-

μενοι, ῥῶσιν σώματος, καὶ ψυχῆς σωτηρίαν
κατὰ χρέος, εὐφημοῦμέν σε Θεόπτα, τῶν Ἀσω-
μάτων ἐφάμιλλε.

Διὰ σοῦ γνωσιν δέχεται, ἀγνωσία κρατού-
μενα, τῶν Ἐθνῶν πολύσπαρα γένη πρό-
τερον· ὧν τὴν εἰκόνα ἐδήλωσεν, ἐξ ὕψους φε-
ρόμενον, σκεῦος ἐνδοθεν χωροῦν, ἅπαν ζῶν
Ἀπόστολε· ὅθεν πᾶσά σε, ἠλικία δοξάζει προσ-
κυνούσα, ἃς ἐφόρεσας Ἀλύσεις, ὑπὲρ Χριστοῦ
προθυμώτατα.

Οὐκ ἠρήσω κρινόμενον, ἐγειρόμενον ὕμη-
σας, ἐκ νεκρῶν Ἀπόστολε, καὶ ἐκήρυ-
ξας, εἰς τὰ τοῦ κόσμου πληρώματα, Θεόν τε
καὶ ἄνθρωπον, ἀγαθότητι πολλῇ, τοῖς βροτοῖς
ὁμιλήσαντα· ὅθεν πόθῳ σε, μακαρίζομεν Πέτρε
προσκυνῶντες, ἃς ἐφόρεσας Ἀλύσεις, ὑπὲρ
Χριστοῦ πανασίδιμε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Βύζαντος.

Σήμερον ἡμῖν ἡ κρηπίς τῆς Ἐκκλησίας, Πέ-
τρος, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, προτίθεται
τὴν τιμίαν αὐτοῦ Ἀλυσιν, εἰς ψυχικὴν εὐεξίαν.
Δεῦτε πάντες ταύτην προσπτυσσόμενοι, ἐν εὐ-
φήμοις ὠδαῖς, αὐτὸν καταστέψωμεν· Χαίροις
ὁ θερμὸς τῆς Πίστεως πρόμαχος, ὁ θερμῇ τῇ
διανοίᾳ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, Υἱὸν Θεοῦ
ἐν παρρησίᾳ πολλῇ. Χαίροις τῆς οἰκουμένης
τὸ ἀγαλλίαμα, καὶ τῆς οὐρανῶν Βασιλείας
κλειδοῦχε. Χάριν πορίζου τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι,
καὶ τὴν σὴν σεβάσιμον Ἀλυσιν, προσπτυσσο-
μένοις ἐκ πόθου, ὡς παριστάμενος τῷ θρόνῳ
τῆ Παντάνακτος Θεοῦ, πρεσβείαν ποιούμενος,
ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐπταικότων.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ Ἀμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ
ἐκτετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τοῦ Ἀ-
ποστόλου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Εν ζύλω τὴν ζώην ἡμῶν, ὀρώσα ἡ πανά-
μωμος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς,
ὠδύρετο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον
τοὺς πόθῳ ἀνυμναῖντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ,

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Αλυσιν τὴν πάντιμον, ἐν ἧ παθῶν διαλέλυ-
ται, τὰ δεσμὰ, προσκυνήσωμεν· σεπτῶς
γὰρ ἠγίασται, δωρεαῖς ἀρρήτοις, Πέτρου τοῦ
πανσόφου· καὶ παρ' αὐτῆ ὡς ἀληθῶς, εἰσδεδεγ-
μένη χάριν ἀένναον, σειραῖς καὶ αὕτη θλίψεων,

καθὼς αὐτὸς παραπτώσεων, θεοσδότως συν-
τέμνουσα, τῶν δεικῶν λύσιν δίδωσιν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Λάμπει σου ἡ Ἄλυσις, ὧ Κορυφαίε αἰοῖδιμε,
ὡς σειρά ἐπουράνιος, δι' ἧς ἀναγόμεθα ἀ-
πὸ γῆς πρὸς ὕψος, πυλῶν οὐρανίων· καὶ ὡς
κλειδούχῳ σοφῆ, καὶ ὑπερλάμπρῳ πῶστῳς
πελάζομεν. Ταῖς κλεῖς τῆς βασιλείας ἦν, ἐγχει-
ρισθεὶς ἀξιάγαστε, συμπαθῶς ἡμῖν ἀνοιξον, τὴν
σωτήριον εἴσοδον.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Σύμφωνον τὸν αἶνόν σοι, ἀγγελικαὶ τάξεις
σήμερον, τοῖς βροτοῖς Πέτρε μέλπουσιν.
Ἀγγέλῃ εἰσόδῳ γάρ, τὴν πλευράν νυγείς σε, καὶ
φρουράς προτρέχων, τὴν ἐν Ἄλυσει συνοχὴν,
τοῖς σέ δεσμῶσι, δεσμὸν ἀπέλιπες· ἡμῖν δὲ ταύ-
την πάνσοφε, τὴν χαρμονὴν παρεχόμενος, τῶν
πταισμάτων τὰ ἅλута, διαλύεις ἐγκλήματα.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Πάλιν ἡμῖν ὁ θερμὸς προστάτης, συναγεί-
ρεται πρὸς πνευματικὴν πανδαισίαν, Πέ-
τρος, ἡ πέτρα τῆς Πίστεως, τὴν τιμίαν αὐτοῦ
Ἄλυσιν προτιθεὶς ἡμῖν, καθάπερ ὀψώνιον πολυ-
τελές, εἰς νοσημάτων ἰατροῖον, εἰς θλιβομένων
παραμυθίαν, εἰς λιμένα χειμαζομένων. Δεῦτε
πάντες, ταύτην περιπτυξώμεθα, καὶ τὸν αὐτὸν
δοξάσαντα δυσωπήσωμεν· Ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις
Χριστέ, σῶσον ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον· Ὁλην ἀποθέμενοι.

Γνώμη ὀλισθήσασ τε, καὶ δουλωθεὶς τῇ τοῦ
πλάνου, ἀπάτῃ Θεόνυμφε, πρὸς τὴν ὑπερ-
θαύμασον εὐσπλαγχνίαν σου, καὶ θερμὴν δέη-
σιν, Παναγία Κόρη, καταφεύγω ὁ πανάθλιος·
δεσμοῦ με λύτρωσαι, τῶν πειρατηρίων καὶ θλί-
ψεων, καὶ σῶσόν με Πανάμωμε, τῶν δαιμονικῶν
ἐπιθέσεων· ἵνα σε δοξάζω, καὶ πόθῳ ἀνυμνῶ
καὶ προσκυνῶ, καὶ μεγαλύνω σε Δέσποινα, τὴν
ἀειμακάριστον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ορῶσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἡ σέ Κυή-
σασα, ἀνεβόα· Τί τὸ ξένον, ὃ ὄρω, μυ-
στήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρ-
κὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Τὴν Ῥώμην μὴ λιπῶν, πρὸς ἡμᾶς ἐπεδήμη-
σας, δι' ὧν ἐφόρεσας τιμίῳν Ἄλυσιν, τῶν
Ἀποστόλων Πρωτόθρονε· ὡς ἐν πίστει προσκυ-
νοῦντες δεόμεθα, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις
σου, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Κανῶν τῆς
Ὀκτωῆς εἰς, καὶ τοῦ Ἀποστόλου δύω. Ὁ πα-
ρῶν φέρει ἀκροστιχίδα, ἀνευ τῶν Θεοτοκίων.
Πέτρου τὰ δεσμὰ προσκυνούμεν ἐκ πόθου.

Ῥδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Πέτρα στηριζόμενοι, ὁμολογίας ἐνθέου σου,
Πρωτόθρονε καύχημα, τῶν Ἀποστόλων
Χριστοῦ, προσκυνούμεν σου, ἐν πίστει ταῖς Ἀ-
λύσεις, ἐν αἷσι σε αἱ ἄχραντοι, χεῖρες ἐδέθησαν.

Εθετό σε Κύριος, τῆς ἑαυτοῦ σωματώσεως,
Ἀπόστολε Μάρτυρα, παναληθέστατον, διη-
γούμενον, αὐτοῦ τὴν παρουσίαν, σταυρὸν καὶ
τὸν θάνατον, καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Τρίτον ἀρνησάμενος τοῖς θεοκτόνοις τὸν
Κύριον, βροτὸν ὡς φιλώτατον, οὐδὲν διή-
μαρτες, τῆς προτέρας σου, θεολογίας Πέτρε·
ἐκήρυξας τοῦτον γάρ, Υἱὸν Θεοῦ καὶ Θεόν.

Ρῆξον τῆς κλοιοῦς ἡμῶν, τῆς ἀμαρτίας Ἀπό-
στολε, πιζῶς προσκυνούντων σου, τὴν θείαν
Ἄλυσιν, καὶ ταῖς κλεῖς ἡμῖν, τῆς ἄνω βασιλείας,
σπλαγχνισθεὶς διανοίξον, ὡς συμπαθέστατος.
Θεοτοκίον.

Αγνείας τὸ πάναγνον, ὃ ῥυπαρὸς τε καὶ ἄ-
ναγνος, ἐγὼ ἐνδιδαιτήμα, μέλπειν οὐ σθένω
σε, Ἀπειρόγαμε· διό με τῇ χωνείᾳ, τοῦ Πνεύ-
ματος καθαρὸν, ἵνα δοξάζω σε.

Ἔτερος Κανῶν Ἦχος ὁ αὐτός· Ἔ ἡ Ἀκροστιχίς·
Πέτρον γεραίρω τὴν βάσιν τῶν δογμάτων.
Ἰωσήφ.

Ῥδὴ α'. Χοροὶ Ἰσραὴλ.

Πανηγυρίζει χορεύουσα, πᾶσα ἡ Χριστοῦ,
Ἐκκλησία ἐν πνεύματι, εὐφημοῦσά σε πί-
σται, καὶ τὴν σὴν Ἀπόστολε, πρωτόθρονε ἀσπα-
ζομένη, Ἄλυσιν τιμίαν ἐκ πόθου, δέσμιος ἦν ἐ-
φόρεσας, δεσμῶν μακάρι τὸν τύραννον.

Εκ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀπάτης ζωγρῶν, Πέτρε
σέ ἐκλεξαμένῳ, ἀπὸ ἀλιέων ἀληθῶς, εἰς Κορυ-
φαῖον πάντων Μαθητῶν· διὰ τοῦτο Ἄλυσιν ἦν
ἐφόρεσας, εὐλαβῶς κατασπαζόμεθα.

Τῷ θεμελίῳ τῆς πίστεως, πάντων ταῖς ψυχὰς,
τῶν πιστῶν ὠκοδόμησας· καὶ τεμένη τῆς
πλάνης, Πέτρε καταστρέψας, ἐδομήσω Ἐκκλη-
σίας, σέ μεγαλοφώνως τιμῶσας, μακάρι καὶ τὴν
Ἄλυσιν, ἦν περ πάνσοφε ἐφόρεσας.

Θεοτοκίον.

Ρομφαίαι πᾶσαι δολίου ἐχθροῦ, ἄχραντε
Παρθένε, τελείως ἐξέλιπον, ἀφαῦ λόγῃ.

ἐτρώθη, ὁ τὴν σὴν γαστέρα, τὴν ἀμόλυτον οἰκῆσας Λόγος· οὗ γλυκυτάτῳ νῦν τρώσαι ἔρωτι, τὴν καρδίαν μου καθικετεύω σε.

Ῥδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Οὗς σε Ἡρώδης, ὡς κακουῖνον κλοισὺς κατεδίκασεν, ἐν αὐτοῖς σε νῦν τιμᾶ, ἡ Ἐκκλησία πανεύφημε, Πέτρε τὰ παθήματα, σοῦ προσκυνούσα πιστῶς.

Υπὲρ χρυσίον, καὶ πολυτίμον κόσμον κελύσσεται, ταῖς Ἀλύσει ταῖς σοῖς, ἡ Ἐκκλησία Ἀπόστολε· ἄς καὶ κατασπάσσεται, σεμνυνομένη ἐν σοί.

Τετραδίοις παραδούς ὁ Τετράρχης ἐν τέσσαρσι, καὶ Ἀλύσει περιθείς, ἐφρούρει Πέτρε τοῦ κτεῖναί σε· ἐξ ὧν σε ἐφύσαστο, Χριστὸς Ἀγγέλου χειρὶ.

Απὸ τοῦ Θεοῦ, καὶ πανσέπτου χρωτός σου Ἀπόστολε, μετασχόντα τὰ κλοῖα, τὰ σοῖ προσψάσαντα· χάριτος, πάντας ἀγαθούσι, τοὺς προσκυνούντας αὐτά.

Θεοτοκίον.

Ιδοὺ κατάρας, τῆς ἀρχαίας ἐλύθη τὸ βροτειον, καὶ κατήρηται Σατάν, Ἀγνή τοῦ πτώματος αἴτιος· ἡμῖν γὰρ ἐγέννησας, τὴν εὐλογίαν αὐτή.

Ἔτερος. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Ολος τῷ φωτὶ ἐνούμενος, τῷ καθαρωτάτῳ, αὐτοῦ ταῖς Θεαῖς μεθέξει, φῶς ὠράθη δευτέρον, Πέτρε καταναγάζον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Νόμους τῆ Χριστοῦ ἐκράτυνας, καὶ παρανομῆντας, τὴν εὐνομίαν ἐδίδαξας, Ἀποστόλων ὡς Κορυφαῖος, ὡς δογματῶν βᾶσις ἄσειστος.

Γλώσση ἱερᾶ ἐκήρυξας, Θεὸν τὸν παθόντα, καὶ Σταυρῷ σαρκὶ ὁμιλήσαντα· διὰ τοῦτο Πέτρε τιμῶμεν, τὴν δεσμεύσασάν σε Ἀλυσι.

Θεοτοκίον.

Εστη μέχρι σοῦ ὁ θάνατος, τῆς ἀκατασχέτου ὀρμῆς· σὺ γὰρ μόνῃ ἔτεκες, τὴν πηγὴν τῆς ἀθανασίας Θεοτόκε Μητροπάρθενε.

Ἄ Εἰρμός.

• **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενούντες, περιεζώσαντο δύναμιν διὰ τοῦτο
• ἔστερωθή, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Τριάδος γενόμενος, τῆς ὑπερθέου ναός, ἐν οἴκῳ ἀγίῳ σου, τοὺς σὲ τιμῶντας πιστῶς, ἀγίασον φώτισον, πληρῶσον ταῖς αἰτήσεις, καὶ παράσχου ταῖς λύσεις, πάντων τῶν ἐπιόντων, τοῦ Βελίαρ σκανδάλων, Χριστὸν ἐκδυσωπῶν ἐκτενῶς, Πέτρε Ἀπόστολε.

Δόξα. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ως Κορυφαῖον τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, καὶ ὡς κλειδοῦχον οὐρανῶν βασιλείας, ἀνευφημοῦμεν πίστει σε Ἀπόστολε, καὶ κατασπάσσομεθα, καθαρᾶ συνειδήσει, Πέτρε ἄς ἐφόρεσας, ὡς κακουῖνος Ἀλύσεις, ταῖς κακουργίαις λύων τοῦ ἐχθροῦ, ἐξ ὧν φύσθῃναι ἡμᾶς καθικετεύω.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῶν Χερυθίμ καὶ Σεραφίμ ὑπερτέρα, τοῦ οὐρανοῦ τε καὶ τῆς γῆς πλατυτέρα, καὶ ἀορατῆ κτίσεως καὶ τῆς ὀρατῆς, ὡφθῆς ὑπερέχουσα, ἀσυγκρίτῳ συγκρίσει· ὅτι εὐρυχωραὶ γὰρ, οὐρανῶν οὐ χωροῦσιν, ἐν σῇ γαστρὶ ἐχώρησας Ἀγνή· ἂν ἐκδυσώπει σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τεκοῦντα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὀρώσα· σε Χριστέ, Οἴμοι ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα! πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν· Υἱέ, θέλων σταυραῦσαι; ὑμῶν σε Μακρόθυμε.

Ῥδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Διαζώνικταί σου πίσει, νοπτῶς ἡ βασιλείος, ἀλουργίς· καὶ πάλις, Πέτρε τὴν σειρὰν τὴν ὑπέριτμον, ἢν αἰσθητῶς προσκυνούσα κατασπάσσεται καὶ γεραίρει σου, καὶ τὴν ἰσχὺν καὶ τὰ θαύματα.

Εν φρενᾷ σε κλοισφύρον ὁ Ἡρώδης ἀπέθετο· τῆ ἀναγαγεῖν σε, δῆμῳ Θεοκτόνῳ Ἀπόστολε· διασωθεῖς δὲ Θεόθεν καταλέλοιπας, εἰς προσκύνησιν, τὰ σοῦ δεσμά τοῖς οἰκέταις σου.

Στομωθεῖσα τῇ προσψαύσει, τοῦ ἀχράντου σου σώματος, καὶ χαριτωθεῖσα, ἡ περιτεθεισά· σεις Ἀλυσις, ἀγιασμὸν ἡμῖν πᾶσι μεταδίδωσι, προσκυνούσιν αὐτήν, διὰ σὲ Πέτρε· πάνσεπτε.

Μετὰ δέους τε καὶ πόθου, προσελθόντες προσπέσωμεν, ταῖς δέσμοις τοῦ Πέτρου, διὰ τῶν συμβόλων προσάγοντες, τῷ Ἀποστόλῳ τὴν πίστιν βεβαιούμενοι, τὴν προσκύνησιν, ὡς πρὸς αὐτὸν διαθαίνουσαν.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκον ὡς τεκοῦσαν, σὲ Θεὸν μετὰ σώματος, ἀνυμνολογῆμεν, πᾶσαν ἀποτρέποντες αἵρεσιν· ἐν ἑαυτῷ γὰρ ὁ Λόγος, ἐξ αἱμάτων σου, σάρκα ἐμψυχον, ζωοπλάστησας ἐπέφανεν.

Ἔτερος. Δί ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Ρητερεύων τοῦ Δεσπότη τοῦ μεγαλεῖα, τῶν ἀπειθῶν Ἑβραίων, ταῖς καρδίαις πρὸς πίστιν, ἐπέστρεψας ἐνθεον, ὡς ἔδρα τῆς Πίστεως.

Αἰ πορεῖαί σε ἐγνώσθησαν ἐφ' ὑδάτων, ὑπερβολῇ φιλίας, τῆ πεζεύσαντος ταῦτα, Πέτρε καὶ τὰς τρίβους σοι, τὰς θείας γνωρίσαντος.

Γατρεῖον κεκτημένοι ἀρρώστημάτων, παντοδαπῶν τὴν θείαν, Ἄλυσιν σου Παμμάρκα, ταύτην ἀσπαζόμεθα, πιστῶς σε γεραίροντες.

Ρώμην, σώματος τοῦ θείου τῇ καταθέσει, καθαγιαζεις Πέτρε, καὶ τὴν Νέαν φωτίζεις, πίσει τὴν τιμίαν σε κατέχουσαν Ἄλυσιν.

Θεοτοκίον.

Ως παλάτιον εὐρύχωρον κατοικήσας, ὁ Βασιλεὺς τῶν ὄλων, τὴν ἀγίαν σου μήτραν, ὡφθη σωματούμενος, πανάμωμε Δέσποινα.

Ωδὴ ε'. Νῦν ἀναστήσομαι.

Αρον Ἀπόστολε, τῆς ἀμαρτίας με τὰ κλοιά, τὰ ἐπικείμενά μοι ἐπαυχένια, καὶ ὠθέντα πρὸς φθοράν, ὡς ἐξουσίαν τοῦ Σωτῆρος εἰληπῶς, τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν τὰ πταιίσματα.

Παῦσον Πανεύφημε, τὴν ἐπανάστασιν τῶν ἔθνῶν· λύσον τὰ σκάνδαλα τῆς Ἐκκλησίας δέ, τὴν ὁμόνοιαν διδούς, ὁ ὑπὲρ ταύτης ἐν Ἀλύσει δεσμευθεῖς, ἦν πιστῶς καὶ περιπτυσσόμεθα.

Ρῦσαι Ἀπόστολε, αἰχμαλωσίας τῆς νοητῆς, τῆς προσκυνῆντάς σου πιστῶς τὴν Ἄλυσιν· καὶ διάσωσον ἡμᾶς, πρὸς ἑρανοῖς, ἄς πεπίξουσιν σκηναίς, ὡς Ποιμὴν ἡμῶν καὶ Διδάσκαλος.

Οὗς ἐδικαίωσε, τῇ μεσιτείᾳ σου τῇ φρικτῇ, Πέτρε Ἀπόστολε, ὁ σὸς Διδάσκαλος, βασιλεύειν ἐφ' ἡμᾶς, ὀρθοδοξῆντας, διαφυλάττε τῇ σῇ, κραταιᾷ δεξιᾷ πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Εἶδεν ὁ ἥλιος, ἀπαυγασμάτων τῶν ἑαυτοῦ, σέ διαφέρουσαν πολλῶ Πανύμνητε· ἐξ ἧς ὡφθη ὁ Θεὸς ἐνανθρωπήσας, τοὺς τιμῶντάς σε πρὸς φῶς, ἀνυψῶν τῆς αὐτοῦ Θεότητος.

Ἔτερος. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Τὸν τοῦ Πατρὸς συνάναρχον, ἐκήρυξας Υἱόν, ἀποκαλύψει Πανεύφημε θεία, καὶ μακαρισμοῦ κατηξιῶθης, μακαρίου ἐκ στόματος.

Ηνίκα φῶς ἐώρακας, ἐκλάμψαν ἐν Θαβῶρ, τὰς τῆ ἡλίου καλύπτον ἀκτῖνας, φῶς τὸ ἐκ φωτός, νύγασθης Πέτρε, καὶ Χριστὸν Θεὸν ἐγνώκας.

Νεκρὸν τριμερεύσαντα, ἐκήρυξας Χριστὸν, δι' ὃν Ἀλύσεις ἐφόρεσας Πέτρε· ἄς περ προσκυνεῖν ἀξιοθέντες, εὐσεβῶς σε γεραίρομεν.

Θεοτοκίον.

Βεβαρυμένον Ἀχραντε, τῷ φόρτῳ τῶν πολλῶν, ἀμαρτημάτων ἐλάφρυνόν με νῦν, φέ-

ρειν τὸν ζυγὸν ἐνδυναμοῦσα, Χριστοῦ τὸν ἐλαφρότατον.

Ωδὴ ε'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Σήμερον οὐράνια Δυναμίεις, καὶ Ἀποστόλων δῆμοι, συνευφραίνονται τοῖς ἐπιγείοις, Πέτρε τῶν σῶν, παθημάτων βλέποντες, προσκυνούμενα τὰ σύμβολα.

Κροτοῦσιν Ἀγίων αἱ χορδαίαι, καὶ ὀλολύζει φαλαγγξ, ἡ δαιμόνιος δειματουμένη, Πέτρε τῶν σῶν, παθημάτων βλέποντες, προσκυνούμενα τὰ σύμβολα.

Υπῆκωσαν Ἀγγέλου παρουσία, οἱ στρατιῶται Πέτρε, οἱ φρουροῦντές σε· ἐκ τῶν χειρῶν δέ, ἄφνω τῶν σῶν, αἱ Ἀλύσεις ἔπεσον, ἄς αἰσίως ἀσπαζόμεθα.

Νεκράν Ταθιθᾶν ἐξανασησας, τοὺς δέ φρουροὺς νεκρώσας, τῶν Ἀλύσεων ἐξετινάχθης· πάντα τὰ σά, ὑπὲρ νοῦν Ἀπόστολε· ὅθεν πίσει σε γεραίρομεν.

Θεοτοκίον.

Ηλθον εἰς χειμῶνα ἀπώλειας, καὶ συνετάραξάν με, ποταμοὶ σφαλμάτων ἀμετρήτων· ἀλλ' ἐπ' ἐμοί, σπλαγγισθεῖσα Δέσποινα, πρὸς λημένα θεῖον ἴθυνον.

Ἔτερος. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Αντίστροφον, παραδόξως ὑπέμεινας σταύρωσιν, ἐτοιμάσας, πρὸς οὐράνιον τρίβον τοὺς πόδας σε· ἦν ἡμᾶς βαδίζειν, Μαθητὰ τοῦ Χριστοῦ ἐνδυναμῶσον.

Συνώκησας, τῇ τῶν ζώντων ζωῇ καὶ δεσμούμενος, ὑπὲρ ταύτης, τὰ δεσμά τοῦ Βελίαρ συνέτριψας· τὴν δεσμεύσασάν σε διὰ τοῦτο σεβόμεθα Ἄλυσιν.

Γέτευε, τὸν Δεσπότην Παμμάρκα τῆς κτίσεως, καταπέμψαι, ἰλασμόν καὶ εἰρήνην καὶ ἔλεον, τοῖς δοξάζουσί σε, ὡς αὐτοῦ Μαθητὴν γνησιώτατον.

Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως, δερματίνους χιτῶνας ἐνδέδεται, ὁ Προπάτωρ· ὁ δὲ Κτίστης αὐτὸν ἐπενδύεται, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, σαρκωθείς ὑπὲρ λόγον Πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ρῦσαι, Ἰησοῦ βασιλεῦ τῶν Δυναμέων.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν Κορυφαῖον καὶ πρῶτον τῶν Ἀποστόλων, τῆς ἀληθείας τὸν ἐνθεον ὑποφύτην, Πέτρον τὸν μέγιστον εὐφημήσωμεν, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐν πίστει, ἀσπασόμεθα Ἄλυσιν, πταισμάτων τὴν λύσιν κομιζόμενοι.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν εὐκλεῆ καὶ μέγαν Κυρίου Μαθητὴν, ἐπαξίως ποία γλῶσσα βροτῶν, ἐγκωμιάσαι δυνήσεται; ὃν γὰρ εὐλόγως ὁ Θεὸς Λόγος ἐμακάρισε, ποῖος νοῦς ἐπαινέσει; ὅμως, ἐπεὶ ὅπερ τις κατὰ δύναμιν κέκτηται, ὀφείλει Χριστῷ προσφέρειν, τοῦτο δὴ καὶ ποιῆσαι πειράσομαι. Ἄλλ' ὦ φιλέορτοι, εὐσεβῶς τὸν Πρωτόθρονον ἄσμασι στέψωμεν, πταισμάτων τὴν λύσιν κομιζόμενοι.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΣ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας Ἀλύσεως τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου Πέτρου.

Στίχοι.

Σὴν προσκυνοῦντα Πέτρε Σειράν τιμίαν,
Σειράς μακράς λῦσόν με τῶν ἐγκλημάτων.

Σειρὴν προσκυνέω Πέτρου δεκάτη ἐνὶ ἔκτῃ.

Εν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, τῆς τιμίας ἀλύσεως τοῦ Ἁγίου Πέτρου τὴν προσκύνησιν ποιούμεθα, ἣν αὐτῷ περιέβηκεν, ὡς ὁ Ἀπόστολος Αουκᾶς ἐν ταῖς Πράξεσιν ἱστορεῖ, ὁ τετράρχης Ἡρώδης. Λυθεῖσαν δὲ ταύτην ἐξ ἐπιφανείας Ἀγγέλου, τινὲς τῶν πιστῶν εὐρόντες κατὰ διαδοχὴν διαφύλαξαν. Ἦτις ὑστερον παρὰ τῶν εὐσεβῶν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀνεκομίσθη, καὶ κατετίθη ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Πέτρου, τῷ ὄντι ἐνδον τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, ἔνθα καὶ ἡ Συναξίς αὐτοῦ τελεῖται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ ἀυταδελφῶν, Πευσίππου, Ἐλασίππου, καὶ Μεσίππου· καὶ Νεονίλλης τῆς μαιμῆς αὐτῶν.

Στίχ. Κἂν ὦσιν ἵππεῖς, κλήσεων σημασία,
Πεζοὶ τρέχῃσι τρίδυμοι τρεῖς πρὸς φλόγα.

Νεονίλλα γραῦς· ἀλλὰ πῦρ ἀνημμένον,
Ὡς πέρ τις ἀκμάζουσα καρτερεῖ νεά.

Οὔτοι ὑπῆρχον ἐκ Καππαδοκίας τρίδυμοι, πωλοδαμνεῖν ἄριστα μεμαθηκότες, καὶ τοὺς ἵππους κατὰ τῶν πεδίων κινεῖν. Καὶ ποτε πατρίου ἑορτὴν ἄγοντες Νεμεσίου Διός, τὴν Μαιμῆν αὐτῶν ἐκάλουσαν πρὸς ἐστίασιν. Ἡ δὲ (καὶ γὰρ ἦδη τὰ περὶ Χριστοῦ ἐμμεμῆτο) τὴν περὶ ἡμᾶς αὐτοῦ διεξῆλθεν οἰκονομίαν, καὶ τὰ εἰδῶλα τῶν ἐθνῶν κατεχλεύαζεν. Ἡ δὲ τοιαύτη διήγησις, εὐθὺς αὐτοῖς ἀφορμὴ πρὸς σωτηρίαν ἐγένετο. Ἐκαστος γὰρ ἀνεμνήσθη ἃ ἐν τῇ παρελθούσῃ νυκτὶ ὄναρ ἐθεάσατο, ἃ καὶ ἦν ὁδηγοῦντα πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν αὐτοῦς. Καὶ εὐθὺς τῶν εἰδῶλων καθαιρέται γενόμενοι, καὶ τὸν Χριστὸν παρρησίᾳ ὁμολογήσαντες, ὑπὲρ τῶν Κυρίων αὐτῶν ἐν πυρὶ βληθέντες, τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἔλαβον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Δάνακτος.

Στίχ. Ἀφρηθὴς τὸ Δέλτα σὺν κάρᾳ Δάναξ·
Τμηθεὶς γὰρ ὦφθης οὐρανοκρατῶν ἀνάξ.

Οὗτος ἦν ἐν τοῦ Ἰλλυρικῆς, ἐξ Αὐλῶνος οὕτω καλουμένου τόπου, κληρικὸς τῆς ἐν αὐτῷ ἀγίας τοῦ Θεοῦ

Ἐκκλησίας. Λαβὼν δὲ τὰ τῆς Ἐκκλησίας σκυῖη, πρὸς τὸ διασῶσαι αὐτὰ ἐκ τῆς τῶν ἀπίστων καταδρομῆς, καταληφθεὶς ἐν τινὶ τόπῳ παρ' αὐτῶν, καὶ θύειν τῷ Διουῖσφ ἀναγκαζόμενος, ἐπεὶ οὐκ ἐκείθετο, τοῖς παρ' αὐτῶν ἐπιφερομένοις ξίφεσιν ἀναιρεῖται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Ο βασιλεύειν μὲν δοκῶν, βεβασιλευμένος δὲ μᾶλλον, ὑφ' ἡδονῆς τὸ ἀρεστὸν, Ἰουδαίοις ποιῶν χειροπέδαις σε, σιδηραῖς κατεδίκασεν· ἄς Ἀπόστολε τιμῶμεν σὲ ἀνυμνοῦντες.

Υποχωρεῖ σοι Μαθητὰ, τῷ Χριστῷ ἡ σύμπασα κτίσις· τὰ γὰρ πελάγη πορευτὰ, τὰ κλοιά ὡς στυππεῖα, πυλῶνες δὲ, σιδηροῖ σοι ὡς ἀμφοδα, ἐλογίσθησαν δυνάμει τοῦ Παρακλήτου.

Μάγους ψευδεῖς συναναϊρῶν, νέκυας ἐγγέμων χωλούς τε, καὶ παρειμένους ὑγειῶν καὶ νοσοῦντας σκιαῶ σου ἰώμενος, κεκλεισμένων διηλθες πυλῶν, καὶ κλοιῶν προσκυνουμένων ἐξέδυσ Πέτρε.

Εκ Παλαιστίνης ὁ Χριστοῦ, ἵππος καὶ Ἀπόστολος Πέτρος, ὡς ἐκ βαλβίδος προελθὼν, καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξας ἐν Ῥώμῃ μὲν, τῇ προτέρᾳ κατέπαυσε, τῇ δὲ Νεᾷ δούς τὴν Ἀλυσιν προσκυνεῖσθαι. Θεοτοκίον.

Τῆς σῆς λοχείας τὸ καινόν, ἡ Χαλδαϊκὴ φλόξ ἐδήλου, τοὺς Παῖδας βλάπτουσα μηδὲν· τοῖς πολλοῖς τοιγαροῦν παραπτώμασι, φλογιζόμενον Δέσποινα, τῆς πρεσβείας σου τῇ δρόσῳ διάσωσόν με.

Ἄλλος. Ἄβραμιαῖοι ποτέ.

Τρίτον ἠρήσῃ Χριστόν· ἐπερωτήσῃ ὄθεν, τριττῇ ἰᾷταί σου τὸ ἐγκλημα, Πέτρε παναοίδιμε, καὶ στηριγμὸν δεικνύει, πολλῶν σαλευομένων.

Ος δεσμευθεὶς τοῦ Χριστοῦ, τῷ γλυκυτάτῳ πόθῳ, δεσμοῖς ποικίλοις προσωμίλησας· διό σου τὴν Ἀλυσιν, λύασαν πάθη Πέτρε, ἐν πίστει προσκυνοῦμεν.

Νύκτα βαθεῖαν δεινῆς, πολυθειῆς λύεις, τὴν οἰκουμένην διερχόμενος ὡς μέγιστος ἥλιος, Πέτρε Χριστοῦ αὐτόπτα, τῶν Ἀποστόλων κλέος.

Δόξα ἐγένου Χριστοῦ, τοῦτον τοῖς μέλεσί σου, δοξάσας Πέτρε παναοίδιμε· διό σε δοξάζομεν, καὶ τὴν δεσμεύσασάν σε, Ἀλυσιν προσκυνοῦμεν. Θεοτοκίον.

Ο καταβάς ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς ὑετὸς Παρθένε, θεογνωσίᾳ πάσαν ἠρδευσε, τὴν γῆν καὶ ἀνεδειξε, σὲ τῶν Ἀγγέλων πάντων, Ἀγγὴν τιμιωτέραν.

ᾠδὴ ἡ. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Νομοθέτα Ποιμὴν καὶ Διδάσκαλε, τῶν θρεμμάτων Χριστὸ Πέτρε ἐνδοξε, τοὺς εὐσεβῶς ὑμνοῦντάς σε, καὶ πιστῶς προσκυνοῦντας, σοῦ τὰς Ἀλύσεις, ἀμαρτίας δεσμῶν ἀπολύτρωσαι.

Ενοχλήσεις Δαιμόνων ἀπέλασον, ἀμαρτίας χειμῶνα κατεύνασον, νόσους κινδύνους θλίψεις τε, καὶ βαρβάρων ἐφόδους, διώκων Πέτρε, ἀπὸ τῶν τὰς Ἀλύσεις τιμώντων σου.

Κεχαρίτῳ παῖς προσαπτόμενος, τῆς τιμίας Σειρᾶς σου Ἀπόστολε, ἁγιασμοῦ πληρῆμενος, καὶ χαρᾶ ἀναμέλπει· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Πανδαισίας ἀπάσης ὑπέρκειται, ἡδονῆς τῶν σεπτῶν σου Ἀλύσεων, ἢ εὐλαβῆς προσκυνησις· σὺ γὰρ καὶ ἐστιάτωρ, τῆς εὐφροσύνης, τῆς ποιαύτης ἐνθέου Ἀπόστολε. Θεοτοκίον.

Εφερπύσας τρυφῆς ἐξορίζει με, δυσβουλίας ὁ ὄφις ὁ δόλιος· βουλῆς δ' ὁ μέγας Ἄγγελος, βροτῳθεὶς ἐκ σῆς μήτρας, τοῦ Παραδείσου, οἰκητῆρα καὶ πάλιν εἰργάσατο.

Ἔτερος. Ὁ αὐτός.

Γεωργῶν καρδιῶν Πέτρε λῆα, εὐφορώτατα ταῦτα ἐτέλεσας, τῷ Γεωργῷ τῆς κτίσεως, τῷ τὰς κλεῖς σοι τὰς θείας παρεχομένῳ, τοῦ δεσμεῖν τε καὶ λύειν ἐγκλήματα.

Μακαρίζομεν Πέτρε σε πάντοτε, καὶ τὴν σὴν ἀσπαζόμεθα Ἄλυσιν, ἣν ὡς κακοῦργος ἔφερες, ἀναιρῶν τῆς κακίας τὸν ἀρχηγέτην, καὶ δεσμῶν τοῖς δεσμοῖς σου Ἀπόστολε.

Ακλονήτω σου πέτρα τῆς πίστεως, συντηρῶν Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, τὰ διὰ μέσου σκάνδαλα ἀποδιώξον Πέτρε, καὶ εἰρηναίαν, ἐξαιτοῦ ταύτη μάκαρ κατάστασιν.

Τὰ δεσμὰ καὶ τὸ πάθος τὸ ἄχραντον, τοῦ δεσμεύσαντος ἄδην καὶ θάνατον, περιφανῶς ἐκήρυξας· διὰ τοῦτο Παμμακάρε τὴν λύσιν σου, ἀσπαζόμενοι ἁγιαζόμεθα.

Τριαδικόν.

Ως τὰ ἄνω βροῦσμεν τάγματα, τρισαγίοις φωναῖς τὸν παναίτιον, Πατέρα νῦν δοξάζοντες, καὶ Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα, μίαν οὐσίαν, μίαν δύναμιν, μίαν ἐνέργειαν. Θεοτοκίον.

Νοητὴν σε λυχνίαν προέγραψεν, ὁ Προφήτης τὸ θεῖον λαμπάδιον, Θεογεννητορ φέρουσαν, τὸ φώτισαν τοὺς πρώην, ἐσκοτισμένους, τῶν κακῶν ταῖς πολλαῖς ἀμαυρώσεσιν.

Ὁ Εἰρμός.

Ἄλυτρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-

ταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπων Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Ἄπας γηγενῆς.

Ολος γλυκασμὸς, ὑπάρχεις Ἀπόστολε ἀνευφημούμενος, πάσης θυμηδίας τε, πεπληρωμένοι αἱ πανηγύρεις σου· διὸ καὶ νῦν τοὺς δούλους σου, τοὺς προσκυνοῦντας πιστῶς, τὰ δεσμὰ σου, εὐφρανὸν ἀγίασον, καὶ φαιδρῶς ἐορτάσαι ἀξιώσον.

Θραῦσον τὴν ἰσχύν, τῶν ἐθνῶν Ἀπόστολε, τῶν πολεμούντων ἡμᾶς, καὶ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν, ἀμάχῳ σθένει σου καθυπόταξον, ἐν χειροπέδαις ἄρχοντας, αὐτῶν τῇ πόλει σε, θριαμβεύων, ἐνθά σου ἢ Ἄλυσιν τῶν ἀχράντων χειρῶν νῦν τετίμηται.

Οντως ἀληθεῖς, οἱ λόγοι σου Δέσποτα, οὓς ἀπεφήνω εἰπὼν· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καὶ μείζονά μου ἔργα ἐργάσεται· ἰδοὺ γὰρ ὁ Ἀπόστολος, καὶ ζῶν τὰ πάθη σκιαῶ, ἐξῆλθο, καὶ νῦν τοῖς κλοιοῖς αὐτοῦ, τὰ ποικίλα ἐργάζεται τριαδικόν.

Υψιστε Πατὴρ, Υἱὲ καὶ Παράκλητε, Τριάς ὁμότιμε, ταῖς τῆ Κορυφαίᾳ σε, τῶν Ἀποστόλων Πέτρου δεήσεσι, τῷ Βασιλεῖ συμμαχησον ἐν τοῖς πολέμοις αἰεὶ· τῇ δὲ Πόλει, ἄσεισον ἀκλόνητον, εἰρηναίαν παράσχου κατάστασιν.

Θεοτοκίον.

Απαντες βροτοὶ, ὑμνεῖν ἀποροῦντές σου, τὸ ἄξενον λόγισμα, τὸν τοῦ καταπτάντος σοι, Ἀγγέλου λόγον χαίροντες ἄδομεν· Χαίροις βροτῶν ἢ λύτρωσις, τῶν πενομένων τροφή· τῶν δαιμόνων, χαίροις ἀμυντήριον· χαίροις σπύλων ἐμῶν καθαρτήριο.

Ἔτερος. Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη.

Ιδεῖν ἠξιώθης τὰ μακρόθεν, πιστῶς ἐλπίζομένα σοι Πέτρε, καὶ καμάτων τὰ γέρα ἐκ Θεοῦ, τοῦ φιλανθρώπου χαίρων κομιζῆ· οὐ τῇ σαρκί σου, πάθος θεῖον ἐξεκόνισας.

Ως θεῖος κλειδοῦχος βασιλείας, τὰς ταύτης ὑπάνοιξον εἰσόδους, ταῖς πιστῶς σε τιμῶσιν ἐπὶ γῆς, καὶ τὴν σεπτὴν σου ἀσπαζομέναις, Ἄλυσιν Πέτρε, ἣν δεσμούμενος ἐφόρεσας.

Συνὼν τῷ Υἱῷ ἐν Θαβωρίῳ, φωνῆς Πατρικῆς αὐτὸν δηλούσης, ἠξιώθης ἀκοῦσαι τοῦ σεπτοῦ, Πνεύματος Πέτρε σου τὴν καρδίαν, κεκαθαρμένην, παραδόξως καταυγάσαντος.

Ημῖν τοῖς ἐκ πόθου σε τιμῶσι, καὶ τὴν Ἄλυσιν ἀσπαζόμενοι, μεθ' ἧς Πέτρε ἐδέδης ἰλασμόν, καὶ ὀφλημάτων αἴτησαι λύσιν, καὶ βασιλείας, οὐρανίου τὴν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Φωτός οἰκητήριον ἐγένου· διὸ φωταγωγῶ-
σόν με Κόρη, ἀμαυρούμενον πάσαις τοῦ
ἐχθροῦ, ταῖς ἐπηρείαις· ὅπως ἐν πίστει, σέ
Παναγία, μεγαλύνω Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** Τόκος σου ἀφθορος ἐδείχθη· Θεὸς ἐκ
» λαγόνων σε προήλθε, σαρκοφόρος ὃς ὤ-
» φθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστρά-
» φη· σέ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἑξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Οὐ σὰρξ καὶ αἷμα Πέτρε σοι, ἀλλ' ὁ Πατήρ
ἐνέπνευσε, θεολογήσαι τὸν Χριστὸν, Υἱὸν
Θεοῦ Πατρὸς ζῶντος· διὸ σε καὶ μακάριον, αὐ-
τὸς προεμαρτύρατο, καὶ φερωνύμως κέκληκε,
Πέτρον ὡς πέτραν ἀρράγη, καὶ βᾶσιν τῆς Ἐκ-
κλησίας.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Παρθένος παναμώμητος, σὺ ἐγνώσθης καὶ
Μήτηρ, ὡς Θεὸν τε καὶ ἄνθρωπον, ὑπὲρ
φύσιν τεκοῦσα, καὶ σωτηρία γέγονεν, ἡ κυφο-
ρία σου, τοῖς μελωδοῦσιν ἐκ πόθου· Δόξα πρέ-
πει τιμῇ τε, καὶ προσκύνησις Τριάδι, τῇ ἀστέ-
κτω καὶ Δεῖα.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλ-
λομεν Στιχ. Προσόμοια,

Ἦχος πλ. β΄. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Τοὺς πόρους τοῦ κηρύγματος, τιμῶντές σου
πανεύφημε, Κορυφαῖε, καὶ τὴν Ἄλυσιν πι-
στῶς, προσκυνοῦντες ὑμνοῦμεν, Χριστὸν τὸν ζω-
δότην, τὸν εὐεργέτην τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δίς.

Ως ἐκ τῆς ἀθείας βυθοῦ, ἀνήγαγες πανευ-
φημε, τῷ ἀγκίστρῳ, τοῦ κηρύγματος βρο-
τούς, καὶ ἡμᾶς ἀθυμίας, ἀνάγαγε πρεσβείαις,
Πέτρε ταῖς σαῖς, πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Πρεσβείαις σου ὡς Δεῖαις κλεισί, Πανεύφημε
εὐτρέπισον, οὐρανόους, ταῖς εἰσόδους καὶ
ἡμῖν, ταῖς πύλας διανοίξας, ὡς ἔχων παρρη-
σίαν, ταῖς Κορυφαῖόν σε δοξάζουσι.

Δόξα, Ἦχος δ΄.

Τῷ τριτῷ τῆς ἐρωτήσεως, τῷ Πέτρε φιλεῖς
με; τὸ τρίτον τῆς ἀρνήσεως, ὁ Χριστὸς
διωρθώσατο· διὸ καὶ πρὸς τὸν κρυφιογνώστην
ὁ Σίμων· Κύριε πάντα γινώσκεις, τὰ πάντα
ἐπίστασαι, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Ὅθεν πρὸς
αὐτὸν ὁ Σωτήρ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου,
ποίμαινε τὴν ἐκλογάδα μου, ποίμαινε τὰ ἀρνία
μου, ἃ ἐν τῷ ἰδίῳ αἵματι περιεποιησάμην εἰς
σωτηρίαν. Αὐτὸν ἰκέτευε θεομακάριστε Ἀπό-
στολε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ως πρεσβείαν ἀκοίμητον, καὶ παρακλήσιν
ἔμμονον, κεκτημένη Πάναγνε πρὸς τὸν
Κύριον, τοὺς πειρασμοὺς κατακοίμισον, τὰ κύ-
ματα πράυνον, τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς, καὶ ἐν
θλίψει ὑπάρχουσαν, τὴν καρδίαν μου, παρα-
κάλεσον Κόρη δυσωπῶ σε, καὶ χαρίτωσον τὸν
νοῦν μου, ὅπως ἀξίως δοξάζω σε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἄμνόν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς
ἔβλεψεν, ἡ Ἄμναις ἡ τέξασα ἐπωδύρετο,
καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότητε,
πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρητήης μακρό-
δυμε; πῶς ταῖς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας
σου Δόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων, καὶ τὸ αἷ-
μα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Εἰ βούλει, ποιήσον Δοξολογίαν μεγάλην·
εἶδὲ μὴ,

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος δ΄. Ἀνατολίου.

Αξίως εἴληφας ἐκ Θεοῦ τὰ χαρίσματα, σο-
φὲ Ἀπόστολε, πέτρα τῆς πίστεως· ἀνδ' ὡν
τὸ αἷμά σου τῷ Κτίστῃ, ὡς γλύκιον ἔδεσμα
προσηγάγες πανεύφημε, καὶ κλειδοῦχος χάριτε
τῶν οὐρανόων πυλῶν, πᾶσιν ἀναδέδειξαι, τοῖς
πίστει εὐφημοῦσί σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ζόφος φοβερῶτατος, ὁ τοῦ θανάτου Θεό-
νυμφε, τὴν ψυχὴν κατατρύχει μου· τὸ δὲ
λογοθέσιον, ἐξιστᾶν καὶ τρέμειν, αἰεὶ τῶν δαι-
μόνων παρασκευάζει ἀγαθὴ· ἐξ ὧν με ρύσαι
τῇ δυναστείᾳ σου, Παρθένε ἀπειρόγαμε, καὶ
πρὸς λιμένα σωτήριον, καὶ πρὸς φῶς τὸ ἀνέ-
σπερον, τῶν Ἁγίων κατάταξον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ πάνα-
γνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δό-
λιον, ὠλολύζε κράζουσα, πικρῶς τῷ ἐκ σπλάγ-
χνων, αὐτῆς προελθόντι, καὶ τὸ μακρόθυμον
αὐτοῦ ἀποθαυμαζούσα κατεπλήττετο· Τέκνον
μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου,
μὴ βραδύνης Φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Ἦ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,

ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικά, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀποστόλου,
Ω' δὴ γ' καὶ ε'.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. δ΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στιχ. Οἱ Οὐρανοὶ δηγοῦνται.

Ὁ Ἀποστόλος.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.
Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν.

Ζήτηι Σάββατον δ' τοῦ Πάσχα.

Εὐαγγέλιον, Ἐωθινὸν ια'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εὐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰη-
σοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.

Κοινωνικόν· Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

ΤΗ ΙΖ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν
Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ'
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ο τε, ἐν τῷ μνήματι σου τὸν, χαίρων περιέ-
κλεισας Πάτερ, ὑπὲρ ἀγάπης Χριστοῦ,
φέρων σταθερώτατα, τὰς τῶν δαιμόνων ποινὰς·
προσευχῇ δὲ καὶ χάριτι, ἀπέδειξας τούτων,
πάχνης ἀδρανέστερα, τὰ βουλευτήρια· τότε ἐ-
πεκρότησαν τάξεις, τῶν Ἀγγέλων κρᾶζουσαι·
Δόξα, τῷ ἐνδυναμουντί σε Ἀντώνιε.. Δίς.

Α ἄλλος ἀνεδείχθης Ἡλιοῦ, ἔχων τοὺς κλεινοὺς
φοιτητάς σου, ὡς Ἐλισσαῖον σοφὸν, οἷς περ
καὶ τὴν χάριν σε, διπλὴν κατέλιπες, ἀρπαγείς
ὡς ἐν ἄρματι, αἰθέριος Πάτερ· ὅθεν ζῶν τῷ
πνεύματι, νῦν συναγάλλη αὐτοῖς, πάντων μνη-
μονεύων παμμάκαρ τῶν ἐπιτελούντων σου πά-
θω, τὴν σεπτὴν πανήγυριν Ἀντώνιε..

Ωσπερ ὁ Θεόπτης Μωϋσῆς, γνώφω νοητῷ
ὑπείσηλθες, θεωριῶν ἀληθῶς· αὐθις δὲ
κατώπτευσας, ὃν περ ἐπόθεις τρανώς· δοξα-
σθεῖς δὲ τὸ πρόσωπον, τῇ αἴγλῃ ἐκείνου. Πά-
τερ καθωδήγησαι, εἰς σωτηρίου μονάς· ὅθεν,
συνελθάντες Θεόφρον, χαίροντες κραυγάζομεν·
Δόξα, τῷ σε ἐμισχύσαντι Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος β'.

Τὸν ἐπὶ γῆς Ἀγγελον, καὶ ἐν οὐρανοῖς ἄν-
θρωπον Θεοῦ, τῆ κόσμου τὴν εὐκοσμίαν,
τὴν τρυφήν τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἀρετῶν, τῶν
Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, Ἀντώνιον τιμήσωμεν·
πεφυτευμένος γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἐξήν-
θησε δικαίως, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐν ἐρήμῳ, ἐ-
πλήθυνε τὰ ποίμνια Χριστοῦ, τῶν λογικῶν
προβάτων, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Α δίδευτε πύλη, μουσικῶς ἐσφραγισμένη, εὐ-
λογημένη Θεοτόκε, δεῖξαι τὰς δεήσεις ἡ-
μῶν, καὶ προσάγαγε τῷ σῶ Ἰῶ καὶ Θεῷ,
ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ο φθης ἐκ μητρικῶν, σπαργάνων Θεοφόρε,
ἡγιασμένον σκεῦος, Ἀντώνιε καὶ οἶκος,
τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Δόλους τῶν πονηρῶν, δαιμόνων θριαμβεύ-
σας, τῇ τοῦ Σταυροῦ δυνάμει, ἐτράνωσας
τὴν δάξαν, Χριστοῦ Πάτερ Ἀντώνιε.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Η ῥθης ὡς Ἡλιοῦ, ἐν ἄρματι πυρίνῳ, καὶ
συνεκράθης μάκαρ, ἀμέσως τῇ Τριάδι,
Ἀντώνιε παγκόσμιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Α ἴνω σε οἱ Χοροὶ, Θεοτόκε Παρθένε, ὕμνοῦσι
σὺν τοῖς κάτω, δοξάζοντες ἀπαύστως,
τὸν Ἔσθλον σου τὸν ἄχραντον.

Ἀπολυτίκιον· Τὸν ζηλωτὴν Ἡλίαν..

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Στιχολογοῦμεν τὴν α'. Στάσιν τοῦ, Μακάριος
ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν
Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ'. ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ο φωτισθεῖς ταῖς τοῦ Πνεύματος ἀκτίσιν,
ᾗτε σε ὁ ἔνθεος ἔρωσ ἀνέφλεξε, καὶ τὴν
ψυχὴν ἀνεπτέρωσεν, αὐτὸ ποθῆσαι, τὸ τῆς ἀ-
γάπης ὄντως ἀκρότατον· τότε κατεφρόνησας,
σαρκὸς καὶ αἵματος· καὶ ἔξω κόσμου γεγένη-
σαι, πολλῇ ἀσκήσει, καὶ ἡσυχίᾳ τούτῳ ἐνούμε-
νος· ὅθεν ἐπλήσθης, ὡς ἐζήτησας, τῶν ἐνεῖθεν
καλῶν καὶ ἀνέλαμψας, ὡς Ἀστὴρ καταυγά-
ζων, τὰς ψυχὰς ἡμῶν Ἀντώνιε.. Δίς.

Ο τῶν δαιμόνων τὰ τόξα καὶ τὰ βελη,
συντρίψας τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ Πνεύμα-
τος, καὶ τὴν κακίαν καὶ ἐπεδραν, αὐτῶν τοῖς
πᾶσι, δηλοποιήσας δεικταῖς διδάγμασι, ταῖς
δεικταῖς λαμπρότησι, καταστραπτόμενος, τῶν
Μοναστῶν διαυγέστατος, φωστὴρ ἐγένου, καὶ
τῆς ἐρήμου πρῶτος διάκοσμος, καὶ τῶν νοσην-
των ἐμπειρότατος, καὶ σεπτὸς ἰατρός καὶ ἀρ-
χέτυπος, χαρακτὴρ ἐναρέτου, ἀγωγῆς Πάτερ
Ἀντώνιε.. Δίς..

Ο χαρισμαίων ἐνθέων πεπλησμένος, σὲ ὡς ἀκκληϊδωτον ἔσοπτρον Πάτερ εὐρών, Χριστός τῶν Δείων ἐμφάσεων, λαμπρὰς οἰκείου, μαρμαρυγὰς φωτός σοι ἐξήστραψεν· ἐντεῦθεν ἰάσεων, ἀφθονος ὠφθης πηγῇ, διατροφή τε λιμώττουσι, καὶ τῶν διψώντων, δι' ἐπομβρίας ἄρδων τὴν ἔφσιν· ταῖς ψυχικαῖς δὲ διαθέσεις ὄρων, σοῦ τῷ λόγῳ σοφῶς ἐβελτίους Θεῷ· ὄν ἐκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ο καθαρὸς τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν, Ἄγγελος ἐπίγειος, βροτὸς οὐράνιος, τῆς παρθενίας διδάσκαλος, τῆς ἐγκρατείας, ἠκριβωμένη στάθμη Ἀντώνιε· συνὼν τῷ Δεσπότησι καὶ τὴν ἀσίγητον, δοξολογίαν μακάριε, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ τοῖς Ὁσίοις πᾶσι καὶ Μάρτυσι, τῆτι προσάγων, τοὺς τελούντάς σου, τὴν ἱεράν μνήμην πάντοτε, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ πταισμάτων ἐλευθέρωσον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Συκεώτου.

Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσας ἀλώθητον, νῦν ἠγεμόνα κατὰ παθῶν ὀλεθρίων, ἀσκητικῶς ἐνστήσάμενος, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν, ὡς δυνατὸν ἀνεληλυθας· ἀνδρικῶς γὰρ τὴν φύσιν ἐκβιασάμενος, ἔσπευσας τὸ χεῖρον, καθυποτάξαι τῷ κρείττονι, καὶ τὴν σάρκα δευῶσαι τῷ πνεύματι· ὅθεν Μαναζόντων, ἀνεδειχθης ἀκρότης, πολιτικῆς τῆς ἐρήμης, εὐδρομούντων ἀλείπτῆς, κανῶν εἰρετικῆς ἀκριβεστάτος· καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς, τῶν ἐσόπτρων λυθέντων Ἀντώνιε, καθαρῶς ἐποπτεύεις τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἐντυγχάνων ἀμέσως, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε· τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προήλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· ἐκ εἰς διὰ δα προσώπων τεμνάμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος· Αὐτὸν ἐκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἴσαδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ'. Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀφῆται αὐτῶν βίασιν· Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθάναι, καὶ ἐλαγίσθη καίκωσις ἢ ἐξόδος αὐτῶν, καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν παρσία συντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀ-

θανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωρευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν Ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ **Κεφ. 15.** ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διαδῆμα τῆ καλλοῦς ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἀμύναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα, ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὄξυνεὶ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Παρεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφθήσονται χαλαξαί. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους Δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς, ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις Ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος, ἐὰν φθᾶσῃ τελευτήσας, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολλοὶ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γῆρας, βίος ἀκκληϊδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξη σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτῆ. Βασκα-

νία γὰρ φαυλότητος ἄμαυροὶ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεῦει νοῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν ταῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,
Ἦχος β΄. τοῦ Στουδίτου.

Ασκητικὸν γυμνάσιον, συγκροτήσας ἐπὲ γῆς, Ὅσιε Ἀντώνιε, τὰς τῶν παθῶν προσβολὰς, ἐν τῇ ῥοῇ τῶν δακρύων σε, πάσας ἀπήμβλυνας, καὶ κλίμαξ θεία καὶ σεπτὴ, εἰς οὐρανοὺς ἀνάγασα, τοῖς πᾶσιν ἐγκωρίσθη, ὁ θεόληπτος βίος σου· εὐσεβείας γὰρ καρποῦς, ἐν αὐτῷ ἐνδειξάμενος, ἰατρεῦεις δι' αὐτῶν, τὰς ἀσθενείας τῶν παθῶν, τῶν πιζῶς ἐκβώντων σοι· Χαίροις τῆς ἑώας ἀστῆρ χρυσαυγέστατε, καὶ τῶν Μοναζόντων λαμπαδόχε καὶ Ποιμῆν. Χαίροις αἰοιδίμε, τὸ τῆς ἐρήμου καλλιστόν θρέμμα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀκράδαντον ἔρεισμα. Χαίροις τῶν πλανωμένων, ὁ μέγας ὁδηγός· Χαίροις τὸ ἡμέτερον καύχημα, καὶ τῆς οἰκουμένης φαιδρὸν ἀγαλλίαμα.

Ὁ αὐτός.

Τὸν ἐπὶ γῆς Ἄγγελον, καὶ ἐν οὐρανοῖς ἄνθρωπον Θεοῦ, τοῦ κόσμου τὴν εὐκοσμίαν, καὶ τρυφὴν τῶν ἀγαθῶν, καὶ τῶν ἀρετῶν, τῶν Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, Ἀντώνιον τιμῶμεν· πεφυτευμένος γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἐξήνθησε δικαίως, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐν ἐρήμῳ, ἐπλήθυνε τὰ ποίμνια Χριστοῦ, τῶν λογικῶν προβάτων, ἐν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ.

Ὁ αὐτός.

Οσιε Πάτερ, ἐκ βρέφους τὴν ἀρετὴν ἐπιμελῶς ἀσκήσας, ὄργανον γέγονας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· καὶ παρ' αὐτοῦ λαθὼν, τῶν θαυματῶν τὴν ἐνέργειαν, ἔπεισας τοὺς ἀνθρώπους, καταφρονεῖν τῶν ἡδέων· νῦν δὲ τῷ θείῳ φωτὶ, καθαρῶτερον ἐλλαμπόμενος, φώτισον καὶ ἡμῶν τὰς διανοίας, Πάτερ Ἀντώνιε.

Ἦχος γ΄. Ἀνατολίου.

Οσιε Ἀντώνιε, τῆς στερρότατης ἀσκήσεως τὴν καυστικὴν καὶ εὐψυχὸν διατριβὴν ὡς ἐν αὐλοῖς ἀκαπαυόμενος ἐτέλεσας· τοῖς ἐρημοτέροις γὰρ, σεαυτὸν συνάψας πνευματικῶς τὰς πυριφλέκτες φαρέτρας τῶν δαιμόνων κατεπάτησας· καὶ ὑπεράνω πάσης ἀρετῆς γεγο-

νῶς, συναυλίζῃ Ἀγγέλοις, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. Διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Οσιε Πάτερ, τῆς φωνῆς τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Κυρίου ἀκούσας, τὸν κόσμον κατέλιπες, τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν, εἰς αὐδὲν λογισάμενος· ὅθεν πᾶσιν ἐβόας· Ἀγαπήσατε τὸν Θεόν, καὶ εὐρήσετε χάριν αἰώνιον· μηδὲν προτιμήσατε τῆς ἀγάπης αὐτῆ· ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆ, εὐρήτε ἀνάπαυσιν μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων· οὐ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, φίλαξον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρῥαγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῶν ἀσκητῶν ἀρχηγός, γεγεννημένος, καὶ ἀήττητος πρόμαχος· παθῶν γὰρ ἐκτέμνων ῥίζας, καὶ τῶν δαιμόνων ὁρμαῖς, ὑποστάς ἀνδρείως ἐθρίαμβευσας, αὐτῶν τὴν ἀσθενείαν, καὶ ψυχόλεθρον πλάνησιν· τὴν τοῦ Σταυροῦ δὲ, τῆ Σωτῆρος ἐνέργειαν, καὶ ἀνίκητον, ἐφανέρωσας δύναμιν· ἦν καὶ περιζωσάμενος, ἐνίκησας ἅπαντας, τοὺς ἀθετοῦντας τὴν θείαν, διὰ σαρκὸς ἐπιφάνειαν, Χριστῆ· ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Στύλος φωτειδῆς ἀρεταῖς, ἐστηριγμένος, καὶ νεφέλη σκιαζούσα, ἐγένου τοῖς ἐν ἐρήμῳ, πρὸς ἕρανὸν ἀπὸ γῆς, τῶν Θεῶν ὁρώντων προηγούμενος, Σταυροῦ βακτηρίᾳ, τὴν τῶν παθῶν ῥήξας θάλασσαν· τὸν νοητὸν δὲ, Ἀραλὴν τροπώσας, ἀνεμπόδιστον, τὴν ἕρανιον ἀνοδόν, εὐρες Θεομακάριστε, καὶ κληρὸν ἀκήρατον, σὺν Ἀσωμάτοις τῷ θρόνῳ, περιχαρῶς παριστάμενος, Χριστοῦ· ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος.

Χαίροις ἀγγελικαῖς ὁμιλῶν, χοροστασίαις ἐν ὑψίστοις Ἀντώνιε· τὸν βίον γὰρ τούτων Πάτερ, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, ἀρετὴν ἀσκήσας πεπολίτευσας, φανεῖς καθαρῶτατον, ἀκηλίδωτὸν ἔσοπτρον, ἀκτινοβόλους, ἀστραπαῖς εἰσδιχόμενον, τὰς τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου πανόλβις· ὅθεν καταυγαζόμενος, ἐώρας τὰ μελ-

λντα, πάντα προλέγων ἐκ θείας, φωτοφανείας
μυούμενος, Χριστοῦ ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν δοθῆναι, τὰ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Συκεώτου.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε
τιμῶμεν. Ἀντώνιε· διὰ σὲ γὰρ τὴν τρίβον,
τὴν ὄντως εὐθείαν, πορεύεσθαι ἐγνώμεν. Μακά-
ριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ
θριαμβεύσας τὴν δύναμιν. Ἀγγελῶν συνόμιλε,
τοῦ Παύλου συμμέτοχε τοῦ Θηβαίου· μεθ' ὧν
πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως
συλλαβοῦσα σαρκί, Μητέρα Θεοῦ τοῦ Ὑ-
ψίστου, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις, δέχου Παν-
άμωμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα, καθαρισμόν τῶν
πταισμάτων. Νῦν ταῖς ἡμῶν ἰκεσίας προσδε-
χομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν ταῖς τρόποις μιμούμε-
νος, τῷ Βαπτιστῇ εὐθείαις ταῖς τρίβοις
ἐπόμενος, Πάτερ Ἀντώνιε, τῆς ἐρήμου γέγονας
οἰκιστῆς, καὶ τὴν οἰκουμένην ἐστήριξας εὐχαῖς
σου· διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν ψυχὴν σου δεσμεύσας πῶθω Χριστοῦ, τὰ
γεῶδη μισήσας πάντα σαφῶς, νυλίσθης
Πάτερ Ὅσιε, ἐν ἐρήμοις καὶ ὄρεσι· τοῦ γνω-
στικοῦ γὰρ ξύλου, γευσάμενος ἐνδοξε, ὡς ἐξ ἀ-
δύτων μύστης, ἀγγελικῶς διέλαμψας· ὅθεν καὶ
τὸν γνόφον, διαβάς τῆς σαρκός σου, τὸ σκότος
ἐδίωξας, τῶν δαιμόνων μακάριε, Μοναζόντων
ὁ πρόκριτος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτά-
ζουσι πῶθω, τὴν ἀγίαν μνήμη σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλ-
λαβῶσα ἀφλέκτως Μητέρα Θεῆ, ἀφράστως
ἀπεκύησας, τὸν τὰ πάντα ποιήσαντα· καὶ ἐν
ἀγκαλαῖς ἔσχες, τὸν πάντα κατέχοντα· καὶ
ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν κόσμον ἐκτρέφοντα·
ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ρυσθῆναι
πταισμάτων με, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ
προσώπου τοῦ Κτίστου με. Δέσπονα Παρθένε

ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε παράσχου μοι
καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις Πανάχραντε.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Ἀσκητὴν τοῦ Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν,
ὡς νεκρώσαντα πάσας τὰς προσβολὰς
τῶν παθῶν, δὲ ἐγκρατείας καὶ στεργῆς ὑπο-
μονῆς ἀληθῶς, καὶ καταισχύναντα σφοδρῶς,
τῶν ἀντίπαλον ἐχθρόν, καὶ πάσας τούτου ἐ-
πάρσεις· καὶ νῦν πρεσβεύοντα τῷ Κυρίῳ, ἐλεη-
θῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος ἢ προε-
κήρυξαν πάντες οἱ δικαιοτάτοι, καὶ ὁ
Προφήτης Δαυὶδ, Ὅρος ἀλάξευτον, καὶ Δαυὶδ
ὁ μελωδός, σὺν Μωϋσεῖ καὶ ταῖς λοιποῖς, Βά-
ταν καὶ Στάμνον καὶ Ῥάβδον, Νεφέλην Πύλην
καὶ Θρόνον, καὶ μέγα Ὅρος ἀναδειχθεῖσαν ἡμῖν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοὺς Σοφύβους τοῦ βίου καταλιπὼν, τὸν
σταυρόν σου ἐπ' ὧμων ἀναλαβὼν, ὄλον ἀ-
νατέθεικας, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· καὶ σαρ-
κὸς ἔξω Πάτερ, καὶ κόσμου γενόμενος, τοῦ Ἀ-
γίου γέγονας, συνόμιλος Πνεύματος· ὅθεν καὶ
πρὸς ζῆλον, τοὺς λαοὺς διεγείρων, ταῖς πόλεις
ἐκένωσας, ταῖς ἐρήμους ἐπόλισας Θεοφόρε Ἀν-
τώνιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πται-
σμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, ταῖς ἐορτάζουσι·
πῶθω, τὴν ἀγίαν μνήμη σου.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ φωτὶ λαμπόμενος, τῷ ἀπροσίτῳ, ὡς ἀ-
σὴρ ἐξέλαμψας, ἐν ταῖς ἐρήμοις, διδαχαῖς,
καταφωτίζων Ἀντώνιε, τοὺς ἀδιστακτῶ ψυχῇ
προσιόντάς σοι. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Επελεύσει Πνεύματος τοῦ Παναγίου, τοῦ
Πατρὸς τὸν σύνθρονον, καὶ ὁμοούσιον φω-
νῆ, Ἀγνή Ἀγγέλου συνελabes, Θεοκυῆτορ, Ἀ-
δάμ ἢ ἀνάκλησις.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῆ Ὁαίθ' αὐτῆ.
Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Πᾶσα πνεή.

Εὐαγγέλιον Ὁσιακόν. Μετὰ τὸν Ν'.

Δόξα, Ταῖς τοῦ σου Ὁσίου.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Οσὶε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ
φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σε, δι' ὧν ἐν.

τοῖς οὐρανοῖς, εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου εἰς ε΄. καὶ τοῦ Ὁσίου, εἰς η΄. οὐ ἢ ἀκροστιχίς.

Ἀντώνιον τὸν θεῖον εὐφημεῖν θέμις. Θεοφάνης. Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Αθανασίας καὶ ζωῆς λαβόμενος, τῆς αἰώνου σαφῶς, καὶ τριλαμποῦς αἴγλης, Πάτερ ἐμφορούμενος, τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, τὴν ζοφώδη ψυχὴν μου, καταυγασθῆναι δυσώπησον, ὅπως ἐπαξίως ὑμνήσω σε.

Νέος ὑπάρχων ἡλικία σώματος, καινὴν ὁδὸν ἀρετῆς, ἀναλαβὼν ταύτην, ἀκινδύνως ὠδευσας, νόμῳ καινῷ πειθόμενος, τοῦ Σωτῆρος Τρισμάκαρ, καὶ ζωηφόροις προστάγμασι, τοῦ Εὐαγγελίου ἐπόμενος.

Τῇ τρισηλίῳ λαμπηδόνι Πάνσοφε, καταλαμπόμενος, τὸ δυσμενὲς μάκαρ, τῶν δαιμόνων φρύαγμα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ χείματα, αἰκισμῶν τε τοὺς πόνους, ἀράχνης δίκην διέλυσας, θεῖω πυρακτούμενος ἔρωτι. Θεοτοκίον.

Ὁς Θεοῦ Μήτηρ παρρησίαν ἔχουσαν, πρὸς τὸν τεχθέντα ἐν σοῦ, μονογενῆ Λόγον, τὸν Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συμφυῆ τῷ Πνεύματι, δυσωπούσα μὴ παύσῃ, κινδύνων σῶσαι Πανάμωμε, τοὺς σὲ Θεοτόκον δοξαζόντας.

Καταβασία· Χέρσον ἀβυσσοτόκον. Ὡδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχαῖς.

Νευρωμένῳ λογισμῷ, καὶ σταθηρᾷ διανοίᾳ τῶν παθῶν καταμαράνας τὴν φλόγα, ἀπαθείας τὴν φαιδραὴν, κατασολῆν Ἀντώνιε, περιεβάλλου Πάτερ, καὶ σωτηρίου ἰμάτιον.

Ισχυροτάταις προσβολαῖς, δαιμόνων, δρασηνομένων, καὶ θηρίων τὰς μορφὰς μιμουμένων, κατεφρόνησας αὐτῶν, τῆς ἀσθενοῦς δυνάμεως· τὸν κραταῖον γὰρ εἶχες, ἐν τοῖς πολέμοις συλλήπτορα.

Ὁς θεοφόρος τὰς ἀρχαῖς, τῆ σιότητος καὶ ἐξουσίας, θριαμβεύσας ἐγκρατεία συντόνω, τροπαιῆχος νικητῆς, Ἀντώνιος ἐγένετο, τῶν Ἀσκητῶν ἡ δόξα, καὶ Μοναζόντων τὸ καύχημα.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένον με τὸν νῆν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ σὲ φανερωθείσης τῷ κόσμῳ, ἐξανάστησον Ἀγνή, καὶ πρὸς ζωὴν ὁδήγησον, ἢ τοῦ θανάτου πύλας, λύσασα μόνῃ τῷ τόκῳ σου.

Καταβασία· Τὸ στερέωμα τῶν ἐπὶ σοί.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἄρας Σοφέ, καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους ἀκολουθῶν, τὸν νοῦν οὐχ ὑπέστρεψας, ἐν τῷ κόσμῳ θεόσοφε· ἀλλ' ἐγκρατείας πόνας, τὰ πάθη ἐνεκρωσας, καὶ ναὸν ἠτοίμασας, σαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· ὅθεν χαρισμάτων, ἀμοιβὴν ἐκομίσω, ἰᾶσθαι νοσήματα, καὶ διώκειν τὰ πνεύματα, θεοφόρε Ἀντώνιε. Πρέσθευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, ταῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὁς πανάμωμος Νύμφη τοῦ Παιτοῦ, ὡς ἀπειρανδρος Μήτηρ τοῦ Αὐτρωτοῦ, δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ Παρακλήτου Πανύμνητε, ἀνομίας με ὄντα, αἰσχρὸν καταγώγιον, καὶ δαιμόνων παίγιον, ἐν γνώσει γεγόμενον, σκεῦσον καὶ τῆς τεύτων, κακουργίας με ρύσαι, λαμπρὸν οἰκητήριον, δι' ἀρετῆς ἀπαρτίσασα, Φωτοδόχε ἀκήρατε· δέωξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἄνω μεθεξέως ἀξίωσον, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου προσθείαις σου.

Ὡδὴ δ΄. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Τῶν ἀρετῶν, κλίμακι θεῖα χρησαίμενος, πρὸς τὸ ὕψος, Πάτερ ἀναβέθηκας, καὶ τὸν Θεὸν εἶδες ἐπ' αὐτήν, ἐπεστηριγμένον, καὶ δωρεαῖς διανεμόντα, χειρὶ πλουσιωτάτη, τοῖς πιστῶς μελωδοῦσι· Τῇ δυνάμει σε δοῦσα Φιλάνθρωπε.

Ὁλος Θεῷ, καθιερωθῆς Ἀντώνιε, μόνος μόνω, πάνσοφε ἐνούμενος, δι' ἀρετῆς, καὶ καθομιλῶν, καὶ θεοφανείας, ὡς καθαρὸς ἀξιούμενος· τῆς γῆς καὶ τῶν γηίνων, ἀποστάς γὰρ ἀξίως, τὴν οὐράνιον εὖρες ἀπολαυσιν.

Νῆν καὶ ψυχὴν, κεκαθαρμένον Ἀντώνιε, τὴν ἀπάτην, Πάτερ τὴν ψυχέλευθρον, καὶ μηχαναῖς, δόλους τε πικροὺς, καὶ τὰς φαντασίας, τῶν δυσμενῶν ἐφανέρωσας· παθῶν γὰρ ἐδιδάχθης, καὶ μαθῶν ἐκδιδάσκεις, Μακαζόντων τῶν πλήθι Πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σὲ, τὸν σαρκωθέντα δυσώπησον, τὸν ἀτρέπτως, ὃ ἦν διαμείναντα, καὶ φυσικῶς, ἴσον τῷ Πατρὶ, καὶ σοὶ τῇ Τεκνίῃ γεγόμενον ὁμοσίον, συγχώρησιν πταισμάτων, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, τοῖς ὑμνοῦσί σε πίστει δωρήσασθαι.

Καταβασία· Ἐκάλυψεν οὐρανοῦς.

Ὡδὴ ε΄. Ἴνα τί με ἀπίσω.

Ενοικούντά σοι ἔχων, τὸν τὰ πάντα βλέποντα Θεὸν μακάριον, ἐκδιδάσκοντά σε, καὶ φωτίζοντα καὶ συνετιζοντα, τῶν ψυχῶν.

Τρισμάκαρ, τῶν καθαρῶν καὶ μακαρίων τὰς ἀνόδους ὁρᾶν κατηξίωσαι.

Γαμάτων σοι χάριν, κατὰ νοσημάτων ποικίλων δεδώρηται, καὶ κατὰ πνευμάτων, ἀκαθάρτων Χριστὸς ἐξουσίαν Σοφεί· τὴν γὰρ φύσιν Πατέρα, νεκρικῶς τῶν ὑπὲρ φύσιν, χαρισμάτων μετέσχεσ τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Οὶ σὲ τεῖχος πλουτοῦντες, καὶ τῇ προστασία σου περιφρουρούμενοι, τῇ σῇ Δείᾳ δόξῃ, ἐγκαυχώμενοι σὲ μακαρίζομεν· σὺ γὰρ Παναγία, τὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν πηγάζεις, εὐφροσύνην τε καὶ ἀγαλλίασεν.

Καταβασία· Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

ᾠδὴ ε΄. Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν.

Νόμιμον ἀθλητικῶς, πολιτεία ἀπαλῶν ἐξ ὀνύχων, ἀναλαβὼν Θεόφρον, μέχρι τέλους διέσωσας, καὶ ὡς Δεῖθς ἀριεὺς, στέφανον εἴληφας, τὸν τῆς νίκης, παρὰ τῶ πάντων Βασιλεύοντος.

Εχόντες πρὸς τὸν Θεὸν, πρεσβευτὴν σε δυνατώτατον Μάκαρ, καὶ κοινωνὸν φροντίδων, καὶ προστάτην καὶ πρόμαχον, καὶ μεσίτην εὐμενῆ, πάντων σωζόμεθα τῶν κινδύνων, καὶ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Υψώσας παναληθῶς, τὴν πεσοῦσαν τῶν ἀνθρώπων ἔσσαν, τὸν ἐν μορφῇ τῇ Δείᾳ, καὶ Πατρός ἐν ἰσότητι, καθορώμενον Υἱόν, τὸν ἀναλλοίωτον Θεοτόκε, ἄνευ σποράς κυφορήσασα.

Καταβασία· Ἐβόησέ σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοὺς βιωτικούς, δορυβούς ἀπώσαμένους, ἠσυχαστικῶς, τὸν βίον ἐξετέλεσας, τὸν Βαπτιστὴν μιμούμενος, κατὰ πάντα τρόπων Ὁσιώτατε· σὺν αὐτῷ οὖν σε γεραίρομεν, Πατέρων Πατέρα Ἀντώνιε.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς τῆ Χριστοῦ φωνῆς ἐπακηύσας, ἐπορευθῆς ὀπίσω τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν, γυμνός τῆ βίβη γενόμενος, καὶ ἀπορρίψας φροντίδας πάσας τῶν χρημάτων, κτημάτων, καὶ οἰκετῶν σου, καὶ ἀδελφῆς τὴν σοργὴν, Θεοφόρε Ἀντώνιε· καὶ μόνος ἐν ταῖς ἐρήμοις, τῷ Θεῷ ὁμιλῶν καθαρῶτατα, γνώσεως χάριν εἴληφας· ἦν μοι πέμψον ὑμνεῖν σε μέλλοντι, Πατέρων Πατέρα Ἀντώνιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου.

Στίχοι.

Ἔχει τι μεῖζον οὐρανὸς καὶ τῶν Νῶων,
Ἐξάρχον Ἀντώνιον, Ἀσκητῶν ἔχων.

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ Ἀντώνιον ἔνθεν ἄειραν.

Οὗτος τὸ μὲν γένος ἦν Αἰγύπτιος, ἐκ πατέρων καὶ προγόνων τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν δεδιδαγμένος. Ἠκμασαι δὲ ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, καὶ παρέτεινε μέχρι καὶ τοῦ εὐσεβοῦς Βασιλέως Κωνσταντίνου, καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ. Ἐπιθεὺς δὲ ἑαυτὸν τῇ ἀσκητικῇ ἀγωγῇ, τοσοῦτον ὑπερέβαλε πάντας, ὡς ὑπετύπωσις εἶναι τῶν ἀρετῶν. Καὶ τὸ παράδοξον, ἔτι καὶ πρῶτος, ἢ κομιδῇ μετ' ἄλλων, τῆς ὑπὲρ ἀνθρώπων ταύτης πολιτείας γέγονεν ἀρχηγός, καὶ μόνος σχεδὸν εἰς τὸν ἀκρότατον ἠλάσεν ἔρον, ὡς ἡ περὶ αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ. Ἀλλὰ τὰ διαβεβημένα περὶ αὐτοῦ πᾶσι περιττὸν ἐπεκδιηγεῖσθαι. Τοσοῦτον δὲ ἀναγκαῖον εἰπεῖν, ἔτι ἐν θνητῷ σώματι τοῦ σώματος ἀπανίστατο, καὶ τὰς τῶν ψυχῶν ἀνόδους ἐώρα, καὶ τοὺς ταύτας εὐθύνοντας δαίμονας, ὃ τῆς νοεράς καὶ ἀσωμάτου φύσεως ἴδιον. Ζήσας δὲ πρὸς τοῖς ἑκατὸν ἔτη πέντε, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ. Ὁ δὲ βίος αὐτοῦ συνεγράφη ὑπὸ τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου, Ἐπισκόπου Ἀλεξανδρίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Ἀντωνίου τοῦ Νέου, τῆ ἐν τῇ Σκήτῃ τῆς Βερρόϊας ἀσκήσαντος.

Στίχ. Ἀντώνιον δὲ τὸν Νέον, ποῦ τακτέον,

Εἰ μὴ παρ' αὐτῷ τῷ παλαί Ἀντωνίῳ;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Ἀχιλλᾶς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὀπλοῖς Ἀχιλλεὺς τὰς κάτω πορθεῖ πόλεις.

Ἰόνοις Ἀχιλλᾶς τὴν ἄνω πλουτεῖ πόλιν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Φαίλαι πεφύκασιν, τῶν ἀρωμάτων αἰσιαγόνες σφ, ἀρετῶν εὐωδίας, καὶ σωτηρίας ἀρωματίζουσαι, ὡς ἐκ λειμῶνος, τοῖς πόθῳ κραυγάζουσιν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Η χάρις τοῦ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου σοὶ ἐνοικήσασα, τῶν πνευμάτων διώκτην, τῆς ποικιλίας Πατέρα εἰργάσατο, καὶ Μοναζόντων ἀλείπτῃν κραυγάζοντα· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, καὶ παναγίαν ἀνευφημήσωμεν· δι' αὐτῆς γὰρ ἡ χάρις, ἡμῖν πηγάζει τῶν ὑπὲρ νοῦν δωρεῶν, ὡς ἐκ χειμάρρου τῆς Δείας χρηστότητος· ἦν εὐσεβεῖ λογισμῶ, νῦν μακαρίσωμεν.

Καταβασία· Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα.

ᾠδὴ η΄. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Εν προσευχαῖς τὸ ἀγρυπνον, ἐν νηστεύματι τὸ εὐτονον, τὸ καρτερικόν, ἐν πειρασμοῖς

κτησάμενος, νοός καθαρότητι, ἐπὶ τῆς γῆς ὡς Ἀγγελος, πεπολιτευμένος, τῷ Θεῷ ἀκεβόας· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἰσρεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ικετηρίαῖς Ὅσιε, καὶ δεήσεσι χρώμενος, σὺ διηνεκῶς, πρὸς τὸν Θεὸν ἀνέδραμες, πρὸς ὕψος μετάρσιον, τοὺς τῶν δαιμόνων βρόχους φυγών· ἐλευθερωθεὶς δὲ, τῆς αὐτῶν τυραννίδος, Θεόφρον ἀναμελπεῖς· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νέος Μωσῆς γενόμενος, ἐν ἐρήμῳ τὸ τρόπαιον, κατὰ τῶν ἐχθρῶν, καὶ πολεμίων ἕστησας, λαοῦ προηγούμενος, τῶν Ἀσκητῶν συστήματος, τοῦ ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ σεμνῇ πολιτεία, βρωῖντος· Τὸν Δεσπότην, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Θεογεννητορ Πάναγνε, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τῆς ἀμαρτίας, ταῖς οὐλαῖς ἐξάλειψον, πηγαῖς ἀποσμήχουσα, ταῖς ἐκ πλευρᾶς τοῦ Τόκου σου, καὶ τοῖς ἐξ αὐτῆς, ἀποκαθαίρουσα ρεῖθροις· πρὸς σέ γὰρ ἀνακράζω, καὶ πρὸς σέ καταφεύγω, καὶ σέ ἐπικαλοῦμαι, τὴν Κεχαριτωμένην.

Καταβάσια· Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες.

Ὦδὴ Δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Επέστη ἡ φωσφόρος σου Ἑορτή, παμμακάριστε Πάτερ Ἀντώνιε, πλήρης χαρᾶς, πλήρης εὐφροσύνης πνευματικῆς, πλήρης Ἁγίου Πνεύματος, πλήρης εὐωδίας καὶ φωτισμοῦ· καὶ νῦν σε κεκτημένοι, ἀσκήσεως κανόνα, καὶ νομοθέτην ἀγαλλόμεθα.

Μὴ παύση ἱκετεύων τὸν Λυτρωτὴν, πανσεβάσμιε Πάτερ δωρήσασθαι, τοῖς εὐλαβῶς, μνήμην σου τελουῖσι τὴν ἱεράν, τὴν τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, τὴν τῶν χαρισμάτων διανομήν, τὴν θείαν προστασίαν, ψυχῶν τὴν σωτηρίαν, καὶ αἰώνιαν ἀπολύτρωσιν.

Ισάγγελος βιώσας ἐπὶ τῆς γῆς, τὴν ἰσάγγελον εὐρες φαιδρότητα· τῆς γὰρ αὐτῶν, θεοειδεσάτης μαρμαρυγῆς, ἐν μετουσίᾳ γέγονας, οἷς καὶ συναγάλλη διηνεκῶς, ὡς ἔνθεος Προφήτης, ὡς Μάρτυς σεφηφόρος, ὡς Μοναζόντων ἀκροθίνιον. Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Παρθένε δίχα σποράς, τὸν τὰ σύμπαντα δημιουργήσαντα, Λόγον Θεοῦ, ἄνευ θελημάτων τῶν τῆς σαρκός· ἄγευ φθορᾶς δὲ τέτοκας, ἄνευθεν ὠδίνων τῶν μητρικῶν· διό σε Θεοτόκον, καὶ γλώσση καὶ καρδίᾳ, ὁμολογῶντες μεγαλύνομεν.

Καταβάσια· Θεοτόκε ἡ ἐλπίς.

Ἐξαποστειλάριον· Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Καινήν ὁδὸν καὶ ἄτριπτον, ἀνθρώποις ἐκ νεότητος, ἀκαλαβῶν Θεοφόρε, ταύτην θερμαῖς ἕως τέλους, ἀνεπιστρόφως ὠδεύσας, νόμῳ καινῷ πειθόμενος, Χριστοῦ, καὶ πρώτος πέφηνας, καθηγητῆς τῆς ἐρήμου, καὶ Μοναζόντων ἀκρότης.

Ἔτερον· Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Φωστήρ φωστήρων γέγονας, Μοναστῶν δὲ ἀλείπτης, καὶ ἀρχηγός Ἀντώνιε, ἀκουμένης τὸ κλέος, διδάσκων οἷα γενναῖος, στρατηγέτης ἄριστα, ταῖς τῶν δοκίμων ἐφόδους, μὴ προεῖσθαι ἀρωγόν, κεκτημένους τὸν Χριστόν, τῆς πλάνης τὸν καθαιρέτην.

Ἔτερον, ὅμοιον.

Εν σώματι διατελῶν, τῶν Ἀγγέλων τὸν βίον, ὑπέλθες ὡσπερ ἄσαρκος, καὶ τῷ κόσμῳ ἐδείχθης, φωστήρ ἀειλαμπέστατος, καὶ τοῖς πᾶσιν ἐδείξας, Ἀντώνιε Θεοφόρε, Μοναζόντων τὸ κλέος, Ἀσκητῶν ἢ καλλονῆ, καὶ τῶν Πατέρων ἡ δόξα. Θεοτοκίον.

Ελπίς τοῦ κόσμου ἀγαθῆ, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν σὴν ἀμαχον Δέσποινα, προστασίαν αἰτέμεν, οἱ θλίψεσι συσχεθέντες, καὶ κλυδωνιζόμενοι, τοῦ βίου ταῖς τρικυμίαις· στῆσον αὔρας τῶν παθῶν, καὶ λιμένα εἰς Θεοῦ, ἐμβίβασον θελημάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Οσὶε Πάτερ Ἀντώνιε, σὺ τὸν ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ, ἐπὶ ὤμων ἀράμενος, τῷ Σταυρῷ τὴν ἔπαρσιν, τοῦ Σατᾶν καταθέβληκας, καὶ ταῖς ἐρήμοις, πόλεις ἀνεδείξας, διὰ τῆ τροπῆς τῆς πολιτείας σου· Ὁ Παμμακάριστε, Ἀσκητῶν τὸ καύχημα· διὸ Χριστὸν, ἀπαύστως ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Οσὶε Πάτερ Ἀντώνιε, διὰ τὴν ὄντως ζωὴν, ἐν τῷ μνήματι κέκλεισαι, μηδὲ ὀλως προέμενος, προσβολᾶς τοῦ ἀλάστορος, ταῖς μετὰ κτύπων καὶ κρότων Ὅσιε· ταῖς δὲ εὐχαῖς σου, ταύτας ἠδάψισας· Ὁ καρτερόψυχε, τῆς ἐρήμου πρώταρχε· διὸ καὶ νῦν, πάντες σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Πίστει συνελθόντες πάντες σε, ὡς Ἀσκητῆς τῆς Χριστοῦ, σὲ τιμῶμεν Ἀντώνιε· γεγηθῶς γὰρ ὠδεύσας, ἐν ἐρήμοις σαφέστατα, καθηγητῆς τε ταύτης ἐγένου πιστός· ὅθεν σοι πάντες, ἡμεῖς κραυγαζόμεν· Ὁ παμμακάριστε, Μοναστῶν τὸ καύχημα, τῷ Λυτρωτῇ, ἀπαύστως ἱκέτευε, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Πάτερ Πατέρων Ἀντώνιε, τῇ ἀκορέσῳ στοργῇ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῷ ἔρωτι, τὴν ψυχὴν κινούμενος, ἐν ἐρήμοις ἐζήτησας, αὐτὸν θορύβους, ἐκκλίνας ἅπαντας· καὶ μόνος τούτῳ, μόνῳ ὠμίλησας, νοῦ ἐνούμενος, καὶ φωτὸς πληρέμενος ὧ καὶ ἡμῶν, ταῖς ψυχαῖς καταύγασον, τῶν ἀνυμνούντων σε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄. Ἀνατολίου.

Οὐρανοδρόμῳ ἐπιβάς ὀχήματι Θεσπέσιε, τῶν ἀρετῶν κατέλαβες, τὴν ἀκρόπολιν δι' ἀσκήσεως, ἐκ τῆς ἐρήμου πολεύων, τῆς ἄνω Ἱερουσαλὴμ τὰ ὑπερκόσμια· καὶ τῶν ἐκ πόνων ἀγώνων, ἀξίως τὰ γέρα κομισάμενος, ταῖς οὐρανίαις συναγάλλη, Ταξιαρχίαις Παμμακάριστε, τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν κληρονόμος, καὶ τῆς Βασιλείας οἰκῆτῳ γενόμενος. Ἄλλὰ πρέσβευε Θεοφόρε Ἀντώνιε, τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, ταῖς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὡδὴ γ' καὶ ε'.

Τῆ ΙΗ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ μεγάλων Ἀρχιεπισκόπων Ἀλεξανδρείας, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προομιαικὸν, στιχολογοῦμεν τὴν ἀστάσιον τοῦ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου,

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Διωγμοὺς ἐκαρτέρησας, καὶ κινδύνους ὑπέμεινας, θεορρήμον Ὅσιε Ἀθανάσιε, ἕως τὴν πλάνην ἐξώρισας, Ἀρεῖν τὴν ἄθεον· καὶ τὴν Ποίμνην τῆς αὐτῆ, ἀσεβείας διέσωσας, ὁμοούσιον, τῷ Πατρὶ δογματίζων τὸν Υἱὸν τε, καὶ τὸ Πνεῦμα ὀρθοδόξως, Ἱεουργε παμμακάριστε.

Αστραπαῖς τῆ κηρύγματος, τῆς ἐν σκότει ἐφώτισας καὶ τὴν πλάνην ἅπασαν ἀπεδίωξας, προκινδυνεύων τῆς Πίσεως, σεβρὲ Ἀθανάσιε, ὡς Ποιμὴν ἀληθινός, ὡς ἐδραΐωμα ἄσεισον, παναοίδιμε, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας· διὰ τοῦτο συνελθόντες σε τιμῶμεν, μελωδικῶς ἀγαλλόμενοι.

Αρετὴν πᾶσαν ἤσκησας, ἐπιμόνως Θεόπνευστε· καὶ χρισθεὶς τῷ Πνεύματι χρίσμα ἅγιον, Ἱεουργὸς ἱερώτατος, σαφῶς ἐχρημάτισας, καὶ Ποιμὴν ἀληθινός, καὶ τῆς Πίστεως πρόμαχος· ὅθεν ἅπασα, Ἐκκλησία δοξάζει σε τὴν μνήμην, ἱερῶς ἐπιτελοῦσα, καὶ τὸν Σωτῆρα δοξάζουσα.

Τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου, ὁμοία.

Τοῖς πυρίνοις σου δόγμασι, τῶν αἱρέσεων ἅπασα, φρυγανώδης φλέγεται ὕλη Πάνσοφε· τῶν νοημάτων ταῖς βάθεισι, βυθίζεται στρατεύμα, ἀπειθούντων δυσσεβῶν· τοῖς δὲ δόγμασι Κύριλλε, τῆς σοφίας σου, καλλωπίζεται Μάκαρ καθ' ἐκάστην, τῶν πιστῶν ἡ Ἐκκλησία, μεγαλοφώνως τιμῶσά σε.

Εὐφραδία τῶν λόγων σε, ἱερώτατε Κύριλλε, Ἐκκλησία ἅπασα ὠραῖζεται, καὶ εὐσεβῶς καλλωπίζεται, ὠραίοις ἐν κάλλεσι, καὶ τιμᾷ σε ἱερῶς, τὴν ἀγίαν καὶ εὐσημον, μνήμην ἔνδοξε. Ὀρθοδόξων τὸ κλέος, τῶν Πατέρων, κορυφαῖε τῆς Σονόδου, τῆς Παναγίας ὑπέρμαχε.

Τῆς Χριστοῦ ἀπεδίωξας, νοητοὺς λύκους Κύριλλε, Ἐκκλησίας σκίμπωνι (*) τῶν δογμάτων σου· καὶ ταύτην κύκλω ἐτείχισας, λόγων ὀχυρώμασι, παραστήσας τῷ Χριστῷ, ἀσινῆ καὶ ἀλώβητον· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Κυρίλλου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ιεραρχῶν τοὺς Ἀρχηγούς, Πατριαρχῶν τοὺς ἀκραιμόνας, καὶ παμφαεῖς φωστῆρας τῆς Οἰκουμένης, τῶν ἐννοιῶν τοῦ Χριστοῦ τοὺς ἐκφάντορας, συνελθόντες ὧ φιλέορτοι, πνευματικοῖς ἐγκωμίοις αἰνέσωμεν λέγοντες· Χαίροις σοφὲ Ἀθανάσιε, ἐπώνυμε τῆς ἀθανασίας, ὁ τὸν ληρώδη Ἄρειον, καθάπερ λύκον, ἐκσφενδονήσας τῆς ποιμνῆς τοῦ Χριστοῦ, τῇ ἐλαστικῇ σφενδόνῃ τῶν θεοσόφων δογμάτων σε. Χαίροις ἀστήρ παμφαέστατε, ὑπέρμαχε τῆς Ἀειπαρθένου, ὁ στεντορίως αὐτὴν Θεοτόκον, ἐν μέσῳ τοῦ ἐν Ἐφέσῳ ἱεροῦ Συλλόγου, ἀνακηρύξας λαμπρῶς, καὶ τῶν Νεστορίου ληρημάτων κατὰ φαιρέτα, παμμακάριζε Κύριλλε. Χαίρετε θεολογίας πηγαί, θεοσοφίας ποταμοὶ αἰένναοι, καὶ βρύσεις δέξας γνώσεως. Ἄλλ' ὧ Πατέρες τρισὸλβιοι, μὴ παύσησθε πρεσβεύοντες Χριστῷ.

(*) Γράφεται καὶ σκίπωνι, καὶ ὀρθότερον σκίπωνι παρα τὸ σκῆπτρον, ράβδος, βακτηρία.

ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων ἡμῶν,
τὴν πανίερον καὶ θείαν πανήγυριν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς
μὴ ἀνυμνήσει σοι τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ
γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονο-
γενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προῆλθεν, ἀ-
φράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ
φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, ἐκ εἰς δυά-
δα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων
ἀσυγχύτως γκωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, Σεμνή
καμμακάριστε, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας,
καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Ζήτηε αὐτὰ εἰς τὴν λ'. τοῦ παρόντος.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,

Ἦχος α'. Γερασίμου Ἀλεξανδρείας.

Η σοφία τῆ Θεῆ, τὰς ἐν κόσμῳ θλίψεις, καὶ
τὰ τῶν ἐχθρῶν παλαιήματα, ὡς χωνευτή-
ριον τίμιον ἠτοιμάσατο, ἐν ᾧ τὸ καθαρώτατον
χρυσίον, Ἀθανάσιον τὸν πάνσοφον Ἱεράρχην,
τὸν Ἀλεξανδρείας λαμπρότατον φωστῆρα, ἀξιο-
πρεπῶς ἐδοκίμασε· καὶ ἀξίαν εὐραμένη, ὡς
δακτύλιον δεξιᾶ τῆ ἀγία κατεσκεύασε. Διὸ καὶ
τὴν μακαρίαν αὐτῆ ψυχὴν, ὡς νύμφην ἰδίαν ἐ-
κυμφεύθη, ταύτη εὐφραينوμένη εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ αὐτός.

Η σοφία τοῦ Θεοῦ, τὴς ἑαυτῆς θησαυρῆς, ἐν
τῷ Κυρίλλῳ κατέκρυψε· διὰ μηκέτι γῆν
διαρύξαντες, φθορᾶς θησαυρῶν φροντίσωμεν,
καὶ τούτοις πλετισθῆναι ἀπεύσωμεν· πρόσκαιρον
γὰρ τὴν ἀπόλαυσιν ἔχομεν τῶν δὲ τῆς θεοσοφίας
θησαυρῶν Κυρίλλου τῆ τρισμάκαρος αἰωνίως ἀ-
παλαίαντες, ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν φυλάξωμεν.

Ὁ αὐτός.

Η σοφία τῆ Θεοῦ, ἄνθρωπον ἐν ἀρχῇ ἐπλα-
σεν, ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος αὐτὸν συνη-
σαμένη, ἐν ᾧ τὰ πάντα τεθαύμασε· ἀλλ' ἐν τῇ
καινῇ ἀναπλάσει, ἄνθρωπον Θεῷ ἠρόματα, οὐ
τὴν ἀρρήτον καὶ δυσερμηνευτον ἐνωσιν, παρέ-
δωκαν ἡμῖν, οἱ Χριστοῦ τῆ Θεῆ ἡμῶν ἐρωϊάται
Διδάσκαλοι, τὴν ἐν τῷ Υἱῷ μίαν τοῦ συνθέτου
ὁμολογοῦντες ὑπόστασιν, καὶ δύο ταῖς θελήσεις,
ἐν αὐτῇ τῇ μιᾷ ὑποστάσει. Ξένον ἄκαυσμα!
ξένον θείαμα! ξένον ψυχῶν ἀγαλλίαμα!

Ἦχος γ'. Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Η μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας σάλπιγξ, ὁ πο-
λύαθλος Ἀθανάσιος, πρὸς εὐωχίαν σήμερον,
συγκαλεῖται τὴν Ἐκκλησίαν. Φαιδρῶς πάντες
πιστοί, πρὸς τὴν πανήγυριν ὑπακνήσωμεν τοῦ

καλοῦ Ποιμένου, ὕμνοις γεραίροντες τοὺς ἱερούς
αὐτοῦ πόνης· ὅπως ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ, λά-
βωμεν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Τὸ μέγα κλέος τῶν Ἱερέων, Ἀθανάσιον τὸν
ἀήττητον ἀριεῖα, ἱεραπρεπῶς εὐφημήσω-
μεν· οὗτος γὰρ τῆς αἰρέσεως συγκόψας τὰς
φάλαγγας, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, τὰ τῆς
Ὁρθοδοξίας τρόπαια, ἀνεστήσατο καθ' ὅλης
τῆς αἰκουμένης, ἀριθμῶν εὐσεβῶς, τὸ τῆς Τριά-
δος μυστήριον, διὰ τὴν τῶν προσώπων ἰδιότητα·
καὶ πάλιν συνάπτων ἀσυγχύτως εἰς ἓν, διὰ
τὴν τῆς οὐσίας ταυτότητα· καὶ χερουβικῶς
θεολογῶν, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Γερασίμου Ἀλεξανδρείας.

Δεῦτε συνευφρανθῶμεν, πάντες αἱ γηγενεῖς,
ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν σοφωτάτων Διδασκάλων
ἡμῶν, Ἀθανασίου τε καὶ Κυρίλλου· οὗτοι γὰρ,
ὡς ἀξιόθεοι παλαισταί, καὶ πράμαχοι τῆς ἀλη-
θείας πιστάτατοι, ἐχθροῖς τοῖς ἀοράτοις καὶ
όρατοῖς, εὐσεβοφρόνως ἀντέστησαν· διὰ ἐν οὐ-
ρανοῖς, στεφάνοις τῆς ἀθανασίας αὐτοῦς κατέ-
στασαν, ὁ τῶν ἀπάντων Βασιλεὺς. Καὶ νῦν μετ'
Ἀγγέλων χορεύοντες, ὕμνοῦσιν ἀκαταπαύστως
αὐτὸν, τρισαγίοις ἄσμασι, τὸν ἐν Τριάδι ὁμο-
ούσιον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλα-
στήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκε-
τεύωμεν· Πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τῶν Διδα-
σκάλων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ Δυαῖς, τῆς Ἐκκλησίας·
τὰ μεγάλα προπύργια, οἱ στύλοι τῆς εὐ-
σεβείας, ὁ τῶν πιστῶν ἐδρασμὸς, τῶν αἰρετι-
ζόντων ἡ κατάπτωσις. Χριστοῦ οἱ ποιμάνοντες,
τὸν λαὸν θείαις δόγμασι, καὶ ταῖς ποιήταις,
ἀρεταῖς οἱ ἐκθρέψαντες· οἱ τῆς χάριτος, δια-
πύργοι κήρυκες· νόμοις οἱ προεκθέμενοι, Χρι-
στοῦ τῷ πληρώματι· οἱ ἀδηγοὶ πρὸς τὰ ἄνω·
τοῦ Παραδείσου· αἱ εἴσοδοι· Χριστὸν καταπέμ-
ψαι, τὰς ψυχὰς ἡμῶν αἰτεῖσθε τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ Δυαῖς, οὐρανοθάμονες·
ἐπίγειοι Ἄγγελοι, τοῦ κόσμου ἡ σωτηρία,
ἡ τῶν ἀνθρώπων χαρὰ, καὶ τῆς οἰκουμένης οἱ
Διδάσκαλοι· τοῦ Λόγου οἱ πρόμαχοι, ἰατροὶ
ἐπιστήμονες, τῶν νοσημάτων, τῆς ψυχῆς καὶ

τοῦ σώματος· οἱ αἰεττοὶ, ποταμοὶ οἱ τῷ Πνεύματος, λόγοις αἱ καταρδεύσαντες, τῆς γῆς ἅπαν πρόσωπον· οἱ θεολόγοι, αἱ βάσεις, οἱ ὑψηλοὶ οἱ ἔνθεοι. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖσθε τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται.

Χαίροις ἡ ἱερά. Ξυνωρίς, τῷ ἐπιγεῖν ζερεώματος Ἡλίου, ἀκτῖνες καὶ δαδὸν χίμαι, ἐν Τρισηλίου αὐγῆς, τῶν ἐσκοτισμένων ἢ ἀνάβλεψις· τὰ ἀνθη τὰ εὖσσμα, τοῦ Παραδείσου τὰ καλλίστα· ὄντως ὁ Μέγας, καὶ σοφὸς Ἀθανάσιος, θεῖος Κύριλλος· τὰ πυξία τοῦ Πνεύματος· πλάκες αἱ θεοχάρακτοι μαζοὶ οἱ ἐκβλύζοντες, τῆς σωτηρίας τὸ γάλα· τὸ τῆς σοφίας ἀγλαῖσμα. Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δαθῆναι τὰ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Γεραρχῶν τῆς ἀκραίμονας, καὶ παμφαεῖς φωστῆρας τῆς οἰκουμένης, ἐν ὕμνοις τιμῶμεν πιστοὶ, Ἀθανάσιον σὺν τῷ Κυρίλλῳ, καὶ Χριστῷ ἐκβεῖσωμεν χαρμονικῶς· Εὐσπλαγγνε Κύριε, παράσχε τῷ λαῷ σου, ἰκεσίαις τῶν Διδασκάλων, ἄψαιν ἀμαρτιῶν καὶ τὰ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε Παρθένη, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις, δέχου Πανάμωμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα, καθαρισμόν τῶν πταισμάτων. Νῦν τὰς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Εργοῖς λαίψαντες ὀρθοδοξίας, πᾶσαν σβέσαντες κακοδοξίαν, κηκταὶ τροπατοφόροι γεγόνατε· τῇ εὐσεβείᾳ τὰ πάντα πλουτίσαντες, τὴν Ἐκκλησίαν μεγαλῶς κοσμήσαντες, ἀξίως εὐρότε Χριστὸν τὸν Θεόν, εὐχαῖς ἡμῶν, δωρούμενον πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεστειύσασαν τὴν σωτηρίαν, κτλ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου,

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν λειψῶνα τῶν λόγων τῶν Θεοπνεύστων Γραφῶν, τὸν ἡμᾶς ὀδηγοῦντα πρὸς τὴν εὐσεβίαν, τὸν τοὺς ποικίλους πειρασμοὺς ὑπομείναντα, Ἀθανάσιον πιστοὶ, ὡς διδαχθέντες ὑπ' αὐτοῦ, τιμῶμεν κατὰ χρέος· πρεσβεύει γὰρ τῷ Κυρίῳ, ἐλεθῆναι τὰς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος· χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· χαῖρε ἀχείμαστε λιμῆν, καὶ Ἀπειρόγαμε, ἡ τεκῆσα ἐν σαρκί, τὸν Ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλίπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν Τόκου σου.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου,

Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θεῖον ἔδρασμα τῆς Ἐκκλησίας, Πατήρ Κυρίλλε, σὺ ἀνεδέιχθης· τὴν δωδεκάδα ἐκθεῖς γὰρ τῶν λόγων σε, τὴν Νεσορίαν κακόνοιαν ἠλεγξας, καὶ Θεοτόκον κυρίως ἐτραύωσας. Πητάρων ἔξαρχε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐπέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θρόνος πάγχρυσος τοῦ Βασιλέως, καὶ Παράδεισος δινηθισμένος, ἀνεδέιχθης, Θεοτόκε πανάχραντε· τὸν γὰρ Θεὸν ἐν γαστρὶ σου βαστάσασα, εὐωδιαῖς ἡμᾶς θείας χάριτι· ὅθεν ἅπαντες, Θεοῦ ἀληθῶς Μητέρα σε, κηρύττομεν αἰεὶ καὶ μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα ἀμφατέρων,

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τριαδὸς τῆς σεπτῆς, Ἀθανάσιον ὕμνοις, καὶ Κύριλλον ἀμαῦ, ἐπαινέσωμεν πάντες, τοὺς θεῖους θεράποντας, καὶ προμάχους τῆς πίστεως, τοὺς τοῖς βίβησι, τῶν εὐσεβῶν νοσημάτων στρατὸν ἐκφρονα, Αἰρετικῶν ἀπειθούντων, ἀξίως βυθίσαντας.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μαρία· τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνωσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. Ἦχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Πᾶσα πνευ. Εὐαγγέλιον, κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος... Ὁ μὴ εἰσερχόμενος... Ὁ Ν.

Δόξα, Ταῖς τῶν Διδασκάλων.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β΄.

Εξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσιν ὑμῶν, Ὅσιοι Πατέρες· καὶ γεγόνατε Ποιμένες τῆς τοῦ

Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκοντες τὰ λογικά πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι (*).

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, μετὰ τῶν Εἰρημῶν, εἰς 5'. καὶ τῶν Ἀγίων, εἰς η'.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ἀθανάσιος εὐχος ὀρθοδοξίας ἔφυ. Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην.

Αθανασίω προσκομίζων ἔπαινον, ὡς ἀρετὴν εὐφημῶν, πρὸς τὸν Θεὸν φέρω, μᾶλλον τὸ ἐγκώμιον· παρ' οὗ τοῖς βροτοῖς δέδοται, ἀξιώπαινον χρῆμα, τῆς ἀρετῆς, ἧς περ γέγονεν, ἔμφυχος εἰκὼν καὶ ἐκσφράγισμα.

Θεοσοφίας χρηματίσας ἔμπλεως, καὶ ὑπὲρ ἥλιον, βίῳ ἀπαστράπτων, καὶ πολιτευσάμενος, Ὅσιε ὑπερβέβηκας, ἐγκωμίων τοὺς νόμους, τοὺς παρ' ἡμῶν· ἀλλ' ἀνάσχοιο, Πάτερ παρ' ἀξίαν ὑμνούμενος.

Αξιοχρέως μὲν ᾧδὴν ὑφαίνομεν, σοῦ μνήμη τῇ εὐκλειῇ· ἀλλὰ ἀποροῦντες, πλεῖστον Ἀθανάσιε, τῶν κατ' ἀξίαν ὕμνων σου, ἐξαιτούμεν συγγνώμην, ἡμῖν δοθῆναι καὶ ἀφθονον, χάριν διὰ σοῦ τὴν τοῦ Πνεύματος.

Νεανικῶς τῶν σαρκικῶν κατήγησας, παθῶν σκιρτήματα ἐν νεότητί σου, γηραλέον φρόνημα, καὶ εὐσταθὲς κτησάμενος, Ἀθανάσιε μάκαρ· τῆς γὰρ σοφίας τῷ ἔρωτι, πάσας τὰς αἰσθήσεις ἐρρύθμισας. Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σὲ λελαλήνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Μαρία· διό σε πάντες γεραιόμεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Θεωριῶν Κύριλλος ἐνθέων λύρα.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Θεσθέν, τὴν φωτοδοτὴν Κύριλλε, χάριν δεξάμενος, καὶ τηλαυγῆς φωστῆρ ἀναδειχθεὶς, λογικαῖς ἐναστράφαις ἡμῖν, μαρμαρυχαῖς τὴν μνήμην σου, ἅπως ἀξίως ἀνυμνήσωμεν.

(*) Ἡ παρούσα ἑορτάσιμος Ἀκολουθία τῶν μεγάλων τούτων Ἱεραρχῶν ἀνεπληρώθη τὰ ἐλλείποντα, ἐκ τῆς μετωπώτου φυλλάδος, ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἱεροσολύμων, Ἀθανασίου τοῦ Γ'. Τὰ δὲ χειρόγραφα, ὡς καὶ τὰ τετυπωμένα Μηναῖα, οὐδὲν ἕτερον ἔχουσι, πλην τῶν ἐν τῷ Ἐσπερινῷ δύο Δοξαστικῶν, καὶ ἐνός τρίτου ἐν τοῖς Ἀποστιχίαις τῶν Αἰνῶν. Τὸ δὲ εἰς μεμβράναν χειρόγραφον οὐδὲ Κανὼνα ἔχει τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου.

Επλήσθης τῆς δαδουχίας Κύριλλε, σοφὲ τοῦ Πνεύματος, τῶν ἐντολῶν ὡς φύλαξ τοῦ Χριστοῦ· καὶ παθῶν καθηράμενος, τῆς ὑπερθέου γέγονας, ὄντως Τριάδος ἐνδιαίτημα.

Ὡς ζήλου καὶ παρρησίας ἔμπλεως, Κύριλλε ἐνδοξε, τὰς θεωράχους πάσας ἀψευδῶς γλωσσαλγίας διηλεγξας, τῶν δυσσεβῶν αἰρέσεων, ὀρθοδοξίας προΐστάμενος.

Θεοτοκίον.

Πατήσας τὴν ἐντολὴν τῆ Κτίσαντος, τρυφῆς ἐκβέβληται, δελεασθεὶς ὁ πρῶτος ἐν βροτοῖς· ἀλλὰ τοῦτον πεσόντα δεινῶς, τὸν Λυτρωτὴν κηύσασα, ἀνεκαλέσω Μητροπάρθενε.

Καταβασία· Χέρπον ἀβυσσοτόκον.

Τοῦ Ἀθανασίου. Ὡδὴ γ'. Ὁ στερεώσας.

Ανακαθάρας μολυσμῶ, παντὸς ψυχὴν τε καὶ σῶμα, Ἀθανάσιε, ναὸς ἀναδείχθης ἀξιοθεός· διό, τὸ τῆς Τριάδος πλήρωμα, ἐπανεπαύσατό σοι, Ἱεροκύστα πανόλθιε.

Σοῦ ὡς ἐπόθει τὴν ψυχὴν, τοῦ Παρακλήτου ἡ χάρις, ἐκ παθῶν κεκαθαρμένη εὐρουσα, διαδήλους ἐν αὐτῇ, τὰς ἐνεργείας δείκνυσι, καὶ τηλαυγῆ φωστῆρα, Πάτερ τῷ κόσμῳ σε τίθησιν.

Ιεραρχίας μὲν κανῶν, ὡς Ἱεράρχης ἐδείχθης, πρακτικῆς ὑπογραμμὸς δὲ ὁ βίος· ὁ δὲ λόγος σε Σοφὲ, τῆς θεωρίας τύπος τρανῶς· Θεολογία δὲ σου, ὄντως ἡ διδαχὴς πέφηνε.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἐν σῇ γαστρὶ Ἀμόλυντε· διὰ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις Ἀγνὴ μακαρίζομεν.

Τοῦ Κυρίλλου. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ρῶννύμενος ἐν Χριστῷ, τὰς μηχανὰς τοῦ σκολίου δράκοντος, γνώμη στερρόα Κύριλλε, ὡς ἰστόν ἀράχνης διέλυσας.

Ιὺν παθῶν ἐκ ψυχῆς, ἐξετναξῶ καθελῶν Κυρίλλε, πᾶν λογισμῶν ὑψωμα, κατὰ τοῦ Χριστοῦ ἐπαιρόμενον.

Ὡς εὐστοχος ἀθλητῆς, Πάτερ ἐξέκλινας σερρώως ἅπασαν, τὴν τῆς σαρκὸς εὐπάθειαν, ὡς ἐπιβλαβὴ καὶ ἐπίβουλον. Θεοτοκίον.

Ὁ Ἄγγελος Γαβριὴλ, τὴν ὑπὲρ λόγον σοὶ χαρὰν ἔφησε· Χαῖρε Θεοῦ σκηνώμα, ὃ κατασκηνῶσαι ηὐδόκησεν.

Καταβασία· Τὸ στερέωμα.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου,

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὁρθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα, κακοδοξίας ἀκάνθας ἐξέτεμες, πληθύνσας τῶν

σπόρον τῆς Πίστews, τῇ ἐπομβρία τοῦ Πνεύματος Ὅσιε· διόσε ὑμνοῦμεν Ἀθανάσιε.

Εἶτα, Κάθισμα,

Ἦχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τὸν κόσμον ἐφωτίσατε, ταῖς διδαχαῖς ὑμῶν, Πατέρες Θεόσοφοι· τήξαντες τὰς αἱρέσεις, πάντων τῶν κακοδόξων, σθέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν βλασφημῶν συγχύσεις· διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ προσθεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Παρθένε πανύμνητε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρία Θεόθυμπε, καὶ ἀπειρόγαμε, Περσῶν ἢ ἀντίληψις, ρῦσαι παντὸς κινδύνου, καὶ παντοίας ἀνάγκης, Δέσποινα Θεοτόκε, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, τῇ σκέπη σου προσφεύγοντας, μόνη Θεόθυμπε.

Τοῦ Ἀθανασίου. Ὡδὴ δ΄. Σύμου ἰσχύς.

Ολῆ ἐν σοὶ, πνεύμασα ἢ ζωηφόρος πνοῆ, ἢ ἐξ ὕψους, πρὶν ἐπιφοιτήσασα, θεοπρεπῶς, Πνεύματος Χριστοῦ, ἐν τῷ ὑπερώῳ, καὶ Μαθηταῖς ἐμφορήσασα, Ἀπόστολοι δεικνύει, τρισκαιδέκατον Πάτερ, τὴν ὀρθόδοξον Πίστιν κηρύττοντα.

Σὺ θεῖκῳ, ζήλω σφοδρῶς πυρπολούμενος, τῇ Συνοδῷ, συναγωνιζόμενος, καὶ πρὸ τοῦ σέ, Πρόεδρον τελεῖν, ἐν τῇ Νικαίων, κηρύττεις τὸ Ὁμοούσιον· διὸ τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Χριστὸς Ποιμὴν ἀρχὴν, καὶ Διδάσκαλον σέ προχειρίζεται.

Εἰ χειρισθεῖς, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς αἰσῆρας, ἐκ προνοίας, θείας Ἀθανάσιε, αἰρετικῶν τὰς ψυχοβλαβεῖς, πάσας γλωσσαλγίας, οἷα τις πέλυξ ἐξέτεμες, προρρίζων, ὡς ἀκάνθας· καὶ τὸν σπόρον τοῦ λόγου, ἐπαρδεύων σοφῶς ἐγεώργησας.

Υπὸ τῆς σῆς, γλώσσης πυρίνης ἐκκέκασται, ἢ Ἀρείου, ἐκφυλος διαίρεσις, σύγχυσις τε Σαβελλιανῆ, τὰ ἐκ διαμέτρου, κακὰ καὶ πρὸς τὴν ἀσέβειαν, ὁμάτιμα καὶ πάσα, σὺν αὐτοῖς βλασφημία, αἰρετίζουσα ὡς Ἀθανάσιε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλει· Ἀνύμφευτε· σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τείχος καὶ λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντευξείεις φέρεις Παναμίωμε, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον Ἀγνήσε γινώσκοντας.

Τοῦ Κυρίλλου. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Νενικηκότα τὰ πάθη τὰ ψυχοφθόρα, καὶ λογισμῷ κρατήσαντα, σαρκὸς θεοφόρος, Κύ-

ριλλε ἰδὼν ὁ Χριστὸς, τῆς θείας σε Πρόεδρον, Πάτερ Ἐκκλησίας καθίστησι.

Κληρονομήσας ὡς γόνος ἡγαπημένας, τὴν πατρικὴν τοῦ Μάρκου, ἀρετὴν καὶ τοῦ θρόνου, γέγονας διαδόχος, τοῦ θείου τοῖς ἴχνεσιν, Εὐαγγελιστοῦ παρεπόμενος.

Υπὸ Χριστοῦ μὲν ὡς πρόβατον ἐποιμάνθη· ὡς δὲ Ποιμὴν ἐποίμανας, τὸ παίμνιον Πάτερ, λόγοις ψυχοτρόφοις σου, ὡς πόαις καὶ ἀνθεσι, δαψιλῶς ἐκτρέφων τῆς χάριτος. Θεοτοκίον.

Νεμομένην τοῦ θανάτου τὴν τυραννίδα, Μητῆρ Θεοῦ κατέπαυσας, Ζωὴν τὴν ἀγήρω, Πάναγνε κηύσασα· διὰ σοι κραυγαζόμεν Χαῖρα Θεοτόκε πανύμνητε.

Καταβασία· Ἐκαλύψεν οὐρανοῦς.

Τοῦ Ἀθανασίου. Ὡδὴ ε΄. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Χριστὸν ἔχων λαλοῦντα, Πάτερ ἐν ἀργάνῳ εὐήχῳ τῇ γλώττῃ σου, στηλιτεύεις μάκαρ, τῶν εἰδώλων ἐγγράφως τὴν αἴρεσιν, τοὺς πεπλανημένους, ποδηγετῶν καὶ ἐπιστρέφων, πρὸς τὸν ὄντως Θεὸν Ἀθανάσιε.

Ολεθρίας αἱρέσεις, Πάτερ ἐθρῖαμβευσας λόγοις καὶ γράμμασι, τὴν ποικίλην πλάην, ἐξορίζων σοφαῖς ἀποδείξεσιν, ἐκ τῆς οἰκουμένης, διακρακῶν ἀναντιρρήτως, τὴν Ὀρθόδοξον Πίστιν μακάριε.

Σὲ Διδάσκαλον ὄντως, μέγαν Διδασκαλῶν σοφῆ Ἀθανάσιε, ἀκομφεῦτῳ φράσει, μετὰ τοὺς Ἀποστόλους εὐμοίρησεν, Ἐκκλησία Πάτερ, ἢ τοῦ Χριστοῦ διασαφαῦντα, τὰν ἀμώμητον λόγον τῆς Πίστews. Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη· Πάναγνε, συγγενεῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα· ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμῶν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Τοῦ Κυρίλλου. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ρεῦμα ὄντως σφοδρῶν, πλημμυροῦντος χειμαρῶν ὁ σός, ὡς Κύριλλε ἐκμιμεῖται, λόγος τῶν κακοδόξων, ἐκτρέπων μηχανήματα.

Υπὸ τῆς βδελυραῖν τοῦ Ἀρείου διαίρεσιν, ὡς Κύριλλε μιανὰν τε, Σαβελλίου ἐκ βλάβων, συναλοιφὴν καθήρηκας.

Λόγους πλουταποιοῦς, οὐ χρυσὸν καταλέλοιπας, ὡς Κύριλλε θησαυροῦς τε, ὡσπερ λίθους τιμίους, τὰς σὲς τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ. Θεοτοκίον.

Οντως ὁ χαρακτήρ, τῆς ἁγίας μορφῆς σου Σεμνῆ, τοὺς δαίμονας φυγαδεύει, τοὺς πιστοὺς δ' ἀγιάζει, καὶ σώζει τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καταβασία. Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

Τοῦ Ἀθανασίου. Ὡδὴ ε'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ο θνείου σπόρου σπορευς, φανείς ὁ Ἀπολ-
λινάριος, βροτειῦ λόγῃ καὶ νοῦ, Χριστοῦ
τὸ Ἀνθρώπινον, στερέβῳς ἐξεληλέγκται, ὑπὸ σθ
Παμμακάρα, ὡσπερ ἄνους καὶ φρενολήπτος.

Ρευμαίων τῶν λογικῶν, χυθέντων διὰ χει-
λέων σου, ἐξ αἰεναίου πηγῆς, τῆς χάριτος
Ὅσπερ, γλυκύτερα μέλιτος, ὡς ἐκ κρήνης ῥεῖθρα,
αἱ πιστοὶ ἀπαρῶμεθα.

Θαυμάσιέ τις τοῖς σοῖς, εἰκότως Πάτερ συ-
γράμμασι, σοφῶς ἐμφιλοχωρῶν, μελλού-
σας φηύσεισθαι, αἰρέσεις θεώμενος, προανατρα-
πίσας, ὑπὸ σοῦ προφητικώτατα.

Θεοτοκίον.

Ρυσθείημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς
ἰκεσίαις σου, Θεογεννήτορ ἀγνή, καὶ τυ-
χοιμεν πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ
σοῦ ἀφράστως σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τοῦ Κυρίλλου. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Λαβίδι, Σεραφίμ τῷ Προφήτῃ τὸν ἄνθρακα·
τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ δέ, ταῖς χερσί σου
νέμεις Ἱερομύστα, τὸ ἐκ θεοῦ, πυρὸς ἠνθρα-
κωμένον καθάρσιον.

Ομόρους, ὡς Σαμψὼν ἀλλοφύλους οὐκ ἔ-
δραυσας, τὰ δὲ ἀλλόκοτα πάντα, τῶν
ἑτεροδόξων διδάγματα, καὶ τὸ κράτος, τοῖς ὀρ-
θοδόξοις δέδωκας Κύριλλε.

Συνόδου, θεολέκτου σαφῶς προηγούμενος,
τὸ δυσμεγές Νεστορίου, χριστομάχον θρά-
σος Πάτερ καθεῖλες, ζήλου πνέων, ὑπὲρ τῆς
ἀληθοῦς Θεομήτορος.

Θεοτοκίον.

Φωτίζεις, τῷ τοκετῷ σου πάντα τὰ πέρατα
Θεογεννήτορ Παρθένε· σὺ γὰρ μόνη ὠφθης
κεκαθαρμένη, ἀπ' αἰῶνος, δικαιοσύνης Ἡλιον
ἔχουσα.

Καταβασία. Ἐβόησέ σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Γεράρχα μέγιστοι τῆς εὐσεβείας, καὶ γεν-
ναῖοι πρόμαχοι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χρι-
στοῦ, πάντας φρουρεῖτε τοὺς μέλποντας· Σῶ-
σον Οἰκτίρμον, τοὺς πιστεῖ τιμῶντάς σε.

Ὁ Οἶκος.

Α'καταλήπτω σου χειρὶ, καὶ σθένει ἀπορ-
ρήτῳ, τὴν σὴν νῦν Ἐκκλησίαν οὐρανῶσας
Οἰκτίρμον, ἔδειξας ὄντως φαινοῦς τοὺς δύο
φωστήρας, μεγίστους τε καὶ τερπνοῦς, τὸν κό-
σμον καταυγάζοντας, σὺν Ἀθανασίῳ τῷ παν-
σόφῳ, Κυρίλλῳ τὸν θεῖον. Ταῖς αὐτῶν οὖν

ἰκεσίαις, ἐξάρας τὴν νύκτα, ἐχθρῶν πᾶσαν ἀ-
χλὺν διάλυσον Σῶτερ, καὶ φωτὶ τῷ φρικτῷ
τῶν πιστῶν τὰ πλήθη καταύγασον, πρὸς τὸ
κράζειν καὶ βοᾶν σοι· Σῶσον Οἰκτίρμον, τοὺς
πίστει τιμῶντάς σε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν ἐν Ἀγίοις
Πατέρων ἡμῶν, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Πα-
τριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.

Στίχοι.

Ἀθανάσιον, καὶ θανόντα ζῆν λέγω·

Οἱ γὰρ δίκαιοι ζῶσι καὶ τεθνηκότες.

Φυγῆς Κυρίλλου σήμερον μνήμην ἄγει,

Ἄλλ' οὐ τελευταῖα τῆς αἰμνήστου κτίσις.

Τάρχυσαν ὀγδοάτη δεκάτῃ νέκυν Ἀθανασίῃ.

Τούτων, ὁ μὲν Ἅγιος Ἀθανάσιος ἦν ἐπὶ τοῦ μεγάλου Βα-
σιλέως Κωνσταντίνου· καὶ ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν πρώ-
τῃ Συνόδῳ, μήπω τιταγμένος ἐν Ἐπισκόποις, λόγοις σο-
φίας καὶ γραφικαῖς ἀποδείξεσι τὸν Ἄρειον κατήσχυνε.
Μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν Ἀλεξάνδρου, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλε-
ξανδρείας καταστάς, παρὰ Κωνσταντίνου ἐν διαφόροις ὑ-
περρείαις ἐλαύνεται· καὶ ἐπὶ δύο καὶ τεσσαράκοντα χρόνοις
τοῖς διωγμοῖς ἐναθλίσας, πρὸς Κύριον ἐκδηρεῖ.

Ὁ δὲ Ἅγιος Κύριλλος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοδο-
σίου τοῦ μικροῦ, ἀδελφιδοῦς γεγενοῦς Θεοφίλου, Ἀρχιεπι-
σκόπου Ἀλεξανδρείας, καὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ διάδοχος.
Γέγονε δὲ προστάτης τῆς ἐν Ἐφίῳ Ἁγίας Συνόδου, τῆς
τρίτης, καὶ τὸν δυσσεβῆ καθεῖλε Νεστορίαν, βλάσφημὰ
πολλὰ κατὰ τῆς Ἁγίας Δειποινης ἡμῶν Θεοτόκου δογμα-
τίσαντα. Ἐν πολλοῖς οὖν κατορθώμασι διαλάμψας, πρὸς
Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ἐπῆρχον δὲ κατὰ τὴν ἰδίαν τοῦ σώματος, ὁ μὲν Ἅ-
γιος Ἀθανάσιος μέτριος τὴν ἡλικίαν, ἦριμα πλατὺς, ἔγ-
κυρος, χαρίεις τὸ πρόσωπον, εὐχρους, ἀναφλαντίας, τὴν
ῥίνα ἐπίγρυπος, γενεῖφ οὐκ ἐπιμήκει, ἐπιπλάτει δὲ τὰς
σιαγνάς πυκάζων, καὶ στόματι βραχεῖ ἐντετραήμενος· οὐ
πολιὸς ἄγαν, εἰς ἀκραίφει τῷ λευκῷ, ἀλλ' ὑποξανθίζοντι
κεχρημένος.

Ὁ δὲ Ἅγιος Κύριλλος, βραχὺ τι πρὸς τὸ εὐχρούστερον
τὴν πρόσφιν ἀπονευκῶς· ὄφρ' οἱ θασεῖαις τε καὶ μεγά-
λαις, εἰς ἀψίδας κυκλουμέναις, ὑπογράφων τὸ μέτωπον·
ἐπίρρην τὸ τῶν μυκτῆρων διάφραγμα φέρων προσπετω-
κός· ἐντεταμένος τὰς παρειὰς χεῖλεσι παχυτέροις· τὸ στόμα
δισταλμένος· φαλακρός ἐπὶ μετώπῳ βραχεῖ, θασεῖ καὶ
ἐπιμήκει τῷ πώγωνι σεμνυνόμενος· οὐλος, ἑκατέραν τὴν
τρίχωσιν ὑπὲρξανθος, μίξοκλιος. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύ-
ναξις ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος
Θεοδούλης.

Στίχ. Τὴν Θεοδούλην ἐκ ξίφους τεθνηκέναι,

Δοῦλοι θεῶν κρίνουσι τῶν ψευδωνύμων.

Αὕτη ἐπῆρχεν ἐκ τῆς Ἀναξαρθίων πέλειος, ἐπὶ τῆς βα-
σιλείας Διοκλητιανῶ· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμο-
λογίαν, παρίστη τῷ Ἀρχοντι Πελαγίῳ· καὶ ἰσχυρῶς βα-
σανιζομένη, ἐθαυματούργησε, καὶ πολλοὺς ἐπισπάσατο πρὸς
τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ἐξ ὧν ἦσαν ὁ Κομμενταρήσιος,
καὶ ὁ βοηθὸς Ἑλλάδιος· οἱ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετηθήθη-

σαν: Ἡ δὲ Ἁγία ὑπὸ σουβλίῳ πυρωθέντων διετρυπήθη τοὺς μαστοὺς· εἶτα, ἀπὸ τῶν τριχῶν ἐκρεμάσθη ἐν Κυπαρίσσῳ, καὶ τοὺς πόδας μεθ' ἧλων σιδηρῶν καθηλώθη· καὶ μετὰ ταῦτα εἰς κάμινον πυρὸς μετὰ καὶ ἐτέρων Ἀγίων ἐμβληθεῖσα, καὶ ἐπὶ πολὺ προσευξαμένη, καὶ τὰς χεῖρας ἐκτείνασα, καὶ εὐχαριστοῦσα, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Ξένη πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Χριστὸς ἦλθε πῦρ βαλεῖν εἰς γῆν πάλαι, Ξένη τρέφουσα, καρτερεῖ τὸ πῦρ ξένως.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀθανασίου. Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ομότιμον σύνθρονον, Πατρὶ τὸν Λόγον, μονογενῆ τε Υἱὸν, ὀρθοδόξων κηρύξας, Ἀθανασίας Πάτερ ἐπώνυμε, αὐθις διδάσκεις, τὸ Πνεῦμα Γεννήτορι, καὶ τῷ Υἱῷ συμφυῆς καὶ ὁμοούσιον.

Διδάσκαλον κήρυκα, ἱεροφάντην τοῦ τρισηλίου Φωτὸς, διαγγέλλοντα πᾶσιν, ὀρθοδόξίαν μέχρι τεματίων τῆς γῆς, τῆς ἀσεβείας ὄρων ὁ γεννήτωρ σε, τοὺς πειρασμοὺς κατὰ σὲ ἐπαντείνειτο.

Οὐκίνδυνοι ἄπειροι, οὓς ἔτλης Μάικαρ ἀγωνιζόμενος, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας· οἱ στέφανοι δὲ ὡσαύτως ἄπειροι· καὶ γὰρ ἀδάμας ὑπῆρχες τοῖς παισὶ, πρὸς δὲ σαυτὸν, ὡς μαγνήτις εἴλκε ἀπαντας.

Ξενίζοντα δόγματα, ἀλλότρια τε τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἐξορίσας, Τριάδα ἐθεολόγησας ὑποστάσεων, Θεότητος δὲ μονάδα, ἢ ἔψαλλες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, καὶ παναγίαν ἀνευφημήσωμεν· διὰ ταύτης γὰρ χάρις, ἡμῖν πηγάζει τῶν ὑπὲρ νοῦν δωρεῶν, ὡς ἐκ χειμαρῶν τῆς θείας χρηστότητος· ἦν εὐσεβεῖ λογισμῷ νῦν μακαρίζομεν.

Τοῦ Κυρίλλου. Ἐν τῇ Καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Εν τῷ Συναίῳ, ἀκρωτηρίῳ πάλαι γνόφον εἰσδύς, Νόμον εἶλε μάικαρ Κύριλλε ὁ Μωσῆς ἀναιρῶντα τὸν τοῦ γράμματος (*)· σὺ δὲ ἀνέπτυξας, τὸ κεκρυμμένον κάλλος τῆ Πνεύματος.

Νομοθεσίας, δι' αἰνιγματίων ὡς νηπίοις τὸ πρὶν, Πάτερ δεδομένης κάλυξι καλυπτὰ, ὡσπερ ῥόδα τὰ νοήματα, σὺ ἀπεκαλύψας, ἐρμηνεύσας τοὺς τύπους σαφέστατα.

Θεοκηρύκων, καὶ θεολήπτων τὰ δυσέφικτα, τεύχη Προφητῶν τῇ χάριτι ἐμπνευσθεῖς,

(*) Τὸ χωρίον τοῦτο διορθοῦσι τινὲς, ἀποκτείναντες τὸ γράμματι, σαφίστερον ἴσως.

τοῦ ἐκείνου ἐμφορήσαντος, Πνεύματος Κυρίλλε, εἰλικρινῶς ἡμῖν διεσάφησας.

Εν ἀσυγχύτῳ, ἐνώσει· θεία καὶ ἀτμήτῳ σαφῶς, Πάτερ διαιρέσει τρεῖς μὲν θεολογῶν, ὑποσάσεις ἔφης Κύριλλε, ἀπαραλλάκτους δὲ, ἐν οὐσίᾳ μιᾷ καὶ Θεότητι.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκηνώμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Καταβασία· Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα.

Τῆ Ἀθανασίᾳ. Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Γεραρχῶν ἀγλαΐσμα, εὐκλεῆς Ἀθανάσιε, στύλε τῆ φωτὸς, τῆς Ἐκκλησίας ἔρεισμα, Τριάδος ὑπέρμαχε, Θεολογίας σάλπιγγ' χρυσῆ, βίου τε μονήρους, ἀκριβῆς νομογράφε, ἡμῖν συνεορτάζοις, ἱερεῖς καταρτίζων, λαοὺς πιστοὺς προσάγων, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αθανασίας γέγονας, σὺ τῷ ὄντι φερώνυμος· τοὺς γὰρ πρακτικοὺς, ἐπὶ λόγῳ ὑπερήλασας· δοκίμους ἐν λόγῳ δὲ, δι' ἀκριβείας βίου νικῶν, τῆς ἐν ἀμφοτέροις, ὑπερβέβηκας ἀκρῆς· διὸ ἀνυπερβλήτῳ, ἀρετῇ διαλάμψας, ἀθάνατον ἐκτήσω, τὴν μνήμην εἰς αἰῶνας.

Σὺ λαμπροτέραν ἔδειξας, Μυστηπόλε θεοληπτε, τὴν ἱεραρχίαν, τοῖς γενναίοις ἄθλοισ σου· τὴν πλάνην ἐξώρισας, ταῖς σαῖς ὑπερρῖαις πυκνῶς, ὑπὲρ τῆς Τριάδος, ἦν κηρύττων ἐβόας· Πατέρα προσκυνεῖτε, Υἱὸν θεολογεῖτε, τὸ Πνεῦμα ἀνυμνεῖτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Φωτὸς ἀδύτης γέγονας ἐνδιαίτημα Παναγνε· Φῶς γὰρ τοῖς ἐν σκότει, καὶ σικᾷ γεγέννηκας, φωτίζον τὰ σύμπαντα, θεογνωσίας χάριτι· ὧ ἀκαταπαύστως, οἱ πιστοὶ μελωδοῦμεν· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Κυρίλλου. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Ος χῦμα θαλάσσης ἀληθῶς, ἐν σοὶ ἐξεβλυσεν, ἡ τῆς σοφίας πηγὴ· καὶ γὰρ ἀένναοι ἔρρευσαν, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας σου, Πάτερ δογματῶν εὐσεβῶν, καθὼς προέφη Χριστός· ὑπερβαίνει, ψάμμον γὰρ τεύχη τὰ σὰ τὰ θεόλεκτα.

Νομεὺς καὶ διδάσκαλος σοφός, τῆς Ἐκκλησίας δειχθεῖς, τὰς δὺν Κύριλλε, σαφῶς ἀνέπτυξας Ὅσιε, Διαθήκας· ὡς γὰρ ἄγκυραν, καὶ πατρικὸν κλῆρον τῆς σοῦς, ἔχουσα λόγους βροῦ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Λόγου σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς, τοῦ παντεχνή-
μονος, σὺ τὴν ἀπόρρητον, διδάσκεις ἐνω-
σιν Κύριλλε, ἀδιαίρετον ἀσύγχυτον, τὰς ἐφ' ἑ-
κάτερα ροπαῖς, ἴσως ἐκκλίνας βωῶν· Εὐλογεῖ-
τε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Μαρία Κυρία τῶ πάντος, κυριευθεῖσάν μου,
τὴν παναθλίαν ψυχὴν, τοῖς τῆς σαρκὸς
δεινᾶς πάθεσι, καὶ αἰσχίστοις πλημμελήμασι,
σὺ ἐλευθέρωσον τῇ σῇ, δυνάμει τῇ κραταῖᾳ·
καὶ παράσχου, λύσιν πταισμάτων, καὶ δόξαν
αἰκίρατον.

Καταβασία· Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες.

Τοῦ Ἀθανασίου· Ὡδὴ δ΄· Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Εξέλαμψεν ὁ βίος ὡς ἀστραπή· ἐξεχύθη δὲ
Πάτερ ὁ φθόγγος σου, ὡς περ βροντῆ, πᾶ-
σιν, οὓς ὁ ἥλιος ἐφορᾷ· ἐξ οὐρανοῦ γὰρ ἔσχη-
κας, ἄνωθεν τὴν ἐμπνευσιν ἀληθῶς· διὸ οὐκ
ἔσβεσέ σου, ὁ πρόξενος τῆς λήθης, τὴν μνήμην
τάφος Ἀθανάσιε.

Φωτὶ τῷ τρισηλίῳ καὶ τριφεγγεῖ, τηλαυγέ-
στερον νῦν ἐλλαμπόμενος, τοῖς ὑμνηταῖς,
σοῦ ἀντανακλάσεις αὐγοειδεῖς, διαφανές ὡς ἔ-
σοπτρον, ἄνωθεν ἐκπέμποις ἠλιακαῖς, καὶ σοὶ
συστήσαις Μακάρι, καὶ μέγα καὶ ἐξόχως ὑπὲρ
ἀξίαν τὸ αἰτούμενον.

Υμνοῦντες δυσωποῦμέν σε ἐκτενωῶς· Ὑπὲρ
τῆς Ἐκκλησίας ἰκέτευε, διὰ Σταυροῦ,
νίκας δωρηθῆναι τῷ βασιλεῖ· τῇ ὀρθοδόξῳ Πί-
στειτε, κράτος καθ' αἰρέσεων δυσμενῶν· ἡμῖν
δὲ σωτηρίαν, εἰρήνην τε τῷ κόσμῳ, ἐν τῇ σῇ
μνήμῃ Ἀθανάσιε.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα ὡς τεκοῦσα καὶ Λυτρωτὴν, σωτη-
ρίας με Κόρη ἀξίωσον, ἐπιτυχεῖν, Πάναγνε
πταισμάτων μου τὰς σειραῖς, ταῖς σαῖς πρεσ-
βείαις λύσασα· πάντα γὰρ ὡς θελεῖς νῦν κα-
τορθοῖς, ὡς φέρουσα ἐν κόλποις, τὸν πάντων
Βασιλέα, τὸν ἀγαθότητι ἀσύγκριτον.

Τοῦ Κυρίλλου· Εὐᾶ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Υψωμα Χριστοῦ κατεπαρθέν τῆς γνώσεως,
καὶ τῆς τούτῃ Θεομήτορος, Κύριλλε ἅπαν
κατὰ κράτος, καθεῖλες Νεστορίου τὴν ἄθεον,
υἱῶν δυάδα ὡσαύτως καὶ σύγχυσιν, τῶν Ἀνε-
ράλων τὴν τῶν φύσεων.

Ρώσει τῶν φρενῶν καὶ φωτισμῷ τῆς χάρι-
τος, τὴν Τριάδα ὁμοούσιον, τὸν τε Υἱὸν
σεσαρκωμένον, Θεὸν θεολογήσας Μακάριε, ὁ-
φθεῖς τε τῆς Θεοτόκου ὑπέρμαχος, ἐν τοῖς ὑψί-
στοις νῦν δεδόξασαι.

Ανωθεν ἡμᾶς σοὺς ὑμνητὰς αἰοῖδιμε, ἐπο-
πτεύοις Πάτερ ἰλωεῶς, Ἀνακτι νίκας σταυ-
ροφόρῳ, βραβεύων καὶ ὑψῶν ταῖς πρεσβείαις
σου, τῶν Ὀρθοδόξων τὸ κέρας φαιδρύνων τε,
τούς τὴν σὴν μνήμην μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Στειρεύουσαν Δείων ἀρετῶν πανάχραντε,
θεοτόκε τὴν καρδίαν μου, δεῖξον Παρθένε
καρποφόρον, ἐκ στείρας ἢ τεχθεῖσα βουλήμα-
τι τοῦ πάντα μεταποιῶντος τῷ πνεύματι, ἵνα
ὑμῶ σε τὴν Πανύμνητον.

Καταβασία· Ἐν Νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι.

Ἐξαποστειλάριον· Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.

Τῆς ὑπερθέου πάνσοφοι, ἀνεδείχθητε μύσαι,
Τριάδος καὶ ὑπέρμαχοι, Ἀθανάσιε μακάρι,
καὶ Κύριλλε θεοφάντορ, Ἄρειον καθελόντες, καὶ
σὺν αὐτῷ Σαβέλλιον, καὶ Νεστόριον αὐθις, τὸν
δυσσεβῆ, καὶ σὺν τούτοις ἅπασαν ἄλλην πλά-
νην, τῶν δυσσεβῶν αἰρέσεων, Ἱεράρχαι Κυρίου.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ορος Θεοῦ πανάγιον, καὶ λυχνίαν καὶ στά-
μνον, καὶ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, βῆθρον
τε καὶ πυρεῖον, καὶ θεῖον θρόνον καὶ πύλην,
καὶ ναὸν καὶ παστάδα, ὑμνήσωμεν θεόφρονες,
τὴν ἀγνήν καὶ Παρθένον· ἐξ ἧς Θεός, σαρκω-
θεῖς ἀτρέπτως, καὶ ὑπὲρ φύσιν, ἐθέωσε τὸ πρόσ-
λημμα, ἀπρόρρητῳ ἐνώσει.

Εἰς τοὺς Αἰνούς, ἰστώμεν Στίχους δ΄· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος α΄· Τῶν οὐρανίων ταγματίων.

Δεῦτε φιλέορτοι πάντες πανηγυρίσωμεν, τὴν
μνήμην τῶν ἐνδόξων, Διδασκάλων τιμῶν-
τες· ἐν Πνεύματι γὰρ θεῖῳ καθεῖλον ὄφρυν,
ἀκαθέκτων αἰρέσεων· καὶ θεοφθόγοις διδάγ-
μασι τὴν Χριστοῦ, Ἐκκλησίαν ὑπεστήριξαν.

Ορθοδοξίας ἀκτῖσι περιλαμπόμενοι, οἱ νοη-
τοὶ ἀστέρες, ὑπερνήγασαν λόγοις· ὁ μὲν
γὰρ τὴν Ἀρείου θεοστρυγῆ, γλωσσαλγίαν ἐφι-
μωσεν· ὁ δὲ Νεστόριον αὐθις καὶ ἐμμανῆ, κα-
ταθέβληκε Σαβέλλιον.

Τὴν ἱεράν Εὐνωρίδα τῶν Διδασκάλων ἡμῶν,
τούς ζηλωτὰς Κυρίε, εὐφημήσωμεν ὕμνοις,
Κυρίλλον τὸν θεῖον, φλόγα πυρός, καὶ στερρόν
Ἀθανάσιον· ἐν οὐρανοῖς γὰρ συνόντες ὑπὲρ ἡ-
μῶν, τῷ Θεῷ αἰεὶ πρεσβεύουσι.

Ταῖς ἰκεσίαις τῶν Δείων Ἱεραρχῶν σου Χρι-
στὲ, ἐπίσκεψαι ἐξ ὕψους, ἐκλογαῖδα σου
ποιμνὴν, ἐν μέσῳ νεμομένην λύκων δεινῶν, ὧν
τὰ θράση κατάβαλε· οὐ γὰρ ἐπαύσατο ἔτι
καὶ νῦν ἰδοὺ, τῶν αἰρέσεων τὰ σκάνδαλα.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε φιλεόρτων τὸ σύστημα, δεῦτε τῶν πιδῶν ἢ ὀμήγυρις, δεῦτε ὀρθοδόξων χορεΐαι, ἄσμασιν ἐγκωμίων στέψωμεν, τὴν αἰσεβάστον Δυάδα τῶν Διδασκάλων ἡμῶν· οὗτοι γὰρ πάντα ζόφον κακίστης αἰρέσεως, πᾶσαν ἀπάτην τῶν δυσμενῶν, νεανικῶς καθελόντες, τῇ ἀηττήτῳ τοῦ Παντάνακτος ἰσχυῖ, τὸν κόσμον κατηύγασαν, Θεογνωσίας ἐλλάμψεσι· καὶ νῦν πρεσβεύουσιν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν μνήμην αὐτῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε.

Δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Ἑυτυχικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων, Ὡδὴ γ' καὶ ε'. Κοινωνικόν· Εἰς μνημόσυνον.

ΤΗ ΙΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Τῆς μακαριότητος, τῆς ὑπὲρ νοῦν ὀρεγόμενος, ἐλογίσω Θεσπέσιε, τρυφήν τὴν ἐγκρατεϊαν, τὴν πτωχεϊαν πλοῦτον, τὴν ἀκτημοσύνην, περιουσίαν ἀληθῆ, καὶ εὐδοξίαν τὴν μετριότητα· διὸ καὶ τῆς ἐφέσεως, τῆς κατὰ γνώμην ἐπέτυχες, ἐν σκηναῖς αὐλιζόμενος, τῶν Ἁγίων Μακάριε.

Δρόμον τῆς ἀσκήσεως, ἀπεριτρίπτως τετέλεκας, καὶ τὴν πίστιν τετήρηκας· ἐντεῦθεν καὶ στέφανον, ἐκομίσω Πάτερ, τῆς δικαιοσύνης, ὃν σοι ἠτοίμασε Χριστὸς, ὁ κατ' ἀξίαν νέμων τὰ ἔπαθλα, καὶ γέρα χαριζόμενος, καὶ τὴν τῶν πόνων ἀντίδοσιν· ὧν καὶ νῦν ἡμᾶς δρέψασθαι, Θεοφόρε δυσώπησον (*).

Πᾶσαν ἠδυπάθειαν, ὑποπιᾶζων τὸ σῶμά σου, ἀπληρήσω Θεόσοφε, πικραίνων τὴν αἴσθησιν, ἐγκρατείας πόνοις, καὶ σκληραγωγίαις, ὑπομονῇ τε πειρασμῶν, καὶ καρτερίᾳ τῶν περιστάσεων· ἀνθ' ὧν τὴν ἀτελεύτητον, ἀντιλαμβάνεις ἀπόλαυσιν, καὶ τρυφήν ἀδιάδοχον, καὶ χαρὰν ἀνεκκλήτητον.

(* Τα χερόγραφα ἔχουσιν· ὃν (δρόμον δηλ.) καὶ σὺν ἡμᾶς ἐνδοξε, διανύσαι δυσώπησον.

Δόξα, Ἦχος πλ. α' Ἀνατολίου.

Εὐφραίνου Αἴγυπτος, ἀνθήσασα τοιοῦτον πολιοῦχον, τὸν ἐν μακαρίοις Μακάριον. Οὗτος γὰρ τῇ σοφίᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καταγλαίσθεις, πᾶσαν ἀσκησιν, τῇ ἐναρέτῳ πολιτεία αὐτοῦ, ὑπερηκόντισεν. Αὐτὸν καὶ ἡμεῖς, μεσίτην προσάγοντες, αἰτούμεν δυσωπεῖν τὸν Χριστὸν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης.

Ιδε με, τῆς συντετριμμένης καρδίας, τοὺς σενναγμούς Θεοσύμφευτε· πρόσδεξαι Παρθένη Μαρία, καὶ μὴ ἀπίωσθαι πανάμωμε, τὰς τῶν χειρῶν μου Ἀγνή, ἐπάρσεις ὡς φιλάγαθος· ἵνα ὑμῶν καὶ μεγαλύνω, τὴν μεγαλύνασαν τὸ γένος ἡμῶν.
Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Αῖνα σε, ὅτε ἡ Ἀμναῖς καὶ Παρθένος, πρὸς σφαγὴν κατεπειγόμενον, ἔβλεψε, σὺν δάκρυσι Λόγε, ἠκολούθει καὶ ἐκραύγαζε· Παῦ σπευδεῖς τέκνον ἐμόν; συνέλθω σοι γλυκύτατε, οὐ γὰρ φέρω μὴ ὄραν σε, Ἰησοῦ μου πολυέλεε· Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Οκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Οσσε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς ἔρανοις, εὔρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν Δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἁγγελῶν ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον· Ὁλην ἀποθέμενοι.

Χαῖρε λύχνε πάμφωτε, ἠλιακῶν λαμπηδόνων, λαμπροτέρα Δέσποινα. Χαῖρε λύσιν ἄχραντε, τῆς ἀρχαίας ἀράς, ἢ ἐλπίς Δέσποινα, τῶν ἀπληπισμένων, ἢ ἀνάκλησις τοῦ γένους ἡμῶν. Χαῖρε παλάτιον, τῆ Παμβασιλέως λαμπρότατον· τὸ ὄρος τὸ πίοτατον, ἐξ οὗ ὁ Λυτρωτῆς προελήλυθε. Χαῖρε Θεοῦ Λόγου, λαμπάδιον τὸ θεῖον καὶ τερπνόν. Χαῖρε λυχνία ὀλόφωτε. Χαῖρε θρόνε πύρινε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν, τὴν σὴν διελήλυθε, Παναγία Δέσποινα, ὅτε ἔβλεψας, τὸν ἐκ σοῦ λάμψαντα, ἀπορρήτῳ λόγῳ, ὑπ' ἀνόμων ὡς κατάκριτον, Σταυρῷ ὑψούμενον, ὄξος καὶ χολὴν τε γευόμενον, πλευρὰν δὲ ὀρυττόμενον, χεῖράς τε καὶ πόδας ἠλούμενον· καὶ ὀδυρομένη, ὠλόλυξες βοῶσα μητρικῶς· Τί τοῦτο τέκνον γλυκύτατον, τὸ καινὸν μυστήριον;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Τῆς ἐρήμης πολίτης, καὶ ἐν σώματι Ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Μακάριε· νηστία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχάντων σοι. Δόξα τῷ δεδοκότι σοι ἰσχύϊ· Δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· Δόξα τῷ ἐνεργούντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν,
Οἱ δύο Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τὸν πανάρισον ἐν ἀσκηταῖς Μακάριον κυδαίνω.
Θεοφάνους.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Χοροὶ Ἰσραὴλ.

Τῷ Δεῖῳ φωτὶ λαμπόμενος, καὶ σὺν τοῖς Ἄγγελοις, Πάτερ νῦν συναυλιζόμενος, ταῖς πρεσβείαις σου σῶζε, τοὺς ἐπιτελοῦντας τὴν πανιερὸν σου μῆνιν, ἐν ἀγαλλιάσει βοῶντας· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδοξασται.

Οδὸν πρὸς ζωὴν σελλόμενος, ἀμεταστρεπτι, ταύτην Παμμακάρε διήνυσας, ἐκφυγῶν τοὺς θορύβους, καὶ τὰς τῶν δαιμόνων ταραχὰς διεσκέδασας, ἐν ἀγαλλιάσει κραυγάζων· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Νεκρώσας σαρκὸς τὸ φρόνημα, ταῖς ἀσκητικαῖς, σοῦ παλαιστραῖς τῷ Θεῷ Πνεύματι, καὶ τῇ τούτου κυβερνώμενος Δεῖᾳ δυνάμει, ἐν ἀγαλλιάσει ἐβόας· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Πάντα τὰ τερπνὰ κατέλιπες, τὴν διπνεκῆ, ἀγαπήσας Πάτερ τερπνότητα, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐνθα ἦχος τῶν εἰλικρινῶς ἑορταζόντων, καὶ ἀγαλλιάσει βοῶντων· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.
Θεοτοκίον.

Αχρονον Υἱὸν ἀνάρχου Πατρὸς, σάρκα δι᾿ ἡμᾶς, τοὺς ἀνθρώπους Ἀγνή γενόμενον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, ὑπὸ χρόνον ταῦτον, τέτοκας ἀνερμηνεύτως ὧ καὶ γεγηθότες βοῶμεν· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Ὡδὴ γ΄. Τάξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Νὸμῳ ὑποκύψας Πνεύματος, οὗ τῇ πανοπλίᾳ, περιφραξάμενος Ὅσιε, οὐ τῷ νόμῳ τῆς ἀμαρτίας, τὴν προαίρεσιν ὑπέκλινας.

Ανω πρὸς Θεὸν τὸ φρόνημα, ἔχων Θεοφόρε, τὰ ἐπὶ γῆς καταλείπας, διὰ πάνων τῆς ἐγκρατείας, ἀνευδότης κουφιζόμενος.

Ρήξας τὰ δεσμά τῆς φύσεως, τῇ ὑπερφυεῖ, καὶ καθαρᾷ πολιτεία σου, Θεοφόρε τῶν ὑπὲρ φύσιν, ἐκομίσω τὴν ἐνέργειαν.

Ἰνα τῷ Θεῷ Μακάριε, ἐν ἀταραξίᾳ, προσομιλήσης ἐπ' ἔρημον, κατοικῆσαι Πάτερ προεἴλω, τῶν θορύβων μακρυνόμενος.

Θεοτοκίον.

Σῶσαι βεβληθεὶς τὸν ἀνθρώπον, ὁ διαφερόντως, ὡς εὐεργέτης φιλόθρωπος, τὴν σὴν μήτραν ἀπεριγράπτως, Θεομήτορ κατεσκήνωσεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῆ-
• **Τ**ες περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
• ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Ασκήσεως πυρὶ, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ, Σοφῆ δοκιμασθεὶς, ὄβρυζότερος ὠφθης· διὸ πρὸς οὐράνια, μετανέχθης βασιλεία· ὅθεν πίστει σε, ἀνευφημῆντες βοῶμεν· Χάριν ἔλεος, καὶ ἰλασμόν τῶν πταισμάτων, ἡμῖν Πάτερ αἴτησαι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οδήγησον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλί-
νοντας αἰεὶ, πρὸς κακῶν ἀνοδίας, καὶ τὸν υπεράγαθον, παροργίζοντας Κύριον, ἀπειρόγαμε, εὐλογημένη Μαρία, καταφύγιον ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων, Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Η ἄσπιλος Ἀμνὰς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλῳ ὀρώσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασι, καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, Θεῆ υπεράγαθε;

Ὡδὴ δ΄. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Τὸν φθειρόμενον αὐτίκα, παλαιότατον ἀνθρώπον, ἐξεδύσω Πάτερ, σὺν τῆς ἀμαρτίας τοῖς πάθεσι· δι' ἐγκρατείας εὐτόνως ἐνεδύσω δέ, τὸν καινούμενον, κατὰ Χριστὸν πανσεβάσμιε.

Ολαμπρότατός σου βίος, ὡς κανὼν ἀκριβέστατος, διὰ πάσης Πάτερ, Δεῖας ἀρετῆς ἀναδεδεικται, ἐν προσευχαῖς καὶ νηστείαις, ἀγρυπνίαις τε, καὶ δεήσεσι, ταῖς πρὸς Χριστὸν τὸν φιλόθρωπον.

Νυσταγμὸν τοῖς σοῖς βλεφαρίαις, Θεοφόρε οὐκ ἔδωκας, ἕως ὅτου Πάτερ, οἶκον σεαυτὸν ἀπετέλεσας, τῷ παντεπώπτη Δεσπότη ὠραιότατον· πρὸς ὃν ἔκραζες· Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Εν νεότητι τὸ σῶφρον· ἐν τῷ γήρει τὴν σύ-
μεσιν· ἐν παντὶ δὲ βίῳ, τὰ καρτερικῶν

καὶ μακρόθυμον· καὶ τὴν πρὸς πάντας ἀγάπην ἐπίδειξαι, τὴς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστῆ τῆ δυνάμει σου.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντας Παναγία, ταὺς ἀνθρώπους ἐζώσασας, πεπτωκότας τούτους, πρὸς διαφθοράν ἐξανέστησας, τὸν ζωοδότην τεκοῦσα τὸν λυτροῦμενον, ταὺς κραυγάζουσας· Δόξα Χριστῆ τῆ δυνάμει σου.

ᾨδὴ ε΄. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Αναπετάσας Ὅσιε, ψυχῆς τὸ νοερόν, καὶ τὰς αἰσθήσεις σοφῶς κυβερνήσας, γέγονας καὸς ἡγιασμένος, τῷ Θεῷ καὶ πανίερος.

Σκολιωτάτου δράκοντος, μαράνας μηχανάς, καὶ τὰς ἐκείνη πικρὰς μεθοδείας, ἠμβλυνας αἰεὶ ἐν τῷ θείῳ Νόμῳ, τὴν ψυχὴν ῥυθμιζόμενος.

Κατακωσμήσας Ὅσιε, ψυχῆς τὸ νοερόν, καὶ ἡγεμόνα τὸν νοῦν καταστήσας, ἔσχες τὸν Χριστὸν ἡγιαχοῦντα, πρὸς πορείαν οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Η Παρθένος ἔτεκε, τὸν ἄχρονον Υἱόν, κομοδετόντα τοῖς πᾶσιν ἀγγελίαν, καὶ τὸ κάρσον τῆς εὐσεβείας, ταῖς ἐν γῆ καταγγέλλοντα.

ᾨδὴ ς΄. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Τὴν ἔρημον, κατοικῆσας πραθύμως ἡγάπησας, Θεοφόρε, ἐν αὐτῇ τὸν Θεὸν προσδεχόμενον, τὸν ῥυόμενόν σε, καὶ τηροῦντα τὰ σα διαθήματα.

Ακλόνητος, ἐν ἀσκήσει Θεόφρον διέμεινας, μέχρι τέλους, διασωζὼν τὴν ταύτης ἀκρίβειαν· δι' ἧς τῆς ἀφράστου, ἡξιώθης καὶ θείας ἐλλάμψεως.

Ισάγγελον, ἐπὶ γῆς πολιτείαν ἐβίωσας, ἰσαγγέλου, καὶ τιμῆς ἐπαξίως τετύχηκας, μετὰ τῶν ἁγγέλων, τῷ τῶν πάντων Θεῷ παριστάμενος.

Θεοτοκίον.

Συνελαβες, ἐν γαστρὶ Θεομητορ τὸν ἀναρχον, Θεὸν Λόγον, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους γενόμενον, καθ' ἡμᾶς ἀτρέπτως, ἐν διακρίνω γνωριζόμενον φύσασιν.

Ὁ Εἰρμός.

➤ **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥύσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τῷ αἴκῳ Κύριος, τῆς ἐγκρατείας, ἀληθῶς σε ἔθετο, ὡς περ ἀστέρα ἀπλανῆ, φωταγωγοῦντα τὰ πέρατα, Πάτερ Πατέρων, Μακάριε Ὅσιε.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν τοῦ Κυρίου ἐραστὴν, τῶν Μοναστῶν τὸ κλέος, θαυματῶν τὸν ταμέαν, Μακάριον τὸν μέγαν, ἀνευφημήσωμεν πιατῶς· οὗτος γὰρ τῷ φέγγει τῶν ἀγῶνων αἰτῶν, ὡς ἥλιος ἐξέλαμψε, φωτίζων τὸς ἐν σκότει ὑπάρχοντας παθῶν καὶ ἀμαρτίας, καὶ ἐκδιώκων τῶν δαιμόνων τὴν ζοφεράν πλάνην ἀνευδότης. Διὸ καὶ ποταμοὺς πλαυσίων θαυματῶν, ὡς ἐκ κρήνης λογκῆς ἐκβλύζων, πάντων τὰς ψυχὰς ῥωνκῶν τῶν ἐκβοῶντων· Πατέρων Πάτερ, Μακάριε Ὅσιε.

Συναξάριον.

Τῆς ΙΘ΄. τῆ αὐτῆς μηνός, Μνήμη τῆ Ὁσίας Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου, καὶ ἀναχωρητῆ καὶ τοῦ Ὁσίου Μακαρίου τοῦ Ἀλεξανδρέως.

Στίχοι.

Θανοῦσα θείων ἢ δυᾶς Μακαρίων,
Ζωῆς μετέσχε τῆς μακαριωτάτης.

Γῆν μακάρων λαχόν ἐννεακαιδεκάτῃ Μακάριοι.

Τούτων, ὁ μὲν Αἰγύπτιος γέγονε τῆς ἐρήμου θρίμμα καὶ γέννημα· καὶ ἐξ ἀκαλῶν ὀνύχων τὴν ἀρετὴν μεταβῶν, καὶ ταύτην ἀγαπήσας, καὶ περιλαβῶν, θείον τὸ Πνεῦμα καταγωγίον ἐγένετο. Τοσαύτην γὰρ καρτερίαν ἐν τοῖς τῆς ἀρετῆς ἰδρωσίν ἐκτέτατο, ὡς κατὰ πνευματικῶν ἀκαθάρτων λαβεῖν ἐξουσίαν. Ἐπάνθει δὲ αὐτῷ καὶ τὸ διακρίτως χάρισμα, καὶ τὰ μέλλοντα προύλεγε, καὶ θαυματῶν ἄλλων αὐτῆρος γέγονε. Τούτων ἐν ἑνικῶν, πολλῇ παρακλήσει τοῦ τότε Ἀρχιεπίου, τὴν ἱερωσύνην καταδέχεται, μὴ ἀνασοχόμενος τοῦ λυχνου ὑπὸ τὸν μόδιον κρῦπτεσθαι· οὐ γινομένου, εἰς σκληροτέραν ἀγωγὴν αὐτὸν ὁ Μακάριος δέδωκε. Σύριγγα, γὰρ ποιήσας ὑπόγειον, ἀπὸ τῆς κέλλης αὐτῆς ὡς ἡμισυ σταδίου διήκουσας, καὶ ἀπῆλαιον αὐτοχείρως πρὸς τὸ ἄκρον ὠρύξε, εἴποτε πλείονες αὐτῷ παρεμβάλλον, καὶ διτηνώχλων, λάθρα τὴν σύριγγα ὑπερχόμενας, τῷ σπηλαίῳ προσέβαλλε, καὶ οὐδέ τις αὐτὸν ἤρρισκε. Περὶ δὲ βρώσεως καὶ πόσεως, περιττότερον γράφειν καὶ λέγειν, τοῦ σώματος αὐτοῦ καὶ τῆς θείας τὴν ἄκραν ἐγκρατεῖαν μαρτυροῦντων.

Οὗτος, ἐπεὶ αἰρετικὸς εἰς ὀμιλίαν αὐτῷ προσῆλθεν, ἀρχικὸν δαίμονα ἔχων, καὶ λέγων, μὴ εἶναι ἀνάσασιν νεκρῶν, νεκρὸν ἀνίστησιν, ἵνα πείσῃ αὐτόν. Ἐλεγε δὲ ὁ Ἅγιος, ὅτι τάγματα δαιμόνων εἰσὶ δύο· τὸ μὲν, πολεμοῦν τοῖς ἀνθρώποις εἰς πάθη ἀλλόκοτα· τὸ δὲ, ἀρχικὸν καλούμενον, καὶ πλάνων ἐμποιοῦν τοῖς ἀνθρώποις· τοὺς δὲ τοιοῦτους δαίμονας ἀφορίζει ὁ Σατανᾶς ταῖς γόησι καὶ ταῖς αἰρεσιάρχοις.

Οὗτος ὁ Ἅγιος, νοσηζομένῳ τῷ ἰδίῳ Μασθητῇ τὰ τῶν πεινήτων, καὶ μὴ διορθωμένῳ, ὀργὴν Κυρίου προεῖπεν, ὃ καὶ γέγονεν, ἐλαφαντιάσαντι. Καὶ τὸν ἐπηρεῖα δαίμονος καθ' ἐκαστὴν ἰσθίοντα τρεῖς μόδιος ἄρτων, καὶ κυλικίσιον οἴνου πίνοντα, τρεῖς λίτρας ἄρτου ἰσθίειν ἀποκατίστησε. Καὶ τοῦ διαβολοῦ ἰώρακε, καὶ τὰς αὐτοῦ μηχανὰς ἐν ληκυθίοις ἐπιφερόμενον. Καὶ τὸν ἀπατώμενον ὑπ' αὐτῆς Μοναχόν, Θεόπεπτον καλέμενον, διωρθώσατο. Καὶ παρὰ κρανίου ἐν τῇ ἐρήμῳ κειμένου, ἱερώς τῶν εἰδώλων γιγνοτός, τοῦτο ἀκήκοε. Ταῖς προσευχαῖς αὐτοῦ μικρὸν τοὺς ἐν τῇ κολάσει αὐτῆς ἀνίσταται τῆς βασάνου, ὅταν τύχη ταύτας ποιῆσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. Προεῖπε δὲ καὶ τὴν ἐρήμωσιν τῆς Σκήτιως· καὶ ἔτερον

νεκρὸν ἀνίστησεν, ὡς ἂν εἶπῃ τοῦ τὴν παρακαταθήκην τῶν ταύτην ζητούντων ἐνέκρυσεν, καὶ πάλιν προστάξει κοιμηθῆναι. Τοιούτοις οὖν θιαριστοῖς ἔργοις κοσμούμενος, ἐν γῆρα καλῶ καταλύει τὸν βίον.

Ο δὲ Ἅγιος Μακάριος, ὁ Ἀλεξανδρεὺς, Πρωτότερος ἐχρημάτισε τῶν λεγόμενων Κελλίων, ναυχίαν ἄκραν καὶ καρτερίαν ἐνδείξάμενος, καὶ ἔργα καὶ σημεῖα πεποιηκώς. Τοῦτου τὰς ἀρετὰς ὑπεραγαθούς ὁ Μέγας Ἀντωνίος, εἶπῃ· Ἰδοὺ ἐπαινεύσατο τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπὶ σοί, καὶ ἴσῃ τοῦ λοιποῦ τῶν ἐμῶν ἀρετῶν κληρονόμος. Οὗτος ὁ Μακάριος, εἶποτε ἔκουσέ τινα πεποιηκότα ἔργον ἀσκήσιως, αὐτὸν παρακλησάσας, ἐν τῷ ἔργῳ ἐπλήρου. Ὅθεν αἰκούσας, ὅτι οἱ Ταβιννησιῶται διὰ πάσης τῆς τεσσαρακοστῆς ἐσθίουσιν ἀπυραν, ἔβρινον, ἐπὶ ἔτα ἑπτά, πᾶν τὸ διὰ πυρὸς γινόμενον μὴ φαγεῖν, πλὴν λαχάνων ὠμῶν, καὶ ὀσπρίων βρεκτῶν. Ἐτι δὲ καὶ τοῦ ὕπνου περιγεῖσθαι ἠγωνίσαστο, καὶ οὐκ εἰσῆλθαι ὑπὸ στίγην, ἐν ὅλοις εἰκοσι θυγημέραις, τῷ καύματι τῆς ἡμέρας φλεγόμενος, καὶ τῆ τῆς νυκτὸς ψυχρότητι κηγνύμενος. Ὁχληθεὶς δὲ ὑπὸ δαίμονος τῆς πορνείας, ἀπέλθων ἐν τῇ πανερήμῳ, κατέμεινε μῆνας εἴξ· ἔνθα οἱ κώωπις μέγιστος ὄντες, ὡς σφήκις, αὐτὸν σφοδρῶς κατετίτρωσκον, ὡς καὶ σπονδύλος καθ' ὅλου τοῦ σώματος ἐξέμυκεν. Μετὰ γοῶν τὰς εἴξ μῆνας, εἰς τὸ κελλίον αὐτοῦ ὑποστρίψας, ἀπὸ μόνης τῆς φωνῆς ἔγνωρίζετο, διὰ τὸ ἠλλακῶσθαι τὸ σῶμα αὐτῷ, καὶ ἐλεφαντιῶσαι παρεικάζεσθαι.

Τούτου ποτὶ φάρμακον διορῶσαντος, ὁσπὶς εὐρεθείσα, ἔφατο τῆς χειρὸς αὐτοῦ· ἀναρρητικὸν δὲ ἴσῃ ταῦτα τὰ θηρίον. Ὁ δὲ, ταῖς χερσὶν ἀμποτέραις δραξάμενος τῶν χιλύων αὐτῆς, δίστασεν, εἰπὼν· Μὴ ἀποστείλαντός σε τοῦ Θεοῦ, πῶς ἐτόλμασας ἀφασθῆναι μου; Εἰσῆλθε ποτὶ ἐν τῷ Μοναστηρίῳ τῶν Ταβιννησιῶτων, δέλωμαι μαθεῖν ἐκάστη τὴν αὐτῶν ἐργασίαν· καὶ ὡς ἐπίστα ἢ Τεσσαρακοστῇ, αἰεὶ διαφόρος ἐν αὐταῖς πολιτείας. Ὁ μὲν γὰρ ἦσθιεν ἐν ἐκάστη ἑσπέρα, ἃ δὲ διὰ δύο, ἄλλος διὰ τριῶν, ἕτερος διὰ πέντε· ἄλλοι διὰ πάσης νυκτὸς ἰσώτες, τῆ ἡμέρα, εἰς τὸ ἔργον ἐκάθητο. Ὁ δὲ Μακάριος, βράξας ἑαυτῷ Σαλλοῦς ἐκ φανέκων, ἴστα ἐν μιᾷ γωνίᾳ, μέχρις αἱ τεσσαρακοστὰ ἡμέραι ἐπληρώθησαν, καὶ τὸ Πάσχα ἔφθασεν· ἐν αἷς οὐκ ἄρτου μεταλαμβάνειν, οὐχ ὕδατος, οὐ γόου ἰκαμψεν, οὐκ ἐκαθίσθη, οὐκ ἀνέπνευσεν, οὐ τροφῆς ἕτερας ἐγύσατο, ἐκτὸς κράμβης ὠμῆς, καὶ ταύτης κατὰ μόνην Κυριακῆν.

Τούτου ποτὶ καθιζομένου ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ τὰ πρὸς ὠφέλειαν ἐμιλοῦντος, θάνατον ἀμπαλαβοῦσα τὸν ἑαυτῆς σκύμνον, ἔνθα τυφλῶν, ἔρριψεν ἐισελθεῖσα εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ὁ δὲ, ἐπὶ τοὺς ἀφθαλμοὺς αὐτοῦ πύσας, ἐποίησεν αὐτὸ ἀναδύψαι. Ἡ δὲ, λαθούσα τὸ ἑαυτῆς γέννημα, ἐξῆλθε. Καὶ τῆ ἰσθῶν σπύσασα, κώδιον μίγα προβάτου ἤνεγκε τῷ Μακαρίῳ. Ὁ δὲ εἶπῃ πρὸς αὐτήν· Τὰ εἴξ ἀδικίας ἐγὼ οὐ δέχομαι. Ἡ δὲ θάνατον, κλίνας τὴν κεφαλὴν, ἐξῆλθε τῆς αὐλῆς. Εἶδε καὶ οὗτος τὸν διάβολον, τὰ εἶδη τῆς ἀπάτης ἐπιφερόμενον, διὰ τινος ἐσθήματος τρωγλωτοῦ καὶ κολακυνθίων αἰνεττόμενον ταῦτα.

Ἦν δὲ ὁ Ἅγιος τὴν ἡλικίαν ἔχων ὑποκόλοβον, σπανὸς, ἐπὶ τοῦ χιῶνος μένον ἔχων τρίχας, καὶ εἰς τὸ ἄκρον τοῦ πώγωνος· τῆ ὑπερβολῇ γὰρ τῶν ἀσκητικῶν πόνων οὐδὲ τρίχαι αὐτῷ ἐξέφυσαν. Ὅθεν ἔτις ἀσκήσας, καὶ ἐν βαθεῖ γῆρα καταντήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Εὐφρασίας.

Στίχ. Ψεύδει σοφῶ φυγοῦσα σαρκὸς τὴν ὄβριον, Ἄθλεις ἀληθῶς ἐκ ξέφους Εὐφρασία.

Αὕτη ἦν ἐκ πέλειος Νικομηδείας, ἐπὶ Μαξιμιανῷ τῷ Βασιλείῳ, γένους ἐπισήμου, τρόπου σώφρονος καὶ χρηστοῦ. Μὴ πειθεῖσα δὲ θυσιᾶν τοῖς δαίμοσι προσενηχεῖν, τύπτεται σφοδρῶς. Καὶ ἐπιμένουσα τῆ ἐνοστάσει, πρὸς ὄβριον ἀνδρὶ βαρβάρῳ ἐκδίδεται, ὑφ' οὗ τὴν κεφαλὴν ἀπειρηθῆ ἀπατηθέντος παρ' αὐτῆς, ὅτι εἰ ταύτης ἀπέσχοιτο, παρασχεῖν αὐτῷ φάρμακον, ὃ χρῆσάμενος, ταῖς ἐπιφοραῖς τῶν ξιφῶν, καὶ ταῖς διακοντίαισι τῶν πολεμίων, ἄτρωτος ἴσῃ· καὶ πείραν λαθεῖν ἔλεγε, τὸν ἑαυτῆς αὐχένα προτείνας. Ὁ δὲ ἀληθεύειν ταύτην οἰηθεὶς, ἐνεργῶν κραταιότερον, τὴν αὐτῆς ἀπίτεμε κεφαλάν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Ἡ εἰς τὸν Ναὸν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Ἀνακομιδῇ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Στίχ. Ἐχει νεκρὸν σὸν ἢ καλὴ μετοικία.

Καλῶ γὰρ, ὡς σὺ, τοὺς Ἀποστόλους, Πάτερ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Τελεῖται ἡ ἀνάμνησις τοῦ ἐν Νικαίᾳ μεγέστου θαύματος, ὅτε ὁ Μέγας Βασιλείας διὰ προσευχῆς ἀνέωξε τὰς πύλας τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ παρέθετο αὐτὴν τοῖς Ὀρθοδόξοις.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σε πρεσβεύαις, Χριστέ ὁ Θεός ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Μετὰ τῆς ἀνωθεν ῥοπῆς, καὶ τῆς τοῦ Θεοῦ βοηθείας, τοὺς δυσμενεῖς καταβαλὼν, κακφόρος κραυγαῖζων γεγένησας· Ἐπερὺμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ανακαθάρας τὴν ἀχλὺν, τὴν ἐκ τῶν παθῶν γενομένην, τῆς ἀπαθείας τῷ φωτὶ, κατηργάσθης κραυγαῖζων Μακάριε· Ἐπερὺμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Καταφαιδρύνας τὴν ψυχὴν, ταῖς τῶν ἀρετῶν εὐπρεπέαις, ὡραῖος κάλλει τῷ Θεῷ, γεγωνὸς ἐμελωδὸς γηθόμενος· Ἐπερὺμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ανακαλούμενος ἡμᾶς, αἰχμαλωτισθέντας· Παρθένε, πρὸς ἅπερ ἡμεν ἐν ἀρχαῖς, ἐν γαστρὶ σε σκηνώσας σεσάρκωται, ὁ φιλάνθρωπος Κύριος, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογημένος.

Ὡδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ρήματα ζωῆς τῆς αἰωνίου, Παμμακάρε ἐν τῇ καρδίᾳ σου δεξάμενος, σάρκα κατεμάραντας κόσμῳ τεθανάτωσαι· καὶ ζωηφόρον νεκρῶσιν, ἀμφιασάμενος, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγαῖζεις, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ιλέων γενέσθαι Θεοφόρε, τὸν μόνον ἀγαθοδότην καθικέτευε, ταῖς τὴν σὴν πανίερον, μνήμην ἑορταῖζουσιν, ἀμαρτημάτων ἄφειν, τοῦτοις

αἰτούμενος, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσι, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεύσει πρὸς Θεὸν ἀδιαλείπτω προσέχων, καὶ τῆς ἐκεῖθεν ἐπιλήψεως, αἴγλην εἰσδεχόμενος, φῶς ἀντανακλώμενον, διαφανές ὡς ἔσοπτρον, πέμπεις τοῖς ψάλλουσι· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Κλίμακα πρὸς ὕψος τεταμένην, ἐφ' ἧς περ ἔστηριγμένος ὦφθη Κύριος, Πάτερ ἀναβέβηκας, θείαις ἀναβάσεσιν, αἰεὶ προκόπτων· Ὅσιε, ἕως κατέλαβες, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγαῶν, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε Κεχαριτωμένη· Θεὸν γὰρ ἡμῖν σε σαρκωμένον τέτοκας· ὅθεν Θεοτόκον σε, πάντες ὀνομαζόμεν, τὴν Θεοδόχον τράπεζαν, τὴν καλλονὴν Ἰακώβ, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αῖδες εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκης διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν Οἰκωμένην ἀπασαν, ψάλλειν ἐδίδαξε· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὠδὴ δ'. Εὐὰ μὲν, τῷ τῆς παρακοῆς.

Δάκρυα μὲν, τοῖς ἀσκητοῖς τὴν ἄρουραν, τῆς καρδίας σου κατήρδευσας· χαίρων δὲ Πάτερ Θεοφάρε, νῦν ἐν ἀγαλλιάσει τὰ δράγματα, συλλέγεις τῶν ἀγώνων τὰ ἔπαθλα· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Αὐτον, ἀνέτειλέ σοι φῶς, αἰῶδιος εὐφροσύνη ὑπεδέξατο· ἐνθα χορεύων σὺν Ἀγγέλοις, περὶ τὸν Βασιλέα καὶ Κύριον, τῶν πίστει ἐπιτελούντων τὴν μνήμην σου, μέμνησο Πάτερ παμμακάριστε.

Νόμον Πάτερ, τὸν ἀθλητικὸν ἠγωνίσαι, προσηκόντως καὶ νενίκηκας· ὅθεν σε δόξης τῷ στεφάνῳ, ὁ μόνος εὐεργέτης τετίμηκε, καὶ θείας φωτοφανείας ἠξίωσε, καὶ μακαρίων ἀπολαύσεω.

Θεοτοκίον.

Ὅς πάντων, κτισμάτων Ποιητὴν γεννήσασα, Θεομήτορ ὑπερβέβηκας, πᾶσαν τὴν κτίσιν θεία δόξη, καὶ τῇ ἀγιοσύνῃ καὶ χάριτι, καὶ πᾶσι τῆς ἀρετῆς προτερήμασιν· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐὰ μὲν, τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κτάραν εἰσωκίσατο· σὺ δὲ Παρθέने Θεοτόκε, τῷ τῆς κουφορίας βλαστήματι, τῷ

» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήθησας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλόριον. Ὁ οὐρανὸν ταῖς ἀστροῖς, ἄγγελικὸν τὸν βίον, ποθῶν ἐμάκρυνας σαυτὸν, ἐν ταῖς ἐρήμοις καὶ πάθῃ, καθυποτάξας τῆς σαρκὸς, ἐσαγγελος ἀνεδείχθης, Πάτερ ἡμῶν Θεοφάρε. Θεοτοκίον.

Τῆ κραταιᾷ σὲ σκέπη, ἀπὸ ἐχθρῶν ἐπιβαυλῆς, ἡμᾶς Ἀγνή τοὺς σοὺς δούλους, φύλαττε πάντας ἀβλαβεῖς· σὲ γὰρ κεντήμεθα μόνον, καταφυγὴν ἐν ἀνάγκαις.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, Δόξα, Ἦχος δ'.

Ελάμψαν τὰ καλά ἔργα σου, ὡς ἥλιος, ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν οὐρανῷ, Χριστοῦ θειόπλου· Μακάριε· ὀρθοδόξως γὰρ ἐκήρυξας ἡμῖν, τὴν ἀληθῆ καὶ ἀμώμητον Πίστιν Χριστοῦ· διὰ ἐκτετευε Ὅσιε Πάτερ, ἐν τῇ μνήμῃ σου Θεοφάρε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν, ὁσ πρεσβείαν ἀκαίμητον, καὶ παραίκλησιν ἔμμονον, κεντημένη Πάναγκε πρὸς τὸν Κύριον, τοὺς πειρασμοὺς καταπράυνον· τὰ κύματα κοίμισον, τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς· καὶ ἐνθλίψει ὑπάρχουσαν, τὴν καρδίαν μου, παρακαλέσον Κόρη, δυσωπῶ σε· καὶ χαρίτωσον τὸν ναῦν μου, ὅπως ἀξίως δοξάζω σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἐβλεψεν, Ἀμνάς ἢ κυήσασα, ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετα· Ὑιὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρητήης μακρόθυμε; πῶς ταῖς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων, καὶ τὸ αἷμα, τὰ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.

ἐν τῷ μικρῷ εσπερινῷ.

Ἰστῶμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων. Τῶν οὐρανίων ἀψίδων, ὑπεριπτάμενος, δι' ἀρετῆς ἐνθέου, παμμακάριστε Πάτερ ὑπέδυσ ἐν τῷ γνόφῳ· δι' ἧς ἀληθῶς, οὐκ ἐν αἰνίγῃ

μασιν Ὅσιε, ἀλλ' ἐν τῇ χάριτι ὡφθης τῇ τοῦ Θεοῦ, ταῖς ἐλλάμψεις εἰσδεχόμενος. Δίς.

Ταῖς ἀρεταῖς ἐκλαμπρύνας, ψυχὴν καὶ ἐννοϊαν, πρὸς οὐρανὸν μετήχθης, εἰς Χριστοῦ βασιλείαν, Εὐθύμιε τρισμάκαρ, προσφέρων αὐτῷ, τὰ τῶν πόνων σου δραύγματα· ἐν ἀσκηταῖς σὺ φωστὴρ γὰρ ἀναδειχθεῖς, τῆς ἀγίῳ ἀπολαύεις τρυφῆς.

Τὸ ὄμορῳσιον ὄντως, Τριάς ἡ ἀναρχος, Πνεύματος κατοικίαν, ἐν σοὶ ἀναθεμένη, λαμπρότατον φωστῆρα, ἀνέδειξε σέ, Θεοφόρε Εὐθύμιε· τῶν χαμαιζήλων γὰρ πάντων ὑπεραρθεῖς, οὐρανῶν οἴκησιν εὕρηκας.

Δόξα, Ἦχος β.

Οσιε Πάτερ, ἐκ βρέφους τὴν ἀρετὴν ἐπιμελῶς ἀσκήσας, ὄργανον γέγονας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· καὶ παρ' αὐτοῦ λαβὼν τῶν θαυματῶν τὴν ἐνέργειαν, ἔπεισας τοὺς ἀνθρώπους, καταφρονεῖν τῶν ἡδέων· νῦν δὲ τῷ θαίῳ φωτὶ, καθαρῶτερον ἐκλαμπόμενος, φωτίσον καὶ ἡμῶν ταῖς διανοίας, Πάτερ Εὐθύμιε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἡ πύλη ἡ κεκλεισμένη, δι' ἧς ἠνοίγη ἀνθρώποις, ὁ παλαιὸς Παράδεισος.

Ἀποστίχου Στιχηρά,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Δόλους τῶν πονηρῶν, δαιμόνων θριαμβεύσας, τῇ τοῦ Σταυροῦ δυνάμει, ἐτράνωσας τὴν δόξαν, Χριστοῦ Πάτερ Εὐθύμιε.

Στίχ. Τίμιος ἐναντὶν Κυρίου.

Ηρῆθης ὡς Ἡλιοῦ, ἐν ἄρματι πυρίνῳ, καὶ συνεκράθης μάκαρ, ἀμέσως τῇ Τριάδι, Εὐθύμιε παγκόσμιε.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος.

Φέρων ἐν ταῖς χερσὶ, σοῦ Πάτερ τοῦ Κυρίου, Σταυρὸν τὰ τῶν δαιμόνων, φαντάσματα τελείως, Εὐθύμιε ἠφάνισας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Χαῖρε ἡ τὴν χαρὰν, τοῦ κόσμου δεξαμένη, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, καὶ παύσαντα τὴν λύπην, Παρθένε τῆς Προμήτορος.

Ἀπολυτίκιον.

Εὐφραίνου ἔρημος ἡ οὐ τίκτουσα.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ.

Στιχολογῶμεν τὴν ἀ. γάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5' καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάτερ Εὐθύμιε τὸν σὸν, τόκον προκατήγγειλε, σταλαῖς οὐράνιος Ἄγγελος, ὡς τοῦ βλαστήσαντος, ἐκ νηδύος στείρας, Ἰωάννου· τούτου· γὰρ, ἐδείχθης ζηλωτὴς ἐκμαγεῖόν τε, ἀκτῆμων ἄοικος, βαπτιστὴς καὶ ὁρεσίτροφος, ὑπερλάμπας, τοῖς ἀπείροις θαύμασι.

Πάτερ Εὐθύμιε καρπὸς, ἔφυς μὲν στειρώσεως, ἀλλ' ὡφθης ὄντως πολύγονος· ἐκ γὰρ τοῦ σπέρματος, τοῦ πνευματικοῦ σου, Μοναστῶν πεπλήρωται, ἡ ἔρημος ἡ πρὶν ἀδιόδευτος· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Εὐθύμιε ὁ σὸς, βίος ἀνυπέροβλος, ἡ Πίστις ὄντως ὀρθόδοξος· καὶ γὰρ ἐκ πράξεων, πρὸς ὑψηλοτάτην, θεωρίαν ἤλασας, σοφίας γεγωνὸς ἐνδιαίτημα, ἐν δύο φύσεσιν, ἓνα σέβων τῆς Τριάδος Χριστὸν· ὃ πρεσβεύεις, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔτερα Στιχηρά Προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ο ἐκ νηδύος μητρὸς ἡγιασμένος, ὅτε τὸ παντέφορον ὄμμα τὴν πρόθεσιν, καὶ τὴν ῥοπὴν πρὸς τὰ κρείττονα, ἐπειγομένην, ἀνεπιστρόφως σοῦ προεώρακε, τότε Παμμακάριστε, δῶρον θεόσδοτον, τῆς εὐθυμίας φερώνυμον, μεμνηνυκός σε, τὴν τῶν φυσάντων λύει κατήφειαν· ὅθεν ἐκ βρέφους προηγμένος, τῷ εὐεργέτῃ Θεῷ εὐηρέστησας· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ο χαρισμάτων ἐνθέων πεπλησμένος, σὲ ὡς ἀκηλίδωτον, ἔσοπτρον Πάτερ εὐρών, Χριστὸς τῶν θαίων ἐμφάσεων, λαμπρὰς οἰκείου, μαρμαρυγαῖς φωτὸς σοὶ ἐξήστραψεν· ἐντεῦθεν ἰάσεων, ἀφθονος ὡφθη πηγὴ, διατροφή τε λιμώττουσι, καὶ τῶν διψώντων, δι' ἐπομβρίας ἄρδων τὴν ἔφεσιν· ταῖς ψυχικαῖς δὲ διαθέσεις ὀρών, σοῦ τῷ λόγῳ σοφῶς ἐβελτίους Θεῷ· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ο θεωρία καὶ πράξει διαλάμπας, σοῦ ὁ μὲν ἰσάγγελος βίος κανὼν ἀρετῆς, καὶ χαρακτὴρ ἀκριβέστατος, τῶν αἰρουμένων, Θεῷ λατρεύειν ἐν τελειότητι· ὁ σὸς δὲ θεόσοφος λόγος Εὐθύμιε, Τριάδα σέβειν ἐδίδαξε, Χριστὸν δὲ ἓνα, ἐν δύο φύσεσι γνωριζόμενον· καὶ ταῖς Συνόδους ἰσαριθμούς, τῇ τετρακτυῖ τῶν Εὐαγγελίων Χριστοῦ· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Δόξα, Ἦχος γ'.

Αφιερωθεῖς τῷ Θεῷ ἐκ κοιλίας μητρικῆς, ὡς ἄλλος Σαμουὴλ, Πάτερ Εὐθύμιε, φε-

ρωνύμως γέγονας, εὐθυμία τῶν πιστῶν, Μοναζόντων βακτηρία καὶ ἐδραίωμα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καθαρὸν οἰκητήριον. Αἰτήσαι ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε τὸ μέγα ἔλεος,

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν Θεανδρικόν σου τόκον Πανσεβάσμιε; πείραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη Παναίμωνε, ἔτεκας ἀπάτορα Υἱὸν ἐν σαρκί, τὸν πρό αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα ἀμήτορα, μηδαμῶς ὑπομείναντα τροπήν, ἢ φυρμόν, ἢ διαίρεσιν, ἀλλ' ἑκατέρας οὐσίας τὴν ιδιότητα, σῶαν φυλάξαντα. Διὸ Μητροπάρθενε Δέσπονα, αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως, Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Εἰσοδός, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ' 4. **Δ**ικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων εἰάν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἔδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμῶνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε' 15. **Δ**ίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ Βασιλεῖον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἀμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὀσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ

κόσμος ἐπὶ τῆς παράφρονος. Πορεύονται εὐσοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλιε τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλιαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλήσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε αἱ κρατοῦντες πληθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἔθνων. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. δ' 7. **Δ**ίκαιος, εἰάν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολλὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἀκακόν. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Εὐθυμεῖτε ἔλεγε, τοῖς γεννήτορσιν Ἄγγελος Κυρίου, ὅτι παιδίον ἐκ σπλάγγνων γεννήσεται ὑμῖν, εὐθυμίας φερώνυμον· ἐνεφύης δὲ γαστρὶ, φέρων αὐτοῖς τὸ ἐπάγγελμα· καὶ ἐκ σπαργάνων τῇ εὐχῇ συνανετραίφης, Πάτερ Εὐθύμει.

Ὁ αὐτός. Τοῦ Στουδίτου.

Ωχυρωμένος τὸν νοῦν γνώσει θεία, Πάτερ Εὐθύμει, τὰ παρερχόμενα παρέδραμες, μηδὲν θαυμάσας τῶν ἐπιγεῖων· ἐν μὲν θλίψεσι μεγαλόφρων φανείς καὶ γενναϊότατος, ἐν δὲ ἀσκησῆσει καὶ εὐθυμία, ταπεινὸς καὶ μέτριος· καὶ τοῦ παρόντος βίβη τὸ ἄστατον πέλαγος, σοφῶς διαπεράσας, εἰς εὐδίων λιμένα κατήνησας. Χριστὸν ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'. Τοῦ αὐτοῦ.

Τῶν ἐν τῷ βίῳ πραγμάτων κατεφρόνησας, Πάτερ Εὐθύμιε ὅτι τὴν ἀνω πολιτείαν ἐπεπόθησας· πλεῖτον ἐβδελύξω, ἐνδυσάμενος ταπεινώσιν τρυφὴν ἐμίσησας, καὶ ἐπεσπάσω τὴν ἐγκράτειαν· ἀδικίαν ἀπεβάλου, καὶ ἐδίωξας δικαιοσύνην· διὸ Πάτερ Ὄσιε, μνημόνευε καὶ ἡμῶν, ἐν ταῖς ὁσίοις εὐχαῖς σου πρὸς Κύριον.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Ελαμψαν τὰ καλὰ ἔργα σου, ὡς ἥλιος, ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν οὐρανῷ, Χριστοῦ θεράπον Εὐθύμιε· ὀρθοδόξως γὰρ ἐκήρυξας ἡμῖν, τὴν ἀληθῆ καὶ ἀμώμητον Πίσιν Χριστῆ· διὸ ἰκέτευε Ὄσιε Πάτερ, ἐν τῇ μνήμῃ σου Θεοφόρε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Νεῦσον παρακληῆσαι, σῶν οἰκετῶν. Πανάμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν ἀγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτήμεθα· μὴ αἰσχυνθῶμεν Δέσποινα, σὲ προσκαλούμενοι· σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, τῶν σοὶ πιστῶς βωόντων· Χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὡς εὐθυμίας ἀρχῆ, τῆς Ἐκκλησίας γεγωνῶς Πάτερ Ὄσιε· τῇ σῇ γὰρ γεννήσει πάσας, αἰρετικῶν ταῖς ὁρμὰς, ἐκ Θεῆ πρᾶνοῖας ἀπεκρούσατο· διὸ σε φερώνυμον, ὀνομάζει Εὐθύμιον. Τῶν ἐρατίων, Οὐσιῶν δὲ τὰ τάγματα, χαρᾶς ἐπλησας, τῇ τοῦ βίου λαμπρότητι· οἷς καὶ συναυλιζόμενος, φωτὸς τε πληρούμενος, καὶ πανολβίου καὶ θείας, ἐναπολαύων ἐλλάμψεως, Χριστὸν νῦν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τιμίος ἐναντίον Κυρίου.

Ράβδῳ τῇ τοῦ Σταυροῦ στηριχθεὶς, τῆς ἀνομίας τοὺς χειμάρρους ἐξήρανας· χειμάρρουν τρυφῆς δὲ θείας, καὶ Παραδείσου πηγὴν, νοερώς Παμμάκαρ ποτιζόμενος, πηγᾶς σωτηρίους, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀνέδειξας· ἐπιρροαῖς δὲ, Θεοῦ Πνεύματος Ὄσιε, πιαινόμενος, ὡσπερ φοίνιξ ἀνέδραμες, ὕψος πρὸς ἐπουράνιον· καὶ στῦλος πυρίμορφος, ὡφθῆς Θεόφρον καὶ πλήρης, φωτοειδοῦς ἐπιλάμψεως, Χριστῆ· ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος.

Οὕτως ἕως σκηνῆς θαυμαστῆς, ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεῆ Παμμακάρισε, διήλθες ἀγαλ-

λαίσει, καὶ εὐφροσύνη ψυχῆς, ἐνθα ἦχος Πάτερ ἑορταζόντος, τερπνῆς ἀκισσόμενος, καὶ γλυκείας ὑμνήσεως, καὶ τῆς ἀφράσου, θυμηδίας καὶ τέρψεως, γενησόμενος, ἐν μεθέξει Εὐθύμιε· ἧς μόνης ἐφιέμενος, σὴν σάρκα ἐνέκρωσας· ἧς καὶ ἐπέτυχες θεία, δικαιοσύνη κοσμήμενος, Χριστὸν ἰκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Οσιε Πάτερ, οὐκ ἔδωκας ὕπνον σοῖς ὀφθαλμοῖς, οὐδὲ τοῖς βλεφάροις σου νυσταγμόν, ἕως ἢ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, τῶν παθῶν ἠλευθέρωσας, καὶ σεαυτὸν ἠτοίμασας, τοῦ Πνεύματος καταγώγιον· ἐλθὼν γὰρ ὁ Χριστὸς σὺν τῷ Πατρὶ, μόνην παρά σοι ἐποιήσατο· καὶ τῆς ὁμοσῆς Τριάδος, θεράπων γενόμενος, μεγαλοκήρυξ Εὐθύμιε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἀσειστόν, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Εὐφραίνου ἔρημος ἢ οὐ τίκτουσα, εὐθύμησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι ἐπλήθυνέ σοι τέκνα, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, εὐσεβεῖα φυτεύσας, ἐγκρατεία ἐκθρέψας, εἰς ἀρετῶν τελειότητα. Ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, εἰρήνευσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ,

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ φωτὶ λαμπόμενος τῷ ἀπροσίτῳ, ὡς ἀσὴρ ἐξέλαμψας, ἐν ταῖς ἐρήμοις διδαχαῖς, καταφωτίζων Εὐθύμιε, τοὺς ἀδιστακτῶ ψυχῇ προσιόντας σοι.

Δόξα, ὁμοιον.

Εξ Αἰγύπτου ἤστραψας ὡς Ἐωσφόρος, καὶ τὸν κόσμον ἔλαμψας, ταῖς φαιναῖς σου ἀρεταῖς, ἠγλαῖσμένε Εὐθύμιε, πᾶσιν ἐκλάμψας, τὸ φῶς τῆς ἀσκήσεως. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εν τῇ σκέπῃ πάναγνε, τῇ σῇ Παρθένε προσφυγόντων δέησιν, προσδεξαμένη παρ ἡμῶν, μὴ διαλίπης πρεσβεύουσα, τῷ Φιλανθρωπῷ, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ταῖς φροντίδας τῆ βίου ἀπαρνησάμενος, καὶ Ἀγγέλων τὸν βίον ἀναλαβόμενος, ἐγκρατεία τὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας· καὶ θαυμά-

των ἐκ Θεοῦ, χάριν ἐδέξω δαφιλῶς, Εὐθύμει Θεοφόρε ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων, τῶν εὐσεβῶς εὐφημούντων σε.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε ἡμᾶς ἐλέησον, τοὺς προσφεύγοντας πίστει πρὸς σὲ τὴν εὐσπλαγχνον, καὶ αἰτουμένους τὴν θερμὴν σου νῦν ἀντίληψιν· δύνασαι γὰρ ὡς ἀληθῶς, τοὺς πάντας σώζειν ὡς οὐσα, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις, αἰεὶ χρωμένη Θεοχαρίτῳ.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον,

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν πτωχείαν τὴν ὄντως τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντος ἀναλαβῶν, ἠγήσω τὰ πρόσκαιρα, ὡσεὶ χόρτον Μακάριε· τοῦ γνωστικοῦ γὰρ ξύλου, γευσάμενος Ὅσιε, Μοναζόντων ἐδείχθης, Διδάσκαλος ἐνθεός· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, Ἀγγελικῆς πολιτείας, διήγειρας ἅπαντας, καὶ πρὸς γνῶσιν τῆς Πίστεως. Σημειοφόρε Εὐθύμει, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ος Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμεν σοὶ· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον Τόκον σου.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῆ Ὁσίου αὐτῆ.

Στιχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τὸ, Πᾶσα πνοή· τὸ Εὐαγγέλιον· ὁ Ν'.

Δόξα, Ταῖς τοῦ σου Ὁσίου.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Οσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σε, δι' ὧν ἐν τοῖς ἔθροισι, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σε. Τῶν δαιμόνων ὠλεσας τὰς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἰτῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, εἰς ε'. καὶ τοῦ Ὁσίου οἱ δύο, εἰς η'.

Ὁ πρῶτος ποίημα Ἰωάννου τῆ Δαμασκηνοῦ ὃ ἢ Ἀκροστιχίς μετὰ τῶν Εἰρμῶν.

Ὁλβος πέφηνας γηγενῶν Εὐθύμει.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστι σοι ὅμοιος, δεδοξασμένε Κύριε·
» ἐν χειρὶ γὰρ κραταίᾳ, ἐλυτρώσω τὸν λαόν, ὃν ἐκτήσω Φιλάνθρωπε.

Λύεις τὴν κατήφειαν, τοῖς παραδόξως φύσασιν, ἐκ Θεοῦ ἐπαγγελθεῖς, καὶ πρὸ σου τόκου σου δωρεὰ, εὐθυμίας φερώνυμος.

Βοᾷ χαριστήριον, ἢ Ἐκκλησία Ὅσιε, δεξάμενη σε βλαστὸν, ἐκ Θεοῦ εἰρηνικῆς, εὐθυμίας προάγγελον.

Ὁ δεύτερος ποίημα Θεοφάνους ἢ ἢ ἀκροστιχίς· Ταῖς σαῖς προσευχαῖς, Παμμάρκαρ, φῶς μοι νέμοις.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλαίτην.

Ταῖς προσευχαῖς σου καὶ ταῖς σαῖς δεήσεσιν, ἐκδυσωπῶν τὸν Θεόν, τὸ σκυοτεινὸν νέφος, τὸ τῆς ἀθυμίας μου, Παμμάρκαρ διασκέδασον, εὐθυμίας ὑπάρχων, καὶ θυμηδίας ἀνάπλεως, τῷ Παμβασιλεῖ παριστάμενος.

Αλλος καθάπερ Σαμουὴλ θεόσδοτος, καὶ πρὸ συλλήψεως, ἐπαγγελθεῖς Πάτερ, πᾶσαις ἐναπέφηνας, ταῖς ἐκκλησίαις Ὅσιε, φερώνυμος τὴν κλησιν, καταλλήλον ἐπαγόμενος, τῇ τῆς εὐθυμίας φαιδρότητι.

Ικετηρία καὶ δεήσει χρωμένοι, οἱ σοὶ γεννητορες, πρὸς τὸν Θεὸν δῶρον, θεῖόν σε κομίζονται, καὶ φωτοφόρον βλάστημα, τῇ γεννήσει μνηνύον, τῆς εὐσεβείας τὴν ἔλλαμψιν, καὶ τὸν τῆς αἰρέσεως ἔλεγχον.

Σὺ ἐκ Παιδὸς καθιερωθῆς Ὅσιε, τῷ δεδωκότι Θεῷ· καὶ πρὸς αὐτὸν βλέπων, καὶ καθοδηγούμενος, ζωοποιεῖς προσάγμασι, ταῖς αὐτοῦ Θεοφόρε, πρὸς ὕψος ἠρῆς μεταρσίον, τὸ τῶν ἀρετῶν δια Πίστεως.

Θεοτοκίον.

Σε Θεομητορ προστασίαν ἔχοντες, οὐ δειλιάσομεν, τὸ τῶν ἐθρῶν στίφος, τὸ ἀντιμαχόμενον, τοῖς εὐσεβῶς δοξάζουσι, τὸν ἐκ σου γεννηθέντα, Θεὸν τῶν ὅλων καὶ Κύριον· ὃν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπησον. Καταβασία.

» **Χ**έρσον ἀβυσσοτόκον, πέδον ἥλιος, ἐπέπολευσεν ποτέ· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη,
» ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶ πεζοποντοποροῦντι,
» καὶ θεαρέστως μέλποντι· Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει, καὶ πλούτῳ
 » καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
 » τρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἐ-
 » στιν Ἅγιος, πλήν σου Φιλάνθρωπε.

Σὴ τεκοῦσα, τὸ τῆς Ἄννης ζηλώσασα ὄ-
 σιον, ὡς τὸν πάλαι Σαμουὴλ, θυσίαν
 ζῶσαν προσήγαγε. Θεῷ τῷ δοξάσαντι, καὶ
 πρὸ συλλήψεως.

Περιουσία, τῆς πρὸς Θεὸν ἀγάπης πυρούμε-
 νος, λογισμῷ πανευσεβεῖ, παθῶν ἐκράτη-
 σας Ὅσιε· διὸ θεία χάρις σοι, ἐπανεπαύσατο.

Ἔτερος. Ὁ ατερεώσας κατ' ἀρχαίς.

Απὸ στειρώσεως τεχθεῖς, πνευματικῆς εὐ-
 καρπίας, γεωργὸς πολυγωνώτατος ὠφθης,
 τὰς ἀκάνθας ἐκτεμών, τῆς ἀσεβείας Ὅσιε, καὶ
 εὐσεβείας σπόρον, ἐνθεὸν καταβαλόμενος.

Γερουργὸς ὑπερφυῶν, καὶ μυστικῶν θεαμά-
 των, Θεοφόρε γεγονὼς τοὺς ἀπίστους, προσ-
 ενήνοχας Χριστῷ, θεοπρεπῶς πιστεύοντας,
 ταῖς διδασκαλίαις σου Πάτερ, διδασκαμένους τὰ
 κρείττονα.

Σωφρανεστάτῳ λογισμῷ, καὶ εὐσεβεῖ κερη-
 μένος, τῶν ρευστῶν καὶ φθειρομένων αὐ-
 τίκα, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ τὴν τρυφὴν προέ-
 κρινας, δι' ἐγκρατείας ἀκρας, σάρκα νεκρώσας
 Εὐθύμιε.

Πυρπολημένη τῇ ψυχῇ, καὶ τετρωμένη τῷ πό-
 θῳ, τοῦ Χριστοῦ, τὰς πυριφλέκτες ἐνέδρας,
 τῶν δαιμόνων ἐκφυγὼν, τῇ δροσοβόλῳ χάριτι,
 κατελαμπρύνθη Πάτερ, σημειοφόρος γενόμενος.
 Θεοτοκίον.

Ρῆσεις τῶν θείων Προφητῶν, καὶ τὰς αὐτῶν
 προφητείας, ἐπεσφράγισας τεκοῦσα τὸν
 Λόγον, τὸν λαλῶντα δι' αὐτῶν, καὶ τὰς αὐτῶν
 πληρώσαντα, θεηγορίας μόνη, εὐλογημένη Πα-
 νύμνητε.
 Καταβασία.

» **Τ**ὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων,
 » στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν
 » ἐκτήσω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εγκρατείας ἐλαίῳ τὴν τῆς ψυχῆς, ἐκπλη-
 ρώσας λαμπάδα πνευματικῶς, ποθῶν τὴν
 αἰείφωτον, τοῦ Νυμφίου σε ἔλευσιν, προσευχαῖς
 ἀγρύπνοις, ἐτήρησας Ὅσιε, καὶ νυμφῶνι τῆτου,
 εὐφραίνῃ μακάριε· ἄθεν ἐπαξίως, τὴν τρυφὴν
 ἐκομίσω, τὴν ἄντως αἰείζων, καὶ θαυμάτων
 ἐνέργειαν. Θεοφόρε Εὐθύμιε, πρέσβευε Χριστῷ
 τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι,
 ταῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν
 ἐν ζαλῇ τοῦ βίου τῶν δυσχερῶν, νῦν ὡς
 ἀκυβέρνητον, ποντουμένην τῷ κλύδωνι, ἀμαρ-
 τιῶν τε φόρτῳ, ὀφθειῖσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς
 πυθμένα Ἄδου, ἐλθεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον
 Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ σῶσον
 παρέχουσα, σὸν λιμένα τὸν εὐδίων, ἵνα πίστει
 κραυγάζω σοι· Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ,
 τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ
 ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιτος δοῦλός σου.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κλινας Χριστέ τῇ καταθάσει σου, οὐρα-
 » νοὺς ἐν συνέσει, καὶ ὠφθης σεσαρκω-
 » μένος ἐπὶ γῆς. Διὸ πάντες βοῶμεν· Τῇ δυ-
 » νάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Φυλάξας τὸν νοῦν ἀμετεώριστον, ἐκ σπαρ-
 γάνων τὸν βίον, ἀνάθασιν ἐπεδείξω πρὸς
 Θεόν· ὃ προβαίνων ἐκράτης, ἐκ δυνάμεως Πά-
 τερ εἰς δύναμιν.

Ηράσθης Χριστοῦ τῆς ταπεινώσεως· μετανά-
 στης ἐντεῦθεν, πρὸς ἄστν τὸ θεοδόχον γε-
 γονῶς, συσταυρῆσαι τῇ γνώμῃ, τῷ Σταυρὸν δια-
 σὲ ὑπομείναντι.

Νομίμως ἀθλήσαι προελόμενος, ἐξεδύσω τὸν
 βίον· γυμνὸς δὲ τῷ ἀντιπαλῶ προσπλα-
 κείς, τῇ Χριστοῦ ἐκμμήσει, ἐν ἐρήμῳ τὰ τρό-
 παιον ἐστήσας.

Ἔτερος. Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε.

Ολον σαυτὸν, Πάτερ Θεῷ καθιέρωσας, ἀ-
 θανάτου, δόξης ἐφιέμενος, καὶ πρὸς αὐ-
 τὸν, ἔδραμες θερμῶς, διὰ πολιτείας, ἀμέμπτης
 καὶ δι' ἀσκήσεως, καὶ βίου λαμπροτάτου, ἀ-
 νευδότης κραυγάζων· Τῇ δυνάμει σου δόξα·
 Φιλάνθρωπε.

Σὺ τὴν πηγὴν, Ὅσιε, τῆς ἀγαθότητος, ἀγα-
 πίας, ὅλης ἐκ δυνάμεως, τοῖς Ἀσκηταῖς,
 γέγονας πηγὴ, θείων χαρισμάτων, διψῶντας·
 τοὺτους ἰώμενος· πηγὰς γὰρ ὡσπερ πάλαι,
 Μωϋσῆς ἐν ἐρήμῳ, παραδόξως Παμμάρκῳ ἀ-
 νέβλυσας.

Επιφανεῖς, ἐκ τῶν ἀδύτων τοῦ Πνεύματος,
 τῆς παιδίσκης, γόνους ἠλευθέρωσας, υἱοὺς
 Θεοῦ, ἀξιοπρεπῶς, τοὺτους ἀναπλάσας, υἱόθε-
 σίας Βαπτίσματι· τοῦ θείου γὰρ Προδρόμου,
 μιμησάμενος βίον, Βαπτιστῆς ἀνεδείχθης Εὐ-
 θύμιε.

Υπὸ Θεοῦ, τοῖς ἀγνοοῦσιν Εὐθύμιε, ἐπεγνω-
 σθης, χάριτι λαμπόμενος· οὐ γὰρ τὴν σὴν,
 ἔδει ἀρετὴν, ὄντως ἐν ἐρήμῳ, λαθεῖν καὶ κατα-

καλύπτεσθαι· διά σε φωτοφόρον, ὡς φωστῆρα τοῖς πᾶσιν, ὁ Δεσπότης τῶν ὅλων ἀνέδειξε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε σεμνή, χαῖρε Παρθένε πανάχραντε· χαῖρε Ὅρος, χάριτι κατάσκιον· χαῖρε Σικηνή· χαῖρε Κιβωτέ· χαῖρε ἡ Λυχνία, τὸ Φῶς τὸ θεῖον βαστάζουσα· χαρᾶς γὰρ ἀνεκφράστου, καὶ ψυχῶν εὐφροσύνης, τοῖς πιστεύουσι πρόξενος γέγονας. Καταβασία.

» **Ε**κάλυψεν ἕρανθς, ἡ ἀρετὴ σε Χριστέ· τῆς
» **Κ**ιβωτοῦ γὰρ προελθῶν, τῆ ἀγιάσματὸς
» σου, τῆς ἀφθόρου Μητρὸς, ἐν τῷ ναῶ τῆς δό-
» ξης σου, ὡφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφορημένος,
» καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα, τῆς σῆς ἀνέσεως.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**σεβεῖς οὐκ ὄψονται, τὴν δόξαν σου Χρι-
» **σ**τέ· ἀλλ' ἡμεῖς σε Μονογενές, Πατρικῆς
» ἀπαύγασμα δόξης Θεότητος, ἐκ νυκτὸς ὀρ-
» θρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε φιλόνηρωπε.

Σεαυτὸν ὑπέταξας, τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ· τὸ γὰρ σῶμά σου ὡς ψυχῆς, Θεοφόρε ὄργανον, ἐδουλαγωγῆσας, τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, καθυποτάξας τῷ πνεύματι.

Γεγηθῶς διήνυσας, τὴν τρίβον τῆς ζωῆς· καὶ Θεοῦ φόβον συλλαβῶν, σωτηρίαν ἔτεκες τοῖς πλανωμένοις, ἀναλάμπσας ἥλιος, τῆ ἐρήμῳ καλυπτόμενος. Ἔτερος. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ασκητῶν εὐσεθείας, ἐπὶ τὴν οὐράκιον τρίβον Εὐθύμιε, προηγῆσω Πάτερ, καὶ πρὸς κληροδοσίαν ἀνώκεθρον, ἐν ὑψίστοις ἄγων, στύλος πυρός τε καὶ νεφέλης, δεδειγμένος τῆ ἀγλή τοῦ Πνεύματος.

Γατρόν ἀσθενούντων, ἄγαν συμπαθέστατον κόσμῳ δεδώρηται, ὁ Χριστὸς σε Πάτερ, καὶ πεινῶντων τροφέα παράδοξον, παιδευτὴν ἀφρόνων, σωφρονιστὴν ἀγνώμωνόντων, ἀρφανῶν καὶ πτωχῶν ἀντιλήπτορα.

Συμπαθῆς ἐλεήμων, γνώμην ταπεινώφρονα φέρων γεγένησαι, τῶν παθῶν ἐκτέμνων, τὰς αἰτίας ἐνθέοις διδάγμασι, καὶ σοφίζων Πάτερ, καὶ νοθετῶν τοὺς φοιτητὰς σου, καὶ ψυχῶν θεραπεύων νοσήματα.

Πανταχοῦ τὰς ἀκτῖνας, πέμπων τῶν θαυμαμάτων σου πάντα ἐφώτισας· καὶ μαγνήτις ὡσπερ, ἐφειλκύσω πρὸς τὰ σὰ παιδεύματα, διαπλάττων ἦθη, καὶ τῶν ψυχῶν τὰς διαθέσεις, ἐμβλατεύων ψυχῆς καθαρότητι.

Θεοτοκίον.

Αληθῆ Θεοτόκον, πάντες σε κηρύττομεν Θεοχαρίτῳ, οἱ τῆ σῆ γεννήσει, τῆς φθαρτῆς

λυτρωθέντες γεννήσεως, καὶ πρὸς τὴν ἀμείνω, πάλιν ζωὴν ἀνακληθέντες, διὰ σπλάγγνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν. Καταβασία.

» **Ὡ**ς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ
» ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δα-
» ρυφορούμενον, ὡ ταλας! ἐβόα, ἐγώ! πρὸ γὰρ
» εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου,
» καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα..

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ἡ**λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» κατεπόντισέ με καταιγὶς πολλῶν ἀ-
» μαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεὸς ἐκ βυθοῦ ἀνάγα-
» γε, τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Γόνους ὡσπερ πάλαι τῆς παιδίσκης, τῆς παλιγγενεσίας, τῷ λουτρῷ καὶ νῦν υἱοθετήσας, ταῖς σαῖς λιταῖς, Θεοφόρε σύντριψον, τὸν ζυγὸν τὸν τῆς δουλείας ἡμῶν.

Εἴθετο σοφὸν σε αἰκονόμον, καὶ παιδευτὴν ἀφρόνων, πονηρίας πνευμάτων διώκτην, ἡ τοῦ Θεοῦ, Θεοφόρε χάρις σοι, ἐναργῶς ἐν σοὶ σκηνώσασα. Ἔτερος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Μεγίστην παρά Θεοῦ, τὴν ἐξουσίαν δεξάμενος, τὰ πλήθη τῶν δυσμενῶν, δαιμόνων ἐδίωξας, τῆς τούτων στρεβλώσεως, ἰώμενος πάντας τοὺς ἐν πίστει σοι προστρέχοντας.

Μακάριος ἀληθῶς, ἐγένου Πάτερ Εὐθύμιε, πτωχείαν πλουτοπαῖον, καὶ πένθος χαρμόσυνον, κτησάμενος Ὅσιε· δι' ὧν βασιλείαν οὐρανῶν ἐκληρανόμησας.

Απώσω τὴν ἐπὶ γῆς, τιμὴν καὶ δόξαν εὐμάραντον· αἴδιον δὲ ζωὴν, καὶ κληρὸν ἀκήρατον, Παμμακάρ ἀπέληψας, σικηνὰς οὐρανίους, κατοικήσας ἀσφαλίστατα..

Θεοτοκίον.

Κυρίαν σε τοῦ παντός, καὶ Δέσποιναν ὀνομάζομεν· τὸν ὄντως ὄντα Θεόν, ἀρρήτως γὰρ τέτοκας, τὸν πάντα ποιήσαντα, καὶ διακραταῦντα, καὶ συνέχοντα Πανάμωμε.

Καταβασία.

» **Ε**βόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριο, ὁ λαοῖς ἐπέστη· Ἐκ
» Θεοῦ Χριστέ, σὺ Θεὸς μου..

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως..

Εν τῇ σεπτῇ γεννήσει σου, χαρὰν ἡ κτίσις εὐρατο· καὶ ἐν τῇ θεῖα μνήμῃ σου Ὅσιε, τὴν εὐθυμίαν ἔλαβε τῶν πολλῶν σου θαυμαμάτων· ἐξ ὧν παράσχου πλουσίως ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ ἀποκάθαρσον ἀμαρτημάτων κηλίδας, ὅπως ψάλλωμεν, Ἀλληλοῦσα.

Ὁ Οἶκος.

Ε'κ ῥαθύμῃ καρδίας τὴν αἴνεσιν, πῶς προσοίσω ὁ ἄθλιος δέδοικα, καὶ ὑμνήσω τὸν μέγαν Εὐθύμιον; ἀλλὰ τούτου θαρρῶν ταῖς δεήσεσιν, ἐν εὐθυμίᾳ καὶ σπουδῇ πολλῇ, τῇ ᾧδῃ ἐγχειρήσω, καὶ πᾶσιν ἐξείπω αὐτοῦ τὴν πολιτείαν, καὶ τὴν γέννησιν· καὶ πῶς οἱ τούτου γονεῖς ἔψαλλον τὸ, Ἀλληλοῦϊα.

Συναξάριον.

Τῇ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.

Στίχοι.

Τί κοινὸν Εὐθύμιε, σοὶ καὶ τῷ βίῳ;
Πρὸς Ἀγγέλους ἄπαιρε τοὺς ξένους βίου.

Λήξε βίου Εὐθύμιος εἰκάδι ἠϋγένειος.

Οὗτος ὁ ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν καὶ μέγας Εὐθύμιος, ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Γρατιανῶ, ἐν Μελιτινῇ τῇ κατὰ Ἀρμενίαν Μητροπόλει, ἐκ Παύλου καὶ Διονυσίας, εὐγεγῶν τινῶν, γεννηθεὶς, κατὰ τὸν μέγαν Ἰωάννην, ἐκ στείρωτικῆς καὶ ἀκαρπύου γαστρῆς. Ὄθεν καὶ τὴν κλῆσιν κατ' ἐπαγγελίαν ἔαχεν, εὐθυμῆν ταῖς γεννητόρσιν, ὑπὲρ γονῆς δεσμίνοισ, φωνῆς ἀνωθεν ἐνεχθείσης. Οὗτος, μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτήν, προσάγεται παρὰ τῆς μητρὸς Εὐτρώτῃ τῷ μεγάλῳ, τῆς Μελιτινῆς Ἐπισκόπῳ, καὶ παρ' αὐτοῦ τῇ τάξει τῶν Κληρικῶν καταλείπεται. Γενόμενος δὲ περὶ τὴν τῶν ἱερῶν μαθημάτων συλλογὴν ἐπιτήδειος, καὶ πάντα τοὺς κατ' αὐτὸν ἀσκήσει, καὶ ταῖς πρὸς ἀρετὴν ἐπιδόσεις ὑπερβαλὼν, ἀναγκάζεται τὴν τοῦ Πρεσβυτέρου χειροτονίαν λαβεῖν, καὶ τῶν ἱερῶν Ἀσκητηρίων καὶ Μοναστηρίων τὴν ἐπιμέλειαν δεξασθαι.

Ἐννατον δὲ καὶ εἰκοστὸν ἔτος ἄγων, τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαμβάνει, καὶ ἐν τινι τῶν κατ' ἄρος σπηλαιῶν, μετὰ τοῦ Ὁσίου Θεοκτίστου συνδιαιτᾶται, ἐνθα χαλεπῶν νοσημάτων πολλοὺς ἀπήλλαξε. Λέγεται δὲ καὶ οὕτως, ἐν οὐραματι Κυρίου, ἐκ βραχέων πᾶν καὶ μικρῶν ἄρτων, τετρακοσίους, τῇ Μονῇ καθ' ἑδὸν παραβαλόντας αὐτῷ, διασπίσαι. Οὐ μόνον δὲ αὐτός, ἐν δυνάμει Θεοῦ, στείρωσιν λύσας ἐξῆλθεν, ἀλλὰ καὶ ἑτέρας ἀτίκτους γυναῖκας δι' εὐχῆς εὐτίκτους καὶ γονίμους ἀπέδειξε. Καὶ κατὰ τὸν μέγαν Ἥλιον, καὶ οὗτος θύρας ἀνέωξεν οὐρανοῦ, καὶ τὴν γῆν, ἀκαρπίαν νοσοῦσαν, ἰάσατο. Ἐδήλωσε δὲ τοῦ Ὁσίου τὴν ἔνδον λαμπρότητα καὶ ὁ τοῦ πυρὸς στύλος, ὃν, ἱεροσολοῦντος αὐτοῦ τὴν ἀναίμακτον θυσίαν, οὐρανοθεν εἶδον οἱ περιεστῶτες κατελθόντα, καὶ συμπαραστῶτα τῷ Ὁσίῳ, μέχρι πέρας ἔλαβεν ὁ τῆς θυσίας καιρὸς. Τὸ δὲ τὰς διαβάσεις τῶν προσιόντων τῆς θείας κοινωνίας μετασχεῖν νεβρῶς καθορᾶν, καὶ τίς μὲν αὐτῶν μετὰ καθυροῦ συνεδότης, τίς δὲ ἐσπιλωμένος πράξεισι, τῆς παντελοῦς δῆπου καθάρσεως καὶ ἀγνείας σημεῖον ἰστίν. Οὗτος ὁ μακάριος γενόμενος ἑτῶν ἑννενηκόντα ἑπτὰ, πρὸς Κύριον ἐξέδημησεν, ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Μεγάλου.

Ἦν δὲ τὸ εἶδος εὐπρεπές, τὸν τράπον ἀπλοῦς, τὸ χρῶμα λευκός, τὴν ἡλικίαν εὐσταλῆς καὶ σεμνός, πολὺς τὴν τρίχα, τὴν ὑπὴν ἕως τῶν μηρῶν καθεικώς. Λέγεται δὲ περὶ αὐτοῦ, ὅτι τινὸς μέλλοντος τελευτᾶν Μοναχοῦ, ὃς ἐσμιζέτο μὲν τοῖς πολλοῖς σῶφρων καὶ ἐγκρατῆς, οὐκ ἔν

δὲ, ἀλλὰ τὸναντίον ἀκόλαστος, ἰώρα ὁ μακάριος Ἀγγιλον, μετὰ τριόδοντος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκποῶντα, καὶ ἅμα φωνῆς ἀκούσαι, τὰ κρυπτά τῆς ἀσχύνης δηλούσης τοῦ Μοναχοῦ. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξίς ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ, μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Βάσσου, Εὐσεβίου, Εὐτυχίου καὶ Βασιλίδου.

Στίχ. Χεῖρας Βάσσου τέμνουσι χεῖρες δημίων,
Χεῖρες βέβηλοι, χεῖρας ἠγιασμένας.

Τμηθεὶς πέλυξιν Εὐσεβίος πᾶν μέλος,
Τὴν Ὀρθόδοξον Πίστιν ἄτρωτος μένει.

Εὐτύχιον διεῖλον εἰς μέρη τρία,
Θείως Θεοῦ Πρόσωπα τιμῶντα τρία.

Ἀπορράγῃηναι μὴ θέλων Βασιλίδης,
Μοίρας Ἀθλητῶν, ἐρράγῃ τὴν γαστέρα.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, πλούτῳ βριθόντες, καὶ τῆς συγκλήτου μετέχοντες βουλῆς. Προσῆλθον δὲ τῷ Χριστῷ, καὶ τὸ εἰς αὐτὸν ἔλαβον Βάπτισμα, τὸν Ἐπίσκοπον Θεοπίμπτον ἰδόντες ταῖς βασάνοις ἐγκαρτεροῦντα, καὶ παράδοξα θαύματα τῇ τῷ Χριστῷ ἐνεργῶντα δυνάμει. Ὄθεν καὶ προσαχθίντες τῷ Βασιλεῖ, ἀφαιροῦνται πρῶτον τὰς ζώνας, εἶτα διαφοροὺς δέχονται τοῦ βίου ἔξαγωγὰς. Ὁ μὲν γὰρ Ἅγιος Βάσσος, εἰς βόθρον μέχρι τῶν μηρῶν ἐμβληθεὶς, καὶ τὰς χεῖρας ἐκτμηθεὶς, καὶ ὅλον τὸ σῶμα κατακοπεῖς, τὸ πνεῦμα παρέδωκεν. Ὁ δὲ Ἅγιος Εὐσεβίος, κατὰ κεφαλῆς κρεμασθεὶς, κατὰ μέρος πέλυξιν διηρέθη. Ὁ δὲ Ἅγιος Εὐτύχιος, τίσσαροι πάλοις βιαίως ἐκταθείς, διμερίσθη τριχῇ. Ὁ δὲ Ἅγιος Βασιλίδης, μαχαίρᾳ ἀναρρήγνυται τὴν γαστέρα· καὶ οὕτω τὸν τοῦ Μαρτυρίου ἀτίφανον ἐκομίσαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἰννᾶ, Πιννᾶ, καὶ Ῥιμμά.

Στίχ. Θαλψις δεχέσθω τῆς Ἀθλητῆς τῆ κρύβης,
Ἰννᾶν, Πιννᾶν, Ῥιμμάν τε τοὺς κρυσταλλίνους.

Οὗτοι, χώρας τινὸς τῆς κατ' Ἀρκοῦν ὑπάρχοντες, παρὰ τῶν εἰδωλομανούντων βαρβάρων συσχεθίντες, τῷ τῆς χώρας παρίστησαν ἄρχοντι. Ὁς, ἐμολογήσαντας τὸν Χριστόν, κατεδίκασε διὰ κρύους τελειωθῆναι. Δεσμοῦνται οὖν ἑξὺλοις ὀρθίσις, μέσον παγίαι τοῦ ποταμοῦ, ὧρα χειμᾶνος, ὅτε τῷ ψύχει διαφέρων ἦν οὐδὲν τῶν ἀκινήτων σωμάτων, πεπηγὸς τὸ ὀλισθηρὸν τοῦ ὕδατος, καὶ ἀκίνητος μέιναν· καὶ τούτῳ τὸ τοῦ βίου δέχονται πέρας, τὰς μακαρίας αὐτῶν παραδόντες ψυχὰς εἰς χεῖρας Θεοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ μακαρίου Πέτρου τοῦ Τελώνου.

Στίχ. Καλεῖ σε Πέτρε Χριστὸς ἐκ τελωνίου,
Πρὸς ἀρετὴν πρὶν, κῦν δὲ πρὸς τρυφὴν πόλου.

Οὗτος, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ Πατρικίος χρηματίσας, πάσης τῆς Ἀφρικῆς τὴν διοίκησιν ἐπέπευστο. Παντελῶς δὲ ἀσπλαγχνος ὢν καὶ ἀνελεθμων, ἐπιγραφείς ὀνόματι φειδωλός, παρὰ πᾶσιν ἦν τε καὶ ἐλογίζετο. Διὸ τῶν πτωχῶν τίς πείρας ἔνεκεν αὐτῷ προσελθὼν, ἦτι ἐλεημοσύνην· ὁ δὲ, τῶν ἄρτων ἀρκίσας ἐνα

(καὶ γὰρ ἔτοιγε τότε τὸν ἄρτοποιόν, τοὺς παρασκευασθέντας κομίζεῖν ἄρτους)· μετὰ θυμοῦ κατὰ τοῦ πένητος ὤσει λίθον ἠκόντισεν. Οὕτω δὴ παρήλθον ἡμέραι, καὶ ὁ Πατρικίος, νόσφ' ἀσχετος γεγευώς, ἑαυτὸν ἐώρα τῶν πρακτικῶν λόγους ὑπέχοντα. Εἶτα καὶ ζυγὸς ἐδόκει παρῆναι, διακρίνων ἑκάτερα· οὐ κατὰ μὲν τὴν καιρὸν πλάστιγγα, μέλας ἐβλεπε συναθροισμένους, καὶ πολλὰ τῶν αὐτοῦ πράξεων ἄτοπα τῇ πλάστιγγι κατατιθέντας· κατὰ δὲ τὴν δεξιάν, λευκίμουας μὲν ἄνδρας καὶ φοβερούς τὴν μορφήν, μηδὲν δὲ ἀγαθὸν τι σταθμίσει παρεξυρισκοντας, πλὴν τοῦ ἄρτου ἐκείνου, ἐν μετὰ θυμοῦ κατὰ τοῦ πένητος ἔβαλεν. Αὐτίκα τοίνυν διαναστάς, καὶ ἅπασαν αὐτοῦ τὴν περιουσίαν πένησι διανείμας, καὶ αὐτὰ τὰ ἱμάτια δὲς πτωχῶ τιμι, τὸν Χριστὸν εἶδε καθ' ὕπνου ταῦτα ἐνδεδυμένον. Καὶ διὰ τοῦτο προσέθετο καὶ ἑαυτὸν κωλύσαι, καὶ δοῦναι τὸ τίμημα πτωχοῖς. Ἀναγνωρισθῆναι δὲ μέλλον μετὰ τὸ διαπωλῆσαι ἑαυτὸν, τοῦ πωλοῦ κωφεύοντος διανοίξας τὰ ὄτα, καὶ λαλεῖν παρασκευάσας, τῷ ἐπιτάξει ἀνοίξει αὐτῷ, φυγὰς καταλαμβάνει τὰ Ἱεροσόλυμα, εἶτα τὴν Κωνσταντινούπολιν· ἐν ἣ καὶ ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, καὶ κατετίθη ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Βορέ, ἐν τῷ ἰδίῳ αἴκῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**έοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσταγμα τυραννικόν, εἰς φλήναφον θέμενοι, ἐν μέσῳ φλόγος ἀνεβόων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡφθης εἶσω τῆς νεφέλης, Πάτερ τῷ ὑπερφυεῖ, πυρὶ καλυπτόμενος, ὡς θεῖος βοῶν μυστηπόλος· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νέμει σοι τὰ ὑπὲρ φύσιν, Πάτερ ὁ Δημιουργός, ἀφθόνως τῆς φύσεως, ψυχῶν διατίσεις προφαίνων, τῶν μετεχόντων ὅσιε, τῆς σαρκὸς τοῦ Κυρίου σου.

Ἐνα καὶ μετὰ τὴν θείαν, σάρκωσιν μονογενῆ, ἐν δὴ ταῖς φύσεσιν, Εὐθύμιε σέβων ἐβόας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἔτερος. Θεοῦ συγκατάβασις.

Ἀσκήσεως σταδίου, ἀγιωσύνης Πάτερ γυμνάσιον, τὸν σὸν ἔδειξας βίον, δι' ἐγκρατείας ἄκρας ἐνούμενος, ταῖς Ἀσωμάτοις, κραυγάζων Εὐθύμιε· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρομφαίαν σε δίστομον, ἠκονημένην Χριστὸς ἀνέδειξε, τῶν ἐχθρῶν ταῖς καρδίας, καὶ τῶν δαιμόνων σφάπτουσαν φάλαγγας, καὶ τῶν ψαλλόντων ψυχὰς κατευφραίνουσαν. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φωτὸς ἐμφορούμενος, τοῦ Τρισηλίου Πάτερ φῶς δεῦτερον, τῇ μεθέξει τοῦ πρώτου, μεμρφωμένος ὡφθης Εὐθύμιε, ταῖς λαμπηδόνας ἐκπέμπων ταῖς ψαλλουσι· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄρθρας ἀνέτειλας, δικαιοσύνης Ἥλιον ἔχουσα, τὸν ἐκ σκότους τὸν κόσμον, τῆς ἀγνωσίας ἀνακαθαίροντα, θεογνωσίας ἀκτίσιν, ὧ ψαλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία.

» **Σ**ὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας θεολογήσαντα, καὶ Παρθένῳ ἀκηρατῶ ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελωδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐαγεῖς Παῖδας ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπαύμενος· νῦν δὲ ἐνεργέμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψαλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας (*).

Θεῷ σεαυτὸν καθιερώσας, καὶ ἄψας τῆς συνειδήσεως τὴν κάμινον, ὅλον σου Εὐθύμιε, χαίρων ὠλοκαύτωσας, ὡς ἱερεῖαν ἄμωμον, τὸν βίον μέλπων Χριστῷ· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υἱοθετηθεὶς χάριτι θείᾳ, ὡς κληρον τὴν τῶν μελλόντων γνῶσιν εἴληφας· φύσεως κρατήσας γὰρ, φύσιν ὑπερβέθηκας, προγνωστικῶς πρὸς ἐκβασιν, απευδων Εὐθύμιε· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἔτερος. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Συντονωτάτη χρώμενος, ἐγκρατεία Πανόλθιε, πρὸς ὑψηλοτάτην, πολιτείαν ἔφθασας, δοχεῖον γενόμενος, χωρητικὸν τοῦ Πνεύματος, τοῦ ζωοποιοῦ, καὶ τῶν ἐκεῖθεν πλουσίως, βρυόντων χαρισμάτων, μελωδῶν ἀνευδότης· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μεταναστεύων ἔφθασας, τῆς Σιών τὴν ἀκρόπολιν· εἰς τὰς αἰωνίους δὲ μονὰς κατήνησας, καὶ κληρον οὐράνιον, ἐκ τῶν οἰκείων πόνων εὐρῶν, ταῖς Ἀγγελικαῖς, χοροστασίαις συμπάλλεις· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

(*) Ἐἴτε τοιαύτη ἦτο ἀνέκαθεν τοῦ Εἰρμού τούτου ἡ ἀρχή, εἴτε ὁ Ἰγναθὸς ἐντάλαξεν αὐτὴν ἐπίτηδες, ἀναγκαιῶς εἰς τὸν παρόντα Κανόνα ἐφείλει ἀρχεσθαι, Εὐαγεῖς Παῖδας, καὶ οὐχὶ κατὰ τὴν συνήθειαν, Παῖδας εὐαγεῖς· καθότι τὸ μέτρον τῆς ἀκροστιχίδος, ἧτις συμπεριλαμβάνεται καὶ τοὺς Εἰρμούς, ἀπαιτεῖ ἐνταῦθα Ε. καὶ οὐχὶ Π.

Ολολαμπής ὡς ἥλιος, τὰς ἐρήμους ἐφώτισας, τοὺς σκοτεινομόρφους, ἀπελάσας δαίμονας, καὶ γύλος ὀλόφωτος, ἔρανομήκης γέγονας, θαυματοποιούς, μαρμαρυγὰς ἀποστίλβων, ἀπαύστως ἀνακραζών· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ιερωτάταις πράξεσι, διὰ βίβη κοσμημένος, τὴν ἀρχικωτάτην, ἀρετὴν κατώρθωσας, δογματικῶν ὀρθότητι, διαπρεπῆς γενόμενος, καὶ θεολογίας, ἀκριβοῦς ὑποφήτης, βῶν ἀδιαλείπτως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νύμφη Θεοῦ πανάμωμε, τοὺς πρὸς σὲ καταφεύγοντας, τῆς αἰχμαλωσίας τῶν παθῶν ἐξάρπασον· καὶ τὴν αὐτοδέσποτον, ἐλευθερίαν Δέσποινα, ταῖς τῶν ὀρθοδόξων, Ἐκκλησίαις παράσχου, ταῖς πίστει μελωδούσαις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

• **Α**στέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας,
• **Α**προεστῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ
• λωθηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελλον· εὐλογεῖτε,
• πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε,
• εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Μ**ετὰ τόκον σε Ἀγνή, καὶ πρὸ τοῦ τόκου,
• **Μ**καὶ ἐν τόκῳ ἄχραντε, σὲ πᾶσα ἡ κτίσις
• καταγγέλλουσα, ὡς Θεοτόκον ἀληθῆ μεγαλύνομεν.

Ιαμάτων σε πηγὴν, καὶ πρὸ θανάτου, καὶ ἐν θήκαις Ὅσιε, κεκοιμημένον εὐμοιρήσαντες, ὡς νικηφόρον ἀθλητὴν μακαρίζομεν.

Ε'πιγείω Βασιλεῖ, τὸν ἐν ὑψίστοις ἀρωγὸν ἀπέργασαι, κατὰ Βαρβάρων, καὶ τῇ ποιμνῇ σου, κατὰ ποικίλων πειρασμῶν Πάτερ Ὅσιε.

Ἔτερος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ε'γνώρισε Χριστὸς σοι τὴν πρὸς αὐτόν, πολυέραστον Πάτερ ἀνάλυσιν, ὡσπερ Μωσεῖ, πάλαι τῷ θεόπτη· οὐ μιμητῆς, δι' ἀρετῆς γενόμενος, ῥήξας σὺ τὴν θάλασσαν τῶν παθῶν, διέβης ἀκωλύτως, πρὸς γῆν ἐπαγγελίας, τοὺς ἐναντίους τροπώσάμενος (*).

(*) Κατόπιν τοῦ Τροπαρίου τούτου ὑπῆρχε καὶ ἕτερον, ἀπὸ τοῦ Ε, ἀρχόμενον καὶ αὐτὸ, ἦγον, Ἐρρῶ ἀγὴ ἐν ἐρήμῳ ὕδωρ· ἀλλὰ τούτο, ὡς φαίνεται, ἦν προσθεθειμένον ἐνταῦθα ὑπὸ τινος ἐκ τῆς δ'. ὡδῆς τοῦ Ἁγίου Σάββα· καθότι οὐδὲ εἰς τὴν ἀκροστιχίδα τοῦ παρὸντος Κανόνος ἐμπεριέχεται τὸ τοιοῦτον, οὐδὲ τὰ χειρόγραφα ἔχουσιν αὐτό· διὸ καὶ ὡς ξένον ἀφῆρηθη ἐντεῦθεν.

Μετέστη ὡς Ἡλίας ὁ ζηλωτῆς, ἀρετῶν ἐποχοούμενος ἄρματι, πρὸς οὐρανόν, ὅπου τὸ παλίτευμα ἐμφανῶς, τὸ σὸν ἔγραφα Ὅσιε· καὶ νῦν τῷ Δεσπότη παρσσηκῶς, μνημόνευε τῶν πίστει, τὴν μνήμην σου τελούντων, τὴν φωτοφόρον καὶ πανίερον.

Οβίος σου Παμμακάρο Ἀγγελικὸς, ἡ ζωὴ δὲ Θεόφρον ὑπέρλαμπρος, ἡ δὲ ψυχὴ, φωτοειδεσάτη θεοειδῆς, καὶ εὐσεβῆς ἡ πίστις σου· θεῖων γὰρ δογματικῶν ὑψηλῆς, ἐγένου Θεοφῶρε, καὶ κηρυξ Ὁρθοδόξου, διδασκαλίας ἐχρημάτισας.

Ικέτην σε καὶ πρέσβυν πρὸς τὸν Θεόν, πρεσβευόμενον Πάτερ συγχώρησιν, ἀμαρτιῶν, καὶ τῶν ὀφλημάτων καὶ τῶν χρεῶν, ἀποκοπαῖς αἰτούμενον, θεῖς μιμησάμενον οἰκτιρμᾶς, προβάλλομαι προθύμως, ἐλπίδι τῆς πρεσβείας, τῆς σῆς Θεόφρον στηριζόμενος.

Θεοτοκίον.

Σωτήριος γενοῦμαι πύργος Ἀγνή, τῶν δαιμόνων ἀπειργῶν τὰς φαλαγγας, καὶ πειρασμῶν, ὄχλον καὶ κινδύνων ἀποσοβῶν, καὶ τῶν παθῶν τὴν ἐφοδον, πόρρω ἀπελαύνων· καὶ καθαρὰν, διδούς ἐλευθερίαν, καὶ θεῖων χαρισμάτων, τὴν ἀφθονίαν παρεχόμενος.

Καταβασία.

• **Ε**'ν νόμῳ σκιαῖ καὶ γράμματι, τύπον κα-
• τίδωμεν αἱ πιστοὶ· πᾶν ἄρσεν, τὸ τῆς
• μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῶ· διὸ πρωτότο-
• κον Λόγον, Πατὸρ ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτο-
• κούμενον Μητρὶ ἀπειράνδρω, μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ε'κ μήτρας καθηγίασε, Θεὸς σε Πάτερ Ὅσιε, Ἱερεμίαν ὡς πάλαι, καὶ Σαμουὴλ Θεοφῶρε, προφήτην θεῖον δείξας σε, τερατουργεῖ εὐθύμει, τῶν Ἀγγέλων ὁμόσκηνε· μεθ' ὧν μνημόνευε πάντων, τῶν σὲ πιστῶς ἀνυμνούντων.

Ἔτερον, ὅμοιον.

Ω'ς πάλαι τῷ βλασῆσαντος, Προδρόμου θεῖος Ἄγγελος, ἐκ στείρευσῆς νηδύος, τὸν σὸν κατήγγειλε τόκον· διὸ καὶ τούτου γέγονας, ἐκμαγεῖον εὐθύμει, Βαπτιστῆς ὀρεσίτροφος, ἀκτῆμων ἄοικος πᾶσι, χαρίσμασι διαλάμπων.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ε'ν δὴ τῷ ταῖς θελήσει, καὶ φύσει Πανάμωμε, μὴ δὲ τῇ ὑποστάσει, τίκεις Θεὸν ἀπορρήτως, τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντά, μέχρι Σταυροῦ θελήματι, καὶ ἡμῖν χαρισάμενον, τὸν τῆς Θεότητος πλοῦτον, Θεοκυῆτορ Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Οσὶ Παῖτερ Εὐθύμιε, καταλιπὼν τὰ ἐν γῆ, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, μὴ προκρίνας ἔνδοξε, τὰ φθαρτὰ πρὸς τὰ μένοντα· καὶ ἐν ἐρήμῳ, ὡσπερ ἐν πόλει οἰκῶν, τὰς τῶν δαιμόνων, φάλαγγας ὤλεσας. Ὡ τίς ἰσχύσειεν, ἐξειπεῖν Ἀοίδιμε, τῆς σῆς ψυχῆς ὄντως τὴν θερμότητα, τὴν πρὸς τὸν Κύριον! Δίς.

Οσὶ Παῖτερ Εὐθύμιε, σὺ ἀνεδείχθης κανὼν, Μοναζόντων καὶ καύχημα, Ὁρθοδόξων ἠδυσμα, καὶ λαμπρὸς οἰκουμένης φωστήρ· τοῦ γὰρ δολίου, ἐχθροῦ οὐκ ἔπτηξας, τὰς ἐκφοβήσεις, ἐν τῷ σπηλαίῳ οἰκῶν. Ὡ τοῦ χαρίσματος, τοῦ ἐν σοὶ Μακάριε! δι' οὗ σαφῶς, πᾶσαν κατεπάτησας, τὴν τῶν δαιμόνων ὄφρυν.

Οσὶ Παῖτερ Εὐθύμιε, σὺ ἀληθῶς πρὸς Θεόν, τὴν ψυχὴν ἀνεπτέρωσας· καὶ ἀσκήσει Ἄγιε, τὰς αἰσθήσεις ἐκάθηρας· καὶ ταῖς ἀπαύστοις, εὐχαῖς πανόλβιε, τῆς ἀθανάτου, ζωῆς ἠξιώσαι. Ὡ ἐγκαλλώπισμα, Ἀσκητῶν ἀοίδιμε, σὲ ὁ Χριστὸς, χαίρων ὑπεδέξατο, εἰς τὰς αὐλοῦς μοναίς.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν Εὐθύμιε· διὰ σὲ γὰρ τὴν τριβὸν, τὴν ὄντως εὐθεῖαν, πορεύεσθαι ἐγνώμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν. Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὀσίων ὁμόσκηνε καὶ Δικαίων· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικά· καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὡδὴ γ'· καὶ ε'. Ἀπόστολον, Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικόν, Ζῆτει εἰς Ὁσίου.

Τῆ ΚΑ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νεοφύτου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῷ Ὁμολογητοῦ.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὸν δι' οἶκτον γενόμενος, ὡς εὐδόκησεν ἄνθρωπον, ἐν δυσὶ θελήσεσιν ἐνεργείαις τε,

κατανοούμενον Ὅσιε, ἐκήρυξας Μαξίμιε, ἀποφράττων μιαρῶν, τὰ ἀπύλωτα στόματα, μονοθέλητον, μονενέργητον τέτον δοξαζόντων, ἐπηρεῖα διαβόλου, τοῦ τὴν κακίαν τεκτῆναντος.

Παῖς νευραῖς τῶν δογμάτων σου, Πύρρον Παῖτερ ἀπέπνιξας, ληρωδοῦντα Μαξίμιε τὸν κακόφρονα· καὶ διωγμοὺς ἐκαρτέρησας, καὶ θλίψεις ἀοίδιμε, μαστιζόμενος δεινῶς, καὶ τὴν γλώτταν τεμνόμενος, καὶ τὴν πάντοτε, πρὸς Θεὸν αἰρομένην θείαν χεῖρα, δι' ἧς γράφων διετέλεις, τὰ ὑψηλότετα δόγματα.

Οξυγράφῃ ὡς κάλαμος, τεθηγμένη τῷ Πνεύματι, ἡ ἀγία γέγονε Παῖτερ γλώσσά σου, καλλιγραφῆσα ἐν χάριτι, πλαξὶ καρδιῶν ἡμῶν, τόμον θείων ἀρετῶν, καὶ δογμάτων ἀκρίθειαν, καὶ τὴν σάρκωσιν, τῆ ἐν δύο οὐσίαις τοῖς ἀνθρώποις, καὶ μιᾷ τῇ ὑποστάσει, ἐμφανισθῆναι θελήσαντος.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Μάρτυρος,

Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! Περιστερὰ ὁμιλεῖ, Νεοφύτῳ τῷ Μάρτυρι, ἀνθρωπίνῳ φθέγματι, ἐκ τῶν ἄνω φοιτήσασα· δι' ἧς ἀστράπτει, βίον ἰσάγγελον· ὑφ' ἧς νεαζῶν ἀθλουργεῖ κράτιστα. Ὡ θείων πράξεων, τοῦ πεντάθλου Μάρτυρος! οὗ ταῖς εὐχαῖς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Χριστέ ὡς εὐσπλαγχνος.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! ἀπὸ σπαργάνων αὐτοῦ, ὁ ἀρτίφρων Νεόφυτος. ἐκτελεῖ θαυμασία, ἐνεργεῖα τοῦ Πνεύματος· ἐκ πέτρας ὕδωρ, εὐχαῖς ἀρύεται· νεκρὰν ἐγείρει, ἧς ὠφθη γέννημα. Ὡ θείων πράξεων, τοῦ πεντάθλου Μάρτυρος! οὗ ταῖς εὐχαῖς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Χριστέ ὡς εὐσπλαγχνος.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! ὑπὲρ Χριστοῦ ἐναθλῶν, ὁ γενναῖος Νεόφυτος, τοὺς ἐχθροὺς ἐξίστησιν, ἐξαισίαις ἐν θαύμασι· τὸ πῦρ κοιμίζει, τούτῳ βαλλόμενος· ἀγρίου θῆρας, πτήσσοντας δείκνυσιν. Ὡ κράτος ἄμαχον, ἐν ᾧ θαυμάσιωται, ὁ Ἀθλητῆς! ἀλλὰ ταῖς εὐχαῖς αὐτοῦ, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Οσὶ Παῖτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς ἔρανοῖς, εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, εἰρήνην αἶτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Κητώας κοιλίας με, τῆς πονηρᾶς ἀμαρτίας, ἐξάγαγε Δέσποινα, ἐν γαστρὶ χωρήσασα τὸν Ἀχώρητον χαλεποῦ κλύδωνος, πειρασμῶν λύτρωσαι καταιγίδος παραπτώσεων, Κόρη ἐξ-άρπασον, τῶν ἀνομῶν μου Ἰηραίνουσα, τὸ πέλαγος καὶ παύουσα, τῆς δαιμονικῆς παρατάξεως, τὰς ἐπαναστάσεις, τῆ θείᾳ συμμαχίᾳ σου Ἀγνή· ὅπως ἀπαύστως δοξάζω σε, τὴν Ἀειμακάριστον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλοῦντά σε, ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένοσ καὶ Ἀγνή καὶ Μήτηρ σε ὀρώσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα Σῶτερ διετέρωτο.

Ἀποστίχου, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν Μάξιμε· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθειᾶν, πορεύεσθαι ἐγνώμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν. Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὀσίων ἐμόσκηγε καὶ δικαίων· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Εξάρπασόν με Δέσπανα, χειρὸς τοῦ δράκοντος τοῦ βροτοκτόνου, τοῦ πολεμοῦντός με ἐν ὑποκρίσει, καταπιεῖν ὀλοτελῶς· σύντριψον τὰς μύλας τούτου δέομαι, καὶ τὰ μηχανήματα διαλύσον· ὅπως ῥυσθεῖς τῶν τούτου ὀνύχων, μεγαλύνω τὴν δυναστείαν σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Η δάμαλις ἡ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ἐθελουσίως, ὀδυρομένη γοερῶς, Οἴμοι! ἀνεθόαποθεινότερον, Τέκνον· τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνῶσαι, ἐκ σοῦ Παμφίλτατε;

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὀσίου, Ἦχος πλ. δ΄.

Ορθοδοξίας ὀδηγέ, εὐσεβείας Διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς Ἐκκλησίας ὁ φωστῆρ, τῶν Μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Μάξιμε σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντα ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἰς, καὶ τῶν Ἀγίων δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὀσίου· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, ἀνευ τῶν Θεοτοκίων·

Ὁ Παμμέγιστος Μάξιμος δοξάζεται.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ο ἴλην μοι τὴν θεόπνου, ἐκ τῆς μελιφόρτου καὶ ἡδείας σου, ἐναπόσταξον γλώττης, θεῖε Μάξιμε χάριν τοῦ Πνεύματος.

Πῦρ καιόμενον ὠφθης, κατὰ τῶν αἱρέσεων Μακάριε· ὡς καλάμην γὰρ ταύτας, κατηνάλωσας ζήλω τοῦ Πνεύματος.

Α λόγον προετέθη, ἐκ δυσσεβεστάτης προαιρέσεως, μονοθέλητον δόγμα· ταῖς δὲ λόγοις σου Πάτερ διήλεγκται.

Θεοτοκίον.

Ο ἴλος ἐπιθυμία, ὃ ἐκ τῆς γαστρὸς σου θεο-νύμφευτε, εὐδοκήσας τεχθῆναι, γλυκασμός τε ἐστὶ καὶ φῶς ἄδυτον.

Κανὼν τοῦ Μάρτυρος· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Χριστὸ φυτὸν σε Μάρτυς εὐφημῶ νέον. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος ὁ αὐτός. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Χριστοῦ σε παμμάκαρ νέον φυτὸν, λειμῶνι βλαστῆσαν, τῶν Μαρτύρων καὶ ἱερῶν, καρποὺς εὐσεβείας ἐξανθῆσαν, ἐπεγνωκότες ὑμνοῦμεν Νεόφυτε.

Ρήμάτων τῶν θείων ἐκπληρωτῆς, δεικνύμενος Μάκαρ, ἀπὸ βρέφους τὴν ἀγαθὴν, μερίδα ἐμφρόνως ἐξελέξω, καὶ ὀδηγὸς πλανωμένων γεγένησαι.

Σταλάζων Θεόφρον τὸν γλυκασμὸν, τῆς θεογνωσίας, ἐκ χειλέων τῶν ἱερῶν, ψυχὰς φαρμαχθεῖσας τῇ κακίᾳ, τοῦ ἀλλοτρίου σептῶς κατεγλύκανας.

Θεοτοκίον.

Τεκοῦσα τὸν φύσει Δημιουργόν, ἐθέωσας ὅλην, τὴν ἐσίαν τῶν γηγενῶν· διό σε κυρίως Θεοτόκον, ὁμολογοῦμεν Παρθένε Θεόνυμφε.

Τοῦ Ὀσίου. ᾠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ Στερέωμα.

Μέγιστος ὁ Μάξιμος, τῆς εὐσεβοῦς Χριστοῦ Πίστεως, παναληθῶς, κήρυξτε καὶ μάρτυς, ἀνεδείχθη δι' αἵματος.

Μάξιμε μακάριε, σὺ δι' ἀσκήσεως γέγονας, θεοπρεπὲς, τῆς φιλοσοφίας, καὶ ἀγνὸν ἐνδιαίτημα.

Εβλυσεν ἡ γλῶσσά σου, ποταμηδὸν Χριστοῦ δόγματα, πανευσεβῆ, Μάξιμε παμμάκαρ, τῆς σοφίας ὁ τρόφιμος.

Θεοτοκίον.

Ινα τρίβον Δέσποτα, πρὸς ἀγιότητα φέρουσαν, δείξης ἡμῖν, μήτραν παναγίαν, παναγίως κατώκησας.

Τοῦ Μάρτυρος. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ολον ἀνακείμενον, τῷ πανοικτίρμονι Λόγῳ σε, τὸ καθαρὸν, Πνεῦμα διετηρεῖ, ἀπαράτρωτον Ἐνδοξε.

Υμνησαν τὸν Κύριον, πλήθη λαῶν πιστῶν βλέψαντα, τὴν διὰ σοῦ, Μάρτυς τῆς τεκούσης, ἐκ νεκρῶν ἀναβίωσιν.

Φῶς ἐναπαστράπτουσα, περιστερὰ φωνῆ ζωσήσῃ, πρὸς τὰς ὁδοὺς, τὰς σωτηριῶδεις, προσκαλεῖτε Νεόφυτε. Θεοτοκίον.

Υμνον χαριστήριον, γένος βροτῶν αἰεὶ νέμει σοι, Μήτηρ Θεοῦ, τὴν ἀθανασίαν, διὰ σοῦ κληρωσάμενον. Ὁ Εἰρμός.

- » Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι
- » Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων·
- » καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα τοῦ Ὁμολογητοῦ,

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Διωγμούς ὑπομείνας ὑπὲρ τῆς Πίστεως, ἀπεδίωξας Πάτερ ἅπασαν αἵρεσιν· ἐκμηθεῖς δὲ σὺν χειρὶ τὴν γλωτταν Μάξιμε, ὁμολογίας εὐπρεπῆ, ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Ποιητοῦ, ἐδέξω στέφανον μάκαρ· ὃν νῦν ἀπαύστως δυσώπει, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος,

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Νεοθαλῆς ὡς περ φυτὸν ἐκβλαστήσας, ἐν τῷ λειμῶνι τῶν Χριστοῦ Ἀθλοφόρων, καρπὸς, ἐνθέου γνώσεως προσήγαγες Χριστῷ· οἷς περ διατρέφονται, οἱ πιστῶς σε τιμῶντες, ἔνδοξε Νεόφυτε, Ἀθλητὰ γενναϊόφρον. Ἀλλὰ ταῖς σαῖς δεήσεσιν ἡμᾶς, πάντοτε σῶζε, Θεῷ παριστάμενος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μετὰ Θεὸν ἐπὶ τὴν σὴν Θεότοκε, προσπεφυγῶς ὁ ταπεινὸς Δείαν σκέπην, παρακαλῶ δεόμενος· Ἐλέησον Ἀγνή· ὅτι ὑπεῆράν μου, κεφαλὴν ἁμαρτίαι, καὶ πτοῦμαι Δέσποινα, τὰς κολάσεις καὶ φρίττω· ἱκετηρίαν ποίησον σεμνή, πρὸς τὸν Υἱόν σου, ἐκ τούτων ῥυσθῆναί με. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τῶν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὀρώσά σε Χριστέ, Οἶμοι, ποθεινότετε, Ἰησοῦ! ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, Δέλων σταυρεῖσαι; Ὑμνῶ σε Μακρόθυμε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Γηγενεῖς σε γεραίρουσι, καὶ τῶν οὐρανίων τάξεις θαυμάζουσι· τῇ φιλίᾳ τῆς σοφίας γὰρ, ἀνεδείχθης Πάτερ, ὡς περ ἄσαρκος.

Ιταμὸς μὲν ὁ Τύραννος, ἀλλ' ἢ καρτερία σου ἀκατάλυτος! ὅθεν σὺ μὲν μεμακάρισται, ὁ παμπόνηρος δὲ ἐξωστράικισται.

Συναθλοῦσί σοι Μάξιμε, ἢ τῶν μαθητῶν δυαῖς ἢ πανόλβιος, σοὶ τῶν ἀθλῶν κοινωπήσαντες· διὸ καὶ ἐπάθλων ἴσων ἔτυχον.

Τῇ ῥοῇ σου τοῦ αἵματος, καταρδευομένη ἢ Ἐκκλησία Χριστοῦ, ἐξανθεῖ πατροπαράδοτον, σοῦ τοῦ Δείου σπόρου δόγμα Ὁσιε.

Θεοτοκίον.

Λυτρώθεντες τῷ τόκῳ σου, τοῦ τῆς ἁμαρτίας χρέους Πανάμωμε, χαριστήριον ἐφύμιον, ἀναπέμπομέν σοι Θεοσύμφευτε.

Τοῦ Μάρτυρος. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Τὸ τοῦ βίου σε ἄμεμπτον, καὶ τῆς διανοίας τὸν ἀκατάπληκτον, πλήθη πάμπολλα θεώμενα, τῷ Θεῷ προσῆλθον, Μάρτυς ἔνδοξε.

Οῖρος φθάσας κατώκησας, Δείω ὀδηγούμενος μάκαρ Πνεύματι· ὑπ' Ἀγγέλου δὲ τρεφόμενος, τῶν Ἀγγέλων ὠφθης ἰσοστάσιος.

Νόμους Δείους δεξάμενος, σὺ τοὺς γεγραμμένους Ἀξιοθαύμαστε, τούτους σπεύσας ἐκπεπλήρωκας, ὑπελθὼν τοὺς πόνους τῆς ἀθλήσεως.

Συμπαθῶς διεσκόρπισας, ἔδωκας τοῖς πένησιν, ὡς προστέταξαι, ἀντικτώμενος Μακάριε, τὰ εἰς τοὺς αἰῶνας διαμένοντα.

Θεοτοκίον.

Εκουσίως πτωχεύσαντα, πλέτῳ ἀγαθότητος τὸν ὑπέρθεον, Θεότοκε ἀπεκύησας, τὴν ἡμῶν πτωχείαν κατοικτεῖραντα.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ ε'. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ο γνῶσιν τῶν γηίνων ἀθροίσας, καὶ οὐρανίων, ἐνδίκως φιλόσοφος, κατονομάζεται Μάξιμος.

Σοφίας τῆς ἀμείνω τῷ ἔρωτι, τοῦ Χριστοῦ σου, μιμητῆς πανάριστος, ὠφθης αἰοίδιμε Μάξιμε.

Μανία ὑπερόριος γέγονας, τῷ Τυράννῳ· εὖρες δὲ Μακάριε, τὸν Ἰησοῦν παραμύθιον.

Θεοτοκίον.

Οὐ μὴ σὲ Θεότοκον γινώσκοντες, Θεομητορ, φῶς σὺ μὴ θεάσωνται, τὸ γεννηθὲν ἐκ σῆς πάναγνε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Μυστηρίων ἀρρήτων, ἔμπλεως γενόμενος, ἀξιοθαύμαστε, πρὸς τοὺς προκειμένους,

τῆς ἀθλήσεως χαίρων ἐχώρησας, ἀνδρικούς ἀγῶνας, μὴ καταπτήξας τὰς βασιάνους, μηδὲ θάνατον Μάρτυς Νεόφυτε.

Απορρήτω προνοία, τοῦ τὰς σὰς εὐθύνοντος πορείας Ἐνδοξε, ἐπιστάντες θεῖαι, πρὸς τὸ σταδίου εἰλκόν σε Ἄγγελοι, ἀπὸ ὄρης ἄλλον, ὡς περ Μωσῆν δεδοξασμένον, τῷ προσώπῳ ταῖς θεαῖς λαμπρότησι.

Ρῆμα ζῶν ἐν καρδίᾳ, ἔχων παναοίδιμε Μάρτυς Νεόφυτε, θαρσαλέα γνώμη, τοῖς διώκταις ἐβόας· Αὐτόκλητος, τοῖς ἐμὲ ζητοῦσι, παίρειμι νῦν τοῦ διελέγξαι, τῶν ὑμῶν σεβασμάτων ἀσθένειαν. Θεοτοκίον.

Τὰ πρὸ πάντων αἰώνων, Κόρη παναμώμητε· θεῖον μυστήριον, ἀποκεκρυμμένον, διὰ σὲ ἐγνωρίσθη τοῖς πέρασιν· ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος, ὁ τοῦ Θεοῦ, σὰρξ χρηματίσας, καὶ θεώσας Παρθένε τὸν ἄνθρωπον.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ 5'. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ανένδοτον προσφέροισ τῷ Θεῷ, Θεοφόρε δέησιν, ψυχῆς τε καὶ σώματος, τῶν παθῶν καὶ τῆς φθορᾶς με λυτρώσασθαι.

Εηραίνεται αἰρέσεων πηγὴ, βορβορώδης ἀπάσα, αἰοίδιμε Μαξίμε, φραττομένη τῇ ἰσχυῖ τῆς γλώττης σου.

Ιλάσθητί μοι μόνη Ἀγαθὲ, καὶ πηγὴν τῆς χάριτος, Χριστὲ τῇ καρδίᾳ μου, ταῖς εὐχαῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου ἀνάβλυσον. Θεοτοκίον.

Ημόνη διὰ λόγου ἐν γαστρὶ, τὸν Λόγον κηύσασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Υψόμενος ἐπὶ ξύλου Παμμακάρο, τῷ σιδήρῳ τὰς πλευρὰς κατεξάνθης, ἀνηλεῶς, καὶ τοῦ πλάνου ἐλέγχεις, τὴν πωρωθεῖσαν καρδίαν ἐσπάραξας, προσταύσοντος θύειν θεοῖς, καὶ Θεὸν ἐξαρνεῖσθαι ἀθάνατον.

Στρεβλούμενος, καὶ πεδόμενος Μάρτυς, συνέποδισας εἰς τέλος τὴν πλάνην· καὶ τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ἀτάκτους πορείας, ἀπράκτους ἐδειξας σθένει τῆ Πνεύματος· καὶ ἔδραμες πρὸς οὐρανόν, καὶ Χριστῷ στεφηνόρος παρίστασαι.

Εθέλχθης, ταῖς καλλοναῖς τοῦ Δεσπότη, καὶ αὐτῷ προσεκολληθῆς κραυγαίων Λόγε Θεοῦ, διὰ σὲ τὸν τυθέντα, ἐθελουσίως ἐγὼ σφαγιαζόμεαι, μιμούμενος περιφανῶς, τὰ σέπτά σου καὶ θεῖα παθήματα. Θεοτοκίον.

Υπέρλαμπρος, ἀνεδείχθης καθέδρα, Βασιλέως οὐρανοῦ Παρθένε· ἐν ἧ σαρκί, ἀνεπαύσατο θέλων, καὶ τὸν πολὺν ἡμῶν κόπον

ἀφείλετο, καὶ ἴδρυσεν τῷ Πατρικῷ, ὡς πυδότησε θρόνῳ τὸν ἄνθρωπον. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ με τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν, ἡ
» ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωῆ μου τῷ Ἄδη
» προσήγγισεν· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸν τῆς Τριάδος ἐραστὴν καὶ Μέγαν Μαξίμον, τὸν ἐκδιδάξαντα τρανῶς πίστιν τὴν ἐνθεον, τοῦ δοξάζειν τὸν Χριστὸν, φύσει ἐν δύο, ἐνεργείαις τε διτταῖς ὡς καὶ θελήσειν, ἐπαξίως οἱ πιστοὶ ἀνευφημήσωμεν, ἀνακράζοντες· Χαῖρε κήρυξ τῆς Πίστεως.

Ὁ Οἶκος.

Ανοιξόν μου τὰ χεῖλη, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου, καὶ δός μοι θεῖαν χάριν ἐλκύναι, τοῦ ἀξιῶς ὑμνήσαι Χριστὲ, τὸν κηρύξαντά σε ἐν δυσὶ φύσειν, ἐξόχως ὑπὲρ ἅπαντας· πρὸς ὃν καὶ ἐκφωνῶ τοιαῦτα·

Χαῖρε, φωστὴρ καταυγάζων κόσμον· χαῖρε, λυτρωτὴ τῶν ἐν ζάλῃ βίου.

Χαῖρε, Μοναζόντων λαμπτὴρ διαυγέσατος· χαῖρε, τῶν Μαρτύρων τὸ κλέος καὶ στήριγμα.

Χαῖρε, ὄντως ἐγκαλλώπισμα Ἐκκλησίας καὶ στολὴ· χαῖρε, ἔρεισμα τῆς Πίστεως, καὶ ἀσάλευτος κρηπίς.

Χαῖρε, ὅτι καθεῖλες τῶν αἰρέσεων θράσος· χαῖρε, ὅτι προθύμως πρὸς Χριστὸν μέλη τέμνη.

Χαῖρε, χαρὰ τῶν πίστει τιμώντων σε· Χαῖρε, χαρᾶς πληρῶν τοὺς ποθοῦντάς σε.

Χαῖρε, πολλοὺς τοῦ Βελίᾳρ λυτρώσας· χαῖρε, πιστοὺς τῷ Θεῷ προσενέγκας.

Χαῖρε, κήρυξ τῆς Πίστεως (*).

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Ἄχειρ, ἀγλωττος, χεῖρα καὶ γλώτταν φύεις·
Καὶ χερσὶ Θεοῦ, Μαξίμε, ψυχὴν δίδως.

Εἰκάδι πρώτη πότμος Μαξίμου ὅσσ' ἐκάλυψεν·

Οὗτος ἦν κατὰ τὰς χρόνους τοῦ δυσσεβοῦς Κωνσταντίνου ἀπογόνου Ἡρακλείου. Ταῖς μεγίσταις σὺν τιμαῖς ὑπὸ τῶν πρώτων Βασιλείων δεξιωθείς, καὶ ἱκανὸς ὢν ἐν ταῖς πολιτικαῖς διοικήσεσι τὰ πρακτικὰ ὑψηλίσθαι, διὰ λόγον καὶ τρόπον, καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ χρόνου σύνεσιν, εἰς τὸ Πρωτοασηκρήτου πρεσβιβάσθαι ἀξίωμα, καὶ βουλή τις βασιλεῦσι γέγονε κοινωνός.

(*) Τὸ ἀνωτέρω Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος αὐτοῦ, παραχόρδα ὄντα πρότερον καὶ ἐλλειπῆ, ἐπιδιορθώθησαν ἐλίγον.

Ἐπεὶ δὲ ἡ πονηρὰ καὶ ἔκφυλος δόξα, τῶν μίαν θήλησιν φρονούντων ἐπὶ τῆς διὰ σαρκὸς τοῦ Χριστοῦ οἰκονομίας ανοήτως καὶ δυσσεβῶς ἐπικράτει, ὅσων ἐπ' αὐτοῖς τὴν μίαν τῶν δύο φύσεων ἀναιρούντων, καὶ διατάγματά τινά τῆν κακοδοξίαν κρατύνοντα, κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐπόμπευε, καὶ ἐπὶ τῆς ἰεργαλῆς προὔκειτο. Ἐκκλησίας, οὐκ ἀνασχομένους τῆ τῶν ἀσεβῶν κοινωνίᾳ συνασεβεῖν, ἀφίς τὰς κοσμικὰς ἀρχάς, εἰλετο μᾶλλον ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ παρερρίθθαι, ἢ ἐν οὐκνωμασίᾳ ἀμαρτωλῶν κατακεῖν. Καὶ καταλαβὼν τὸ ἐν Χρυσουπόλει Μοναστήριον, τὴν κόμην ἀπέθετο, οὗ καὶ καθηγητὴς ὕστερον γέγονεν. Εἶτα, δεῖψ ζήλω ὡς περ ὑπὸ πυρὸς ἐξαφθεῖς, τὴν προσβυτέραν Ρώμην κατέλαβε, καὶ Πάπαν τὸν μακαριώτατον Μαρτίνον, τοπικὴν συναβροῖσαι Σύνοδον, καὶ ἀναθεματίσαι τοὺς ἀρχηγούς τοῦ δυσσεβῶς δόγματος, τῶν μίαν ἐπὶ Χριστοῦ θήλησιν ληρωδούντων, παρέπεισεν. Ἄλλα καὶ εἰς ἐλεγχὸν τῶν οὕτω φρονούντων, λόγους γράφας καὶ ἐπιστολάς, λογικαῖς ἀποδείξεσι καὶ γραφικαῖς τῆς καθ' ἡμᾶς πίστεως τὴν ἀκριβῆσαν βεβαιούσας, συνθεῖς, πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ἐξέπεμψεν.

Ἀναξεύξας δὲ ἀπὸ Ρώμης μετὰ τῶν δύο Ἀναστασιῶν, τῶν μαθητῶν αὐτῶ, εἰς εὐθύνας παρὰ τῆς Συγκλήτου καθίσταται, ὁμοδοξίας τῆ τοῦ Βασιλέως αἰρίσει. Καὶ πάντων ἐπεικόντων τῷ Βασιλεῖ, αὐτὸς τε ἀνθίσταται, καὶ τοὺς ἄλλους εἰς ἀποστασίαν κινεῖ, ἐναντία διὰ τῶν ἐπιστολῶν φρονεῖν μεταπειθῶν αὐτούς. Ἐπὶ τούτῳ πέμπεται ἐν φρουρᾷ κατὰ τὴν Θράκην. Καὶ ἐπιμένων τῇ Ὀρθοδόξῳ πίστει, τὰν χεῖρα καὶ τὴν γλῶτταν ἀκρωτηριάζεται. Κἀκεῖθεν εἰς ὑπερορίαν κατὰ τὴν Λαζικήν πέμπεται. Ἐνθα ἐπὶ τρισὶ χρόνοις διαγαγὼν, καὶ ταῖς οἰκείαις τοῦ σώματος χρεῖαις αὐτὸς ὑπερητησάμενος, καὶ πλήρης ὢν ἡμερῶν, μικρὸν νοσήσας, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, καὶ κατετίθη ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Ἀρσενίου, ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ τῶν Λαζῶν, πολλὰς θαυμάτων ἐνεργείας κατ' ἐκάστην ποιῶν.

Λέγεται δὲ, μετὰ τὴν ἐκκομήν, αὐθις ὑπὸ Θεοῦ παραδόξως ἀποκαταστῆναι τὴν γλῶτταν, καὶ τραυῶς φθίγγεσθαι, μέχρις ἂν ἐν βίῳ ὑπῆρχε. Τῶν δὲ δύο αὐτοῦ μαθητῶν, ὁ μὲν προσβύτερος Ἀναστάσιος, ἴσα τῷ διδασκάλῳ τὴν χεῖρα τμηθεὶς μακρὰν ἐξωρίσθη· ὁ δὲ νεώτερος Ἀναστάσιος, ἐν τινὶ τῶν κατὰ Θράκην φρουρίων πεμφθεὶς, τὸν βίον κατέλυσε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νεοφύτου.

Στίχ. Τὸν Νεόφυτον ἐκρίζοι γῆθεν δόρυ,
Νέου φυτοῦ κάλλιστον οἶα περ θαλός.

Οὗτος ἦν ἐκ Νικαίας τῆς κατὰ Βιθυνίαν, καὶ εὐσεβῶν καὶ Χριστιανῶν γυναικῶν, Θεόδωρος καὶ Φλωριντίας, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. Εὐθύς δὲ ἐν ἀρχῇ τῆ βίης, ἦν χάριτος πλήρης Θεοῦ. Ἐννατον γὰρ ἔτος ἄγων τῆς ηλικίας, μετὰ τῶν παιδῶν, οἷς ἐπὶ μαθήμασι γραμμάτων συνῆν, προσώχτο, καὶ ταῦτα παραδόξως διέτριψε. Καὶ καταπτάσα περισφρα, τὴν κλίνην αὐτοῦ περιέπτωτο· ἀνθρωπίνως δὲ φθιγγεμένης αὐτῆς, ἐπὶ ἡ τοῦ Ἁγίου μήτηρ τῷ δέει ἐξίθαυε, ταύτην αὐτὸς διὰ προσευχῆς ἤγειρε. Τὸ δὲ ὄρος τοῦ Ὀλύμπου καταλαβὼν, εἰς ἐν τῶν σπηλαιῶν εἰσίδου, ἔνθα ἡ ὀδηγοῦσα αὐτὸν περισφρα εἰδείξεν εἰσελθεῖν. Καὶ τὸ ἐν αὐτῷ θηρίον ἀπεδιώξας, ἐποίητο ἐκεῖσε τὴν οἰκηαί, ὑπὸ Ἀγγέλου τρεφόμενος.

Τοῦ δὲ εὐδεκάτου ἔτους ἐπιθῆς, δι' ἀποκαλύψεως, ἐκ τοῦ ὄρους κατέβη, καὶ τοὺς γεννησάντας ἀσπαράμενος, καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς χορηγήσας τοῖς ἐνδείσι, πάλιν τὸ ὄρος καταλαβὼν, τῷ πεντεκαιδέκατῳ ἔτει τῆς ηλικίας αὐτοῦ, παρίστα τῷ ἡγεμόνι Λαζίῳ, δι' ἐπικουρίας

Ἀγγέλων τὴν πρὸς αὐτὸν ποιούμενος κάθοδον. Ὅθεν, διὰ τὴν ἀπροσδόκητον παρρησίαν, πρῶτον μαστίγεται, εἶτα εἰς κλίβανον πυρὸς ἐμβαλλεται. Σωθεὶς δὲ τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι, θηρίοις ἀφίεται. Ἐπὶ δὲ τῆς ἀπάντων ἀθλαβῆς διμεινε λώμης, ἐπιπεσάντος βαρβάρου τινός, ἀναιρεῖται ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ζωσίμου, Ἐπισκόπου Συρακούσης, Σικελῶν νήσου.

Στίχ. Μετάστασιν Ζώσιμος εὔρεν ἐκ βίου,

Ὡ καὶ πρὸ ταύτης πᾶς μεταστάσιν βίος.
Οὗτος ἐγένετο ἀπὸ Σικελίας, υἱὸς γονίων πιστῶν καὶ εὐλαβῶν, καὶ ἐν αὐταρκείᾳ βιούντων, οἱ τινες εἶχον κτῆμα πλησίον Λουκίας τῆς Παρθένου. Ὅτε δὲ ἐγεννήθη ὁ Ζώσιμος, καὶ ἀπεγαλακτίσθη, ἐδόθη δῶρον τῇ Ἁγίᾳ Λουκίᾳ, καὶ οὗτος καὶ τὸ κτῆμα. Ἐν τῇ Μονῇ ἔν ἀνατραφεῖς, γέγονε προσμονάριος τῆς θήκης τῆς Ἁγίας. Καὶ τότε ἀπελθὼν πρὸς τοὺς γονεῖς αὐτοῦ, οὐδὲ πρὸς μικρὸν συνεχώρηθη διατρίψαι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, ἀλλ' εὐθέως ἀντεπέμψθη πρὸς τὸν ναὸν τῆς Ἁγίας, ἐπάντων αὐτῶ τῶν γονέων. Ὅτε ἐκεῖ ὀφείλεις εἶναι, ὅπου καὶ ἀπερωθήσῃ. Τριάκοντα δὲ ἔτη ποιήσας ἐν τῇ Μονῇ, ἐγένετο Ἡγούμενος ἐν αὐτῇ. Εἶτα γέγονε καὶ Ἐπίσκοπος τῆς πόλεως Συρακούσης, ὑπὸ Θεοδώρου Πάπα Ρώμης. Καὶ καλῶς ποιμένας τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ λογικῷ ποιμνίον, καὶ πολλοὺς ἐπιστρέψας ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν, καὶ ἀπὸ κακίας εἰς ἀρετὴν, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη, ζήσας ἔτη πεντήκοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἀθλοισι τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Εὐγενεῖ, Οὐαλλερικανοῦ, Κανδίδου, καὶ Ἀκύλα.

Στίχ. Τὸν Εὐγένιον, καὶ συναθλοῦς τρεῖς ἄμα,
Δι' εὐγένειας ψυχικὴν κτείνει ξίφος.

Οὗτοι ἤλθσαν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, καὶ Λυσίου Δουκός. Ἐν γὰρ τοῖς ὄρεσι κρυπτόμενοι Τραπεζούντος, κρατοῦνται ὑπὸ Λυσίου. Καὶ ὁμολογήσαντες τὸν Χριστὸν, ἐξορίζονται ἐν στενοχωρίᾳ φρουρίῳ τῆς Λαζικῆς χώρας, Πιτυοῦς καλούμεν· ἐκεῖθεν τε εἰς Τραπεζούντα ἄγονται, καὶ τῷ Δουκί παραστάντες, βουνοῖσι καταξαινούνται τὰς σάρκας. Εἶτα ἀναρτηθέντες, σιδηροῖς ὄνυξι σπαράσσονται, καὶ λαμπάσι πυρὸς καταφλέγονται. Ὡς δὲ κρηνεὶς κατέπεσον οἱ αἰκίζοντες αὐτούς δῆμιαι, ταραχθεὶς ὁ Ἡγεμὼν, φρουρεῖσθαι τοὺς Ἁγίους προσέταξε. Μετὰ δὲ τινος ἡμέρας, κρατῆθις καὶ ὁ Ἅγιος Εὐγενεῖς (ἀνεύρετος γὰρ ἦν ἐτι), καὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ αὐτὸς ὁμολογήσας, ἐτύφθη ἀγγελίως. Ἀπελθὼν οὖν μετὰ τοῦ Ἀρχόντος εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων, καὶ εὐξάμενος, πεσεῖν ἐποίησε πάντα τὰ εἰδῶλα καὶ συντριβῆναι ὡσεὶ κοριοῦ. Διὰ καὶ σχολίοις διαταθείς, βράχιοις ἀδροῖς τυπεται. Εἶτα ἀναρτᾶται, καὶ τὰς πλείους σιδηροῖς ὄνυξιν εὐτόνως ξίεται, καὶ λαμπάσι πυρὸς κατακαίεται, ἄλμη οὖν ὄξει δριμυτάτῳ περιαντλούμενος. Εἶτα καμίνῳ κικαυμένῳ ὁμοῦ πάντας τοὺς Ἁγίους ἐμβαλλουσιν· ἐξ ἧς ῥυσθίντες, ξίφει τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Σύναξις τῆς Ἁγίας Εἰρήνης, ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ, τῇ οὔσῃ πρὸς θαλάσσαν καὶ μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγνῆς.

Στίχ. Ὑπὲρ νέαν σοι μάσχον, ὡς Δαυὶδ λέγει,
Ἦρεσκεν Ἀγνή πυρπαλουμένη, Λάγε.

Ἡ Ἁγία Μάρτυς Ἀγνή ὑπῆρχεν ἐν πόλει Ρώμης, ἡγίους λαμπροῦ. Αὐτῇ, πρόσφορον ἔχουσα τὸν βίον τῷ ὀνόματι, πολλὰς γυναῖκας πρὸς αὐτὴν ἀπειούσας, ἐδί-

δασκε τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν γινώσκειν προετίμητο, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύειν. Τούτων κ' ἀκοὰς ἐλθόντων τοῦ Ἀρχοντος, ἀρπάζεται εὐθέως· καὶ παρασταθεῖσα, προετίμητο θύειν, ἢ, εἰμὴ θύσῃ, εἰς πορνεῖον ἀπάγεισθαι. Ἡ δὲ, Οὐτὲ τοῖς θεοῖς σου θύσω, οὐτε περὶ τοῦ πορνεῦσαι μέλει μοι, ἔλεγε· Ὡς γὰρ τῷ Θεῷ μου, ὅτι ἐκφύεσθαι αὐτῶν, βοηθουμένη ὑπ' αὐτοῦ. Ταῦτα ἀκούσας ὁ παράνομος Ἀρχὼν, ἐκάλεσε τὸν πορνεβοσκόν, καὶ παρεδίδου τὴν φερόμενον Ἀγνὴν πορνεύειν, μετὰ ἐνδύματος ἑνός, εἰς ἐνδειξίν, προστάξας. Ὡς δὲ παρίστη εἰς τὸ τοῦ Σατανᾶ ἐργαστήριον, καὶ προσήει ἕκαστος ἐξυβρίσαι βουλόμενος, μηδενὸς κωλύοντος, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπιτερομένων πάντων, ἀδεῶς καὶ ἀπερισκίπτως ταύτη προσέρχεται, εὐθὺς ἀπενάρκουν, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν ἠμβλύοντο, καὶ ὡς νεκροὶ δέικνυτο. Τότε τις, οἷα φρονῶν μέγα, ἀλαζῶν, καὶ τοὺς εἰσιόντας ὀνειδίξων, ὡς τις θηλυμανῆς ἵππος· εἰσελθὼν, μετὰ πολλοῦ τοῦ θράσους προσήγγισε τῇ Ἁγίᾳ Παρθένῳ· καὶ παρακλήμα γίνουσα, καὶ εἰς γῆν κατέπεσε. Πλείστης δὲ ὄρας διαλευκῆς, εἰς τὸν ἐκεῖ παρόντων ἀνεβόσθη, λίγων· Μεγάλη ἢ Πίστις τῶν Χριστιανῶν. Εἰσελθόντων δὲ καὶ τῶν λοιπῶν, Μεγάλη ἢ τοῦ Χριστοῦ δύναμις, μιᾷ φωνῇ πάντες ἐβόησαν.

Ταῦτα μαθὼν ὁ Ἀρχὼν, παρίστησε τὴν Ἁγίαν· ἤγαγον δὲ καὶ τὸν νεκρὸν ἐμπροσθεν αὐτοῦ, καὶ φησὶ· Λέγε, πονηρὸν γύναιον, πῶς τὸν νεανίσκον ἀπέκτεινας; Καὶ ἡ Ἁγία, Ὅτι ἐκέλευσας ἐξυβρίσθην αἰ με, ἔφη, ἐπαγομένης μου, συνηκολούθησέ μοι τίς νεανίας λουχιμονῶν, καὶ εἰσελθὼν ἴστατο παρ' ἐμοί· ὅς καὶ τὴν τῶν νῶν ἐπιθυμίαν ἀμβλύων διετίλει, καὶ τὸν ἄνδρα τούτου, ὅς νεκρὸν ὄρας, ἄσπερον προσελθόντα μετὰ ἀλαζονείας καὶ θράσους, πρὶν εἴπωσθαί μου, πρὶν εἶπαι φωνήν, τοιοῦτον ἐργάσατο, οἷον βλέπεις ἄρτι. Ὁ Ἀρχὼν φησὶ· Καὶ τίς οὗτος; Ἡ Ἁγία εἶπεν· Ὁ Κύριος καὶ Θεὸς μου ἀπέστειλε τὸν Ἀγγέλου αὐτοῦ, ὕδριν γενέσθαι κατ' ἐμοῦ κωλύοντα. Καὶ ὁ Ἀρχὼν· Εἰ τοίνυν βούλει ἡμᾶς πῆσαι, ὅτι ἀλήθειαν λέγεις, παρακάλεσον τὸν Θεόν σου, καὶ ἀνάστησον αὐτόν. Τότε ἡ Μάρτυς, τὰς χεῖρας εἰς οὐρανὸν ἄρασα, καὶ προσευξαμένη, ἀνέστησε παραυτίκα τὸν νεκρὸν. Καὶ ἐξίστησαν ἅπαντες ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τούτῳ θαύματι· καὶ αὐτὸς ὁ Ἀρχὼν, καὶ πολλοὶ ἀνέκραξαν· Μεγάλη ἢ δύναμις τῶν Χριστιανῶν, καὶ μέγας ἐν ἀληθείᾳ ὁ Θεὸς τῆς εὐγενεστάτης γυναικός.

Τινὲς δὲ τῶν δυσσεβῶν καὶ ἀκαθάρτων ἐβόησαν πρὸς τὸν Ἀρχόντα· Ἄρον αὐτὴν ἐκ μίσου, ὅτι διὰ μαγανείας ποιεῖ, ἢ δοκεῖ ποιεῖν ἐξαιρέτα. Τότε πυρίκαυτον γενέσθαι τὴν Ἁγίαν προσέταξεν. Αναφθείσης δὲ μεγάλης φλογός, ἡ Ἁγία, κατασφραγισαμένη ἑαυτὴν, εἰσήλθε θρασυῶς ἐν τῷ μίσῳ· καὶ τὴν εὐχὴν ἐπὶ στόματος ἔχουσα, ἀνέδραμε πρὸς Κύριον τὸ σῶμα καταλιπεῖσα. Μετὰ δὲ τὸ καταπαῦσαι τὴν πυρὰν φιλόχριστοί τινες, ἐν κρυπτῷ λαβόντες τὸ τίμιον αὐτῆς λείψανον, ἐντίμως ἐκένδυσαν, δοξαζόντες τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι τέσσαρες Μάρτυρες, οἱ ἐν Τύρῳ, ζήφει τελειοῦνται.

Στίχ. Στερόρων Ἀθλητῶν τεσσάρων φωνὴ μία· Ἡμῖν τὸ θνήσκειν ἐκ ζήφου Εὐθυμία.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ· ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μίαν φύσιν Τριάδος, μίαν θελήσιν ἔφησ, μίαν ἐνέργειαν· Θεοῦ δὲ σαρκωθέντος,

δύω φύσεις θελήσεις, ἐνεργείας, ἐκήρυξας· Ὁ τῶν Πατέρων Θεός, βῶν εὐλογητός εἶ.

Οὐα θελήματα δύω, διαιρούμενα γνώμης ἐναντιότητι, ποιότητι δὲ μᾶλλον, ἀνεκήρυξας Πάτερ φυσικῇ διαφέροντα· Ὁ τῶν Πατέρων Θεός, βῶν εὐλογητός εἶ.

Στήλην ὀρθοδοξίας, τοὺς ἐνθέους σου λόγους, Πάτερ κατέχοντες, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἐν δυοῖ ταῖς οὐσίαις, καὶ θελήσεσι σέβομεν· Εὐλογητός εἶ Χριστέ, αὐτῷ ἀναβοῶντες.

Δύω Πάτερ εἰδότες, ἐνεργείας τοῦ οἴκτῳ, σεσαρκωμένου Θεοῦ, δετταῖς αὐτεξουσίως, θελήσεις διδασχθέντες, ὑπὸ σοῦ ἀναμελπομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· διό σου τὴν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγαζόμεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Τοῦ Μάρτυρος Παῖδες Ἑβραίων.

Φαῦρον ζῶα καυστον ποιήσας, ὁ παράνομος ἐν τούτῳ κατακλείει, ἐν ἡμέραις τρισίν· ἐφλέχθη δὲ οὐδόλως, ἀναβοῶν Νεόφυτε· Ὁ Θεός εὐλογητός εἶ.

Ηδετο ὕμνος παραδόξως, ἵσταμένου σου φλογός ἐν μέσῳ Μαίκαρ· ἡ γὰρ δρόσος Θεοῦ, ἀνέψυχέ σε Μάρτυς, ἀναβοῶντα· Κύριε, ὁ Θεός εὐλογητός εἶ.

Μέγιστον θαῦμα καταπλήττον, πάσαν ἐννοίαν ἐν σοὶ τὸ πεπραγμένον· τὸ γὰρ πῦρ οὐδαμῶς, συμφλέξαν σε Θεόφρον, διακχυθὲν κατέκαυσε, τοῦ πυρὸς τοὺς κληρονόμους.

Θεοτοκίον.

Ωφθης Ἀγγέλων ὑπερτέρα, βουλής Ἀγγελοῦ ὀμεγάλης τετοκυῖα, Θεοτόκε ἀγνή, ὧ πάντες μελωδοῦμεν· Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ ἡ Νικηταὶ τυράννου.

Ολικῶς ποθήσας, τὸν ὑπερποθήσαντα γένος ἀνθρώπων, τὸν σταυρόν σου ἦρας, καὶ αὐτῷ Μακάριε συνεσταυρωθῆς, Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ξενωθείς ἀπίστης, ἠδονῆς Μακάριε θανατηφόρος, σεαυτὸν εἰργάσω, ὄλον ἀκηλίδωτον ἔσποπτρον θεῶν, Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Απνηοῦς τυράννου, δυσσεβῆ ὠμότητα οὐκατεπλάγης, ἀλλ' ὡς πύργος ἔστης, ἀκλινῆς ἀκράδαντος ὀρθοδοξίας, Εὐλογεῖτε κρά-

ζων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ζωηφόρον αἴγλην, ἐκ μιᾶς Θεότητος Τρισυποστάτου, δεδεγμένος ὠφθης, τοῖς ἐν σκότει ἥλιος πεπλανημένοις, Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἀδάμ Παρθένε, τοῦ παραπεσόντος μὲν ὠφθης θυγάτηρ· τοῦ Θεοῦ δὲ μήτηρ, τοῦ ἀνακαινίσαντός μου τὴν οὐσίαν· ὃν ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Νέω Παμμακάρι σώματι, καὶ τελείῳ φρονήματι, τὴν τοῦ ἀρχεκάκου, πονηρίαν ὤλεσας, φυτὸν ὠραιότατον, ἀναβλαστήσαν ἐν ταῖς αὐλαῖς, τοῦ ἐξ Ἰεσσαί, ἀναβλαστήσαντος ῥίζης· πρὸς ὃν βοᾶς ἀπαύστως, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εν τῷ σταδίῳ θῆρες σε, Ἀθλοφόρε ἠδέσθησαν, ὡσπερ Δανιὴλ, τὸν ἱερὰν τὸ πρότερον· Χριστοῦ γὰρ σε ἔγνωσαν, τῶν παθημάτων Μάρτυρα· ὃν ὁμολογῶν, ταῖς ἀνηκέστους βασάνους, ὑπέμεινας κραυγάζων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο ἔγνωκώς σε πρότερον, ἐν τῷ ὄρει Νεόφυτε, λέων παμμεγέθης, ἐν σταδίῳ ὄντισσι, ἀχθεῖς ἐπαφίεται, εἰς τιμωρίαν σὴν Ἀθλητὰ· καὶ ἀναγνωρίσας, προσεκύνει σοι φόβῳ, αἰδοῖ συγκεκραμένος, καὶ πηγᾶς καταλύξει, δακρῦν ἑυαίσθητος, προχέων Θεομάκαρ. Θεοτοκίον.

Νέον Παιδίον τέτακας, τὸν πρὸ πάσης τῆς κτίσεως, φύντα ἐκ Πατρὸς, ἀνερμηνεύτως Πάναγνε· αὐτὸν οὖν ἰκέτευς, παλαιωθέντα πταίσμασι, νῦν ἀνακαινίσαι, καὶ βοῶντά με σῶσαι· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρω-
» τὴν ἀνεβόα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυ-
» μνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ Δ'. Τὸν προδηλωθέντα.

Ετί σου ὡς Ἀβελ, τὸ αἷμα καὶ εἰς αἰῶνας,
τὰ θεόπνευστα δόγματα, φωνῇ διαπρυσίῳ,
τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ κηρύττει, Μάξιμε παμ-
μάκαρ καὶ παμμέγιστε.

Τέτμηται ἡ χεὶρ μὲν, γράφει δὲ θείῳ δακτύλῳ, ὡς καλάμῳ καὶ μέλανι, τῇ τετμημένῃ γλώττῃ, καὶ τῷ σῶ αἵματι τῷ τιμίῳ, Πίστιν ἐν καρδίαις τὴν Ὀρθόδοξον.

Αῖεται ἐν Κόσμῳ, ἡ ἐνθεὸς παρρησία, καὶ τὸ πῦρ τὸ ἐγκάρδιον, τῆς ἐνθεοῦ ἀγάπης, δι' ἣν Ὅσιε τὴν τοῦ αἵματος χύσιν, Μάξιμε ὑπέστῃς προθυμότητα.

Ιστασαι πρὸ θείῃ, βήματος μετὰ Μαρτύρων, αἷς τῆ ζήλου τῆς πίστεως, ἐκοινωνήσας Πάτερ, καὶ ἡμᾶς οἰκειῶν τῷ Δεσπότη, καὶ σοῦ μιμητὰς ἀπεργαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Σὺ εἶ Θεοτόκε, τὰ ὄπλα ἡμῶν καὶ τεῖχος· σὺ εἶ ἡ ἀντίληψις, τῶν εἰς σέ προστρέχόντων· σέ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινούμεν, ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ιστασα οἷά περ ἀμνός, πρὸς σφαγὴν ἐθελούσιως προκείμενος, ταῖς ἀναιρεσί σε, πικροῖς διώκταις Μάρτυς Νεόφυτε· καὶ κεντηθεῖς σου τὴν πλευράν, λόγῃ τὸ μακάριον, τέλος ἀπήλειψας, Ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ γενναιότατε.

Οὐ καλλιέρημα, ὡσπερ ἀνάθημα, ναοῦ ἁγίου ὡς καθαρὰ προσφορά, ὡσπερ στρουθίον ἐκλεκτὸν ὡς μόσχος πολύτιμος, ὡς νέον Μάκαρ, φυτὸν, Παραδείσου, τῷ Θεῷ προσενήνεξαι.

Σύμμορφος γέγονας παθῶν, τοῦ παθόντος· δι' ἡμᾶς ἀγαθότητι, καὶ τῇ ἰσότητι, τῆς λόγῃς Μάρτυς ὄντως δεδόξασται· καὶ νῦν οἰκεῖς τοὺς οὐρανοὺς, νίκης διαδήματι καλλωπιζόμενος, καὶ χαρᾶς ἀδιαδόχου πληρούμενος.

Ημνήμη ἡ πλησιφαῆς, καὶ πανένδοξος τῆς σῆς ἐναθλήσεως, Μάρτυς ἀνέτειλεν, ἡλίου πλέον περιαιγάζουσα, ταῖς διανοίας τῶν πιστῶν· ἐν ἧ δωσωπούμεν σε, σκότῃς παντοίων παθῶν, καὶ κινδύνων χαλεπῶν ἡμᾶς λύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα οἷά περ λαβίς, τὸν οὐράνιον Θεό-
νυμφε ἄνθρακα, τὰ φρυγανώδη μου, καρδίας πάθη καὶ νῦν κατάφλεξον· καὶ τῆς γενένης τοῦ πυρός, λύτρωσαί με δέομαι, ἵνα δοξάζω σε, τὴν ἐλπίδα τῶν πιστῶν Παναμώμητε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν! ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν
» κατῆλθεν μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀ-
» πό γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν
» ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Ὁσίου.

Τοῖς Μαθηταῖς.

Θεολογῶν ἐκήρυξας μίαν φύσιν Τριάδος, καὶ μίαν Πάτερ Θελησιν, καὶ ἐνέργειαν μίαν Θεοῦ δὲ τοῦ σαρκωθέντος, δύο φύσεις Θελήσεις, καὶ ἐνεργείας Μάξιμε, πάνσοφε Θεοφάντορ, ὁμολογῶν, Θεομάχων αἵρεσιν καταστρέφεις ὑφ' ὧν τὴν χεῖρα γλώσσάν τε, ἐκτμηθεῖς Μάρτυς ὠφθης.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁμοιον.

Ε'πιφανεῖς Νεόφυτε, ἡγεiras παραδόξως, νεκράν τὴν σὲ κυήσασαν, θαῦμα μέγιστον δείξας, Χριστοῦ θαράπων ὡς μέγας ὦ καὶ νῦν στεφηφόρος, Θεόφρον παριστάμενος, μὴ ἐλλίπης πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν σὲ ἀνυμνούντων Ἁγίε καὶ τελούντων, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, Ἀθλοφόρε καὶ Μάρτυς.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Τὸ ξένον καὶ ἀπόρρητον, τοῦ ἀχράντου σου τόκου, Θεοπρεπὲς μυστήριον, καταπλήτει Ἁγγέλους, καὶ τῶν βροτῶν ταῖς χορείας, Μητροπάρθενε Κόρη· καὶ γὰρ Θεὸς ἐν μήτρᾳ σου, σαρκωθείς ἀσυγχύτως, ἀνευ σποράς, ὠφθη ὁ ἀπρόσιτος προσιτός μοι, ἐνώσας με Θεότητι, τῇ αὐτοῦ παραδόξως.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Φιλοσοφία κοσμήσας τὸν βίον σου, Θεοσοφία σαυτὸν κατελάμπρυνας· ὅθεν ἐν ἀμφοτέροις εὐδοκιμῶν, τῇ καλῇ ὁμολογίᾳ, ἐπεσφράγισας ἀμφοτέρα, τρισόλβιε Μάξιμε. Παρήρσιαν οὖν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, ἐκτενῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμμένος ἀπὸ σὲ ἐκπορεύεται, ἀγνή Παρθένε Θεότοκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης.

Η Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θαρηωδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκνῆτατόν μου Τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Ἦ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΒ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Τιμοθέου· καὶ τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχος ε' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ακτίσι τοῦ Πνεύματος σαφῶς, σὺ καταλαμπόμενος, ἱεροφάντα Τιμόθεε, ἀριδηλότατος, ὡς φωστὴρ ἐδείχθης, διατρέχων ἅπασαν, τὴν γῆν καὶ καταυγάζων τῇ χάριτι· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόφρον Τιμόθεε τρυφῆς, τὸν χειμάρρου ἐπίε, καὶ Θεοφρόνως ἐπότισας, Θεοῦ ἐπίγνωσιν, τοὺς θαρμῶς ποθοῦντας, τὸν Χριστὸν μιμούμενος· ὦ νῦν χαρμονικῶς προσεχώρησας, δόξαν θαύμενος, τῆς Τριάδος τὴν ὑπέρφωτον, καὶ εἰρήνην, τὴν ἀπειροδύναμον.

Θεόφρον Τιμόθεε πυκναῖς, ἀρρώστιάσι σωμάτων, καὶ ἀσθενείαις ῥωννύμενος, τὸν νοῦν μακάριε, τὸ τῆς πλάνης κράτος, εὐχερῶς διέλυσας, Χριστοῦ τῇ δυναστείᾳ φραζάμενος, καὶ διεκήρυξας, ὑψηλῶς τὸ θαυμάσιον, τῆς εἰρήνης, ἡμῖν Εὐαγγέλιον.

Στιχηρὰ τοῦ Μάρτυρος, ὁμοια.

Τοῦ κόσμου τὰ πέρατα τὰ σά, νῦν ἐξάδει θαύματα, θαυματουργεῖ Ἀναστάσιε· θαυματουργίαις γὰρ, ἀμειβόμενός σε, ὁ Χριστὸς ἐκόσμησε, βασιάνους δι' αὐτὸν ὑπομείναντα, καὶ μετὰ θάνατον, ἀθανάτου κατηξίωσεν, εὐδοξίας καὶ μακαριότητος.

Μαρτύρων τὸ καύχημα, λαμπρὰ, ἀναστήσας τρόπαια, κατὰ τῆς πλάνης ὁμώνυμον, παμμακάρε εὐκλειαν, τῇ σῇ κλήσει φέρεις, πανταχοῦ φερόμενος, στερρός ὡς νικητῆς Ἀναστάσιε· καὶ νῦν ἀνάστησον, ἐκ πταισμάτων καταπτώσεως, τοὺς ἐν πίστει τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Μάρτυς Ἀναστάσιε, στερρὰ, ἀναστήσας τρόπαια, κατὰ τῆς πλάνης ἀπειληφας, διπλοῦν τὸν στέφανον, τῆς ἀσκήσεώς σου, καὶ στερρῶς ἀθλήσεως, καὶ τῆς μέχρι θανάτου ἐνστάσεως· καὶ τῶν θαυμάτων σοι, ἐπαξίως τὴν ἐνέργειαν, ὁ Δεσπότης Χριστὸς ἐδωρήσατο.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῷ Θεῷ προωρισμένος, καὶ τῷ σοφῷ Παύλῳ μεμαθητευμένος, ἐμυήθης τὰ θεῖα, καλῶς πολιτευσάμενος· καὶ τὴν πίστιν μέχρι αἵματος, ἀνενδαιάστως σαφῶς ἐστερνισάμενος, πιστὸς τὰ πρὸς τὸν Θεὸν Ἀρχιερεὺς ἀνεδείχθης, Τιμόθεε Ἀπόστολε· ἔθεν τοὺς εἰδωλομανοῦντας ἐλέγξας, ῥοπαίοις καὶ λίθοις κατακλιζόμενος, ἔτυχες τοῦ Μαρτυρίου τῶν στεφάνων. Διὸ Παμμάκαρ πρέσβευε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει τελούντων, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἐ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε Παρθένε Θεόνυμφε· χαῖρε πιστῶν ἡ ἐλπίς· χαῖρε κόσμου καθάρσιον· χαῖρε πάσης θλίψεως, ἡ τοὺς δούλους σου σώζουσα· ἡ τοῦ θανάτου, χαῖρε κατάλυσις· ὁ ζωηφόρος χαῖρε Παράδεισος· χαῖρε ἀντίληψις, τῶν προσκαλουμένων σε· χαῖρε Θεοῦ, θεῖον ἐνδιαίτημα, καὶ ὄρος ἅγιον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ μυστηρίου φρικτοῦ! ὦ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένος, ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ σε ὡς ἔβλεπεν, ἐν μέσῳ δύω ληστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίως, φρικτῶς ἐκύησεν· ἐκλαίει κρᾶζουσα· Οἶ μοι, τέκνον φίλτατον! πῶς σε δεινῶς, δήμος ὁ ἀχάριστος, Σταυρῷ προσήλωσεν;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Εἶτα λέγομεν Στιχηρὸν, Ἦχος α'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Τὸν φωστῆρα τῶν πιστῶν καὶ Ἀπόστολον, τὸν ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ ἐμπρέψαντα Τιμόθεον, δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις ὁ τερπνὸς τῆς πίστεως ῥάδαμνος, τῆς τοῦ Θεοῦ Παύλου υἰοποιίας. Χαίροις ὁ σεπτὸς γνώμων τῶν ἀρετῶν, τὸ πολύσοφον στόμα τοῦ Λόγου. Χαίροις ὁ τῶν περῶν θεόλεκτος αὐλός. Χαίροις τὸ τῆς πίστεως ἄγαλμα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας τὸ στερέωμα.

Δόξα, Ἦχος β'.

Ε'μεγάλυνας Χριστέ, ὡς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ἐν Βαβυλῶνι, τοῦ τιμίου Σταυροῦ τὴν δύναμιν· ἔμαθον γὰρ δι' αὐτοῦ, τὴν ζωοποιὸν τῆς Ἀναστάσεως Ἑορτήν· καὶ γέγονεν ἐν αὐτοῖς ὁ αἰχμαλωτός, ἐλευθερωτὴς εἰδωλομανίας· καὶ Μάρτυς ἀπαράγραπτος τῶν θαυμάτων, ὁ νῦν εὐφημούμενος ἀθλήτης, Ἀναστάσιος ὁ ἐνδοξος, σὺν Ἀγγέλοις χορευῶν, καὶ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Μόνη, τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἀξενοχωρήτως ἐν μήτρᾳ, ἐκυοφόρησας, ἄνθρωπον γενόμενον, δι' ἀγαθότητα, Παναγία Θεόνυμφε· διὸ δυσωπῶ σε, τῶν ξενοχωρούντων με, κακῶν ἀπαλλάξον. ὅπως τὴν στενὴν εὐθυπόρως, τρίβον διοδοῦσας πρὸς πλάτος, φθάσω τῆς ἐκεῖ μακαριότητος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Υβρεις, ὑπομείναντα πολλὰς, καὶ ἐπι Σταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντὸς Ποιητῆν, βλέψασα Πανάχροαντε, ἔστενες λέγουσα· Ὑπερῦμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, πῶς τμηῆσα θέλων σε, τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ συγκαταβάσει σου Φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος δ'.

Χρηστότητα ἐκδίδαχθεις, καὶ νήφων ἐν πᾶσιν, ἀγαθὴν συνειδησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἠντλησας ἐκ τοῦ Σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα· καὶ τὴν πίστιν τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον τετέλεκας, Ἀπόστολε Τιμόθεε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Ο' Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἐσχὺν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα· θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ὁ Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἰς ἡ. καὶ τῶν Ἀγίων εἰς σ'. οὗ ἡ ἀκροστιχίς, ἀνευ τῶν Θεοτοκίων.

Τιμόθεον τὸν Ἀπόστολον ἄσμασι ταῖς δε γεγαίρω (*). Θεοφάνους.

Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Τὰς ἐπαναστάσεις τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἀγνοίας τὸν ζόφον πρεσβείαις σου, Μάκαρ διασκεδάσον, φωτιστικῇ τῆς ἀπαθείας χάριτι, ὅπως Θεοφάντορ, νῦν ἐπαξίως ὑμνήσω σε.

(*) Ἡ ἀκροστιχίς αὕτη, συμπεριλαμβάνουσα καὶ τὴν τῷ Μάρτυρι Ἀναστασίου Κανόνα, οὐδὲν λέγει περὶ αὐτοῦ. Ταυτὴν ἐστὶ καὶ ἡ ἀκροστιχίς τοῦ πρεσβεῖου Κανόνος εἰς τὴν Συλληψιν τῆς Ἁγίας Ἄννης (Δεκεμβρίου ἡ.), ἥτις οὐκ ἀναφέρει τὸ τοῦ Ἁγίου Παταπίου ἔνομα, καὶ τοὶ ἐμπειροῦσα ἐν ἐαυτῇ καὶ τὸν τούτου Κανόνα.

Γδῶν ὁ προγνώστης καὶ Θεὸς, σῆς διανοίας τὸ κάλλος Τιμόθεε, Δείοις Ἀποστόλοις σε, συλλειτουργεῖν κατηξίωσεν ἔνδοξε, ὁ σοφῆ προνοία, τῶν καθ' ἡμᾶς προμηθούμενος.

Μίαν ὑπερούσιον ἀρχὴν, προνοουμένην τῶν ὄλων γινώσκωμεν· Ἕλληνα γὰρ Ἀπόστολος, τῆ τοῦ Χριστοῦ λελαμπρυσμένος χάριτι, σὺν τῷ Δείῳ Παύλῳ, συναριθμεῖται Τιμόθεος.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ορθρῶ λαμπροτάτῳ σου Χριστέ, τῆς ἀναστάσεως περιλαμβόμενος, ταύτης ὁ ἐπώνυμος, Ἀνατολῆς ἐξορμηθεὶς ὡς ἥλιος, νῦν τὴν Ἐκκλησίαν, περιαιυγάζει τοῖς θαύμασι.

Θείας ἀγαπήσεως πλησθεὶς, καρτερικῶς ταῖς βασάνους ὑπέμεινας, Μάρτυς Ἀναστασίε. καὶ τῷ Χριστῷ ἀσκητικοῖς, ἠγλαϊσμένος κάλλεσι, χαίρων προσηνέχθης, εὐῶδες θυμα πανάριστε.

Θεοτοκίον.

Γλεων γενέσθαι τοῖς πιστοῖς, καὶ εὐμενῆ Θεομητὸρ δυσώπησον, Λόγον ὃν ἐγέννησας, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα· σέ γὰρ προστασίαν, καὶ σωτηρίαν κεντήμεθα.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Εχύθη παμμάκαρ δαψιλῶς, ἡ χάρις τοῦ τοῖς χεῖλεσι, καὶ ποταμοὺς δογματῶν ἀκέβλυσε, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ ἀρδεύοντας, καὶ πολύχουν φέροντας, τὸν καρπὸν Τιμόθεε, χριστοκῆρυξ θεόφρον Ἀπόστολε.

Οἰ πόδες οἱ σοὶ προφητικῶς, Παμμάκαρ ὠραιώθησαν· πάντα γὰρ νοῦν σαφῶς ὑπερέχουσιν, εὐηγγελίσω εἰρήνην Πάνσοφε, τὴν τὸν πάλαι λύσασαν, τῶν ἀνθρώπων πόλεμον, τὸν Σωτῆρα τῶν ὄλων καὶ Κύριον.

Νεκρῶν σου τὰ μέλη τῆς σαρκός, τῷ λόγῳ καθυπέταξας, τὴν τῶν χειρόνων Μάκαρ Τιμόθεε, ἡγεμονεῖαν διδούς τῷ κρείττονι, καὶ παθῶν ἐκράτησας, καὶ ψυχὴν ἐφαιδρυνας, ρυθμιζόμενος Παύλου διδάγμασι.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Τὴν τρίβον ὀδεύσας τὴν στενήν, ἐν πρώτοις δι' ἀσκήσεως, πρὸς μαρτυρίου κλέος προέκοψας, διὰ βασάνων τρυφήν εὐράμενος, διὰ πόνων ἔνδοξε, Μάρτυς Ἀναστασίε, τὴν οὐράνιον τέρψιν δρεπόμενος.

Οτόνος ἀθλήσεως τῆς σῆς, εἰς πᾶσαν ἐξέληλυθε, τὴν οἰκουμένην Μάρτυς ἀήττητε· πρὸς ἀμαρτίαν γὰρ μέχρις αἵματος, ἀντικαθίστάμενος, νικηφόρος γέγονας, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης κεκόσμησαι.

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ ἀνεβλάστησεν ἡμῖν, τὸ ἀνθος τὸ ἀμάραντον, εὐωδιαῖον πᾶσαν τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ Δείῳ μύρω τῆς αὐτοῦ φύσεως, ὁ Πατρί συνάναρχος, καὶ ἐκ σοῦ γενόμενος, ὑπὸ χρόνον Παρθένε παναίμωμε,

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** μόνος εἰδώς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας
• τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
• μορφωσάμενος, περιζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμι-
• μιν, τῆ βοᾶν σοὶ Ἄγγελος, ὁ τῆς δόξης Κύριος,
• ὁ ἀνείκαστος ἐν ἐγκαθότῃ.

Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου,

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῖς Δείοις χαρίσμασιν ἀγλαϊζόμενος, ἐκόσμησας ἔνδοξε, τὴν Ἐφεσίων λαμπραῖν, μητρόπολιν Ἀπόστολε· κῆρυξ γὰρ ἀνεδείχθης, μετὰ Παύλου τοῦ Δείου, πᾶσι προκαταγγείλας, τὸν σωτήριον λόγον· διὸ πανηγυρίζομεν πίστει τὴν μνήμην σου.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος.

Εν δόξῃ τελειότητος, ὠφθης ὑπέρτιμος, ὡς Δείαις λαμπόμενος, φωταγωγίαις τὸν νῦν· καὶ γνοὺς τοῦ Σταυροῦ τὴν ἰσχὺν, ὅσιος ἐν ἀσκήσει, καὶ ἐν αἵματι Μάρτυς, γέγονας θεοφρόνως, Ἀναστασίε Μάρτυς· διὸ καὶ τῶν θαύματων ἐν σοὶ, βλύζει τὴν χάριν Χριστός.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εκαίνισας ἄχραντε, τῷ Δείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν ἐν πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγεῖρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε παναίμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διηλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἠνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν διαθήσασθαι.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ δ'. Ὅρος σε τῆ χάριτι.

Νομίμως παμμάκαρ ἐναθλήσαι ἐλόμενος, δι' ἐγκρατείας παντελοῦς, ταῖς τρικυμίας τῶν παθῶν, τῷ νῷ καθυπέταξας, τῶν ἀρετῶν καταλαβὼν τὴν ἀκρότητα, μεγαλοκῆρυξ θεόφρον Τιμόθεε.

Αστράψας ὡς ἥλιος ὁ Παῦλος ἐξέπεμψεν, ὡς περ ἀκτῖνα φαεινὴν, τὴν οἰκουμένην δαψιλεῖ, φωτὶ καταλάμπουσαν, πυρσοφακῶς

σε Θεοφάντορ Τιμόθεε, πρὸς ὁδηγίαν ἡμῶν καὶ βεβαίωσιν.

Ποθήσας θερμῶς τῶν ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον, καὶ δι' ἀγάπης συγκραθεῖς, πόθῳ καταλήλων ζῶν, μετῆλθες Θεόληπτε, διὰ παντός, σοῦ κατοπτεύων τὸν ἔρωτα, καὶ τῆς αὐτοῦ θεωρίας πιμπλάμενος.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Οὐδέν σε τῆς πρὸς Χριστὸν ἀγάπης ἐχώρισεν, οὐ τῶν μελῶν ἢ ἐκκοπή, οὐ τῶν βασάνων ἀπειλή, οὐ ξίφος οὐ θάνατος, ἀλλ' οὐδὲ πῦρ, οὐδὲ λιμός Ἀναστάσιε, τῆς οὐρανοῦ χορείας ὁμόσκηνε.

Συντόνως ἐπ' ὤμων τὸν σταυρὸν σου ἀράμενος κατηκολούθησας Χριστοῦ, ταῖς σωτηρίαις ἐντολαῖς· καὶ τούτου γενόμενος, ἐκμιμητῆς, μέχρι θανάτου Πανάριστε, νῦν ἀπολαύεις αὐτοῦ τῆς λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Χαράν σοι σαφῶς ἔβρανόθεν ἀφικόμενος, ὁ Ἀρχιστράτηγος Ἀγνή, εὐηγγελίσαστο εἰπὼν· Θεὸς ἐξελεύσεται, μετὰ σαρκός, ἐκ σῆ Παρθένης πανάχροντε, εἰς σωτηρίαν τῶν πόθῳ μνηντωνσε.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ ε'. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Τῆ πρώτη καὶ πάντων, αἰτίου Φωτός, ταῖς αὐλοῖς λαμπάσι πυρσούμενος, τὸν κόσμον κατεφαίδρυνας, κηρύγματι σεπτῶ, φωστήρ τῆς εὐσεβείας, ζωῆς λόγον ἐπέχων, προφανῶς δεδειγμένος, Ἱερομύστα παμμακάριστε.

Ο Παῦλε τῆ θείᾳ, στερρόδῳ μαθητῆς, διδασκάλου τοῖς ἔχουσιν ἐπιταί, τὰ τούτου σπειρῶν ἀπάσι, διδάγματα πιστοῖς· δι' ὧν τῆς εὐσεβείας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Λαμπρότης ὁ Παῦλος, δευτέρα φανείς, λειτουργῆσα τῇ πρώτῃ λαμπρότητι, τῇ ταύτης ἐπιγνώσει, κατεφώτισεν ἡμᾶς· τούτου συστρατιώτης, Τιμόθεος ἐδείχθη, τῇ αὐτοῦ παντευχία, νικητικῶς περιφραξάμενος.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Ο μέγα καυχώμενος ἄμετρα πρὶν, καὶ τὴν γῆν ἀπειλῶν καταλήψεσθαι, καὶ μάτην φρουαττόμενος, τὴν θάλασσαν σοφῆ, εἰσάπαν ἐξαλείφειν, ταῖς σαῖς ἀνδραγαθίαις, Ἀναστάσιε Μάρτυς, καταπατεῖται ὁ ἀντίθεος.

Νομίμως ἀθλήσας ὁ Μάρτυς Χριστοῦ, καὶ νικήσας τῶν ἀθλῶν τὰ ἔπαθλα, θαυμασίων τὴν ἐνέργειαν, κομίζεται σαφῶς· νόσους γὰρ θεραπεύει, καὶ δαίμονας ἐλαύνει, τοῦ Χριστοῦ τῇ δυνάμει, τερατουργῶν ὁ Ἀναστάσιος.

Θεοτοκίον.

Κατάραν τῆς Εὐας τῆς πάντων μητρὸς, τῷ σῶ τόκῳ Παρθένε κατήρησας, τῷ κόσμῳ εὐλογίαν, ἀνατείλασα Χριστόν· διό σε γεγηθότες, καὶ στόματι καὶ γλώττῃ, Θεοτόκον κυρίως, ὁμολογοῦντες μακαρίζομεν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ ε'. Σπλάγγων Ἰωνᾶν.

Αρμα τοῦ Θεοῦ, ἐφάνης Τιμόθεε, βαστάζων, αὐτοῦ τὸ θεῖον ὄνομα, κατ' ἐνώπιον, τῶν ἀθέων τυράννων Θεόληπτε, μὴ πτοούμενος τὴν τούτων ἀγριότητα· σὺ γὰρ, τὴν ἀκαταμάχητον, τοῦ Σωτῆρος ἰσχὺν ἐνεδέδυσσο.

Στέφος εὐπρεπῆς, ἐδέξω Τιμόθεε, πανόλθιε θεόφρον Ἀπόστολε, καὶ διαδῆμα, Βασιλείας ἀξίως περίνεισαι, καὶ παρέστηκας τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότη σου, Παύλῳ συναγαλλιώμενος, ἐν σκηναῖς οὐρανόαις μακάριε.

Μύρου νοητοῦ, Τιμόθεε πάντιμε, σαρκὶ δι' ἡμᾶς τοῦ κενωθέντος Χριστοῦ, ὄσφραϊνόμενος, εὐωδίας τῆς τούτου μετείληφας, καὶ μετέδωκας, ταῖς πίσει σοι προστρέχουσι, μύστα τῶν ἀρρήτων Ἁγίε, τῆς αὐτοῦ νοητῆς διαδόσεως.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Αἴγλη τοῦ Σταυροῦ, σοφῶς λαμπρυνόμενος, τῆς πλάνης τὸ ζοφῶδες διέλυσας· καὶ νενίκηκας, συμπλακείς τῷ τυράννῳ Πανένδοξε· καὶ χαίρων ἐκομίσω σε τὰ τρόπαια σοφῆ, Μάρτυς Χριστῆ Ἀναστάσιε, συγχορεύων Μαρτύρων στρατεύμασιν.

Θεοτοκίον.

Απας ὁ χορὸς, θεόθεν μυθόμενος, ὁ τῶν Προφητῶν σε προηγόρευσε, τὸ μυστήριον, τῆς ἀφράστου καὶ θείας συλλήψεως, τῆς ἐκ σῆ τῆ Θεοῦ Λόγου Μητροπαίρθε· σὺ γὰρ τὴν ἀληθεστάτην τε, καὶ ἀρχαίαν βεβλήν ἐφανέρωσας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**πλάγγων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνά-
• **Σ**λιος θῆρ οἶον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δέ, ἐ-
• νοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβὼν, διελήλυ-
• θε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἥς γὰρ οὐχ ὑπέστη
• ρεύσεως, τὴν τεκῆσαν κατέσχευ ἀπήμαντον.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Τὸν θεῖον Μαθητὴν, καὶ συνέκδημον Παύλου, Τιμόθεον πιστοῖ, ἀνυμνήσωμεν πάντες, σὺν τούτῳ γεραίροντες, τὸν σοφὸν Ἀναστάσιον, τὸν ἐκλάμπαντα, ἐκ τῆς Περσίδος ὡς ἄστρον, καὶ ἐλαύνοντα, τὰ ψυχικὰ ἡμῶν πάθη, καὶ νόσους τοῦ σώματος.

Ως ἀλιεὺς ἐμπειρότατος, τὰ τῆς χάριτος ἠ-
• **Ω**πλωσε δίκτυα Παῦλος ὁ μέγας Ἀπόστο-
•

λος, καὶ τὸν Δεηγόρον, ὡσπερ θήραμα ἅγιον, εἴλκυσε πρὶν Τιμόθεον· καὶ σὺν τούτῳ τὰ πέ-
ρατα περιερχόμενος, ἐκ τοῦ φάρυγγος εἴλκυσε
τοῦ διαβόλου, τοὺς δεξαμένους τῆς Πίστews τὸν
λόγον, ἐν οἷς ἦν καὶ ὁ γενναῖος Ἀναστάσιος· πι-
ψεύσας γάρ, τῶν Περσῶν τὴν πλάνην κατέλιπε
πᾶσαν, καὶ τοῦ Χριστοῦ τὸ ὄνομα ἐπ' ὤμων
ἐβάστασεν· ὅθεν χάριτι θείᾳ ἀπελαύνει τὰ ψυ-
χικὰ ἡμῶν πάθη, καὶ νόσους τοῦ σώματος.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Ἀποστόλου Τιμοθέου, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀ-
ποστόλου Παύλου.

Στίχοι.

Ἐρωτι θείων Τιμόθεος στεμμάτων,
Τυφθεὶς βάλκλοις, ἔβαψε γῆν ἐξ αἱμάτων.

Εἰκάδι δευτερίῃ πνεῦμ' ἦρθη Τιμοθέοιο.

Ὁ ὅτος ἦν ἐκ πόλεως Λύστρας, πατὴρ Ἑλλῆνος, μη-
τρὸς δὲ Ἰουδαίας, Εὐνίκης καλουμένης. Μαθητευθεὶς
δὲ Παύλῳ τῷ Ἀποστόλῳ, καὶ συνεργὸς τοῦ θείου Εὐαγ-
γελίου καὶ κήρυξ γενόμενος, Ἰωάννῃ τῷ διαφερόντως ἡ-
γαπῆμένῳ Μαθητῇ συγγίνεται, καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἀποστό-
λου Παύλου Ἐπίσκοπος Ἐπίσου καθίσταται. Μετὰ γάρ
τὸ ἐκδρασθῆναι τὸν Ἰωάννην ἀπὸ τῆς θαλάσσης (ὡς τὰ
εἰς ὑπὸ Εἰρηναίου τοῦ Λουγδοῦνον Ἐπισκόπου συγγεγραμ-
μένα ἱστορεῖ, καὶ ὁ λόγος ἔχει)· καὶ τῇ Ἐφέσῳ ἀποδοθῆ-
ναι, ὕστερον δὲ ὑπὸ Δομετιανοῦ Βασιλέως, τρόπῳ ὑπερο-
ρίας, τῇ Πάτμῳ νησὶ ἀπενεχθῆναι, εὗτος ὁ μακάριος Τι-
μόθεος τῆς Ἐφεσίων ἀντεποιεῖτο ἐπισκοπῆς.

Τῶν δὲ εἰδωλολατρῶν, κατὰ τινα πάτριον ἑσρτὴν, Κα-
ταγώγιου οὕτω καλουμένην, ἐν τῇ πολεὶ Ἐφεσίων, εἰ-
δωλα διὰ χειρὸς ἔχόντων, καὶ τινα περιτιθέντων ἑαυτοῖς
προσωπεῖα, καὶ ἐν τούτοις ἐπαδόντων, καὶ ἀνδράσι καὶ
γυναιξὶ ληστρικῶς ἐπιόντων, καὶ πολὺν φόνον ἐπ' αὐτοῖς
ἐργαζομένων, ὁ μακάριος Τιμόθεος, μὴ φέρον τὸ ἄτοπον
τούτων ἔραν, ἀλλὰ τὴν ματαίαν αὐτῶν πλάνην διελέγχων,
καὶ ἀποστῆναι τῶν αἰσχρῶν πράξεων παραινῶν, ἀναιρεῖ-
ται ὑπ' αὐτῶν, ῥοπάλοις ἐπιτιθεμένων αὐτῷ. Ὑστερον δὲ
τὸ ἅγιον αὐτοῦ μετεκομίσθη λείψανον ἐν Κωνσταντινουπό-
λει, καὶ κατετίθη ἐν τῷ ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἐν-
θα καὶ ἡ Σύναξις αὐτοῦ τελεῖται.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρ-
τυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου.

Στίχ. Ἀναστάσιος ἐν τραχήλῳ τὸν βρόχον,
Ὡς λαμπρὸν ὄρμον ὠραῖζεται φέρων.

Εἰκάδι δευτερίῃ Ἀναστάσιος βρόχον ἔτλη.

Ὁ περίδοξος Μάρτυς Ἀναστάσιος, ἦν ἐκ Περσίδος, βα-
σιλευσάντος μὲν Χοσροῦ τῶν Περσῶν, Ῥωμαίων δὲ
Ἡρακλείου, ἐκ πατρίδος Ῥαζήχ, χώρας Νουνῆ. Ἦν δὲ
αὐτῷ πρότερον ὄνομα Μαγουδάτ, ὡς Μάγος τινός, κα-
λουμένῳ Βαδ, παρ' οὗ τὴν μαγικὴν ἱπαιδεύθη, ἄρτι τῇ
στρατείᾳ τῶν τυράννων καταλεγείς. Καταδραμόντων δὲ

τῶν Περσῶν τοὺς τῆς Ἁγίας Πόλεως τόπους, καὶ πολλῶν
αἰχμαλώτων ληφθέντων, συναπήχθη καὶ τὸ τίμιον ξυλον
τοῦ ζωοποιῦ Σταυροῦ, ἐν ᾧ ὁ Κύριος ἡμῶν τὸ κατὰ σάρκα
πάθος ὑπέμεινε· καὶ διὰ τὰ παρ' αὐτοῦ τελούμενα θαύματα,
ἐφημίζετο, ὅτι ὁ τῶν Χριστιανῶν Θεὸς ἦκεν ἐνθάδε.

Ὁ δὲ Μαγουδάτ, ὑπὸ τῆς τοῦ Θεοῦ κινούμενος χάρι-
τος, θερμότερον ἐζητεῖ μαθεῖν περὶ τοῦ Χριστοῦ. Ὅθεν
καὶ παρὰ πιστοῦ τινος, τὴν κατὰ τὸν Σταυρὸν πᾶσαν οἰ-
κονομίαν μαθῶν, ἐπίστευσεν εἰς Χριστόν. Εἶτα μετὰ τοῦ
Περσικοῦ στρατεύματος ἐν Χαλκηδόνι γενόμενος, καὶ πυ-
δόμενος τὴν Περσῶν παρὰ Ἡρακλείου καταστροφὴν, πα-
ρεγένετο εἰς Ἱεράπολιν. Ἐνθα, ἐντυχῶν ἀργυροκόπῳ τινί,
μετ' αὐτοῦ τὴν τέχνην συνεχπονεῖ.

Ἐκείθεν δὲ τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαθῶν, ἐν τῇ ἁγίᾳ Πό-
λει λαμβάνει τὸ βάπτισμα, καὶ Ἀναστάσιος ὀνομάζεται.
Καὶ γενόμενος ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Σάββα, τὸ ἱερὸν
τῶν Μοναχῶν σχῆμα λαμβάνει. Ἐνθα πᾶσαν ὁδὸν διελ-
θῶν, εἰς ἀρετὴν φέρουσαν, καὶ τὰ ἱερά γράμματα μαθῶν,
καὶ τὸ Ψαλτήριον ἀποσοματίσας, καὶ πλείονα τὸν πρὸς Θεὸν
πέθον ἐκκαύσας, τὴν διὰ μαρτυρίου καὶ αἵματος ἐπνύχε-
το αὐτῷ γενέσθαι τελείωσιν. Ὅρων γὰρ ἐν ταῖς συγγρα-
φαῖς οἷον ἐμπνέοντας καὶ ἀγωνιζομένους τοὺς Ἁγίους Μάρ-
τυρας, σφοδρῶς πρὸς τὴν τούτων ἐξεκαίετο μίμησιν. Ὅθεν
καὶ ὄναρ ἔδοξε ποτήριον χρυσοῦν, πλήρες οἴνου, λαθῶν ἐκ-
πιεῖν. Σύμβολον δὲ νομισίας τῆς ἐμφύτου ἐπιθυμίας τοῦ
διὰ Χριστόν μαρτυρίου, τῶν θείων Μυστηρίων μεταλαθῶν,
ἐξῆλθε τῆς Μονῆς.

Καὶ ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης γενόμενος, ἰδὼν
Μάγους, καὶ τὰ παρ' αὐτῶν πραττόμενα διαχλευάσας, καὶ
Χριστιανὸν ἑαυτὸν ὀνομάσας, συλλαμβάνεται παρ' αὐτῶν,
καὶ ἄγεται πρὸς Μαρζαβανᾶν, ἄρχοντα αὐτῶν, ἐφ' οὗ προσ-
ετάχθη λίθους κομίζειν. Ἐνθα πολλοὶ τῶν ἀπὸ τοῦ γέ-
νους προσερχόμενοι, οὐδεμιᾶς ἐφείδοντο παροιτίας, ἐναλλέ-
μενοι αὐτῷ, καὶ αὐτοῦ τὸν πώγωνα τίλλοντες· ὕβριν γὰρ
τοῦ γένους ἡγοῦντο τὴν εἰς Χριστόν πίστιν. Εἶτα παρ'
αὐτῶν τύπεται σφοδρῶς. Ἀχθεὶς δὲ πρὸς τὸν Βασιλεῖα
Περσῶν, καὶ τὸν Χριστόν ὁμολογήσας, καὶ πρὸς τὴν τῶν
Περσῶν θρησκείαν αὐθις ὑπαχθῆναι μὴ καταδεχόμενος,
τύπεται ῥάβδοις ἀφειδῶς, καὶ τῆς μιᾶς ἀναρτᾶται χειρὸς,
κάτωθεν αὐτοῦ λίθου ἐξηρητημένου. Εἶτα βροχου ἐξαφθίετος
αὐτοῦ τῷ τραχήλῳ, κωλύεται ἀναπνεῖν, καὶ μικρὸν ἔτι
ἀναπνέων, ἀφαιρεῖται τὴν κεφαλὴν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ
Σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι ἐνδον
τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Φιλήμονος ἐν τῷ Στρατηγίῳ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Μανουὴλ, Γεωργίου, Πέτρου, Λέοντος, Σιωνίου,
Γαβριὴλ, Ἰωάννου, Λέοντος, Παράδου, καὶ τῶν
λοιπῶν τριακοσίων ἑβδομηκοντα ἑπτὰ.

Στίχ. Ζίφος Μανουὴλ εἰς μέρη τέμνει δῶμα,
Τιμῶντ' ἀτμήτους οὐσίας Χριστοῦ δῶμα.

Γεώργιον καὶ Πέτρον, οἷς κοινὸν σέβας,
Τέμνουσι κοινῇ Δεσπότης κοινῷ χάριν.

Ἄρρηκτον εἶχε τὴν προθυμίαν Λέων,
Ῥήσσοντος αὐτῆ τοῦ ζίφους τὴν γαστέρα.

Δέος, ζίφους ταθέντος ἐγγὺς αὐχένων,
Μακρὰν Γαβριὴλ, καὶ μακρὰν Σιωκίου.

ὄντως στρατηγοί, μὴ πτοούμενοι ξίφος,
Ἰωάννης τε καὶ Λέων οἱ γενναῖοι.

Βληθεὶς Πάροδος χειροπληθῶν ἐκ λέθων,
Ὀδὸν παρῆλθεν ἠδέως τὴν τοῦ βίου.

Τρεῖς πενταρίθμους εἰκάδας κτεῖναν ξίφος,
Συνῆψεν αὐτὰς ἑνδεκαπλῆ ἑπτάδι.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι, ἐκ διαφόρων Ἐπαρχιῶν καὶ τόπων ὄν-
τες, τὴν Ἀδριανούπολιν κατώκουν. Βουλγαροὶ δὲ, οἱ
ἀχάριστοι καὶ ἀγνώμονες, ἤκου Ῥωμαίους καταστρεψόμε-
νοι. Θράκας δὲ καὶ Μακεδόνας αἰχμαλωτίσαντες, καὶ αὐ-
τὴν τὴν Βασιλίδα κατατρέχοντες, ἐν Ἀδριανουπόλει πα-
ρεγίνοντο, καὶ αὐτὴν, τρισὶν ἡμέραις προσμείναντες, εἶλον.
Ἐπράττετο δὲ ταῦτα, Λέοντος τοῦ δυσσεβοῦς Ἀρμενίου βα-
σιλεύοντος, καὶ Κρούμου τοῦ Βουλγαρικοῦ καταρχόντος ἑ-
δνους. Ἐπὶ δὲ Κρούμος ἐγκρατῆς ἐγένετο τῆς πόλεως,
ἐξέβαλεν ἔξω πάντα, χιλιάδας τὸν ἀριθμὸν τεσσαράκον-
τα· σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ τὸν ἀγιώτατον Ἐπίσκοπον ἐκβα-
λὼν, κατὰ τῶ ἀγίους, ἐπὶ γῆν ριφέντα, πεπάτηκε.

Κρούμου δὲ τὸ ζῆν ἀπορρήξαντος, Δούκουμος τὴν ἀρ-
χὴν διαδέχεται· καὶ αὐτοῦ κατὰ πόδας τεθνηκότος, Δίτ-
ζιγγος Ἄρχων τῶν Βουλγάρων γνωρίζεται, ὡμὸς καὶ ἀ-
πάνθρωπος. Ὅς τὸν μέγαν Ἀρχιερεῖα Μανουὴλ μίσην δι-
χάσας, καὶ τὰς χεῖρας σὺν τοῖς ὡμοῖς ἀποτιμῶν, βορᾶν
τοῖς κυσί παρέβητο· καὶ ἀορασίᾳ πληγίς, ὑπὲρ τῶν οἰκείων
ἀναιριεῖται.

Μουρτάγων δὲ τὴν ἀρχὴν δεξάμενος, ἀπαντας τοὺς Χρι-
στιανούς, τοὺς μὴ πιθομένους τὸν Χριστὸν ἀρνῆσασθαι,
ἐξ ἀνθρώπων ποιεῖ· καὶ οὗς μὲν δειμοῖς καὶ στραβλώσειν
ὑποβαλὼν, οὗς δὲ ἀπάνθρωποις αἰκίαις τιμωρούμενος, τῆς
παρούσης ζωῆς ἀπερρίψατο. Τὸν δὲ ἐν Ἁγίοις Ἀρχιερεῖα
Δεβέλτω Γεώργιον, καὶ Πέτρον Ἐπίσκοπον, ράβδοις ἀ-
πάνθρωπος κατακόψας, ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀπέτε-
μεν· ὡσαύτως καὶ ἕτερον πλῆθος, τριακοσέους ἐβδομηκόν-
τα ἑπτὰ, τῆ τοῦ ξίφους τιμωρῖα ὑπέβαλε· καὶ ἕτερον Λέον-
τα καὶ Ἰωάννην, τοὺς τῶν Χριστιανῶν Στρατηγούς. Λέον-
τος δὲ τοῦ ἐν Ἁγίοις Ἐπισκόπου Νικαίας, τῆ θείαι φαι-
νομένου ἐννοῦχου, ξίφει τὴν γαστέρα διέτεμε· καὶ Γαβριὴλ
καὶ Σιώνιον μαχαίρα ἀπέτεμε. Πάροδον δὲ, τὸν ἱερώτατον
πρεσβύτερον, λίθοις βληθῆναι κατεδίκησε, καὶ ἕτερουσ πολ-
λοῦς διαφόροις αἰκίαις τιμωρησάμενος, ἐθανάτωσεν. Οὐ
μόνον δὲ οὗτος ὁ δυσσεβὴς Μουρτάγων, ἀλλὰ καὶ οἱ κα-
τὰ διαδοχὴν Βουλγαρικοὶ γενόμενοι Ἄρχοντες, πολλοὺς τῶν
Χριστιανῶν διὰ ποικίλων καλῶσεων τῷ θανάτῳ παρέ-
πεμψαν.

Ταῖς τῶν ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέη-
σον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὤδη ζ'. Σε νοητὴν, Θεοτόκε.

Συγχορευτῆς, οὐρανοῦ τάξεως, σὺ ἐπαξίως
γεγονώς, συνευφραίνῃ χαρμονικῶς, αἴγλης
φωτοδοτίδος, μάκαρ ἐμφορούμενος, ἱερομύστα
Τιμόθεε, τὸν αἰνετὸν καταγγέλλων, Θεὸν καὶ
ὑπερένδοξον.

Γερούργων, Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, ἐξ ἀρετῶν
περιωπῆς, θεογράφους ἐπιστολαῖς, Παῦλος,
ὁ θειότατος, χαίρων ἐξαπέστειλεν, ὡς: Μαθη-
τῆ σοι Τιμόθεε, τὸν αἰνετὸν καταγγέλλων, Θεὸν
καὶ ὑπερένδοξον.

Τὸ ἀσθενές, τῆς σαρκὸς ἐρρώννυσεν, ἢ εὐτο-
μία τῆς ψυχῆς· ὡς ἀσώματος γὰρ ἐν γῆ,
σὺ πολιτευσάμενος, Μάρτυς ἐχρημάτισας, τὴν
κεφαλὴν συντριβόμενος, Ἱερούργε, Μυστηρίων
Θεοῦ θεομακάριστε.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Ο Ἄθλητής, τοὺς πιστοὺς προτρέπεται, σα-
φές ὑπόδειγμα δεκνύς, τὴν ἀνδρείαν τὴν
ἑαυτοῦ, θεῖον νῦν μιμήσασθαι, πάθος τὸ ἐκού-
σιον, ὑπὲρ ἡμῶν ὃ ὑπέμεινεν, ὃ αἰνετὸς τῶν Πα-
τέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Γασθενῆς, ἢ Τριάς πιεζέεται, τοῖς εὐσεβείας
ἔρασταῖς, αἱ γενναῖαι γὰρ Ἄθληται, ταύτης
ὑπερηθλήσαν, αἵματα ἐκχέοντες, μαρτυρικῶς
συμπλεκόμενοι, καὶ τὰς ψυχὰς προδιδόντες,
σαφῶς καὶ ἀναιρούμενοι.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε σεμνῆ, τοῦ Ἀδάμ τὸ κώδιον· ἐξ οὗ
προῆλθεν ὁ Παμὴν ἐνδυσάμενος ἀληθῶς,
ὃ ὑπερυψούμενος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, δι' εὐ-
σπλαγγίαν ἀκατάληπτον, ὃ αἰνετὸς τῶν Πα-
τέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τοῦ Ἀποστόλου.

Ὤδη ἡ. Θαύματος ὑπερφουῶς.

Στάσεως Ἀγγελικῆς ἠξιομένος, ἀνεδείχθη
Τιμόθεε μάκαρ· οὐρανοῦ τὰ Τάγματα,
μυθεῖς γὰρ ὑπερφουῶς, τὴν λαμπρότητα τὴν
τούτων ἐμιμήσω σοφέ· μεθ' ὧν ἀναμέλπεις εὐ-
φραϊνόμενος· Εὐλογοίτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύ-
ριον, καὶ ὑπερυψώτω, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Δύναμιν ἐνδεδυμένος ἐφανόθεν, ὡς Ἀπόστολος
ὠφθῆς θεόφρον, τὴν ἐπιδημήσασαν, ξενο-
τρόπως τοῖς Μαθηταῖς, τοῖς τοῦ Λόγου αὐτό-
πταις ὡ Τιμόθεε· μεθ' ὧν ἀναμέλπεις ἀγαλλό-
μενος· Εὐλογοίτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον,
καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εστῆς τῆς ἐφέσεως σαφῶς παρμάκαρ, τῶ
ἀκρότατον οἶα περ φθίσας, τῶν καλῶν
Τιμόθεε, θεοκήρυξ διὰ παντός, ἐλλαμπόμενος·
φωτὶ τῷ τῆς Τριάδας τρανώς· καὶ νῦν ἀνα-
μέλπεις εὐφραϊνόμενος· Εὐλογοίτω ἡ κτίσις
πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Γῆθεν σὺ πρὸς οὐρανοῦ στεφανηφόρος, Ἀνα-
στάσιε Μάρτυς ἀνέπτῆς, τὴν ἀπάτην ἀπα-
σαν, τῶν δαιμόνων διεκφυγὼν καὶ πατήτας τῶν
εἰδῶλων τὰ σεβάσματα· διὸ καὶ κραυγαῖεις νῦν
γηθόμενος· Εὐλογοίτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον,
καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εβαφας μαρτυρικῶν σου ἐξ αἱμάτων, τὴν σὺν χλαίναν πανόλβιε Μάρτυς· τὸ Σταυροῦ δὲ σύμβολον, σκῆπτρον φέρων σὺν τῷ Χριστῷ, βασιλεῖεις εἰς αἰῶνας Ἀναστάσιε· καὶ νῦν ἀναμέλπεις εὐφραίνόμενος· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ο ταῖς Ἀρχαγγελικαῖς ὑμολογίαις, δοξαζόμενος πλούσιος Λόγος, δι' ἡμᾶς ἐπτώχυσέ, σὲ Μητέρα τὴν καλλονὴν, Ἰακώβ εὐλογημένην ἐκλεξάμενος· διὸ ἀνυμνῶντές σε κραυγάζομεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**αύματος ὑπερφυοῦς ἡ ὄροσοβόλος, ἔχει
• κόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὐς ἐδέ-
• ξατο φλέγει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεό-
• τητος, Παρθένε ἦν ὑπέδυ νηδύν· διὸ ἀνυμνῶ-
• τες ἀναμέλψομεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα
• τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψήτω, εἰς πάντας τοὺς
• αἰῶνας.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ δ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Ρῆσις τῆ Δαυιδ πεπλήρωται· ὡς ἀσραπὴ τῆ οἰκισμένη γὰρ ἔφαναι, τῷ κηρύγματι, περιαιγάζων τὰ πέρατα, πανακρίδιμε μάκαρ Τιμόθεε· διὸ σε Θεοφάντορ, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Αἰγῆς ἀρχηγῶτου Πάνσοφε, Δεαρχικῆς καὶ τρισηλίου ἐλλάμφεως, ἐμπιπλωμένος, καὶ καθαρῶς, ἐμφερούμενος, τοὺς ὑμνοῦντάς σε μάκαρ περίσωζε, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων, Ἱερομύστα πανσεβάσμιε.

Γσόν σε Πατρί καὶ Πνεύματι, Μονογενῆς ἁρ-
• θᾶ φρονοῦντες δοξαζόμεν, τοῖς διδάγμασι.
• τῶν Ἀποστόλων σου Δέσποτα, στηριζόμενοι
• Παύλου τοῦ κήρυκος, τῆς σῆς οἰκονομίας, καὶ
• Τιμοθέου τοῦ Δεόφρονος.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Ρεῖθροι σῶν αἱμάτων Ἐνδοξε, τὴν τῶν εἰ-
• δώλων πλάνην πᾶσαν κατέσβεσας· τὸ δὲ
• πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας ἐφαιδρυνας· ὑπὲρ ἧς
• ἐκετεῦν πανάριστε, μὴ παύσῃ τὸν Δεσπότην,
• ἵνα σε πάντες μακαρίζομεν.

Ω τῆς ὑπὲρ λόγον δόξης σου, καὶ τῆς ἀρρή-
• του Δείας ὄντως ἐλλάμφεως! ἧς μετέσχη-
• κας, ὡς νικητῆς Ἀναστάσιε, τῷ Δεσπότη, Χρι-
• στῷ παριστάμενος· ὄν· καὶ νῦν ἐκδυσώπει, ὑπὲρ
• ἡμῶν τῶν ἀνυμνοῦντων σε. Θεοτοκίον.

Ω τοῦ φοβεροῦ σου θαύματος! σὺ γὰρ Παρ-
• θένε Θεοτόκε μυστήριον, τὸ πρὸ γενεῶν,

καὶ πρὸ αἰῶνων ἀπόκρυφον, ἐν Θεῷ τῷ τὰ
• σύμπαντα κτίσαντι, τεκοῦσα Θεὸν Λόγον, ἀ-
• νερμηνεύτως ἐφανερώσας· Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολου-
• μένη βίας ἐδείξεν ἀφλεκτος· καὶ νῦν
• καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνεσσαν, κα-
• τασβέσαι αἰτούμεν τὴν κάμινον, ἵνα σε Θεο-
• τόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Δυσὰ φωτοειδέσματος, σήμερον ἀπασρόπτου-
• σα, φαιδρότερον τοῦ ἡλίου, πᾶσαν τὴν κτί-
• σιν φωτίζει· Τιμόθεε Ἀπόστολε, τῶν Ἀποσό-
• λων σύνθρονος, καὶ Δεῖος Ἀναστάσιος, τῶν Μα-
• νασῶν ἡ τερπνότης, καὶ τῶν Μαρτύρων ἡ δόξα.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Παναμίωμε Μητρόθεε, τὸ μέγα περιήχημα,
• τῶν Ἀποστόλων Μαρτύρων, καὶ Προφητῶν
• καὶ Ὁσίων, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Κύριον, ἰλέωσαι
• τοῖς δούλοις σου, ἡμῖν Θεογεννήτρια, ὅταν κα-
• δίση τοῦ κρῖναι, τὰ κατ' ἀξίαν ἐκάστῳ.

Εἰς τὸν Στίχ. τῶν Αἰῶνων, Στίχ. τῆς Ὀκτωῆς.

Εἶτα λέγομεν, Ἦχος α'.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτῷ.

Τὸν γενναῖον Ἀθλητὴν Ἀναστάσιον, τὸν ὑ-
• πὲρ τῆς εὐσεβείας, καλῶς ἀγωνισάμενον,
• δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις, ὁ
• στερρός τῆς Πίστεως πρόμαχος, κατὰ τοὺς
• Προφῆτας καὶ Ἀποστόλους. Χαίροις, ὁ τὸν
• Χριστὸν ἔχων ἐν σεαυτῷ, μιμψάμενος ἔργῳ
• τὸν Παῦλον. Χαίροις, ὁ τῶν καμνόντων ἀχεί-
• μαστος λιμῆν. Χαίροις τὸ ἡμέτερον καύχημα,
• καὶ τῆς αἰκουμένης ἀγαλλίαμα.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Οσῖε Πάτερ, νικητῆς Μήδων καὶ Χαλδαίων
• γέγονας τῶν νοητῶν, πᾶσαν Βαβυλῶνος
• πλάνην καθελὼν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ· οὐ
• τῷ λείῳ τῶν ἡδονῶν ἐθέλκθης, οὐ τὸ πῦρ τῶν
• πειρασμῶν ἐδειλίσας· διὰ Χριστός· ὁ Θεὸς ἡ-
• μῶν, βραβεῖοις σε νικητικοῖς ἐστεφάνωσε· καὶ
• νῦν σὺν Ἀγγέλοις παριστάμενος, πρὸς Κύριον
• ἐκέτευε, αἰτούμενος εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ
• ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις περισσότερὰ ἐκλεκτῆ, κεχρυσωμένη
• παρθενίας ταῖς πτέρυξι· τρυγῶν τε ὡ-
• ραιοτάτη, καὶ χελιδῶν ἐκλεκτῆ, καὶ στρουθίων
• ὅλον καθαρῶτατον· ἀμνάς ἡ κυήσασα, τὸν
• ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· δάμαλις Δεῖα, τὸν ζυ-
• γὸν ἡ βαστάσασα, τοῦ βασταίζοντος, τὰ ἡμῶν
• ἀμαρτήματα· ἄμπελος ἡ κατάκαρπος, βλα-

στάουσα βότρυας, τῆς εὐσεβείας τὸν οἶνον, τοῦ Μαρτυρίου ἐκβλύζοντας. Αὐτὸν ἐκδυσώπει, τοῖς ἱκέταις σου δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον :

Στάσα ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ἡ σὲ τεκοῦσα θρηνηδοῦσα ὠδύρετο, βροῶσα· Οὐ φέρω Τέκνον, προσηλωμένον ὄραν, ἐπὶ ξύλου, ὃν περ ἀπέκνησα· ἐγὼ γὰρ διέφυγον, τὰς ὠδῖνας ὡς ἀνάνδρος· καὶ πῶς ἀρτίως, τῇ ὀδύνῃ συνέχομαι, καὶ σπαραίττομαι, τὴν καρδίαν ἢ ἀμειπτος; ἄρτι γὰρ ἐκπεπλήρωται, τὸ ῥῆμα ὃ εἴρηκεν, ἁ Συμεὼν, ὡς ῥομφαία, ψυχὴν ἐμὴν διελύσεται. Ἄλλ' ὦ νῦν Υἱέμου, ἐξανάστηθι καὶ σῶσον, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνθηες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κλήμεντος Ἀγκύρας· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθαγγέλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχ. Προσόμοια τῆ Ἀγ. Κλήμεντος.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Κλῆμα, τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, ὠφθης μυστικῆ γεωργία, περισκαπτόμενον· πόνους γὰρ ἀσκήσεως, Πάτερ τεμνόμενος, τῷ δὲ ξίφει τρυγώμενος, τῷ τοῦ μαρτυρίου, οἶνον κατανώξεως, ἡμῖν ἐκέρασας· οὐ νῦν ἐμφορθεμοὶ πάντες, πίστει τὴν πακίερον μνήμην, τὴν σὴν ἐορτάζομεν Μακάριε.

Οτε, ἱερούργεις τὴν φρικτὴν, καὶ τελειοτάτην θυσίαν, καὶ ὑπερκόσμιον, τότε προσενήνεξαι ἱερουργούμενος· τὸ σὸν αἷμα δὲ Πάνσοφε, προθύμῳ καρδίᾳ, αἵματι προσέμιξας, τῷ τοῦ Δεσπότου σου· ὃ σὺ, ῥαντιζόμενος μακαρ, ὅλος καθαρὸς ἀνεδείχθης, ὅλος ἱερώτατος Θεσπέσιε.

Θύων, τὸν Ἀμνὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν τῆς ἀμαρτίας τὸν κόσμον, ἀποκαθαίροντα, καὶ φθορὰν καὶ θάνατον ἐξαφανίσαντα, ἱερεῖον ὡς ἄμωμον, ἐτύθης θεόφρον, σύμφυτος γενόμενος τῷ ὁμοιώματι, Μάκαρ ζωηφόρου θανάτου· νῦν δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας, Ἀξιωμακάριστε τετύχηκας.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀγ. Ἀγαθαγγέλου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Αγαθαῖς Ἀγγελίαις σε, συνοδίτην καὶ σύναθλον, Κλήμης ὁ πανάριστος κατεπλούτησε· μεθ' οὗ τοὺς δρόμους διήνυσας; τῆς θείας, στρεβλωμένος, καὶ παντοίοις ἀλγεινοῖς, ὁμιλῶν Ἀγαθαγγελε, ἕως τέλειος, γεγονὼς στεφανίτης, πρὸς τὰ ἄνω, μεταβέθηκας Ἀγγέλοις, συνεπαγάλλεσθαι πάντοτε.

Καὶ ξεσμοῖς δαπανώμενος, καὶ πυρὶ λιπαίνόμενος, καὶ λαμπάσι πάντοθεν φλογιζόμενος, ἐπὶ κραββάτου ἀπλούμενος, σοφὲ Ἀγαθαγγελε, καὶ ὡς ἄρτος καθαρὸς, ἐπ' ἀνθρώπων ὀπτάμενος, προσενήνεξαι, οὐρανίῳ τραπέζῃ, ἱκετεύων, τοὺς ἐν πίστει σε τιμῶντας, πάσης ῥυσθῆναι κολάσεως.

Ραβδισμοὺς ἐκάρτέρησας· καὶ ἐν ξύλῳ τετρακλίμενος, σπαραγμοὺς ὑπήνεγκας καρτερώτατα· καὶ ἐπὶ τέλει τῶν ἀθλῶν σου, σοφὲ Ἀγαθαγγελε, ἐκτμηθεὶς τὴν κεφαλὴν, ταῖς ῥαίνισι τοῦ αἵματος, ὅλην ἠρδευσας, τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν εὐφημοῦσαν, τὰς λαμπράς σου ἀριστείας, κλέος Μαρτύρων πολυάθλε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν τῶν χρόνων τετραχῶς περίοδον, Θεόληπτε ἐπταπλασίασας, τυπτόμενος, ξεόμενος, ἀμείβων πάλεις καὶ χώρας, σταυρούμενος ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ· ἀλλ' οὔτε πῦρ, οὔτε ξίφος, οὔτε μάστιγες, τὸ τῆς ψυχῆς σου ἔλυσαν στερέμιον· ἔθραυσας δὲ δαιμόνων ἰσχὺν, Ἱερομάρτυς Κλήμη· διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Εξάρπασόν με Δέσποτα, χειρὸς τοῦ δράκοντος τοῦ βροτοκτόνου, τοῦ πολεμῆντός με ἐν ὑποκρίσει, καταπιεῖν ὀλοτελῶς· σύντριψον τὰς μύλας τούτου δέομαι, καὶ τὰ μηχανήματα διαλύσον· ὅπως ῥυσθῆῖς τῶν τούτου ἀνύχων, μεγαλύνω τὴν δυναστείαν σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οὐ φέρω Τέκνον βλέπειν σε, τὸν τὴν ἐργήγορσιν πᾶσι διδόντα, ξύλῳ ὑπνώσαντα· ὅπως τοῖς πάλαι, ἐν παραβάσεως καρπῷ, ὑπνω ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσασι, θείαν καὶ σωτήριον ἐργήγορσιν, παράσχη· ἡ Παρθένος, ἔλεγε θρηνηδοῦσα, ἣν μεγαλύνομεν.

Ἀποστίχου, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Τὸν θαυμαστὸν ἐν Ἱερουσῶ, Μάρτυρα Κλήμεντα, ἡ ἐν μακρῷ τῷ χρόνῳ δοκιμῇ τῶν

αίκισμῶν, τῆς εἰς αἰὲ τῶν ἀγαθῶν ἐπιτυχεῖν, ἠξίωσε τρυφῆς· καὶ πλουτεῖ τὰ θεῖα, ὁ πολ-
λοὺς πρὸς ἀγῶνας ἀλείψας, τῷ καθ' αὐτὸν ὑ-
ποδείγματι, καὶ πείσας τὴν σάρκα, ἀνωτέρω
φρονεῖν τοῦ θανάτου. Πρὸς ὃν οἱ πιστοὶ βοή-
σωμεν· Μεγαλομάρτυς αἰοῖδιμε, ταῖς πρὸς Χρι-
στὸν πρεσβείαις σου, ταῖς χρονίους ἐνστάσεις,
λῦσον τῶν παθῶν ἡμῶν, καὶ ῥύσαι τῶν δεινῶν
ταῖς πρεσβείαις σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τῶν οὐρανίων ταγμαμάτων.

Ράβδῳ τῆς σῆς προστατίας, Θεοκυῆτορ Ἀ-
γνή, τὰ θηριώδη πάθη, τῆς ἀθλίης ψυχῆς
μου, ἀπέλασον ἐντεῦθεν, εἰρηνικῶς, πρὸς ζωὴν
με ἰθύνουσα, καὶ τῇ ἀγίᾳ με ποιμνῇ τῶν ἐκλε-
κτῶν, σοῦ προβάτων συναριθμησον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ
καὶ Θεοῦ. καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου
ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηνησα, Μητηρ Ἀγνή·
Οἴμοι τέκνον γλυκύτατον! τί ταῦτα πάσχεις
ἀδίκως Λόγε Θεῶ; ἵνα σώσης τὸ ἀνθρώπινον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κλῆμα ὀσιότητος, καὶ στελεχος ἀθλήσεως,
ἄνθος ἱερώτατον, καὶ καρπὸς ὡς θεόςδο-
τος, τοῖς πιστοῖς πανίερε, ἠδύτατος ἐβλάστη-
σας. Ἀλλ' ὡς Μαρτύρων σύναθλος, καὶ Ἱεραρ-
χῶν σύνθρονος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σω-
θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Κανὼν τῆς
Ὀκτωήχῃ εἰς, καὶ τῶν Ἀγίων δύο.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου Κλήμεντος· οὗ ἡ ἀκροσιχίς·
Μεῖλω τὸ κλῆμα τῆς νοητῆς ἀμπέλου.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπιέρῳ πεζεύσας.

Μετὰ τῆς ἀνω χορείας ὡς Ἱερεὺς, καὶ ὡς
Μάρτυς ἐνδοξός, τῷ Χριστῷ παρεστη-
κῶς, ἐκτενῶς ἰκέτευε τυχεῖν, τῆς ἐλλάμφεως
τῆς σῆς, τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Ε'κτεταμένῃς ἀγῶνας ἐπὶ τῆς γῆς, διανύσας
Ὅσιε, βασιλείας οὐρανῶν, ἠξιώθης στέφα-
νον λαβεῖν, καὶ αἰώνιον ζωὴν τὴν ἀκατάλυτον.

Λελυτρωμένος τῷ πάθει τοῦ ἀπαθοῦς, διὰ
πάθους ἔσπευσας, πρὸς αὐτὸν ἀναδρα-
μεῖν, μιμητῆς γενόμενος παθῶν, Θεοφόρε τῶν
αὐτοῦ, Ἀγγέλων σύσκηνε. Θεοτοκίον.

Πεποιικλήμενη τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, Θεο-
μῆτορ ἀχραντε, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, ὑπερ

νοῦν συνέλαβες ἡμῖν, τὴν πηγὴν τῶν ἀγαθῶν
ἀναπηγάσασα.

Κανὼν τῆ Ἀγίᾳ Ἀγαθαγγέλι· ἢ ἡ Ἀκροσιχίς·
Τὴν σὴν ἀνυμνῶ, Παμμακάαρ, χαίρων χάριν.

Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ πατάξας Αἴγυπτον.

Τὸ κλεινὸν ἐν Μάρτυσι, τῶν ἀθλητῶν τὸ
καύχημα, τὸν Ἀγγελον τῇ κλήσει, γεγε-
νημένον καὶ τῇ πράξει, χαρμονικῶς σήμερον,
τιμῆσωμεν ἐν πίστει, καὶ μακαρίσωμεν.

Ηξιώθης Ἐνδοξε, τῆς τῶν Μαρτύρων εὐ-
κλείας, ἀθλοῦντα θεωρήσας, μεγαλοφρό-
νως ἐν τῇ Ῥώμῃ, τὸν ἱερόν Κλήμεντα· μεθ' οὗ
σε συνελθόντες, πίστει γεραίρομεν.

Νεκρωθεῖς Μακάριε, παντὶ τῷ κόσμῳ ἔδρα-
μες, τὴν νέκρωσιν κηρύττων, τοῦ ζωοδό-
του ἐν σταδίῳ· καὶ ὑποστάς βάσανα, ζωῆς
ἀδιαδόχου, νῦν κατηξίωσαι. Θεοτοκίον.

Σαρκοθέντα Κύριον, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφα-
στον, ἐκύησας Παρθένη· ὃν Ἀγαθάγγελος
ποθήσας, ἔξω σαρκὸς γέγονεν, ἀθλήσας παρα-
δόξως· μεθ' οὗ ὑμνοῦμέν σε.

Τοῦ Ἱεράρχου Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Ωραίους ἠνεγκας καρπούς, κλῆμα τῆς ζωη-
φόρου, χρηματίσας ἀμπέλου· καὶ τούτῃς
μαρτυρικαῖς, κοσμήσας μαρμαρυγαῖς, τῷ Σω-
τῆρι, πάντων καθιέρωσας.

Τοῦ Παύλου ὠφθῆς μιμητῆς, πᾶσαν τὴν οἰ-
κουμένην, διατρέχων Παμμακάαρ, βαπτί-
σματι θεουργῶ, καὶ αἵματος ῥαντισμῷ, ἀγιά-
ζων, τῆς ὁμολογίας σου. Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ἀμεμπτος ὡς σὺ, πάνταγε Θεο-
μῆτορ· μόνη γὰρ ἐξ αἰῶνος, τὸν Θεὸν
τὸν ἀληθῆ, καὶ πάντων Δημιουργόν, Θεὸν Λό-
γον, Πάναγνε ἐκύησας.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Υμνολογῶ σου τοὺς ἀπίερους παμμακάαρ
πόνους, τὰς στρεβλώσεις καὶ τὰς πολλὰς
αἰκίσεις, τὴν ἀνδρείαν, τοὺς ξεσμούς, καὶ τὸν
θάνατον· δι' ὧν ἠξιώθης, ζωῆς Ἀγαθάγγελε.

Μετὰ μυρίους αἰκισμοὺς σε καὶ ἀλγηδόνας,
ῥάβδισμούς τε καὶ ξέσεις Ἀθλοφόρε, ὑ-
ποβρύχιος θαλάσσης, δεδοσαι ἐνδοξε· ἐξ ἧς ὁ
τῶν ὄλων, Δημιουργός σε ἐρρύσατο.

Νεανικῶς τε καὶ ἀνδρείως γενναῖε Μάρτυς,
πυρακτώσεις ὑπήνεγκας τῶν ἠλῶν, καιο-
μένης τῆς σαρκὸς, καὶ ἀνωθεν δρόσον δεχομέ-
νης, ὑπομονῆς Ἀγαθάγγελε. Θεοτοκίον.

Ω παραδόξου μυστηρίου! πῶς ἡ Παρθένος,
πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν ἐδείχθη, ἐν νη-

δύϊ τὸν ἀπεριόριστον, ἀστενοχωρήτως χωρή-
σασα. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**'στερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώ-
• θη κέρας μου ἐν Θεῷ μου· ἐπλατύνθη
• ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου· εὐφράνθη ἐν
• σωτηρίῳ σου.

Κάθισμα τοῦ Κλήμεντος,

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ μαρτυρίου ἀληθῶς τῇ δρεπάνῃ, κατα-
τεμνόμενος σοφέ, Ἱεράρχα, ὡς καρποφό-
ρος ἄμπελος ἐξήνθησας, βότρυας περικάζοντας,
καὶ σταλάζοντας γλεῦκος, θείας ἐπιγνώσεως,
καὶ ἀθλίσεως Πάτερ· ἐξ ὧν μετέχων πᾶς τις
εὐσεβῶς, καταγλυκαίνει ψυχῆς αἰσθητήρια.

Δόξα, τοῦ Ἀγαθαγγέλου. Ἐπεφάνης σήμερον.

Αγαθόν σε Ἄγγελον γεγεννημένον, Θεοσδό-
τοις λάμπουσιν ἀνευφημοῦντες εὐσεβῶς,
ἐπιτελοῦμεν τὴν μνήμην σου, κλέος Μαρτύρων,
σοφέ Ἀγαθάγγελε. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Προσασία ἄμαχε τῶν θλιβομένων, καὶ πρεσ-
βεία ἔτοιμε, τῶν ἀπορούντων ἐν δεινοῖς,
ἀπὸ κινδύνων με λύτρωσαι· μή με παρίδῃς, ἢ
πάντων ἀντίληψις. Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Επὶ ξύλου βλέψασα ἀναρτηθέντα, τὸν Υἱόν
σου Πάναγνε, σπλάγγνα μητρῶα μητρι-
κῶς, σπαρασσομένη ἐκράυγαζες· Οἴμοι! πῶς
ἔδυσ, τὸ φῶς μου τὸ ἄχρονον.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Κυκλώσας ἅπασαν, τὴν γῆν ἐξέτεινας, τῶν
ἀγώνων τὸ κλῆμα ἀθλητικὴν, στάζον ἀ-
γαλλίασιν, καὶ εὐωδίας γλυκασμόν, Ἀθλοφόρε
παμμακάριστε.

Λειμῶνα θέροντες, τῆς σῆς ἀθλήσεως, ἰαμά-
των (*) τὰ ἄνθη μάκαρ τῶν σῶν, Ἐνδοξε
δρεπόμεθα· καὶ ποικιλία θαυμάτων, τὰς αἰ-
σθήσεις κατευφραίνομεν.

Ημέρας γέγονας, υἱὸς Θαυμασίε, καὶ φωτὸς
ἀνεσπέρη διηνεκῶς, περιαυγαζόμενος, τῷ
τρισηλίῳ φωτισμῷ, καὶ τῇ αἴγλῃ τῆς κηρύγματος.

Θεοτοκίον.

Μαρία Πάναγνε, ἡ καθαρῶτατον, γενομένη
χωρίον χωρητικόν, θείας ἐνοικήσεως, τὸν
ψυχικόν μολυσμόν, καὶ τῶν ρύπον ἐξαφάνισον.

Τοῦ Μάρτυρος. Εἰσακήκοα ὁ Θεός.

Πολυῶδυνα ἐνεγκῶν, βασάνων εἶδη γενναῖε
Μάρτυς, σὺν τῷ θείῳ χαίρων Κλήμεντι,
ταῖς βράσις τοῦ αἵματος, πᾶσαν τὴν γῆν Θεό-
φρον ἡγίασας.

(*) Τὰ χειρόγραφα ἔχουσι, τῶν στιγμάτων.

Ανηρτήθης ὡς ὁ Χριστὸς, ἐπὶ τοῦ ξύλου
καὶ κατεξάνθη, τὰς πλευρὰς σιδήρῳ ἐν-
δοξε, καταπλήξας ἅπαντας, ὑπομονῇ σοφέ
Ἀγαθάγγελε.

Μεγαλύνοντες τὸν Χριστὸν, φρουρὰν κατώ-
κων αἱ Ἀθλοφόροι, ὡς φρουροὶ θείων
προστάξεων, Κλήμης ὁ πανάριστος, καὶ Ἀγα-
θάγγελος ὁ αἰσίδιμος.

Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε αἰεὶ, Θεοκυῆτορ εὐλογημέ-
νη· δι' ἧς δόξης ἠξιώθημεν, καὶ τὸν πρὶν
Παράδεισον, ὃν ἀπώλεσαμεν ἀπελάβομεν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Αϊκίσεις Πάνσοφε καρτερῶν, τὰς πολυχρο-
κίς καὶ μακροτάτας, πολυάθλος πέφηνας
νῦν δὲ τῆς ἀφθάρτου μακαριότητος, τρυφήν κα-
τεκληρώσω διαγωνίζουσαν.

Τὴν πίστιν ἄγκυραν ἀσφαλῆ, ὡς καὶ τὴν
ἐλπίδα καὶ τὴν ἀγάπην, θεμέλιον θεμέ-
λιον, τῇ σεπτῇ Τριάδι σαυτὸν ἀνέθηκας, ναὸν
ἡγιασμένον Πάτερ πανόλθιε.

Ηθεοκόσμητος ξυνωρίς, ἡ διαφανὴς ἡγωνι-
σμένη, ἀθλήσεως σάδιον, ἐπιλαβομένη τῆς
αἰωνίου ζωῆς, Ἀγγέλοις συγχορεύει καὶ συνα-
γαλλεται. Θεοτοκίον.

Σῶσαι βουλόμενος ἐκ φθορᾶς, τὴν καταφθα-
ρεῖσαν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων ὁ Κτίστης
καὶ Κύριος, μήτραν ἀγνισθεῖσαν Ἀγίῳ Πνεύ-
ματι, οἰκήσας ἀπορρήτως ἀνεμορφώσατο.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁρθρον φαεινὸν ἡμῖν.

Ανθραξι πυρούμενοι, ἀγαπήσεως τοῦ Παν-
ουργοῦ, ἐν ἀσθέστῳ πυρωθείσῃ ἐβλήθη-
τε, καλλίνικαι Μάρτυρες.

Κόσμος ὠραιότατος, ἀνεδείχθητε τῶν Ἀθλη-
τῶν, ἀφαιρούμενοι δορὰν τὴν τοῦ σώμα-
τος, αἰτήττοι Μάρτυρες.

Απλωθεὶς εἰς κράββατον, καὶ ὀπτώμενος
ἐν τῇ πυρᾷ, Ἀγαθάγγελε Ἀγγέλου ἐξέ-
πλήξας, ὀρῶντας τοὺς ἄθλους σου.

Θεοτοκίον.

Ρυομένη φαίνθη, Ἀπειρόγαμε πάντα ἡμᾶς,
πειρασμῶν τε καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων,
τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ ε'. Τῆ βίβη τὴν θάλασσαν.

Νομίμως ἀθλήσαντες, τοὺς στεφάνους ἐκ
χειρὸς, ζωαρχικῆς ἐδέξασθε, χαρισμάτων
ποικίλων διανομὴν, καὶ χάριν ἰάσεων, τῶν πι-
στῶν θεραπεύειν τὰ νοσήματα.

Οβίος ὁ ἐνθεος, τῶν ἀγώνων ἡ τριβὴ, τῶν
αἰκισμῶν ἢ ἐνστασις, εὐπρεπείας στε-

φάνωμα μυστικόν, καὶ κάλλους διαδήμα, καὶ στολή ἀφθαρσίας σοι γεγόνασιν.

Θεοτοκίον.

Η Πάναγνος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς, τὸν κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν μετὸν ἄστατον καὶ δεινόν, κατεύνασον τάραχον, καὶ γαλήνην παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐν πελάγει τοῦ βίου.

Χαριστήριον αἶνον Θεῷ προσῆξας, Θεόφρον Ἀθλητᾶ, ἐν τῇ καμίνῳ ἐμβληθεὶς, ὡς πάλαι οἱ αἰχμάλωτοι Παῖδες, καὶ δρόσον δεχόμενος, Ἀγαθαγγελε οὐρανόθεν.

Αγαθαῖς ἀγγελίαις, ταῖς δι' Ἀγγέλων, νευρούμενος τὸν νοῦν, τοὺς αἰκισμούς τε καὶ ἀλγηδόνας, ὥσπερ πάσχοντος ἄλλου, ῥαδίως ὑπήνεγκας, Ἀγαθαγγελε γενναϊόφρον.

Ιεράν ξυνωρίδα ὑμᾶς ὁ πλάνος, θεασάμενος Σοφοί, δεσμοῖς συνθλίβει, καὶ ποιναῖς συγκόπτει, καὶ φρουραῖς κατακλείει, καὶ γέλωτα ὠφλησε, τῇ ἀτρέπτῳ ὑμῶν ἐνστάσει.

Θεοτοκίον.

Ρᾶθυμίαν ὑπνου θανατηφόρου, ἀπάλλαξον Ἀγνή, καὶ πρὸς ἐνθέους, γρηγορεῖν με ὑμνους, καὶ καλὰς ἐργασίας, ἐνίσχυσον Δέσποινα, ἵνα πόθῳ ὑμνολογῶ σε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν πελάγει τῆ βίῃ ταῖς πράξεσί μου, κα-
» τήλθον εἰς βυθόν· ἀλλ' ὡς ἐκ κήτης Ἰω-
» νᾶς, οὕτω βοῶ σοι· Ἐκ βυθῆ τῶν κακῶν με,
» ἀνάγαγε δέομαι, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ἀμπέλου γέγονας, τίμιον κλῆμα, τῆ Χριστοῦ πανεύφημε, Κλήμη πολυάθλος ὀφθεῖς, σὺν τοῖς συνάθλοις τε ἔκραζες· Χριστέ, Μαρτύρων φαιδρὸν ἀγαλλίαμα.

Ὁ Οἶκος.

Ιοῖός φωτός ἀναδειχθεὶς, Θεῶ συγκληρονόμος, ὡς Ἡλιοῦ ὁ Θεῖος, τὸν Ἀχααβ ἠλεγξεν· οὕτω καὶ σὺ, Κλήμη σοφὲ, Βασιλεῖς ἀνόμους, καὶ Τυράννης ἀπηνεῖς, Ἑλλήνων τῆς πρωτεύοντας, ἐν λόγῳ καὶ ἀληθείᾳ ἐνίκησας, καὶ προσάγεις θῦμα τῷ Κυρίῳ νῦν, τὰ πλήθη τῶν εἰς Χριστὸν πιστευσάντων. Διό, κοινωνὸν τῆς σῆς μαρτυρίας Ἀγαθαγγελον εὐρών, πόλεις ἐναθλῶν συνῶδευσας, φαιδρῶς κραυγαῶν· Χριστέ, Μαρτύρων φαιδρὸν ἀγαλλίαμα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ'. τοῦ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κλήμεντος, Ἐπισκόπου Ἀγκύρας καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθαγγέλου.

Στίχοι.

Ἀγαθαγγελοῦ καὶ Κλήμεντος αἱμάτων,
Τὸ τοῦ ξίφους δίψαιμον ἐπλήσθη στόμα.

Εἰκάδι δ' ἐτμήθητε τρίτη, Ἀγαθαγγελε, Κλήμη.

Ο μακάριος οὗτος καὶ Θεοπίσιος Κλήμης, ἐν ὄλῃ σχεδὸν τῇ ἀνθρωπίνῃ αὐτοῦ ζωῇ διένυσε τὸ μαρτύριον. Ἐν γὰρ ὀκτῶ χρόνοις καὶ εἰκοσιν, αὐτῷ παρετάθη ὁ πρὸς τοὺς τυράννους ἀγὼν, οὐ διακοπτόμενος ἐκ χειρῶν, οὐδὲ ἐκ παραγγελματος ἐφ' ἡμέραις ῥηταῖς τακτὴν τινα λαμβάνων ἀνακωχὴν καὶ εἰρήνην, ὥσπερ ἐπὶ τοῖς ἐν πολέμῳ παρατασσομένοις ἐκατέρωθεν νόμοις, ἵν' αὐθις ἐπ' ἀλλήλους νεαροὶ συμπέσωσι καὶ ἐκμάζοντες· ἀλλὰ συντόνοι καὶ ὀξεῖς, ὡς μὴ εἶναι μᾶλλον τὸν χρόνον θαυμάζειν, ἐν ᾧ ὡς ἄλλου πάσχοντος αὐτὸς ἐκαρτέρει, ἢ τὸ πλῆθος καὶ τὴν ἐπιφορὰν τῶν κακῶν· μᾶλλον δὲ θαυμάζειν ἐπίσης ἀμφοτέρω. Διὰ γὰρ πάσης ἰδίας βασάνων ὑπελθὼν, καὶ τοὺς τότε κρατοῦντας τυράννους καὶ βασιλεῖς ἐλέγξας, καὶ πάσῃ σχεδὸν τῇ οἰκουμένη θάλαττον γεγονώς, καὶ Ἀγγέλους καταπλήξας τῇ καρτερίᾳ, οὕτω τῆς δόξης τὸν στεφανὸν ἐκομίσατο.

Ἦν δὲ ἐκ πόλεως Ἀγκύρας τῆς Γαλατίας, πατὴρ μὲν Ἑλληνοσ, μητὴρ δὲ εὐσεβοῦς καὶ πιστῆς, τοῦνομα Σοφίας. Ὑπέδου δὲ τὸν μονήρη βίον δωδεκαετῆς ὑπάρχων. Εἰς δὲ τὸν εἰκοστὸν γενόμενος χρόνον, εἰς τὸν τῆς ἀρχιερωσύνης θρόνον ἀγεται. Ἠθλήσει δὲ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν βασιλείων.

Ὁ δὲ μακάριος Ἀγαθαγγελοσ, Ῥωμαῖος ἦν τὸ γένος. Μετὰ δὲ τὸ ἀνααιρεθῆναι τοὺς μετὰ τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος ὄντας Ἀγίους, ἐναποκλείστους ἐν Ῥώμῃ (ὧν εἰς ἦν ὁ Ἀγαθαγγελοσ, πρῶτος μὲν τῶν ἄλλων προσελθὼν, καὶ βαπτισθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος, ἀποδράσας δὲ καθ' ὄν καιρὸν ἀποτμηθῆναι ἐμελλον οἱ σὺν αὐτῷ ἀποκλειστοί), μέλλοντος τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος ἀπὸ τῶν ὑπηρετῶν τοῦ Μαξιμιανοῦ ἀπαχθῆναι, καὶ ἐμβληθῆναι τῷ πλοίῳ, καὶ ἀποπλεῦσαι εἰς Νικομήδειαν, προλαθὼν ὁ Ἀγαθαγγελοσ, εἰσῆλθε λαθὼν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ περιεμενε τὸν Κλήμεντα. Ὡς δὲ καὶ οὗτος εἰσῆλθε, καὶ προσπεσόντα τὸν Ἀγαθαγγελοσ τοῖς ποσὶν αὐτοῦ εἶδεν, ἐχάρη, καὶ τὴν αὐτοῦ μεταμίλειαν καὶ ἐπιστροφὴν, ὡς ἀγαθοῦ Ἀγγέλου παρουσίαν, ἐνόμισε. Καὶ ἦν συναθλῶν αὐτῷ ἄχρις ἂν, φθάσαντες εἰς Ἀγκυραν, πρὸς Λούκιον παρεγένοντο. Κάκεισε τὴν κάραν ἀποτμηθεὶς, προστάξει τοῦ Λουκίου, μετὰ τῶν λοιπῶν σὺν αὐτῷ ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν καὶ παιδίων τῷ Χριστῷ προσελθόντων, πρὸς τὰς οὐρανίας ἀπέπτη μονάς.

Τὰ δὲ εἶδη τῶν βασάνων εἰσὶ ταῦτα. Ὁ μὲν μακάριος Κλήμης ἰδίως πέπονθε ταῦτα· ξύλῳ ἀναρτάται, καὶ ξέεται· λίθοις κατὰ τοῦ στόματος καὶ τῶν παρεῖων τύπτεται· εἰρκτῇ βάλλεται· τροχῷ δεσμεῖται· βάλκλοις τύπτεται· μαχαίραις κατατέμνεται· σιδηροῖς στύλοις τὸ στόμα τύπτεται· τὰς σιαγόνας συντρίβεται· ὀδόντων ἀποστερεῖται· σιδηροῖς πεδεῖται, καὶ εἰρκτῇ ἐναπορρίπτεται. Ταῦτα ὁ Θεὸς Κλήμης ἰδίως.

Ἄμα δὲ Ἀγαθαγγέλω, βουνεύροις ξηροῖς τύπτονται· ξύλῳ ἀναρτῶνται· λαμπάσι πυρὸς τὰς πλευράς καιοῦνται· θηρίοις ἐκδίδονται· σούβλας πεπυρωμένας διὰ τῶν μεσοδακτύλων τῶν χειρῶν δέχονται· ἐν ἀσπίστῳ βληθέντες, δυοῖν ἡμέραις προσεκαρτέρησαν· λώρους τῆς δορᾶς τοῦ σώματος τῶν ὤμων ἀφαιροῦνται· βάλκλοις αὐθις τύπτονται· ἐπὶ κρασδάτων σιδηρῶν πυρωθέντων ἀνακλίνονται· εἰς κάμινον πυρὸς νυχθήμερον ἐμβάλλονται· κατὰ τῶν ψῶν σφοδρῶς ξένονται· ὀβελίσκοις ὀξείσι, κατὰ γῆς ἐμπαρῖσιν, ἄνω τὰς εὐθείας ἔχουσιν, ἐπακοντίζονται, οἱ δεινῶς αὐτοὺς κατεκέντησαν, καὶ κατέτρωσαν· μέλυθρον λυ-

Ζέντα κατά κεφαλῆς μόνος ὁ Ἅγιος Ἀγαθάγγελος ἐπιχίεται· λίθοις μολίταις τοῖς τραχήλοις ἐξαρτῶνται ἀμφοτέροι, καὶ διὰ τῆς πόλεως ἐλκόμενοι, λίθοις βάλλονται.

Ἰδίως πάλιν ὁ Ἅγιος Κλήμης, πειρῶνας σιδηρᾶς πεπωρωμένας εἰς τὰς ἀκοὰς δέχεται· λαμπάσι πυρὸς αὐθις προσεμίλει· λίθῳ μεγάλῳ προσδεθείς, βάλκλοις κατὰ τοῦ προσώπου καὶ τῆς κεφαλῆς τύπτεται· καὶ ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας πεντήκοντα πληγὰς λαμβάνων ἐκαρτέρει. Τὸ δὲ τελευταῖον, κατατομῶνται τὰς κεφαλὰς ἀμφοτέροι ἐν Ἀγκύρᾳ τῆς Γαλατίας. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Συναξίς ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι πέραν ἐν τοῖς Εὐδοξίου, ἐπέκεινα Ἀνάπλου, καὶ ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης τῆς παλαιᾶς καὶ νέας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐσεβίου.

Στίχ. Δεῦρο πρὸς ἡμᾶς εἰς τὰ τερπνὰ τῆ πόλι, Εὐσεβίῳ λέγουσιν οἱ τερπνοὶ Νόες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαῦσιμαῦ τοῦ Σύρου.

Στίχ. Γλώσσαις λαλῶν πρὶν Μαῦσιμαῖς τῶν Σύρων, Γλώσσαις λαλεῖ νῦν Ἀγγέλων πρὸς Ἀγγέλους.

Ε'γένετό τις ἀνὴρ ἐν τῇ Κύρῳ, Μαῦσιμαῖς μὲν ὄνομα, Σύρος δὲ τὴν φωνήν. Ἀγροίκως δὲ ἀναχθεὶς ἐν τῷ βίῳ, διέλαμψε ταῖς ἀρεταῖς φυσικῶς. Μονοχίτων δὲ ὢν, λέγεται μὴ δεύτερον κτήσασθαι χιτῶνα, ἀλλ' ἐν αὐτοῖς τοῖς γινομένοις ρήγμασιν ἕτερα ῥίχην συρράπτειν, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον σκέπειν τὴν σάρκα. Τῆς δὲ τῶν ξένων καὶ πενήτων Σεραπείας, οὕτως ἐπεμελεῖτο προθύμως, ὡς τοῖς παριοῦσιν ἅπασιν ἀναπετάνυσθαι τὰς θύρας. Δύω δὲ πίθους ἐσχηνέαι λέγεται, τὸν μὲν οἴτου, τὸν δὲ ἐλαίου, ἐξ ὧν ἐχορήγει ἅπασιν τοῖς δεομένοις, ὡς τῆς τῇ Σαραφθία χήρᾳ δεθείσης εὐλογίας, ἐπενεχθείσης, καὶ ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ πίθους. Ὁ γὰρ πάντας τοὺς ἐπικαλούμενους αὐτὸν ἐπισκεπτόμενος Θεὸς, ὡσπερ τὴν ὑδρίαν ἐκείνην καὶ τὸν καμψάκην ἀναβλύζειν ἐκέλευσε, τῶν τῆς φιλοξενίας σπερμάτων παρέχων τὰ δράγματα, οὕτω καὶ τῷ θαυμασίῳ δίδωκε τῇ προθυμίᾳ τὴν χορηγίαν ἰσόμετρον. Καὶ καλῶς καὶ ὁσίως τὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνον διαβιβάσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σαλαμάνου τοῦ Ἡσυχαστοῦ.

Στίχ. Οἴχη χαμερποῦς, καὶ χαμαιζήλου βίου, Ὑψηλὴ πράξει καὶ λόγῳ, Σαλαμάνη.

Κώμη τις ἐστὶ τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ πρὸς ἐσπέραν, ἐπικειμένη τῇ ἔχθῃ, Καπερσανᾷ καλουμένη. Ἐκ ταύτης ὀρῶμενος ὁ μακάριος Σαλαμάνης, καὶ τὸν ἡσυχίον βίον ἀσπασάμενος, ἐν τῇ πέραν κώμῃ μικρὸν οἰκίσκον εὐρῶν, καθῆρξεν ἑαυτὸν, οὔτε θύραν, οὔτε θυρίδα καταλιπών. Ἀπαξ δὲ τοῦ ἔτους παρὰ τὴν γῆν ὀρύττων, παντὸς τοῦ ἔτους ὑπεδέχετο τὴν τροφήν· ὁ τῆς πείλεως δὲ Ἀρχιερεὺς, τὴν τοῦ ἀνδρὸς μαθὼν ἀρετήν, ἀφίκετο, τὴν ἱερωσύνην δοῦναι τῷ μακαρίῳ βουλόμενος. Καὶ διαρρήξας τοῦ οἰκίσκου τι μέρος, εἰσήλθε, καὶ τὴν χεῖρα ἐπέθηκε, καὶ τὴν εὐχὴν ἐπέτελεσε· καὶ πολλὰ μὲν πρὸς αὐτὸν εἶπε, καὶ τὴν ἐπιγενομένην χάριν τῆς ἱερωσύνης ἀνήγγειλεν· οὐδέμιᾶς δὲ φωνῆς ἀκούσας, ἀπῆλθεν, ἀναικδομηθῆναι κελεύσας τὸ καταλυθὲν μέρος τοῦ οἰκίσκου, ὅπερ αὐτὸς διέρρηξεν.

Ἄλλοτε πάλιν οἱ τῆς κώμης ἐκείνης, ἀφ' ἧς ὄρμητο, ἄνθρωποι, νύκτωρ τῆ ποταμῷ τὸν πόρον διαπεράσαντες, λαβόντες αὐτὸν, ἔτε ἀντιτείνοντα, οὔτε κελεύοντα, εἰς τὴν οἰκίαν κώμην ἀπήγαγον· καὶ τοῦτον οἶκον δειμάμενοι, παραυτίκα καθῆρξαν. Ὁ δὲ ὁμοίως ἡσυχίαν διῆγεν, οὐδὲν πρὸς μηδένα διαλεγόμενος. Μετ' ὀλίγας δὲ ἡμέρας οἱ τῆς ἀντιέραν κώμης ἄνθρωποι, νυκτὸς πάλιν ἐπελθόντες, καὶ τὸ οἰκῆμα διόρυξαντες, πρὸς ἑαυτοὺς αὐτὸν ἀπήγαγον, οὐκ ἀντιλέγοντα, οὐδὲ μένειν βιαζόμενον, οὐδ' αὖ πάλιν προθύμως ἀπαίροντα.

Οὕτω νεκρὸν παντελῶς τῷ βίῳ ἑαυτὸν κατέστησε, καὶ τὴν ἀποστολικὴν ἐκείνην φωνὴν ἀληθεύων ἐφθίγγετο· Χριστῷ συνεσάρωμαι· ζῶ δὲ ἔτι ἐγὼ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὁ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ τῆ Υἱὸς τῆ Θεοῦ, τῆ ἀγαπήσαντός με, καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμῆ (Γαλ. β'. 40). Καὶ οὕτως ἑαυτὸν νεκρώσας ὁ μακάριος Σαλαμάνης, ὡς ἄλλος οὐδεὶς πώποτε, οὕτως ἐπέτελεσε μέχρι τέλους, καὶ ἀπελθὼν πρὸς Κύριον, χορεύει αἰῶνα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι δύω Μάρτυρες οἱ ἐν τῷ Παρίῳ, λαϊκῶ ἐμβληθέντες, τελειοῦνται.

Στίχ. Ἐνδον βόθρου χωροῦσι Μάρτυρες δύο, Θείου πόθου βάλλοντος ἔξω τὸν φόβον.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σε πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆ Ἱεράρχου. Ὡδὴ ζ'. Οἱ παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Τῇ αἰγλῇ τοῦ μαρτυρίου, τὴν οἰκουμένην ἐφαίδρυνας, ἀναμέλπων Χριστῷ, διανοίας, καὶ ψυχῆς καθαρότητι· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Η τῶν σῶν κατορθωμάτων, ἱερωτάτη πανήγυρις, οὐρανίῳ φωτὶ λαμπομένη, καταγαζίζει τοὺς κρίζοντας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σοφίας τῆς ὑπερσόφου, Παρθένε Μήτηρ γενήσαι, τῆς τὰ πάντα σοφῶς κυβερνήσεως, φυσικῆ ἀγαθότητι. Εὐλογημένος Πάναγγε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Τοῦ Μάρτυρος. Μὴ παραδώης ἡμᾶς.

Ὡσπερ οἱ δύο αἰεὶ φωστῆρες, φαιδρῶς τὴν Ἐκκλησίαν, φωτίζουσι πλουσίως ἄθλων λαμπρότητι, σὺν Ἀγαθαγγέλῳ ὁ μέγας Κλήμης σκοτασμὸν, λύοντες πονηρὸν ἀπιστίας ἐχθρῶν· οὓς εὐφημήσωμεν μεγαλοφώνως.

Νεανικῶς τοὺς ξεσμούς ὑπέστης, καὶ πάσας, Ντρικυμίας, τῶν ἀνυπαίσιων πόνων σαρκὸς σε τραύμασιν, ἐχθρῶς τραυματίζων τῆς ἀοράτου, Ἀθλητᾷ ἔνδοξε, τῶν παθῶν τοῦ Χριστοῦ κοινωνῆ, Ἀγγέλων σύσκηνε, Μαρτύρων κλέος.

Χαίρων ὑπέστης σοφέ, μολύβδου βαρείας πυρακτώσεις, κατὰ τῆς θείας κίρας ἐπενεχθείσας σου, καὶ καταφλεγούσας ταύτην διόλου, ὡσπερ τις ἄσαρκος, Ἀγαθαγγελε στρατιῶτα Χριστοῦ· ὅθεν πίστεισε δοξολογοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Ανερμηνεύτου λόγῳ, μετέσχεσ Παρθένε μυστηρίου· Θεὸν γὰρ τὸν ἐν πᾶσιν ὄντα ἀχώρητον, ἀστενοχωρήτως χωρεῖς καὶ τίκεις, καὶ μαζοῖς ἔθρεψας, βουλευθέντα οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, τοὺς Θεοτόκον σε ὁμολογοῦντας.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ η̄. Νόμων πατρῶων.

Αναφανέντες φαινότατοι, ἐπὶ τῆς γῆς φωστῆρες κατελαμπρύνετε, τὸ στερέωμα, Πανόλβιοι, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας· ἐν οὐρανοῖς δὲ, φέγγει τῆς ἀθλήσεως ὑμῶν, πρωτοτόκων πανήγυριν εὐφραίνετε βοῶντες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μετ' εὐφροσύνης τὴν χαρμόσυνον, τῶν σῶν ἀγώνων μνήμην νῦν ἑορτάζομεν· ὡς γὰρ ἄσαρκος ὑπέμεινας, αἰκισμῶν τρικυμίας· ἀλλ' ἀντὶ τούτων, τὴν διαιωνίζουσαν τρυφήν, ἐπαξίως ἀπέληφας, ἀντίδοσιν πλουσίαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πεποικιλμένην καὶ ὑπέρλαμπρον, καταβολὴν σὺ δόξης ἀμφιασάμενος, ἀντὶ πνεύματος Πανόλβιε, χαλεπῆς ἀκηδίας, ἀντὶ βασάνων, τὴν Ἀγγελικὴν διαγωγὴν, ἀντηλλάξω λαβόμενος, ζωῆς τῆς αἰδίου· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εξ αἰδίου τῷ Γεννήτορι, ὁ συνυπάρχων Λόγος καὶ συννοούμενος, ἐπὶ τέλει τῶν αἰῶνων δὲ, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου, τὴν τῶν ἀνθρώπων, πᾶσαν ἐθεούργησε μορφήν, ἐαυτῷ καθ' ὑπόστασιν, ἀσυγχύτως ἐνώσας· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος. Ταῦ σύμπαντα Δέσποτα.

Ρανίσιν αἱμάτων σου, πῦρ ἀποσθέσας ἀδείας, ἠρδευσας Πανεύφημε, Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν, πίστει ἀναθαλλούσαν, καὶ εὐφημοῦσαν ἀξίως, τοὺς μεγίστους σου πόνους, τὰ παλαισμάτα, τὰς λαμπρὰς ἀριστείας, ἀπαύστως σοφὲ Ἀγαθάγγελε.

Ισους ἐκομίσαντο, τῆς νίκης τοὺς στεφάνους, Κλήμης ὁ πανάριστος, καὶ Ἀγαθάγγελος· ὅθεν, ἐν ὑψίστοις, τῷ πάντων βασιλεύοντι παρεστῶτες, προστάται καὶ ῥύσται ἡμῶν χρηματίζουσιν, εὐλογοῦντες ὑμνοῦντες ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Νέεος ἐκμιμούμενος, τοὺς κατασθέσαντας τὴν φλόγα, τὸ πῦρ ὡσπερ ἄσαρκος, ὑπῆλ-

θες Ἀθλοφόρε, ζήλω πυρακτούμενος, τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, καὶ θερμῶς ἀνεβόας Ἀγαθάγγελε· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου, ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ισχυράν παράκλησιν, καὶ ἀκαταίσχυτον ἐλπίδα, τεῖχος ἀπροσμάχητον, καὶ θείαν προστασίαν, ὁ λαὸς σε ἔχει σε, ὁ σὲ δοξάζων Παρθένε· καὶ σωζόμενος, κράζει ἐμμελέστατα· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου, ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὰ σύμπαντα Δέσποτα, τῇ σῇ σοφίᾳ
• **Ι**συνεστήσω· γῆς δὲ πάλιν ἠδρασας, ὡς
• οἶδας τὸν πυθμένα, τῇ βίσει πηξάμενος, ἐπὶ
• ὑδάτων ἀπέιρων· διὸ πάντες βοῶμεν ἀναμέλ-
• ποντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου, ἀπαύ-
• στως τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Λουτρῷ τοῦ φωτοειδοῦς βαπτίσματος, τελειωθείς, καὶ τῆς ἱερωσύνης τῷ χρίσματι, καὶ Μαρτύρων αἵματι λουσάμενος, ὅλος πεφωτισμένος, χαίρων ἀνέδραμες, πρὸς τὰς οὐρανίους στρατιάς Θεομακάριστε.

Οτῶν Ἁγίων Μαρτύρων στέφανος, Λόγος Θεοῦ στεφάνῳ τῶν χαρίτων ἐκόσμησε, σὴν ἀγίαν κορυφὴν Θεσπέσιε, ὁ τῆς δικαιοσύνης, ἄδυτος Ἥλιος, δι' ὃν τοὺς ἀγῶνας τοὺς μακροὺς, χαίρων ὑπέμεινας.

Θεοτοκίον.

Υἱὸς καὶ Λόγος Θεοῦ, ὁ ἀναρχος, σωματωθεῖς, υἱὸς καὶ τῆς Παρθένου γεγένηται, εὐδοκίᾳ τοῦ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, θείου τῇ συνεργείᾳ· ὅθεν ἀνέπλασε, τὴν καταφθαρεῖσάν μου μορφήν, ὡς παντοδύναμος.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐποίησε κράτος.

Ος ζεῦγος ὠραῖον, Ἀγαθάγγελος ὁμοῦ, ὁ ἔνδοξος καὶ Κλήμης ὁ γενναῖος, φανέντες μαρτυρικαῖς, ἐλαμπρύνθησαν στολοῖς· καὶ νῦν στεφανηφόροι τῷ Θεῷ, καὶ Βασιλεῖ τῶν ὄλων, εὐκλεῶς παρίζανται, σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις.

Σαρκὸς οὐκ ἐφείσω, ὁμιλούσης χαλεποῖς, ἐν πλείοσι καιροῖς καλαστηρίοις, ἐφέσει τῶν ἀγαθῶν, ὧν ἠτοίμασε Θεός, τοῖς θείοις θεράπουσιν αὐτοῦ· μεθ' ὧν περιπολεύεις, Μάρτυς Ἀγαθάγγελε, χαίρων εἰς αἰῶνας.

Η γῆ ἑορτάζει, καὶ χορεύει οὐρανός· ἀγαλλονται χοροὶ τῶν Ἀσωμάτων, καὶ καρδίαι τῶν πιστῶν, εὐσεβῶς δοξάζουσι, τὴν μνήμην σου σήμερον σοφὲ· ἐν ἧ τούς σὲ τιμῶντας, σῶζε ταῖς πρεσβείαις σου, πάσης ἐπιτηρείας.

Θεοτοκίον.

Φωτίζεις τὸν κόσμον, ἀνατείλασα τὸ φῶς,
Πανάμωμε τὸ λάμπαν πρὸ αἰώνων, ἐκ
τοῦ Πατρὸς ὑπὲρ νοῦν· διὰ τοῦτό σοι βοῶ· Τὸ
σκοτὸς ἀπέλασον Ἀγνή, ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας,
τῶν ἀτάκτων λογισμῶν, ὅπως ἀνυμνῶ σε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ· κα-
» **Ε**θεῖλε γὰρ δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ
» ὑψώσε ταπεινοὺς, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· ἐν οἷς
» ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, Ἀνατολή ἐξ ὕψους, καὶ
» κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ος Παῦλος ὁ Ἀπόστολος, τὴν γῆν κυκλώ-
σας ἅπασαν, καὶ τῶν μακρῶν σου ἀγώ-
γων, ἐκτείνας Κλήμη τὸ κλῆμα, τῇ ἐλίκι τῆς
Πίστews, ζωγεῖς τὸν Ἀγαθάγγελον, συγκοινω-
νόν σοι Μάρτυρα, τῆς ἀγαθῆς ἀγγελίας, ἐπώ-
νυμον ἀθλοφόρον. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ος οὐσα καθαρῶτατον, δοχεῖον Θεονύμφευ-
τε, τῆς τῶν παθῶν με ἀγλύος, δεῖξον ἐλεύ-
θερον Κάρη· βρυγμοῦ ἀδόντων σκώληκος, καὶ
τοῦ πυρὸς ἐξάρπασαν, τοῦ αἰωνίου Δέσποινα,
ἔπως ἐν πίστει ὑμῶν σε, εὐλογημένη Μαρία.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνθητες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ξένης.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους 5'. καὶ
ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος α'. Τῶν αὐρανόων ταγμάτων.

Μεταναστεύουσα πρῶην, τῇ διαθέσει Σεμνή,
καὶ βεβαιῶσα ἔργω, τὰ κριθέν σοι ἐννοία,
ἐξῆλθες τῆς ματαιίας τῶν ἠδονῶν, μακαρία λειό-
τητος· καὶ ἀρετῶν τῇ τραχείᾳ εὐθυδρομεῖς, ἀ-
καθάσει ξενιτεύσασα.

Εν τῷ λιμένι τοῦ Θείου, προσαρμισθεῖσα
ἰσθμῷ, διαπερᾶς κυμάτων, τῶν τῷ κόσμου
τὸν σάλλον· ψυχῆς δέ σε τὸ πλοῖον, ὄλον Σεμνή,
ἀδιαικλυστον φέρουσα, ἐξ ἠδονῶν τῆς πικρίας
τῶν μυστικῶν, ἀγωγίμων μένεις ἔμπλεως.

Θεοπρεπεῖ τῇ μιμῆσει, σὺ ξενιτεύσασα, τοῦ
δι' ἡμᾶς ἐξ ἄνω, πρὸς ἡμᾶς κατελθόντος,
ὑψῶσαι τοὺς πεσόντας, μένεις σοφῆ, συγγενέσι
μὲν ἄγνωστος, ἀλλ' εὐσεβέσι γνωστῆ, ὡς πρὸς
τὸν Θεόν, Ξένη πάντοτε πρεσβεύουσα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένη ὑπάρχεις, ἐν γενεαῖς γενεῶν,
Παρθενομήτορ Κόρη, Θεοτόκε Μαρία, τοῦ
κόσμου προστασία, τεκοῦσα σαρκί, τὸν Υἱὸν
τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς, καὶ συναΐδιον Πνεύματι
ἀληθῶς· ὃν ἐκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Αναρτηθέντα ὡς εἶδεν, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν
Υἱὸν, ἡ ἄμωμος Παρθένος, θρηνηδοῦσα
ἐβόα· Γλυκύτατόν με τέκνον, τί τὸ καινόν, καὶ
παράδοξον θάμα; πῶς ὁ κατέχων τὰ πάντα
ἐν τῇ δρακί ἐπὶ ξύλου προσηλώθης σαρκί;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μητὲρ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰ-
κόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολού-
θησας τῷ Χριστῷ· καὶ πράπτουσα ἐδίδασκες,
ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γὰρ· ἐπι-
μελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ
καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγαλλεται, Ὅσια Ξένη
τὸ Πνεῦμά σου.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ δύο Κα-
νόνας τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τῆς Ἀγίας εἰς.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσμα ἀναπέμφωμεν

Ξένον ὄντα πάσης ἀρετῆς, καὶ μακρυνθέν-
τα πράξεσιν, ἀπὸ Θεοῦ ἀτόποις, οἰκείω-
σάν με τούτω, εὐχαῖς εὐπροσδέκταις σου, Ξένη
σεμνῇ Ὅσια, σοῦ τὸν ξένον βίον εὐφημοῦντα.

Πῦρ σε ἀναφλέξαν νοητὸν, ὡς ὕλην εὐκατά-
πρηστον, τὴν κασμικὴν ἀπάτην, καὶ σαρ-
κικὸν μνηστῆρα, ἀρνήσασθαι ἔπεισε, γνώμη
ἀνδρειοτάτη, καὶ Κυρίῳ ἀγνώως μνηστευθῆναι.

Ξένην ἐννοήσασα ζωὴν, ἐν αὐρανοῖς τὴν μέ-
νουσαν, καὶ μὴ παρερχομένην, τὴν κλῆσιν
ὡς τὴν πράξιν, ἡμίψω καὶ ἔδραμες, ἔλαφος ὡς
διψῶσα, ἀθανάτου κατ' ἴχνος μνηστῆρος.

Θεοτοκίον.

Υμνοῖς τὴν πανάχραντον πιστοῖ, Μαρίαν
εὐφημήσωμεν, τὴν Θεομήτορα, τὴν κεχα-
ριτωμένην, τὴν σκέπην τὴν ἔνθεον, τὸν εὐδαῖον
λιμένα, τὴν τῶν πάντων πιστῶν σωτηρίαν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας λόγῳ.

Κατακρατήσας ἔρωσ ἀ θεϊκός, τῆς ἀγνῆς
ψυχῆς σου, λήθην λαμβάνειν σε, τῶν τῆς
ἀσκήσεως πόνων, ἔπεισε Σεμνή καὶ τῆς φύσεως.

Τῷ ἀθανάτου μνηστῆρος καλλοναῖς, ἠδομένη
κάλλη σαρκὸς ἐμάρανας, καὶ ὠφθῆς ὠραιο-
τάτη, θεῖον πρὸς νυμφῶνα σκηνώσασα.

Κεχρυσωμένας πτέρυγας ἀρετῶν, κησαμένη ὕψος πρὸς οὐράνιον, ἐπέτασας Μακαρία, ὡς περιστέρα ἀδιάφθορος. Θεοτοκίον.

Ἡ φωτεινὴ νεφέλη τῆ νοση, καὶ φαιδρὸ Ἡλίου τῆ ἀνατείλαντος, ἐκ τῆς γαστρὸς σε Παρθένε, φώτισον ταῖς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** στερεώσας λόγῳ τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὴν γῆν ἐδράσας ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν, » στερεώσόν με πρὸς ὕμνον, καὶ δοξολογίαν σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν δι' οἶκτον ὀφθέντα ἐπὶ τῆς γῆς, ἀγαπήσασα Λόγον Θεοῦ Πατρὸς, αὐτῷ ἠκολούθησας. ὡς νυμφίῳ Πανόλβιε, καὶ φθαρτὸν νυμφίον, προθύμως κατέλιπες, καὶ ἐνεγκαμένην, καὶ πλοῦτον ἐπίκηρον· ὅθεν ἐπὶ ξένης, φερωνύμως βιοῦσα, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ τῶν ζώντων ἀπέληφας, κληρουχίαν Θεόπνευστε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Πειρασμοῖς πολυτρόποις περιπεσῶν, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὀρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου· καὶ ὡς θερμῇ ἀντίληψι, καὶ σκέπη μου ἄχραντε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀσπύρωσ ἰκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν ἀπαύστως ὑμνοῦντων σε, Θεοτόκε πανάχραντε, πρέσβευούσα αὐτῷ ἐκτενώσ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἀξίως, τὸν πανάγιον τόκον σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἢ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε, δακρύνουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἢ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σε, τοῖς ἀνυμνεῖσί σε πίσει, τὰ θεῖα παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Πραῖνα τῷ Χριστῷ, προσῆξας τὴν ἀγνεῖαν, νέκρωσιν μελῶν, καὶ πόνους ἐγκρατείας, καὶ ἀντεδέξω οὐράνιον βασιλείαν, καὶ αἰωνίζουσαν ἀπόλαυσιν.

Βρέχουσα στρωμνὴν, τοῖς δάκρυσιν Ὅσια, καὶ μετὰ σποδοῦ, ἐσθίουσα τὸν ἄρτον, τῆς παρακλήσεως ἔτυχες τῆς ἀγῆρω, καὶ Παραδείσου ἀπολαύσεως.

Τύπον σεαυτὴν, καλῶν παρεχομένη, ἐλκυσσας πολλὰς, ψυχὰς εἰς σωτηρίαν, ἀπορράγεισας τοῦ κόσμου τῆς προσπαθείας, Ξένη θεόφρον ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Χαίροις παρ' ἡμῶν, Ἁγία Θεοτόκε· χαῖρε ἡ χαρὰν, κυήσασα τῷ κόσμῳ· χαῖρε ἡ μόνη ἀντίληψις τῶν ἀνθρώπων, εὐλογημένη Θεοτόκε ἀγνή.

ᾠδὴ ε'. Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου.

Ὁ δάμαλις ποθῶσα, τοῦ ποιμένος τὸ θεῖον κάλλος ἐκραύγαζες· Ποῦ νῦν ποιμαίνεις Νυμφίε; ποῦ κοιτάζῃ εἶπέ μοι; ἐπιποθῶ σου ἰδεῖν, τὴν ὑπερβάλλουσαν θεῖαν, καὶ φλέγομαι πάντοθεν.

Εράσμιον τὸ κάλλος, τὸ ἐμὸν, βοᾷ ὁ Νυμφίος, ζητοῦσα Σεμνή, ταῖς ἀρεταῖς λαμπρυνθεῖσα, εἰς οὐρανοὺς με σκόπει· ἐκεῖ ποιμαίνω ἐγὼ, καὶ τὰ ἐμὰ προσκαλοῦμαι, ἐκάστοτε θρέμματα.

Τρυγῶν ὠραιότητα, χελιδῶν λαμπροτάτη, καὶ νοσητὴ ἀηδῶν, τῶν ἱερευτῶν διαδράσσα, τῶν νοσητῶν παγίδας, ἐδείχθης Ξένη σεμνή, καὶ ἐναπόθητον κάλλος, Χριστοῦ ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Αμήτορα τῶν ἀνω, ἐπ' ἐσχάτων τοῖς κάτω, τίκεις ἀπάτορα, οὐσιωθέντα Παρθένε, τὸ ἡμέτερον ὄλον, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλὴν· ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι, φθορᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

ᾠδὴ ε'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τὴν ξένην σου βιοτήν, καὶ ὑπὲρ ἀνθρώπων ἀσκησιν, δοξάζων ὁ διὰ σέ, ξενιτεύσας ἐνδοξε, σημείοις καὶ τέρασι, παραδόξοις ὄντως, σέ Ὅσια κατεκόσμησε.

Τὸν ξενωθέντα μακρὰν, τῶν ἐντολῶν τῆ Θεῆ ἡμῶν, οἰκείωσόν με ταῖς σαῖς, Ὅσια δεήσεσι, καὶ ξένον με ποιήσον, τῆς δεινῆς γεέννης, καὶ παθῶν τῶν συνεχόντων με.

Τῷ κύκλῳ τῶν ἀρετῶν, καταστεφθεῖσα ἀνέδραμες, πρὸς ὃν ἐπόθεις Χριστὸν, κύκλου δι' ἀστέρων σε, ὑπὲρ νοῦν μνηύοντος, τοῖς ἐγγύς καὶ πόρρω, ξενοτρόπως Ξένη ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ο νώτοις χερουβικοῖς, ἀπεριγραπτῶς καθήμενος, περιγραπτὸς ἐν τῇ σῇ, κοιλίᾳ ἐνώκησε, σαρκὶ οὐ Θεότητι, καὶ ἐκ σῆ προῆλθε, διασώζων τὸ ἀνθρώπινον.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
 » μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
 » γαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐ-
 » πάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τὸ σὸν ξενότροπον Ξένη μνημόσυνον, ἐπιτε-
 λούντες οἱ πόθῳ τιμῶντές σε, ὕμνοῦμεν
 Χριστὸν τὸν ἐν ἅπασιν, σοὶ παρέχοντα ἰσχὺν
 τῶν ἰάσεων· ὃν πάντοτε δυσώπει, ὑπὲρ πάν-
 των ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ιλέων, Ξένη, τὸν ξενοτρόπως ἐκ Παρθένου
 τεχθέντα, ἐκδυσώπει Χριστὸν ἡμῖν γενέσθαι
 αἰοίδιμε, τοῖς κατὰ χρέος σοὶ προσφοιτῶσιν ἐκ
 ψυχῆς καὶ καρδίας καθαρωτάτης, καὶ εὐσεβῶς
 τὴν σὴν μνήμην ὑμῆσαι σπουδάζουσιν, ἣν πα-
 σαι τῶν οὐρανῶν αἱ Δυναμίεις ἀξίως ἐτίμησαν,
 ὡς φωτοφόρον καὶ ἄμωμον, καὶ ἀγίαν πανήγυ-
 ριν, Ἐνδοξε, πρεσβεύουσα ἀπαύτως ὑπὲρ πάν-
 των ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας
 Μητρὸς ἡμῶν Ξένης, καὶ τῶν δύο αὐτῆς Θερα-
 παινίδων.

Στίχοι.

Ἀποξενοῦται τοῦδε τοῦ βίου Ξένη,
 Οὐ ζῶσα καὶ πρὶν, ὡς αἰληθῶς, ἦν ξένη.
 Θνήσκουσιν ἄμφω τῆς Ξένης αἱ δουλίδες,
 Οὐ τῶν ἐκείνης ἀρετῶν οὔσαι ξένοι.

Εἰκάδι ἕβρανθ' εἰς ξενίην Ξένη ἦλθε τετάρτη.

Η μακαρία αὕτη καὶ αἰοίδιμος Ξένη ἐκ τῆς μεγαλοδοξείας
 γέγονε πόλιος Ῥώμης, γένους ἐντίμου καὶ ζηλωτοῦ.
 Τῶν οὖν γινητόρων αὐτῆς γάμῳ ταύτην ἐκδοῦναι βουλο-
 μένων, καὶ τῶν κατὰ τὸν γάμον πάντων εὐτρεπισθέντων, ἐξ
 αὐτῆς τῆς πασάδος, μεθ' ἑτέρων γυναικῶν, δύο παιδισκῶν,
 ἀποφυγῶσα, καὶ διὰ θαλάσσης τὴν πορείαν ποιηταμένη,
 ἄλλους ἀμείψασα τύπους, τὴν πόλιν τῶν Μυλασσῶν κατέ-
 λαβε. Μᾶλλον δὲ παρά τοῦ Θεσσαίου Παύλου τῆς Μοναχοῦ
 (ὃς αὐτῆς Δεσθὲν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φανείας, ὁδηγὸς γέγονε τῶν
 κρειττόνων), εἰς τὴν τοιαύτην πόλιν κατέβη. Ἐνθα μικρὸν
 εὐκτήριον ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος Στεφάνου
 κηξαμένη, ἅμα ταῖς δυοῖς Θεραπαινίσι, καὶ τινῶν ὀλίγων
 Παρθένων συνελθουσῶν, πολλὴν ἀσκησὶν ἐπεδείξατο, διὰ
 πάσης καρτερίας καὶ ἀποχῆς τῶν κατ' αἰσθησὶν ἡδονῶν, εἰς
 τὴν οὐράνιον ἑαυτὴν ἀγούσα πολιτείαν.

Καλῶς οὖν διεξελθούσα τὸν βίον, μετὰ τὴν ἰστίαν ἐκεί-
 νην καὶ μακαρίαν τελευτήν, ἀνωθεν ἔσχε τὴν μαρτυρίαν.
 Καὶ γὰρ μισαύσης ἡμέρας, ἡλίῳ κατὰ γῆν φωτίζοντος,
 οἱ ἀστέρων ὠφθη Σταυρὸς· ὃν συνέκλειε, καὶ εἰς τὸ μέσον
 συνέβη ἕτερος ἀστέρων χορὸς, ὡς δεξιῶν στέφανον αὐτὸν
 εἶναι τῆς μακαρίας, τῆς μακρῆς ἕνεκα νηστείας καὶ ἀγρυ-
 πνίας καὶ ἀφθορίας ἀντιδοθέντα αὐτῇ πρὸς Θεοῦ. Καὶ τῆτο
 θῆλον, ὅτι τῆ τοῦ λειψάνου ταύτης ὑπὸ γῆν ἀποθήσει, οὐ-

κέτι Θεατὸς ἦν ὁ τῶν ἀστέρων χορὸς τε καὶ κύκλος. Ἐγνω-
 ὄθη δὲ τὰ κατὰ τὴν Ἰστίαν, μιᾶς τῶν Θεραπαινίδων αὐ-
 τῆς, ἐν τῷ μέλλειν τελευτᾶν, διηγησαμένης τὴν τῆς μα-
 καρίας πατρίδα, καὶ τὸ τοῦ γένους ἐπίσημον, καὶ τὴν ἐκ
 γονεῶν προσηγορίαν. Εὐσεβία γὰρ ἐκαλεῖτο· καὶ ὅτι λα-
 ζεῖν σπουδάζουσα, Ξένην ἑαυτὴν ἐπωνόμασεν.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων,
 Παύλου, Πανσιρίου καὶ Θεοδοτίωνος, τῶν αὐ-
 ταδῶν.

Στίχ. Πανσίριον καὶ Παῦλον ἄμφω συγγόνους,
 Ποτάμιος ροῦς καὶ συναθλοῦς δεικνύει.

Ἰδοὺ τράχηλος, ἐλθέτω δὴ τὸ ξίφος,

Θεὸν ποθῶν ἔκραζε Θεοδοτίων.

Οὔτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν
 Βασιλέων, καὶ Ἀρειανοῦ ἡγεμόνος, ἐν Κλειοπάριδι
 τῆς Αἰγύπτου, ἀδελφοὶ κατὰ σάρκα. Ὑπῆρχον δὲ χρόνων,
 ὅτε κατεσχέθησαν, ὁ μὲν Παῦλος τριάκοντα ἑπτὰ, ὁ δὲ
 Πανσίριος πέντε καὶ εἴκοσι, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὸ σχῆμα
 τῶν Μοναχῶν περιβελημένοι. Μαθῶν δὲ τὴν κατάσχεσιν
 αὐτῶν Θεοδοτίων, ὁ ἀδελφὸς αὐτῶν, καταλιπὼν τὰς ἐν
 ὄρεσι διατριβὰς τῶν ληστών (ἦν γὰρ τρόπων αὐτοῖς κοι-
 νωνῶν), ἦλθε θιάσασθαι τε αὐτοὺς ἅμα καὶ ἀσπασθῆναι.
 Καὶ εἰδὼν ἀνάκρινομένους αὐτοὺς, προσεγγίσει μὲν οὐκ ἐ-
 τόλμησεν· ἐντὶνι δὲ γενόμενος τόπῳ, καθ' ἑαυτὸν ἐλογίζετο,
 ποίας ἄρα τεύξονται κληρουχίας οἱ ἀδελφοί. Καὶ διαθερ-
 μαθίς, ὑπέστρεψε, καὶ ὡμολόγησεν ἑαυτὸν Χριστιανὸν ἐ-
 νώπιον Ἀρειανοῦ τοῦ τυράννου· καὶ ἐπιπηδήσας, κατέβα-
 λεν αὐτὸν τοῦ θρόνου. Εὐθὺς οὖν ἦλοις πυρωθῆσι κατὰ
 τῶν πλευρῶν διελαύνεται, ἔτι δὲ καὶ κατὰ τῆς γαστροῦ·
 καὶ τὸ τοῦ βίου δέχεται τέλος, ξίφει τὴν κεφαλὴν τμηθείς.
 Παῦλος δὲ καὶ Πανσίριος ἐν καταμῶ βληθέντες, διήνυσαν
 τὸ μαρτύριον.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυ-
 ρος Βαβύλα, τοῦ ἐν Σικελίᾳ, καὶ Τιμοθέου καὶ
 Ἀγαπίου, τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Μάρτυς Βαβύλας, εὐγενῆς ὢν, κατὰ τὸν
 μέγαν Ἰωβ, ἐκ τῶν ἀπ' ἡλίου ανατολῶν, γεννᾶται ἐξ
 εὐγενῶν καὶ φιλεθίων γεννητόρων ἐν τῇ ἐπισήμῳ Θεοπόλει
 (τὴν μεγάλην Ἀντιόχειαν ἴσως ἐνοεῖ). Καὶ παιδευθεὶς ἐν
 αὐτῇ ἐν παιδείᾳ καὶ νεουθεσίᾳ Κυρίου, καὶ τὰ ἱερά γραμ-
 ματα, εἰς Θεὸν τάχιον ἀναφέροντα, ἐπιμελῶς ἐκδιδαχθείς,
 καὶ ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ποθήσας τὸν Χριστὸν, ἐμίσησε τὸν
 κόσμον· καὶ τάχιον τῶν γονεῶν ἀπορραγείς, διεσκόρπισε
 τὸν πλοῦτον εἰς πτωχοὺς καὶ γῆρας καὶ ἄρραγούς. Καὶ
 ἀποτινάξας ἑαυτὸν πάσης βιωτικῆς ἰλύος, ἀνελθὼν πρὸς τὸ
 ὄρος ἠούραζεν, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τοὺς δύο μαθητὰς
 αὐτοῦ, Ἀγάπιον καὶ Τιμόθειον. Γενόμενος δὲ καὶ Ἱερεὺς,
 ἀξίως τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα ἐτίμησεν.

Ἐπεὶ δὲ ἀπειθεῖς καὶ αἰμοδέροι Ἕλληνες ἔσπευδον κα-
 ταπροδοῦναι τούτων τοῖς ἀρχουσιν, ἀφείρας τὴν Ῥώμην, κα-
 τέλαβε τὴν Σικελίαν οὖν τοῖς δυοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. Καὶ
 χρονοτριβήσας ἐκεῖσε, πολλοὺς τῇ ἐνοικουσίᾳ αὐτῷ χάριτι
 κατεφώτισεν, εἰς Θεογνωσίαν μεταβιβάσας. Ἀλλ' ἐπεὶ πό-
 λις ἐδύναται κρυβῆναι, ἐπάνω ὄρεος κειμένης,
 ὡς γίγραπται, οὐδὲ αὐτὸς διελαθε τὸν ἐκεῖσε Ἄρχοντα.
 Διὸ καὶ κρατήσας αὐτὸν, οὖν τοῖς δυοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ,
 ὡς εἶδε μετὰ προήσιας ὁμολογήσαντας τὸν Χριστὸν, Θεὸν
 ἀληθινόν, πρῶτον μὲν ἐτυψε, μαστιγὰς διαφόρους ἐπίβεις
 αὐτοῖς, καὶ καταπορφύρωσας τὰ σώματα αὐτῶν. Ἐπειτα δὲ,
 κατὰ πόλιν περιάγων αὐτούς, ποικιλοτρόπως καὶ ἀπανθρω-
 πῶς ἤκιζε, πῆ μὲν, τὰς τῆς Σικελίας πόλεις ἐκφοδῶν δὲ

αὐτῶν, πῆ δὲ ἴδιον πάθος ἐκπληρῶν διὰ τῆς μαρτυρίας αὐτῶν. Οἱ δὲ Ἅγιοι Μάρτυρες ἐνισχύοντο, εἰς τὰ αἰώνια ἀποβλέποντες ἀγαθὰ. Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ, τοῖς ξίφισι κατασφάξας αὐτούς, εἰς πῦρ ἐνυπέβριψεν. Οὐκ ἔλυμνατο δὲ τοὺς ἀληθεῖς Χριστοῦ στρατιώτας τὸ καθόλου τὸ πῦρ, ἀλλὰ σώους καὶ ἀσπίλους διεφύλαξεν· οὗς καὶ λαβύντες πιστοὶ τινες, ἐν τῇ αὐτῇ νήσῳ τῆς Σικελίας ἀξίως ἐκήδευσαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μακεδονίου.

Στίχ. Μονῶν ἀπειρῶν πατρικῆς σῆς οἰκίας,
Μακεδόνιος, Χριστέ, λαμβάνει μίαν.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατῆρ ἡμῶν Μακεδόνιος παλαίστραν εἶχε καὶ στάδιον τὰς τῶν ὁρέων κορυφαί, οὐκ ἐφ' ἐνὸς ἰδρυμένος γαρίου, ἀλλὰ νῦν μὲν τούτῳ ἐνδιατώμενος, νῦν δὲ εἰς ἐκεῖνο μεταβαίνων, ἐν Φοινίκῃ, Συρίᾳ, καὶ Κιλικίᾳ. Ἐποίησε δὲ τούτο, τῶν εἰς αὐτὸν συντρέχόντων ἐκρεύγων τὴν ὄχλησιν. Τεσσαράκοντα οὐκ ἔντε διετέλεσεν οὕτως, οὐ σκηνῇ χρώμενος, οὐ καλύβῃ, ἀλλ' ἐν ἐρύγματι βαθεῖ τὴν στάσιν ἔχων. Πρεσβύτης δὲ γενόμενος, εἶξε τοῖς ἰκετεύουσι, καὶ καλύβην ἐπέηξαστο. Ὑστερον δὲ οἰκειδίαις οὐκ οἰκειοῖς, ἀλλ' ἀλλοτρίοις ἐχρήσατο. Πέντε δὲ καὶ εἴκοσι διετέλεσεν ἔτη, τῇ καλύβῃ καὶ τοῖς οἰκειδίαις, διατῶμενος· ὡς συνάγεσθαι τὸς χρόνους τῶν ἀγῶνων αὐτοῦ εἰς ἑβδομήκοντα, κριθῇ καὶ ὕδατι ἐπὶ χρόνοις τεσσαράκοντα τρεφόμενος. Ὑστερον δὲ νόσῳ περιπεσὼν, ἄρτου μικρῷ κλάσματι ἐτρέφετο καὶ ὕδατι.

Οὗτος ὁ θαυμασίος, θαυματουργὸς γενόμενος μέγας, δαίμονας ἐξ ἀνθρώπων ἀπέλασε, καὶ νοσήματα παντοῖα ἰεράπευσε, καὶ ἄλλα οὐκ ὀλίγα ἐποίησε παράδοξα. Τούτῳ ποτὶ γυναῖκα προσήγαγον, πλείστα εἰς ὑπεροβολὴν, ἐξ ἐπιηρίας δαιμόνων ἐσθίουσαν· καὶ πολλὰ περὶ αὐτῆς τῶν οἰκειῶν θρηνηούντων, παρεκάλουν οἱ προσαγαγόντες τὸν Ἅγιον· ὁ δὲ προσευξάμενος, παρεσκεύασεν αὐτὴν κατὰ φύσιν ἐσθίειν. Λέγεται δὲ τριάκοντα ὄρνεις ἐσθίειν κατοικίους· διὰ δὲ προσευχῆς τοῦ Ἁγίου μηδὲ τὸ ἥμισυ δαπανῆσαι δύνασθαι. Καὶ τῷ Θεῷ γνησίως καὶ ἐπιμύνης δουλεύσας ἐπὶ χρόνοις ἑβδομήκοντα, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνσκομιδῇ τῶν λειψάνων τῆ Ἀγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου.

Τοῦ Βασιλέως Ἡρακλείου ἀπελθόντος ἐν Περσίδι, καὶ τῆ Χοσρόου ἀπεθανόντος, μοναχὸς τις ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Μάρτυρος, ἰδὼν τὸν στρατὸν τοῦ Βασιλέως ἐχάρη, καὶ ἦν μετὰ τοῦ τῶν Χριστιανῶν λαοῦ, ὡς ὑποστρεφόντων εἰς τὰ ἴδια. Ἐλθὼν δὲ εἰς τὸν Ἡγούμενον αὐτοῦ, ἀπέκρίσεν αὐτῷ τὸ κολέβιον (μανδύαν) τῆ Μάρτυρος, καὶ διηγήσατο αὐτῷ, ὅτι ἐν Περσίδι δαιμονώοντα ἴασατο περιβαλόντα αὐτό. Καὶ ὁ μὲν Ἡράκλειος, ἐν τῷ εἰκοστῷ ἔτει τῆς αὐτῆ βασιλείας, ἀνεκόμισεν εἰς Ἱερουσαλήμ τὸ τίμιον εὐλον. Ἐπίσκοπος δὲ τις ἀποσταλὴς παρὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῶν εἰς Περσίδα Ῥωμαϊκῶν μερῶν, ἀνελάβετο τὰ λείψανα τοῦ Ἀγίου, καὶ ἀνεκόμισεν εἰς Καισάρειαν· καὶ ἐκεῖ δόντες μικρὰν μερίδα, τὸ λοιπὸν κατέσχον. Ἡ δὲ τιμία κεφαλὴ τοῦ Μάρτυρος, καὶ ἡ εἰκὼν προσκυνεῖται παρὰ τῶν πιστῶν ἐν τῇ μεγάλῃ καὶ παλαιᾷ Ῥώμῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἐρμογένους καὶ Μηνᾶ· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φύλωνος, Ἐπισκόπου γενόμενου τῆ Καλπασίου· καὶ Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φιλίππου Πρεσβυτέρου· καὶ τῆ Ἀγίου Μάρτυρος Βαρσίμου, καὶ τῶν δύο αὐτοῦ ἀδελφῶν.

Στίχ. Τοὺς τρεῖς Ἀδελφοὺς θεῖος εἰς συσχῶν πόθος,

Θεῖον ποθεῖν ἔπειθεν ἐκ ξίφους τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἑλλάδιος ὁ Κομενταρήσιος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὑπὸ ξίφος θεῖς Ἑλλάδιος ἀυχένα,
Ἑλληνικῆς ἔπαρσιν ἤσχυνε πλάνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὁσιος Ζωσιμᾶς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τίς τοὺς μακροὺς σου Ζωσιμᾶ φράσει πόνους;

Καὶ τίς θανόντος τῶν πόνων σε τὰ σέφη;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, πλησίον τοῦ τάφου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ τοὺς Παῖδας δροσίσας.

Τοῖς σπαργάνοις ἡ Ῥώμη ἐγκαυχᾶται, ἡ δὲ Μύλασσα πλέον τοῖς λειψάνοις, ἐξ ὧν πηγάζεις θαύματα, τοῖς πιστοῖς Θεοσύμφευτε.

Ποταμὸς ἀνεδείχθης ἰαμάτων, παθημάτων θαλάσσης κατακλύζων, τῶν μελωδούντων ἄσμασι, τὸν Θεὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κατεκοίμισα πάθη ψυχοφθόρα, ἐν πολλαῖς ἄγρυπνίαις Μακαρία, καὶ τὸν δικαίους ὕπνον ὕπνωσας, ὑπὲρ τῆ κόσμου πρεσβεύουσα.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ὑπὲρ λόγον, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ Θεοτόκε, ἐκ τῶν παγίδων ῥύσασθαι, τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ὁ στεγαζὼν ἐν ὕδασι.

Ἀρμολογῆσα ὡς γέγραπται, ἐνὶ ἀνδρὶ τῷ Χριστῷ, τῷ ὠραίῳ κάλλει πᾶσαν ἰδέαν, ἀρετῶν εὐσεβῶς, ἠσκησας Ἐνδοξε, καὶ πρὸ θαλάμου θεῖου, εἰσφικίσθης προῖκα δεξαμένη, χάριν ἰαμάτων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σε, προσεκολληθῆ Χριστέ, ἀνεβῆσας πόθῳ, ὡς γῆ διψῶσα· σὲ τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν, ἐκζητῶ Κύριε· σοὶ τοὺς ὄμβρους προσφέρω τῶν δακρύων· σῆς ἀγάπης ρεῖθρα, πότισόν με Σῶτερ, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ ῥαιώθης ποθήσασα, τὸ ὄντως ὄν ἐφετόν· ἐδοξάσθης Κόρη δεδοχασμένῳ, κολληθεῖσα Χριστῷ· σὺ χορὸν ἅγιον, προσηγάγω Παρθένων, τῷ Σωτῆρι σὲ μιμησαμένων, μεθ' ὧν εἰς ταῖς ἄνω, χορεύεις καταικίας.

Θεοτοκίον.

Μόνην σὲ ἐξελέξατο, καὶ καλλονὴν Ἰακώβ, τοῦ Πατρὸς ὁ Λόγος, καὶ σοῦ ἐν μέσῳ

κατεσκήνωσε· καὶ ὡς νυδοκήσεν, ὑπὲρ πάντας
ώραϊος, τοὺς ἀνθρώπους Πάναγγε προήλθε, τὴν
ἀμαυρωθεῖσαν, ἡμῶν καθάραι φύσιν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** στεγάζων ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῶα αὐτῆ·
» ὁ τιθεὶς θαλάσση ὄριον ψάμμον, καὶ
» συνέχων τὸ πᾶν· σὲ ὕμνεϊ ἥλιος, σὲ δοξάζει
» σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα κτίσις,
» τῷ Δημιουργῷ, καὶ Κτίστη εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ 2. Εὐλογητὸς Κύριος.

Δὶ ἀσθενείας Ἐνδοξε, τὸν ἀνίσχυρον ἐχθρὸν,
ἐτροπώσω ξένην μετελθοῦσα ζωὴν, καὶ
πάθη σαρκὸς θανατώσασα· καὶ νῦν οὐρανούς
περιπολεῖς, ἐνθα τὸ σὸν ὑπῆρχεν, ἀληθῶς πο-
λίτευμα, ὡς ἀγνή Παρθένος.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ λιμένα γαληνὸν, ἰαμά-
των δείξας τὴν σεπτὴν σου σοφίαν, τοῖς
ἀεὶ κινδυνεύουσι, πελάγει καὶ ζάλη τῶν παθῶν,
Μοναζουσῶν τὸ κλέος, καὶ Παρθένων καύχημα,
Θεοφόρε Ξένη.

Τῶν ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον, καθαρώτερον ὁ-
ραῖς, Θεομένη λάμπει ταῖς θείαις Ἀγνῆ·
ὄραῖς δὲ ἅ βλέπουσιν Ἄγγελοι· χορεύεις σὺν
πᾶσιν ἐκλεκτοῖς, ἀμαρτημάτων λύσιν, αἰτου-
μένη πάντοτε, τοῖς σὲ εὐφημοῦσιν.

Ως παρθενίας τέμενος, ὡς ἀγνήν περιστε-
ράν, ὡς τρυγὸνα ἄμωμον, ὡς νύμφην Χρι-
στοῦ, ὡραῖαν καλὴν σε καὶ ἄμεμπτον, ὡς ἄ-
γαλμα θείων ἀρετῶν, ὡς κῆπον κεκλεισμένον,
οἱ πιστοὶ γεραίρομεν, Θεοφόρε Ξένη.

Θεοτοκίον.

Ρήμασι σοῖς ἐπόμενοι, γενεαὶ τῶν γενεῶν,
Μαρία σὲ μακαρίζομεν ἀεὶ. Θεὸν γὰρ τὸν
ὄντως μακάριον, ἐκύησας ἄχραντε Ἀγνή, τὸν
πάντας μακαρίου, τοὺς αὐτῷ δουλεύοντας,
ἀψευδῶς ποιοῦντα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ
» ἐγείρας κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ
» Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· ἐν οἷς ἐπεσκέψα-
» το ἡμᾶς, Ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν
» ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Ἐξαποστειλαριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ξενίαν τὴν οὐράνιον, ποθῆσα Ξένη πάνσεμνε,
ξένην σαυτὴν Θεοφόρε, πατρίδος πλούτου
καὶ γένους, φιλευσεβῶς πεποίηκας· τὸν ξαυρόν
σου δὲ ἄρασα, Χριστῷ προθύμως ἔδραμες, τῷ
ξενοτρόπως ἐλθόντι, σῶσαι βροτούς ἐκ Παρθένου.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ωράθης ὑπερέχουσα, τῶν ποιημάτων Δέσποι-
να, σαρκὶ τεκοῦσα Παρθένε, Θεὸν τῶν

ολῶν καὶ Κτίστην· οὐ τῷ Σταυρῷ ῥωννύμεται,
γυναῖκες αἱ Θεόφρονες, νεανικῶς ἠρίστευσαν·
μεθ' ὧν σε πάντες ὕμνευμεν, εὐλογημένη Μαρία·

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνθηες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου,
Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ
Θεολόγου.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θεολόγῳ σου στόματι, Θεολόγε Γρηγόριε,
Θεολόγῳ γλώττῃ τε ἐφανέρωσας, τὸν ἐν
Τριάδι ὑμνούμενον, Θεὸν ὁμοούσιον, τὸν Πατέ-
ρα καὶ Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· καὶ
ἐξήρανας, τὴν μωρίαν Ἑλλήνων καὶ τὸ ψεῦδος,
τὴν ἀλήθειαν κηρύττων, τοῖς Θεοφθόγοις σου
ρήμασι.

Καὶ τὸ εἶδός σου τίμιον, ἡ μορφή τε αἰδέσι-
μος, ἱερέ Γρηγόριε· διὰ τοῦτό σε, χαρμο-
νικῶς μελωδήμασι, τιμῶμεν καὶ λέγομεν· Χαί-
ροις ἄστρον νοητὸν, καταυγάζον τὰ πέρατα,
τῇ λαμπρότητι, τῶν σοφῶν σου ῥημάτων· χαί-
ροις σάλπιγξ, ἡ κηρύττουσα τῷ κόσμῳ, τοῦ
Γησοῦ τὰ ἐντάλματα.

Τὸ πολύφωνον ὄργανον, τὴν κιθάραν τὴν ἔμ-
μουσον, λιγυράν κινύραν τε τὴν ἠδύπνησον,
Γεραρχῶν τὸν ὑπέρτατον, τὸν μέγαν Διδάσκα-
λον, Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἐπαινέσωμεν μέλ-
ποντες· Χαίροις χάριτος, τῆς ἐνθέου τὸ βάθος·
χαίροις ὕψος, οὐρανίων νοημάτων, Πατὴρ Πα-
τέρων Γρηγόριε.

Τῇ σφενδόνῃ τῶν λόγων σου, τῶν ἐνθέων
Θεόπνευστε, κραταιῶς πανένδοξε ἐσφεν-
δόνισας, καθάπερ λύκον τὸν Ἄρειον· καὶ πόρ-
ρῳ ἐδίωξας, ἐκ τῆς ποιμνῆς τοῦ Χριστοῦ, ὁ
Ποιμὴν ὁ πανάριστος, τὰ σα πρόβατα, περι-
θάλπων τῇ χλόῃ τῆς Τριάδος· διὰ τοῦτό σε
τιμῶμεν, Ποιμὴν Ποιμένων Γρηγόριε.

Ποῖσις λόγοις Ἰσαγγελε, ἐγκωμίων σε στέψω-
μεν, τὸν ἐν γῆ βιώσαντα, ὑπὲρ ἀνθρώπων,
τοῦ Θεοῦ Λόγου τὸν κήρυκα, τὸν φίλον τὸν
γνήσιον, τῆς Παρθένου καὶ Ἀγνῆς, Ἀποστόλων
τὸν σύνθηρον, τῶν Μαρτύρων τε, καλλονὴν καὶ

Οσίων, Δείον λάτριν, τῆς ἀνάρχου Θεαρχίας,
 Ἀρχιερεῦ ἀγιώτατε;

Εἰς τὰ ἄνω βασιλεία, ἀνελθὼν ὡς ἐπόθησας,
 ἀμοιβὰς τῶν πόνων σε νῦν ἀπέλαβες, πα-
 ρὰ Χριστῆ τοῦ Παντάνακτος, παμμακάρι Γρη-
 γόριε· οὗ ἐνώπιον ἐστὼς, ἡμῶν Πάτερ μνημό-
 νευε, τῶν τελούντων σε, τὴν ὑπέρλαμπρον μνή-
 μην· ὅπως τούτων, καὶ ἡμεῖς ἀξιωθῶμεν, οἱ
 τὸν Χριστὸν Θεὸν σέβοντες.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Γεραρχῶν τὸν ἀρχηγόν, Πατριαρχῶν τὸ γέ-
 ραξ, τὸν μύσην τῶν δογμάτων, καὶ ἐννοιῶν
 Χριστοῦ, νοῦν τὸν ἀκρότατον, συνελθόντες ὡς
 θεόφρονες, πνευματικαῖς ἐγκωμίαις, αἰνέσωμεν
 λέγοντες· Χαίροις Θεολογίας πηγῇ, σοφίας
 ποταμῇ, καὶ βρύσις θείας γνώσεως. Χαίροις
 ἀστήρ φαεινότητα, ὅτι τὸν κόσμον ἅπαντα,
 καταυγάζεις σοῖς δόγμασι. Χαίροις τῆς εὐσε-
 βείας, ὑπέρμαχος ὁ μέγας, καὶ τῆς ἀσεβείας,
 διώκτης ὁ γενναῖος. Ἄλλ' ὡς πάνσοφε Θεολόγε
 Γρηγόριε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ,
 ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων αἰεὶ, τὴν
 θεάρεστον καὶ σεβάσιμον μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Θεοτόκε, σὺ εἶ ἄμπελος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Δεῦτε οἱ ἔρασταί, σοφίας τῆς ἐνθέου, τὸν
 Δείον Θεολόγον, ὑμνήσωμεν βοῶντες· Χαί-
 ροις σοφῇ Γρηγόριε.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στόμα τὸ ἱερόν, τὴν Θεολόγον γλῶσσαν, τὸν
 νοῦν τὸν Δείον πάντες, τοῦ σοφοῦ Γρηγο-
 ρίου, αἰνέσωμεν θεόφρονες.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη.

Τράπεζαν μυστικὴν, ἠντρέπισε τοῖς παῶσι,
 τῶν θείων αὐτοῦ λόγων, Γρηγόριος ὁ μέ-
 γας· δεῦτε πιστοὶ τρυφήσωμεν.

Δόξα,

Τριάδα τὴν σεπτὴν, Πατέρα Λόγον Πνεῦμα,
 ὁ Δείος Θεολόγος, ἐδίδαξε πιστεύειν, ἕνα
 Θεὸν ἀχώριστον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ· Θεὸν δὲ τὸν Υἱόν σου, ὁ
 μέγας Θεολόγος, ἐδίδαξε πιστεύειν, Μα-
 ρία Μητροπάρθενε.

Νῦν ἀπολύεις· τὸ, Τρισάγιον· τὸ, Παναγία
 Τριάς· τὸ, Πάτερ ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Οἱ ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς Θεολογίας σου.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Στιχολογῶμεν τὴν ἀ. γάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ.
 Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ε΄.
 καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος ἀ. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάτερ Γρηγόριε τὰ σὰ, χεῖλη οὐχ ὁ πρό-
 ξενος, τῆς λήθης τάφος ἐκάλυψε. Θεολο-
 γίας γὰρ, ἀνεδείχθης στόμα, εὐσεβείας δόγμα-
 τα, καὶ νῦν τῇ οἰκτιμένη φθεγγόμενος· διὸ ἐκέ-
 τευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην,
 καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Γρηγόριε σοφῶς, τῆς σαρκὸς ἐξέκλι-
 νας, τὸ δυσμενὲς καὶ ἐπίθουλον· οὐρανο-
 δρόμῳ τε, ἐπιβάς τεθρίπῳ, ἀρετῶν ὀχήματι,
 ἀνέπτῃς πρὸς τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον· οὗ ἐμ-
 φορούμενος, νῦν βραβεύεις ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
 τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Γρηγόριε Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγο-
 νας, πιστὸς μεσίτης τῇ χάριτι· καὶ νῦν
 εὐῖλατον, εὐπαρρησιάστοις, προσευχαῖς τιθεῖς
 ἡμῖν, Χριστὸν μὴ διαλείπῃς πρὸς Κύριον, πρεσ-
 βεύων· Ὅσιε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
 εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος β΄.

Ποίοις εὐφημιῶν.

Δεῦτε, ἐν ἱεροῖς μέλεσιν, εὐφημήσωμεν τὸν
 Θεηγόρον· τὸ γρήγορον ὄμμα τῆς χάρι-
 τος, καὶ πάνσοφον στόμα τοῦ Πνεύματος· τὸν
 λαμπρὸν φωστήρα οἰκουμένης· τὸ μέγα τῆς
 Ἐκκλησίας περιήχημα· τὸ κλέος ὀρθοδοξίας
 τὸ πανθαύμαστον· Θεολογίας τὴν βρύσιν· τῶν
 θείων δογμάτων, τὸν ἀένναον ποταμόν· τὴν
 πηγὴν τὴν βρύουσαν, ἀμβροσίας θεία νάματα.

Πόθῳ, πνευματικῷ σήμερον, ἀνυμνήσωμεν
 τὸν Ἱεράρχην· τὸν τῶν Ἀποστόλων ὁμό-
 τροπον, καὶ τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχον· τῆς θεη-
 γορίας τὴν πλυμμύραν, τὸ ρεῦμα διδασκαλίας
 τὸ ἠδύτατον· τῶν λόγων τῶν ὑψηλῶν τὴν
 ἀσφάλειαν· τὰ οὐρανόβροντα χεῖλη· τὴν πυ-
 ρίπνου γλῶσσαν· τῆς σοφίας τὸν θησαυρόν·
 τοῦ Λόγου τὸν κήρυκα· τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλ-
 λώπισμα.

Υμνοῖς, χρεωστικοῖς ἅπαντες, ἐπαινέσωμεν
 τὸν Θεολόγον· τοῦ Χριστοῦ τῆς ποιμένης
 τὸν φύλακα· ἀγρευτὴν τῶν λύκων δὲ πάνσο-
 φον· ζιζανίων νόθων ἐλατῆρα· σπορέα ὀρθῶν
 δογμάτων τὸν πανθαύμαστον· διώκτην αἰρετι-
 ζόντων ἰσχυρότατον· τὸν ἐπαυξήσαντα ὄντως,
 ἐγρηγόρσει θεία, τοῦ Χριστοῦ τὰ ταλάντα ὡς

εἰκός, καὶ Κόσμον φωτίσαντα, διδασκῶν θείαις λαμπρότησι. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Η γρηγόριος γλώσσα σου πρὸς διδασκαλίαν, ἐν τοῖς ὡσὶ τῶν καρδιῶν ἐνηχοῦσα, τὰς τῶν ῥαθύμων ψυχὰς διανίστησι· καὶ Θεοφθόγοις ῥήμασι, κλίμαξ εὐρίσκεται, τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν ἀναφέρουσα. Διὸ Γρηγόριε Θεολόγε, μὴ παύση πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἐκ κινδύνων σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ο Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστρέφη· ἐκ Παρθένου γὰρ ἀγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος, καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν, μετὰ τῆς προσλήψεως, εἰς ἔστιν Υἱὸς, διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν· Διὸ τέλειον αὐτὸν Θεόν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἰκέτετε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ι. 7. **Μ**νήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυροῦς. Τιμιώτερον δὲ ἔστι λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἔστιν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη· νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ. Καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμοῖς ὁδοὺς φυλάξει. Αἶμα γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλγησις παρὰ Κυρίου. Διὸ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προίτεμαι ἐμὴν φωνὴν, υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἢ σοφία κατεσκεύασα βουλήν, καὶ γνῶσιν, καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχὺς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν· οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἐνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου· οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἔστι τοῖς νοοῦσι, καὶ

ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθῆσεσθε πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 7. **Δ**ίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολλὰ δὲ ἔστι φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτῆ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεῖ νοῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανόια τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ι. 32. **Σ**τόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεῖλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας· στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν. Δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν· καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διὰ παντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσῃ χάριν καὶ δόξαν. Γλώσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας· δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπῶντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρῖσας πρὸς αὐτήν, οὐ κοπιᾷσει· καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φανταζέται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα, καὶ ἐραστῆς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν· μύστις γὰρ ἔστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἰρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὐτὴ διδάσκει, δικαιοσύνην, καὶ ἀνδρείαν,

ὧν χρησιμώτερον οὐδέν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἷδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν· ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων, σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων. Καὶ πᾶσι σύμβηλός ἐστιν ἀγαθὴ· ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεία ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· Θεὲ πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σε, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζη τῶν ὑπὸ σὲ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπη τὸν Κόσμον, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μὴ με ἀποδοκιμάσης ἐκ παιδῶν σου· ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδείας σου. Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου· ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τί εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί· καὶ ὁδηγήσῃ με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξῃ με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοὶ, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπινοιαὶ αὐτῶν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,

Ἦχος δ'. Ἀνατολίου.

Ενθέοις πράξεις, τὸ σῶμα σὺν τῇ ψυχῇ, νομίμως προκαθηράμενος, τῷ τῆς Θεολογίας ὀρει προσέβης, τὰ θεῖα μυσαγωγούμενος, Θεοφάντορ Γρηγόριε· καὶ τὸν ἄδυτον ὑπελθὼν γνώφον, τὴν Θεοτύπων ἐδέξω νομοθεσίαν, ὁμοούσιον ἐγγεγραμμένην Τριάδα· ἦν προσκυνοῦντες διὰ σοῦ, ἀνυμνοῦντες λέγομεν· Ἡ ἐν Τριάδι γνωσκομένη Μονάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός.

Λόγῳ Θεοῦ ἀνοίξας τὸ στόμα σου, τὸ τῆς σοφίας εἴλυσας Πνεῦμα· καὶ πλήρης χάριτος γενόμενος, τὰ θεῖα ἐβρόντησας δόγματα, τρισμάκαρ Γρηγόριε· καὶ ταῖς Ἀγγελικαῖς συμμνηθεῖς δυνάμεσι, τὸ τρισσὸν ἐκήρυξας φάος καὶ ἀμέρισον· διὸ ταῖς σαῖς ἐλλαμφθέντες, Θεγορίαις, Τριάδα προσκυνοῦμεν, ἐν μιᾷ Θεότητι γνωρίζομένην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τῇ πυρίνῃ γλώσση σου Θεορρήμον Γρηγόριε, ταῖς Θεομάχους ἐνέπρησας, τῶν αἰρετιζόντων γλωσσαλγίας· θεῖον ὡς ἀληθῶς ἀνεδείχθης στόμα, ἐν Πνεύματι λαλήσαν, τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ, καὶ γράμμασι διατυπώσαν, τὴν τῆς κρυφιομύστης Τριάδος, ὁμοδύναμον οὐ-

σίαν· καὶ τὸ τρισήλιον φῶς, καταλάμψας τ' ὑπερίγειον κόσμον, καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δόξα, Ἦχος δ'.

Ἐνθέοις πράξεσιν (ὄρα τὸ πρῶτον)

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Αμαρτωλῶν ταῖς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμῶν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἀγνῶν λαγόνωψου, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις Θεολογίας πηγῇ, καὶ Θεωρίας ὑψηλῆς ἐνδιαίτημα· τὸν ἄνω βυθὸν γὰρ Πάτερ, μετ' εὐσεβοῦς λογισμοῦ, ἐρευνήσας πᾶσι διετράνωσας, τρισὶν ἐν Ἡλίοις, μίαν φωτὰς εἶναι σύγκρασιν, ἐνίζομένην, τῷ ταυτῷ τῆς Θεότητος, τρισσομένην δὲ, ταῖς σεπταῖς ὑποστάσεσι· βίου μὲν καθαρότητι, λαμπρότητι λόγων δὲ σέβειν διδάσκων Τριάδα, τὴν παναγίαν Θεόπνευστε· παρ' ἧς ἐκπεμφθῆναι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Αἴγλη Θεολογίας τῆς σῆς, τὴν τῶν αἰρέσεων σκοτόμαιναν ἔλυσας· πηγὴν γὰρ ἀπαυγασμάτων, Θεοσεβεῖ λογισμῷ, Θεολόγε φθάσας καὶ Θεόφρονι, αὐγαῖς ταῖς ἐκεῖθεν, ἐκδιδομέναις ὠμίλησας· διαφανές γὰρ, τὸν σὸν νοῦν ὡσπερ ἔσοπτρον, ἐργασάμενος, τὸ τρισσὸν τῆς Θεότητος, Πάτερ φῶς καὶ ἀμέριστον, ἐδέξω λαμπρότατα, καὶ τὴν ἀκτίνα πλουσιῶς, τὴν ἐνιαίαν ἐχώρησας· ἦν νῦν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν.

Χαίροις ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἰεὶ πλήρης τῶν ὑδάτων τῆς χάριτος, ὁ πᾶσαν εὐφραίνων πόλιν, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, τοῖς ἐνθέοις λόγοις καὶ διδάγμασι· τρυφῆς ὁ χειμάρρους, τὸ ἀνεξάντλητον πέλαγος· ὁ τῶν δογμάτων, ἀκριβῆς φύλαξ ἔννομος· ὁ θερμότατος, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος· ὄργανον τὸ τοῦ Πνεύματος· ὁ νοῦς ὁ ἐγρήγορος· εὐχχος γλώσσα τὸ βάθος, τὸ τῶν Γραφῶν ἐρμηνεύουσα. Χριστὸν νῦν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς καρδίας τῶν πιστῶν, γεπνονῶν τῇ γλώττη σου Γρηγόριε, εὐσεβείας ἐν αὐταῖς, αἰετὰ λείεις ἐβλάστησας καρπούς τῷ Θεῷ, τὰς ἀκανθώδεις αἰρέσεις πρόρριζον ἐκτεμῶν, καὶ κοσμῶν τοὺς λογισμοὺς καθαρῶτητι. Διὸ δεχόμενος ἡμῶν τὰ ἐγκώμια, ἢ θεῖα λύρα, ὁ γρηγο-

ρος ὀφθαλμὸς, τῶν ποιμένων ὁ ποιμὴν, ὁ τῶν λύκων ἀγρευτὴς, πρέσβευε ἐκτενῶς, Θεολόγε τῷ Λόγῳ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Πάντων ἢ ἀντίληψις Δέσποινα, κλονουμένῳ μοι Παρθένε, ἐκ τοῦ σκότους τῶν δεινῶν, ταῖς τοῦ βίου τρικυμίαις, ποντουμένῳ τε αἰεὶ, ρανίδα, τοῦ ἐλέους σου κατάπεμψον, καὶ χεῖρα, βοηθείας σου παράσχου μοι· καὶ τῆς μερίδος ἀξίωσον, τῶν ἐκλεκτῶν, καὶ δικαίων με, ὡς ἄβυστον, τετοκυῖα τοῦ ἐλέους Ἄγνη.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Ο ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς Θεολογίας σου, ταῖς τῶν ῥητόρων ἐνίκησε σάλπιγγας· ὡς γὰρ τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος ἐκζητήσαντι, καὶ τὰ κάλλη τοῦ φθέγματος προσετέθη σοι. Ἄλλα πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόριε, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Θείας Πίστεως.

Θεῖαν ἔλλαμψεν, κεκληρωμένος, βίον αὐλον ἐξησκημένος, ὁμωνύμῳ ἱερατεῖα διέπρεψας· ὑπερφυῶς γὰρ τρανώσας τὰ δόγματα, ὀρθοδοξία τὴν πίστιν ἐστήριξας, Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου· ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμνήσκην, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Γρηγορήσας τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας Χριστοῦ, τῆς Τριάδος τὸ κράτος ἐθεολόγησας· τὴν Ἀρείου δυσσεβῆ καὶ παράνομον, κακοδοξίαν καθεκῶν, ὡς εὐσεβείας ἀρστέυς, καὶ πρόμαχος Ἱεράρχα, ἐφώτισας τοὺς ἐν σκότει, τῆς ἀγνωσίας καθευδοντας.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ πολυώδυνα, καὶ σαρκός μου ταῖς νόσους ἐν τάχει ἴασαι, ταῖς τῆ νοσὸς με ἐκτροπὰς στήσον· Πανάμωμε· καὶ ἐν γαλήνῃ λογισμῶν, εὐχαῖς προσφέρειν κα-

θαράς, τῷ Βασιλεῖ τῶν ἀπάντων, ἀξίωσον Θεοτόκε, καὶ ἐξαιτεῖσθαι πταισμάτων ἄφεσιν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄.

Τὴν Σορίαν καὶ Λόγον.

Στηλιτεύων τὴν πλάνην τῶν δυσσεβῶν, ταῖς Γραφᾶς διανοίγων θεοπρεπῶς, ἐξέπεμψας δόγματα, ὑπὲρ μέλι ἠδύνοντα, τῶν πιστῶν ταῖς καρδίας, σαφῶς ἀξιάγαγε, τῇ Τριάδι λατρεῦειν, ἐν Μοναδί Θεότητος· ὅθεν τοῦ Σωτῆρος, τὴν μορφήν ἐν εἰκόνι, προέστησας ἀσπάζεσθαι, σχετικῶς τὸ ἀνθρώπινον. Θεολόγε Γρηγόριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη θεοπρεπῶς, τὴν Μητέρα τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε, τοῦ τῶν ὄλων δεσπόζοντος, Ἰησοῦ τοῦ Παντάνακτος· χαῖρε μόνη Κυρία, τοῦ κόσμου πανάχραντε· χαῖρε τὸ δοχεῖον, τῆς Ἁγίας Τριάδος, Πατρός Υἱοῦ τε καὶ Πνεύματος, τὸ λαμπρὸν καὶ ἀκήρατον, Μαριάμ· Λειπάρθενε, Θεοτόκε πανύμνητε· χαῖρε πάνσεμνε Νύμφη ἡλιοστόλιστε· χαῖρε πάντων χαρὰ τῶν ὑμνούντων σε.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Τὰ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Εὐαγγέλιον. Ὁ Ν΄.

Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἱεραρχοῦ.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β΄.

Οσὶ τρισμάκαρ, Ἀγιώτατε Πάτερ, ὁ Πατριμὴν ὁ καλὸς, καὶ τοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστοῦ Μαθητῆς, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων· αὐτὸς καὶ νῦν πανεύφημε, Θεολόγε Γρηγόριε, αἴτησαι πρεσβείαις σου, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου· καὶ τοῦ Ἁγίου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τὸν θεορήμονα Γρηγόριον τὸν αἰοίδιμον ἄδω (*).

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Χριστὸς γεννᾶται.

Τὸν Θεολόγον τὸν δευτέρου, τὸν στύλον τοῦ φωτὸς τὸν οὐράνιον, σορίας Θεοῦ τὴν σάλπιγγα, δεῦτε τῶν τούτου λόγων οἱ ἐρα-

(*) Ἡ λέξις θεορήμονα δι' ἐνός Ρ, οὐκ ἔστιν ἀμάρτημα ὀρθογραφικόν, ἀλλ' οὕτως ἀπαιτεῖ τοῦ Στίχου τὸ μέτρον.

σταί, πόθῳ συνελθόντες, εὐφημήσωμεν αὐτὸν ὡς Θεοκῆρυκα.

Ο Λόγος Πάτερ ὁ ἀναρχος, ὁ πάντων ὡς Θεὸς προμηθούμενος, προνοητικῆ δυνάμει σε, μάκαρ τῆ Ἐκκλησίᾳ, οἷα Μητρί, λόγῳ καὶ σοφίᾳ, χαριτώσας σου τὸν νοῦν, δῶρον χαρίζεται.

Ν ἔν ἡγεμόνα ποιούμενος, παθῶν τῶν τῆς σαρκὸς κατεκράτησας· καὶ χωρητικὸς γενόμενος, θείων ἀπαυγασμάτων, ἓνα Θεὸν, ἐν τρισὶ προσώποις, κατεφώτισας ἡμᾶς, σέβειν Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Θ εἰ σοφία Πανάμωμε, τὸν οἶκον ἑαυτῆς ὠκοδόμησεν, ἐν τῇ σῆ γαστρὶ σκηνώσασα, τῇ κεχαριτωμένῃ· καὶ ὑπὲρ νῦν, τέτῳ ἐνώθεισα, καθ' ὑπόστασιν Ἄγνη, ὡφθη ὡς ἄνθρωπος.

Ἔτερος Κανὼν, ποιηθεὶς παρὰ τῆ Ἁγίας Κοσμά.

ᾠδὴ α'. Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ Εἰρμός.

Ε πανον ὁ θεόπτης, Μωϋσῆς τοῦ Ἰσραὴλ
 ▪ προανακρούεται· ἄρχει Μαριάμ δὲ σοφῶν γυναικῶν· ᾠδὴν ἐπινίκιον, τῷ λυτρωτῇ
 ▪ Θεῷ πάντες ἄσωμεν.

Ρ ῥυσιον ἀρχεγόνου, ἡμετέρων τε παθῶν αἷμα θεόρρυτον, ἴστασο προσπένδων, καὶ νῦν τῶν πιστῶν, Γρηγόριε πάνσοφε, Θεὸν διδούς ἡμῖν εὐδιαλλακτον.

Π λάκας θεοχαράκτης, ὑπὸ γνόφον Μωϋσῆς ποιεῖλεν εἰσδύμας ποτέ· σὺ δὲ ταῖς φρεσὶν ἐνστησάμενος, θεοδόχον τράπεζαν, ὀλοσχερῶς Θεοῦ ἀντεβόλησας.

Θεοτοκίον.

Θ ἔλων δι' εὐσπλαγγνίαν, ἐκ θανάτου καὶ φθορᾶς ἀνακαλέσασθαι, φύσιν τῶν βροτῶν ὁ Ὑπέρθεος, Παρθένε πανάμωμε, τὴν καρδαν νηδύν σου κατώκησεν.

Καταβασία.

Χ ἔρσον ἀβυσσοτόκον πέδον Ἥλιος, ἐπέπολευσε ποτέ· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶ πεζοποντοποροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι· ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ᾠδὴ γ'. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ε ἰχων τῆς σοφίας, τὴν πηγὴν ἀεννάως βλυστάνουσας, τῶν θεοσόφων διδαγμάτων, τὴν Χριστῆ Ἐκκλησίαν, Παμμάκαρ ἐπλήρωσας, τῷ ἐπὶ πάντων βοῶσαν Θεῷ· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Ο τῆς εὐσεβείας, μεγαλόφωνος κήρυξ καὶ εὐσημος, θεολογίας θεολόγος, θησαυρὸν θεωρίας, ἀφθόνως προβάλλεται, καὶ διανέμει πλουσίως ἡμῖν, πλοῦτον ἀναφαίρετον.

Ρ ἦτωρ ὁ πυρίπνου, ἡ θεόφθογγος λύρα τῆς χάριτος, τῇ θεολόγῳ ἐπιπνοίᾳ, καὶ φθογγῇ θεοπνεύστῳ, ἠχήσας λαμπρότατα, τρισυποστάτου οὐσίας ἡμῖν, μέλος ἐμελωδῆσεν.

Θεοτοκίον.

Η θεογεννήτωρ, ἡ βασίλισσα πάσης τῆς κτίσεως, τὸν βασιλέα τῶν ἀπάντων, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, Χριστὸν, ὃν ἡμῖν ἐγέννησας, εἰς σωτηρίαν τῶν ἐπὶ γῆς σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἔτερος Κανὼν. Ὁ Εἰρμός.

Η τὸν πρὸ συλλήψεως ἀγνὸν Σαμουὴλ, ἀδιστακτικῶς τῷ Θεῷ καθυποσχομένη, ἱερομήτωρ Ἄννα νῦν γηθομένη, ἄδει σὺν ἡμῖν· Ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Ο δι' ὀλισθήσεως προδήλου γαστρὸς, τῇ τεκούσῃ προφανεῖς Ὅσιε Πάτερ, ἐπωνυμίαν φέρων, τὴν ἐπαξίαν ὄρχαμε σοφῶν ἐνδιαδέτως, Χαίροις Πάτερ σοι κραυγάζομεν.

Ο πρὸ τῆ ἐλέσθαι πονηρὰ συζυγῆ, καὶ συνέριθον λαβὼν φάσμασι θείοις, θεοειδῆ ἀγνεῖαν, καὶ σωφροσύνην πρόμαχε πιστῶν, ἀγαλλιῶντες, χαίροις Πάτερ σοι κραυγάζομεν.

Θεοτοκίον.

Ε ἄσας τῆς προμήτορος ἀνώρθωσας, τὸ ἐλισθημα τὸ πρὶν ὑποδεξαμένη, τὸν τῆς κατερράγμενους ἐπανορθοῦντα, Λόγον τοῦ Πατρὸς, τῇ ἀηττήτῳ δυναστεία Μητροπάρθενε.

Καταβασία.

Τ ὁ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτίσῃ, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ε ξανοίξας τὸ στόμα λόγῳ Θεοῦ, ἐξηρεῦξω σοφίαν κήρυξ φωτὸς, καὶ φρόνημα ἐνθεον, τῇ οἰκουμένη κατέσπειρας· τῶν Πατέρων ὄντως, κυρώσας τὰ δόγματα, κατὰ Παῦλον ὡφθη, τῆς πίστεως πρόμαχος· ὅθεν καὶ Ἀγγέλων, συμπολίτης ὑπάρχεις, καὶ τούτων συνόμιλος, ἀνεδείχθης μακάριε. Θεολόγε Γρηγόριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζοῦσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο ἄταν ἔλθη τῆ κρῖναι πᾶσαν τὴν γῆν, ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης καὶ Ποιητής, προβάτοις με σύνταξον, δεξιῶς τὸν κατάκριτον· καὶ ἐξωτέρου σκότους, καὶ πάσης κολάσεως, τὸν σὸν ἀχρεῖον δοῦλον, ἐξάρπασον Ἀχραντε· ἵνα εὐχαρίστως, μεγαλύνῳ τὸν πλοῦτον, τῆς σῆς ἀγαθότητος, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ βοῶσαι

ρος ὀφθαλμός, τῶν ποιμένων ὁ ποιμὴν, ὁ τῶν λύκων ἀγρευτὴς, πρέσβευε ἐκτενῶς, Θεολόγε τῷ Λόγῳ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Πάντων ἡ ἀντίληψις Δέσποινα, κλονουμένῳ μοι Παρθένε, ἐκ τοῦ σκότους τῶν δεινῶν, ταῖς τοῦ βίου τρικυμίαις, ποντουμένῳ τε αἰεὶ, ῥανίδα, τοῦ ἐλέους σε κατάπεμψον, καὶ χεῖρα, βοηθείας σου παράσχου μοι· καὶ τῆς μερίδος ἀξίωσον, τῶν ἐκλεκτῶν, καὶ δικαίων με, ὡς ἄβυστον, τετοκυῖα τοῦ ἐλέους Ἄγνη.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Ο ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς Θεολογίας σου, ταῖς τῶν ῥητόρων ἐνίκησε σάλπιγγας· ὡς γὰρ τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος ἐκζητήσαντι, καὶ τὰ κάλλη τοῦ φθέγματος προσετέθη σοι. Ἄλλα πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόριε, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Θείας Πίστεως.

Θεῖαν ἔλλαμψιν, κεκληρωμένος, βίον αὐλὸν ἐξησκημένος, ὁμωνύμῳ ἱερατεῖα διέπρεψας· ὑπερφυῶς γὰρ τρανώσας τὰ δόγματα, ὀρθοδοξίαν τὴν πίστιν ἐστήριξας, Πάτερ Ὄσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου· ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκειν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Γρηγορήσας τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας Χριστοῦ, τῆς Τριάδος τὸ κράτος ἐθεολόγησας· τὴν Ἀρείου δυσσεβῆ καὶ παράνομον, κακοδοξίαν καθελὼν, ὡς εὐσεβείας ἀριστεύς, καὶ πρόμαχος Ἱεράρχα, ἐφώτισας τοὺς ἐν σκότει, τῆς ἀγνωσίας καθευδοντας.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ πολυῶδυνα, καὶ σαρκός μου ταῖς νόσους ἐν τάχει ἴασαι, ταῖς τῆ νοός με ἐκτροπὰς στήσον· Πανάμωμε· καὶ ἐν γαλήνῃ λογισμῶν, εὐχαῖς προσφέρειν κα-

θαράς, τῷ Βασιλεῖ τῶν ἀπάντων, ἀξίωσον Θεοτόκε, καὶ ἐξαιτεῖσθαι πταισμάτων ἄφεσιν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄.

Τὴν Σορίαν καὶ Λόγον.

Στηλιτεύων τὴν πλάνην τῶν δυσσεβῶν, ταῖς Γραφᾶς διανοίγων θεοπρεπῶς, ἐξέπεμψας δόγματα, ὑπὲρ μέλι ἠδύνοντα, τῶν πιστῶν ταῖς καρδίας, σαφῶς ἀξιάγασε, τῇ Τριάδι λατρεῖν, ἐν Μοναδί Θεότητος· ὅθεν τοῦ Σωτῆρος, τὴν μορφήν ἐν εἰκόνι, προέστησας ἀσπάζεσθαι, σχετικῶς τὸ ἀνθρώπινον. Θεολόγε Γρηγόριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη θεοπρεπῶς, τὴν Μητέρα τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε, τοῦ τῶν ὄλων δεσπόζοντος, Ἰησοῦ τοῦ Παντάνακτος· χαῖρε μόνη Κυρία, τοῦ κόσμου πανάχραντε· χαῖρε τὸ δοχεῖον, τῆς Ἁγίας Τριάδος, Πατρός Υἱοῦ τε καὶ Πνεύματος, τὸ λαμπρὸν καὶ ἀκήρατον, Μαριάμ Ἀειπάρθενε, Θεοτόκε πανύμνητε· χαῖρε πάνσεμνε Νύμφη ἠλιοστόλιστε· χαῖρε πάντων χαρὰ τῶν ὑμνούντων σε.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Τὰ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Εὐαγγέλιον. Ὁ Ν΄.

Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἱεραρχοῦ.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β΄.

Οσιε τρισμάκαρ, Ἀγιώτατε Πάτερ, ὁ Πατριμὴν ὁ καλὸς, καὶ τοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστοῦ Μαθητῆς, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων· αὐτὸς καὶ νῦν πανεύφημε, Θεολόγε Γρηγόριε, αἴτησαι πρεσβείαις σου, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οὐ Κανὼν τῆς Θεοτόκου· καὶ τοῦ Ἁγίου· οὐ ἡ ἀκροστιχίς·

Τὸν θεορήμονα Γρηγόριον τὸν αἰοίδιμον ἄδω (*).

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Χριστὸς γεννᾶται.

Τὸν Θεολόγον τὸν δευτέρου, τὸν στύλον τοῦ φωτός τὸν οὐράνιον, σορίας Θεοῦ τὴν σάλπιγγα, δεῦτε τῶν τούτου λόγων οἱ ἐρα-

(*) Ἡ λέξις θεορήμονα δι' ἐνός Ρ, οὐκ ἔστιν ἀμάρτημα ὀρθογραφικόν, ἀλλ' οὕτως ἀπαιτεῖ τοῦ Στίχου τὸ μέτρον.

σταί, πόθω συνελθόντες, εὐφημήσωμεν αὐτὸν ὡς Θεοκῆρυκα.

Ο Λόγος Πάτερ ὁ ἀναρχος, ὁ πάντων ὡς Θεὸς προμηθούμενος, προνοητικῆ δυνάμει σε, μάκαρ τῆ Ἐκκλησίᾳ, οἷα Μητρί, λόγῳ καὶ σοφίᾳ, χαριτώσας σου τὸν νοῦν, δῶρον χαρίζεται.

Ν ἔν ἡγεμόνα ποιούμενος, παθῶν τῶν τῆς σαρκὸς κατεκράτησας· καὶ χωρητικὸς γενόμενος, θείων ἀπαυγασμάτων, ἓνα Θεὸν, ἐν τρισὶ προσώποις, κατεφώτισας ἡμᾶς, σέβειν Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Θ εἰ σοφία Πανάμωμε, τὸν οἶκον ἑαυτῆς ὠκοδόμησεν, ἐν τῇ σῆ γαστρὶ σκηνώσασα, τῇ κεχαριτωμένῃ· καὶ ὑπὲρ νῦν, τέτρω ἐνωθεῖσα, καθ' ὑπόστασιν Ἀγνή, ὡφθη ὡς ἄνθρωπος.

Ἔτερος Κανὼν, ποιηθεὶς παρὰ τῆ Ἁγίας Κοσμά.

ᾠδὴ α'. Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε** παινον ὁ θεόπτης, Μωϋσῆς τοῦ Ἰσραὴλ
• προανακρούεται· ἄρχει Μαριάμ δὲ σοφῶν γυναικῶν· ᾠδὴν ἐπινίκιον, τῷ λυτρωτῇ
• Θεῷ πάντες ἄσωμεν.

Ρ ῥύσιον ἀρχεγόνου, ἡμετέρων τε παθῶν αἷμα θεορρύτον, ἴστασο προσπένδων, καὶ νῦν τῶν πιστῶν, Γρηγόριε πάνσοφε, Θεὸν διδούς ἡμῖν εὐδιαλλάκτον.

Π λάκας θεοχαράκτης, ὑπὸ γνόφον Μωϋσῆς εἶλεν εἰσδύμας ποτέ· σὺ δὲ ταῖς φρεσὶν ἐνστησάμενος, θεοδόχον τράπεζαν, ὀλοσχερῶς Θεοῦ ἀντεβολήσας.

Θεοτοκίον.

Θ ἔλων δι' εὐσπλαγγνίαν, ἐκ θανάτου καὶ φθορᾶς ἀνακαλέσασθαι, φύσιν τῶν βροτῶν ὁ Ὑπέρθεος, Παρθένε πανάμωμε, τὴν καρδαν νηδύν σου κατώκησεν.

Καταβασία.

• **Χ** ἔρσον ἀβυσσοτόκον πέδον Ἥλιος, ἐπέπολευσε ποτέ· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη,
• ἑκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶ πεζοποντοποροῦντι,
• καὶ θεαρέστως μέλποντι· ἄσωμεν τῷ Κυρῷ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ᾠδὴ γ'. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ε ἴχων τῆς σοφίας, τὴν πηγὴν ἀεννάως βλυσταίνουσας, τῶν θεοσόφων διδαγμάτων, τὴν Χριστὴ Ἐκκλησίαν, Παμμακάρι ἐπλήρωσας, τῷ ἐπὶ πάντων βοῶσαν Θεῷ· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Ο τῆς εὐσεβείας, μεγαλόφωνος κήρυξ καὶ εὐσημος, θεολογίας θεολόγος, θησαυρὸν θεωρίας, ἀφθόνως προβάλλεται, καὶ διανέμει πλουσίως ἡμῖν, πλοῦτον ἀναφαίρετον.

Ρ ἴτωρ ὁ πυρίπνουσ, ἡ θεόφθογγος λύρα τῆς χάριτος, τῇ θεολόγῳ ἐπιπνοίᾳ, καὶ φθογγῇ θεοπνεύστῳ, ἠχήσας λαμπρότατα, τρισυποστάτου οὐσίας ἡμῖν, μέλος ἐμελωδῆσεν.

Θεοτοκίον.

Η θεογεννήτωρ, ἡ βασίλισσα πάσης τῆς κτίσεως, τὸν βασιλέα τῶν ἀπάντων, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, Χριστὸν, ὃν ἡμῖν ἐγέννησας, εἰς σωτηρίαν τῶν ἐπὶ γῆς σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἔτερος Κανὼν. Ὁ Εἰρμός.

• **Η** τὸν πρὸ συλλήψεως ἀγνόν Σαμουὴλ, ἀδιστακτικῶς τῷ Θεῷ καθυποσχομένη,
• ἱερομήτωρ Ἄννα νῦν γηθομένη, ἄδει σὺν ἡμῖν· Ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Ο δι' ὀλισθήσεως προδῆλου γαστρὸς, τῇ τεκούσῃ προφανεῖς Ὅσιε Πάτερ, ἐπωνυμίαν φέρων, τὴν ἐπαξίαν ὄρχαμε σοφῶν ἐνδιαθέτως, χαίροις Πάτερ σοι κραυγάζομεν.

Ο πρὸ τῆ ἐλέσθαι πονηρὰ συζυγῆ, καὶ συνέριθον λαβὼν φάσμασι θείοις, θεοειδῆ ἀγνεῖαν, καὶ σωφροσύνην πρόμαχε πιστῶν, ἀγαλλιῶντες, χαίροις Πάτερ σοι κραυγάζομεν.

Θεοτοκίον.

Ε ἴσας τῆς προμήτορος ἀνώρθωσας, τὸ ὀλισθημα τὸ πρὶν ὑποδεξαμένη, τὸν τῆς κατερράγμενους ἐπανορθοῦντα, Λόγον τοῦ Πατρὸς, τῇ ἀηττήτῳ δυναστείᾳ Μητροπάρθενε.

Καταβασία.

• **Τ**ὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων,
• στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτήσω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ε ἄνοιξας τὸ στόμα λόγῳ Θεοῦ, ἐξηρεύξω σοφίαν κήρυξ φωτὸς, καὶ φρόνημα ἔνθεον, τῇ οἰκουμένη κατέσπειρας· τῶν Πατέρων ὠντως, κυρώσας τὰ δόγματα, κατὰ Παῦλον ὡφθης, τῆς πίστεως πρόμαχος· ὅθεν καὶ Ἀγγέλων, συμπολίτης ὑπάρχεις, καὶ τούτων συνόμιλος, ἀνεδείχθης μακάριε. Θεολόγε Γρηγόριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο ἴταν ἔλθῃ τῆ κρῖναι πᾶσαν τὴν γῆν, ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης καὶ Ποιητής, προβάτοις με σύνταξον, δεξιῶς τὸν κατάκριτον· καὶ ἐξωτέρου σκότους, καὶ πάσης κολάσεως, τὸν σὸν ἀχρεῖον δοῦλον, ἐξάρπασον Ἀχραντε· ἵνα εὐχαρίστως, μεγαλύνῳ τὸν πλοῦτον, τῆς σῆς ἀγαθότητος, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ βοῶσαι

γηθόμενος· Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δοθῆναι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δούλος σου.

Ωδὴ δ΄. Ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί.

Μύσης τῆς Τριάδος γεγονώς, τῇ ταύτης κατελάμπρυνας, τὴν οἰκουμένην ἐπεγνώσει σοφῆ, δογματῶν μαρμαρυγαῖς, ἐξαστράπτων Ὅσιε, τῆς σῆς ἀκρεθοῦς διδασκαλίας· ἦν μελετῶντες αἰεὶ, πάντες εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμέν σε.

Ορθρος εὐσεβείας φαεινός, ἀκτίνα τὴν τρισηλίον, εἰσδεδεγμένος ἐξανέτειλας, καὶ νύκτα τὴν ζοφεράν, δυσσεβῶν αἰρέσεων, αἴγλη τῶν σοφῶν σου διδαγμάτων, ἐδίωξας καὶ ψυχάς, Πατέρα τῶν πιστῶν κατεφαίδρυνας.

Νοῦν τὸν ὑπερούσιον πηγὴν, τοῦ Λόγου καὶ τοῦ Πνεύματος, ἐξ αἰδίου Θεολόγῳ βροντῇ, Παμμακάρι Θεολογῶν, εὐσεβῶς ἐδίδαξας, τοῦτο παρ' αὐτῆς μεμνημένος, τῆς ὄντως Θεαρχικῆς, καὶ τῆς ἀρχιφώτου Θεότητος.

Ανήλθες εἰς ὄρος ἀρετῶν, τῶν καίτω μεθιστάμενος, καὶ νεκρῶν ἔργων ἀφιστάμενος· καὶ πλάκας χειρὶ Θεοῦ, γεγραμμένας δόγματα, τῆς σῆς ἀκραιφνοῦς Θεολογίας, ἐδέξω, μυσταγωγέ, τῶν ὑπερκοσμίων Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Γνώμη πρὶν πεσόντα τὸν Ἀδάμ, ἀνέστησας Πανάμωμε, τὴν ἐνωπίατον τεκῆσα ζωὴν, ἐκ μήτρας παρθενικῆς, ἀγνισθείσης Πνεύματι, καὶ πρὸς ἀπαθῆ καὶ θειοτέραν, ἀκήρατάν τε τρυφήν, τοῦτον ἐπανήγαγες Δέσπαινα.

Ἔτερος Κανὼν. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺν τῷ θαυμασίῳ σταῖς Ἀββακούμ, ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς σου Γρηγόριε, καὶ τὸν ἐπ' ὧμων Χερσβίμ κατανοήσας, τῆς παγκοσμίου γέγονας, μνητῆς σωτηρίας, αἰεὶ κραυγάζων· Κύριε, δόξα τῇ δυνάμει σου.

Ταῖς πλησιφαεῖς καὶ πέλας Θεῶ, ταξιαρχίας ἐκμιμούμενος Πάναςαφε, τὰ ὑπὲρ ταύτας ταῖς φρεσὶ περιπλοεύων, πρὸς τὸν βυθὸν κατείληφας, τὴν ὑπέρτατον στάσιν, ἐντεῦθεν πλουτὸν φέρων, ἀνθρώποις ἀναφαίρετον.

Οτὸν οὐ ληπτὸν εἰσδύνας γνώφον, καὶ ὡς ἐκ πέτρας ἐπαθρήσας ὀπίσθια, συγκεκραμένην ὑλικῇ αὔλον φύσιν, καὶ ἀσυγχύτου μίξεως, χρηματίσας σημάτων, Χριστοῦ Θεοράπαν, τοῦτον τοῖς δούλαις φέροις ἕλεων.

Θεοτοκίον.

Ορθος ἀνεδείχθης σὺ νοητὸν ὄθεν ἐτμήθη ἀπορρήτως ὁ ἐντμος Λίθος, λεπτύνων ζοφεράς πλάνης εἰκόνα, καὶ φωτισμῷ τῆς χάρι-

τος, καταυγάζων τοὺς πίστει, ἀναβοῶντας· Κύριε, δόξα τῇ δυνάμει σου. Καταβασία.

• **Ε**κάλυψεν ἕρανθς, ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ· τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθῶν, τῆ ἀγιάσματος σου, τῆς ἀφθόρου Μητρὸς, ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης σου, ὡφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφορούμενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα, τῆς σῆς ἀνέσεως.

Ωδὴ ε΄. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Ρημάτων ὁ φθόγγος, ὁ θείος τῶν σῶν, καὶ δογματῶν ἡ χάρις ἡ ἐνθεος, ὡς τάχος ἀστραπῆς, πᾶσαν ἐπέδραμε τὴν γῆν, Τριάδα ἐν Μονάδι, Μονάδα ἐν Τριάδι, προσκυνεῖν Θεολόγε, Θεολογῶν καὶ ἐκδιδάσκων ἡμᾶς.

Ηράσθης τῆς ὄντως σοφίας Θεοῦ, καὶ τῶν λόγων τὸ κάλλος ἠγάπησας, καὶ πάντων προτετίμηκας, τερπνῶν τῶν ἐπὶ γῆς· διό σε τῷ στεφάνῳ, Παμμακάρι τῶν χαρίτων, εὐπρεπῶς ἐκόσμησε, καὶ Θεολόγον ἀπειργάσατο.

Γνωστῶς σὺ τὸν ὄντα, ὡς πάλαι Μωσῆς, καθορᾶν Θεορρήμον ἐπόθησας· καὶ τούτου τὰ ὀπίσθια, τῇ πέτρᾳ σκεπασθεῖς, ἰδεῖν κατηξιώθης, καὶ πέλαγος τῆς θείας, ἐμυθήης αὐσίας, ἀκαταλήπτως φανερούμεναν.

Θεοτοκίον.

Οπάλαι τὴν Εὐάν, μητέρα τὴν σὴν, διαπλάσας ἐκ σοῦ σεσωμάτωται, ἐκείνης τὸ κατάκριμα, καὶ τὴν παρακοὴν, προδήλως Θεραπεύων, καὶ λύων ὡς οἰκτιρμῶν, καὶ Δεσπότης τῶν ὄλων, Θεογενεῖτον Μητροπάρθενε.

Ἔτερος Κανὼν. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**νήρακα πυρὸς τῶν Ἡσαίου, Σεραφίμ • **Δ**ίγει χειλέων ποτε, τῇ λαβίδι ἀφελόμενον καὶ περιθῆν· ὁ δὲ, καθηράμενος, Δικαιοσύνην μάθετε, πᾶσιν ἐκήρυττε.

Ολῶ τῷ πυρὶ τῆς Θεοπτείας, παμμακάριστε Γρηγόριε, προσεπύσας καθαρότητι νοῦ καὶ ψυχῆς, ἀπλήστως αὐτοχειρὶ, τὸ τριλαμπές ἐξήντησας φῶς ἰσοθέατον.

Ταῖς μαρμαρυγαῖς περιπαρεῖς, τοῦ Τρισηλίτου ἀμαρύγματος, ἐκ τῆς αἴγλης πυρωθεῖς δέ, καὶ θείαις βολαῖς τὸν νοῦν ἐλλαμπόμενος, ἀντανακλώσας ἀκτίνας, πᾶσιν ἐξέλαμψας.

Θεοτοκίον.

Φῶς τὸ ἐκ φωτὸς τὸν τοῦ Πατρὸς, μονογενῆ Λόγον τὸν ἀναρχον, δεξαμένη Μητροπάρθενε, πύλη φωτὸς, σαφῶς ἐχρημάτισας, δικαιοσύνης Ἡλιον, πᾶσι ἀστράψασα.

Καταβασία.

• **Ω**ς εἶδεν Ἡσαίας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ • **Ω** ἐπληρωμένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δα-

» ρυφορούμενον, ὡς τάλαις! ἐβόα, ἐγὼ· πρὸ γὰρ
» εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου,
» καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

ᾠδὴ ε΄. Σπλαγγχνων Ἰωνᾶν.

Ρεῖθροις τῶν σοφῶν, δογματῶν σε Πάνσοφε,
Ἀρείου τὸν νοῦν τὸν θολερώτατον, κατε-
ξήρανας, ἐν γαλήνῃ φυλάττων τὴν ποιμνὴν σου,
ἀπερίκλυτον καθάπερ λογικὴν κιβωτόν· ἤπερ,
εὐσεβείας σπέρματα, ἐναπέθου τὸ κάλλος τῶν
λόγων σου.

Ἰνα τῆς σεπτῆς, Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν, πλε-
τήσης τὸν νοῦν, Πάτερ ἐστίλωσας, ἀκηλί-
δωτον, ὡς καινὸν καὶ νεόσμηκτον ἔσοπτρον, δι
ἀσκησεως ἀρίστης ἐργασάμενος· ἐνθεν, καὶ Θεοει-
δέστατος, ἀνεδείχθης ταῖς θείαις ἐμφάσεσιν.

Ολος συγκραθεὶς, τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος,
ἐγένεθ φωστήρ, Πάτερ ὀλόφωτος, τῇ λαμ-
πρότητι, τῶν σῶν λόγων φωτίζων τὰ πέρατα,
καὶ τῇ τῆς Θεολογίας καθαρότητι, τέρπων
τὴν τερπνὴν ὁμήγυριν, τῶν πιστῶν Θεολόγε
Γρηγόριε.

Νεὸς Σαμουὴλ, Θεόσδοτος πέφηνας, δοθεὶς
τῷ Θεῷ καὶ πρὸ συλλήψεως, Παμμακά-
ριστε, σωφροσύνη ἀγνεῖα κοσμούμενος, καὶ τῇ
τῆς ἱερωσύνης παναγία ζολῇ, Πάτερ, καθωραϊ-
ζόμενος, μεσιτεύων τῷ Πλάστῃ καὶ πλάσματι.
Θεοτοκίον.

Τόμος καθαρὸς, τὸν Λόγον δεχόμενος, γρα-
φόμενον νῦν, τὸν ἀπερίγραφτον, τῇ Θεό-
τητι, ἐγνωρίσθης Προφήταις καὶ πρότερον, Μη-
τροπάρθενε Μαρία Θεονύμφευτε· σὺ γὰρ, τὸν
ἀπεριόριστον, ἐν γαστρὶ σου ἀφράστως ἐχώ-
ρησας.

Ἔτερος Κανὼν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** διαπόντιον, ὑπομείνας συμφορὰν, φυγῇ
» κλυδωνος, κλήρου φορᾶ, καὶ λαγῶσι
» συσχεθεὶς, ἀλίθ θηρὸς, ἐ διεφθάρη, ἀλλ' ἐβόα,
» Ἰωνᾶς· Πρὸς σέ ἡ ζωὴ μου ἀναβήτη Χριστέ.

Ο ὑποβρύχιος, ταῖς φρεσὶν οὐ γεγονώς, κευ-
θμῶνας, θείου ἐρευνησας βυθοῦ, ἐκ δὲ
τούτων, μαργαρίτην ἀρυσάμενος, σὺ τῷ Δεσπό-
τῃ, καὶ σιγὴν ὡς περ λόγον Γρηγόριε τέθεικας
πανάριστε.

Ο δι' ἐντεύξεως, καθαρᾶς ἀγριουμένην κα-
τευνασας ἄλλα, καὶ τῶν ξένων ἀποπτύ-
σας λόγον ἄλμην, σὺ τῷ Δεσπότῃ, ὡς οὐράνιος
σταγῶν, λαὸν πιστὸν ἤρμωσας Γρηγόριε (*).

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει, ἤρθευσας Γρηγόριε·
καταλληλότερον μὲν πρὸς τὸ, σταγῶν, ἀκαταλληλον δὲ
ἴσως πρὸς τὸ, Δεσπότῃ.

Θεοτοκίον.

Απερινόητον ἀνθρωπίνους λογισμοῖς, τὸ μυ-
στήριον Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ἀρρήτου καὶ φρι-
κτῆς λοχείας τῆς σῆς· σὺ γὰρ Παρθένε τὸν τῶν
ὄλων Ποιητὴν, τεκοῦσα Παρθένος διετέλεσας.

Καταβασία.

» **Ε**βόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλ-
» μοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη· Ἐκ
» Θεοῦ Χριστέ, σὺ Θεός μου.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Θεολόγω γλώττησου, τὰς συμπλοκάς τῶν
ῥητόρων, διαλύσας ἐνδοξε, ὀρθοδοξίας χι-
τῶνα, ἀνωθεν ἐξυφανθέντα τὴν Ἐκκλησίαν, ἐ-
στόλισας· ὃν καὶ φοροῦσα, σὺν ἡμῖν κράζει,
τοῖς σοῖς τέκνοις· Χαίροις Πάτερ, Θεολογίας ὁ
νοῦς ὁ ἀκρότατος.

Ὁ Οἶκος.

Εκ τῆς Θεολογικῆς, καὶ ὑψηλῆς σοφίας σου,
ἐμπλησόν μου τὸν νοῦν, τὸν πτωχὸν καὶ
ταλαίπωρον, ὅπως ἀνυμνήσω τὸν βίον σου Πά-
τερ· οὐ γὰρ ἰσχύσω λόγον προσάξαι σοι, εἰμὴ
σὺ παράσχῃς μοι λόγον καὶ γνώσῃν, ἰσχύν καὶ
σύνεσιν· ὅπως ἐκ τῶν σῶν τὰ σὰ προσφέρω
σοι, καὶ ἐκ τῆς πλούτης τῶν ἀρετῶν σε, ἐκεῖθεν
ἔχω ἀφορμὰς, καὶ στεφανώσω τὴν σεπτὴν καὶ
ἀγίαν κορυφήν σε, σὺν τοῖς πιστοῖς ἀνακραζῶν·
Χαίροις Πάτερ, Θεολογίας ὁ νῦς ὁ ἀκρότατος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀ-
γίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Ἀρχιεπισκόπου
Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Θεολόγου.

Στίχοι.

Θεοῦ γινώσκειν ὀρθοδόξως οὐσίαν,
Χριστιανοῖς λεγάτον (*) ἐκ Γρηγορίου.

Εἰκάδι Γρηγόριος Θεορήμων ἐκθᾶνε πέμπτη.
Ο μέγας Γρηγόριος, ὁ Θεολόγος, ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βα-
σιλείας Θυάλευτος· ὃ πατὴρ μὲν ἐπίγειος, δευτέρα
τῶν Καππαδοκῶν· οὐράνιος δὲ, ἡ ἄνω Ἱερουσαλήμ. Πα-
τέρες δὲ αὐτῷ εὐπατρίδαι τε καὶ δίκαιοι, Γρηγόριος καὶ
Νίνονα, οἱ τὰ εἰδῶλα πρότερον δι' ἀγνοίαν εἰσέβουτο. Γεν-
νήσαντες δὲ τὸν μέγαν Γρηγόριον, ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύ-
ματος δι' ὕδατος καὶ πνεύματος ἀνεγεννήθησαν, καὶ γνή-
σιος μύσης, καὶ Ἀρχιερεὺς Ναζιανζοῦ, ὁ Πατὴρ τοῦ Ἁγίου
καθίσταται. Ἀναχθεὶς δὲ εἰς μέτρον ἡλικίας, καὶ πᾶσαν
τὴν ἐγκύκλιον παιδεύσειν, ὡς ἄλλος οὐδεὶς μετελθὼν, ἐξη-
γητῆς καὶ διδάσκαλος τοῦ κατ' αὐτῶν γεγέννηται βίου. Ἐν
οἷς τὸν μέγαν Βασίλειον, καὶ Γρηγόριον τὸν πατέρα, καὶ

(*) Λέξις Λατινικὴ ἐκ τοῦ Legatum, ὅπερ σημαίνει
κληρονομίαν ἐνδιάθηκον ἀπὸ πατρὸς εἰς τέκνα. Γραπτίον
δὲ τὴν λέξιν ὀρθότερον Ληγάτον· καθότι τὸ Λατινικόν
Ἐνεαῦθα ἐστὶ μακρὸν, ἰσοδυναμοῦν τῷ παρ' Ἑλλήσιν· Η.

τὸν ἀδελφὸν Καισάριον, καὶ Γοργονίαν τὴν ἀδελφὴν, λό-
γοις ἐπιταφίοις τιμᾶ. Ὅθεν οἱ περὶ αὐτοῦ τι συγγράφαν-
τες οὐκ ἄλλοθεν, ἀλλ' ἐκ τῶν αὐτοῦ λόγων, ἔλαβον ὧν εἴ-
πον τὰς ἀφορμὰς.

Τοσοῦτον οὖν μόνον εἰπεῖν ἀναγκαῖον, ὅτι εἰ ἴδει γενέ-
σθαι ἐν ἀνθρώποις εἰκόνα τινα καὶ στήλην, κατὰ μέρος
ἐκ πασῶν συγχειμένην τῶν ἀρετῶν, τοῦτο ἦν ὁ μέγας Γρη-
γόριος. Βίου γὰρ λαμπρότητι τοὺς κατὰ πράξιν εὐδοκί-
μους ὑπερβαλὼν, ἐπὶ τοσοῦτον θεωρίας προήχθη, ὡς πάντα
ἠττάσθαι τῆς σοφίας αὐτοῦ, τῆς ἐν τε λόγοις, ἐν τε δόγ-
μασιν· ἔθεν καὶ τὴν Θεολόγος προσηγορίαν ἐκτήσατο.
Προίστη δὲ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔτη
δώδεκα μέχρι τῆς δευτέρας Συνόδου.

Ἦν δὲ, κατὰ τὸν τύπον τοῦ σώματος, τὴν ἡλικίαν μί-
τριος· ὑπόχρος βραχὺ μετὰ τοῦ χαριέντος· σιμός· ἔχων
ἐπ' εὐθείας τὰς ὀφρῦς· ἡμερον βλέπων καὶ προσηνίς· Ἰά-
τερον τῶν ὀφθαλμῶν, ὅς ἦν δεξιός, ἔχων στυγνότερον, ὄν
καὶ οὐλήν κατὰ τὸν κανθὸν συνήγει· τὸν πώγωνά οὐ βαθύς,
δασύς δὲ ἰκανῶς· φαλακρός, λευκὸς ταῖς θριξί, τὰ ἄκρα
τῆς γενειάδος ὡς περικεκαπνισμῖνα ὑποφαίνων.

Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ
Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας,
ἐν ταῖς Δομνίνου ἐμβόλοις, καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν Με-
γάλων Ἀποστόλων· ἔνθα τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον Κων-
σταντίνος ὁ Πορφυρογέννητος, φιλόχριστος, καὶ πανευσεβὴς
Βασιλεὺς ἑμῶν, κομίσας ἐκ Ναζιναζοῦ τῆς Καππαδοκῶν
χώρας, κατέθηκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆ Ὁσίῃ Πατρὸς ἡμῶν
Πουπλίου.

Στίχ. Ζωὴν ἔνυλον Πούπλιος καταστρέφει,

Καὶ τὴν αὐτὸν καὶ νοσητὴν λαμβάνει.

Ὅστος ἐκ βουλευτικῆς συμμορίας ὄρμητο, πόλεως Ζεύγμα-
τος, κειμένης παρὰ τῷ Εὐφράτῃ ποταμῷ· εἰς ὑψηλὸν
δὲ ὄρος ἀνελθὼν οὐ πλείω τριάκοντα σταδίων ἀφεςηκός τῆς
προειρημένης πόλεως, μικρὸν σπήλαιον ὠκοδόμησε. Πάντα
δὲ ὅσα πατρόθεν ἐδέξατο, πένησι διένειμεν, ἐν πάσῃ ἀρετῇ
καὶ ἀσκήσει βιοτεύων. Τῆς φήμης οὖν πανταχοῦ διαβου-
μένης, παρεγένοντο πολλοὶ πρὸς αὐτὸν, τῶν ἀγῶνων κοι-
νωνήσοντες αὐτῷ τῶν ἀσκητικῶν· οἷς καὶ κελία μικρὰ
οἰκοδομήσαι κελεύσας, συγχῶς αὐτοὺς ἐπισκίπτειτο, μή τι
πέρα τῆς χρείας ἐν τοῖς αὐτῶν κελίοις ἐναπόκειται. Ἄλλα
γὰρ καὶ αὐτὸν τὸν ἄρτον ζυγοῖς ἐστάθμιζε, καὶ εἰ περιτ-
τὸν τοῦτον ἐν τινι εὐρε, γαστρίμαργόν τε ἀπεκάλει, καὶ εἰς
κόρον φιλόσαρκον. Εἰ δὲ καὶ πιτύρων τὸ ἄλευρον ἐθείασατο
ἀποκεκριμένον, σοβαρικτικῆς τροφῆς ἀπολαύειν ἔλεγε τὸν
μετέχοντα. Καὶ νύκτωρ ἐξάπινα κατὰ τὴν ἰκαστοῦ θύραν
ἀφικνούμενος, εἰ μὲν εὐρε προσευχομένους, σιγῇ πάλιν ὑ-
πεχώρει· εἰ δὲ τις ὑπνοῦντος ἤσθετο, τῇ χειρὶ τὴν θύραν
πατάσων, πολλὰ τὸν ὑπνοῦντα τῇ γλώσῃ ἐβαλλεν. Ὅς τε
ἐκ τῆς τούτου συχνοτέρας ἐπισκέψεως, πολλοί, εἰκόνας τι-
νές, τὴν αὐτοῦ ὄλην ἐναπομαζάμενοι ἀρετῆν, γεγόνασιν,
ὧν εἰσὶ Θεότακτος, καὶ Ἀφθόνιος· οἱ καὶ τὴν προστασίαν
καὶ ἐπιμέλειαν τῶν ἀδελφῶν, μετὰ τὴν αὐτοῦ ἀναδείξάμε-
νοι ἦσαν τελευταῖον. Οὕτω καλῶς ἀγωνισάμενος, τὴν ψυχὴν
τῷ Θεῷ ἐν εἰρήνῃ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Μάρη.

Στίχ. Πάσης ἀποστάσις ἀγάπης κόσμου Μάρης,

Εἰς θεῖον ὕψος ἦκε θείας ἀγάπης.

Ὅστος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατῆρ ἡμῶν Μάρης, υἱὸς ὧν καὶ
εὐειδῆς, καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ὧν, καλόφρωνος ἦν· καὶ
πανηγύρις Ἁγίων ἐπιτελῶν, καὶ ψάλτης τέλειος ὑπάρχων

ἡγάπα μὲν αἰεὶ τὸν Θεόν, καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ἀτρώτως
διεφύλαττε, καὶ τὸ σῶμα καθαρὸν καὶ ἀκίβδηλον διετήρει,
καὶ τὴν ψυχὴν ἄσπιλον καὶ ἄμωμον εἶχεν, ἐν μίσῳ πολ-
λῶν παγίδων πορευόμενος, καὶ τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ συνανα-
στρεφόμενος, ὡς προείφημεν. Ὅτε δὲ ἠθέλησεν ἀποτάξασθαι,
ἀπελθὼν ἐν Ὀμήρου κώμῃ, καὶ μικρὸν οἰκίδιον ἐκεῖσε οἰ-
κοδομήσας, καθείρξεν ἑαυτὸν, τριάκοντα καὶ ἑπτὰ χρόνους
τελέσας. Καὶ περ πολλὴν νοτίδα ἐκ τοῦ παρακειμένου ὄρους
δεχόμενος, καὶ βλάβην πολλὴν ἐξ αὐτῆς ἐπισπώμενος, ἀλ-
λ' οὐκ ἠθέληεν ἀμείψασθαι τὸν τοιοῦτον οἰκίσκον· ἀλλ' ἐκεῖσε
διέμεινεν, ἕως οὗ τὸν δρόμον διήνυσεν.

Οὗτος τὴν ἀπλότητα ἡγάπα, καὶ τὰ ποικίλα ἦθη παν-
τάπασιν ἐβδελύττετο· τὴν πενίαν δὲ ὑπὲρ τὴν ἄγαν εὐπο-
ρίαν ἡγάπησεν. Ἐννενήκοντα δὲ ἔτη βεβιωκώς, τοῖς ἐξ
αἰγίων τριχῶν κατεσκευασμένοις ἱματίοις ἐχρήτο. Ἄρτος
δὲ καὶ ἄλας ὀλίγον τῆς τροφῆς αὐτοῦ τὴν χρεῖαν ἐπλήρου.
Πεθῆτας δὲ διὰ χρόνου μακροῦ τὴν πνευματικὴν θυσίαν
προσφερομένην ἰδεῖν, ταῖς τῶν Διακόνων χερσίν, ἀντὶ θυ-
σιαστηρίου, χρησάμενος ὁ Ἱερεὺς, τὴν μυστικὴν θυσίαν
καὶ σωτήριον προσήνεγκεν ἐνώπιον αὐτοῦ. Ὁ δὲ, πάσης
ἡδονῆς πλήρης γενόμενος, καὶ αὐτὸν τὸν οὐρανὸν ὄραν
ὑπελάμβανεν. Οὕτω καλῶς βιώσας, καὶ εἰς οὐρανοὺς ἀνα-
παύσας, χορεύει σὺν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις ἐν ταῖς τῶν πρωτο-
τόκων σκηναῖς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μεδύλη, σὺν τῇ συνο-
δίᾳ αὐτῆς, πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Σεπτὴ Μεδούλη, τοῦ Θεοῦ Λόγου δούλη,

Δούλοισ Θεοῦ σύναθλος εἰς πῦρ ὠράθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Δημητρίου τοῦ σκευοφύλακος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσῖος Ἀπολλῶς ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στίχ. Χριστὸν βιώσας μέχρι καὶ τέλους βίον,
Θραύει πονηρῆ πᾶν Ἀπολλῶς τὸ θράσος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥηθὴ ζ'. Οἱ Παῖδες εὐσεβεία.

Ὅλος ἐπιθυμία γλυκασμός τε, προφανῶς ὁ
λόγος σου· ὅλος Γρηγόριε μεστός, εὐ-
φροσύνης καὶ φαιδρότητας, θυμηδίας ἐμπι-
πλῶν, τοὺς πίστει ψάλλοντας· Ὁ τῶν Πατέ-
ρων Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Νοὶ πεφωτισμένῳ τὴν πηγὴν, τῶν φωτισμά-
των ἔφθασας· καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἀστρα-
παῖς πυρπολούμενος κατέφλεξας, Εὐνομίου
γλωσσαλγίαν, τῇ Τριάδι βῶων· Ὁ τῶν Πα-
τέρων Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ἀνοιξας καταρράκτας τῆς ἀβύσσου, τῶν
σοφῶν δογμάτων σου, ἀναστομώσας τε
πηγὰς τῆς σοφίας σου, κατέκλυσας τοὺς τῆς
πλάνης ἀρχηγούς, καταστραπτόμενος, τῷ ἐ-
νικαίῳ φωτὶ καὶ τρισηλίῳ.

Θεοτοκίον.

Ὅμβρος ὡς ἐπὶ πόκον καταβῆς, ἐν σῇ γα-
στρί σεσάρκωται, ὁ τῆς εἰρήνης ποταμός, ἡ

πηγή τῆς ἀγαθότητος, ὁ σταγόνας ἕτου ἔξαριθμούμενος, ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογημένος.

Ἔτερος Κανὼν. Ὁ Εἰρμός.

Υπῆλθον ὡς νυμφῶνα, τῆς καμίνου τὴν φλόγα τὴν ἄστεκτον, οἱ δὲ εὐσέβειαν ποτέ Παῖδες Ἅγιοι δειχθέντες σαφῶς, καὶ συμφῶνως ἀνυμνοῦντες, ὕμνον ἔμελλον. Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀδίκων Ἡγεμόνων, πρὸ βημάτων ἐστηκῶς Γρηγόριε, τοὺς αἰρετίζοντας πυρὸς, χαλεπώτερον φυσῶντας φορᾶ, εὐσεβεία κατεπίμπρας, τῇ Τριάδι βοῶν. Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τριάδος ἐπιπνοία, τὴν δογματῶν εὐσεβῶν Γρηγόριε, ἀνεπιθόλωτον πηγὴν, ἐκ χειλέων ἀναβλύσας τῇ γῆ, ἀνθοφόρον τὴν τραχείαν ἄρδων ἔδειξας. Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νεκρῆται ὁ Προπάτωρ, ὡς ἀκαίρως τῆ φυτῆ γευσάμενος· σὺ δὲ τὴν ἄληκτον ζωὴν, ὡς Παρθένη ἐκβλασῆσασα, τὸν Παραδεισονοικεῖν τῆτον ἀνέστησας, Θεογεννητορ Ἄγνη εὐλογημένη.

Καταβασία.

Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας Θεολογήσαντα, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελωδοῦντες. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ ἡ. Θαύματος ὑπερφουῶς.

Ἰσον τῷ Πατρὶ τὸν Λόγον καὶ τὸ Πνεῦμα, ἀγαθότητι καὶ βασιλείᾳ, εὐσεβῶς ἐδίδαξας, οὐσιώδη καὶ φυσικὴν, τὴν ταυτότητα γινώσκων καὶ τὴν ἔνωσιν· διὸ ἀνεβόας ἀγαλλόμενος. Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀόξῃς τῆς ἀγγελικῆς κατηξιώθης· ὡς γὰρ Ἄγγελος ἔλαμψας κόσμῳ, τῇ Τριάδι Πάνσοφε, καθαγίσας ἐπιμελῶς, τὴν ψυχὴν τε καὶ τὸ σῶμα καὶ διάνοιαν· ἡ νῦν ἀναμελῆσαι εὐφραίνόμενος. Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰλεων ταῖς προσευχαῖς σὺ τὸν Δεσπότην, ἐργασάμενος ἀΐτησαι Πάτερ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, τοῖς ἐν πίσει τὴν ἱεράν, καὶ πανέορτόν σου μνήμην ἐορτάζουσιν· ἐν ἡ γεγηθότες ἀναμελῆσαι. Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Μύστης τῆς τριπυποσάτου Μοναρχίας, καὶ Θεότητος τῆς ἐν Τριάδι, ἀρετῶν ἀσκήσεσι, χρηματίσας Τριαδικός, Θεολόγος ἀνεδείχ-

θης Παμμακάρισε· καὶ νῦν ἀναμελῆσαι ἀγαλλόμενος. Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὁ ταῖς ἀρχαγγελικαῖς ὑμολογίαις, δοξαζόμενος πλούσιος Λόγος, δι' ἡμᾶς ἐπτῶχευσε, σὲ Μητέρα τὴν καλλονὴν, Ἰακώβ εὐλογημένην ἐκλεξάμενος· διὸ ἀνυμνῶντες ἀναμελῆσαι. Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔτερος Κανὼν. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ μὴ τῇ τροφῇ χρανθέντες Παῖδες, βασιλικῆς τραπέζης, εἰς πῦρ χαίροντες ἔβησαν ποτέ· καὶ ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι, προθύμως ἔψαλλον. Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆς Βαβυλωνίας Πάτερ φλογός, ὑπεραρθεῖς καὶ μᾶλλον, αὐτῆς τῇ εὐσεβείᾳ, πυρσῶθεις Τριαδικός, μυστηπόλος ἐκφανθεῖς, καὶ κήρυξ βοᾶς. Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆς πειρασικῆς ποικίλως Πάτερ, καὶ σιδηρᾶς καμίνου, τὸ πῦρ κατασθενύων εὐμαρῶς, τῶν πειρασμῶν ὑπεκδύς, πρὸς ἕρανὸν ἀνέπτῃς βοῶν. Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἡ χρυσοφανὴς λυχνία τὴν σὴν, συμβολικῶς ἐδήλη, θείαν γέννησιν Ἄχραντε σεμνή· σὺ γὰρ τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον, τῷ κόσμῳ ἔλαμψας, ὡς βοῶμεν. Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Καταβασία.

Ἀστέκτῳ πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ Θεοσεβείας, προεστῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωθηθέντες, θείον ὕμνον ἔμελλον. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ Δ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Νέμει σοι ζωὴν ἀκήρατον, ἡ ἀρχικὴ Τριάς, ἣν ἐθεολόγησας δεξαμένη σου, τὰ δι' αὐτὴν ἀγωνίσματα, καὶ τὰ δόγματα, καὶ τὰ παλαίσματα· ἡ νῦν Πάτερ παρέστης, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρέσβυς ἄριστος.

Ἄγλη τριφεγγυῶς λαμπρότητος, τῆς ἐκ μιᾶς προερχομένης Θεότητος, ἐλλαμπόμενος, ἱερομύστα Γρηγόριε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε πίστει περίσωζε, καὶ τῇ τῶν σῶν δογματῶν, θεολογία φωταγωγήσον.

Ἄρομον τὸν καλὸν τετέλεκας, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος ὑπεραγωνισάμενος, καὶ θεώσεως, ὡς Θεολόγος τετύχηκας, καὶ τοῦ θείου σου πόθου πληρώσεως, μετείληφας ἀξίως, Ἐκκλησιῶν ἡ σεμνοπρέπεια.

Θεοτοκίον.

Ο τού φοβεροῦ σε θαύματος! σὺ γὰρ Παρθένη Θεοτόκε μυστήριον, τὸ πρὸ γενεῶν, καὶ πρὸ αἰώνων ἀπόκρυφον, ἐν Θεῷ τῷ τὰ σύμπαντα κτίσαντι, τεκοῦσα Θεὸν Λόγον, ἀνερμηνεύτως ἐφάνέρωσας.

Ἄτερος Κανὼν. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** τὸν ἄνω βυθὸν τῆς θείας ἀκαταληψίας, εὐσεβῶς ἀνανηξάμενος, καὶ τὸν νοῦν ὡς ἐκ πέτρας ἀπεριλήπτου, τῆς θαλασσοχικῆς ἀπαιωρήσας Τριάδος, παμμακάριστε Πάτερ, σὲ μεγαλύνομεν.

Ο τὸ εὐτελές ἐνδυμα, τοῦ νομικοῦ περιρρήξας γράμματος, καὶ τὸ ἐν αὐτῷ θεῖον κάλλος, καὶ μυστικὸν τῶν θεῶν τοῦ Πνεύματος, ἡμῖν ἀναπτύξας Γραφῶν, παμμακάριστε Πάτερ, σὲ μεγαλύνομεν.

Ο ταῖς ἄνω χορείαις, συναριθμῖος ὑπάρχων, Ὅσιε Πάτερ (καὶ γὰρ σὺν αὐταῖς, εἰς αἰῶνα συναγελάζη) ὑπὲρ τῆς σῆς Ποίμνης, ταῖς ἐντεῦξαις ποιῶ πρὸς Θεόν. Παμμακάριστε Πάτερ σὲ μεγαλύνομεν.

Ο τὰ θεῖα μαθῶν, ἐκ θείας καὶ ὑπὲρ νοῦν ἐπιπνοίας, Ὅσιε Πάτερ, καὶ πρὸς τὴν αὐτῶν, μυστικῶς ἀποτελεσθεῖς, ἀδίδακτον ἐνωσιν, ἀσχέτω σου ἔρωτι, παμμακάριστε Πάτερ, σὲ μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Σὺ χωρίον Ἀγνή, τῆς θείας ἀπεριληψίας, ὑπὲρ φύσιν ἐχρημάτισας, ὡς Θεῷ τὴν σάρκα δανεισαμένη, τῷ σοῦ τὴν παρθενηκὴν, μὴ διαρρήξαντι μήτραν, ἐν τῷ τίκτειν ἀσπόρως· σὲ μεγαλύνομεν.

Καταβασία.

• **Ε**ν νόμῳ σκιαῖ καὶ γράμματι, τύπον κα-
• **Ε**τίδωμεν οἱ πιστοὶ· πᾶν ἄρσεν, τὰ τὴν
• **Μ**ήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότο-
• **Κ**ον Λόγον, Πατρός ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτο-
• **Κ**ούμενον Μητρὶ ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Μονάδα τρισυπόστατον, καὶ Τριάδα τελείαν, ἐν μιᾷ τῇ Θεότητι, πάνσοφε Θεολόγε, ἐδί-
• **Δ**αξας προσκυνεῖσθαι, φῶς εἰπὼν τὸν Πατέρα,
• **Κ**αὶ τὸν Υἱόν, φῶς αὐθίς τε, φῶς τὸ Ἅγιον Πνεῦ-
• **Μ**α· ἀλλὰ ἐν φῶς, ἀμερὲς ἀσύγχυτον, εἰς Θεὸς
• **Γ**ὰρ· τρανῶν τὸ ὁμοούσιον, ὦ Γρηγόριε μάκαρ.

Ἄτερον, ὁμοιον.

Υψηγορία χρώμενος, σῶν δογματῶν πανσό-
• **Φ**ως, τρανῶς ἐθεολόγησας, τὸ ἀπόρρητον
• **Β**άθος, τῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων, ἄθλους τε

τῶν Ἁγίων, καὶ βίους ἐρρητόρευσας, ὦ Γρηγόριε μάκαρ· καὶ νῦν Θεός, ἐν μεθέξει πέλων τῇ πρὸς τὸ Θεῖον, σῶζοις καμὲ καὶ δέχοιο, σαῖς σκηναῖς Θεολόγε.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Μετὰ τῆς Θεομήτορος, καὶ Παρθένου Μαρίας, καὶ Βασιλείου πάνσοφε, παρεστῶς τοῦ Μεγάλου, τῇ ἀπροσίτῳ Τριάδι, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, πρέσβευε νῦν, τοῖς ἀνευφημοῦσί σε Θεολόγε, Ἀρχιερεῦ Γρηγόριε, Ῥήτωρ τῆς Ἐκκλησίας. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Διατεμῶν τὸν τοῦ γράμματος σὺ γνόφον, εἰσέδυσ τῷ πνεύματι πρὸς φῶς ὑπέρτερον· καὶ τὴν ἐκεῖθεν δεξάμενος, φωτοχυσίαν, θεολογίας πάντας ἐπλούτισας, Γρηγόριε πάνσοφε, τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ· ταῖς ἀστραπαῖς δὲ τῶν λόγων σε, σκοτώδη νέφη, τὰ τῶν αἰρέσεων ἀπεμείωσας· ὅθεν ἀυλίζη ἔνθα ἦχος, ἑορταζόντων Ἀγγέλοις συνόμιλος, ἰκετεύων ἀπαύστως, τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο θεολόγος ὁ δεύτερος καὶ μύστης, τῆς θείας ἐλλάμψεως, ὁ τῆς Τριάδος φαιδρός, ὑπογραφεὺς ὁ τὴν ἀρρήτον, καὶ θεῖαν φύσιν, ὑπερφυῶς διδάσκων Γρηγόριε· καὶ νῦν τηλαυγέστερον, ἐπαπολαύων Θεοῦ, τῶν σὲ τιμώντων μνημόνευε, καὶ ὑπερμάχει, τῆς Ἐκκλησίας, ἣν συνεκρότησας· σοῦ γὰρ ὁ φθόγγος ἐπὶ πάντα, τῆς οἰκουμένης διήλθε τὰ πέρατα, ἐκδιδάσκων δοξάζειν, τὴν Τριάδα ὁμοούσιον.

Γεωπονήσας, τῇ γλώσση Θεηγόρε, καρδίας ταῖς αὐλαξί, σπῶρον τὸν ἐνθεον, Θεολογίας ἐπλούτισας, τῆς ἀνωτάτῳ, τῆς Ἐκκλησίας ἀπαν τὸ πλήρωμα· ἐντεῦθεν ζίζάνια, πυρὶ τοῦ Πνεύματος, τὰ τῶν αἰρέσεων ἐφλεξας, φιλοσοφίας, τῆς θεϊκῆς τρεφόμενος ἔρωτι, Πάτερ Πατέρων, καὶ Ποιμὴν Ποιμένων, καὶ δόξα Πιστῶν, Ἱερέων φωστήρ, οἰκουμένης τὸ κλέος, παμμακάριστε Γρηγόριε.

Τῷ τῆς σοφίας κρατῆρι προσπελάσας, τὸ τίμιον στόμα σου, Πάτερ Γρηγόριε, θεολογίας ἐξήντηλσας, τὸ θεῖον νᾶμα, καὶ τοῖς πιστοῖς ἀφθόνως μετέδωκας· αἰρέσεων ἔφραξας, ροῦν τὸν ψυχόλεθρον, τὸν βλασφημίας ἀνάμεστον· ὡς κυβερνήτην, εὔρε καὶ γὰρ σε Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἀποσκοβοῦντα καὶ ἐλαύνοντα, ὡς ἀνέμων πνοάς, δυσσεβῶν ταῖς ὀρμαῖς, ἐν Μονάδι οὐσίας, τὴν Τριάδα καταγγέλλοντα.

Δόξα, Ἦχος α'. Ανατολίου.

Τὴν λύραν τοῦ Πνεύματος, τὸ τῶν αἱρέσεων
 Δέριστρον, καὶ ὀρθοδόξων ἠδυσμα, τὸν
 δεύτερον Ἐπιστήθιον, τὸν τοῦ Λόγου αὐτόπτην,
 τοῖς δόγμασι γενόμενον, τὸν σοφὸν Ἀρχιποίμε-
 να, τῆς Ἐκκλησίας τὰ Δρέμματα, θεολογικοῖς
 ὕμνοις προσεῖπωμεν· Σὺ εἶ ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς,
 ὁ δὸς σεαυτὸν Γρηγόριε, ὡς ὁ Διδάσκαλος
 Χριστὸς, ὑπὲρ ἡμῶν· καὶ σὺν Παύλῳ χορεύεις,
 καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Α'μαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ
 θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα,
 πρέσβευε, τῷ ἐξ ἀγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι
 ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικᾶ· καὶ ἐκ τῶν Κα-
 νόνων, Ὡδὴ γ'. καὶ ε'.

Ἀπόστολον, καὶ Εὐαγγέλιον, Ζῆτει εἰς τὸ Μη-
 νολόγιον αὐτῶν. Κοινωνικόν· Εἰς μνημόσυνον.

ΤΗ ΚΣ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ξενοφῶντος,
 καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχος ε'. καὶ
 ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Αμπων, ἀξιώμασι ψυχῆς, ἐλεημοσύνη καὶ
 πίστει σαυτὸν ἐλάμπρυνας· χαίρων γὰρ
 ἐσκόρπισας, τὸν πλοῦτον πένησιν· εἰς αἰῶνας
 δὲ μένει σου, ἡ δικαιοσύνη, φῶς σοὶ ἀνατέλλου-
 σα, Πάτερ ἀνέσπερον· ἔνθα, τοὺς Ὁσίους σου
 Παῖδας, ὄψει καὶ τὴν τούτους τεκοῦσαν, Πόλιν
 τὴν οὐράνιον οἰκῆσαντας.

Δόξαν, παριδόντες τὴν φθαρτὴν, δόξης τῆς
 ἀφθάρτου καὶ θείας κατηξιώθητε· πάσαν
 γὰρ πατήσαντες, βίου τερπνότητα, τὸν τῷ ὄν-
 τι τερπνότατον, Χριστὸν Θεοφόρον, ἄγαν ἐποθή-
 σατε, τὸν ὑμᾶς σώσαντα, κόσμου τρικυμίας
 καὶ ζάλης, καὶ τῷ γαληνῷ καὶ φωσφόρῳ, βίῳ
 καθορμίσαντα Πανόλβιοι.

Πάθη, θανατώσαντες σαρκὸς, τῆς τῆς ἀπα-
 θείας χιτῶνας περιεβάλεσθε, βίβι καθαρὸ
 τητι, τῆς ὑφάναντες· πολιτεία δ' ἰσάγγελον,
 ἐν σώματι ὄντες, ἔτι καρτερόφρονες ἐπίδεικνύ-
 μενοι, δόξης ἠξιώθητε πάντες, τῆς Ἀγγελικῆς
 ἐν ὑψίστοις, θείας ἀπολαύοντες λαμπρότητος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μόνη, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἀξενοχωρήτως ἐν
 μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ἄνθρωπον γενόμενον,
 δι' ἀγαθότητα, Παναγία Θεόνυμφε· διὸ δυσωπῶ
 σε, τῶν στενοχωρούντων με παθῶν ἀπαλλάξον·
 ὅπως, τὴν στενὴν καὶ εὐθείαν, τρίβον διοδεύσας
 προφθάσω, τὴν ἐπὶ ζωὴν Παρθένε φέρουσαν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Βότρυν, τὸν παμπέπειρον Ἀγνή, ὃν ἀγεωρ-
 γήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς
 ἐώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα ὠ-
 λούζες, καὶ ἔκραζες· Τέκνον, γλεῦκος ἐναπό-
 σταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῆ, πᾶσα τῶν παθῶν
 Εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σέ τετοκυίας, σοῦ τὴν
 εὐσπλαγγίαν ἐνδεικνύμενος (*).

Ἀπολυτίκιον· Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες
 τῆς Ὀκτωήχης, καὶ τῶν Ἀγίων, ε' ἡ Ἀκροστιχίς·
 Ξενοφῶντα μέλπω, σύμβιόν τε καὶ τέκνα.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν.

Ξύλῳ ζωῆς, καὶ Παραδείσῳ τῆς ὄντως τρυφῆς,
 ἐπανοικεσίᾳ Πάνσοφοι, νῦν ἀπολαύοντες,
 τοὺς ὑμᾶς εὐφημοῦντας, πρεσβεύσατε σωθῆναι,
 πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον.

Ε'ν τῇ ὁδῷ, τῶν ἐντολῶν σου βαδίζων θερ-
 μῶς, ὁ σὸς ἰκέτης Δέσποτα, μονὰς κα-
 τέλαβε, καταλλήλους τῷ πόθῳ, ζωῆς τῆς αἰῶ-
 νίου ἐπιλαβόμενος.

Νέαν σκηνὴν, Ἀβραμιαίαν σὺ ἔδειξας, τὴν
 σὴν οἰκίαν ἅπασιν· διὸ Θεσπέσιε, Ἀβραάμ
 ἐν τοῖς κόλποις, ἀξίως καὶ δικαίως, ἐπανα-
 πέπαυσαι.

Θεοτοκίον.

Οἶλος ἐν σοὶ, κατασκηνώσας Παναίμωμε, ὁ-
 λον ἐμέ τὸν ἄνθρωπον, ἀνεμορφώσατο,
 ἐκ Πατρὸς ὃ ἐκλάμπσας, πρὸ πάντων τῶν αἰῶ-
 νων, Λόγος ὁ ἀναρχος.

Ὡδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Φανωτάταις ἀξίαις τετιμημένοις, φωτοφόρῳ
 διέπρεψας πολιτεία· τὴν πρᾶξιν γὰρ ἐπί-
 βασιν θεωρίας, βωῶν ἀνεδείξας· Σὺ εἶ Θεὸς
 ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

(*) Τὸ τέλος τοῦ τροπαρίου τούτου οὕτως εὐρίσκεται
 ἅπασι ἐν τῇ Παρακλητικῇ, ἐρθέτερον ἴσως παρὰ τὸ, δι'
 ἐμοῦ τῆς σέ τετοκυίας, Λόγε, παρακλήσεσιν,
 ὡς εὐσπλαγχνος, ὡς ἀπαντάται πανταχοῦ ἐν τοῖς
 Μηναιοῖς.

Ος πάντων οἰκονόμος προβεβλημένος, τὴν πάντων ἐπιμέλειαν ἀνεδέξω, τοῖς χρήζουσι τὸν πλετόν σε διανέμων, ὑποδεχόμενος, φιλοφρονούμενος, Μοναζόντων τάγματα, Πάτερ Ὅσιε.

Νομίμοις ἐκτρεφόμενος τῷ Δεσπότῃ, ἐν νόμῳ καὶ παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ, Κυρίου ἐξεπαίδευσας σὺ τῆς παιδᾶς, κρᾶζων Θεσπέσιε· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι Ἄγιος, πλήν σε Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην παρθενεύουσαν μετὰ τόκον, Μαρτίαν τῶν Ἁγίων ἀγιωτέραν, τὴν ὄντως ἀπειρόγαμον Θεοτόκον, δεῦτε ὑμνήσωμεν πιστοὶ, κραυγάζοντες· Χαῖρε Μήτηρ ἀχραντε· Χαῖρε Δέσποινα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου·
» εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
» Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εντολαῖς τοῦ Δεσπότου ἐπαγρυπνῶν, ἐφ' ὁμοίοις τε τρόποις παιδᾶς τοὺς σου, ρυθμίζων μακάριε, Ξενοφῶν καὶ τὴν σύζυγον, σὺν αὐτοῖς τὰ ἄνω, κληροῦσαι βασιλεία, πειρασμῶν παντοίων, λιπῶν τὸ κλυδώνιον· ὅθεν εὐφημοῦμεν, εὐσεβῶς ὑμᾶς πάντα, καὶ πόθῳ γεραίρομεν, καὶ πιστῶς ἀνακραζόμεν· Θεοφόροι πανόλβιοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐρταίζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Ος Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμεν σοὶ· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὴν δόξαν σου Ἀχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἢ Ἀμνάς θεωρῶσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε θρῆνησά, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν λύτρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἢ ἀβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι

καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε πίστει, τὰ θεία παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ανασωθέντες κλυδωνος, βιωτικοῦ, λιμένι εὐσεβείας, ὠρμίσθητε Παῖδες μακαριώτατοι. **Μ**εμυημένοι γινώσιν, τῶν θείων, καὶ τὴν τῶν ἀνθρωπίνων, τῷ Θεῷ λατρεύειν, προετιμήκατε.

Εκ τῆς ἀβύσσου Ὅσιοι, τῆς κοσμικῆς, ρυθέντες πανενδόξως, ἀγαθῶν ἀβύσσῳ προσεληλύθατε. Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι αἵματι, τῷ ἐκ πλευρᾶς, χυθέντι, τοῦ Υἱοῦ σου, Θεομητορ πάντες, σὲ μακαρίζομεν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς Χορηγός.

Πρὸς τὴν ἀνώλεθρον, κατεπειγόμενος ζωὴν ἔσπευσας, καταλαβεῖν τὴν ἡγιασμένην, Ἀρκαδίε πόλιν, καὶ τάφῳ τῆς ὄντως, ζωῆς προσεπέλασας.

Ος εὐπρεπῆς ἀληθῶς, ἡ γενομένη περὶ σὲ πρόνοια, καὶ θαυμαστὴ καὶ δεδοξασμένη, κυβέρνησις θεία, τοῦ πάντων Δεσπότου, παμμακάριε Ἀρκαδίε.

Σοῦ προμηθούμενος, ὁ ἐν ἀγκαλίαις Συμεῶν πρότερον, ἀνακλιθεὶς τοῦ θείου Πρεσβύτου, πρεσβύτη σε θείῳ, Ἀρκαδίε φέρων, Χριστὸς καθωδήγησεν. Θεοτοκίον.

Υἱὸν τὸν ἀναρχον, καὶ συναϊδίον Πατρὶ τέτοκας, ὑπερφυῶς ἐκ σὲ σαρκωθέντα, πανάμωμε Κόρη· διὸ Θεοτόκον, ἀγνήν σε κηρύττομεν.

ᾠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Μακαρίας ζωῆς ἐφιέμενος, τῷ τῶν Μοναζόντων προστρέχεις συστήματι, τὴν ζωτικὴν ἐπίπνοιαν, συνεργὸν Ἰωάννη ποιούμενος.

Βροτοκτόνου κακίας νεκρότητα, καὶ θανατηφόρον ἰὸν ἀπώσάμενος, τῷ ζωηφόρῳ μνήματι, τοῦ Χριστοῦ Ἰωάννη προσέδραμες.

Γωάννη τὸν βίον ἐζήλωσας· καὶ γὰρ ὡς ἐκεῖνος τὴν ἔρημον ὠκησας, καὶ καθαρῶς ἐβίωσας, Ἰωάννη Χριστῷ καθαιρόμενος.

Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ὁ τανύσας μονώτατος, ἄλλον οὐρανὸν ἐμφυχον ἀπειργάσατο, σὲ Θεομητορ ἀχραντε, καὶ ἐκ σοῦ τοῖς ἐν σκότει ἀνέτειλεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλιμένος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντόκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὴν τοῦ βίου Θάλασσαν διεκφυγόντες, Ξενοφῶν ὁ δίκαιος, σὺν τῇ συζύγῳ τῇ σεπτῇ, ἐν οὐρανοῖς συνευφραίνονται, μετὰ τῶν τέκνων, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Ὁ Οἶκος.

Ξείνην ὁδὸν θεοπρεπῶς, Ξενοφῶν διδοεῦσας, μετὰ καὶ τῆς συζύγου, ἐλάθετε τὴν φύσιν, ὡς περ ἀσώματα σαφῶς ἐν τῇ γῇ ὄφθηντες· διὸ καὶ πύλαι ὑμῖν οὐράνιαι ἠνοίγησαν, καὶ μετὰ τῶν Ἀγγέλων χορεύετε, ὡς τοῦ ἀμπελώνος γεγονότες τοῦ Κυρίου ἐργάται, μετὰ καὶ τῶν τέκνων. Αἰτεῖτε οὖν Χριστὸν, δωρησασθαι αἴγλην φωτισμοῦ ταῖς ζοφεραῖς ἡμῶν καρδίαις, μνήμην ὑμῶν τελούντων τὴν φωτοφόρον, τὸν στεφοδότην Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΣ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ξενοφῶντος, καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ Μαρίας, καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ Ἀρκαδίου καὶ Ἰωάννου.

Στίχοι.

Καὶ γῆν λιπόντας, τοὺς περὶ Ξενοφῶντα,
Ἄβραῶ ξενίζω τοῦ λόγου πανδαισίᾳ.

Παισὶν ἅμ' ἠδ' ἀλόχῳ Ξενοφῶν θάνεν εἰκάδι
ἕκτῃ.

Οὗτος ὁ Ὁσιος Ξενοφῶν ἦν ἐν Κωνσταντινουπόλει, πλουτῶν μὲν καὶ τὴν ἔξωθεν περιουσίαν, εὐδεδεν δὲ πνέων τὴν κατὰ Θεὸν εὐσίθειαν. Ἀποστείλας οὖν τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ εἰς Βηρυτὸν πόλιν, μίαν τῶν κατὰ Φοινίκην, ἐπὶ μελίτῃ καὶ μαθήσει Νόμων, ἐπεὶ τῷ κατὰ θάλασσαν ναυαγίῳ ἐχρήσαντο, ἐξῆλθεν ἅμα τῇ γυναικὶ εἰς ἀναζήτησιν τούτων. Οὐδὲ εὐρῶν εἰς Ἱεροσόλυμα, μοναχικὸν σχῆμα ἠμφισμένους, ὑπέδου καὶ αὐτὸς μετὰ τῆς γυναικὸς τὸν μονήρην βίον. Καὶ ἐπὶ τοσοῦτον προήλθον ἀρετῆς, αὐτὸς τε καὶ ἡ γυνὴ καὶ οἱ παῖδες, ὡς καὶ θαύματα ἐκτελεῖν καταξιωθῆναι. Εὐηρίστησαν δὲ μέχρι τέλους τῷ Θεῷ, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐξεδήμησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ μεγάλου σεισμοῦ.

Οὗτος γέγονεν εἰς τὰ τελευταῖα τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ νέου, υἱοῦ Ἀρκαδίου καὶ Εὐδοξίας, ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὥρα δευτέρα τῆς ἡμέρας, καὶ κατέπεσον ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ τὰ τείχη τῆς πόλεως, καὶ μέρος πολὺ τῶν οἰκημάτων, κατ' ἐξαίρετον δὲ ἀπὸ τῶν Τρωαδικῶν ἐμβόλων, ἕως τοῦ χαλκοῦ Τετραπύλου. Καὶ ἐπεκράτησεν ὁ σεισμός μῆνας τρεῖς· ἐνθα ὁ Βασιλεὺς, λιτανεύων πανδημί, μετὰ δακρύων ἔλεγε· Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε τῆς δικαίας σου ὀργῆς, καὶ τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν διὰ τῆς μετανοίας· ἐσάλυσας γὰρ τὴν γῆν, καὶ συνετάραξας αὐτήν, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, τοῦ δοξάζειν σὲ τὸν μόνον ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν, τοῦ ἐπιλεγομένου Παλαιοῦ.

Στίχ. Τὸν χοῦν, παλαιῆ Συμεῶν, ἀπεξύσω,

Ἐχθρῶ παλαιῶ λεπτύννας εἰς χθὲν κάραν.

Οὗτος ἐκ παιδῶν τὸν ἐρημικὸν ἀσπασάμενος βίον, καὶ ἐν ἀντρῷ βραχεῖ διαιτῶμενος, εὐδεδιᾶς τροφῆς ἀνδρωπίνης ἀπῆλαυ· μόνας γὰρ τὰς ἐδωδόμεους τῶν βοτάνων τραφᾶς ἐποίητο. Ἐπιθυμίαν δὲ λαθῶν εἰς τὸ Σίναϊον ἀπελθεῖν ἔρος, ἀφίκετο· καὶ εἶδον τοῦ σπηλαίου γενόμενος, ἐν ᾧ ποτὲ Μωϋσῆς ἐκρύβη, κρηνῆς πικρῶν, ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας, ἄσιτος τῇ προσευχῇ καὶ τοῖς δάκρυσι προσκαρτερήσας, οὐ πρότερον ἀνίστη, ἕως θείας φωνῆς ἀκήκοι, κελουούσης ἀναστῆναι, καὶ τὰ προτεθέντα αὐτῷ τρία μῆλα φαγεῖν. Ἀναστὰς δὲ (κρηνῆς γὰρ ἦν κείμενος) καὶ τὰ τρία μῆλα εὐρῶν, προθυμῶς κατεφαγεν. Ἐπανελθὼν δὲ ἀπὸ τοῦ ἔρους, καὶ μοναστήρια δύο οἰκοδομήσας, τῆς ἐπιπόνου ζωῆς τὸ τέλος ἔλαβεν, παράδοξα θαύματα πρότερον ἐκτελέσας εἰς δόξαν Θεοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀνανίου πρεσβυτέρου, καὶ Πέτρου δεσμοφυλάκος, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἑπτὰ στρατιωτῶν.

Στίχ. Πέτρος σὺν ἑπτὰ τὴν θάλασσαν εἰσέδου.

Οἷς Ἀνανίας ἠδέως συνεισέδου.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλείᾳ, καὶ Μαξίμου ἡγεμόνος ἐν Φοινίκῃ. Πρὸς δὲ ἀχθεῖς ὁ Ἅγιος Ἀνανίας, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, καὶ τὰ εἰδῶλα μυκτηρίσας, τύπτεται, καὶ ὀβελίσκοις διακῦρις τὸν νῶτον συγκαίεται, καὶ ὄξει καὶ ἄλατι τὰς καταφλεχθείσας σάρκας ἐπιτάσσεται, καὶ δι' εὐχῆς τὸν ναὸν κατασιεῖ, καὶ τὰ εἰδῶλα εἰς γῆν κατάγει. Εἶτα, βληθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ, τροφῆς θείας μεταλαμβάνει. Ἐνθα τὸν κλειδοῦχον τοῦ δεσμωτηρίου πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν μεριστᾷ· μεθ' οὗ, ὑπὲρ τοῦ ἡγεμόνος Μαξίμου, τὴν διὰ θαλάσσης ὑφίσταται τελευτήν, μετὰ καὶ ἑτέρων ἑπτὰ στρατιωτῶν, εὐς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἰφικλύσατο, παραδέξως ἐκ χαλεπωτάτων διασωθεὶς κολάσεων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὁσιος Ἀμωνᾶς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ζωῆς Ἀμωνᾶς νῆμα πληρώσας ἅπαν,
Ζωὴν ἐφεῦρεν, οὐποτε πληρουμένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὁσιος Γαβριὴλ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Σὺν τῷ Γαβριὴλ τῷ Νόων πρωτοστάτῃ,
Καὶ Γαβριὴλ ἴστησι Χριστὸς τὸν νέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι δύο Μάρτυρες, οἱ ἐν Φρυγίᾳ, τυπτόμενοι τελειοῦνται.

Στίχ. Βάνκοις ἀθληταὶ τραυματισθέντες δύο,
Στεφθέντες εὐρον τὴν συνούλωσιν τάχει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Νρὸς καθαρότητι ὁ Θεοφόρος, ὑμῶν τὴν συνέλευσιν, καθορῶν προεμήνυσε. Θεὸς γὰρ ὁ δίκαιος, τῆς εὐσεβείας ὑμᾶς, θείως ἀμειβόμενος εἰς ἓν, ὡς ἐλεῆμων ἐπισυνήγαγε.

Τὸν ζῆλον θεώμενος τῆς εὐσεβείας, τὴν πίστιν δεχόμενος, τὸν πόθον προσιέμενος, ὑμῶν ὁ

Φιλάνθρωπος, πάντα συνήθροισε, μίαν εἰς ἐστίασιν ὑμᾶς, ὁ εὐεργέτης καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Ελπίς ἀκαταίσχυντε, ἐλπίς βεβαία, καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καὶ σκέπη καὶ βοήθεια, γενοῦ μοι Πανάμωμε, τῷ πεποιθότι εἰς σέ· σοὶ γὰρ ἀνατίθην Ἀγνή, πᾶσαν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου.

Ὡδὴ η̄. Κάμιнос ποτέ.

Κάμινον σφοδρῶ, πυρὶ τὴν καιομένην, τῆς ἀπ' ἀλλήλων διαστάσεως, στερρόως ὑπεμείνατε· τὰ γὰρ σπλάγχνα σπαραττόμενοι, καὶ τὰς ψυχὰς πυρούμενοι, κέντρῳ τῆς συμφύιας, ἄθλους Μαρτύρων ἠνύσατε.

Ανωθεν ὑμᾶς, νεφέλη δροσοβόλος, φιλανθρωπίας ἐπεσκίασε, Σιών ἐν τοῖς ὄρεσιν ἐνθα δρόσος ἡ τοῦ Πνεύματος, τοὺς Μαθητὰς ἐπύρσευσε κρίζοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ιλέων ἡμῖν, καὶ εὐμενῆ γενέσθαι, τὸν Εὐεργέτην ἱκετεύσατε, Πατέρες πανόλβιοι, τοῖς ὑμῶν νῦν μακαρίζουσι, τὸ ἱερόν μνημόσυνον, φύσει τῶν ἠνωμένων, καὶ συνημμένων τῇ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Τ

» **Κ**άμιнос ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ Πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ̄. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Επ' ὧμων ἀράμενοι, τὸν τοῦ Χριστοῦ Σταυρὸν ἀληθῶς, δηνύσατε τρίβον τὴν τῆς ἀσκήσεως, πᾶσαν ἀρετὴν ἐκτελοῦντες, ἕως αὐτὴν, τὴν ὄντως ἀγήρω, ζωὴν κατειλήφατε, πανοικία στεφανοῦμενοι.

Κατακυριεύσαντες, τοῦ τῆς σαρκὸς φρονήματος, τὸν τοῦ Πνεύματος πλοῦτον ἐθησαυρίσατε, χάριν ἰαμάτων λαβόντες ἐκ τῆς Πηγῆς, τῆς τῶν χαρισμάτων· ἡ νῦν προσχωρήσαντες, αἰωνίως ἀναπαύεσθε.

Νικήσαντες Ὅσιοι, τὰς μηχανὰς τοῦ δράκοντος, ἐπὶ τέλει τῶν ἄθλων ἀνηγορεύθητε, τῆς δικαιοσύνης στεφάνους, παρὰ Χριστοῦ, λαβόντες ἀξίως· ὃν νῦν δυσωπήσατε, τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Αμήτορα πρότερον, κατὰ τὴν πρώτην γέννησιν, δι' ἡμᾶς σαρκωθέντα τίκεις ἀπᾶτορα, δὴ γινωριζόμενον φύσεις, τὴν Θεϊκὴν, καὶ τὴν Ἀνθρωπίνην, καὶ ταύτας πιστούμενον, ἐνεργείαις Θεοῦ μφευτε. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεός καὶ Κύριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαπρωτειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Εσκόρπισας τὸν πλοῦτον, τοῖς πένησι θεαρέστως, καὶ παροικῶν ὠκειώθης, ὡς Ξενοφῶν τῷ Κυρίῳ· ὃν ἐκδυσώπει Παμμακάρα, παθῶν ἡμᾶς ἐξελέσθαι.

Θεοτοκίον.

Τ

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΖ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, στιχολογοῦμεν τὴν ἀ. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τ

Τ

Ο ἐπίγειος Ἄγγελος, καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος, χελιδὼν ἢ εὐλαλος καὶ πολύφωνος,

τῶν ἀρετῶν τὸ θησαύρισμα, ἡ πέτρα ἡ ἀρρήκτος, τῶν Πιστῶν ὑπογραμμός, τῶν Μαρτύρων ἐφάμιλλος, ἰσοστάσιος, τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων, Ἀποστόλων, ὁ ὁμότροπος ἐν ὕμνοις, μεγαλυνέσθω Χρυσόστομος.

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Γερωτάτην στησώμεθα χορείαν· στέφος γὰρ χρυσόμορφον, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, βασιλικῆ δόξῃ σήμερον, ἀπὸ Κομάνων, πρὸς πόλιν ἦκει τὴν Βασιλεύουσαν· λάμπει στίλβον ἄνωθεν, τῇ ἐπανόδῳ αὐτοῦ· πρὸς βασιλείαν τὴν αὐλὸν, πισοὺς εἰσάγει, καὶ τῷ τῶν ὄλων προσοικειῶ Βασιλεῖ· διὸ βοῶμεν· Χρυσεπώνυμε, Πάτερ θεῖε Χρυσόστομε πάγχρυσε, καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁς οὐρανὸς φαεινὸς τῆς Ἐκκλησίας, δύσιν ὧν χρυσόστομε τὴν ὑπερόριον, καθυποστάς ἀπηνέστατα, ἐπανατέλλεις, σήμερον χαίρων τῇ κτίσει ἄδυτος· θαύπεις ἐγκοσμούμενος, θαυματῶν ἀστροῖς σοφέ· φέρεις Χριστὸν ὑπερλάμποντα, ἡλίου δίκην, σοῦ δαδουχοῦντα νῦν τὴν ἐπάνοδον· διὸ βοῶμεν· Φωταυγέστατε, φωτολόγε Χρυσόστομε πάνσοφε, καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νῦν οὐρανὸς τοῖς Ἀγγέλοις συγχορεύει, κτίσει συνευφραίνονται, βροτῶν συστήματα· ὁ γὰρ ἐν γῆ ἕρανόφρονος, δεικνύς τῆς πάντας, κλίμακι θεῖα, σεπτῶν ῥημάτων αὐτοῦ, οὗτος τὴν ἐπάνοδον, τῶν θεοδρόμων βαθμῶν, ὡς Ἰακώβ νέος δείκνυσιν, Ἀγγέλων θεῖων, ἀγαλλομένων τῇ μεταθέσει αὐτοῦ· διὸ βοῶμεν· Παμμακάρισε, τῶν αὐλῶν Ἀγγέλων συνόμιλε, Χρυσολόγε δυσώπει, τῆ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ'. Κοσμά.

Ὁὐκ εἶδει σε Χρυσόστομε τὴν Βασιλίδαν καταλείψαντα, παροικεῖν ἐν Κομάνοις· ὅθεν θεόθεν ἠγμένη, ἡ Ἀνακτορικὴ πανδαισία, πάλιν σε ἐπανήγαγεν ἐν τοῖς βασιλείοις· εὐφρανθη δὲ καὶ ἡ Ἐκκλησία ἰδεῖσά σε, ἀνθομολογημένη καὶ λέγουσα· Μεγαλύνει ἡ δόξα μου τὸν Κύριον, ἀποδόντα μοι τὸν νυμφαγωγόν, καὶ τὸ στήριγμα τῆς πίσεως· τὴν ὑπόληψιν τῶν ἀξιωματῶν μου, καὶ ἀνάπαυσιν τῶν ἐμῶν κροτάφων· τὸ ὕψος τῆς ταπεινοφροσύνης, καὶ βάθος τῆς ἐλεημοσύνης, καὶ πλοῦτον τῆς ἐμῆς πτωχείας, καὶ μῆκος τῆς μετανοίας. Διὸ αἰτουμέν σε Ὅσιε Πάτερ, τὴν εἰρήνην αἰτῆσαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Ὁ διὰ σέ Θεοπάτωρ Προφήτης Δαυΐδ, μεγαλῶδικῶς πυρὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλειᾷ σοι ποιήσαντι· Παρέση ἡ Βασιλίσσα ἐκ δεξιῶν σε· σέ γὰρ Μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σῆ ἐνανθρωπήσαι εὐδοκήσας Θεός, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάση εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι· καὶ τὸ πλανηθέν ὀρειάλωτον εὐρῶν πρόβατον, ταῖς ὤμοις ἀναλαβὼν τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ· καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι, ταῖς Οὐρανίαις συνάψῃ Δυνάμεσι· καὶ σῶσῃ Θεοτόκε τὸν κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων τὸ μέγα, καὶ πλοῦσιον ἔλεος.

Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητός, ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖττον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιώτερα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν (οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρὸν, εὐγνωστός ἐστι πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτήν)· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη· νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὧ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προῖμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκεύασα βουλήν καὶ γνῶσιν, καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχὺς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι, ἐνδεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγγός μου· ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθά τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθῆσεσθε πνεύματος.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εγκωμιαζομένου Δικαίου, εὐφρανθήσονται λαοί· ἀθανασία γὰρ ἐστὶν ἡ μνήμη αὐ-

1ου· ὅτι καὶ παρὰ Θεῶ γινώσκειται, καὶ παρὰ ἀνθρώποις· καὶ ἀρεστὴ Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Ἐπιθυμήσατε τοιγαροῦν ὡς ἄνδρες σοφίαν, καὶ ποθήσατε, καὶ παιδευθήσεσθε. Ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἀγάπη, καὶ τήρησις νόμων. Τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε. Ἀπαγγελῶ ὑμῖν, καὶ οὐ κρύψω ἀφ' ὑμῶν μυστήρια Θεοῦ. Ὅτι αὐτὸς, καὶ τῆς σοφίας ὁδηγὸς ἐστὶ, καὶ τῶν σοφῶν διορθωτὴς. Καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ πᾶσα φρόνησις καὶ ἐργασιῶν ἐπιστήμη. Ἡ πάντων τεχνῆτις ἐδίδαξε με σοφία· ἐστὶ γὰρ ἐν αὐτῇ πνεῦμα νοερὸν, ἅγιον, ἀπαύγασμα φωτὸς αἰδίου, καὶ εἰκὼν τῆς ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ. Αὕτη φίλος Θεοῦ καὶ προφήτας κατασκευάζει. Εὐπρεπεστέρα δέ ἐστιν ἡλίου, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀστέρων θέσιν· φωτὶ συγκρινομένη, εὐρίσκεται προτιμότερα. Αὕτη τοὺς θεραπεύσαντας αὐτὴν ἐκ πόνων ἐρρύσατο, καὶ ὠδήγησεν ἐν τρίβοις εὐθείαις. Ἐδωκεν αὐτοῖς γνῶσιν ἀγίαν· καὶ διεφύλαξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἐνεδρευόντων, καὶ ἀγῶνα ἰσχυρὸν ἐβράβευσεν αὐτοῖς, ἵνα γνῶσι πάντες, ὅτι δυνατωτέρα παντὸς ἔστιν ἡ εὐσέβεια. Καὶ οὐ μὴ κατισχύσει ποτὲ κακία σοφίας, οὐδ' οὐ μὴ παρελεύσεται πονηροὺς ἐλέγχουσα ἢ δίκη. Εἶπον γὰρ ἐν ἑαυτοῖς, λογισάμενοι οὐκ ὀρθῶς· Καταδυναστεύσωμεν τὸν δίκαιον· μὴ φεισώμεθα τῆς ὁσιότητος αὐτοῦ, μηδὲ ἐντραπῶμεν πολιὰς πρεσβύτου πολυχροίου. Ἔστω δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχύς, νόμος. Καὶ ἐνεδρεύσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστὶ, καὶ ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν, καὶ ἐπιφημίζει ἡμῖν ἀμαρτήματα παιδείας ἡμῶν. Ἐπαγγέλλεται γνῶσιν ἔχειν Θεοῦ, καὶ παῖδα Κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάζει. Ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἐλεγχον ἐννοιῶν ἡμῶν. Βαρὺς ἐστὶν ἡμῖν καὶ βλεπόμενος· ὅτι ἀνόμοιος τοῖς ἄλλοις ὁ βίος αὐτοῦ, καὶ ἐξηλλαγμένοι αἱ τρίβοι αὐτοῦ. Εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῶ, καὶ ἀπέχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν, ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν, καὶ μακαρίζει ἔσχατα δικαίων. Ἰδωμεν οὖν, εἰ οἱ λόγοι αὐτοῦ ἀληθεῖς, καὶ πειράσωμεν, τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ. Ὑβρεὶ καὶ βασιάνῳ ἐτάσωμεν αὐτόν, ἵνα γνῶμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ, καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν αὐτοῦ· θανάτῳ ἀσχημονι καταδικάσωμεν αὐτόν· ἐστὶ γὰρ αὐτοῦ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτῆ. Ταῦτα ἐλογίσαντο, καὶ ἐπλανήθησαν· ἀπετύφλωσε γὰρ αὐτοὺς ἡ κακία αὐτῶν. Καὶ οὐκ ἔγνωσαν μυστήρια Θεοῦ· οὐδὲ ἔκριναν, ὅτι σὺ εἶ Θεὸς μόνος, ὁ ζωῆς ἔχων καὶ θανάτου τὴν ἐξουσίαν, καὶ

σῶζων ἐν καιρῶ ἑλίψεως, καὶ ῥυόμενος παντὸς κακοῦ· ὁ οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων, καὶ διδούς τοῖς ὁσίοις σου χάριν, καὶ τῶ· σῶ βραχίονι τοῖς ὑπερηφάνοις ἀντιτασσόμενος.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεὶρ δὲ ^{Κεφ. 1.} ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας· στόμα σοφῶν ^{22.} μελετᾷ σοφίαν· δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελετήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ἄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν· καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτῆ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαιοῖς διὰ παντὸς, καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας· δεκτοὶ δὲ αὐτῶ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῶ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τῆ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτήν, οὐ κοπιᾷσει· καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν, ταχέως ἀμέριμνος ἐσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα, καὶ ἐραστήν ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῶ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν· μύστις γὰρ ἐστὶ τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἰρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδὲν ἐστὶν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα, καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν· ἐπίσταται στροφᾶς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων· σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων· καὶ πᾶσι σύμβουλος ἐστὶν ἀγαθὴ· καὶ ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεία ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῶ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· Θεὲ πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζη τῶν ὑπὸ σῆ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπη τὸν κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ· δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μὴ με ἀποδοκιμάσης ἐκ παιδῶν σου· ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου.

Ἐξαπόστειλον αὐτήν ἐξ ἁγίου κατοικήτηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τί εὐάρεστόν ἐστι παρά σοί· καὶ ὁδηγήσῃ με ἐν γνώσει καὶ φυλάξῃ με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δεῖλοι, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίρει ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, ἐπὶ λυχνίας ἱεράς κατοπτεύουσα, τὸν λύχνον τὸν φωτοφόρον, ὃν καθελόντες ἐχθροί, τῆς σιγῆς μοδίῳ συγκατέκρυψαν. Τιμᾶ ἐπὶ ὄρους σε, τῶν ἀρετῶν Πάτερ Ὄσιε, πυρσὸν ὡς θεῖον, οἰκουμένης τὰ πέρατα, ὑπὲρ ἡλίον, ἀπαστραπτόντα θαύμασι. Σήμερον ἡ ἀδεκάστος, Θεοῦ κρίσις δεικνυσι, δικαιοσύνην ἐξ ὕψους, ὡς μεσημβρίαν ὑπέρφωτον, τὴν σὴν καὶ παρέχει, τοῖς ἐν κόσμῳ τὴν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Βρῦει ὡς μυροθήκη τερπνῆ, τὰ τῶν θαυμαίων θεία ρεῖθρα χρυσόστομε, ἡ λάρναξ, ἡ σὴ ἐν κόσμῳ, καὶ ἰαμάτων ῥοαῖς, τὰς ψυχὰς μυρίζει τῶν τιμῶντων σε. Χριστοῦ τῶν χαρίτων γὰρ, τοῖς ἀύλοις ἀρώμασι, καταπληθίσασ. εὐωδίαν δεδώρησαι, τὴν αἰίζων, τοῖς ἐν πίστει προστρέχουσιν· ὅθεν καταπολαύοντες, χαρίτων σῶν Πάνσοφε, καὶ τῶν ἀχράντων καὶ θεῶν, κατατρυφῶντες λειψάνων σε, πιστῶς ἐξαιτῶμεν, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν.

Κόσμου ὁ σιτομέτρης πιστοί, ὁ ἐν τρυφῇ τῇ οὐρανίᾳ τοῦ Πνεύματος, καρδίας ἐκτρέφων πάντων, ἕκ ἐξ Αἰγύπτου χωρεῖ, Ἰωσήφ δὲ νέος προδεικνύμενος, σεπτοῖς ἐν λειψάνοις, ἀπὸ Κομάνων μεταγεται, δεινῶν τὴν ζαλὴν, καὶ τὸ πέλαγος σήμερον, τὸ τῶν θλίψεων, διατέμνων ἐντεύξει. Τοῦτον οὖν μακαρίσωμεν, καὶ πίστει βοήσωμεν· Πάρεσο Μάκαρ ἐν μέσῳ, τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου, αὐτοῖς σωτηρίαν, παρεχόμενος πλουσίως, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Οσιε τρισμάκαρ, Ἀγιώτατε Πάτερ, ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς, καὶ τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ Μαθητῆς, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων· αὐτὸς καὶ νῦν πανεύφημε, Ἰωάννη χρυσόστομε, αἴτησαι πρεσβείαις σου, δωρηθῆναι ἡμῖν, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σέ

ἱκετεύομεν· Πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τοῦ Ἱεράρχου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Π τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσός, ἐκλάμψασα χάρις τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν· ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο· τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Δογματῶν ἀστραπαῖς, ὡσπερ ἡλῖος μέγας, ἐφώτισας τὴν γῆν, καὶ ἀγνοίας τὸ σκότος, μακρὰν ἀπέδιώξας, Ἰωάννη χρυσόστομε· ὅθεν δέομαι, τῆ αἰωνίᾳ με σκότους, ἐλευθέρωσον, καὶ φωτισμοῦ σωτηρίας, εὐχαῖς σου ἀξίωσον.

Δόξα, τὸ αὐτὸ. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ασπόρως τὸν Χριστὸν, ἀπεκύησας μόνῃ· τὸ θαῦμα ὑπὲρ νοῦν, πῶς Παρθένος καὶ Μητηρ· διὰ Θεοτόκον σε, προσκυνοῦντες δοξάζομεν· σὺ γὰρ ἔτεκες, τὸν Βασιλέα τῆς δόξης· ὃν δυσώπησον, τοῦ εἰρνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ως χρυσαυγέστε καὶ τερπνὸν θεορρήμον ὄργανον θεῖον κελαδοῦν Ἐκκλησία, ὑπὸ Χριστοῦ χρυσόστομε δεδώρησαι· χελιδῶν ἡ εὐλαλος, χρυσαυγίζουσα Μάκαρ, νοῦς ὁ χρυσοστόλιστος, λύρα τῆς μετανοίας, τοὺς σὲ τιμῶντας ρῦσαι πειρασμῶν, σοῖς ἱκεσίαις Ποιμὴν ἀξιάγαστε.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μετὰ Θεὸν ἐπὶ τὴν σὴν Θεοτόκε, προσπεφευγὼς ὁ ταπεινὸς σκέπην θείαν, πάρακαλῶ δέόμενος· Ἐλέησον Ἀγνή· ὅτι ὑπερήρῳ μου, κεφαλὴν ἁμαρτίαι, καὶ πτοοῦμαι Δέσποινα, τὰς κολάσεις καὶ φρίττω· ἱκετηρίαν ποίησον σεμνῇ, πρὸς τὸν Υἱόν σου, ἐκ τούτων ῥυσθῆναί με.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Θεὸς ψήφῳ τῆς Χριστοῦ, ποιμνὴς ἀξίως γεγονώς, ἀξιάγαστε Ποιμὴν, οἱ ἀπερλύ-

κους ἐξ αὐτῆς, ἐν τῇ σφενδόνη τῶν λόγων σου ἀπεδίωξας, ἐλέγχων ἀφειδῶς, παρανομοῦντας σοφέ· ὑφ' ὧν καὶ ἐλαθείς, φθόνῳ Χρυσόστομε, μακρὰν ὁδὸν διήνυσας στερρόφρον, ὑπὲρ αὐτῆς, ἐν ἣ τέθνηκας· ἀλλ' ἐπανήλθες, πρὸς Βασιλίδα, νέμων θεία χαρίσματα.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν· καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑέτον, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ράβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστρω σου καὶ φύλαξ, τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ Ἔθνη.

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον. Ὁ Ν'.

Δόξα, Ἦχος β'.

Σήμερον σκιρτῶσιν ἐν πνεύματι, Ἀρχιερέων δῆμοι, σὺν ἡμῖν τελοῦντές σου τὴν μνήμην Ἱεράρχα, Χρυσόστομε Ὅσιε, φωστήρ τῆς Ἐκκλησίας.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα Στίχος, Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Σάλπιγξ χρυσόφωνος ἀνεδείχθης, χρυσορρήμον Χρυσόστομε, χρυσεργῶν τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, τοῖς χρυσεπόνοις σου διδάγμασι· προφητικῶς γὰρ ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν δογματῶν σου, Ὅσιε Πάτερ, καὶ κόσμος παντὸς τὰ πέρατα ἐφώτισεν.

Οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ς'. καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο, εἰς ἡ'.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Χαίροις χαρᾶς σκλήνωμα, τῆς λύπης λύσις.

ᾠδὴ Ἰωάννου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθησε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν.
- » Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν,
- » ᾄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Χαῖρε κατάρας παλαιᾶς ἡ λύτρωσις, καὶ εὐλογίας πηγή· χαῖρε ζωῆς Μήτηρ, Ἄδου ἡ καθαίρεσις, θανάτου ἡ ἀναίρεσις· χαῖρε λύσις τῆς λύπης, χαρᾶς χωρίον εὐρύχωρον· χαῖρε Θεοτόκε πανύμνητε.

Ἄρμα τῆ Λόγῃ λογικὸν καὶ ἐμψυχον, χαῖρε Πανάμωμε· Δαυϊτικὸν χαῖρε, ἄρμα πολυώνυμον, ἄρμα μυριοπλάσιον· χαῖρε ἡ ἀσυγκρίτως, τῶν Χερουβὶμ ὑπερέχουσα, καὶ τῶν Σεραφὶμ ὑπερφέρουσα.

Ἰερωτέρα νοερῶν Δυνάμεων, χαῖρε Θεόνυμφε· χαῖρε κτιστῆς πάσης, ἀνωτέρα φύσεως· χαῖρε Θεοῦ παλάτιον· χαῖρε πύρινε θρόνε· χαῖρε λυχνία πολύφωτε· χαῖρε μυριώνυμε Δέσποινα.

Ράβδος ἐκ ρίζης Ἰεσσαὶ βλαστήσασα, χαῖρε ἀμόλυντε· χαῖρε βλαστῶ ράβδου, τῆς Ἀαρωνίτιδος, διαγραφεῖσα πρότερον, μυστικῶς καὶ βαθέως· ὡς γὰρ ἐκείνη τὰ κάρυα, οὕτω τὸν Χριστὸν σὺ ἐξήνησας.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσμα ἀναπέμφωμεν λαοί.

Πλοῦτον ἐναπέθου σῆ ψυχῇ, τὸν θησαυρὸν τοῦ Πνεύματος, Πάτερ Χρυσόστομε· ἐξ οὗ τὴν Ἐκκλησίαν, πλουτίζεις τοῖς λόγοις σου, ἥτις σου ἐπαξίως, ἐορτάζει ἐπάνοδον θείαν.

Λόγοις κατεποίκιλας χρυσοῖς, τὴν ἱεράν Χρυσόστομε, τῆς Ἐκκλησίας στολήν, ἣν πρώην ἐξ αἱμάτων, Χριστὸς προεξύφανεν· ὅθεν σου ἐπαξίως, ἐορτάζει ἐπάνοδον θείαν.

Πέτρα ἀνεδείχθης ἀκλινῆς, καὶ στῦλος καὶ ἐδραῖωμα, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τοῦ ἀκρογωνιαίου· ἐν ᾧ ᾠκοδόμησας, λόγους θεοσεβείας, ὡσπερ λίθους σοφέ Ἱεράρχα.

Θεοτοκίον.

Μὴν ἀπειρόγαμε σεμνή, Μαρία ἀειπάρθενε, Θεοτόκε Κυρία, ἀγνή ἐκλελεγμένη, ἐξαίρετε Δέσποινα, πάντων τῶν ποιημάτων, σὲ ἐλπίδα κεντήμεθα πάντες.

Ἄλλος Κανὼν τοῦ Ἁγίου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τῷ Χρυσογλώττῳ, τρίτον ἐξᾶδω μέλος. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος γ'. Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι.

Τὸ θεόφθογον στόμα, τὸ χρυσόφωνον ὄργανον, ἡ τῶν λόγων λαμπρότης, τὸν ἐμὸν λάμπρυνον, ταῖς ἱεσῖαις σου νοῦν· ὅπως ἀνυμνήσω σου, τῆς ἐπανόδου τὴν μνήμην, Ἰωάννη χαρίτος, θείας φερώνυμε.

Ὡς ἀσὴρ ἐωσφόρος, ὡς φαεσίμβροτος ἥλιος, ὡς φωστὴρ εὐσεβείας, ὑπὸ γῆν Ὅσιε, δύνας δεσμοῖς φυσικοῖς, αὐθις ἐξανέτειλας, ἡμῖν τοῖς τέκνοις σου πέμπων, τῶν θραυμάτων ἀφθονα, τὰ σελαγήματα.

Χρυσορρήμονι γλώττῃ, σῶν διδασμάτων ἐνέπλησας, τὴν ὑψηλίον πᾶσαν, καὶ χρυσοῖς μέλεσι, τῶν ἱαμάτων αὐγᾶς, πᾶσιν ἐναπήστρα-

ψας, τῶν παθημάτων τὸ σκότος, ἀφανίζων Ὅσιε, τῇ ἐπανόδῳ σου.

Θεοτοκίον.

Ρήτορεύων τὰ θεῖα, μοναδικὸν τὴν ὑπόστασιν, ὑψηλήσω τὸν Λόγον, καὶ διπλοῦς πέφηνεν, ἐκ τῆς Ἀγνῆς προελθὼν, σάρκα προσλαβόμενος ἦν εὐλογεῖμεν ἀπαύτως, καὶ πιστῶς δοξάζομεν θεῖε Χρυσόστομε.

Καταβασία.

» **Χ**έρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἐπέ-
» πόλευσε ποτέ· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη,
» ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶ πεζοπονητοποροῦντι,
» καὶ θεαρέστως μέλποντι· Ἄσωμεν τῷ Κυ-
» ρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ
» τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στε-
» ρέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ
» ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φι-
» λάνθρωπε.

Ισχυρότατον ὄπλον, χαῖρε Πιστῶν Δέσποινα· χαῖρε κραταιὰ προστασία· χαῖρε ἀντίληψις· χαῖρε βοήθεια, ἀμαρτωλῶν· χαῖρε τεῖχος, τῶν προσκαλουμένων σε· χαῖρε τοῦ κόσμου χαρά.

Σωτηρίας ἀνθρώπων, χαῖρε σεργὸν ἔρεισμα· χαῖρε τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Εὐας, ἢ ἐπανακλήσις, δι' ἧς ἀπέλαβον, τὴν παλαιὰν εὐκληρίαν· χαῖρε ἢ ἀνοιξασα, πάλιν Παράδεισον.

Χαῖρε ἀφλεκτε βάτε· χαῖρε φωτὸς ὄχημα· χαῖρε τοῦ Ἡλίου νεφέλη· χαῖρε περιδόξε, καὶ περιλάλητε, τοῦ Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε πόλις ἐμφυχε, Χριστοῦ τοῦ ζῶντος Θεοῦ.

Απειρόγαμε Μῆτερ, χαῖρε ἀγνή Δέσποινα· χαῖρε ἢ ἀνήροτος χώρα καὶ ἀγεώργητος, ἢ γεωργήσασα, τὸν Γεωργὸν τῶν ἀπάντων· χαῖρε γῆ, ἀλήθειαν ἢ ἀνατείλασα.

Τοῦ Ἀγίου. Οὐκ ἔστιν Ἄγιος.

Χρυσέοις διδάγμασι, κατεχρύσωσας σοφῆ, τῆς Ἐκκλησίας τὸν σέφανον, καὶ ταύτης ἐπίκιλας, τὴν εὐπρέπειαν Πάτερ, τῷ κάλλει τῶν λόγων σου· διό σε κατ' ἀξίαν τιμᾶ.

Μυρίζουσιν Ὅσιε, ὡς περ κρίνα τοῦ ἀγροῦ, οἱ ἄτμοι τῶν καμάτων σου, δι' ὧν εὐηρέσθης, τῷ Θεῷ Ἱεράρχα, κινδύνοις καὶ θλίψεσι, καὶ γῆ προσομιλήσας μακρᾶ.

Ως ἄνθη μυρίζουσιν, οἱ τῶν λόγων σου καρποὶ, νοητῶς ἀποσάζοντες, τὸν θεῖον Χρυσόστομε, γλυκασμὸν τῆς σοφίας, καὶ νῦν εὐωδιάζοντες, ἡμᾶς ταῖς πρακτικαῖς ἀρεταῖς.

Θεοτοκίον.

Αμέρισος ἔμεινας, εἰ καὶ σάρκα δι' ἐμέ, ἐκ Παρθένου ἐφόρεσας· διὸ καὶ ἐν δύω σε, προσκυνῶ ταῖς ἑστίαις, καὶ δύω θελήσει, καὶ δύω ἐνεργείαις Χριστέ.

Ἄλλος τοῦ Ἀγίου. Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα.

Υπερορίας ὑπέκρυψέ σε μυχοῖς, τὸν λύχνον τὸν πάμφωτον, Βασιλὶς ἢ τυφλώττουσα· Χριστὸς δ' ὑψηλότερον, ἐν τῇ λυχνίᾳ, καὶ πάλιν ἐπανάγει.

Σταλαζών ρεῖθρα θαυμαίων, καὶ ποταμούς, προχέων ἰάσεων, ἐπανῆλθες Χρυσόστομε, τοῖς πιστῶς τιμῶσί σου, τῆς ἐπανόδου τὴν μνήμην Ἰωάννη.

Ο χρυσορρόας Νεῖλος, ὁ πλημμυρῶν, ἐν λόγοις ἐν θαύμασιν, ἐπανῆκε· συνδράμωμεν, πιστῶς ἀπαντλήσωμεν, ἀφθόνως πάντες ἐν πᾶσι κορεσθῶμεν.

Θεοτοκίον.

Γεωδης φύσις οὐ σθένει σε ἀνυμνεῖν, ἦν Ἄγγελοι μέλπουσιν, ὡς Θεὸν σωματώσασαν· πλὴν πιστῶς οἱ δῆλοί σου, ἀποτολμῶμεν ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν.

Καταβασία.

» **Τ**ὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθῶτων,
» στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἦν
» ἐκτίσω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν σοφίαν ἐξ ὕψους καταμαθὼν, καὶ τὴν χάριν τῶν λόγων παρὰ Θεοῦ, τοῖς πᾶσιν ἐξέλαμψας, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ· καὶ τὴν Ἀγίαν Τριάδα, Μονάδα ἐκήρυξας, τὴν φιλάργυρον πλάνην, τοξεύσας τοῖς λόγοις σου· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, Βασιλίδα ἐλέγξας, ἀδίκως τῆς ποιμένης σου, ἀπελάθης μακάριε, Ἰωάννη Χρυσόστομε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῆς Τριάδος τὸν ἕνα ὑπερφυῶς, συλλαβοῦσα Παρθένε καὶ θαυμαστῶς, τοῦτον ἀπεκύησας, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, καὶ κοινωνὸν τῆς θείας, κατέστησας φύσεως, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν, τὴν παλαιὰ ἐξόριστον· ὅθεν συνελθόντες, οἱ τῷ τόκῳ σου πάντες, σωθέντες Πανάμωμε, τοῖς σοῖς λόγοις ἐπόμενοι, χρεώστικῶς σε μακαρίζομεν, αἰτούμενοι Χριστὸν τὸν Θεόν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς σέ δοξάζουσι πίστει, ὡς Μητέρα αὐτοῦ.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ύ μου ἰσχύς, Κύριε σύ μου καὶ δύναμις,
» σύ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ Πα-

» τρικούς, κόλπους μὴ λιπῶν, καὶ τὴν ἡμετέ-
 » ραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ
 » Προφῆτῃ, Ἀββακούμοι κραυγάζω· Τῆ δυ-
 » νάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ανατολή, τοῦ Πατρικοῦ ἀπαυγάσματος, καὶ
 Ἡλίου, τοῦ ἐξανατείλαντος, πρὸ Ἐωσφόρου
 ἐκ τοῦ Πατρὸς, χαῖρε Θεοτόκε, κερῆλη κούφη
 καὶ ἔμψυχε· Παρθένε χαῖρε Μήτηρ· χαῖρε εὐ-
 λογημένη· χαῖρε δεδοξασμένη Παναμίωμε.

Σὺ τὸ χρυσὸν, θυμιατήριον Δέσποινα, τῆ ἀσέ-
 κτου, καὶ αὐλοῦ ἀνθρακος, ἐν ᾧ ἐκαύθη
 διαρράγην, τῆς ἀδαμιαίας, παρακοῆς τὸ χειρό-
 γραφον· διὸ σοὶ χαῖρε κράζω, δι' ἧς πᾶσιν ἐδό-
 δη, ἡ χαρὰ καὶ τρυφή καὶ ἀπόλαυσις.

Σὺ τῶν βροτῶν, δόξα καὶ κλέος καὶ καύ-
 χημα, καὶ Ἀγγέλων, στέφος καὶ διαδή-
 μα· διὸ ἡ γῆ, καὶ ὁ οὐρανὸς, μίαν Ἐκκλησίαν,
 ψησάμενοι παναρμόνιον, τὸ, χαῖρέ σοι βοῶμεν·
 χαῖρε Δέσποινα κόσμη· χαῖρε πάντων ἀνθρώ-
 πων βοήθεια.

Κλίμη σεπτῆ, ἣν Σολομὼν προδιέγραψε, κυ-
 κλημένην, δυνατοῖς ἐξήκοντα· χαῖρε Παρ-
 θένε ἡ κιβωτός, ἡ κεχρυσωμένη, τοῦ νοητοῦ ἀ-
 γιάσματος· λαβίς ἡ θεία χαῖρε· χαῖρε βάτε
 πυρφόρε· χαῖρε πύλη καὶ κλίμαξ καὶ γέφυρα.
 Τοῦ Ἁγίου. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Νέος Ἀβραάμ, εἰδείχθης Ἱεράρχα, ἄλλον
 Ἰσαάκ, τὸν βίον θυσιάσας, καὶ μυστι-
 κὴν ὀλοκάρπωσιν ἀνεγένεας, ἐν τῷ πυρὶ τῆς
 συνειδήσεως.

Σὺ τὸν Ἰακώβ, ζηλώσας Θεοφόρε, κλίμαξ
 πρακτικῆς, εἰδείχθης πολιτείας, τὰς ἀνα-
 βάσεις τῶν θείων σου νοημάτων, ἐν τῇ καρδίᾳ
 σου τιθέμενος.

Ράβδω μυστικῇ, τῇ γλώττῃ διασχίσας, ὄλην
 τῆς Γραφῆς, τὴν ἄβυσσον Τρισμάκαρ, ὡς
 Μωϋσῆς διεβίβασας τοὺς ἀνθρώπους, πρὸς τὴν
 ἐπίγνωσιν τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θησαυρὲ, τῆς πάντων σωτηρίας·
 χαῖρε νοερά, πηγὴ τῶν ἰαμάτων· χαῖρε
 τὸ ἅγιον ὄρος, ὃ ὁ Προφῆτης, Θεογεννητορ
 προεώρακεν.

Ἐτερος τοῦ Ἁγίου. Ἔθου πρὸς ἡμᾶς.

Λῶγων ἔρασταί, τὸν τῶν λόγων μέγαν Κοσ-
 μήτορα, λόγοις ἱεροῖς χαρμονικῶς ἐπα-
 νιέντα δεῦτε τιμήσωμεν, λόγους ματαιόφρονας,
 σοφία λόγων, λήρους ἀπελέγξαντα.

Ωλίβισας ἡμᾶς, διδασμάτων πλέτῳ Χρυσόσο-
 με· χεῖρα δ' ἀναστέλλεις ἐμβριθῶς, πλεονε-

ξίας πλούτῳ τὴν βρῖθουσαν, ἐλέγχων τρανότα-
 τα, καὶ κατὰ νόμον, πλούτῳ θείας χάριτος.

Τόξον δυνατῶν, ἰταμότης τύραννος τέθλα-
 σται· σὺ δ' ἐν ἀσθενείᾳ τῆς σαρκὸς, ἀγ-
 γελικῶς βίους ὑπερίσχυσας, ἰκέτας Χρυσόσο-
 με, τοὺς πρὶν διώκτας, ἔχων ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Τάξεις νοεραὶ, ὑμνωδίαις Κόρη σὲ μέλπου-
 σιν· ὃν γὰρ οὐκ ἰσχύουσιν ὄραν, ἐκ τῆς
 ἀγνῆς νηδύος σε τέτοκας, σάρκα προσλαβόμε-
 νον, ἀναλλοιώτως, πάνταγε Θεόνυμφε.

Καταβασία.

» **Ε**κάλυψεν ἕρανθς, ἡ ἀρετὴ σε Χριστέ· τῆς
 » κιβωτοῦ γὰρ προελθῶν, τῆ ἀγιάσματος
 » σου, τῆς ἀφθόρου Μητρὸς, ἐν τῷ ναῶ τῆς δό-
 » ξης σου, ὡφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφορούμενος,
 » καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα, τῆς σῆς αἰνέσεως.
 Τῆς Θεοτόκου. Ῥδὴ εἰ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ι**να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σε
 » τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
 » ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; ἀλλ' ἐπίσρε-
 » ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
 » τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Νοεράν σατραπείαν, καὶ τυραννικὴν ἐναέ-
 ριον φάλαγγα, παρελθεῖν ἀλύπως, ἐν και-
 ρῷ τῆς ἐξόδου μου παρέχε, ἵνα σοὶ τὸ, Χαῖρε,
 χαρμονικῶς, Δέσποινα κράζω· Χαῖρε πάντων
 ἐλπίς ἀκαταίσχυντε.

Ως χαρὰν συλλαβοῦσα, χαῖρε ὑπεράμωμε·
 χαῖρε ὑπέραγνε· χαῖρε τῆς ἀγνείας, πορ-
 φυρόχροον ἄνθος ἡδύπνοον· χαῖρε παρθεσίας,
 κακκοθαφές ἐρυθρόν ῥόδον, καὶ Θεοῦ τὸ εὐῶ-
 δεσ ὄσφραδιον.

Μυσικὴ μυροθήκη, χαῖρε τὸ ἡδύπνοον μύρον
 ἡ βρύουσα· χαῖρε θεία κρίνη, ἡ τὸ ὕδωρ
 τὸ ζῶν ἀναβλύζουσα· χαῖρε ἡ τὸν βότρυ, τὸν
 τῆς ζωῆς καρποφοροῦσα, ἀγεώργητος ἄμπελος
 Δέσποινα.

Αἰδοδευτε πύλη, χαῖρε ἣν διώδευσε Χριστὸς
 ὁ Κύριος· Παραδείσῃ πύλας, ἡ ἀνοίξασα
 χαῖρε τῷ τόκῳ σου· χαῖρε δι' ἧς χαίρει, ὁ οὐ-
 ρανὸς καὶ γῆ χορεύει, καὶ τὰ ἄνω τοῖς κάτω
 συνάπτονται.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Τὴν ἱεράν εὐλήν σου κατακοσμήσας τοῖς ἁ-
 θλοῖς τῶν πόνων σε, εἰδείξας λαμπροτέραν,
 τὴν ἱεραρχίαν Χρυσόστομε.

Αθλητικὸν ἀγῶνα, Ἱερομύστα γενναίως διή-
 νυσας, πόλεσιν ἀοικήτοις, καὶ ὑπερορίας
 στελλόμενος.

Τῆ ἀστραπῆ τῶν λόγων, τὴν ὑπερκόσμιον γνῶσιν ἐβρόντησας, Μύστα τῶν ἀπορρήτων, ὑετοὺς δογματῶν ὀμβρήσας ἡμῖν.

Θεοτοκίον.

Ανευ φθορᾶς τεκοῦσα, Θεογεννητορ τὸν ἄσπορον τόκον σου, μόνη ὠφθης Παρθένος, βρέφος ὑπομάζιον φέρουσα.

Ἔτερος τοῦ Ἁγίου. Πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ως ἔαρ ὠφθης, εὐωδιάζον μυσικῶς, χαρίτων ἀνθεσι τῶν πιζῶν τὰ πλήθη, λύων κακῶν τὸν χειμῶνα Πάτερ ἐν τῇ ἐπανελεύσει σου.

Τὸ θεῖον ρεῖθρον, τῶν χαρισμάτων ἡ πηγὴ, ἐπανεληλύθεν· οἱ διψῶντες δευτε ὕδωρ ζωῆς, ἀπαντλεῖτε πίστει, ἐνθέως εὐφραϊνόμενοι.

Ρὺν ἐκρύβης, οἴμοι! τὸ κάλλος τὸ ἐμόν· ἀλλ' ἐπανῆλθές μοι ποθητὸς ἐν χρόνῳ, ἡ τῆ Χριστοῦ Ἐκκλησία Πάτερ, βοᾶ σοι ἐπανήκοντι.

Θεοτοκίον.

Ιλέωσαί μοι, τὸν προελθόντα ἐκ τῆς σῆς, γαστρὸς Πανάμωμε, σαρκοφόρον Λόγον, ὃν ἐν ναῶ Συμεῶν βαστάζων, ὡς Κτίστην ἐμεγαλυνεν.

Καταβασία.

- **Ω**ς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ὡς τάλαντα! ἐβόα, ἐγὼ· πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπότην.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

- **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ με τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωῆ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Η ἔμφυχος, χαῖρε Δέσποινα κόχλος· ἡ κογχύλη, σῶν ἀχράντων αἱμάτων, πορφυραγῆ, ἐρυθρὰν ἀλουργίδα, τῷ τοῦ παντὸς Βασιλεῖ πορφυρώσασα· τὴν γύμνωσιν τὴν τοῦ Ἀδάμ, ἡ σκεπάσασα, χαῖρε Πανύμνητε.

Στηρίζει μὲν, τὰς καρδίας ἀνθρώπων, φυσικῶς ὁ αἰσθητὸς ἄρτος Κόρη· Χριστιανῶν, τὰς ψυχὰς δὲ κρατύνει, τὸ σὸν ἀδόμητον ἅγιον ὄνομα· ἐντεῦθεν καὶ χαρμονικῶς, πᾶσα γλῶσσα τὸ χαῖρε κραυγάζει σοι.

Λυχνία, ἡ χρυσαυγίζουσα χαῖρε· κιβωτὸς ἡ θεοχώρητος χαῖρε· χαῖρε σκηνή· χαῖρε ἅγιον ὄρος· χαῖρε τοῦ ζῶντος Θεοῦ πόλις ἔμφυχε· παλάτιον χαῖρε Χριστοῦ· χαῖρε τέμενος θεῖον πολύφωτον.

Υπέραγνε, ὑπεράμωμε χαῖρε, τὸ τῆς φύσεως ἐξαιρετὸν ἄνθος· χαῖρε κοινή, τῶν

ἀνθρώπων τοῦ γένους, φιλοτιμία καὶ χάρις θεσδότης· τὴν ἄτιμον φύσιν τῶν βροτῶν, ἡ τιμήσασα χαῖρε τῷ τόκῳ σου.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡς τὸν Προφήτην ἐρρύσω.

Ωσπερ χρυσὸν ἐκ μετάλλων, ἐκ τοῦ βάθους σοφῆ τῆς καρδίας σε, τὰ πάγχρυσα δόγματα, ἡμῖν ἐθησαύρισας, καὶ τὰ σὰ λόγια πλοῦτον κατέλιπες.

Τὴν παναγίαν σου μνήμην, ὁ λαὸς ἐορτάζων Χρυσόστομε, δοξάζει τὸν Κύριον, τὸν σὲ ἐκλεξάμενον, καὶ καλέσαντα, εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς.

Εἰ καὶ νεκρὸς εἶ ἐν τάφῳ, ἀλλὰ ζῶν ἐν τῷ κόσμῳ Χρυσόστομε, κηρύττεις μετάνοιαν, καὶ γράφεις συγχώρησιν· ἐγγυώμενος, τοῖς μετανοοῦσι θερμῶς.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐν χερσὶ τῆς Παρθένου, καὶ ἐν κόλποις Πατρὸς καθεζόμενον, τὸν σάρκα φορέσαντα, καὶ μείναντα ἄτρεπτον, προσκυνήσωμεν, ὡς Θεὸν καὶ Κύριον.

Ἔτερος τοῦ Ἁγίου. Ἄβυσσος ἐσχάτη.

Τέμνει σε τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἡ ἐκφρων βασίλισσα, ἀποτόμως ἐλέγχουσα· ἀλλ' αὐτίκα τέμνεται· σὺ δ' ἐλέγχεις ἀθάνατα, τὴν ἐξαίσιον, προτομὴν ἐργασάμενος.

Οργανον ἐδείχθης τοῦ παντουργοῦ, Χρυσόστομε Πνεύματος, ὑπηχοῦν ἐμμελέστατα· κωφεύει δ' ἡ τύραννος, ὡς ἀσπίς πρὸς ἐπάσματα, καὶ οἰκτρότατον, ἀνταλλάττεται θάνατον.

Νέκρωσιν καὶν τέθνηκε μὴ παθεῖν, σαφῶς ἀνεδίδαξε, Βασιλεῖς ὁ Χρυσόστομος· αὐτῶν γὰρ προσάγμασιν, ἀπειθήσας τὸ πρότερον, ταῖς δεήσεσιν, ἐπανῆκε τὸ δευτέρον.

Θεοτοκίον.

Ενα σε τὸν ἐκ Παρθένου νοῶν, καὶν σάρκα προσεῖληφας, καὶ διπλοῦς ἐχρημάτισας, μακρὰν ἀπερράπισε, καὶ τομὴν καὶ τὴν συγχυσιν, ὁ Χρυσόστομος Ἰωάννης Θεοάνθρωπε.

Καταβασία.

- **Ε**βόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, ταῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὁ λαοῖς ἐπέατη· Ἐκ Θεοῦ Χριστέ, σὺ Θεός μου.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Εὐφράνθη μυσικῶς, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, τῇ ἀνακομιδῇ, τοῦ σεπτοῦ σου λεψάνης· καὶ τοῦτο κατακρύψασα, ὡς χρυσίον πολυτίμον, ταῖς ὑμνοῦσί σε, ἀδιαλείπτως παρέχει, ταῖς πρεσβείαις σε, τῶν ἱαμάτων τὴν χάριν, Ἰωάννη Χρυσόστομε.

Ὁ Οἶκος.

Η λαμπάς, ἡ τῶν ἔργων μου στυγνὴ πέφυκεν, Ἰωάννη Χρυσόστομε, καὶ δειλιῶ πρὸς ὑπάντησιν τοῦ ἱεροῦ σου σκηνούς· ἀλλ' αὐτός με ὀδήγησον, καὶ τὰς τρίβους μου εὐθύνον, μετανοίας παρέχων μοι καιρὸν πανάγιε, ὡς αὐτῆς κήρυξ ἔνθεος, καὶ τῶν παθῶν μου τῶν πολυτρόπων κατεύνασον ζάλην· καὶ παγίδων τῆ Βελίαρ ἀφαρπάσας με, εἰς τέλος σῶσόν με· ὅπως ὑμῶ σου ἀξίως τὴν θείαν ἐπάνοδον, ὡς πρὶν καὶ τὴν κοιμήσιν τολμήσας ἐδόξασα, Ἰωάννη Χρυσόστομε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου.

Στίχοι.

Νεκρὸς καθίζη, ὦ Ἰωάννη, θρόνω·

Ἄλλ' ἐν Θεῷ ζῶν, πᾶσιν Εἰρήνην, λέγεις.

Ἄπνου ἐβδομάτῃ κόμισαν δέμας εἰκάδι χρυσοῦν.

Οὗτος ὁ μακάριος καὶ θείος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, διὰ τὸ μὴ ὑπεροῦν τὸ δίκαιον ἐν προσώποις, ἀλλὰ καὶ ἀρετὴν τὴν Βασιλίδαν Εὐδοξίαν ἐλίγχειν, διὰ τὰς γινόμενας παρ' αὐτῆς παρανομίας καὶ ἀδικίας, ἐξερρίζεται μὲν δις, καὶ αὖθις ἀνακαλεῖται· τρίτον δὲ καὶ τελευταῖον εἰς Κουκουσὸν πέμπεται· κακίῃθεν μεταγίεται εἰς Ἀραβισσοῦν, εἶτα εἰς Πιτιοῦντα, χωρὶα οὐ μόνον ἔρημα, καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐπιθεῖ, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν γειτονούντων Ἰσαύρων αἰεὶ πολιορκούμενα. Ἐκεῖσε οὖν, εἰς Πιτιοῦντα ὁ ἔνσαρκος Ἀγγέλός καλεῖται παρὰ τοῦ πάντων Δεσπότου διὰ Πέτρου καὶ Ἰωάννου, τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων, καὶ μεταβαίνει πρὸς τὰς αἰώνιους σκηνάς, καὶ κατατίθεται τὸ ἅγιον αὐτοῦ λείψανον ἐν Κομάνοις μετὰ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Βασιλίσκου καὶ Λουκιανοῦ, καθὼς παρ' αὐτῶν διὰ νυκτερινῆς ἔψεως ἐμνηύθη.

Ἐπεὶ δὲ καὶ κατὰ πόδας ὁ βασιλεὺς Ἀρκαδῖος τὸν βίον κατέλιπε, καὶ ἡ ταύτου γυνὴ Εὐδοξία, ὁ δὲ τούτων υἱὸς τὴν βασιλείαν διεδέξατο, καὶ Πρόκλος, ὁ τοῦ Ἁγίου Μαρτυρίου καὶ ὑπηρέτης, κοινῇ ψήφῳ Πατριάρχης ἐγένετο, τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἱεραρχίας, πείθει ὁ μακάριος Πρόκλος τὸν Βασιλεῖα Θεοδοσίον, καὶ πέμπει πρὸς ἀνακομιδὴν τοῦ ἱεροῦ λειψάνου. Τοῦ δὲ Ἁγίου μὴ ἐπιδόντος ἑαυτὸν, ἀλλ' ἀκινήτου μείναντος, δέεται ὁ Βασιλεὺς δι' Ἐπιστολῆς, περιεχούσης τάδε.

Ἐπιστολὴ βασιλέως Θεοδοσίου.

Τῷ Οἰκουμένικῳ Πατριάρχῃ, Διδασκάλῳ, καὶ Πνευματικῷ Πατρὶ, Ἰωάννη τῷ Χρυσοστόμῳ, Θεοδοσίος Βασιλεὺς.

Νεκρὸν ὁμοίως τοῖς ἄλλοις τὸ σῶμα τὸ σὸν εἶναι νομίσαντες, Πάτερ τίμιε, μετακομίσαι αὐτὸ ἀπλῶς πρὸς

ἡμᾶς, καὶ ἀγαγεῖν ἠβουλήθημεν· διὰ τοῦτο καὶ τοῦ ποσομένου δικαίως διημάρτομεν· ἀλλὰ σὺ γε, Πάτερ τιμώτατε, σύγγνωθε ἡμῖν μετακαλουμένοις, ὁ τὴν μετάνοιαν πᾶσι διδάξας· καὶ ὡς παῖσι φιλοπάτορσιν, ἐπίδοσ ἡμῖν σαυτὸν, καὶ τοὺς ποθοῦντάς σε διὰ τῆς σῆς παρουσίας εὐφρανου.

Ταύτης τῆς Ἐπιστολῆς κοιμισθείσης τῷ Ἁγίῳ, καὶ ἐπὶ τῆς σοροῦ αὐτοῦ τεθείσης, εὐθίως ἐπέδωκεν ἑαυτὸν, καὶ τὴν σορὸν ἀπόνως οἱ ἄγοντες ἔφερον. Ἐπεὶ δὲ ἔφθασαν ἀντιπέραν τῆς Πόλεως, περαιούται μὲν ὁ Βασιλεὺς καὶ πᾶσα ἡ Σύγκλητος, καὶ ὁ Πατριάρχης ἅμα τῷ Κλήρῳ· ἐμβάλλεται δὲ πλοίῳ Βασιλικῷ ἡ σορὸς, ἡ τὸ σῶμα ἔχουσα τοῦ Ἁγίου. Καταιγίδος δὲ ἐμπεσοῦσης, τὰ μὲν λοιπὰ πλοῖα ἀλλαγῶν διεσκειδάσθησαν· ἐκεῖνο δὲ, ἐν ᾧ ἦν τὸ τῷ Ἁγίῳ σῶμα, τῷ τῆς χήρας ἀγρῷ προσώκειλε· τῆς χήρας ἐκείνης, ἣν ἠδίκησεν Εὐδοξία, τὸν ἀμπελῶνα αὐτῆς ἀφελούσα· καὶ ἐλεγχομένη παρὰ τοῦ Ἁγίου ἐξώρισεν αὐτὸν.

Ἐπεὶ δὲ ἀπέδθη ὁ ἀγρὸς τῇ χήρᾳ, εὐθίως γαλήνην περὶ τὴν θάλασσαν ἐγένετο, καὶ πρῶτον μὲν εἰς τὸν τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ ναόν, εἰς τὰ Ἀμαυτίου, ἀπάγεται, εἶτα εἰς τὸν τῆς Ἁγίας Εἰρήνης· ἐνθα ἐπὶ τοῦ συνθρόνου ἐνέθεντο αὐτὸν, καὶ ἐβόησαν ἅπαντες· Ἀπόλαθέ σε τὸν θρόνον Ἄγιε. Εἶτα ἐπὶ βασιλικῷ ὀχήματι ἡ σορὸς ἐπιτεθείσα, πρὸς τὸν περιώνυμον φέρεται τῶν Ἀποστόλων ναόν· ἐνθα δὴ τῇ ἱερᾷ καθέδρᾳ ἐντεθεῖς ἐπιφώνησε τῷ Ποιμνίῳ τῷ Εἰρήνῃ πᾶσι. Εἶτα ὑπὸ γῆν τίθεται, ἐνδον τοῦ Βήματος, ἐνθα νῦν κατάκειται.

Τῆς ἱερᾶς δὲ τελουμένης Λειτουργίας, θαυμάσια μεγάλα ἐτελοῦντο, ἐξ ὧν καὶ τοῦτο. Ἀνὴρ γάρ τις, ἀρθρίτιδι νόσῳ κατεχόμενος, καὶ πάρεργος ὢν, καὶ σχεδὸν παντελῶς ἀκίνητος, ἀψάμινος τῆς σοροῦ, τοῦ πάθους εὐθύς ἀπολύεται παντελῶς· οὕτως οἶδεν ὁ Θεὸς δοξάζειν τοὺς διὰ βίου δοξαζοντας αὐτόν! Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξὶς ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἐνθα καὶ τὸ ἱερεῖον αὐτοῦ Σῶμα κατάκειται, ὑποκάτω τοῦ Θυσιαστήριου.

Περὶ δέ γε τῆς ἐξορίας αὐτοῦ, τοῖς ἐκείνου ῥήμασι χρυσώμεθα, οἷς ἐξέθετο πρὸς Κυριακὸν Ἐπίσκοπον, ὄντα ἐξόριστον καὶ αὐτόν· ἔχει δὲ οὕτως.

Φέρε δὴ ἀπαντήσω σου τὸ τῆς ἀθμίας ἔλκος, καὶ διασκεδάσω τοῦ λογισμοῦ τὸ νέφος. Τί ἐστὶν ὁ λυπῆ καὶ ἀδημονεῖς; ἐτι χαλεπὸς ὁ χειμὼν, καὶ πικρὸν τὰ ναυάγιοι, τὸ τὴν Ἐκκλησίαν καταλαβόν; οἶδα τοῦτο κάγω, καὶ οὐδεὶς ἀντερεῖ, εἰμὴ Θεός. Ἄλλ' εἰ βεβλει, εἰκόνα σοι ἀναπλάσω τῶν γινομένων. Θαλάτταν ὀρώμεν, ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀβύσσου κάτωθεν ἀναμοχλινομένην· τοὺς ναύτας, τὰς χεῖρας τοῖς γόνασι περιπλέξαντας, καὶ πρὸς τὴν ἀμνηχανίαν τοῦ χειμῶνος ἀπορηθίνοντας, οὐκ οὐρανὸν βλέποντας, οὐ πέλαγος, οὐ ξηρὰν, ἀλλ' ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων κειμένους, καὶ ὀλοφυρομένους, καὶ κλαίοντας. Καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τῆς ὀρωμένης θαλάσσης οὕτω συμβαίνει. Νυνὶ δὲ ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας, χεῖρων ὁ θόρυβος, καὶ πλείονα τὰ κύματα.

Ἄλλὰ παρακαλεῖ τὸν Δεσπότην ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ὃς οὐ τίχνη περιγίνεται τοῦ χειμῶνος, ἀλλὰ νεύματι λύει τὴν ζάλην. Ἄλλὰ καὶ πολλάκις παρακαλίσας οὐκ εἰσηκούσθη, μὴ ὀλιγορήσης· τοιοῦτον γὰρ ἔθος τῷ φιλανθρώπῳ Θεῷ, ἡμῶν τὴν σωτηρίαν προνοουμένῳ. Μὴ γὰρ εὐκ ἠδύνατο τοὺς τρεῖς ἐκείνους Παῖδας λυτρώσασθαι, ἵνα μὴ

ἐπιώσιν εἰς τὴν κἀμινον; Ἄλλ' ὅτι αἰχμάλωτοι γέγονασιν, καὶ εἰς βαρβάρων χώραν ἀπερρίφθησαν, καὶ τῆς πατρῴας κληρονομίας ἐξέπεσον, καὶ παρά πάντων ἀπεγνωσθήσαν, καὶ οὐδὲν λοιπὸν οὐκ εἰλείπετο, τότε ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἀφ' ἑω τὴν θαυματουργίαν ἐργάσατο, καὶ διεσκόρπισε τὸ πῦρ περὶ τὴν κἀμινον τῶν Χαλδαίων.

Καὶ λοιπὸν, Ἐκκλησία ἦν αὐτοῖς ἡ κἀμινος· καὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν προσεκαλοῦντο, Ἀγγέλους τε καὶ Δυναμεις· καὶ οὕτω πάντα συλλαβόμενοι, ἔλεγον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον. Ὁρᾶς, πῶς ἡ ὑπομονὴ τῶν Δικαίων τὸ πῦρ εἰς δρόσον μετέβαλε, καὶ τὸν Τύραννον ἰδυσώπησε, καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἐκπέμπει τὰ γράμματα; Μέγας ὁ Θεός, φησί, Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδοναγώ! Καὶ ἴδε πόνον ἀποτομίαν ἴθικεν· Εἴτις, φησί, λόγον εἶπη κατ' αὐτῶν, τὸν οἶκον αὐτοῦ ταμιεύεσθαι, καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ διαρπάξεσθαι.

Μὴ οὖν ἀθυμήσης, ἀδελφί Κυριακέ· καὶ γὰρ ἐγὼ, ὅτε ἐξηλαυνόμην τῆς Πόλεως, οὐδενὸς τούτων ἐφρόντιζον, ἀλλ' ἔλεγον πρὸς ἑμαυτὸν· Εἰ βουλεται ἡ Βασίλισσα ἐξορῆσαι, ἐξορῶσάτω με· Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Εἰ βουλεται προιονῆσαι, προιονῶσάτω με, τὸν Ἡσαΐαν ἔχω ὑπογραμμὸν. Εἰ θέλει με εἰς τὸ πελαγὸς ἀκουτίσαι, τὸν Ἰωάνν ὑπεμιμνήσκομαι. Εἰ θέλει με εἰς λάκκον ἐμβαλεῖν, ἔχω τὸν Δαυιδ ἔν τοις λέουσι βεβλημένον. Εἰ θέλει λιθάσαι με, Στεφάνον ἔχω τὸν Πρωτομάρτυρα, τοῦτο πεπονητότα. Εἰ θέλει τὴν κεφαλὴν μου λαβεῖν, ἔχω τὸν Βαπτιστήν. Εἰ θέλει τὰ ὑπάρχοντά μου λαβεῖν, εἰ ἔχω, λαβέτω· Γυμνός ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρὸς μου, γυμνός καὶ ἀπελεύσομαι. Ἐμοὶ παραινῆ καὶ ὁ Ἀπόστολος, λέγων· Πρόσωπον Θεὸς ἀνθρώπου οὐ λαμβάνει· καὶ, Εἰ ἔτι ἀνδρώποις ἤρεσκον, Χριστοῦ δοῦλος οὐκ ἂν ἦμην. Καὶ ὁ Δαυιδ καθοπλίζει με· Ἐλάλουν ἐναντίον Βασιλείων, καὶ οὐκ ἦσχυρόμην. Πελλὰ κατ' ἐμοῦ ἰσκειάσαντο, ἀλλὰ πάντα διὰ φθόνου ἐποίησαν.

Ἄλλὰ ταῦτα λυπῆ, ἀδελφί Κυριακέ, ὅτι οἱ ἡμᾶς ἐξορῶσαντες ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς παρρησιαζόμενοι, καὶ πλῆθος αὐτοῖς ἀκολουθεῖ δροφύρων; Ἄλλ' ὑπομνήσθητι τὸν πλουσιον, καὶ τὸν Λάζαρον· ποῖος μὲν τῶ νῦν αἰῶνι ἐθλιθη, ποῖος δὲ ἀπῆλυσεν. Τί ἐκείνου ἐβλαψεν ἡ πενία; οὐχὶ ὡς ἀθλητῆς καὶ νικητῆς εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Ἀβραάμ ἀπύχθη; Τί δὲ ὠφέλησεν ἐκείνου ὁ πλοῦτος, τὸν ἐν περφόρα καὶ βύσσῳ ἀνακείμενον; Πῶ οἱ ραβδούχοι; πῶ οἱ δροφύροι; πῶ οἱ χρυσοχάλινοι ἵπποι; πῶ οἱ παράσιτοι, καὶ ἡ βασιλικὴ τραπέζα; οὐχὶ ὡς ληστῆς δεδεμένος ἀπῆγετο ἐν τῷ μνήματι, γυμνήν τὴν ψυχὴν ἐκ τοῦ κόσμου φέρων, καὶ κράζων κενῆ τῇ φωνῇ· Πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησόν με, καὶ πέμψον Λάζαρον, ἵνα βᾶψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ἐν ὕδατος, καὶ καταψύξῃ μου τὴν γλῶτταν, ὅτι πεκρῶς βασανίζομαι;

Τί Πατέρα καλεῖς τὸν Ἀβραάμ, οὐ τὸν βίον οὐκ ἐμιμήσω; Ἐκεῖνος πάντα ἀνθρώπον εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐξένιζε, σὺ δὲ ἐνὸς πτωχοῦ φροντίδα οὐκ ἐποίησω. Οὐκ ἔστι πενηθῆσαι καὶ κλαῦσαι, ὅτι ὁ τσοῦτον πλοῦτον ἔχων, σταγόνος ὕδατος ἀξίος οὐκ ἐγένετο; Τῷ χειμῶνι οὐκ ἔσπειρεν ἔλεον· ἦλθε τὸ θέρους, καὶ οὐκ ἐθήρισε· καὶ τοῦτο τοῦ Δεσπότη οἰκονομία, ὅτι ἐξ ἐναντίας ἐποίησε τὴν κόλασιν τοῖς ἀσεβῆσι, καὶ τὴν ἀνάπαυσιν τοῖς δικαίοις· ἵνα βλέπωσιν ἀλλήλους, καὶ ἀλλήλους γνωρίζωσι· καὶ γὰρ ἕκαστος τότε Μάρτυς, τὸν ἴδιον Τύραννον ἐπιγνώσεται. Καὶ οὐκ ἐμὰ τὰ ῥήματα· ἀκουσεν τῆς Σοφίας λεγούσης· Τότε, φησὶν, ἐν πολλῇ παρρησίᾳ σταθῆσεται ὁ

δικαίος κατὰ πρόσωπον τῶν θλιφάντων αὐτόν.

Ὡς περ ἑδοιπέρος, ἐν καύματι περιπατῶν, ἥνικα εὖρη καθαρὰν πηγὴν, τῇ δίψῃ φλεγόμενος· ἢ ὡς περ τις, λιμῶ συνεχόμενος, παρακάθηται μὲν τραπέζῃ, ἔχουσα διάφορα ἐδέσματα, παρά τινος δὲ δυνατωτέρου κωλύεται μὴ ἀφασθαι τῶν ἐπὶ τῆς τραπέζης, καὶ σφόδρα ἔχει τὴν ὀδύνην καὶ τὴν κόλασιν, ὅ, τε δίψῶν, ὡς μὴ δυναμένος τὴν δίψαν κατασβεσαι, καὶ ὁ πεινῶν, ὡς κωλύομενος ἀπολαῦσαι τῶν ἐδεσμάτων· οὕτω καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως βλέπουσι τοὺς Ἀγίους εὐφραινομένους οἱ ἀσεβεῖς, καὶ τῆς Βασιλικῆς τραπέζης ἀπολαῦσαι οὐ δύνανται. Καὶ γὰρ ὁ Θεὸς τὸν Ἀδὰμ κολάσαι βουλόμενος, ἐποίησεν αὐτὸν ἐξ ἐναντίας τοῦ Παραδείσου ἐργάζεσθαι τὴν γῆν· ἵνα καθ' ἐκάστην ὥραν τὸ ποθεινὸν χωρίον, ἐθεῖ· ἐξῆλθεν, ἔχη πάντοτε τὴν ὀδύνην ἐν τῇ ψυχῇ. Εἶδὲ καὶ ὡς ἀλλήλοις οὐ συντύχωμεν, ἀλλ' ἐκεῖ οὐδεὶς ὁ κωλύων ἡμᾶς τότε μετ' ἀλλήλων διαγεῖν· ἀλλὰ καὶ ἐψέμεθα τοὺς ἡμᾶς ἐξορῶσαντας, ὡς περ ὁ Λάζαρος τὸν Πλούσιον, καὶ οἱ Μάρτυρες τοὺς Τύραννους.

Μὴ οὖν ἀθυμή, ἀγαπητέ, ἀλλὰ μνημόνευε τῷ Προφήτῳ λέγοντος· Μυκτηρισμὸν ἀνθρώπων μὴ φοβηθῆς, καὶ τοῦ φαυλισμοῦ αὐτῶν μὴ ἠέτασθαι. Ὡς περ γὰρ ἔριον ὑπόσητός, οὕτω βρωθήσεται.

Κατανόησαν δὲ τὸν Δεσπότην, πῶς ἐκ τῶν σπαργάνων ἐδιώκετο καὶ εἰς βαρβάρων γῆν ἀπερρίπτετο. Ὁ κατήχων τὸν κόσμον, τύπος ἡμῖν γέγονε τοῦ μὴ ἐκκαεῖν ἐν τοῖς πειρασμοῖς. Ἀναμνήσθητι τοῦ παθους τοῦ Σωτῆρος, καὶ ὅσας ὕβρεις δι' ἡμᾶς ὑπέστη. Οἱ μὲν γὰρ αὐτὸν Σαμαρείτην ἐκάλου, οἱ δὲ, δαιμονώοντα καὶ ψευδοπροφήτην· ἔλεγον γὰρ, Ὅτι ἰδοὺ ἀνθρώπος φάγος, καὶ οἶνοπότης· καὶ, ἐν τῷ Ἀρχοντικῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. Τί δὲ, ὅτε ἠγάγον αὐτὸν ποτὶ εἰς τὸ κρημνίσαι; καὶ ὅτε εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπέπτου, καὶ ραπίσματα αὐτῷ ἐδίδουν; Τί δὲ, ὅτε καὶ χολὴν αὐτῷ ἐπότιζον, καὶ καλάμῳ τὴν κεφαλὴν ἔτυπον, καὶ χλαμύδα αὐτῷ περιτίθεν, καὶ ἔτε ἀκάνθαις αὐτὸν ἰσοσφάνου, καὶ προσέπιπτον ἐμπαίζοντες, καὶ πᾶν εἶδος αὐτῷ χλεύης ἐπάγοντες; καὶ ὅτε περιῆγον αὐτὸν οἱ αἰμερόβοι ἐκείνοι κύνες, καὶ ἐπὶ τὸ πάθος ἤγετο γυμνός; Καὶ πάντες αὐτὸν κατέλιπον οἱ Μαθηταί· καὶ ὁ μὲν αὐτὸν ἠρνήσατο, ὁ δὲ παρέδωκεν, οἱ δὲ ἄλλοι ἔδραπέτευσαν· καὶ μόνος εἰσθήκει γυμνός ἐν μέσῳ τῶν ἔχλων ἐκείνων; (ἰορτὴ γὰρ ἦν ἡ πάντας συναγούσα τότε). Καὶ ὡς πονηρὸν ἐν μέσῳ κακούργων ἰσταύρωσαν· καὶ ἄταρος ἐκεῖτο, ὅτε κατήνεγκαν αὐτοῖς αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ, ἕως ὅτου τις αὐτὸν ἐξητήσατο, ἵνα θάψῃ αὐτόν. Καὶ ὅτε φέγον πονηρὸν κατ' αὐτοῦ ἀπεφύοντο, ὅτι οἱ Μαθηταί αὐτοῦ ἐκλεψαν αὐτόν, καὶ οὐκ ἀνέστη.

ὑπομνήσθητι δὲ πάλιν τοὺς Ἀποστόλους, ὅτι πανταχόθεν ἐδιώκοντο, καὶ ἐν πόλεσι κατεκρύπτοντο· καὶ ὁ Παῦλος παρά τινι Περφυροπώλιδι γυναικί, καὶ ὁ Πέτρος παρὰ Σίμωνι τῷ Βυρσεῖ· ὅτι οὐκ εἶχον παρρησίαν παρά τοῖς πλουσίοις· ἀλλ' ὕστερον πάντα εὐκολα αὐτοῖς ἐγένοντο.

Οὕτω καὶ νῦν, ἀδελφί, μὴ ἀθυμήσης. Ἦκουσα δὲ καὶ περὶ τοῦ λῆρου Ἀρσακίου ἐκείνου, ἐν ἐκάθεισιν ἡ Βασίλισσα ἐπὶ τοῦ θρόνου, ὅτι ἐθλίψε τοὺς Ἀδελφούς, καὶ τὰς Παρθένους, μὴ θελήσαντας αὐτῷ κοινωνῆσαι· πολλοὶ δὲ αὐτῶν δι' ἐμὲ καὶ ἐν φυλακαῖς ἀπέθανον· ὁ πρεσβυτάτημος ἐκεῖνος λύκος, ὁ σχῆμα ἔχων Ἐπισκόπου, μοιχὸς δὲ ὑπάρχων· ὡς γὰρ γυνή, μοιχαλῆς ἐνομαζέται, ζῶντος τοῦ ἀνδρός αὐτῆς ἐτέρῳ συναπτεμένῳ, οὕτω καὶ αὐτὸς μοιχὸς ἐστίν, οὐ σαρκός, ἀλλὰ πνεύματος· ζῶντος γὰρ μου ἤρπασε τὸν θρόνον μου.

Ταῦτά σοι ἀπεστείλαμεν ἀπὸ Κουκούσου, ἔπο ἐκίλευσεν ἡ Βασίλισσα ἡμᾶς ἐξορισθῆναι· πολλὰ δὲ θλίψεις κατὰ τὴν ὁδὸν συνήντησάν μοι, ἀλλὰ τούτων οὐκ ἐφρέντισα. Ὅτε δὲ ἤλθομεν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Καππαδοκῶν, καὶ ἐν Ταυροκιλικίᾳ, χοροὶ ὑπήτων ἡμῖν Ἁγίων Πατέρων· οὐ μὴν, ἀλλὰ καὶ πλῆθος Μονοζόντων, καὶ Παρθένων, πηγᾶς δακρῶν ἐκχέοντες, καὶ ἐκλαίον σφοδρῶς, ἡμᾶς θεωροῦντες ἐν τῇ ἐξορίᾳ ἀπερχομένους, καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτούς· Συνέφερον ἵνα ὁ ἥλιος συσταλῆ, ἢ ἵνα τὸ στόμα Ἰωάννου ἐσιώπησῃ. Ταῦτά με ἐθορύβησαν καὶ ἐθλίψαν πλέον, ἐπεὶ δὴ ἐβλεπον πάντα κλαίοντας περὶ ἐμοῦ. Ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ἀπάντων, ὅσα συνέβη μοι, φροντίδα οὐκ ἐποίησα. Πάνυ δὲ ἡμᾶς ἰδεξιώσατο ὁ Ἐπίσκοπος ταύτης τῆς Πόλεως, καὶ πολλὴν ἀγάπην ἔδειξεν εἰς ἡμᾶς· ὡς τε, εἰ δυνατόν ἦν, καὶ εἰρή τὸν ὄρον ἐφυλάττομεν, καὶ τὸν θρόνον αὐτῆ παρῆχόρησεν ἂν ἡμῖν. Δέομαι οὖν καὶ ἀντιβολῶ, ἀπόρριψον τὸ πένθος τῆς ἀθυμίας σου, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν μνησίαν ἔχε πρὸς τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἁγία Μαρκιανὴ Βασίλισσα, ἡ ἐν τοῖς Ἁγίοις Ἀποσόλοις, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τὴν Βασίλισσαν Μαρκιανὴν ἐκ βίου,

Χριστὸς βασιλεὺς ἐξάγει Βασιλέων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Κλαυδῖνος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ψυχῆς ἰδὼν σῆς κάλλος ἐξηρημένον,

Ὁ ψυχεραστὴς λαμβάνει σε Κλαυδῖνε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Πέτρος ὁ Αἰγύπτιος, εἰς βαθὺ γῆρας ἔλθων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὡς ὠρίμος τις σῖτρος ἐκ γῆρας Πέτρε,

Οἶον ταμείω συγκομίζῃ τῷ τάφῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὤδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν
» Βαθυλῶνι ποτέ· διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες,
» ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδί, ὡς ἐν λει-
» μῶνι χορεύοντες ἔφαλλον· Εὐλογητὸς ὁ Θεός,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Η μόνη ἀπείρανδρος, ἡ μόνη ἀφθορος, χαῖ-
ρε Δέσποινα, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ,
ἡ παιδοτόκος καὶ ἀπειρόγαμος· τὸ ξένον χαῖ-
ρε καὶ φρικτὸν μυστήριον· χαῖρε Ἀγγέλων
τρυφή· χαῖρε ἀνθρώπων χαρὰ.

Σιών πόλις ἐμψυχε, τοῦ Βασιλέως τῶν Βα-
σιλέων Χριστοῦ, περὶ ἧς ἐλαλήθη, δεδο-
ξασμένα χαῖρε Θεόνυμφε· χαῖρε ἡ κλίμαξ, δι'
ἧς μεταβαίνομεν, πρὸς οὐρανὸν ἀπὸ γῆς, καὶ
ἐκ φθορᾶς εἰς ζωὴν.

Λειμῶν θεοφύτευτος, εὐώδης κήπος θεο-
βλαστούργητος, ἀνεδείχθης Παρθένε, ἀ-
θανασίας ἀνθος ἀνθήσασα· διὸ συμφώνως τὸ
χαῖρέ σοι κράζομεν· Χαῖρε χαρᾶς χορηγέ· χαῖ-
ρε πηγὴ γλυκασμοῦ.

Υπέρτιμε Δέσποινα, ἐξ ἀτιμίας παθῶν με-
λύτρωσαι, ἵνα σοι χαρμοσύνης, τὸ χαῖρε
κράζω· χαῖρε ἀγνείας πηγὴ· χαῖρε ταμείον
πάσης καθαρότητος· χαῖρε δοχεῖον Θεοῦ· χαῖ-
ρε χωρίον Χριστοῦ.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ τοὺς Παῖδας δροσίσας.

Ακριθὴς ἐπεγνωσθῆς θεηγόρος, καὶ κοινὸς
ἀντιλήπτωρ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἡμαρτη-
κότων Ὅσιε, παρεγγυῶν τὴν μετάνοιαν.

Ως χρυσὸς ἐν καμίνῳ τῶν κινδύνων, πυρω-
θεὶς ἱεράρχα οὐκ ἐχωνεύθης, οὐ κατε-
φλέχθης· δοκιμασθεὶς γὰρ ἔδειξας, ὑπεροβρύ-
ζους τοὺς πόνους σου.

Οὐκ ἐνάρκησας Πάτερ πρὸς ἀγῶνας, οὐκ
ἠσχύνθης Δυνάστας, οὐ προέκρινας, ἀ-
δικίαν δικαιοσύνης Ὅσιε, καὶ μαρτυρεῖ ὁ τῆς
χήρας ἀγρός.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε κέφη νεφέλη, χαῖρε πύλη, δι' ἧς μόνος
διήλθεν, ὁ Θεὸς ἡμῶν Θεοτόκε, ἀφθόρῳ τό-
κῳ ἄσπορος, ἐκ σῆ Υἱὸς γεννηθεὶς ἐ' τραπέις.
Ἐτερος τοῦ Ἁγίου. Ὡς πάλαι τῆς εὐσεβεῖς.

Ξενοῦν τὴν χήραν Σοφέ, ἀσύγγνωστον φά-
σκοντα, τῶν ἐξ αὐτῆς ξένον σε ποιεῖ, ἐκ
τῆς βασιλίδος ἡ πάντολμος γυνή, ξένη θείας
χάριτος, ξενώσει χρηματίσασα, τῶν σοφῶν δι-
δαγμάτων σου.

Αλλ' ἐπανήλθης ἠδύς, ὡς ἥλιος νέφεσιν, ἀπο-
κρυβεῖς μέγιστε φωστήρ, καταφωσφορῶν
φωταυγία μυστικῆ, τῶν χρυσῶν δογμάτων σου,
τῆς φωτισθέντας ἅπαντας, Ἰωάννη Χρυσόστομε.

Δαίρω σοι τὰς ἐμάς, παλάμας Χρυσόστομε,
περιβολαῖς ἔνδον σε λαβεῖν, τὸν νυμφαγω-
γόν, ἐπανήκοντα λαμπρῶς, φίλτρον ὡς χρόνιον,
ἡ Ἐκκλησία κράζει σοι, ἑορτάζουσα σήμερον.

Θεοτοκίον.

Ως μυστικὴ τις λαβὴς, τὸν ἀνθρακα φέρουσα,
τὸν νοητὸν ἔρχη πρὸς ναόν· ὃν ὁ Συμεὼν
λαμπρυνθήσεται χερσὶ, Πάναγνε δεξάμενος,
καὶ τὰ τοῦ πάθους σύμβολα, προφητεύσει σα-
φέστατα. Καταβασία.

» **Σ**ὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας θεο-
» λογήσαντας, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐ-
» νοικῆσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς
» μελωδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα-
» τέρων ἡμῶν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὤδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσαριθμοί,
» δημιουργὸν Πατέρα Θεόν· ὑμνεῖτε, τὸν
» συγκαταβάσαντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον

μεταποθήσαντα· καὶ ὑπερυψῆτε, τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα Πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γέσσαί ἐκ ρίζης, χαῖρε ῥάβδος βλαστήσασα· χαῖρε ἀποτίστως ἀνθηφοροῦσα, ἄνθος τὸν Χριστὸν ὠραῖον· χαῖρε πῖον ὄρος· χαῖρε κατὰ σκιον· χαῖρε Θεοῦ ὄρος, ἐν ᾧ κατοικεῖν ὁ Λόγος, πάντων ηὐδόκησε πρὸ τῶν αἰῶνων.

Σιδηρᾶ σου ῥάβδω, κραταιᾶς ἀντιλήψεως, ὡς ὑλακτοῦντας κύνας, ὡς ὠρουμένους θήρας, τὰ περικυκλοῦντα τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, ἀποσόθει πάθη, δεινῶς με πολιορκοῦντα, ἵνα τὸ Χαῖρε σοι Παρθένε κράζω.

Ωραιώθης ὅλη, τὸν ὠραῖον ἐν κάλλεσιν, ὑπερβίους ἀνθρώπων, Χριστὸν τεκοῦσα, ἢ ἐν γυναιξίν ὠραία· διό σοι τὸ χαῖρε κράζομεν χαίροντες· Χαῖρε Θεοτόκε, Ἄγνη κεχαριτωμένη· χαῖρε τῆς κτίσεως ἐνδοξοτέρα.

Δανιὴλ ὁ εἶδεν, ὄρος πρὶν ἀλατόμητον, Θεογεννήτορ χαῖρε, ἐξ οὗ ἐτμήθη, ἀκρογωνιαίος λίθος· Χαῖρε Θεοδόχε, ἀνθρακωφόρε λαβίς· χαῖρε τῶν αὐλῶν, Ἀγγέλων ἀγιωτέρα· χαῖρε τῆς κτίσεως τιμιωτέρα.

Τοῦ Ἁγίου. Οἱ Θεορρήμονες Παῖδες.

Ηθεορρήμωνσθ γλῶσσα ἐν τῷ κόσμῳ, ὡς περ χρυσηλακτος σάλπιγξ, ἐξ ἕρανθ ἀπηχῆσασα, Ἱεράρχα Κυρίου, τὴν πλάνην ἀπήλασεν.

Γερουργε τῶν ἀρρήτων μυσηρίων, καὶ μυσιπόλε τῶν ἄνω, καὶ τῆς Τριάδος ὑπέρμαχε, ἱκετεύων μὴ παύσῃ, σωθῆναι τὴν ποιμνὴν σου.

Ως τῇ Τριάδι λατρεύων Ἱεράρχα, καὶ χορῶ τῶν Ἀγγέλων, συναυλιζόμενος Ὅσιε, ἱκετεύων μὴ παύσῃ, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Θεοτοκίον.

Υπερφυῶς ἐν γαστρὶ σου συλλαβοῦσα, τὸν ἀγεώργητον βότρυν, Παρθενομητορ ἐβλάστησας· ἐπαξίως ἔν πάντες, τὸ χαῖρέ σοι κράζομεν.

Ἄτερος τοῦ Ἁγίου. Ἄστέκτω πυρί.

Μασθοῖς εὐσεβείας σε Πάτερ, Ὅσιε, τὴν θρέψασαν ἐκτρέφεις Ἐκκλησίαν, ἀπονέμων ἑπταπλασίω, ἄρτω θείας χάριτος, ταύτη θρέπτρα· γλεῦκος προχέων, ὡς πόμα δέ, τὸ τῶν ἱαμάτων, παμμάκαρ Χρυσόστομε.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐπέξῆλθε, Πάτερ σου ὁ φθόγγος τῶν δογμάτων· ἀλλ' ἢ ἐκφρων βασιλὶς σε περιορίζειν, τοπικῶς ὑπέιληφεν, ἀλλ' ἐψεύσθη· σὺ γὰρ ὡς γίγας ὑψίδρομος, τὸ πᾶν περιλάμπεις, τῶν λόγων ταῖς ἀκτίσι.

Λαμπρύνθητι σήμερον σύλλογος, Πιστῶν μετ' εὐφροσύνης ὑπαντῶντες, τῷ προκρίτῳ τῶν Διδασκάλων· ἦκει γὰρ ἐφέσηκε διανέμων,

πᾶσι τὴν χάριν τὴν ἀφθόνον, ἧς ἐμφορηθῶμεν, γηθόμενοι πλουσίως.

Θεοτοκίον.

Ορῶ σε Μητρός ἐν ἀγκαλαῖς, οἶδά σε δ' ἀπρόσιτον Θεότητος τῇ φύσει· πῶς ἔν Λόγε χερσὶ κατέχη, ὅς χειρὶ τὴν σύμπασαν ἔχεις κτίσιν; ἔφη Συμεὼν, Θεάνθρωπε, τὴν ἀπόρρητόν σου, δοξάζων δυναστείαν.

Καταβασία.

Α'στέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ Θεοσεβείας προεστῶτες Νεανίαί, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θείον ὕμνον ἔμελπον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Εἴφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν! ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν κατήλθεν μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπό γαστρὸς, γενόμενος ἀνθρώπος· διό τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Γδοῦ σε πᾶσαι γενεαί, μακαρίζουσι, τὴν αἰεμακάριστον, ὡς προεφήτευσας, Θεογεννήτορ ἐκ Θεῶν Πνεύματος· καὶ ὡς τεύξῃ τὴν χαρὰν, τὸ χαῖρε βοῶσί σοι· Χαῖρε ζωῆς θησαυρὲ· χαῖρε κρήνη, ψυχικὸν μέλι βρούουσα.

Θρθώσας Δέσποινα Ἄγνη, τοῦ προπάτορος Ἀδάμ τὸ ὀλίστημα, καὶ τῆς προμήτορος, Εὐσας τὴν λύπην εἰς χαρὰν ἔτρεψας· ὡς οὖν αἰτία τῆς χαρᾶς, τὸ χαῖρε βοῶμέν σοι· Χαῖρε χαρὰ τῶν Πιστῶν· Χαῖρε τῶν Χριστιανῶν ἀγαλλίαμα.

Αἴξιον Χαῖρέ σοι βοᾶ· ἐν σοὶ γὰρ οὐσιωδῶς ἢ αἰδῖος, χαρὰ ἐσκλήνωσε, Παρθένε Κόρη Θεογεννήτρια· Χαῖρε Παραδείσειε τρυφῆς· χαῖρε ἢ χρυσοῦρρειθρος, ἀθανασίας πηγὴ· χαῖρε νέκταρ ἀληθές ἢ προχέουσα.

Νύσσει με βέλει γλυκερῷ, τὴν καρδίαν ὁ σὸς πόθος Πανύμνητε, καὶ ἐκθιάζει με, Χαῖρέ σοι κράζειν διὰ παντός καὶ βοᾶν· Χαῖρε γαλήνιε λιμνὴ· χαῖρε ἢ ποντίσασα, τὸν ναπητὸν Φαραῶ, γλυκυτάτη εὐδιάβατος θάλασσα.

Τοῦ Ἁγίου. Τὸν προδηλωθέντα.

Αἴλλος χρυσοῦρας, ἐφάνης πάγχρυσσε Πάτερ· τὸ χρυσοῦν γὰρ σῶμα, καὶ ἢ γλυκεῖα σε γλῶσσα, πλημμυροῦσι τῷ τῶν δογμάτων πελάγει, καὶ ψυχὰς αὐχμῶσας καταρδεύουσι.

Θάλασσαν ὑπάρχουσαν, ἀδιάβατον Πάτερ, τὴν Γραφὴν βατὴν, καὶ πλευστὴν ἀπειργάσω τῷ κόσμῳ, τῷ ἰσὶω ἀναπετάσας τοῦ λόγου, καὶ πρὸς γνῶσιν ἀκλυστον ἐλάσας τὸν νοῦν.

Σὺ τῆς ἀκενώτου πηγῆς, ἀντλήσας τὰ ρεί-
θρα, ποταμούς δογμάτων, τῇ Ἐκκλησίᾳ
προχέεις, ἐξ ὧν ἅπαντες οἱ διψῶντες ἀντλοῦ-
μεν, νάματα χρυσοῦρρειθρα Χρυσόστομε.
Θεοτοκίον.

Βάτον καιομένην πυρὶ, καὶ μὴ φλεγομένην,
προσεώρα παλαι, Μωσῆς Θεομήτορ Παρ-
θένε, τὴν θεόδεκτον προτυπῶν σου γαστέρα,
ὑποδεξαμένην τὸ ἀκήρατον πῦρ.

Ἴτερος τοῦ Ἁγίου. Καινὸν τὸ θαῦμα.

Στρατὸς Ἀγγέλων, δῆμος Προφητῶν, Ἀπο-
στόλων τε καὶ τῶν Μαρτύρων θεῖος χο-
ρός ἡμῖν συναγίλλονται φαιδρῶς κοινωνῶντες,
τῆς ἑορτῆς Παμμακάρι, καὶ τῶν ὕμνων τῶν
σῶν, οἰκείαν ἠγάμενοι τὴν χάριν· πάντων γὰρ
ἔσχε, ἐν σοὶ τὸν βίον ἀποματτόμενος.

Ιδοὺ τῆ κόσμη ἔλαμψε τὸ φῶς, ὁ πανύψηλος
ἑναπέφηνε θεῖος πυρσός, τὸ γλυκυῖόν πε-
λαγος, τῶν θείων χαρίτων· ἐμφορηθῶμεν δεῦτε
τοῦ φωτὸς ἀδελφοί· θαλφθῶμεν, ἀρδεύσωμεν
καρδίας, ἄσμασι πάντες, τὸν Χρυσοῦρρήμονα
μεγαλύνοντες.

Ὡς ὀβολούς σοι δῶν τὴν ὠδὴν, ἀσπόρου μου
καὶ δειλαίας Παμμακάρι ψυχῆς, ἀγαθῶν
παντοίων μὲν, οἰκτρῶς χηρεύσης, πόθου δὲ
θείου πλούτῳ προσαγούσης αὐτὴν, χρηστότη-
τος μίμημα τῆς θείας, δέχοιο χάριν, ἀντιβρά-
βειών μοι πλουσιόδωρον. Θεοτοκίον.

Βαδίζων τρέμω, ἔφη Συμεῶν· τὸν σαλεύον-
τα τῇ προσβλέψει δὲ πᾶσαν τὴν γῆν, κα-
τέχων ῥωννύομαι, σὸν τόκον Παρθένε· τῆς τρο-
μερᾶς σαρκὸς δ' ἀπολυόμενος, χρητμῶν μοι τῶν
θείων ἀπαθάντων, χαίρων κομίζω, καὶ τοῖς ἐν
ἄδῃ λύτρον τὰ εὐαγγελία. Καταβασία.

» **Ε**ν νόμῳ σκια καὶ γράμματι τύπον κα-
» τίδωμεν οἱ πιστοί· πᾶν ἄρσεν, τὸ τὴν
» μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῶ· διὸ πρωτότο-
» κον Λόγον, Πατρός ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτο-
» κούμενον Μητρὶ ἀπειράνδρω, μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αγάλλου πόλις πόλεων, πασῶν ἡ Βασι-
λεύουσα, ὡς τοῦ καλοῦ σου Ποιμένος,
τοῦ Ποιμενάρχου τὸ σκῆνος, ἀπολαβοῦσα σή-
μερον, τοῦ σὲ καὶ κόσμον ἅπαντα, ῥυθμίζον-
τος καὶ σώζοντος, μέλισταγοῦς Χρυσοστόμου,
καὶ ἐπικρότει τοῖς ὕμνοις.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Φρικτὴ ἡ προστασία σου, Μαρία Θεοκόσμη-
τε, καὶ φεβραία σου ἡ δόξα, πάση τῇ γῇ
Θεοτόκε· εἰς σὲ γὰρ νῦν καυχώμεθα· σὲ καὶ με-

σίτιν ἔχοντες, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Κτίστην σε, τῇ
ἀκοιμήτῳ πρεσβείᾳ, τῇ σῇ σωθείημεν πάντες.
Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Χρυσοῦ τηλαυγέστερον, τὰ ἱερά σου διδάγ-
ματα, προχεόμενα πάνσοφε, πλουτίζεις
Χρυσόστομε, πενομένας φρένας, καὶ ἀποδιώ-
κεις, τῶν παθημάτων τὴν ἀχλὺν, φιλαργυρίας
πικρὸν χειμῶνά τε· διό σε μακαρίζομεν, χρεω-
στικῶς καὶ τὴν κόνιν σου, τῶν λειψάνων σε-
βόμεθα, ὡς πηγὴν ἀγιάσματος.

Αδίκως τῆς ποιμνης σου, ἀπελαθεῖς Πάτερ
Ὅσιε, προσωμίλησας θλίψεσι, πικραῖς
ἐξορίαις τε· ἐν αἷς ἠξιώθης, μακαρίου τέλους,
οἷα γενναῖος ἀθλητῆς, καταπαλαίσας τὸν πο-
λυμήχανον· διὸ τῇ ἐπανόδῳ σου, ἡ Ἐκκλησία
ἀγαλλεται, ἦν χρυσῶ κατεκόσμησας, τῶν παν-
σόφων δογμάτων σου.

Ὁστύλος ὁ πύρινος, ὁ ποταμὸς ὁ τοῖς νά-
μασι, τῶν δογμάτων κατάρρυτος, ὁ νοῦς
ὁ οὐράνιος, τῆς θεολογίας, τὸ πάγχρυσον στό-
μα, ἀμαρτωλῶν ἐγγυητής, τῆς μετανοίας κήρυξ
ὁ ἐνθεος, φωστήρ ὁ διαυγέστατος, ὁ ἐπουράνιος
ἄνθρωπος, ὁ μακάριος σήμερον, ἀνυμνεῖσθω
Χρυσόστομος.

Κόσμον ὡς βασιλείον, ἡ Βασιλὶς τὸ σὸν
λείψανον, δεξαμένη Χρυσόστομε, ἐν τού-
τῳ σεμνύνεται· καὶ ἐγκαυχωμένη, ἐπὶ τοῖς
σοῖς λόγοις, τὴν οἰκουμένην συγκαλεῖ, εἰς εὐ-
φροσύνην καὶ θεῖαν μέθεξιν, ἀφθόνων τῶν χα-
ρίτων σου, μεγαλοφώνως κραυγάζουσα· Ἰησοῦ
ὑπεράγαθε, σὺ εἶ δόξα τῶν δούλων σου.

Δόξα, Ἦχος δ'. Γερμανοῦ.

Πάτερ Χρυσόστομε, ὡς ποταμὸς θεόβρυτος,
ἐκ τῆς ἑδέμ μυστικῶς ἐξερχόμενος, εἰς
ἀρχαῖς τέσσαρας διαδραμῶν, σοῖς λόγοις τῆς
γῆς τὰ πέρατα, πάντα πιστὸν κατήρδευσας,
τῇ παγχρυσῷ διδασκαλίᾳ σου· διὸ τὴν ἐπά-
νοδον, σοῦ τῶν θείων λειψάνων, ἡμῖν σαφῶς
πολιτογραφήσας, πρεσβεύεις σωθῆναι, ταῖς ψυ-
χαῖς Ἰωάννη, τῶν ἀνυμνούντων σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εκ παντοίων κινδύνων τῆς δούλους σου φύ-
λαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξά-
ζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπολυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κα-
νόνων τοῦ Ἁγίου, Ὠδὴ γ'· καὶ ε'.

Καὶ τὰ λοιπὰ. Ζῆτει Νοεμβρίῳ, ιγ'.

ΤΗ ΚΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ τῷ Σύρῳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχος 5'. καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανόων ταγματίων.

Τοῦ Παραδείσου τὰ κάλλη κατοπτρισάμενος, καὶ δαψιλῶς τρυφήσας, ἀκηράτους λειμῶνας, ἐξήνησας τῷ κόσμῳ, γνῶσιν Θεοῦ ἥς μετέχοντες Ὅσιε, πνευματικῇ διαθέσει τῇ τῶν ψυχῶν, ἀναθάλλομεν ἐν πνεύματι.

Τὴν τοῦ Κριτοῦ παρουσίαν ἱστορησάμενος, τοῖς τῶν δακρύων ρεῖθροις, τῶν ψυχῶν τὰς λαμπάδας, ἀνάπτειν ἐκδιδάσκεις, πᾶσι βωῶν, τοῦ Νυμφίου τὴν ἔλευσιν· Περιβαλώμεθα πάντες στολὴν λαμπράν, ὑπαντήσαι τῷ Νυμφίῳ Χριστῷ.

Τῇ ἐγκρατεῖα τὸ σῶμα περιφραζάμενος, τὰς τῶν παθῶν κινήσεις, ἀπενέκρωσας Πάτερ, εὐχαῖς καὶ ἀγρυπνίαις· ὅθεν ἐν σοί, ἡ τοῦ Πνεύματος δύναμις, ἐπισκιάσασα ἔδειξε νοητόν, σὲ φωστῆρα καὶ παγκόσμιον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ε'μφρόνως τῶν ὀκλήρων τοῦ βίου ἀπαναστάς, Ἐφραίμ αἰοῖδιμε, φιλησυχία τὴν ἔρημον κατέλαβες· καὶ δι' αὐτῆς πρὸς Θεὸν πρακτικῶς ἀναγόμενος, τῷ κόσμῳ ἔλαμψας φωστῆρ, καὶ ῥήματα ζωῆς τοῖς ἀνθρώποις ἐπήγασας· διὸ μὴ παύση ἐν ταῖς εὐχαῖς σου στηρίζων ἡμᾶς, ἐκ βλάβης τοῦ ἀλλοτρίου, ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Ὅσιε Πάτερ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε· αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Οῤῷσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἢ σὲ κησάσασα, ἀνεθόα· Τί τὸ ξένον, ὃ ὄρῳ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλον θνήσκεις, σαρκεὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Ἀποστίχου, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ανατολίου.

Προφητικῶς καταβρέχων τὴν στρωμνὴν τοῖς δάκρυσιν, καὶ μελέτην βίου ποιούμενος τὴν μετανοίαν, τῆς κρίσεως τὸν φόβον ἔργοις ἡμῖν,

καὶ διὰ λόγων ὑπέδειξας. Διὸ τὴν σὴν τιμῶμεν ἅπαντες, συνελθόντες Παμμακάρ μνήμην, παραδόξων πραγμάτων αὐτεργέ, Ἐφραίμ αἰοῖδιμε· καὶ νῦν δυσωποῦμέν σε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Κατακρίσεως ῥῦσαι με, Παναγία Θεόνυμφε· καὶ δεινῶν πταισμάτων, τὴν ταπεινότην μου ψυχὴν, καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, εὐχαῖς σου καὶ δώρησαι, δικαιοσύνης τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως, ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι μετανοία, καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσιν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἡ Ἀμνάς ἡ τέξασα, ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότητε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρητήης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Δόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων, καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμης τὸ ἀγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους γενναγοῖς, εἰς ἑκατὸν τῆς πόνης ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστῆρ, τῇ οἰκμένη, λάμπων τοῖς θαύμασιν, Ἐφραίμ Πατῆρ ἡμῶν Ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς 5'. οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Ἐφραίμ γεραίρω τὸν νοητὸν Εὐφράτην.

Θεοφάνους.

Ὁδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας

Εὐφραντικῇ ἐπομβρία σῶν προσευχῶν, τὴν ψυχὴν μου ἄρδευσον, ξηρανθεῖσαν τῷ αὐχμῷ, τῶν παθῶν, καὶ λόγων μοι τὴν σὴν, εὐφημοῦντι ἑορτὴν, Παμμακάρ ἔμπνευσον.

Φῶς νοητὸν ἀπαστράψας φωτιστικῶς, ἀνεδείχθης ἥλιος, φεγγηβολοῖς ἀρεταῖς, καὶ δογματῶν κάλλεσιν Ἐφραίμ, καταυγάζων τῶν Πιστῶν, ἅπαν τὸ πλήρωμα.

Ρεῖθροις δακρύων τὴν φλόγα τὴν τῶν παθῶν, κατασβέσας γέγονας, σκεῦος τίμιον Ἐφραίμ, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πηγῆς, ἀναβλύζων διδασκῶν θεομακαρίστε.

Θεοτοκίον.

Α διαφθόρως τὸν Λόγον, ἐν σῆ γαστρὶ, δεξαμένη τέτοκας, τὸν λυτρούμενον φθορᾶς, τοὺς αὐτὸν λατρεύοντας αἰεὶ, Μητροπάρθενε σεμνή, πύλη τῆς ὄντως ζωῆς.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Γλύος πάσης ἐμπαθοῦς, σεαυτὸν ἐκκαθάρας, ἀνεδείχθης δοχεῖον, ἀρετῶν ὡς ἀληθῶς, καὶ σκευὸς χωρητικόν, χαρισμάτων, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Μηδολῶς ὑπνον ὀφθαλμοῖς, δεδωκὼς οἶκος ὠφθης, τῆς Ἁγίας Τριάδος, καὶ σοφίας Δησαυρός, τὸν κόσμον καταπλουτῶν, χρυσαυγέσι, δόγμασι Μακάριε.

Γνωρίζει ἄλλον σε Χριστοῦ, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, χρυσορρόαν Εὐφράτην, πελαγίζοντα σοφῶν, δογμάτων ἐπιρροαῖς, καὶ τὴν κτίσιν, πᾶσαν καταρδεύοντα. Θεοτοκίον.

Εν δὺω φύσεσιν ὁ εἷς, τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, σαρκωθεὶς Θεοπρεπῶς, προῆλθε τοὺς ἐξ Ἀδάμ, διασώζων, Πάναγνε χρηστότητι. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου
» Ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
» τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Δησαυρὸν σοφίας τῶν μυστηρίων Χριστοῦ, τὸν κρατῆρα τὸν Δεῖον τῆς κατανύξεως, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ, ἐν τῇ μνήμῃ αὐτοῦ· φερωνύμως γὰρ αἰεὶ, ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, εὐφραίνει ἔπεσι Δείοις, Ἐφραὶμ, ὡς πράκτωρ καὶ μύστης, τῶν τοῦ Κυρίου ἀποκαλύψεων.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η δερμὴ προστασία καὶ ἀπροσμάχητος, ἡ ἐλπίς ἡ βεβαία καὶ ἀκαταίσχυντος τεῖχος καὶ σκέπη καὶ λιμὴν τῶν προστρεχόντων σοι, ἀειπάρθενε Ἀγνή, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν, ἰκέτευε σὺν Ἀγγέλοις, εἰρήνην δοῦναι τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτωτε, τῶν εἰδώλων ἡ πλάνη πᾶσα κατήρηται, καὶ τῶν δαιμόνων ἡ ἰσχὺς καταπεπάτηται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ, κατὰ χρέος σε αἰεὶ, ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως, ὁμολογοῦντες σὲ μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ρημάτων δύναμις, τῶν σῶν διεδραμεν, ἐπὶ πάντα τὸν κόσμον ὑψοποκῶ, φέγγει τα-

πεινώσεως, τὴν ἀβλεψίαν τῶν ψυχῶν, ἐκδιώκουσα Μακάριε.

Α μέμπτως ἤνυσας, τὸν βίον δάκρυσι, σεαυτὸν ἀποπλύνας, καὶ τοῦ Κριτοῦ, πᾶσι τὴν ἐπέλευσιν, καθιστορῶν λόγοις σοφοῖς Θεοφάντορ ἀξιάγαστε.

Γδῶν σου Κύριος, τῆς ταπεινώσεως, τὸ περίδοξον ὕψος ὑψοποιὸν, λόγον σοι χαρίζεται· δι' οὗ αἱρέσεων δεινὰ, τεταπεινῶνται ὑψώματα.

Ρῶσθεὶς τῇ χάριτι, τοῦ Παντοκράτορος πρὸς ἀρχαῖς παρετάξω δαιμονικαῖς, Πάτερ καὶ νενίκηκας, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσωπῶν, τῶν δερμῶς ἀνευφημούντων σε. Θεοτοκίον.

Ως Δεῖον τέμενος, ὡς ὄρος ἅγιον, ὡς πηγὴν ἀφθαρσίας, ὡς ἐκλεκτὴν, μόνην χρηματίσασαν, τῷ πλαστοουργῷ ἡμῶν Θεῷ, τὴν Παρθένον μακαρίσωμεν.

ᾠδὴ ε'. Τῷ Δεῖῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Ταῖς τῶν δακρῶν ἐπιρροαῖς, τὸ τῶν ἡδονῶν ὀλοσχερῷ, Πάτερ ἐξήρανας πέλαγος· καὶ τῇ ἀναβλύσει τῶν διδαγμάτων σου, αἱρέσεων χειμαρρῶδες Μάκαρ κατέκλυσας.

Ονοῦς σε νεύσει τῇ πρὸς Θεόν, Πάτερ λαμπρυνόμενος Ἐφραὶμ, Θεοειδῆς ὄλος γέγονεν, ἔσοπτρον καθάπερ τοῦ Δείου Πνεύματος, αὐλοῦς ταῖς ἐμφάσεις ὑποδεχόμενος.

Ναὸς ἐγένου χωρητικὸς, Πάτερ τῆς Τριάδος ἀληθῶς, πεποικιλμένος τῇ χάριτι, καὶ τῇ διαυγίᾳ τῶν καθαρῶν ἀρετῶν, καὶ τῇ τῶν διδαγμάτων ἀκεραιότητι. Θεοτοκίον.

Νεκρόν με ἔδειξεν ἐν Ἐδέμ, γεῦσις ἡ τοῦ ξύλου πονηρᾶ, ἐπιβουλή τῇ τοῦ ὄφειος· σύ δὲ ζωοδότῃν Χριστὸν κηύσασα, ἐζώωσάς με μόνη Θεοχαρίτωτε.

ᾠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Οὐ ψάμμον θημέλιον, ἀλλὰ πίστιν ἀρράγῃ, ὁ Θεοφόρος θέμενος, ταῖς τοῦ ἐχθροῦ παντοίαις ἐπιβουλαῖς, ἀκλόνητος ἔμεινεν, ἀηττήτῳ δυνάμει κυβερνώμενος.

Η γλῶσσά σου κάλαμος, ἄξυγράφῃ ἀληθῶς, ὡς γραμματέως γέγονεν, ὑψηγομένη γυνῶσιν πανευσεβῆ, πλαξὶν ἐγχαράττουσα, καρδιῶν Πάτερ νόμον τὸν τοῦ Πνεύματος.

Τὸ σὸν οἶ ἐκπλέοντες, τῶν δογμάτων γαληνόν, Ἐφραὶμ θεόφρον πέλαγος, τρακυμιῶν λυτροῦνται ψυχοθλαβῶν, καὶ ζάλης αἱρέσεως, ἀνανεύοντες πίστει διασώζονται.

Θεοτοκίον.

Οπάσης ἐπέκενα, νοουμένης ὡς Θεός, καὶ ὀρωμένης κτίσεως, σωματωθεὶς προῆλθεν

ἐκ σῆς γαστρὸς, τηρήσασε ἄφθορον, ὥσπερ ἦς πρὸ τοῦ τόκου Θεοτύμφευτε.

Ὁ Εἰρμός.

• Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑφουμένην καθο-
 • ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλυδῶνι, τῷ
 • εὐδίῳ λιμένι σὺ προσδραμῶν, βοῶ σοι Ἄνα-
 • γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Κοντακίον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὴν ὥραν αἰεὶ, προβλέπων τῆς ἐτάσεως, ἐ-
 θρήνεις πικρῶς, Ἐφραὶμ ὡς φιλήσυχος·
 πρακτικὸς δὲ γέγονας, ἐν τοῖς ἔργοις διδασκα-
 λος Ὁσιε. Ὅθεν Πάτερ παγκόσμιε, ῥαθύμους
 ἐγείρεις πρὸς μετάνοιαν.

Ὁ Οἶκος.

Ἰχνηλατεῖν βουλόμενος, Πάτερ, τοῦ Προδρό-
 μου ταῖς τρίβοις, ἐκ τοῦ κόσμου μόνος αὐ-
 τὸς ἀπάρας, εἰς ἔρημον κατώκησας. Βλέπων
 σε οὖν οὕτως βιῶντα ὁ ἐχθρὸς τὸν δίκαιον, γύ-
 ναιον πάνυ ἀναιδὲς κατὰ σοῦ διεγείρει, οἴομε-
 νος διὰ τοῦ ἀρχαίου ὄπλου, τὴν σὴν ἀνδρείαν
 καταβαλεῖν, καὶ τὴν ἀγνείαν μολύνειν σου, ἵνα
 μὴ ἐν τοῖς λόγοις καὶ ἔργοις σου ῥαθύμους
 ἐγείρης πρὸς μετάνοιαν.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
 Πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου.

Στίχοι.

Ἦκουσε γλωτταν ψαλμικῶς, ἦν οὐκ ἔγνω,
 Ἐφραὶμ, ἄνω καλοῦσαν, ὁ γλωῦσαν Σύρος.

Εἰκάδι ὀγδοάτη Νόες Ἐφραὶμ θυμὸν ἀπηῦρον.

Ὁ ὅτος γέγονεν ἐξ Ἀνατολῶν, Σύρος τὸ γένος, ἐκ προγόνων τὴν εὐσέβειαν διδαχθεὶς, ἐν τοῖς χρόνοις Θεοδοσίῳ τοῦ μεγάλου. Ἠσπάσατο δὲ ἐξ ἀρχῆς τὸν μοναδικὸν βίον· ἢ λίγεται θεοθεν ἐκχυθῆναι χάρις, δι' ἧς πάσης κατανύξεως πλείστα συγγράμματα ἐκτεθεικῶς, πολλοὺς πρὸς ἀρετῶν καθωδήγησε, καὶ τύπος τῆς ἐφεξῆς ἀσκητικῆς γέγονεν ἀρετῆς. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρίῳ τῆς Ἀγίας Ἀκυλίνης, ἐν τῷ Φιλοξένῳ, πλείσιον τοῦ φόρου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παλλαδίου.

Στίχ. Κρεῖττων ὑπάρξας σαρκικῶν σκιρτημάτων,

Σκιρτᾶ παρ' αὐτῷ Παλλαδίδιος τῷ πόλῳ.

Ὁ ὅτος ὁ μακάριος, ἐν ὄρει τινὶ οἰκίσκον βραχὺν δευμάμενος, ἐν τούτῳ ἑαυτὸν καθῆρξεν. Ἀγρυπνία δὲ καὶ διηνεκεῖ προσευχῇ καὶ νηστεία τὸν ἑαυτοῦ βίον κατακοσμήσας, θαυμάτων χάριν θεοθεν ἔλαβεν. Ἐμπόρου γάρ τινας, χρυσοῦ ἐπιφερομένου πολὺ, καὶ ὑπὸ ἀνδροφόνου τινὸς ἀναιρεθίντος, παρὰ τὴν θύραν τοῦ Ἁγίου τῆς κέλλης ὁ νεκρὸς προσεβρίφη. Ὡς δὲ ἡμέρα ἐγένετο, καὶ φανερὸν τὸ πραχθῆναι ἦν, πάντες εὐθύναν τὸν Ὁσίον τῆς τοῦ ἐμποροῦ σφαγῆς

εἰσπράττον. Περιστεύθηθεις οὖν ὑπὸ τῆς τοσαύτης πληθύος, προσηύξατο, καὶ τὸν νεκρὸν ἀνέστησεν. Ὁ δὲ, ἀναστάς, τὸν φονεῖα ὑπέδειξε, καὶ τὸν Ὁσίον τοῦ μύσου ἀμίτοχον εἶπεν εἶναι. Οὐ τοῦτο δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἕτερα πλείστα ὁ Ὁσίος πεποιηκῶς, καὶ ἐπὶ πλείον θαυμαστωθεὶς ἐπὶ τῶν τῆς ἀρετῆς ἔργων, ἐν εἰρήνῃ πρὸς τὸν θεὸν μεταβίβηκεν, ἀξιωματικῶς συγγράμματα τῆ Ἐκκλησίᾳ καταλειποῦς, εἰς τὴν τῶν ἐντυχανόντων ὠφέλειαν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου τοῦ Ἀσκητοῦ.

Στίχ. Ἀπῆλθε σαρκὸς, ὥσπερ ἐκ τινος πάγης,
 Ὁ σαρκὸς Ἰακώβος οὐκ αἰλοῦς πάγαις.

Ὁ ὅτος ὁ Ὁσίος, τοῖς πᾶσιν ἀποταξάμενος βιωτικῶς, ὤκησεν ἐν τινὶ σπηλαίῳ, ἔτη πεντεκαίδεκα, πλείσιον κωμοπέλειος τινός, καλουμένης Πορφυριώνης, πᾶσαν ἀσκήσιν ματερχόμενος. Τούτῳ ποτὶ τῷ Ὁσίῳ, γυναῖον ἑταιρικὸν ὑπό τινων ἀκολάστον ὑπεβλήθην, ἀναιδῶς ἐπιπηθῆσαν, εἰς ἀσέλγειαν ἐξεκαλιῖτο. Ὡς, τούτῳ τῷ γυναιῷ τοῦ μέλλοντος πυρὸς ὑπομνήσας τὴν τιμωρίαν, τῷ Χριστῷ, προσάγει μετανοῶν. Ἐπεὶ δὲ οὐδεὶς διαφεύγει τοῦ πονηροῦ τὰς ἐνέδρας, συνέβη καὶ τοῦτον μεγάλῳ πτώματι περιπεσεῖν, ἵνα ὑποτύπως γένηται πᾶσι τοῖς ἀμαρτάνουσι, καὶ ὁδηγὸς πρὸς μετάνοιαν.

Ἄνηρ γάρ τις τῶν ἐνδόξων, θυγάτριον ὑπὸ δαίμονος ἐνοχλούμενον ἔχων, τῷ Ὁσίῳ πρὸς αὐτὸν θεραπευθῆσθαι προσάγει. Ὡς εὐξάμενος, παραχρῆμα τοῦ δαίμονος ἐλευθεροῖ τούτο. Φοβηθέντος δὲ τοῦ πατρὸς, μήποτε πάλιν ὁ δαίμων ἐνοχλήσῃ τῇ κόρῃ, αὐτὴν σὺν ἀδελφῷ κομιδῆνίῳ, πρὸς τῷ σπηλαίῳ τοῦ Μοναχοῦ καταλιμπάνει. Ἦτων δὲ ὁ Μοναχὸς ἐπιθυμίας γενόμενος, φεῦ τοῦ πτώματος! διασθίρει τὴν κόρην. Εἶτα τί γίνεται; ἵνα μὴ ἔκφορος ἢ μυσαρὰ πρᾶξις γένηται, κτείνει μὲν τὴν γυναῖκα, κτείνει δὲ καὶ τὸν ἀδελφόν· τὰ δὲ σώματα ἐν τῷ παραρρέοντι ποταμῷ προσεβρίπτει.

Ὡς δὲ παντελῶς τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας ἀπέγνω, ὤρησεν εἰς τὸν κόσμον ἀπελθεῖν. Ὅθεν, ἀπόντος αὐτοῦ, κατὰ τὴν ὁδὸν, συνήντησεν αὐτῷ Μοναχὸς τις τῶν εὐλαβῶν· οὐ ταῖς παραινήσεσιν ὁ Ὁσίος εἶξας, ἑαυτὸν εἰς τάφον ἐπέβαλε, πᾶσαν σκληραγωγίαν ὑπομίνων. Αὐχμοῦ δὲ ποτε κατὰ τὴν χώραν γενομένου, τῷ Ἐπισκόπῳ τῆς πόλεως ὁ θεὸς ἐπεσκήπτει, ὡς εἰμὴ Ἰακώβος, ὁ εἰς τὸν τάφον ὢν, προσεύξεται, ὁ αὐχμὸς οὐ λυθήσεται. Τότε δὲ πρὸς αὐτὸν πανδημὶ παραγενόμενος ὁ Ἐπίσκοπος, καὶ πολλὰ παρακάλεσας, ἐπεὶ πεισθεὶς προσηύξατο ὁ μακάριος, ὄμβρος κατέρρυθη πολὺς, καὶ τὴν γῆν ἐμίθυσεν. Ἐντεῦθεν χρηστὰς λαβῶν τὰς ἐλπίδας ὁ Ὁσίος, τεκμήριον μέγιστον τὴν τῶν ὄμβρων φοράν ἐσχηκῶς, προσέθηκε τῇ σκληραγωγίᾳ σκληραγωγίαν, καὶ τοῖς δάκρυσιν δάκρυα· καὶ οὕτως ἐν πολιτεία καλῇ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ θεῷ παρέθετο.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Αἱ Ἁγίαι δύο Μάρτυρες· μήτηρ καὶ θυγάτηρ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τῆ παιδί συγκλίνασα μήτηρ τὴν κάραν,
 Εἶφει συνεχέπνευσε τῷ θυγατρίῳ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Ἡ Ἁγία Χάρις, τοὺς πόδας ἐκκοπεῖσα, τελειοῦται.

Στίχ. Πόδας Χάρις τηθηῖσα, πρὸς θεὸν τρέχει·
 Τοὺς ψυχικοὺς γὰρ οὐ συνετημήθη πόδας.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Νομθεύτης Μοναζόντων ἀκριβέστατος, ὡφθης σεβασμιώτατε, ὑπαλείπτῃς τε, πρὸς ἐχθρῶν παντοίων συμπλοκάς· διό σου τιμῶμεν τὸ σεπτόν, καί ἑρὸν ἐπὶ τῆς γῆς, Πάτερ μνημόσυνον.

Ε'ναρμόνιον τῆ Πνεύματος Ἀοίδιμε, ὄργανον ἐχρημάτισας, ὑπηχούμενον, ταῖς αὐτοῦ ἐκάστοτε πνοαῖς, καὶ μέλος σωτήριον ἡμῖν, τῆς μετανοίας μελωδοῦν, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε.

Θεοτοκίον.

Υ'πὲρ λόγον σου ἢ σύλληψις Θεόνυμφε· Θεὸν γὰρ Λόγον τέτοκας, τὸν ῥυσάμενον, ἀλογίας πάντας τοὺς βροτοὺς, καὶ λόγον παρέχοντα βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ἐκ φλογός τοῖς Ὁσίοις.

Φωτοφόρος ὡς ἄλλος ἐδείχθης ἥλιος, διδαγμάτων ἀκτῖνας, πέμπων τοῖς πέρασι, σκότος ἀφεγγές, ἐκμειώσας Μακάριε, πάσης ἀμαρτίας, φωτὶ τῆς μετανοίας.

Ρ'εῖθροις θείων δογμάτων περικυκλούμενος, ποταμὸς ὡς ἐξ ἄλλης Ἐδέμ πεπόρευσαι, πρόσωπον τῆς γῆς, καταρδεύων Θεσπέσιε, καὶ τῆς ἀσεβείας, ζιζάνια συμπνίγων.

Θεοτοκίον.

Α'ληθῆ Θεοτόκον ὁμολογοῦντές σε, τῆ Ἀγγέλου τὸ Χαῖρε πίστει βοῶμέν σοι· μόνη τὴν χαρὰν, ἐπὶ γῆς γὰρ ἐκύησας, Κεχαριτωμένη αἰεὶ εὐλογημένη.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**'κ φλογός τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
• καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνω τῷ βουλεσθαι·
• σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Τρωθεῖς ἀγάπη τοῦ Παντοκράτορος, ὄλον σαυτοῦ τὸν βίον, θρηνηδῶν διετέλεσας, ἐκβοῶν μετ' ἐκπλήξεως Ὅσιε· Ἄνες τὰ κύματα σου, Σῶτερ τῆς χάριτος, ταύτην μοι πλουσίως συντηρῶν, ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ.

Ηδὺς ὁ λόγος σου κατανύξεως, παρεκτικὸς καὶ πλήρης φωτισμοῦ τοῖς προσρέχουσι, Θεοφόρε Ἐφραὶμ ἀξιάγαστε· ἀμεμπτος δὲ ὁ βίος, πάσας κοσμούμενος, ταῖς Θεοφεγγέσιν ἀρεταῖς, καὶ λαμπρυνόμενος.

Ναὸς τοῦ Πνεύματος ἐχρημάτισας, καὶ ποταμὸς ναμάτων ζωηρῶν πληροῦμενος, Ἐκκλησίας θεμέλιος ἄσειστος, ἔρεισμα Μοναζόντων, ρεῖθρον αἰένου, θείας κατανύξεως, Ἐφραὶμ, ἀξιοθαύμαστε.

Θεοτοκίον.

Νοεῖν οὐ δύναται νοῦς ἀνθρώπινος, τὸ ὑπὲρ νοῦν τοῦ τόκου σου Παρθένε μυστήριον· ὁ Θεὸς γὰρ σκηνώσας ἐν μέσῳ σου, κλεῖθρα τῆς παρθενίας, οὐ παρεσάλευσε, μόνος ὡς ἐπίσταται αὐτός, ὁ ἀκατάληπτος. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
• **Τ**ολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
• **Τ**α· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκιωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὡς ποταμὸς ὑπάρχεις, ρεῖθρα χρυσοῦρρυτα βρύων, καὶ τοὺς λαοὺς διεγείρων, τῆς μετανοίας πρὸς τρίβον. Χριστὸν ἰκέτευε Πάτερ, Ἐφραὶμ σωθῆναι τὸν κόσμον.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ε'λπὶς τῶν ἀπηλπισμένων, καταφυγὴ Χριστιανῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, τῶν θλιβομένων ἢ χαρὰ, ἐκ πάσης θλίψεως ῥῦσαι, τοὺς ἀναξίους σου δούλους.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β'. Κυπριανοῦ.

Ὡσπερ φοινίξ δαυϊτικῶς ἐξανθήσας, Ὅσιε Πάτερ, τὰς γλώσσας τῶν βλασφημῶν ἐξέκοψας, ἐν τῇ μαχαίρᾳ τῶν λόγων σου Ἐφραὶμ· τὰς ἀθύσσοις τῶν παθῶν, ἐξήρανας δὲ ἐγκρατείας, ὄργανον ἀνεδείχθης τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Σταυροῦ τὸ ὄπλον ἀναλαβῶν· Χριστὸν ἀπαύστως δυσώπει ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐπιτελούντων τὴν πανέορτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Πάντων, θλιβομένων ἢ χαρὰ, καὶ ἀδικημένων προσάτις, καὶ πενομένων τροφή, ξένων τε παράκλησις, χειμαζομένων λιμὴν, ἀτθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονουμένων, σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ βακτηρία τυφλῶν· Μήτηρ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σὺ ὑπάρχεις· Ἀχραντε σπεῦσον, δυσωποῦμεν ῥύσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Υθρεῖς ὑπομείναντα πολλὰς, καὶ ἐπὶ Σταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντός Ποιητὴν, βλέψασα· Πανάχραντε, ἔσενες λέγουσα· Ὑπερύμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, πῶς τιμῆσαι θέλων σου, τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγγνίᾳ, καὶ συγκαταβάσει σου Φιλάνθρωπε.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου
Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΗΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς το. Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους 5'. καὶ
φαλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Θεολόγων ἀκρότητος, χρηματισας διαδοχος,
τοῖς ἐκείνων ἴχνησιν ἠκολούθησας, Ἀνα-
τολῆς ἐξορμώμενος, καὶ Δυσει φαινομενος, καὶ
φωτίζων ἀστραπαῖς, τοῦ ἐνθεου κηρύγματος·
ἐνθα Πάνσοφε, ἐκ τῆ κόσμου μὲν ἔδυσ, εἰς Θεὸν
δὲ, ἐξανέτειλας τῷ φέγγει, κατεστεμμενος τῆς
χάριτος.

Γερῶς ἀπεδόθη σου, τῆ σῆ πόλει τὰ λείψανα.
Θεοφόρε πάνσοφε δι' ἀθλησεως, ἀγιασθεντα
λαμπρότερον· καὶ χάριτι στιλβοντα, τὴν ἐπά-
νοδον ἡμῖν, πανηγύρεως πρόξενον, ἀπειργάσατο,
εὐφροσύνης πληροῦντα θεοπνεύστου, θυμηδίας
ἐμπιπλῶντα, τοὺς εὐσεβῶς σε γεραίροντας.

Α'ναλάμψας ὡς ἥλιος, ταῖς ἀκτίσι τῆ Πνεύ-
ματος, τὰ τοῦ κόσμου πέρατα κατεφαί-
δρυνας, ταῖς λαμπηδόσι τῶν ἀθλων σε, θερμῶς
προϊστάμενος καὶ συγγραφῶν ἀληθῶς, εὐσε-
βείας διδάγματα· ὅθεν γέγονας, καὶ τροφή τῷ
Δεσπότη τῷ τὰ πάντα διατρέφοντι Παμμα-
καρ, ἀδιαλείπτῳ χρηστότητι.

Ε'ξ Ἐώας μὲν πρότερον, Ἐωσφόρος Ἰγνά-
τιε, ἐν δυσμαῖς διηύγασας φαινότητος·
νῦν δὲ τῶν θείων λειψάνων σου, ἐν τῇ ἐπανό-
δῳ φαιδραῖς, ταῖς ἀκτίνας ἐπὶ γῆς, ἀφ' ἐσπέρας
ἐφήπλωσας· διὸ πρέσβευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κιν-
δύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας,
τὴν αἰεσιέβαστον μνήμη σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Θεοφόρε Ἰγνάτιε, τὸν σὸν ἔρωτα Χριστὸν
ἐνστερνισάμενος, μισθὸν ἐκομίσω, τῆς ἱε-
ρουργίας τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, τὸ τε-
λειωθῆναι δι' αἵματος· διὸ σῖτος γενόμενος τοῦ
ἐθανάτου Γεωργεῖ, δι' ὀδόντων θηρίων ἠλέσθης,
καὶ ἄρτος ἡδὺς αὐτῷ ἀνεδείχθης, πρεσβεύων
ὑπὲρ ἡμῶν, Ἀθλητὰ μακάριε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σὺ σὸν με πάναγε Δέσποινα, ἢ τὸν Σωτῆρα
Χριστὸν, ἀπορρήτως κυήσασα· σὲ γὰρ

μόνην κέκτημαι, προστασίαν καὶ ἀρρήκτον,
τεῖχος καὶ σκέπην, καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ τῆς
ψυχῆς μου, θείαν παράκλησιν· σὺ οὖν με λυ-
τρῶσαι, ἀκοιμήτου σκώληκος, καὶ τοῦ πυρός,
τοῦ διακωνίζοντος Μητὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τί τὸ ὀρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλ-
μοῖς, καθορᾶται ὡς Δέσποτα; ὃ συνέχων
ἅπασαν, κτίσιν ξυλῶ ἀνῆρησαι; καὶ θανα-
τῆσαι, ὃ πᾶσι νέμων ζώην; ἢ Θεοτόκος κλαίει-
σα ἔλεγεν, ὅτε ἐώρακεν, ἐν Σταυρῷ ὑφούμενον,
τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀσπόρως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ
ἄνθρωπον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος α'.

Ο τῆς στερρόας καὶ ἀδαμαντίνου σου ψυχῆς,
ἀξιωμακάριστε Ἰγνάτιε! σὺ γὰρ πρὸς τὸν
ὄντως σὸν ἐραστήν, ἀνένδοτον ἔχων τὴν ἔφεσιν
ἔλεγες· Οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ πῦρ φιλοῦλον, ὕδωρ
δὲ μᾶλλον ζῶν, καὶ λαλῶν ἐν ἐμοί, ἐνδοθέν μοι
λέγον· Δεῦρο πρὸς τὸν Πατέρα. Ὅθεν θείῳ
Πνεύματι πυρπολούμενος, θῆρας ἠρέθισας, κό-
σμου σε θᾶπτον χωρίσαι, καὶ πρὸς τὸν ποθού-
μενον παραπέμψαι Χριστὸν. Αὐτὸν ἰκέτευε,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Α'μαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ
θλιβομένων στεναγμοὺς μὴ παρορῶσα,
πρέσβευε τῷ ἐξ ἀγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι
ἡμᾶς Παναγία Παρθένε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Εν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα τοῦ σοῦ Υἱοῦ
καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου
ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηνοῦσα, Μητὲρ ἀγνή·
Οἶμοι τέκνον γλυκύτατον! τί ταῦτα πάσχεις
ἀδίκως Λόγε Θεοῦ; ἵνα σώσης τὸ ἀνθρώπινον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος,
τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν
εὐρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ
τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ
τῆ πίστει ἐνήθησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρ-
τυς Ἰγνάτιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆ-
ναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, αἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆ Ἀγία εἰς 5'. οὗ ἡ ἀκροστιχίς Ἰγνάτιον τὸν Ἐῶν ἐν ἄσμασιν αἰσέρα μελπῶ.
Θεοφανους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Πύνας πρὸς ἀρετὴν τὸν βίον μου, φωτὶ κα-
ταύγασον, τῆς ἐνοικουήσεως χάριτος ἐν σοί,
Θεοφόρε Ἰγνάτιε, καὶ τῶν παθῶν τὴν σύγχυσιν,
ταῖς σαῖς πρεσβείαις διασκεδάσον.

Πῆ ὡσπερ γονιμωτάτη πέφνησας, ἐκατοσεύον-
τα, καρποφορῶν τὸν σπόρον τῷ Χριστῷ,
Θεοφόρε Ἰγνάτιε, τῷ ταῖς ψυχὰς ἀρδεύοντι, τῇ
ἐπομβρίᾳ τῇ τοῦ Πνεύματος.

Νοήσας προγνωσικῆ δυνάμει σου, τὸ εὐγενὲς
τῆς ψυχῆς, ὁ τοῦ παντός Δεσπότης καὶ
Θεός, Θεοφόρε Ἰγνάτιε, μαρμαρυγαῖς τῆ Πνεύ-
ματος, θεοφειγῆσαι κατελάμπρυνεν.

Ακτίσι τοῦ νοητοῦ λαμπόμενος, Ἡλίου πάν-
σοφε, Ἀνατολῆς ἐξώρμησας λαμπρῶς,
αἰσθητὸς ὡσπερ ἥλιος, τὸ ζοφερόν τῆς Δύσεως,
περιαυγάζων τῷ κηρύγματι. Θεοτοκίον.

Τριάδος τῆς ὑπερθέου Πάναγνε, τὸν ἕνα τέ-
τοκας, ἐκ σοῦ σαρκὶ φανέντα καθ' ἡμᾶς,
εὐδοκία Γεννήτορος, καὶ συνεργείᾳ Πνεύματος,
τοῦ Παναγίου Θεοῦ μφευτε.

ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Πάτρευσόν μου τὸν νοῦν, κεκακωμένον τοῖς
δεινοῖς πάθεσι, τοῖς τῆς σαρκὸς Ἰγνάτιε,
Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ παναοίδιμε.

Ομόφρονά σε Χριστός, τῶν Ἀποστόλων εὐ-
ειδῶς τέθεικε, Δεῖψ φωτὶ λάμποντα, ἐν
ταῖς Ἐκκλησίαις διδάσκαλον.

Νεκρούμενον διὰ σέ, τὸν Ζωοδότην καθορῶν
ἔδραμες, τὸν δι' αὐτὸν θάνατον, πόθῳ
ὑποστῆναι Ἰγνάτιε. Θεοτοκίον.

Τὸν Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, προκαθαρθεῖσα
ὦ Σεμνὴ Πνεύματι, τῆς λογικῆς φύσεως,
ἐπ' εὐεργεσίᾳ γεγέννηκας. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
» **Χ**ριστέ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε,
» καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Καθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖψ Πνεύματι πεφωτισμένος, θράσας τύ-
ραννον ἐν παρρησίᾳ, ποιμαντικῆ μεγα-
λοφρόνως κατήσχυνας· καὶ ἐκπεράσας τῆς
πλάνης τὸ πέλαγος, πρὸς τὸν λιμένα τὸν θεῖον
κατήντησας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἐκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμε-
νος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐναν-
θρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Παρθένον
Μητέρα σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανά-
μωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἐκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος Ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος
Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυμένη
κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαν-
τα, μητροπρεπῶς θρηνηθεῖσα ἐκραύγαζεν· Οἶ-
μοι Τέκνον μου! πῶς πάσχεις θείων ῥύσασθαι,
παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον!

ᾠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ο Θεοφόρος καλούμενος φερωνύμως· τὸν
γὰρ Χριστὸν ἐνδέδεται διὰ πολιτείας·
πάντας ἐπαλείφει λαμπρῶς, Μαρτύρων στερ-
ρότητα, πόθῳ τῶν στεφάνων εἰσδέξασθαι.

Νευρωμένος Ἰγνάτιε τῇ δυνάμει, τοῦ ἐν
Σταυρῷ παγέντος ὑπὲρ σοῦ Θεοφόρε, θῆ-
ρας καθηρέθισας, τοῦ κόσμου χωρίσαι σε, πρὸς
τὸν σὸν ποθούμενον ἔρωτα.

Ερασθεὶς τῆς ὠραιότητος τῆ Δεσπότου, καὶ
πρὸς αὐτὸν τὴν ἔφεσιν ἀνένδοτον ἔχων,
τούτῃ τὰ παθήματα, προθύμως ἐζήλωσας, μάρ-
τυς Θεοφόρε Ἰγνάτιε.

Οραϊσμένος πορφύρα τῶν σῶν αἱμάτων,
Ἀρχιερεὺς, καὶ χρίσματι τῆς ἱερωσύνης,
Μάρτυς διαλάμπων Χριστῷ, κραυγάζεις γηθόμε-
νος· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.
Θεοτοκίον.

Ο ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα θεῖα δυνάμει,
δημιουργῶν γεγέννηται ἐκ σοῦ Θεομήτορ,
κόσμον καταλάμπων φαιδρῶς, ἀκτίσι Θεότη-
τος, καὶ θεογνωσίας λαμπρότητι.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Νῦν πρόσωπον Χριστοῦ, καθορῶν σὺ πρὸς
πρόσωπον, Ἰγνάτιε τῶν ἐσόπτρων, ἀλη-
θεῖα λυθέντων, ἠνώθης σου τῷ ἔρωτι.

Ελκυσας φωτισμὸν, ἐκ πηγῆς φωτοδοτίδος,
Ἰγνάτιε· ταῖς ἀχράντοις, σέ Χριστὸς γὰρ
παλάμαις, κρατήσας καθηγίασε.

Νοῦν Πνεύματι Θεοῦ, κεκτημένος λαμπόμε-
νος, Ἰγνάτιε θεογράφους, ἐπιστέλλεις ὡς
πλάκας, τοὺς νόμους τοὺς τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Ανωθὲν σα φωνὴν, χαρμοσύνως ἐβόησεν, ὁ
Ἄγγελος Θεοτόκε, τοῦ Δεσπότου ἀφρά-
στως, μηνύων σοὶ τὴν σύλληψιν.

Ῥῆθι ε'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Σοφίας, ἑλληνικῆς διέλυσας δόγματα, τὴν ἐνυ-
πύσατον ἔχων, τῷ Θεοῦ σοφίαν Ἱερομύστα,
καὶ μετ' ἧς, τὸ τῆς πλάνης μνημόσυνον ὤλεσας.

Μὴ παύση, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων τὴν μνή-
μην σου, καθικετεύων Παμμακάαρ, πειρα-
σμῶν ῥυθῆναι χαλεπωτάτων, καὶ κινδύνων,
Ἱερεὺς δεδαιγμένος εὐπρόσδεκτος.

Ανδρεία, καὶ φρονήσει διέπρεψας Ὅσιε, δι-
καιοσύνης τε κάλλει, Θεοφόρε Μάρτυς καὶ
σωφροσύνης, καὶ τῷ κύκλῳ τῶν ἀρετῶν ἐφά-
νης κοσμούμενος.

Θεοτοκίον.

Σὲ μόνην, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ εὐράμενος,
ὡς καθαρῶτατον κρίνον, καὶ κοιλαῖδων
ἀνθος ὡς Θεομήτορ, ὁ Νυμφίος, ἐκ τῆς γαστρός
σου Λόγος προέρχεται. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἢ
» Ἐκκλησίᾳ βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εξ Ἐφᾶς σήμερον ἐξανατείλας, καὶ τὴν
ἔκτισιν ἅπασαν, καταλαμπρύνας διδα-
χαῖς, τῷ Μαρτυρίῳ κεκόσμηται, ὁ Θεοφόρος
καὶ θεῖος Ἰγνατίος.

Ὁ Οἶκος.

Ιερεμίαν ὁ Θεὸς ἐκ μήτρας ἀγιάσας, καὶ πρό-
του γεννηθῆναι γινώσκων ὡς προγνώσης, δο-
χεῖον ἔσεσθαι αὐτὸν Πνεύματος Ἁγίου, ἐμπι-
πλᾶ τούτου εὐθύς, ἐκ νεαρᾶς βιώσεως, καὶ Προ-
φήτην τούτου, καὶ κήρυκα πᾶσι ἀποστέλλει,
προαγγέλλειν τὴν ἀγίαν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ
παρουσίαν. Τεχθεὶς οὖν ὁ αὐτὸς Θεὸς ἐκ Παρ-
θένου, καὶ πρὸς τὸ κήρυγμα ἐλθὼν, εὗρεν ἐκ
βρέφους, ἄξιον αὐτοῦ τῆς χάριτος ὑποφήτην,
τὸν Θεοφόρον καὶ θεῖον Ἰγνατίον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν
Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου
τοῦ Θεοφόρου.

Στίχοι.

Χάρις λέουσιν Ἰγνατίε παμβόροις,
Σοῦ σώματος λιποῦσι καὶ πιστοῖς μέρος.

Τῇ δ' ἐννάτῃ ἐπάνοδος Ἰγνατίῳ εἰκάδι τύχθῃ.
Οὗτος, διάδοχος τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων γενόμενος, δεύ-
τερος Ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ἐχημάτισε, Μαθητῆς
ὑπάρχας σὺν Πολυκάρπῳ, τῆς Συμυρναίων Ἐκκλησίας Προέ-
δρῳ, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Προσάγε-

ται οὖν Τραϊανῷ τῷ Βασιλεῖ· καὶ πᾶσαν ὑπενεγκῶν βα-
σάνων πείραν, καὶ ὑπεράνω πάντων γενόμενος, ἐπὶ Ῥώ-
μην στέλλεται Σηριομαχῆσων. Οὗ γενομένου, Χριστιανοί
τινες ἄνδρες, τὰ τίμια καὶ ἅγια λείψανα αὐτοῦ ἀπὸ Ῥώ-
μης εἰς Ἀντιόχειαν ἐνεγκόντες, δῶρον ποθοῦμενον τοῖς ἀ-
δελφοῖς δωροῦνται. Οἱ μετὰ πάσης τιμῆς καὶ φόβου ὑπὸ
τὴν γῆν αὐτὰ κατέθεοντο· οὐ δὴ χάριν, Ἐορτὴν χαρμῶ-
νον ἢ Ἐκκλησίᾳ πανηγυρίζει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Μαρ-
τύρων, τῶν ἐν Σαμοσατίοις τελειωθέντων, Φιλο-
θέου, Ὑπερεχίου, Ἀβίβου, Ἰουλιανοῦ, Ῥωμα-
νοῦ, Ἰακώβου, καὶ Παρηγορίου.

Στίχ. Ὑπὲρ προσηλωθέντος ἐν Σταυρῷ Λόγου,
Ἐπτὰ προσηλώθησαν Ἀθλητῶν κάραι.

Οὗτοι, τῷ Χριστῷ στρατευσάμενοι, καὶ τὴν πλάνην στη-
λιτεύσαντες, ῥοπαλοῖς τοὺς βραχίονας καὶ τοὺς μη-
ροὺς συνθλῶνται. Εἶτα ξίονται ἀφειδῶς, καὶ ἀλύσεις βα-
ρείας κατὰ τοῦ τραχήλου δεξάμενοι, τῇ εἰρκτῇ ἐναποτί-
θενται. Καὶ αὐθις ἐξενεχθέντες, ξίονται· καὶ ἀναρτηθέν-
τες, καὶ τὰς κάραις ἦλοις προσηλωθέντες, τὰς ψυχὰς τῷ
Θεῷ ἀπέδωκαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Σιλουανοῦ Ἐπισκόπου, Λουκᾶ Διακόνου, καὶ
Μωκίου Ἀναγνώστου.

Στίχ. Σιλουανὸς Λουκᾶς τε σὺν τῷ Μωκίῳ,

Ἦμβλυναν ὄρμας καὶ λεόντων ἀγρίων.

Τῷ Νουμεριανοῦ βασιλεύοντος, διωγμὸς ἦν κατὰ τῶν
Χριστιανῶν. Τότε ἐμνησθῆ τῷ Ἀρχοντι τῆς Ἐμι-
σηνῶν πόλεως περὶ τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σιλου-
ανοῦ, τοῦ Ἐπισκόπου τῆς αὐτῆς πόλεως· καὶ εὐθέως ἐκρα-
τήθη ὁ Ἅγιος, καὶ σὺν τούτῳ καὶ Λουκᾶς Διάκονος, καὶ
Μωκίος Ἀναγνώστης, καὶ παρέστησαν τῷ Ἀρχοντι δίσ-
μοι. Οὗς καὶ ἐπιμελῶς ὁ Ἀρχὼν ἀνακρίνας, ὡς ἤκου-
σεν ὁμολογήσαντας τὸν Χριστὸν Θεὸν μόνον ἀληθινόν, τῆς
δὲ τὰ εἰδῶλα σεβομένους ἀναθηματίσαντας, εἰς μεγάλην
ὄργην καὶ μανίαν ἐκινήθη. Διὸ καὶ μὴ δυνθηῖς κολα-
κείαις αὐτοὺς μεταπίσαι, ἐμάστιξε σφοδρῶς· καὶ βάλων
αὐτοὺς εἰς φυλακὴν, ἐλιμαγχόνησεν. Εἶτα πάλιν ἀνακρί-
νας, ἐπὶ ἰκανὰς ἡμέρας μαστίζων καὶ φυλακίζων, καὶ τα-
ριχέων αὐτοὺς τῇ πείνῃ καὶ τῇ δίψῃ, ἀπεφῆνατο κατ' αὐ-
τῶν Σηριομαχίαν. Βληθέντων δὲ τῶν Ἁγίων ἐν τῷ στα-
δίῳ, καὶ Σηρίων διαφόρων ἀπολυθέντων, προσηύξαντο οἱ
Ἅγιοι ἐκεῖσε τελειωθῆναι· καὶ εὐθέως ὁ τὰς δεήσεις τῶν
Σεραπόντων αὐτοῦ εἰσακούων Θεὸς, παρέλαβε τὰς ψυχὰς
αὐτῶν. Τότε οἱ ἄγριοι Σῆρες, τῶν Ἁγίων αἰδεσθέντες τὰ
λείψανα, ἀνεχώρησαν, μὴδ' ὅπως οὖν ἀψάμενοι τούτων. Κα-
ταλαβούσης δὲ νυκτὸς, Χριστιανοί τινες ἀποσυλίσαντες, ἐ-
κνήδυσαν αὐτὰ ἐπιμελῶς, εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Σαρβήλου, καὶ Βεβαίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ,
τῶν ἐν Ἐδέσση παθόντων.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ Βασιλέως. Ἦν δὲ ὁ
Ἅγιος Σαρβήλος τῆς δαιμονικῆς ἀπάτης, καὶ τῶν
ἀκαθάρτων θυσιῶν ἱερεὺς. Καὶ ποτε, εὐρτῆς γενομένης τοῖς
δαίμοσιν, αὐτὸς κατὰ τὸ ἦθος ἐξάρχων τῶν ἀθμίτων θυ-
σιῶν, παρὰ Βαρομαίου Ἐπισκόπου ἐλεγχθεὶς, καὶ λοιδο-
ρηθεὶς, ὡς πολλοῖς αἰτίαι ἀπωλείας, κατενύγη τῇ τοῦ
Χριστοῦ χάριτι. Καὶ τοῖς λόγοις τοῦ Ἐπισκόπου πει-
σθεὶς, προσέρχεται τῇ τοῦ Χριστοῦ πίστι, μετὰ καὶ
τῆς ἰδίας ἀδελφῆς Βεβαίας, καὶ παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου

βαπτίζονται. Ὅθεν εἰς ἐξίτασιν ὁ ἅγιος Σάρβηλος κα-
δίσταται τῷ Λυσία· καὶ πρῶτον μὲν ραβδίζεται, εἶτα
σπαθίζεται, καὶ μετ' ὀλίγον ξέεται τὴν ὄψιν· καὶ εἰς τοῦ-
πίσω δεθεὶς τὰς χεῖρας, τύπεται κατὰ τῆς γαστρὸς, καὶ
τῆς χειρὸς ἐξαρτᾶται. Ἐνθα καὶ αὐθις κρεμάται καὶ ξέ-
εται, καὶ ἐν διαφόροις τευ σώματος μέρεσι πυρὶ κατακαί-
εται· καὶ τέλος, τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον κομίζεται,
ἐν ὄργανῳ τινὶ βληθεὶς καὶ ἀποθλιθεὶς, πριζόντων αὐτὸν
ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τῶν δημίων, εἶτα ἀποτεμόντων τὴν κε-
φαλὴν· συναπετμήθη δὲ καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ, τοῦτο τοῦ
Ἡγεμόνος προστάξαντος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρ-
τυρος Βαρσιμαίου, Ἐπισκόπου Ἐδέσσης.

Στίχ. Δοὺς τὴν βαρεῖαν σάρκα γῆ Βαρσιμαῖος.
Σύνεστι βαστάσασιν ἡμέρας βάρους.

Ὅτος, ὡς γέγραπται, ψυχικῆς σωτηρίας αἴτιος τῷ Σαρ-
βήλῳ γεγωνῶς, καὶ βαπτίσας αὐτὸν, διεβλήθη πρὸς
τὸν Ἡγεμόνα Λυσίαν· καὶ ὁμολογήσας τὸν Χριστὸν, ἐ-
σύφθη σφοδρῶς. Εἶτα, γραμμάτων Βασιλικῶν καταφοι-
τησάντων, παύσασθαι τὸν διωγμὸν, ἀπελύθη τῆς φρουρᾶς·
καὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ γενόμενος Ἐκκλησία, καὶ τῷ Θεῷ εὐχα-
ριστήσας, πρὸς αὐτὸν ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Ἀφραάτου.

Στίχ. Ὁ σάρκα καὶ ζῶν νεκρὸς ὢν Ἀφραάτης,
Αἰωνίως ζῆ, καὶ νεκρὸς φανεὶς ἄπνους.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σε πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμαῖοι.

Ἰερωσύνης, ἠγλαῖσμένος μύρω Ὅσιε, Δεῖω,
καὶ Μαρτύρων αἵματι κοσμηθεὶς, ἀμφοτέ-
ροθεν διέπρεψας, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεὸς μου
κραυγάζων καὶ Κύριος.

Νομοθεσία, καταφαιδρύνας κόσμον ἅπαντα,
ἄρτῳ οὐρανίῳ ἔθρεψας τοὺς πιστοὺς, τῷ
Δεσπότη σε κραυγάζοντας· Εὐλογημένος εἶ, ἐν
τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἀκτινοβόλοις, ἀγαθαῖς Παμμακάρι φωτιζόμε-
νος, αἴγλης ἀρχιφώτου χύσει τε λαμπρυν-
θεὶς, τὴν οὐράνιον ἀπέκλιψας, χαίρων ἀπόλαυ-
σιν, Θεοφόρε Μαρτύρων τὸ καύχημα.

Σῆτος ὑπάρχων, Θεοῦ ὡς ἔφης Παναοίδιμε
μύλαις κατηλέσθης Μάρτυς ταῖς τῶν Θη-
ρῶν, καὶ τῷ τρέφοντι τὰ σύμπαντα, Δεῖα χρη-
στότητι, καθαρῶτατος ἄρτος γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἠγιασμένον Δεῖον σκηνώ-
μα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ,
Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σύ, ἐν
γυναιξίν ὑπάρχεις Πανάμωμε.

ᾠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Ἐστῶς ἐπὶ βήματος σοφέ, Τριάδα ἄκτιστον,
ἔθεολόγησας· νοῦ καθαρότητι Ἁγίε, δια-

νοίας τε λαμπρότητι, μὴ πτοηθεὶς τυραννικῶν
θρόνων ὠμότητα ἀλλ' ἐθόας· Πάντα τὰ ἔργα
ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ρυθμίσας ἐμφρόνως σε τὸν νοῦν, τοῖς Δείοις
δόγμασι, μάκαρ Ἰγνάτιε, τὸν δεισιδαίμο-
να Τύραννον, τῆς ἀπάτης προϊστάμενον, ταῖς
τῆς σοφίας ὀχετοῖς, ἄρδην κατέκλυσας, Εὐλο-
γεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κραυγάζων τὸν Κύριον.

Ἀπείρω λαμπόμενος φωτὶ, τῷ τῆς Θεότητος,
Μάρτυς ἀήτητε, τῆς ἀθεότητος ἄστατον,
ἐξηφάνισας σκοτόμαιναν, ἐπισολὰς φωτοειδεῖς,
πέμπων τοῖς μέλπουσιν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ
ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Μανίαν καὶ χάσματα Θηρῶν, οὐκ ἐδειλία-
σας, Δεῖε Ἰγνάτιε· ἡ τοῦ Ὑψίστου γὰρ
δύναμις, ἐκ Παρθένου ἀνατείλασα, τὴν πανο-
πλίαν τοῦ Σταυροῦ σὲ περιέβαλεν, Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα βοῶντα τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
σματα, ἐν λάικῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
νάμιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
σεβείας ἐρασαί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.
ᾠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἐρως ὁ Δειότατος Μάκαρ, κατακρατήσας
τῆς ψυχῆς σου, κόσμου ταῖς ὑλώδεις φρον-
τιδας, πυρὶ αὐτῷ πάσας κατέφλεξε, καὶ ὀρε-
κτῶν ἀκρότητι, στεφανηφόρον σε κατέστησε.

Ἀμῆνι λαμπρῶς καθωρμίσθης, γαληνοταίτῳ
Θεοφόρε, ζάλην τῶν κυμάτων ἐκφυγών,
ὄρμας ἀγρίων καὶ λογικῶν Θηρίων· καὶ νῦν
τρυφᾶς λαβόμενος τῆς αἰωνίου ἀπολαύσεως.

Ποικίλῳ κοσμούμενος στέφει, Ἱερομύσα δια-
πρέπεις· τῆς ἱερωσύνης, γὰρ ἐν σοὶ, εἰς ἐν
συνῆλθε καὶ μαρτυρεῖς κλέος· καὶ δι' αἰμφοῖν ὡς
μέτοχος, τοῦ σοῦ Δεσπότη συνδεδόξασαι.

Ὁ ἱεροφάντωρ ὑπάρχων, τῇ παρρησίᾳ κε-
ρημένος, πρὸς τὸν σὸν Δεσπότην καὶ
Θεόν, τὸς ἐκτελῶντας πίσει τὴν μνήμην σου, ἐκ
πειρασμῶν Ἰγνάτιε, νῦν λυτρωθῆναι καθικέτευε.

Θεοτοκίον.

Ὁς τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα, καὶ Χερουβίμ
ἀγιωτέρα, πάσης τε τῆς κτίσεως Ἀγνή,
τιμιωτέρα Θεὸν ἐκύησας, ἐν ταῖς ἀγκαλαῖς
φέρουσα, τὸν Πατρικοῖς κόλποις καθήμενον.

Ὁ Εἰρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
σε Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρι-

» στὸς συνάψας, τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐ-
» παγαλλόμενοι, σέ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τοὺς πόθῳ ἑορτάζοντας, τὴν σὴν φαιδρὰν ἐπάνοδον, Ἰγνατίε Θεοφόρε, Ἱερομάρτυς παμμακάρ, λύτρωσαι πάσης θλίψεως, καὶ βλάβης τοῦ ἀλάστορος, διδοὺς πταισμάτων ἄφεσιν, ὡς εἰληφῶς ἐξουσίαν, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Εν δύο ταῖς θελήσεσι, καὶ φύσεσι Πανάμωμε, μᾶ δὲ τῇ ὑποστάσει, τίκεις Θεὸν ἀπορρήτως, τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα, μέχρι Σταυροῦ θελήματι, καὶ ἡμῖν χαρισάμενον, τὸν τῆς Θεότητος πλοῦτον, Θεοκῆτορ Παρθένε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος α΄.

Στήλη ἔμφυχος, καὶ ἔμπρους εἰκῶν, ἡ ἐτήσιός σου ἐπέστη Ἑορτῇ, Θεοφόρε Ἰγνατίε, τὰς μυσταγωγίας σου καὶ τὰς ἀριστείας σου κηρύττουσα· τὴν ὑπὲρ τῆς πίστεως μέχρις αἵματος ἀντικατάστασιν· τὴν μακαρίαν ἐκείνην καὶ αἰδίμον φωνὴν, τὴν, Ὅτι σῖτος εἰμὶ Θεοῦ, λέγουσαν, καὶ δι' ὁδόντων θνητῶν ἀλήθομαι. Διὸ μμητῆς τοῦ πάθους, τοῦ Χριστοῦ σου γεγωνῶς, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Νοσοῦσαν Πανύμνητε δεινῶς, τὴν ψυχὴν μου πάθει, πονηροτάτοις θανάπτουσον, ἢ τὸν αἰέστορα, καὶ Σωτῆρα πάντων, τὸν Χριστὸν κυήσασα, τὸν πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενον, τὸν τραυματίσαντα, διαβόλου τὴν κακόνοϊαν, καὶ θανάτου ἡμᾶς ἀπαλλάξαντα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἀδικὸν Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὄδυρομένη ἐβόᾳ σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως θνήσκεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὃ πᾶσαν γῆν κρεμάσας ταῖς ὕδασι; Μὴ λίπης μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλες, τὴν μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνθητες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰππολύτου, Πάπα Ῥώμης.

Ἡ Ἀκολουθία τοῦτε ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις. Εἰς δὲ τὸν Ἑσπερινόν, καὶ τὸν Ὁρθρον, ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων τριῶν Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου.

Εἰς τὸ Ἀποδείπνον, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἰππολύτου.

Ὁ Κανὼν. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀρματα Φαραῶ.

Δεῦτε μαρτυρικαῖς, εὐφημήσωμεν ὡδαῖς, τὸν Ἱερομάρτυρα, θεοφεγγεῖ καθορῶντες, χάριτι φαιδρῶς ἐκλάμποντα, Χριστὸν δοξαζόντες πάντοτε.

Σὺ Ποίμνην λογικὴν, πρὸς Χριστοῦ ἐγχειρισθείς, τοῦτον ἐκμιμούμενος, προκινδυνεύων ἀρίστως Πάτερ, τὴν ψυχὴν προτέθεικας, καὶ διπλῶ στεφάνῳ κεκόσμησαι.

Τῷ ἱερατικῷ, ἐκ προσάγματος Θεοῦ, τῆς ἀγαλλιείας, προκεχρισμένος ἐλαίῳ, τῷ μαρτυρικῷ Ἰππόλυτε, ἐπεσφραγίσθης δι' αἵματος.

Θεοτοκίον.

Αφλεκτον Μωϋσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ, βᾶτον ἐθεάσατο, σέ ζωγραφουσαν Παρθένε, αἴγλη μὴ φλεχθεῖσαν θείου πυρός· καὶ γὰρ Θεὸν ἐκύησας.

ᾠδὴ γ΄. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Αρνας λογικὸς ἐποίμανας, καὶ ὡσπερ ἀρνίον, τῶν σῶν προβάτων προτέθυσαι, τὸν ἀπάντων Ἀρχιποίμενα, καὶ Θεοῦ αἰμὸν μιμούμενος.

Γαῖλα λογικὸν Ἰππόλυτε, τῆς ποιμαινομένης, θεοπνεύτως ἐπότισας· τὸ Χριστοῦ δὲ τῆς μαρτυρίας, χαίρων πέπωκας ποτήριον.

Στίφους Ἀθλητῶν ἠγήμενος, ὑπὲρ εὐσεβείας, ὑπέδυσ τὸ μαρτύριον, ἕνα δοξαζῶν Θεὸν Πατέρα, σὺν Υἱῷ καὶ Θεῷ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Χαίροις Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα, καὶ τεκῆσα σεσαρκωμένον, ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Φωστὴρ ἀειλαμπῆς, ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ, φωτίζων ἀστραπαῖς, τῶν ἐνθέν σου λόγων, ἡμῶν τὴν διάνοϊαν, Ἱεράρχα Ἰππόλυτε. Ὅθεν ἅπαντες, τὴν ἱεράν σου καὶ θείαν, μνή-

μην σήμερον, χαρμονικῶς ἐκτελοῦμεν, καὶ πί-
σται γεραίρομεν.

ᾠδὴ δ΄. Τῆς σῆς ἐπὶ τῆς γῆς.

Τῶν ἀρετῶν σε, ὡς πολὺπλοκος ἢ θεία σει-
ρά· ὡς Ποιμὴν γὰρ καὶ Μάρτυς Ἰππόλυ-
τε, παρὰ Θεοῦ τετίμησαι, σφοδρὰ ἐν αὐτῷ εὐ-
φραϊνόμενος.

Τὴν προσφορὰν τοῦ Ἄβελ ὑπερέβηκας· λο-
γικούς γὰρ προσεπήνοχας ἄρνας Θεῷ, καὶ
τοῦ οἰκείου αἵματος, χαίρων τῷ Δεσπότη ἀ-
πέσπεισας.

Αίρετιζόντων τὴν παλίμνημον κακόνοιαν, διὰ
τῆ Πνεύματος τρεψάμενος Μακάριε, Ἱερο-
μάρτυς ἄριστος, πόθῳ τοῦ Δεσπότη γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Ὡς εἶδον οἱ Ἄγγελοι Παρθένε ἀγνή, ἐκ τῆς
γαστροῦ σου προσελθόντα τὸν Υἱὸν τοῦ
Θεοῦ, ἐν εὐφροσύνῃ ἔλεγον· Δόξα τῇ κυήσει σου
Δέσποινα.

ᾠδὴ ε΄. Σὺ Κυριέ μου φῶς.

Σὺ Μάρτυς ἀληθῶς, Ἱερεῦσι γεγένησαι, καὶ
Μάρτυσιν Ἱεράρχης, καὶ διτταῖς ἀπαστρά-
πτεις, ταῖς χάρισιν Ἰππόλυτε.

Λίθοι μὲν διαυγεῖς, ἐν χρυσῷ διαπρέπουσιν,
Ἰππόλυτε· τῷ δὲ φέγγει, τῆς σῆς ἱεραρ-
χίας, ἢ αἴγλη τῆς ἀθλήσεως.

Μύθους ἑλληνικούς, εὐσεβῶς σὺ διήλεγξας, ὡς
ἄριστε τῶν Μαρτύρων, καὶ παράνομον
πλάνην, Ἑβραίων θεία χάριτι.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλό-
μεθα· σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν
σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

ᾠδὴ ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Τέθυκας, τῷ Σωτῆρι θυσίαν αἰνέσεως, ἐν
ἐκκλησίᾳ Ὀσίων, ὡς Θεοῦ μεσίτης τε
καὶ ἀνθρώπων, καὶ προθύμως, τὴν ψυχὴν σου
προσηξας δι' αἵματος.

Εἴληφας, χαρισμάτων πληθὺν διὰ Πνεύμα-
τος Ἱερομάρτυς θεόθεν, ἐν ἀνοίξει θείων
χειλέων σε, καὶ προσάγεις, εὐχαρίστως σεαυτὸν
θανατούμενος.

Ὡς θεῖον, τῶν Ἀθλητῶν σου Χριστέ τὸ σύ-
γμα, τῶν ἐν ἐλπίδι κεμένων, ὡς παρόν-
των ἤδη κατατρυφόντων, καὶ ἡδίω, τῆς ζωῆς
ῥγυμένων τὸν θάνατον. Θεοτοκίον.

Ὡς θαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινό-
τερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ
σύμπαντα περιέποντα, ἀπεφάνδρωσ, συλλα-
βῶσα οὐκ ἐστενοχώρησε.

ᾠδὴ ζ΄. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Μάρτυρικαῖς μαρμαρυγαῖς, ἱερατικάς τε φω-
τίζεις, Ἱερομάρτυς πεφηνῶς, τῆς βοῶντας
Χριστῷ ἐν τῇ μνήμῃ σου· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ
Θεός, ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Τὸν προγνωσθέντα τηλαυγῶς, ἄθλον ἱερώ-
τατον Πάτερ, τοῦ μαρτυρίου καθορῶν, ἐ-
φεστῶτά σοι χαίρων ἐκραύγαζες· Ὑπερύμνητε
Κύριε, ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Ὁ τὰς αἰκίας ἐνεγκῶν, ὑπὸ τῆς ἐμπύρου.
ἀγάπης, τοῦ μαρτυρίου καρτερῶς, παρ-
ρησία ἐβόα Ἰππόλυτος· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ
Θεός, ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀλοχεύτως ἐν γαστρὶ, καὶ ὑπερφυῶς
δεξαμένην, τὸν ἀναλλοίωτον Θεόν, εὐ-
σπλαγγχίᾳ βροτοῖς ἐνδημήσαντα, ὑπερύμνητον
Δέσποιναν, ἐπαξίως εὐφημοῦμεν ὡς Θεοτόκον.

ᾠδὴ η΄. Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου.

Ὡς λιπαρὰ καὶ πίων ἢ θυσία! ὁ καλὸς γὰρ
Ποιμὴν, προβάτου δίκην προσάγεται, Χρι-
στῷ κραυγάζων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερ-
υψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικῶ στεφάνῳ ἐξαστράπτων, τῇ Ἐκ-
κλησίᾳ σου Χριστέ, ὁ Ἱεράρχης ἀνέτειλεν,
Ὑμνεῖτε παῖδες, γεγηθῶς ἀνακραίζων, λαὸς ὑ-
περυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῇ τοῦ ἀπειλουμένου ἀποφάσει, ὁ τοῦ Χρι-
στοῦ ἀθλητῆς, θανάτου χαίρων Ἰππόλυ-
τος, ἐβόα· Παῖδες, τὸν Χριστὸν εὐλογεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀπορρήτως καὶ ἀσπάρως συλλαβοῦσαν,
καὶ τεκοῦσαν τὴν χαρὰν, τῇ οἰκουμένη
Χριστὸν τὸν Θεόν, ὕμνεῖτε παῖδες, λαὸς ὑπερ-
υψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ΄. Ὁ τόκος σου ἄφθορος.

Ὡς πανευκλεῆς Ἱερομάρτυς, διττῷ κατελάμ-
πρυνας τῷ φέγγει, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλη-
σίαν, καὶ εὐφραίνεις τὰς καρδίας τῶν σὲ ὕ-
μνόντων· ὅθεν σε πάντες, ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Πηγὴν ἀναβλύσας διδαγμάτων, Παμμακάρ-
Χριστοῦ τῇ Ἐκκλησίᾳ, μαρτυρικῶν ἐξ αἰ-
μάτων, τῆς κρουνῆς ποταμηδὸν τῷ Θεῷ προσ-
φέρεις· ὅθεν σε πάντες, ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Εδίδαξας ἓνα Θεηγόρε, Θεὸν προσκυνεῖσθαι
ἐν Τριάδι, Δημιουργὸν ἀπάντων, ὄρχτῶν
τε ποιημάτων καὶ ἀοράτων, μαρτυρικῶς τε, ἐ-
κοσμήθης διαδήματι. Θεοτοκίον.

Αστράπτων σοι Ἄγγελος ἐπέστη, καὶ μαρ-
μαρυγαῖς τῆς παρθενίας, σφοδρῶς σε ἀν-

τεστράφθη, ἑαυτοῦ ὡς τῆς οἰκείας ἐπιλελῆσθαι δόξης· τὸ Χαῖρε, διδ' φόβῳ σοι ἐφθέγγετο.

Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ιερωσύνης τὴν χάριν, Πάτερ δεξάμενος, Δείαις διδασκαλίαις, κατεφώτισας πάντας, Ἰπόλυτε θεόφρον, καὶ ἱεραῖς, συγγραφαῖς διεσάφησας, τῶν Προφητῶν Δείους λόγους τρανῶν ἡμῖν, τὰ ἐκείσε ἐμφερόμενα.

Ομολογίας ἐνθέου, στέφει κοσμούμενος, καὶ σῶν αἱμάτων λύθρῳ, τὴν τῆς ἱερωσύνης, στολὴν καταποικίλας, ὄλος λαμπρός, καὶ ὠραῖος παρέστηκας, τῷ Βασιλεῖ καὶ Δεσπότη καὶ Ποιητῇ παμμακάριστε Ἰπόλυτε.

Δόξα,

Ος παρρήσιαν Παμμακάαρ, πρὸς τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, νῦν κεκτημένος πάντας, διὰ σωζε κινδύνων, τοὺς πιστεῖ σε τιμῶντας, καὶ πειρασμῶν, καὶ δεινῶν περιστάσεων, καὶ ἐκ παθῶν καὶ πταισμάτων καὶ ἀναγκῶν, εὐπροσδέκτοις ἰκεσίαις σου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ράβδῳ τῆς σῆς προστασίας, Θεοκῆτορ Ἀγνή, τὰ θηριώδη πάθη, τῆς ἀθλίᾳς ψυχῆς μου, ἀπέλασον ἐντεῦθεν, εἰρηνικῶς, πρὸς ζῶν με ἰθύνουσα, καὶ τῇ ἀγίᾳ με Ποίμνῃ τῶν ἐκλεκτῶν, σοῦ προβάτων συναρίθμησον.

Μνήμη τῶν ἐν Ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Τ Τ Π Ι Κ Ο Ν .

Α'. Ἐάν ἡ παρούσα Ἑορτὴ τύχη ἐν μιᾷ τῶν Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου, ἢ τῶν Ἀγίων Ἀκολουθία συμπάλλεται συνήθως μετὰ τῆς Ἀναστασίμου, καὶ τῆς τοῦ Τριωδίου.

Β'. Ἐάν τύχη τῷ Σαββάτῳ τῶν ψυχῶν, μετατίθεται ἢ τῶν Ἀγίων Ἀκολουθία, καὶ ψάλλεται κατὰ τὴν πρὸ τοῦ Σαββάτου τούτου Παρασκευῆν· ἢ δὲ ἀργία γίνεται κατ' αὐτὸ τὸ Σάββατον.

Γ'. Ἐάν τύχη τῇ Τετάρτῃ, ἢ τῇ Παρασκευῇ τῆς Τυροφάγου, τελείται ἡ Λειτουργία τοῦ Δείου Χρυσοστόμου.

Χρὴ δὲ εἰδέναι, ὅτι ἡ Ἀκολουθία αὕτη τῶν Ἀγίων ἐμειορηγήθη παρὰ τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννη, Μητροπολίτου Εὐχαΐτων.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Γεώμεν Στιχ. δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχ. Προσόμοια, Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εν τῷ ὕψει Βασιλείε, τῆς Χριστοῦ ἀγαπήσεως, ἀναβάς κατώπτευσας τὰ ἀπόρρη-

τα, αὐτοῦ καὶ Δεῖα μυστήρια· ἅπερ ἀνεκαλύψας, καὶ ἐτράνωσας λαοῖς, εὐσεβείας ὡς κήρυξ σοφός· διὸ πρέσβευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τῆς πιστῶς ἐφεπομένους, τοῖς σοῖς διδάγμασιν Ὅσιε.

Τῆς συνδέσμου διέλυσας, τῶν αἰρέσεων Ὅσιε, τῇ σοφίᾳ λόγων καὶ τῶν δογματίων σου, καὶ εἰς ὁμόνοιαν ἤθροισας, ὀρθοδόξου Πίστεως, τοὺς εὐγνώμονας Χριστὸν, εὐφημοῦντας Γρηγόριε· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς πιστῶς προσδεχομένους, τὰ σὰ θεόφθογγα δόγματα.

Αρράγῃ σε θεμέλιον, ὁ Χριστὸς ὑπεστήριξε, τῇ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ Πάτερ Ὅσιε, τηροῦντα ταύτην ἀσάλευτον, καὶ ἀκαταμάχητον, τῶν ἐχθρῶν ταῖς προσβολαῖς, θεορρήμον Χρυσόσομε, καὶ πρεσβεύοντα, ἐκ παθῶν ψυχοφθόρων λυτρωθῆναι, τῆς διψῶντας τῶν σῶν λόγων, καὶ νοημάτων τὸ πέλαγος.

Τῆς Τριάδος ἐκλόγια, ἀκηράτε λειμῶνός τε, ἄνθη τὰ μυρίπνοα καὶ τερπνότατα, τοῦ νοητοῦ ὡς ὑπάρχοντα, ἀκτίνας Ἡλίου τε, καὶ φωτίζοντας τὴν γῆν, ταῖς αὐτῶν Δείαις λάμψεσιν, εὐφημήσωμεν, Ἰωάννη τὸν μέγαν σὺν τῷ Δεῖῳ, Θεολόγῳ Γρηγορίῳ, καὶ τὸν ὑψίνου Βασιλεῖον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Ανθρωποι τοῦ Θεοῦ, καὶ πιστοὶ ἰκέται, λειτουργοὶ Κυρίου, ἄνδρες ἐπιθυμιῶν, σκευὴ ἐκλογῆς στύλοι καὶ στηρίγματα τῆς Ἐκκλησίας, βασιλείας κληρονόμοι, μὴ παρασιωπάτε, τοῦ βοᾶν ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. β΄. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Η χάρις ὑπερίσχυσεν, ἢ πίστις ἐπεκράτησεν, ἐπληρώθη, πάντα γνώσεως Θεοῦ, διὰ τῶν Ἀποστόλων, διὰ τῶν Διδασκάλων, καὶ σωτηρίαν ἐπλουτήσαμεν.

Στιχ. Καυχῆσονται Ὅσιοι ἐν δόξῃ.

Οὐράνια μυστήρια, ἀνθρώπινα μαθήματα, χαρισμάτων, συνδρομὴ παντοδαπῶν, μετὰ κατορθωμάτων, νικῶντων πάντα λόγον, τῆς τρεῖς Ἀγίους ἐθαυμάστωσεν.

Στιχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Βασιλείος ὁ ἐνθεος νοῦς, Γρηγόριος ἢ Δεῖα φωνῇ, Ἰωάννης, ὁ παγκόσμιος λαμπτήρ, οἱ τρεῖς τῆς ἀνωτάτω, θεράποντες Τριάδος, καὶ λειτουργοὶ συνδοξαζέσθωσαν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Εὗ δεῖλοι ἀγαθοὶ καὶ πιστοὶ· εὗ ἐργάζεται τῷ ἀμπελῶνος Χριστοῦ, οἱ καὶ τὸ βῆρος τῆς ἡμέρας βασταίσαντες, καὶ τὸ δεδομένον τάλαντον αὐξήσαντες, καὶ τοῖς μεθ' ὑμᾶς ἐλθοῦσι μὴ φθονήσαντες· διὸ ἤνοικται πύλη βασιλείας ὑμῖν. Εἰσελθόντες ἕν εἰς τὴν χαρὰν τοῦ ποιήσαντος, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, Ἅγιοι Διδάσκαλοι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Ως τῶν Ἀποστόλων ὁμότροποι, καὶ τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὸν Προομιαικὸν Ψαλμὸν, ψάλλομεν τὴν ἀ. Στάσιν τῆ Μακαρίου ἀνῆρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐπέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ταῖς τῆς χάριτος ὄργανα, ταῖς κιθάραις τῷ Πνεύματος, ταῖς εὐσήμους σάλπιγγας τοῦ κηρύγματος, ταῖς φοβερόν καὶ ἐξάκουστον, ἐξ ὕψους ἠχούσας βρονταῖς, καὶ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, γνωρίζουσας ταῖς πέρασι, τοὺς τρεῖς Κήρυκας, τῆς μεγάλης Τριάδος, Ἰωάννην, καὶ Βασίλειον ἀξίως, σὺν Γρηγορίῳ τιμήσωμεν. Δίς.

Τῆς Τριάδος οἱ πρόμαχοι, εὐσέβειας οἱ πρόβουλοι, οἱ μετὰ τοὺς δώδεκα τρεῖς Ἀποστόλοι, οἱ ἐξ Ἐδέμ ἀναβλύζοντες, τὸ ζῶν ὕδωρ ποταμαί, καὶ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ζωηρότως ποτίζοντες, θείοις ρεύμασι, τὰ μεγάλα στοιχεῖα, τὰ τὴν πίστιν, ὡς περ κτίσιν συνιστῶντα, ἀξιοχρέως τιμάσθωσαν. Δίς.

Οὐκ εἰσὶ λαλιαί φησιν, οὐδὲ λόγοι λεγόμενοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν· εἰς πᾶσαν γῆν γὰρ καὶ θάλασσαν, ὁ φθόγγος ἐξέδραμε, τῶν ἐνθέων καὶ σοφῶν, Διδασκάλων τῆς κτίσεως· ὅθεν ἄριστα, ταῖς αὐτῶν θείοις νόμοις συγκροτεῖται, καὶ συνέχεται πρὸς μίαν, ὀρθοδοξίαν τὰ πέρατα.

Ταῖς τοῦ Πνεύματος ὄργανα, ἀληθείας ταῖς σάλπιγγας, τοὺς τοῦ Λόγου ῥήτορας εὐ-

φημήσωμεν, φωναῖς ἁσμάτων τοῖς δόγμασιν, αὐτῶν οἱ ἐπόμενοι, ἱκετεύοντες αὐτοὺς, παρρησίαν ὡς ἔχοντας, πρὸς τὸν Κύριον, τοῦ αἰτῆσαι εἰρήνην σταθεράν μὲν, εἰς αἰεὶ τῇ οἰκουμένῃ, ἡμῖν δὲ πᾶσι συγχώρησιν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Ταῖς μυστικαῖς σήμερον τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, τοὺς Θεοφόρους Πατέρας ἀνευφημήσωμεν· τῆς μελωδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέλος ἐναρμόνιον Θεολογίας, Τριάδα μίαν ἀπαράλλακτον, οὐσίαν τε καὶ Θεότητα· τοὺς καθαιρέτας Ἀρείου, καὶ Ὀρθοδόξων προμάχους· τοὺς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίῳ, ἐλεθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόγευτον τόκον; ἅ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμπας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γεγόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· ἐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ Παμμακαρίστε, ἐλεθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰσόδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Δευτερονομίου τὸ Ἀναγνώσμα.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τῆς κείνης Ἰσραὴλ· Ἴδετε, Κεφ. 8. παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν· εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος ταῖς πατράσιν ἡμῶν. τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων· Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς· Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἴδθ' ἐσέ σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, προσθεῖη ὑμῖν, ὡς ἐστὲ, χιλιοπλασίως· καὶ εὐλογησαί ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετοὺς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἠγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν· χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετείλαμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε ἀνά μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνετε δικαίως ἀνά μέσον ἀνδρός, καὶ ἀνά μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀνά μέσον τοῦ προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπεγκώσθητε πρόσωπον ἐν

κρίσει· κατὰ τὸν μικρὸν, καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς· οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστίν.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε. 14. **Ε**ἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἰδοὺ, Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανὸς, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτοῖς. Πλὴν, τοὺς Πατέρας ἡμῶν προεἴλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτούς, ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ ἰσχυρὸς καὶ φοβερός, ὅστις ἐθαυμάζει πρόσωπον, οὐ δ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον· ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ, καὶ ὀρφανῷ, καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσηλύτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτῆ ὁμῆ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ αὐτὸς Θεὸς σου· ὅστις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σοι.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ. 1. **Δ**ικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀψήται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνήσκειν, καὶ ἐλογίσθη κἀκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτούς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα Νείλου τοῦ Ξανθοπούλου. Ἦχος β΄.

Δεῦτε τῆς οὐρανόθεν Τριάδος οἱ λατρευταί, τὴν ἐπίγειον τριάδα, τῶν θείων Ἱεραρχῶν εὐφημήσωμεν· τὸν Γρηγόριον, τῆς Θεολογίας

τὸν ἐπώνυμον· τὸν Βασίλειον, τῆς βασιλείας τὸν φερώνυμον· καὶ Ἰωάννην, τὸν ὄντως χαριτώνυμον· τοὺς τῆς σοφίας βυθούς· τοῦ Πνεύματος τὰ ρεῖθρα τὰ ὠκεάνεια· τὰς πηγὰς τὰς αἰεὶ βλυζούσας· τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν τὸ ἀλλόμενον· τοὺς διαυγεῖς μαργαρίτας· τοὺς ἐπιγείους φωστῆρας· τῆς Ἐκκλησίας τοὺς οἶκας· τὰ ἀγλαόκαρπα δένδρα· τοὺς οἰκονόμους τῆς χάριτος· Χριστοῦ μὲν τὸ στόμα, καὶ τῆς Τριάδος τοὺς ὑπερμάχους, τοὺς ἐξ αὐτῆς ἀμέσως ἐλαμπομένους, καὶ πρεσβεύοντας ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος α΄.

Τοὺς ἀναφθέντας ἀνθρακας, ἐκ τῆ ἀστέκτης πυρὸς, οἱ δὲ αὐτῶν φωτισθέντες, πιστῶς ἀνευφημήσωμεν. Οὗτοι γὰρ τῆ πρὸς αὐτὸ ἐνώσει ἐκπυρωθέντες, φωστῆρες τοῦ κόσμου ἐγένοντο, ζωτικῆ τοῖς πτωχοῖς χρηματίζοντες δύναμις, Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, εὐσεβῶς ἀνακηρύττοντες· οἷς καὶ ἡμεῖς προσεῖπωμεν· Χαίροις Τριάδος, Τριάς ἢ Θεόσοφος.

Ἦχος πλ. β΄.

Τοῦ Δαυὶδ τὴν σφενδόνην τὴν τρίπλοκον, τοῦ Σολομῶντος σπαρτίον τὸ κόκκινον, τὸ τοῦ Λόγου φραγγέλιον τρίπλοκον, τοὺς σοφοὺς Ἱεράρχας, Βασίλειον τὸν Μέγαν, Γρηγόριον τὸν Θεῖον, καὶ Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον, πιστῶς ἀνευφημήσωμεν· τὸν νοπτὸν γὰρ Γολιάθ, τῷ ἀκρογωνιαίῳ λίθῳ καταβαλόντες, τὴν Πίστιν πρὸς ὁμόνοιαν ἤγαγον, τῷ ἐρυθραίῳ τοῦ Χριστοῦ περιτειχίσαντες αἵματι· καὶ τοὺς θεοκαπήλους αἰρεσιάρχας, τῶν περιβόλων τῆς θείας τοῦ Χριστοῦ Ποίμνης, μακρὰν ἀπελάσαντες διὰ τῶν λόγων, καὶ ἔτι τὴν πίστιν στηρίζουσι, καὶ πρεσβεύουσι Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. δ΄.

Επεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ πᾶσιν ἀνθρώποις, παιδεύσασα ἡμᾶς διὰ τῶν Διδασκαλῶν, τὰ ἦθη κοσμηθέντας, τοὺς τρόπους βελτιωθέντας, θεογνωσίᾳ αἴγλη, τὸν νοῦν περιλαμφθῆναι· διὸ κράζωμεν Τριάς· Ἁγία, Κυρία τῆ παντός, ταῖς τῶν τριῶν σου Ποιμένων προσευχαῖς, τὸ σὸν Ποίμνιον τοῦτο, ἐν εἰρήνῃ συντήρησον, ἀσφαλῶς καὶ ἀλύπτως, καὶ σῶσον ὡς φιλόανθρωπος.

Ἦχος πλ. β΄.

Τριάς Ἁγία καὶ προσκυνητὴ, δόξα τῇ σοφῇ προνοίᾳ σου· ὅτι τρισσοὺς μεγάλους φωστῆρας, τοῖς ἀνθρώποις ἐξ ἀνθρώπων ἐχαρίσω, τῷ φωτὶ λαμπαδωθέντας, τῆς σῆς ἐπιγνώσεως, καὶ τῇ αἴγλῃ φρυκτωροῦντας, τῶν σωτηρίων

σου καὶ σεπτῶν θελημάτων· δι' ὧν ἡ οἰκουμένη, φῶς γνώσεως πλουτοῦσα, τὴν σὴν δόξαν ἀυγάζεται, καὶ πρὸς τὴν βασιλείαν σου τὴν μακαρίαν σπεύδει, τούτων ἡμᾶς ταῖς θείαις ὑπακούειν πείθουσα διδασκαλίαις· καὶ αὐτῆ τῶν εὐχῶν τῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐπάκουσον, ὡς Θεὸς πανοικτίρμων, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον Φιλάνθρωπε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Τοὺς Ἱεράρχας τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν Πατέρων κλέος, τῆς Πίστεως τοὺς πύργους, καὶ τῶν Πιστῶν Διδασκάλους καὶ φύλακας, συνελθόντες ὡς φιλέορτοι, ἀσματοῖς ἐγκωμίαις, ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις, τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ, Βασιλίει σοφὲ, καὶ στυλε ἀπερίτρεπτε· Χαίροις, ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, Ἀρχιερεῦ μέγιστε, Θεολόγε Γρηγόριε· Χαίροις, ὡς Χρυσολόγε πάγχρυσε Ἰωάννη, ὁ τῆς μετανοίας διαπρύσιος κήρυξ· Ἄλλ' ὡς Πατέρες τρισόλβιοι, μὴ παύσησθε αἰεὶ πρεσβεύειν Χριστῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων ὑμῶν, τὴν πανήγερν καὶ θείαν πανήγυριν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Τὴν τῶν παρθένων καλλονὴν, καὶ χαρμονὴν τῶν Νόων, τὴν μόνην Θεοτόκον, καὶ τῶν Πιστῶν ἀρράγες περιτείχισμα, συνελθόντες ὡς φιλέορτοι, ἀσματοῖς ἐγκωμίαις, ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις, Παρθενομήτορ ἀγνή, λυχνία χρυσαυγῆς, καὶ πύλη ἐπουράνιε· Χαίροις σκηνὴ ἀγιάσματος, ἡ τὸν Θεὸν χωρήσασα ἐν μήτρα σου Πανάχραντε· Χαίροις τῶν οὐρανίων Ταγματῶν ὑπερτέρα, ἀπάντων ἀσυγκρίτως. Διὸ Μητράνανδρε Δέσποινα, μὴ λίπης φρουροῦσα τοὺς δούλους σου, τοὺς ἀνυμνῶντάς σε πίστει καὶ πόθῳ αἰεὶ, καὶ τὸν τόκον σου προσκυνῶντας τὸν ἄσπορον,

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,
Νείλου τοῦ Ξανθοπούλου,

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἢ Τριάς, τῆς Ἐκκλησίας τὰ μεγάλα προπύργια, οἱ στυλοὶ τῆς εὐσεβείας, ὁ τῶν Πιστῶν ἐδρασμὸς, τῶν αἰρετιζόντων ἢ κατὰπτωσις· Χριστοῦ οἱ ποιμάναντες, τὸν λαὸν θείοις δόγμασι, καὶ ταῖς ποιήλαις, ἀρεταῖς οἱ ἐκθρέψαντες· οἱ τῆς χάριτος, διαπρύσιοι κήρυκες· νόμους οἱ προεκθέμενοι, Χριστοῦ τῷ πληρώματι· αἱ ὁδηγοὶ πρὸς τὰ ἄνω· τοῦ Παραδείσου αἱ εἰσοδοὶ. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖτε, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Καυχῆσονται Ὅσοι ἐν δόξῃ.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἢ Τριάς, οὐρανοβάμονες ἐπίγειοι Ἄγγελοι· τοῦ κόσμου ἢ σωτηρία· ἢ τῶν ἀνθρώπων χαρὰ, καὶ τῆς οἰκουμένης οἱ Διδασκαλοὶ· τοῦ Λόγου οἱ πρόμαχοι· ἰατροὶ ἐπιστήμονες, τῶν νοσημάτων, τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος· οἱ αἰετόροοι, ποταμοὶ οἱ τοῦ Πνεύματος· λόγοι οἱ καταρδεύσαντες, τῆς γῆς ἅπαν πρόσωπον· οἱ Θεολόγοι, αἱ Βάσεις, οἱ Χρυσολόγοι οἱ ἔνθεοι. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖτε, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἢ Τριάς, τοῦ ἐπιγείου στερεώματος Ἡλίου· ἀκτῖνες καὶ δαδουχίαι, ἐκ τρισηλῆς αὐγῆς· τῶν ἐσκοτισμένων ἢ ἀνάβλεψις· τὰ ἄνθη τὰ εὖοσμα, Παραδείσου τὰ κάλλιχα· ὁ Θεολόγος ὁ σοφὸς τε Βασιλεὺς, ὁ Χρυσόστομος, τὰ πυξία τῆ Πνεύματος. Πλάκες αἱ θεοχάραντοι· μαζοὶ οἱ ἐκθλύζοντες, τῆς σωτηρίας τὸ γάλα· τὸ τῆς σοφίας ἀγλαῖσμα· Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων· χορεύσωμεν ἐόρτια, καὶ σκιρτήσωμεν ἀγαλλόμενοι, ἐν τῇ πανδήμῳ πανηγύρει τῶν Διδασκάλων ἡμῶν. Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τοὺς Ἱεράρχας κροτεῖτωσαν ἐν ὕμνοις, ὡς δογμάτων βλύσαντας, ποταμοὺς ὑπερμεγέθεις, τρεῖς καλλιρρόους αἰεζώους τοῦ Πνεύματος. Ποιμένες καὶ Διδασκαλοὶ, τοὺς τῆς σεπτῆς Τριάδος, τρισσῆς Ἱερομύσας, συνελθόντες εὐφημήσωμεν· οἱ φιλόσοφοι τῆς Σοφούς, οἱ Ἱερεῖς τῆς Ποιμένας, οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς Προστάτας, οἱ πένητες τοὺς πλουτιστάς, οἱ ἐν θλίψεσι τοὺς παραμυθούντας· τοὺς συνοδίτας οἱ ὁδοιπόροι, οἱ ἐν θαλάσῃ τοὺς κυβερνήτας· οἱ πάντες τοὺς πανταχοῦ θερμῶς προφθάνοντας, θείους Ἀρχιεράρχας, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἰπωμεν· Πανάγιοι Διδασκαλοὶ, σπεύσατε ἐξελεῖν τοὺς πιστοὺς, ἐκ τῶν τῆ βίου σκανδάλων, καὶ ῥῦσαι κολάσεων, τῶν αἰώνιων ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁμοιον. Γερμανῆ Πατριάρχης.

Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων· προκύψασα γὰρ ἄνωθεν, ἡ παντάνασσα Μητροπάρθενος, ταῖς εὐλογίαις καταστέφει τοὺς εὐφημοῦντας αὐτήν. Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὴν Βασιλῖδα κροτεῖτωσαν ἐν ὕμνοις, Βασιλέα τέξασαν, τοὺς θανάτῳ κρατουμένους πρὶν, ἀπολύσαι φιλανθρωπῶς

εὐδοκήσαντα. Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τὴν τοῦ καλοῦ Ποιμένος ὑπέραγνον Μητέρα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν· τὴν λυχνίαν τὴν χρυσαυγῆ, τὴν φωτοφόρον νεφέλην, τὴν τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέραν, τὴν ἔμψυχόν τε κιβωτόν, τὸν πυρίμορφον τοῦ Δεσπότη Ἰθρόνον, τὴν μανναδόχον χρυσεάν στάμνον, τὴν ζωφόρον τοῦ Λόγου πλάκα· ἀπάντων Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, ἄσμασι θρηγόροις ἐγκωμιάζοντες, οὕτως εἶπωμεν· Παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀξιώσον τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς, τῆς οὐρανῶν βασιλείας· οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας, τῆς τρισηλίου Θεότητος, τοὺς τὴν οἰκουμένην ἀκτίσι, δογματῶν θείων πυρσεύσαντας· τοὺς μελιφρύτους ποταμοὺς τῆς σοφίας, τῆς τὴν κτίσιν πᾶσαν θεογνωσίας νάμασι καταρδεύσαντας· Βασιλείον τὸν μέγαν, καὶ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον, σὺν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ, τῷ τὴν γλώτταν χρυσορρήμονι· πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἔρασταί, συνελθόντες ὕμνοις τιμήσωμεν· αὐτοὶ γὰρ τῇ Τριάδι, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύουσιν.

Ἔτερον, Ἦχος δ΄.

Ὡς τῶν Ἀποστόλων ὁμότροποι, καὶ τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρησασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τὸν κόσμον ἐφωτίσατε, ταῖς διδασχαῖς ὑμῶν, Πατέρες θεόσοφοι, τήξαντες ταῖς αἵρέσεις, πάντων τῶν κακοδόξων, σθέσαντες ταῖς φλογώδεις, τῶν βλασφημῶν συγχύσεις· διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Παρθένε πανύμνητε, Μητῆρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρία θεόνυμφε, καὶ ἀπειρόγαμε, Πισῶν ἢ ἀντίληψις· ῥῦσαι παντός κινδύνου, καὶ παντοίας ἀνάγκης, Δέσποινα Θεοτόκε, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, τῇ σκέπη σου προσφεύγοντας, μόνῃ θεόνυμφε.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εν λειμῶνι τῶν Γραφῶν, καθάπερ μέλισσαι Σοφοί, προσπιπτάμενοι ὑμεῖς, περιεδρέψα-

σθε καλῶς, καὶ τῶν ἀνθέων τὰ ἄριστα καὶ τὸ μέλι πᾶσι τοῖς πιστοῖς, τῶν διδαγμάτων ὑμῶν, προτίθεσθε ὁμοῦ, εἰς πανδαισίαν αὐτῶν· καὶ διὰ τοῦτο ἅπας γλυκαινόμενος, μετ' εὐφροσύνης κραυγάζει· Πάρεστε παλιν, καὶ μετὰ πότμον, τοῖς ὑμᾶς εὐφημοῦσι Μακάριοι.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τρικυμῖαις τῶν παθῶν, ὁ ἀσυνείδητος ἐγώ, χειμαζόμενος Ἀγνή, ἐπικαλοῦμαι σε θερμῶς· Μῆ με παρίδῃς τὸν δαίλιον ἀπολέσθαι, ἄβυσσον ἐλέους ἢ τέξασα· πλήν σου γὰρ ἄλλην ἐλπίδα οὐ κέκτημαι. Μὴ οὖν ἐχθροῖς ἐπιχαρμα καὶ γέλως, ὁ πεπορθῶς σοι ὀφθήσομαι· καὶ γὰρ ἰσχύεις, ὅσα καὶ βούλει, ὡς Μητῆρ οὔσα τοῦ πάντων Θεοῦ.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Οἱ σοφοὶ Διδάσκαλοι, τῆς οἰκουμένης, οἱ Θεὸν δοξάσαντες, ἔργοις καὶ λόγοις ἐπιγῆς, μεγαλυνέσθωσαν σήμερον, ὡς σωτηρίας ἡμῖν ὄντες πρόξενα.

Δόξα, ὁμοιον.

Εορτάζει σήμερον, ἡ Ἐκκλησία, τὴν σεπτὴν πανήγυριν, τῶν Διδασκάλων τῶν τριῶν· καὶ γὰρ αὐτοὶ ἔστερέωσαν, τὴν Ἐκκλησίαν αὐτῶν θείαις δόγμασι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Προστασία ἄμαχε, τῶν θλιβομένων, καὶ θερμὴ ἀντίληψις, τῶν πεπορθῶτων ἐπὶ σέ, ἐκ τῶν κινδύνων με λύτρωσαι· σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἢ πάντων βοήθεια.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. Ἦχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Στίχ. Τὸ Στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Τὸ. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον. Ὁ Ν΄.

Δόξα, Ταῖς τῶν Διδασκάλων.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα Στίχους, Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ τὸ Στιχηρὸν Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β΄.

Εξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσιν ὑμῶν, Ὅσιοι Πατέρες· καὶ γεγονάτε Ποιμένες τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκοντες τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεῦειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἱρμῶν, εἰς ζ΄. καὶ οἱ τῶν Ἀγίων, εἰς η΄.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, Ποίημα Ἰωάννου Εὐχαϊτῶν· οὗ ἡ ἀκροστιχίς, ἄνευ τῶν Εἱρμῶν.

Τοὺς προστρέχοντας εἰς σέ σῶζε, Παρθένε.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἰρμός.

» Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ
» τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὀδηγήσαντι,
» τὸν λαὸν ὃν ἀνήκε, δουλείας Αἰγυπτίων· ὅτι
» δεδόξασται.

Τὸν εὐσεβῶς, σὲ Θεοτόκον κυρίως ἀγνήν,
ὁμολογοῦντα ἄχραντε, ψυχῆς καὶ σώμα-
τος, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ νόσων καὶ
πταισμάτων, σύ με διάσωσον.

Ὅλην ἐν σοί, τῶν χαρισμάτων τὴν ἄβυσ-
σον, ἀποκειμένην ἐγνώμεν· διὸ προσφεύ-
γοντες, Θεοτόκε προθύμως, τῇ σκέπη σου τῇ
θεῖα, διασώζομεθα.

Ἰπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ ὑμνούντων δυσώπησον,
τὸν σαρκωθέντα Πάναγνε, ἐκ τῶν ἀχράν-
των σου, καὶ τιμίων αἱμάτων, ῥυσθῆναι ἐκ
πταισμάτων, καὶ νοσημάτων πικρῶν.

Σὲ οἱ πιστοὶ, καύχημα πάντες κεκτήμεθα,
καταφυγὴν καὶ στήριγμα, καὶ ἀγαλλίαμα,
καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, ἐλπίδα τε καὶ τεῖχος
Θεοχαρίτωτε.

Κανὼν τῶν Ἁγίων. Ποίημα τοῦ αὐτοῦ Ἰωάν-
νου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τρισήλιον Φῶς τρεῖς ἀνήψεν ἡλίους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Τίς ἀμοιβή; τίς ἀνταπόδοσις πρέπουσα,
τοῖς ἡμετέροις ἄνθρωποι, προσενεχθήσε-
ται, παρ' ἡμῶν εὐεργέταις; δι' ὧν πρὸς τὸ εὖ
εἶναι, χειραγωγούμεθα.

Ρητορικαί, γλῶσσαι καὶ τέχναι καὶ μέθοδοι,
καὶ πᾶσα λόγων δύναμις, νῦν εἰς ὑπόθε-
σιν, συγκινεῖσθωσαν μίαν, καὶ τοὺς τετιμηκό-
τας, ἀντιτιμάτωσαν.

Ἰδιον μὲν, οὐδὲν ἠνέσχοντο κτήσασθαι, ἐν γῆ
λοῖ Οὐρανόφρονες· φύλακες δ' ὤφθησαν, τοῦ
κοινοῦ καὶ προστάται· κοινῶν οὖν καὶ τῶν ὑ-
μνων, καταξιούσθωσαν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν κοινὴν, φιλοτιμίαν Πανάμωμε, τῆς ἡμε-
τέρας φύσεως, πάντες δοξάζομεν, χεῖλος ἐν
γεγονότες, καὶ μίαν συμφωνίαν, ἀποτελέσαντες.

Ἔτερος Κανὼν τῶν Ἁγίων. Ποίημα τοῦ αὐτοῦ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Ὅτι ἀνθρωπίνης τὸ παρὸν ἐγχείρημα, σπι-
δῆς κατόρθωμα, ἀλλ' ἢ τοῦ σου θρόνου,
πάρεδρος Φιλάνθρωπε, σοφία συνεργεῖτω μοι,
λόγου χάριν διδοῦσα, δι' ἧς δοξάσαι δυνησομαι,
οὗς αὐτὴ καλῶς προεδόξασεν.

Ὅσπερ κρατὴρ ὑπερερρῶν Δέσποτα, ἡ ἀ-
γαθότης σου, καὶ ὁ πολὺς πλοῦτος, τῆς
φιλιανθρωπίας σου, ὑπερχυθεὶς διώδευσεν, ὡς

καὶ ἄλλους Ἀγγέλους, μετὰ σαρκὸς ὑποστή-
σασθαι, τοὺς νῦν προκειμένους εἰς ἔπαινον.

Ἐξ οὐρανοῦ τοῖς Οὐρανίοις ἔπρεπε, καὶ τὰ
ἐγκώμια· Ἀγγελικὸς ὕμνος, τοῖς θεοῖς
ἀρμόδιος· θεοὶ γὰρ κατὰ μέθεξιν, οἱ τὸν φύ-
σει καὶ μόνον, ἀληθινὸν Θεὸν ἔχοντες, ζῶντα
ἐν αὐτοῖς καὶ φθειγόμενον.

Θεοτοκίον.

Μνήμην Δικαίων ὁ θεόφρων σύλλογος, μετ'
ἐγκωμίων τελεῖ· οἷς ἡ Θεοῦ Μήτηρ, ὡς
αὐτῶν κεφάλαιον, εἰκότως συνδοξάζεται, τελευ-
ταίαν καὶ πρώτην, καὶ μέσσην τάξιν ἐπέχουσα,
καὶ τῆς εὐφημίας μετέχουσα. Καταβασία.

» Χέρσον ἄβυσσοτόκον, πέδον ἡλίου, ἐπε-
» πόλευσέ ποτε· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη,
» ἑκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶν πεζοποντοποροῦντι,
» καὶ θεαρέστως μέλποντι· ἄσωμεν τῷ Κυ-
» ρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νε-
» κρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Πρεσβείαις σου Ἀγνή Θεὸν ὃν ἔτεκες, πα-
τράσχου εὐΐλατον σοῖς ἰκέταις, τοῖς προσ-
τρέχουσι τῇ σκέπῃ σου, καὶ πιστῶς προσκυ-
νοῦσί σου τὴν κύησιν.

Ρημάτων τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἐπάκουσον, Παρθέ-
νε, δεινῶς ἐκταρατταμένης, ἣν εἰρήνευσον
Πανύμνητε, αἰεὶ ταύτην κινδύνων διασώζουσα.

Ὅλην μου τὴν ζωὴν διακυβέρνησον, Παρθένε,
ἐλπίς με καὶ προστασία, πειρασμῶν καὶ
περιστάσεων, λυτρημένη δεινῶν με αἰειπάρθενε.

Σοφίαν τῆ Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον, ἀγκαλαίς
ὡς φέρισσα Θεοτόκε, ἐξ ἀγνοίας καὶ πλα-
νήσεως, λυτρωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε ἰκέτευε.

Τῶν Ἁγίων. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ἡσάλπιγξ ἡ μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας, ὁ λύ-
χνος ὁ φωτίζων τὴν οἰκημένην, ὁ κήρυξ ὁ
τῷ φθόγγῳ περιλαμβάνων, πάντα τὰ πέρατα,
ὁ μεγαλώνυμος, συγκροτεῖ τὴν σύναξιν ταύτην
Βασίλειος.

Λαμπρὸς ἀπὸ τοῦ βίου καὶ τῶν πραγμά-
των, λαμπρὸς ἀπὸ τοῦ λόγου καὶ τῶν
δωμάτων, ἐν πᾶσιν ὑπερλάμπων πάντας ὡς
ἄλλος, ἀστέρων ἡλίου, ὁ πολυῦμνητος, Θεολό-
γος σήμερον μακαρίζεται.

Ἰδοὺ τὸ φῶς τοῦ κόσμου, τῷ κόσμῳ φαίνει·
Ἰδοὺ τῆς γῆς τὸ ἄλας, τὴν γῆν ἠδύνει· Ἰ-
δοὺ τὸ ζῶν ξύλον ἀθανασίας, καρπούς προ-

βάλλεται, ὁ χρυσοῦς Ἅγιος· οἱ θανεῖν μὴ θέλοντες, δεῦτε τρυφήσατε. Θεοτοκίον.

Ο πάντα ἐκ μὴ ὄντων ὄντα ποιήσας, καὶ φύσιν δούς ἐκάστῳ τῶν γενομένων, αὐτὸς καὶ τὰς δοθείσας φύσεις ἀμείβειν, οἶδεν ὡς βούλεται· ὅθεν ἀκούεται, καὶ Παρθένος τίκτουσα· τίς οὐ θαυμάσεται;

Ἴτερος τῶν Ἁγίων. Ὁ στερεώσας.

Οἱ τῶν ἡθῶν διορθωταί, καὶ τῶν ψυχῶν οἰκονόμοι, οἱ σωτῆρες οἱ κοινοὶ τῶν ἀπάντων, οἱ καὶ πράξεων ἡμῖν, καὶ λόγων τύπους δείξαντες, οἱ παιδεύαται τοῦ βίου, λαμπροὶ λαμπρῶς εὐφημείσθωσαν.

Πνεῦμα ἐνέπλησε Θεοῦ, Βασιλείον ἐπιστήμης· τῶν πυρίνων δὲ γλωσσῶν ἔσχε μίαν, ὁ Γρηγόριος καὶ πῦρ, ὑψηγορίας ἔπνευσε· τὸ τοῦ Χριστοῦ δὲ στόμα, ἐν Ἰωάννῃ ἐλάλησε.

Τοῦ νῦν αἰῶνος τὴν σαφῶς, καταργουμένην σοφίαν, ἡ μωρία τοῦ κηρύγματος ἔχει, ὑποκύπτουσαν αὐτῇ, καὶ δουλικῶς λατρεύουσαν· κήρυκας γὰρ ἡ χάρις, σοφοὺς προβάλλεται ῥήτορας. Θεοτοκίον.

Ο ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς ἀγνῆς κατασκηνώσας Παρθένου, τὰς ψυχὰς τῶν Θεοφόρων Ἁγίων, οἰκητήρια ποιεῖ, καὶ τοῖς ἐκείνων στόμασι, τὰ κατὰ τὴν Μητέρα, διερμηνεύει μυστήρια. Καταβασία.

• **Τ**ὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοῖ πεποιθότων,
• **Τ**στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν
• ἐκτήσω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοὺς μεγάλους φωστῆρας τοὺς φεραυγεῖς, Ἐκκλησίας τοὺς πύργους· τοὺς ἀρράγεις, συμφώνως αἰνέσωμεν, οἱ τῶν καλῶν ἀπολαύοντες, καὶ τῶν λόγων τούτων, ὁμοῦ καὶ τῆς χάριτος· τὸν σοφὸν Χρυσορρήμονα, καὶ τὸν μέγαν Βασιλείον, σὺν τῷ Γρηγορίῳ, τῷ λαμπρῷ Θεολόγῳ· πρὸς οὓς καὶ βόησωμεν, ἐκ καρδίας κραυγάζοντες· Ἱεράρχαι τρισμέγιστοι πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, ὁμοιον.

Τὴν σοφίαν λαβόντες παρὰ Θεοῦ, ὡς Ἀπόστολοι ἄλλοι τρεῖς τοῦ Χριστοῦ, τῷ λόγῳ τῆς γνώσεως, συνιστᾶτε τὰ δόγματα, ἃ τὸ πρὶν ἐν λόγοις, ἀπλοῖς κατεβάλλοντο, Ἄλιεῖς, ἐν γνώσει, δυνάμει τοῦ Πνεύματος· ἔδει γὰρ καὶ οὕτω, τὸ ἀπλοῦν ἡμῶν σέβας, τὴν σύστασιν κτήσασθαι, δι' ὑμῶν Πανσεβάσμοι· ὅθεν

πάντες βοᾶμεν ὑμῖν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην τῷ κλύδωνι, ἀμαρτιῶν τε φόρτῳ, ὀφθεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς πυθμένα ἄδου, ἐλθεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, πρεσβειῶν σου ἐλέει, γαλήνην παρέχουσα, καὶ κινδύνων ἐξαίρουσα· σὺ λιμὴν γὰρ ἀχείμασος· πρεσβεύεσα τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δούλός σου,

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδή δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**κίσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιλάνθρωπε.

Τῶν τραυμάτων μου Δέσποινα, τῶν τῆς ψυχῆς, σαρκός τε νοσημάτων, ἡ Θεὸν τεκοῦσα, λύσιν παράσχου μοι.

Ριπιζόμενον πάθεσι, καὶ λογισμοῖς, καὶ βίου τρικυμίαις, ἐλπίδι Παρθένε, καὶ πίστει βεβαίωσον.

Εκ περιστάσεως ῥύσαι με, Μητέρα Θεοῦ, καὶ ζάλης καὶ κινδύνων, ταῖς σοῖς ἰκεσίαις, μόνῃ πανύμνητε.

Χειμαζόμενον κλύδωνι, βιωτικῶν, ἐξάρπασον Παρθένε, πρὸς τὸν σὸν λιμένα, καθεδηγοῦσά με.

Τῶν Ἁγίων. Ἐληλυθας ἐκ Παρθένου.

Νησήμενοι, ἐκ τῆς κάτω σοφίας γερόμενοι, κυβέρνησιν Ἐνδοξοί, παρὰ τῆς Θείας· ἐκλήσασθε· ὅθεν ὡς θανάπαιναν, ταύτην ἐκείνην παυσόφως ὑπετάξατε.

Φιλόσοφοι, τοὺς σοφοὺς εἰ φιλεῖτε, σοφίσθητε, καὶ λέγειν διδάχθητε, πάντες ἀλόγους θαυμάζοντες, πράξεως ἀκρίθειαν, καὶ θεωρίας ἐντεῦθεν ἐξασκούμενοι. Θεοτοκίον.

Ος ὄψιμος, ὑετὸς ἐπ' ἐσχάτων ὁ πρωῖμος, ὑδάτων αἰῶνων τε Δημιουργὸς εἰς τὴν μήτραν σου, ἔσταξε Πανάμωμε, κατὰ καιρὸν ἀναψύχων τοὺς ἐκλείποντας.

Ἴτερος τῶν Ἁγίων. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Στύλος πυρός, λαοῦ πιστοῦ προηγούμενος, καὶ φλογίζων, τοὺς ἐχθροὺς τῆς Πίστεως, τὰς δὲ φυλάς, σώζων ἀσφαλῶς, τὰς ἐφεπομένας, ὁ Μέγας ὦφθη Βασιλείος· θαρσεύτω καὶ νικάτω, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τηλικούτον πλούτησασα πρόμαχον.

Γλώσσης τρυφή, καὶ ἀκοῆς πάσης ἡδυσμα,
ὁ σὸς λόγος πέφυκε Γρηγόριε, μάννα
ζωῆς, δρόσος γλυκασμοῦ, μέλι τὸ ἐκ πέτρας,
Ἀγγέλων ἄρτος οὐράνιος, ἀπλήστως ἐμφορεῖ-
σθαι, τῆς ἡδύτητος πείθων, καὶ πληρῶν ἡδο-
νῆς τοὺς μετέχοντας.

Ο ποταμὸς, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύμα-
τος, ἐπληρώθη, μέχρι καὶ προχύσεως,
καὶ τὸ καλὸν, πρόσωπον τῆς γῆς, ὡς τρυφῆς
χειμάρρους, ἀπὸ χρυσοῦ ἄρδει στόματος, εὐ-
φραίνων καὶ πιαίνων, τοῦ Χριστοῦ πᾶσαν πό-
λιν, τοῖς τῶν θείων κυμάτων ὀρμήμασι.

Θεοτοκίον.

Φύσιν ἀπλῆν, ἀνασχομένην συνθέσεως, καὶ
φανεῖσαν, κρείττονα συγχύσεως, ἐπὶ τῆ σῆ,
Δέσποινα Υἱοῦ, οἱ τρεῖς θεοφόροι, Δογματισαὶ
ὠμολόγησαν, ἐκ δύο θελημάτων, καὶ διπλῆς
ἐνεργείας, τὸν διπλῆν κατὰ φύσιν γνωρίσαντες.

Καταβασία.

» **Ε** κάλυψεν ἕρανθς, ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ· τῆς
» κιβωτοῦ γὰρ προελθῶν, τῆ ἀγιασμάτος
» σου, τῆς ἀφθόρου Μητρὸς, ἐν τῷ ναῷ τῆς δό-
» ξης σου, ὠφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφορημένος,
» καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα, τῆς σῆς αἰνέσεως.

Τῆς Θεοτόκου. Ὤδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων
» ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτί, τῶν σῶν
» προσταγμάτων ὀδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου
» γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γνωσκόμεν.

Ο πλον ἀήττητον, κατὰ ποικίλων πειρα-
σμῶν ἔχοντες, τῶν δυσμενῶν, πάσης
ἐπηρείας, λυτρούμεθα αἰεὶ, οἱ σὲ Θεοτόκον,
Ἀγνὴ ἐπιστάμενοι.

Νόμου τὸ πλήρωμα, ἡ ἀνωτέρα Χερουβὶμ
τέτοκας, τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ σου σαρκω-
θέντα, Υἱὸν μονογενῆ· ὃν ὑπὲρ τῶν δούλων,
τῶν σῶν ἐξιλέωσαι.

Τὸν τοῦ παντὸς Ποιητὴν, ἐν ταῖς ἀγκαλαῖς
σου Ἀγνὴ φέρησα, τοῦτον ἡμῖν, ταῖς σαῖς
ἱκεσίαις, εὐίλατον δίδου, τοῖς νῦν ἐκ καρδίας,
πρὸς σὲ καταφεύγουσιν.

Από στενώσεως, τῆς κατωδύνουμου ψυχῆς
δέησιν, τῶν οἰκτιρμῶν, μόνῃ τῇ τεκούσῃ,
τὸν αἴτιον Λόγον, προσφέρω ἡ τάλας· οἰκτεί-
ρασα σῶσόν με. Τῶν Ἀγίων. Ὁ φωτισμός.

Σὺ τὴν πηγὴν, τῶν σαυτοῦ χαρισμάτων, ἐκ-
πείν ὅλην, Φιλάνθρωπε δέδωκας τοῖς
Ἀγίοις, ἐλαττωθεῖσαν, οὐδαμῶς τῇ κενώσει,
τὸν δὲ κόσμον πάντα μεθύσασαν, τοῖς ἐκ τῆς
κοιλίας, αὐτῶν θείοις ρεύμασι.

Τί μοι χρυσός, τί μοι πλοῦτος καὶ δόξα καὶ
δυναστεία; καπνοὶ διαρρέοντες εἰς αἴρα·
πάντα οἰχέσθω· αὖρα πάντα φερέτω· ἐμοὶ
πλοῦτος εἰς πολυέραςτος, ἡ τῶν Διδασκαλῶν,
τριας ῥητορεύουσα.

Ρεῖ ποταμὸς, ἀμβροσίαν καὶ νέκταρ, ρεῖ
τοῖς πεινῶσιν, ἀθάνατος βρώσις, καὶ τοῖς
διψῶσιν, ἄφθαρτος πόσις, ὕδωρ ζῶν εἰς αἰῶ-
νας, καὶ συνέχον ζῶντας τοὺς πίνοντας· πάν-
τες πλημμυρούσης, ζωῆς ἐμφορήθητε.

Θεοτοκίον.

Εσχεν ἰσχὺν, καθ' ἡμῶν ἡ κακία, ἀλλ' οὐκ
εἰς τέλος· ἠσθένησε γὰρ μετὰ τὴν Παρ-
θένον, τὸν ἐν ἰσχυῖ Δυνατὸν τετοκυῖαν, ὑπελ-
θόντα σαρκὸς ἀσθένειαν, καὶ τὸν δυνατὸν ἐν
κακίᾳ νεκρώσαντα.

Ἴτερος τῶν Ἀγίων. Ἴνα τί με ἀπόσω.

Τοὺς τῶν θείων πραγμάτων, καὶ τῶν ἀν-
θρωπίνων σοφοὺς ἐπιστήμονας, ταῖς τῶν
ὄντων φύσει, φιλαλήθως ἡμῖν σαφηνίσαντας,
καὶ τὸν τούτων Κτίστην, πᾶσι γνωρίσαντας
ὡς θέμις, εὐχαρίσταις φωναῖς ἀμειψώμεθα.

Τὸ πικραῖνον καὶ στύφον, τῶν πρὸς σωτη-
ρίαν φαρμάκων ἐγλύκαναν, ταῖς σοφαῖς
τῶν λόγων, ἐπῳδαῖς τε καὶ τέχναις καὶ χάρι-
σι, τῶν ψυχῶν οἱ θεῖοι, θεραπευταί· θελεσθε
πάντες, εὐσεβεῖς καὶ τερπόμενοι σώζεσθε.

Σιωπᾶ λόγος ἅπας, τῶν Θεοκηρῶν λαλῶν-
των τὰ ἔνθεα, καὶ κρατεῖ τῆς παλαι,
Διαθήκης ἡ νέα προβάλλουσα, τὰ σεπτὰ πυ-
ξία, τῶν ἐν αὐτῇ νομοθετούντων, οἷς ρυθμίζε-
ται, πᾶς Πιστῶν σύλλογος. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀθάνατον φύσιν, ἡ θνητὴ παρέδραμεν
εἰς ἀγιότητα· καὶ Παρθένος Κόρη, τοὺς
ἀσάρκους Ἀγγέλους παρήλασεν, ὡς Θεὸν τε-
κοῦσα, τὸν Βασιλέα τῶν Ἀγγέλων, ὃ προσβλέ-
πειν ἐκείνοις ἀδύνατον. Καταβασία.

» **Ὡ**ς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ
» ἐπηρμένῳ Θεὸν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δο-
» ρυφορούμενον, ὡ τάλας! ἐβόα, ἐγώ· πρὸ γὰρ
» εἶδον, σωματούμενον Θεὸν, φωτὸς ἀνεσπέρου,
» καὶ εἰρήνης, δεσπόζοντα.

Τῆς Θεοτόκου. Ὤδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς
» με ἀνάγαγε.

Σωτηρίας λιμένα γνώσκων σε, πλέων πολυ-
φρόντιδος βίου τὸ πέλαγος, ἐπικαλοῦμαι
Δέσποινα, κυβερνήτιν ψυχῆς μου γενέσθαι σε.

Ενεδύθην στολήν κακχοῦμενος, Μῆτερ ἀει-
πάρθενε, τῆς ἀφροσύνης μου· ἀλλ' ἢ Θεὸν
κυήσασα, τῆς χαρᾶς τὸν χιτῶνα ἀντίδος μοι.

Γεράς πολιτείας ἐκπέπτωκα, ῥαθυμῶν ὁ δει-
λαιος· ἀλλ' ἐπανάγαγε, εὐλογημένη Πάνα-
γγε, προσταγαῖς τοῦ Υἱοῦ σου ῥυθμίζουσα.

Συμπαθείας με θείας ἀξίωσον ἢ τὸν συμπα-
θέστατον Λόγον κυήσασα, τὸν τῷ ἰδίῳ
αἵματι, ἐκ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ῥυσαίμενον.

Τῶν Ἀγίων. Ἄβυσσος ἀμαρτημάτων.

Ιδία ἐν τῇ Τριάδι, τριττὰ συνθεολογεῖτε, τὴν
ἀγεννησίαν τοῦ Πατρὸς, τοῦ Λόγου τὴν γέν-
νησιν, καὶ Πνεύματος, τὴν ἐκπόρευσιν μόνοῦ.

Σήμερον τῷ οἴκῳ τούτῳ, περιφανῆς σωτη-
ρία· δύο γὰρ καὶ τρεῖς συνηγμένους, Χρι-
στός εἰς τὸ ὄνομα, αὐτοῦ τιμῶν, μέσος πάρε-
στι τούτων.

Απειρον τῆς γῆς τὸ βάθος, πρὸς τὸ ὑράνιον
ὕψος· ἀλλ' ἀπὸ τῆς γῆς τοὺς Ἀγίους, ἐξῆ-
ρεν ἐπέκεινα τῶν οὐρανῶν, ὁ οὐράνιος ἔρως.

Θεοτοκίον.

Νέαν σε πηγὴν Παρθένε, καὶ ἀφορμὴν μυ-
στηρίων, ἔχοντες οἱ τρεῖς Θεηγόροι, και-
ναῖς ὑποθέσεσι, καινοπρεπῆ, προσαρμόζουσι
φράσιν.

Ἔτερος τῶν Ἀγίων. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τριάδα Μοναδικήν, θεολογεῖν ἐδιδάχθημεν·
Μονάδα Τριαδικήν, ὑμνεῖν παρελάβομεν·
προσκυνεῖν ἐμάθομεν, παρὰ τῶν Πατέρων, μίαν
Φύσιν τρισυπόστατον.

Ο Λόγος ἦν ἐν ἀρχῇ, πρὸς τὸν Πατέρα συν-
ἀναρχος· τῷ Λόγῳ Πνεῦμα συνῆν, ἀλλ' ἐκ
τοῦ Γεννήτορος· ἀπλῆ ὁμοούσιος, συμφυῆς Θεό-
της, ὡς οἱ θεῖοι φασὶ Κήρυκες.

Συνάπτω καὶ διαιρῶ, τὰ συναπτῶς διαιρού-
μενα· ἐν ἀμερὲς ἐννοῶ, καὶ τρία φαντά-
ζομαι· Διδασκάλους δέχομαι, τρεῖς θεοφωρήτους,
οὕτω πείθοντας πιβεύειν με. Θεοτοκίον.

Αμήτωρ πρὸ τῆς σαρκός, ἀπάτωρ μετὰ τὴν
σάρκωσιν· Υἱὸς Πατρὸς καὶ Μητρὸς, ὁ
ταῦτα καλούμενος· ὑπὲρ νοῦν ἀμφοτέρα· τῷ
Θεῷ γὰρ πρέπει, τῶν θαυματίων τὰ παραδόξα.

Καταβάθλα.

• **Ε**βόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλ-
• μοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη· Ἐκ
• Θεοῦ Χριστέ, σὺ Θεός μου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὺς ἱεροὺς καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας, τὴν
κορυφὴν τῶν Διδασκάλων Κύριε, προσε-
λῆθου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σε καὶ ἀνά-

παυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων· καὶ τὸν
κάματον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ
μόνος δοξάζων τοὺς Ἀγίους σου.

Ὁ Οἶκος.

Τὺς ἱκανὸς τὰ χεῖλη διαῖραι, καὶ κινῆσαι τὴν
γλῶσσαν πρὸς τὸς πνέοντας πῦρ, δυναμίει
Λόγου καὶ Πνεύματος; ὁμῶς τοσοῦτον εἰπεῖν
θαρρήσω· ὅτι πᾶσαν παρήλθον τὴν ἀνθρωπίνην
φύσιν οἱ τρεῖς, τοῖς πολλοῖς καὶ μεγάλοις χαρί-
σμασι, καὶ ἐν πράξει καὶ θεωρίᾳ, τῆς κατ' ἄμ-
φω λαμπρῆς ὑπεράραντες· διὸ μεγίστων δωρεῶν
τούτους ἠξίωσας ὡς πισοῦς σου θεράποντας, ὁ
μόνος δοξάζων τοὺς Ἀγίους σου.

Συναξάριον.

Τῇ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις
Πατέρων ἡμῶν, καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων,
Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολό-
γου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Στίχοι.

Ὁμοῦ δίκαιον τρεῖς σέβειν Ἐωσφόρους,
Φῶς τρισσολαμπές πηγάσαντας ἐν βίῳ.
Κοινὸν τὸν ὕμνον προσφέρειν πάντας θέμις,
Τοῖς ἐκχέασι πᾶσι κοινήν τὴν χάριν.
Ἔαρ χελιδῶν οὐ καθίστησι μία·
Αἱ τρεῖς ἀηδόνες δὲ τῶν ψυχῶν ἔαρ.
Τὴν μὲν νοητὴν ἢ Τριάς λάμπει κτίσιν·
Τριάς γε μὴν αὕτη δὲ τὴν ὀρωμένην.
Ἀπώλεσαν μὲν οἱ παλαιοὶ Θεοῦ σέβας,
Ἐξ Ἡλίου τε καὶ Σελήνης ἀφρόνως·
Κάλλος γὰρ αὐτῶν θαυμάσαντες καὶ τάχος,
Ὡσπερ θεοῖς προσῆγον οὐκ ὀρθῶς σέβας.
Ἐκ τῶν τριῶν τούτων δὲ φωστήρων πάλιν,
Ἡμεῖς ἀνηνέχθημεν εἰς Θεοῦ σέβας·
Κάλλει βίου γὰρ, τῇ τε πειθοῖ τῶν λόγων,
Πείθουσι πάντας τὸν μόνον Κτίστην σέβειν.
Κτίσιν συνιστᾷ τὴν δε τὴν ὀρωμένην,
Τὸ Πῦρ, Ἄηρ, ὕδωρ τε, καὶ Γῆς ἢ φύσις·
Οἱ δ' αὖ συνιστῶντές τε κόσμον τὸν μέγαν,
Τὴν πρὸς Θεὸν τε Πίστιν, ὡς ἄλλην κτίσιν,
Στοιχειακῆς φέρουσι Τριάδος τύπον.
Μέλει γὰρ αὐτοῖς οὐδενὸς τῶν γηίνων.
Καὶ γῆινον νοῦν ἔσχον οὐδὲν ἐν λόγοις.
Ὁ Γρηγόριος γὰρ πῦρ πνέει νοῦς τὸν λόγον,
Πρὸς ὕψος αὐτὸ πείθοντα πάντα ἐκτρέχειν.
Τοῖς λειποθυμήσασι δ' ἐκ παθῶν πάλιν,
Ἀναπνοή τις οἱ Βασιλείου λόγοι.
Μιμούμενος δὲ τὴν ῥοὴν τῶν ὑδάτων,
Ὁ καρδίαν τε καὶ στόμα χρυσοῦς μόνος,

Τοὺς ἑκτακέντας ἐκ παθῶν ἀναψύχει.
 Οὕτω πρὸς ὕψος τὴν βροτῶν πᾶσαν φύσιν,
 Ἐκ τῆς χθονὸς φέρουσι τοῖς τούτων λόγοις.
 Λάμψεν ἐνὶ τριακοσῇ χρυσοτρισηλίου αἴγλη.

Η αἰτία τῆς τοιαύτης ἑορτῆς γέγονεν οὕτως. Ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, ὃς μετὰ τὸν Βοτανειάτην τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας ἐδέξατο, ἐν Κωνσταντινουπόλει στάσις γέγονε παρὰ τῶν ἔλλογίμων καὶ ἐναρέτων ἀνδρῶν τῶν μὲν ὑπερτιθίντων τὸν μέγαν Βασίλειον, ὑψηλότερον αὐτὸν λεγόντων, ὡς τὴν τῶν ὄντων φύσιν ἐξερευνήσαντα τῷ λόγῳ, καὶ ταῖς ἀρεταῖς μικροῦ τοῖς Ἀγγίλοις παραμιλλώμενον, καὶ μὴ δ' ἐκ τοῦ προχείρου συγχωροῦντα, καὶ τὸ ἦθος ἐμβριθῆ, καὶ μηδὲν γῆϊνον ἔχοντα ὑποβιβαζόντων δὲ τὸν Δεῖον Χρυσόστομον, ὡς ἐναντίως δῆθεν ἐκείνῳ διακείμενον, κατὰ τὸ πρόχειρον εἶναι καὶ ἑλκτικὸν εἰς μετανοίαν.

Τῶν δὲ τούτου δὴ τὸν Δεῖον Χρυσόστομον ὑψούντων, ὡς ἀνθρωπικώτερον διακείμενον ταῖς διδασκαλίαις, καὶ τῷ λείῳ τῆς φράσεως πάντα καθοδηγούντα, καὶ πρὸς μετάνοιαν ἐκκαλέμενον, καὶ τῷ πλήθει τῶν μελιρρύτων λόγων, καὶ τῇ κατ' ἔννοιαν δεινότητι, προτιθέντων τοῦ τε Μεγάλου Βασιλείου, καὶ τοῦ Γρηγορίου.

Ἐτέρων δὲ τῷ Θεολόγῳ Γρηγορίῳ προσκειμένων, ἅτε δὴ τῷ κομψῷ καὶ τῷ πεποικιλμένῳ τῆς φράσεως, τῷ διατόρῳ τε τῶν λόγων, καὶ τῷ τῶν λέξεων ἀνθηρῷ, πάντα τοὺς ἐπὶ τῇ Ἑλληνικῇ παιδείᾳ διαδοθέντας καὶ τοὺς κατ' ἡμᾶς ὑπερβάντι, καὶ τούτῳ τὴν νικῶσαν δίδόντων, κακείνων ὑπερβιβαζόντων αὐτὸν ὡς συμβαίνειν διαιρηθῆναι τὰ πλήθη, καὶ τοὺς μὲν Ἰωαννίτας λέγεσθαι, τοὺς δὲ Βασιλείτας, Γρηγορίτας δὲ τοὺς λοιπούς.

Ἐπὶ τούτοις δὴ τοῖς ὀνόμασι τῶν περὶ λόγους στασιάζοντων, καὶ τούτων οὕτω λεγομένων, ἐπὶ χρόνοις ἐούστερον, ὁπταίνονται οἱ μέγιστοι οὗτοι, καθ' ἕνα πρότερον, εἶτα καὶ ἄρα, ὕπαρ οὐκ ὄναρ, τῷ τότε τῆς Εὐχαΐτων πόλεως τῶν ἱερῶν ἐξηγουμένῳ, Ἰωάννῃ τῷ πάνυ ἀνδρὶ τ' ἄλλα μὲν ἔλλογίμῳ, καὶ παιδείας Ἑλληνικῆς οὐκ ἀμαθῶς ἔχοντι (ὡς τὰ αὐτῷ πονηθέντα δείκνυσιν), ἀρετῆς δὲ εἰς ἄκρον ἑλληλακότη· καὶ μιᾷ γλώττῃ φασί, πρὸς αὐτὸν Ἡμεῖς ἐν ἐσμὲν, ὡς ὄρας, παρὰ τῷ Θεῷ, καὶ οὐδὲν ἡμῖν ὑπεναντίον οὐδὲ μάχιμον, ἀλλὰ καιροῖς ἰδίους ἕκαστος, τῷ Δεῖῳ κρούμενοι Πνεύματι, τὰς πρὸς σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων διδασκαλίας συνεγραψάμεθα, καὶ ἃ ἐμυθύμεθα ἐκδεδώκαμεν· καὶ ὁ πρῶτος ἐν ἡμῖν οὐκ ἔστιν, οὔτε μὴν γε ὁ δεύτερος· ἀλλ' εἰ τὸν ἕνα λέξεις, οἱ δύο παρέπονται. Ὅθεν κέλευε ἀναστὰς τοῖς στασιάζουσιν, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ διίστασθαι· σπουδὴ γὰρ καὶ ζωσὶ καὶ μεταστᾶσιν ἡμῖν, εἰρνεύειν καὶ εἰς ὁμόνοιαν ἄγειν τὰ πέρατα. Ἀλλὰ καὶ ἡμέρα μιᾷ συναψον, καὶ ὡς σοὶ προσῆκον, τὰ τῆς ἑορτῆς ἡμῖν ἐπιτελεσον καὶ τοῖς ἐξῆς παράδος, ὡς ἡμεῖς ἐν ἐσμεν τῷ Θεῷ. Παντως δὲ καὶ ἡμεῖς τοῖς ἐκτελοῦσι τὴν μηνίμην τὰ εἰς σωτηρίαν συμπράξομεν· δοκοῦμεν γὰρ τι καὶ ἡμεῖς ἔχειν παρὰ τῷ Θεῷ. Ταῦτα εἰπόντες, ἔδοξαν αὐθις εἰς οὐρανοὺς ἀναπταναί, φωτὶ ἀπείρῳ καταλαμπόμενοι, καὶ ὀνομαστὶ ἀλλήλους μετακαλούμενοι.

Ὁ δὲ Δεῖος ἐκεῖνος ἀνὴρ ἀναστὰς, ὁ Εὐχαΐτων δηλαδὴ Ἰωάννης, καθὼς εἰ Ἅγιοι εἰσηγήσαντο, διεπράξατο· τὰ τε πλήθος, καὶ τοὺς στασιάζοντας καταστείλας (ἐδόκει καὶ γὰρ ἐπ' ἀρετῇ διαθνήτος ὁ ἀνὴρ) τὴν ἑορτὴν ταύτην παρέδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ ἰορτάζειν Θεῷ. Καὶ ὄρα μοι τὸ φρονήμα τοῦ ἀνδρός· ἐπεὶ γὰρ εὗρε τὸν Ἰανουάριον μῆνα, τοὺς τρεῖς ἔχοντα τούτους, κατὰ μὲν τὴν πρώτην, τὸν μέγαν Βασίλειον, κατὰ δὲ τὴν εἰκοστὴν πέμπτην,

τὸν Δεῖον Γρηγόριον, καὶ κατὰ τὴν εἰκοστὴν ἰσδόμην, τὸν Δεῖον Χρυσόστομον, συνῆψε πάλιν αὐτοὺς κατὰ τὴν τριακοστὴν, Κανόσι καὶ Τροπαρίοις καὶ ἰγκωμίοις καταψίψας, ὡς προσῆκεν αὐτοῖς. Ἄ καὶ νεύσει αὐτῶν, ὡς οἶμαι, γεγονότα, ἕθενός λείπονται τῶν εἰς ἔπαινον, ὡς καὶ πάντων ὑπερκεῖσθαι τῶν ὅσα τε ἐξ ἐκείνων γέγονασιν, καὶ ὅσα γενήσονται.

Ἦσαν δὲ τὴν Δεῖσιν τοῦ σώματος καὶ τὴν μορφήν οἱ Ἅγιοι οὗτοι, ἔχοντες οὕτως· Ὁ μὲν Δεῖος Χρυσόστομος, τὴν ἰδέαν τοῦ σώματος, ἦν βραχὺς πάνυ τὴν ἡλικίαν, μεγάλην κεφαλὴν τοῖς ὤμοις αἰωρῶν, ἰσχνός εἰς τὸ ἀκριβίστατον, ἐπίρρινος, εὐρύς τοὺς μυκτῆρας, ὠχρότατος μετὰ τοῦ λευκοῦ, κοίλους τοὺς κόγχους τῶν ὀφθαλμῶν ἔχων, καὶ βολβοῖς τούτων κεχρημένος μεγάλοις· ἐφ' οἷς καὶ συνίβαινε, χαρίεσρον, ταῖς ὄψεσιν ἀποσίλθειν, εἰ καὶ τῷ λοιπῷ χαρακτήρι τὸν ἀχθόμενον παρεδήλου· ψιλός καὶ μέγας τὸ μέτωπον, καὶ πολλαῖς ταῖς βολίσι κεχαραγμένος· ὧτα περικείμενος μεγάλα, καὶ τὸ γένειον μικρὸν καὶ ἀραιότατον, ὑποπολιαῖς ταῖς Ξριξίν ἐξανθῶν, τὰς σιαγόνας πεπιεσμένες εἰσὼ ἔχων τῇ νηστείᾳ εἰς τὸ ἀκρότατον.

Τοσοῦτον δὲ περὶ αὐτοῦ ἀναγκαῖον εἰπεῖν· Ὅτι λόγῳ πάντας καὶ τοὺς παρ' Ἕλλησι σοφοὺς ὑπερῆρεν· ἐξαιρέτως δὲ δεινότητι τῇ κατ' ἔννοιαν, καὶ τῷ λείῳ καὶ ἀνθηρῷ τῆς φράσεως. Εἰς τοσοῦτον δὲ τὴν Δεῖαν Γραφὴν ἑσαφήνισεν, ὡς τῶν ἄλλων οὐδεὶς· καὶ τῷ Εὐαγγελικῷ κηρύγματι συνετέλεισεν, ὡς εἰ μὴ ἦν οὗτος ὁ Ἅγιος (εἰ καὶ τολμηρὸν φάναι), ἔδει παλαι ἐπὶ γῆς δευτέραν τοῦ Χριστοῦ παρουσίαν γενέσθαι. Εἰς δὲ ἀρετὴν καὶ πράξιν καὶ θεωρίαν τοσοῦτος ἐγένετο, ὡς καὶ πάντα ἄρδην ὑπερβαλίσθαι, ἐλεημοσύνης καὶ ἀγάπης χρηματίσας πηγὴ, καὶ ὄλος ἀντικρυς φιλαδελφία τε καὶ διδασκαλία. Ἐξῆσε δὲ τὰ πάντα ἔτη τρία πρὸς τοῖς ἐξήκοντα. Ἐποίμανε δὲ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ χρόνους ἕξ.

Ὁ δὲ μέγας Βασίλειος ἦν τὴν Δεῖσιν τοῦ σώματος, εἰς πολὺ μῆκος ἐπὶ τῷ ὀρθίῳ σχήματι ἀναδραμῶν· ξηρὸς καὶ λειπόσαρκος, μέλας τὸ χρῶμα, ὠχρότητι τὸ πρόσωπον συγκρατος· ἐπίρρινος, εἰς κύκλον τὰς ὀφθαλμοὺς περιηγμένος· τὸ ἐπισκύνιον συνεσπακῶς, φροντιστικῶς εἰκῶς, ὀλίγαις τὸ πρόσωπον ἀμαρυγαῖς ῥυτιδούμενος· ἐπιμηκῆς τὰς παρεῖας· κοίλους τοὺς κροταφοὺς· ἡρέμα ἔχων ἐν χρῶ κουρίας· τὴν ὑπὲρ ἀρχοῦντως καθειμένος, καὶ μεσαιπόλιος.

Οὗτος ἐν λόγοις, οὐ μόνον τοὺς κατ' αὐτὰρ, ἀλλὰ καὶ τοὺς παλαιούς ὑπερῖβαλε· διὰ γὰρ πάσης ἑλθὼν παιδείας, ἐν ἐκάστη τὸ κράτος ἐκτέτατο· οὐχ ἦττον δὲ τὴν διὰ πράξεως ἀσκήσεως φιλοσοφίαν, διὰ ταύτης τῇ θεωρίᾳ τῶν ὄντων προβάς, ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς ἀρχιερωσύνης ἀνιχθῆ, τεσσαρακοντα χρόνων γενόμενος, καὶ ἐπὶ πέντε ἔτησι τῆς Ἐκκλησίας προστάς.

Ὁ δὲ γε Ἱερὸς Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, κατὰ τὸν τύπον τῆς ἡλικίας τοῦ σώματος, ἐτόγγανε μετρίου· ὑπωχρὸς βραχὺ μετὰ τοῦ χαρίεντος· σιμός, ἐπ' εὐθείας τὰς ὀφθαλμοὺς ἔχων· ἡμέρον βλέπων καὶ προσήνης, ἴατερον τῶν ὀφθαλμῶν, ὃς ἦν δεξιός, στυγνότερον κεκτημένος, ὃν καὶ οὐλὴ κατὰ τὸν κανθὸν συνῆγε· τὸν πώγωνά οὐ βαθύς, δασύς δὲ ἐπ' εὐθείας· ἰκανῶς φαλακρός· λευκός ταῖς Ξριξί, τὰ ἄκρα τῆς γενειάδος ὡς περικεκαπημμένα ὑποφαίνων.

Τούτο δὲ εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ ἀξίον, ὅτι, εἰ ἔδει γενέσθαι ἐν ἀνθρώποις εἰκόνα τινα καὶ ἀτλήν, κατὰ μέρος ἐκ πασῶν συγκειμένην τῶν ἀρετῶν, τοῦτο ἦν ὁ μέγας Γρηγόριος. Βίου γὰρ λαμπρότητι τοὺς κατὰ πράξιν εὐδοκίμους ὑπερβαλὼν, ἐπὶ τοσοῦτον θεολογίας προήχθη, ὡς πάντα ἠτᾶσθαι τῆς σοφίας αὐτοῦ, τῆς τε ἐν λόγοις, τῆς τε ἐν δόγμασιν· ὅθεν καὶ τὴν Θεολόγος προσηγορίαν ἐκτέτατο. Προίστη δὲ καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἐκκλησίας χρόνους δώδεκα, ὑπὲρ τὰ ὀφθόνηκοντα ἔτη γενόμενος.

Τῶν τριῶν τούτων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τὰς τῶν αἰρέσεων ἐπαναστάσεις κατάβαλε, καὶ ἡμᾶς ἐν ὁμοιοῖα καὶ εἰρηνικῇ καταστάσει διαφυλάξον, καὶ τῆς οὐρανίου σου βασιλείας ἀξιώσον. Ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τῆς αἰῶνας τῶν αἰῶνων Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰππολύτου Πάπα Ῥώμης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Κενσουρίνου, Σαβαΐνου, Χρυσῆς, καὶ τῶν λοιπῶν.

Στίχ. Τόλμη θάλασσαν Ἰππόλυτος εἰσδύνει,
Οἷα προαίνων ἵππος ἐν λείῳ πέδῳ.

Τείνων τράχηλον τῷ ξίφει Κενσουρίνος,
Ἦν οἷα ξυρῶ τοῖς συνάθλοις ἀκόνη.

Σπλάγχνα φλέγουσι Σαβαΐνη λαμπάσι,
Τὰ παμπόνηρα τέκνα τῆς ἀσπλαγχνίας.

Χρυσῆ βυθῷ βληθεῖσα, παστῷ τοῦ πόλι,
Νύμφη πρόσεισι προσφάτως λελουμένη.

Ἰππόλυτον πόντι τριακοσῆ ἔκτανε ρεῦμα.

Ἄυτη ἡ ἱερά ἐμνήμη ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κλαυδίου, ἡγεμονεύοντος Βικαρίου, τοῦ καὶ Οὐλπίου Ῥωμύλου καλουμένου· καὶ ὁ μὲν Κενσουρίνος, Μάγιστρος ὢν, καὶ τῷ Βασιλεῖ ἀγαπώμενος, εἰσέβητο τὸν Χριστὸν ληληθῶτως, καὶ τῶν Χριστιανῶν, ὑπερασπίζετο. Γνωσθεὶς δὲ, ἀπεκλείσθη ἐν φυλακῇ· ἐνθα νεκρὸν ἀναστήσας, ἔπεισε πάντας τοὺς στρατιώτας πιστεῦσαι τῷ Χριστῷ· οἱ τινες προτάξει τοῦ Τυράννου ἀπεκεφαλίσθησαν, καὶ σὺν αὐτοῖς ἡ μακαρία Χρυσῆ, καὶ ὁ ταύτης ὑπουργὸς Σαβαΐνος, πρότερον πολλὰς ὑπομείναντες τιμωρίας, διὰ τὸ διακονεῖν τοῖς Ἁγίοις, καὶ τοὺς ἰχώρας αὐτῶν ἐκμάσσειν, καὶ ἑαυτοὺς ἀλείφειν.

Ταῦτα μαθὼν ὁ μακαριώτατος Πάπας Ἰππόλυτος, ζήλω θείῳ κινήσει, ἦλθε καὶ ἤλεγξε τὸν Τυράννον κατὰ πρόσωπον. Ὁ δὲ, ὑπερξέσας τῷ θυμῷ, πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐθαύνασε, μετὰ τῶν ἀκολουθούντων αὐτῷ Πρεσβυτέρων, καὶ Διακόνων, καὶ τοῦ Ἐπισκόπου. Εἶτα δῆσας αὐτῶν τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἔρριψε, καὶ οὕτως ἐτελειώθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοφίλου τοῦ Νέου.

Στίχ. Ὁ Θεόφιλος τὴν φίλην τμαῖται κάραν,
Θεοὺς φιλῆσαι μὴ θελήσας βαρβάρων.

Ὅστις ὑπῆρχεν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως, ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης, τῶν Ὀρθοδόξων Βασιλέων, εἰς τῆς Συγκλήτου ὑπάρχων. Στρατηγὸς δὲ προβληθεὶς εἰς τὸ θέμα τῶν Κιβυρραίων, ἀπῆλθε μετὰ στόλου, ἔχων μετ' ἑαυτοῦ καὶ ἑτέρους δύο στρατηγούς εἰς βοήθειαν, οἱ καὶ ἐφθόνουν αὐτῷ. Ὡς οὖν ἦλθεν οἱ Σαρακηνοὶ κατὰ τῆς χώρας, ἐξῆλθε καὶ αὐτὸς εἰς ἀντιπαράταξιν αὐτῶν μετὰ τοῦ στόλου, καὶ τῶν δύο στρατηγῶν. Καὶ πρῶτος ἐξώρμησε μετὰ τοῦ ἰδίου δρόμωνος, καὶ εἰσῆλθε μέσον τῶν Σαρακηνῶν, καὶ ἠνδραγαθήσεν. Οἱ δὲ

φθονοῦντες αὐτῷ δύο στρατηγοί, ἀφῆκαν αὐτὸν μόνον, καὶ ἔφυγον. Οἱ δὲ Σαρακηνοὶ περικυκλώσαντες αὐτὸν, ἐκράτησαν· καὶ ἀπαγαγόντες εἰς τὸν ἴδιον τόπον, ἔβαλον αὐτὸν, εἰς φυλακῆν. Μετὰ δὲ τέσσαρα ἔτη ἐκβαλόντες αὐτὸν, ἠνάγκασαν ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν· ὡς δὲ οὐκ ἐπέισθη, ἀπεκεφάλισαν αὐτὸν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Εἰκόνοσ χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾶ λατρευομένη, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνησαν, ἀθεωτάτου προσάγματος· μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σταυρῷ προσπαγεῖς, ὁ ἐκ σοῦ σωματωθεὶς Θεογεννήτρια, Ἀδάμ διεύρρηξε τὸ χειρόγραφον· ὃν νῦν δυσώπει Πανάμωμε, ἅπαντας κινδύνων ῥυσθῆναι, τῆς ἐν πίσει κραυγάζοντα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐλπίσ ἀγαθῆ, προσδοκία τε Πιστῶν ὑπάρχεις Δέσποινα· καὶ νῦν δεόμεθα δωρήσασθαι, σῆς συμπαθείας τὸ πέλαγος, πᾶσι τοῖς εἰς σὲ πεποιθόσι, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζουσιν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σκοτία δεινῆ, τῇ τοῦ βίβη συσχεθεὶς τὸν σὺλλυπούμενον, καὶ συναλγοῦντα οὐ κατέλαβον· τῇ σῇ Παρθένε λαμπρότητι, λύσον τὴν ἀγλὺν τῶν πταισμάτων, καὶ καταύγασον ψάλλοντα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁραίαν στολὴν, σωτηρίων ἐντολῶν δια Βαπτίσματος, ἀμφιασάμενος ἀπημαύρωσα, δι' ἀμελείας ὁ δειλαιοσ· νῦν δέ σοι προστρέχω Παρθένε, τὸν χειτῶνα αἰτούμενος, τῆς σωφροσύνης διὰ σοῦ, πάλιν ἐνδύσασθαι.

Ζωῆς ἐκπεσῶν, ἀκηράτου μὲν τὸ πρὶν ὁ Ἀδάμ σέσωσται· διὰ τοῦ Τόκου σου νῦν δὲ Πάναγνε, τὸν ἀρρώστια κρατούμενον σῶσον, ἐπιρρώσασα Κόρη, καὶ ἀξιώσον ψάλλειν σοι· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Τῶν Ἁγίων. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ἠττάται Μακάριοι καὶ δραπετεύει, ἢ πρὶν ἀνυπόστατος, θρασύτης τῶν αἰρέσεων· κηρὸς δὲ τηκόμενος, ἀπὸ προσώπου πυρός, νόσον ἅπαν δόγμα τοῖς ὑμῶν, πυρπνόοις φθόγοις, προσβάλλον δεικνυται.

Ψευδεῖς μὲν ἐξέκλιαν Ἑλλήνων ὕθλους, πειθῶ δὲ τὴν τύραννον, ἀνθρώποις μόνην εἶλοντο· ὑφ' ἧς τὴν ἀλήθειαν, οἱ τρεῖς τονώσαντες, οὕτως ἅπαν σύστημα Πιστῶν, χειροῦνται λόγοις καὶ καταπειθουσι.

Θεοτοκίον.

Εν σοὶ πᾶσα προῤῥήσις ἐπανεπαύθη, καὶ πέρας ἐδέξατο, ξενίζουσα τοὺς λέγοντας· ἐκ σοῦ δὲ λαμπρότερα καὶ τῶν προῤῥήσεων, θαύματα πηγάζουσιν Ἀγνή, σοφοὺς δηλοῦντα τοὺς ἐρμηνεύοντας.

Ἔτερος τῶν Ἀγίων. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Σιγῶσαι καὶ κραΐζουσαι, ὀρώμεναί τε καὶ ἀκουόμεναι, ἀρετῆς καὶ σοφίας, οἱ Θεηγόροι στῆλαι γεγόνασιν, ἔργῳ καὶ λόγῳ, βοᾶν προτρεπόμενοι· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοῦ φωνὰς ἀνωθεν, ἐπιβροντώσας ἡμῖν ἐξαισίον, ἀστραπῶν τε βολίδας, τοὺς ὑμῶν φθόγγους σοφοὶ δεχόμενοι, συμμελωδοῦμεν ὑμῖν, καὶ συμπάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρίφθῆσονται χάλαζαι, ἐκ πετροβόλων γλωσσῶν συντρίβουσαι, τὰ σαθρὰ τῶν δογματῶν, εἴτις εἰς μέσον παρῤῥησιάζεται, τῶν κενολόγων, ὀρθὰ μὴ φθεγγόμενος· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Παρθένον οἰκήσας σε, καὶ μετὰ τόκον Παρθένον ἔλιπεν, ὁ ἀμείβων στοιχεῖα, Θεοκυῆτορ Μαρία πανάχραντε· πρὸς ὃν βοῶμεν, σὺν σοὶ Παναμώμητε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία.

» **Σ**έ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας θεολογήσαντα, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελωδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Εξασθενεῖ μου νῦν ὁ νοῦς, εἰς τὰ βᾶθη ἐμπεσῶν τῆς ἀτιμίας, ὡς ἐντεῦθεν ποικίλοις περιπαρῆναι κακοῖς· ἀλλὰ σύ με Παρθένε θεράπευσον, τῷ τῆς ἀπαθείας φωτὶ περιβαλῆσα.

Πύργον ἰσχύος ἀσφαλῆ, καὶ κρητῖδα καὶ φρουράν καὶ προστασίαν, κεκτημένοι σε πίστει, διασωζόμεθα νῦν, ὑμνοῦντες τὸν Τόκον σου Πάναγνε, καὶ ὑπερυψοῦντες εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Αθανασίας διαυγῆ, ἐπιστάμεθα πηγὴν σε Θεοτόκε, ὡς τεκρῦσαν τὸν Λόγον, τοῦ ἀ-

θανάτου Πατρός, τὸν πάντας θανάτου λυτρωμένον, τῆς ὑπερυψῆντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρεῖθρον ἰάσεων ἡμῖν, ἀεννάως τοῖς πιστοῖς Ἀγνή πηγάζεις, ἔ τὴν ἀφθονον χάριν, ἀπαρῶμενοι νῦν, ὑμνεῖμεν τὸν Τόκον σου Ἀχραντε, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ἀγίων. Ἰνδαλματος χρυσοῦ.

Νοοῦμεν εὐσεβῶς, καὶ δοξαζομεν ὁμότιμον μίαν φύσιν, ἀπειροδύναμον Μονάδα τε καὶ Τριάδα, τὴν πάντα ταῦτα, λόγοις κυβερνώσαν κρείττοσιν· οὕτω γὰρ δοξαζέειν, οἱ τρεῖς Θεοφόροι παρεγγυῶσιν· οἷς συμπροσκυνοῦμεν, αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ηνώθησαν οἱ τρεῖς, Θεοκήρυκες ἐνώσαντες τὴν Τριάδα, καὶ τὸν ἀμέριστον ἐν πᾶσι τετηρηκότες τῇ θείᾳ φύσει, μίαν παρ' αὐτῆς ἀντέλαβον, ἀμέριστον δόξαν, εἰς ἔπαινον ἓνα συγκαλουμένην, τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Λαβὼν τὸ καθ' ἡμᾶς, ἀντιδούς τε τὸ οἰκεῖον ὁ Εὐεργέτης, ἔδρασε μόνον, οὐκ ἔπαθε δὲ Παρθένε· θεοποιεῖ γὰρ, ἀλλ' οὐκ εἰς φθοράν μεθίσταται· μᾶλλον δὲ καὶ πάσχων, ἐκὼν διὰ πάθους τὰ πάθη λύει, ὡς οἱ τρεῖς Πατέρες, ἡμᾶς μυσταγωγοῦσιν.

Ἔτερος τῶν Ἀγίων. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Οὗς ὁ Θεός συνήνωσεν, εἰς ὁμότιμον ἔνωσιν, ἐγκωμιαστῆς, μὴ χωριζέτω ἄνθρωπος· ἀλλ' ἴσως ἠγήμενος, ἐν τοῖς αὐτοῖς χαρίσμασιν, ἴσων καὶ τῶν ὑμνων, μελωδῶν ἀξιούτω· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Οἱ δυνατοὶ καὶ ἄμαχοι, τῆς Θεότητος σύμμαχοι, καὶ τῆς ἀληθείας, ἀψευδεῖς συνήγοροι, τὰ βᾶθη τῷ Πνεύματος, καλῶς ἀνερευνήσαντες τὰς θεοπρεπεῖς, περὶ Θεοῦ ὑπολήψεις, ἐκεῖθεν συνκωῶσι καὶ διδάσκουσι ψάλλειν· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εξ ἕρανθ μὲν μέγιστοι, δὴ λύχνοι φωτίζουσιν, ἐκ διαδοχῆς, ἀλλήλων τὴν ὑφήλιον· ἐκ γῆς δὲ φανότερον, τὴν σύμπασαν ἀυγάξουσι, τρεῖς κατὰ τ' αὐτό, ὑπερμεγέθει φωστῆρες, συλλάμποντες ἀλλήλοις, καὶ συμπάλλοντες ἅμα· λαοὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ ἡμῶν ἡ σάρκωσις, καὶ τὰ πάθη τὰ τίμια· δι' ἡμᾶς Θεός, μετὰ νεκρῶν ἐγένετο, θανάτου μὲν ἄγευστος, οἷα παθῶν ἐλεύθερος, τῇ δὲ πρὸς τὴν σάρκα, τὴν θνητὴν κοινωνία,

λεγόμενος καὶ πάθης, μετασχεῖν καὶ Θανάτῃ·
αὐτὸν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

- » Ἀστέκτω πυρὶ ἐνώθεντες, οἱ Θεοσεβείας,
- » Ἀπροεστῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ
- » λωβηθέντες, δεῖον ὕμνον ἔμελπον· Εὐλογεῖτε,
- » πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε,
- » εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σο-
- » φία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
- » βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας
- » Παρθένου ἀφράξως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ
- » πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Θεομακάρισε Κόρη, τὴν ἐλπίδα μοι πᾶσαν,
προθύμως ἀνατίθημι ἐν σοί· σῶσόν με
Μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς· καὶ τρυφῆς ἀεννάου,
πλησθῆναι καθικέτευε Ἀγνή, τὸν ἐν πίστει καὶ
πόθῳ, σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντα.

Ἐπιφανεῖσα Παρθένε, τῆς ψυχῆς μου τὸν
ζόφον, φωτὸς σου ταῖς αὐλοῖς ἀστραπαῖς,
αὐγασὸν πύλη τοῦ Θεοῦ φωτὸς· καὶ πυρὸς
αἰωνίου, ῥυσθῆναι καταξίωσον Ἀγνή, τὸν ἐν
πίστει καὶ πόθῳ, σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντα.

Νενοσηκότας ὀρώσα, καὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶ-
μα, καὶ βεβλημένους πάθει δεινοῖς, τῇ
εὐσπλαγχνίᾳ σου Δέσποινα, θεραπεύσασα λύ-
σον τῶν νῦν παρενοχλούντων λυπηρῶν, ἵνα
πάντες σὲ ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐν τῇ γαστρὶ σου σκηνώσας, ἐκ γαστρὸς πρό
αἰώνων, Πατὴρ ὃν περ ἐγέννησεν Υἱόν,
τέλειός γεγονεν ἄνθρωπος· καὶ πηγὴν χαρι-
σμάτων, σὲ Θεομήτορ ἔδειξεν ἡμῖν, τοῖς πιστῶς
προσκυνοῦσι, τὴν ἀφραστόν σου γέννησιν.

Τῶν Ἀγίων. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τοὺς ἐν Ἱεράρχαις, Φωστῆρας τρεῖς
μεγάλους.

Ἰδοὺ τὸ ὑμέτερον, γεώργιον καὶ ποιμνιον,
ὑπὲρ οὗ τοὺς μεγίστους πόνους ὑπέστητε,
εἰς ἐν συνελθόντες ὁμοῦ τε, τοὺς τρεῖς ὑμᾶς
συμπαλαθόντες, κοινὴν ἔχει αἴνεσιν, τὴν
ὑμῶν ἠδίστην ἔνωσιν.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου τοὺς τρισσολαμπτήρας, Χριστοῦ πῆς
Ἐκκλησίας.

Ὁ δίστομον μάχαιραν, ἢ χάρις ἀλλὰ τρί-
στομον, κατὰ τῶν πολεμίων αὐτῆς προ-
βᾶλλεται· ἐν οὐρανοχαλκευτὸν ξίφος, τρισὶν
αἱμαῖς κατεστομωμένον, αἰεὶ προμαχόμενον,
τριλαμποῦς μιᾶς Θεότητος.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τοὺς κικοσμηκότας, Χριστοῦ τὴν
Ἐκκλησίαν.

Υμῶν τὸ πολίτευμα, ἐν οὐρανοῖς ἦν Ἐνδο-
ξοί, καὶ τὴν σάρκα φορούντων ἔτι τὴν
ἄσπιλον· οὗς εἰλικρινῶς νῦν οἰκοῦντες, τοὺς
ἐπὶ γῆς ἡμᾶς σρεφομένους, τὰ ἄνω πρεσβεύε-
τε, καὶ φρονεῖν καὶ πραγματεῦσθαι.

Θεοτοκίον.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν
ἄνω στρατευμάτων.

Στενεῖ με τὸ πλάτος σου, τῶν μεγαλείων Δέ-
σποινα, καταπνίγον τὸν λόγον ὑπὸ πυ-
κνότητος· καὶ μοι παραδόξως συμβαίνει, τὸ
ἀπορεῖν ἐκ τῆς εὐπορίας· διὸ τὸν τοσοῦτόν
σε, μεγαλύνοντα δοξάζομεν.

Ἄλλος τῶν Ἀγίων. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τοὺς τῆς Παναγίας Τριάδος τρεῖς
Ποιμένας.

Ἐπήρητη τῆς Τριάδος ἡ ἀρετὴ, καὶ τὰ πᾶν-
τα τῆς δόξης ἐπλήρωσεν, ἄλλην ἡμῖν,
αἴγλην ἀναλάμψασα τριλαμπῆ, ὡς ἑαυτῆς ἀ-
παύγασμα, τοὺς ἐπουρανίους μυσταγωγούς, δι'
ῶν ἐπὶ τὴν Θεῖαν, ἐκείνης θεωρίαν, οἱ εὐσε-
βοῦντες ὀδηγούμεθα.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τοὺς ἐκ Τρισηλίου, Φωστῆρας τρεῖς
μεγάλους.

Οὐκ ἔστι δευτερεῖον ἐν τοῖς τρισί· τὰ πρεσ-
βεῖα γὰρ ἕκαστος φέρεται, πρῶτος δο-
κῶν, καὶ τοὺς ὁμοτίμους ὑπερνικῶν· ἐξοικειοῦ-
ται μᾶλλον δὲ, τὴν ἀλλήλων νίκην περιχαρῶς·
οὐ χώρα γὰρ ἐνταῦθα, τῷ φθόνῳ παρρήσιας,
λυμαιομένῳ τὴν ὁμόνοιαν. Δόξα,

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαίρετου
Θεότητος τὸ κράτος.

Πατέρας ἢ εὐσέβεια τῆς αὐτῆς, πρωτοτόκης
υἱὸς ἀναδείξασα, τέκνα γεννᾶ, γνήσια καὶ
ἄμωμα δι' αὐτῶν, τελειόμενα Πνεύματι, τῷ ζωὴν
λαλήσαντι ἐν αὐτοῖς· καὶ σώζειν ἐξαιτεῖται, εἰς
τέλος τὴν εἰρήνην, ἣν ἀπ' αὐτῶν ἐκληρονόμησε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευ-
μάτων.

Υἱὸν Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἢ τῶν σοφῶν, Διδα-
σκάλων ἀκρότης ἐκήρυξε, τὸν σὸν Υἱόν,
ἐξ ἀποκαλύψεως Πατρικῆς, οὐκ ἐκ σαρκὸς
καὶ αἵματος, τοῦτο μνηθεῖσα Μητὴρ Θεοῦ· διὸ
σε καὶ Παρθένον, διδάξασα Μητέρα, καὶ Θεο-
τόκον ἐμεγάλυνε.

Καταβασία.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

» **Ε**ν νόμῳ σκιαῖ καὶ γράμματι, τύπον κα-
» τίδωμεν οἱ πιστοὶ· πᾶν ἄρσεν, τὸ τὴν
» μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῶ· διὸ πρωτότο-
» κον Λόγον, Πατὴρ ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτο-
» κούμενον Μητρί ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Τὰ τοῦ φωτὸς δοχεῖα, τὰς φεγγοβόλους ἀ-
στραπαῖς, Βασιλεῖον νῦν τὸν Μέγαν, Γρη-
γόριον Θεολόγον, Χρυσόστομον Ἰωάννην, ἀνευ-
φημήσωμεν πάντες.

Ἔτερον, ὁμοιον.

Η ἐνιαία Θεότης, Πατὴρ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦ-
μα, ταῖς Βασιλείου πρεσβείαις, Γρηγο-
ρίου καὶ Ἰωάννου, καὶ τῆς ἀγνῆς Θεοτόκου,
μὴ χωρισθῆιν σῆς δόξης.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε
πόλις, ἡλιοσταλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ
Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλυχεῖς
τὸν Δεσπότην;

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος β΄. Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι στεφανώσωμεν
τοὺς Διδασκαίλους; τοὺς διηρημένους τοῖς
σώμασι, καὶ συνημμένους τῷ Πνεύματι, τοὺς
τῶν Θεοφόρων πρωτοστάτας. Τριάδος, τοὺς
ἰσαριθμούς καὶ Σεράποντας, φωστῆρας, τῆς
οἰκυμένης διαλάμποντας, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς
στυλοῦς, οὓς στεφάνοις δόξης, ὡς νικήσαντας
στεφανοῖ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ
μέγα ἔλεος.

Ποίοις ὑμνωδιῶν καλλεσιν, ἀναδήσωμεν τοὺς
Θεοφόρους; τοὺς οὐρανομύστας καὶ κή-
ρυκας, τῆς ὀρθοδοξίας ὑπάρχοντας· τῆς ἀκραι-
φνεστάτου Θεολόγου· τὸν μέγαν, ἱεροφάντορα
Βασιλεῖον· τὸν Σεῖον, καὶ Θεορρήμονα Γρηγό-
ριον· καὶ Ἰωάννην τὸν Πάνυ, τὸν χρυσοῦν τὴν
γλωτταν· οὓς ἐδόξασεν ἡ Τριάς, ἀξίως ὁ Κύ-
ριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις ἐγκωμιῶν ῥήμασιν, ἐπαινέσωμεν τοὺς
Ἱεράρχας; τοὺς ἰσαποστόλους ἐν χάριτι,
καὶ ὁμοτίμους χαρίσμασι· τοὺς τῆς ἀσεβείας
καταλύτας· σωτῆρας, καὶ ὁδηγοὺς λόγῳ καὶ
πράγματι· Ποιμένας, χριστομιμήτους διὰ πί-
στεως· τοὺς ἐπιγείους Ἀγγέλους, βροτοὺς οὐ-

ρανίους· οὓς ἐτίμησεν ὁ Χριστὸς, τῆς δόξης ὁ
Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι, καταστέψωμεν
τὸν Χρυσολόγον, ἅμα Βασιλείῳ Γρηγό-
ριον; τὰ σεπτὰ δοχεῖα τοῦ Πνεύματος· τοὺς
στερροὺς τῆς πίστεως προμάχους· τοὺς στύ-
λους, τῆς Ἐκκλησίας, Πιστῶν στήριγμα· ἀ-
πάντων, ἀμαρτανόντων παραμύθιον· πηγὰς
βλυζούσας τὸ νᾶμα· ἐξ οὗ ἀρνούμενοι, ἠδυνόμε-
θα ταῖς ψυχαῖς, αἰτοῦντες συγχώρησιν, σφαλ-
μάτων καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός.

Πρὸς τὸ, Σήμερον ὁ Χριστὸς.

Σήμερον αἱ ψυχαί, τῶν γηγενῶν ὑψοῦνται ἐκ
γῆινων. Σήμερον οὐράνιοι γίνονται, τῶν
Ἀγίων ἐν τῇ μνήμῃ· αἱ γὰρ πύλαι τῶν οὐρα-
νῶν ἐπαίρονται, καὶ ἡμῖν τὰ τε Δεσπότη γνω-
ρίζονται. Οἱ λόγοι τοῦ λόγου κηρύττῃσι, καὶ αἱ
γλώσσαι τὰ θαύματα μέλψουσιν· ἡμεῖς δὲ, πρὸς
τὸν Σωτῆρα βωῶμεν· Δόξα σοι Χριστῶ τῷ Θεῶ·
τοῖς γὰρ Πιστοῖς εἰρήνη, διὰ τούτων ἐγεγόνει.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν τῷ Ναῶ προσφέρεται
ὡς βρέφος. Σήμερον ὑπὸ Νόμον γίνεται, ὁ
Μωσεῖ διδῶς τὸν Νόμον· τῶν Ἀγγέλων αἱ ερα-
ται τεθάμβηνται, ἐν ἀγκαλαῖς γηραιαῖς κατε-
χόμενον, τὸν συνέχοντα πάντα Σεῶμεναι. Συ-
μεῶν εὐλαθείας πλησθεῖς καὶ χαρᾶς ἐβόας· Νῦν
ἀπολύεις με Σῶτερ, ἐκ τῆς ἐπικήρου ζωῆς πρὸς
τὴν ἀγήρω λῆξιν· εἶδον γὰρ σε καὶ εὐφράνθην.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἑυπικὰ· καὶ ἐκ τῶν Κα-
νόνων τῶν Ἀγίων, Ὡδὴ γ΄. καὶ δ΄.

Προκείμενον.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ δηγοῦνται.

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Ἑβραίους.

Ἀδελφοὶ πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν.

Ζῆτει Δεκεμβρίῳ, δ΄. Ἀλληλουῖα.

Στίχ. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ὑμεῖς
ἐστὲ τὸ φῶς τοῦ κόσμου.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ ΛΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων καὶ Θαυματουργῶν
Ἀναργύρων, Κύρου καὶ Ἰωάννου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ
ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Αθληταὶ γενναϊότατοι, ἰατροὶ θεοπρόβλη-
τοι, Κύριε Ἰωάννη τε μεγαλῶνυμοι· ὡς
τῶν Τυράννων ὠλέσατε, τὸ θράσος τὸ ἄθεον,
τοῦ νοός μου ἐκτροπᾶς, τυραννοῦσας με θραύ-
σατε, καὶ ἰάσασθε, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη,
καὶ μελλούσης, ἐκλυτρώσασθέ με δίκης, τὸν
Λυτρωτὴν ἱκετεύοντες.

Τοῦ συνέχοντος κλύδωνος, καὶ τῆς ζάλης τῶν
θλίψεων, τῆς ἐπερχομένης μοι καὶ τοῦ
σώματος, τῶν ὀδυνῶν με λυτρώσασθε, κηφίζον-
τες Ἅγιοι, πάντα πόνον τῆς ψυχῆς, ὁρατῶς
ἀοράτως τε, προσγιγόμενον· ὅπως πίστει καὶ
πόθῳ μακαρίζω, τὴν ὑμῶν σεπτὴν δυάδα, ὑπὲρ
Τριάδος ἀθλήσασαν.

Οἱ ναοὶ χρηματίσαντες, τῷ Θεῷ ὠραιότατοι,
Κύριε Ἰωάννη τε τὸν ναὸν ὑμῶν, πηγὴν ἰά-
σεων δείκνυσθε ἐν ᾧ με προσρέχοντα, ἀρρώστη-
ματος παντός, ἀπαλλάξατε Ἅγιοι, εἰρηνεύοντες,
τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου ἐπηρεΐαις, τοῦ ἐχθροῦ
ταραττομένην, καὶ τῇ κακίᾳ δουλεύουσαν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Δυὰς Μαρτύρων σήμερον ἀνέτειλεν ἡμῖν,
τὰς ψυχικὰς ἀλγηδόνας ἡμῶν θεραπεύσ-
σα, Κύρος καὶ Ἰωάννης οἱ Θαυματουργοί· ὁ
μὲν γὰρ ἰσαγγελὸν ἀσπασάμενος ἀμίλλαν, τῷ
μονῆρῳ βίῳ, μέχρι τέλους ἐνδιαπρέψας, αἵμα-
τι τοῦ Μαρτυρίου οἰκειοῦται τῷ Χριστῷ· ὁ δὲ,
στρατιωτικῶς ἐνδιαπρέψας καταλόγοις, ταῖς ἑ-
ρηναίαις στρατολογίαις συγκαταριθμεῖται. Διὸ
ἰάσεις νέμῃσι τοῖς ἐν πίστει τελέσει τὴν μνήμην
αὐτῶν, πρεσβεύοντες ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρές σε Κύριε.

Εγὼ εἶμι Πανάμωμε, δένδρον τὸ ἀκαρπὸν τῷ
Θείου λόγου, καρπὸν σωτήριον μηδ' ὅλως
φέρον, καὶ δειλιῶ τὴν ἐκκοπὴν, μήπως εἰς τὸ
πῦρ βληθῶ τὸ ἄσθεστόν· ὅθεν δυσωπῶ σε·
Τούτου ρύσαι με, δείξασα καρποφόρον, Ἀχραν-
τε, τῷ Υἱῷ σου τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Οὐ φέρω Τέκνον βλέπειν σε, τὸν τὴν ἐργή-
γορσιν πᾶσι διδόντα, ξύλω ὑπνώσαντα·

ὅπως τοῖς παλαιοῖς, ἐν παραβάσει καρπῶ, ὑ-
πὼν ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσασι, θείαν καὶ σωτήριον
ἐργήγορσιν παράσχῃ· ἡ Παρθένος, ἔλεγε θρη-
νωδοῦσα, ἦν μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου,

Δόξα, Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Δεῦτε τῶν Πιστῶν ὁ σύλλογος σήμερον, ὑ-
μνοῖς στέψομεν, Κύρον σὺν τῷ Ἰωάννῃ,
τοὺς ἀροτῆρας τῆς χάριτος, καὶ δοτῆρας τῶν
αἰτούντων ἀφθονωτάτους· ποικιλοτρόπως γὰρ
πᾶσιν, ἀνεδείχθησαν ἰατροὶ παμφαιῖς· ὅθεν
καὶ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Σκέπη, καὶ ἀντίληψις ἡμῶν, τῶν Χριστια-
νῶν σὺ ὑπάρχεις, καὶ προσφυγὴ κραταιά,
Μήτηρ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἀλλὰ καὶ νῦν ὡς αἰεὶ,
τῇ ἀγρύπνῳ δεήσει σου, μὴ παύσῃ πρεσβεύειν,
σώζεσθαι τοὺς δούλους σου ἐκ περιστάσεως,
πάσης· σὲ γὰρ ἔχομεν σκέπην, θείαν μετὰ τὸν
Θεὸν πάντες, οἱ Χριστιανοὶ καὶ καταφύγιον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Βότρυ, τὸν παμπέπειρον Ἀγνή, ὃν ἀγεωρ-
γῆτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ξύλω ὡς
ἑώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνωδοῦσα ὠ-
λόλυζες, καὶ ἐκράζες· Τέκνον, γλεῦκος ἐναπό-
σταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῆ, πᾶσα τῶν παθῶν
εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σέ τετοκυίας, σοῦ τὴν
εὐσπλαγχνίαν ἐνδεικνύμενος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α'.

Τὰ θαύματα τῶν Ἀγίων σου Μαρτύρων,
τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος,
Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, βουλαῖς
Ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς Βασιλείας τὰ σκηπτρα
κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν,

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων, εἰς 5'.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τὸ κύρος κατὰ τῆς πλάνης εἴληφας, Κύριε
μακάριε, συναθλητὴν τῶν πόνων ἐσχηκώς,
Ἰωάννη τὸν ἐνδοξον· διὸ τρυφῆς τῆς κρείττο-
νος, ἐν οὐρανοῖς συναπολαύετε.

Στρατείαν πνευματικὴν ζωσάμενος, Κύριε
πανέντιμε, τὴν ἐπὶ γῆς στρατείαν τε λε-
πῶν, Ἰωάννη πανεύφημε, κατὰ Δαιμόνων ἤρα-
σθε, παρὰ Χριστοῦ τὰ νικητήρια.

Τῆς Θέκλης τὴν ἀρετὴν ζηλώσασαι, γυναι-
κες ἐνθεοὶ, παρθενικὴν ἰσαγγελὸν στολὴν,

εὐσεβῶς ἠμφιάσαντο· μαρτυρικῶ δὲ ἔρωτι, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀπεδύσαντο.

Θεοτοκίον.

Ε'κ σοῦ κεχαριτωμένη Πάναγνε, ἡμῖν ἀνέτειλε, δικαιοσύνης Ἥλιος Χριστὸς, καὶ φωτὶ κατελάμπρυνε, τοὺς καθημένους πρότερον, ἐν τοῖς τοῦ σκότους ὀχυρώμασιν.

ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Σαρκίῳ τῷ ἀσθενεῖ, δυναμουμένῳ τοῖς Χριστοῦ πάθεσιν, οἱ εὐκλεεῖς Μάρτυρες, τὸν ἀνθρωποκτόνον κατέβαλον.

Τῶν πόνων σωματικῶς, τῆς ἀκηράτου δὲ τρυφῆς πνεύματι, οἱ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες, ἀντιλαμβάνομενοι ἔχαιρον.

Εῤῥώσθη τὸ ἀσθενές, τῆς γυναικειᾶς τῷ Σταυρῷ φύσεως· τὸν δυσμενῆ δράκοντα, ὅθεν ἀνδρικῶς ἐτροπώσαντο.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γεγονός· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
» **Ε** Χριστέ κράζουσα· Σύμου ἰσχύς Κύριε,
» καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰς χαμαιζήλης ἡδονὰς συμπαθεῖντες, πρὸς μαρτυρίου Ἀθληταὶ θεῖον ὕψος, περιφανῶς ἐπήρθητε ἐν χάριτι, Κύριε Ἰωάννη τε, οἰκουμένης φωστῆρες· ὅθεν ἱκετεύομεν, σκοτασμοῦ ἀμαρτίας, καὶ νοσημάτων ῥύσασθε ἡμᾶς, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν ἱκετεύοντες.

Θεοτοκίον.

Μετὰ Θεὸν ἐπὶ τὴν σὴν Θεοτόκε, προσπεφυγῶς ὁ ταπεινὸς σκέπην θεῖαν, παρακαλῶ δεόμενος· Ἐλέησον Ἀγνή· ὅτι ὑπερῆράν μιν, κεφαλὴν ἀμαρτίας, καὶ πτοῦμαι Δέσποινα, τὰς κολάσεις καὶ φρίττω· ἱκετηρίαν ποίησον Σεμνή, πρὸς τὸν Υἱόν σου, ἐκ τέτων ῥυσθῆναί με.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστέ, Οἶ μοι! ποθεινότητε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θελῶν σταυροῦσαι; Ὑμνῶ σε Μακρόθυμε.

ᾠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Η ἀνέσπερος τῆς χάριτος φωταυγία, τοῦ δυσμενοῦς κατέλυσε, φιλέσπερον πλάνην, ταύτης πολεμήτορας, φωστῆρας ἐκλάμποντας, Κύριον Ἰωάννην τε δείξασα.

Κατεθέλχθησαν τῷ ἔρωτι τῆς Τριάδος, καὶ ὑπ' αὐτῆς οἱ Μάρτυρες σφοδρῶς ἐρῶσθέντες (*), Κύριος Ἰωάννης τε, ἐνώσει τῇ κρείττονι, ὄργανα Θεοῦ ἀνεδείχθησαν.

Ος σεπτὸν ὑμῶν τὸ τέμενος θεραπεῖον, τῶν πονηρῶν πνευμάτων ἀπελαύνει τὴν λῶβην, πᾶσι τε τοῖς κάμνουσιν, ἀήττητοι Μάρτυρες, χάριν ἀλεξίκακον δίδωσιν.

Θεοτοκίον.

Α'πειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὠφθης παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστακτῶ κραυγάζομεν.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὲ Σῶτῆρ ἢ δυὰς τῶν Μαρτύρων ἐπόθησε· σὺ Ἄγιε ἐν Ἁγίοις, Κύριον καὶ Ἰωάννην, ἀξίως ἀναπέπαυσαι.

Σὸν ἔργον Ἀγαθὲ, τοῦ ἐχθροῦ ἢ καθαιρέσεις· σὺ Μάρτυρας εὐσεβείας, τῷ Σταυρῷ ἀπειργάσω, καὶ δόξῃ ἐστεφάνωσας.

Σὲ μόνον ἀγαπᾶν, ἀπτοήτῳ φρονήματι, ἀλείψαντες τὰς Παρθένοισ, Ἰωάννης καὶ Κύριος, ἀνδρείας ἀπειργάσαντο.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

ᾠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Θύεσθαι, ὑπὲρ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες εἴλοντο, ἢ περ ἀλάστορι θύειν, πονηρόν τε Τύραννον ἀνθαιρεῖσθαι, τοῦ δι' οἴκτον, ὑπὲρ ἡμῶν τυθέντος ὡς πρόβατον.

Η ἄλγησαν, οἱ ἀφειδῶς τοὺς Μάρτυρας ξέοντες· τοῖς ξεομένοις δὲ βέλη, αἱ πληγαὶ νηπίων ἀπετελοῦντο, παραδόξως· ἐνευροῦντο τῷ θεῷ γὰρ Ἡνεύματι.

Κύριον, καὶ Βασιλέα πάσης τῆς κτίσεως, σὲ ὁμολόγησε πίστει, δυὰς ἢ ὁμόφρων καὶ εὐαθλήτως, τοῖς ἀνόμοις, ἀντικατέστη μέχρι καὶ αἵματος.

Θανάτῳ, τὴν ἀθάνατον εὐκλειαν ἤραντο, Ἀθανασία ἡ Μάρτυς, σὺν τῇ Εὐδοξίᾳ καὶ Θεοδότῃ, καὶ τῇ θεῖα, Θεοκτίστη τοῖς ταύτης βλαστήμασι.

Θεοτοκίον.

Κατάρως, τῆς Προμήτορος Εὐᾶς τῷ τόκῳ σου, ἐλευθερούμεθα· σὺ γὰρ, τὸν Χριστὸν

(*) Τὸ ἐρῶσθέντες, ὡς ἔστιν ἀμαρτία, ἀλλὰ σύνθετον ἀπὸ τῆς Ἐν προτίσως· ἤγουν, ῥωσθέντες, καὶ ἐρῶσθέντες — ἐνδυναμωθέντες.

τεκοῦσα Παρθενομήτορ ἀντί ταύτης, τὴν εὐλο-
γίαν πᾶσιν ἐπήγασας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρη
» κεκαθαυμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εκ τῆς θείας χάριτος, τὴν δωρεὰν τῶν θαύ-
μάτων, εἰληφότες Ἅγιοι, θαυματουργεῖτε
ἀπαύστως, ἅπαντα ἡμῶν τὰ πάθη, τῇ χειρουρ-
γίᾳ, τέμνοντες τῇ ἀοράτῳ, Κύρε θεόφρον, σὺν
τῷ θείῳ Ἰωάννῃ· ὑμεῖς γὰρ θεῖοι ἰατροὶ ὑ-
πάρχετε.

Ὁ Οἶκος.

Εαυτοὺς τῷ Θεῷ ἀναθέμενοι Ἅγιοι, πᾶσαν
πεῖραν δεινῶν δι' αὐτὸν ὑπεμείνατε, θα-
νόντες προθύμως Μάρτυρες γενναῖοι· καὶ μετὰ
τέλος, πᾶσι πηγάζετε τὰ θεῖα χαρίσματα, τοῖς
ἐν ποικίλοις νόσοις ὑπάρχεσι, καὶ ὑπὸ πολλῶν
ἐταζομένοις κακῶν, ὧν εἷς καὶ πρῶτος εἰμὶ
ἐγὼ ὁ τάλας· τὸ σῶμα γὰρ καὶ τὴν ψυχὴν ὑ-
πὸ τραυμάτων χαλεπῶν ὀδυνῶμαι, καὶ πιστεῖ
ὑμῖν βοῶ· Ἰάσασθέ με· ὑμεῖς γὰρ θεῖοι ἰατροὶ
ὑπάρχετε.

Συναξάριον.

Τῇ ΛΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων
καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κύρου καὶ
Ἰωάννη· καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀθανασίας,
καὶ τῶν τριῶν αὐτῆς θυγατέρων καὶ παρθε-
νων, Θεοδότης, Θεοκτίστης, καὶ Εὐδοξίας.

Στίχοι.

Κύρω συναθλῶν Ἰωάννης πρὸς ξίφος,
Συνθαυματουργεῖ καὶ μετὰ ξίφος Κύρω.

Μήτηρ ἀρίστη, καὶ τριαὶς θυγατέρων,
Πόθῳ Πατρός θνήσκουσι τοῦ πάντων ξίφει.

Κύρον Ἰωάννην τε τάμον πρώτη τριακοστῇ.

Οὔτοι οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Κύρος καὶ Ἰωάννης, ὑπῆρχον
ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως· ὁ μὲν Κύρος, ἐκ τῆς
Ἀλεξανδρείαν πόλεως, ὁ δὲ Ἰωάννης, ἐξ Ἐδέσσης. Διὰ τὸν
ἐπικρατοῦντα οὖν διωγμὸν, καὶ τοὺς Χριστιανοὺς ἐκπορ-
δοῦντα, τὸν πρὸς τὴν Ἀραβίαν τόπον θαλάσσιον καταλα-
βῶν ὁ Κύρος, καὶ τὸ μοναχικὸν ἀμφιασάμενος σχῆμα, ἐν
αὐτῷ κατοικεῖ. Ὁ δὲ Ἰωάννης, ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις γε-
νόμενος, περὶ τῶν θαυματουργιῶν τοῦ Ἁγίου Κύρου ἀκού-
σας (καὶ γὰρ ἦν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐξιώ-
μενος)· παρεγένετο εἰς Ἀλεξανδρείαν, κάκειθεν κατὰ φη-
μην, ἐνθα διέτριβεν, ἀπελθὼν, συνῆν μετ' αὐτοῦ.

Συλληφθείσης δὲ γυναικὸς τινος, οὕτω καλεσμένης Ἀθα-
νασίας, μετὰ καὶ τῶν τριῶν αὐτῆς θυγατέρων, Θεοδό-

της, Θεοκτίστης, καὶ Εὐδοξίας, ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν πί-
στεως, καὶ μελλουσῶν παρίστασθαι τῷ δικαζόντι, δείσαντες
οἱ Ἅγιοι μήτι πάθωσιν, οἷα πάσχειν γυναῖκας εἰκός, τοῦ
ἀγῶνος τὸ μέγεθος καταπτίξασαι, παραγενόμενοι ἐθαρσο-
ποιοῦν αὐτάς, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ὑπέλειπον. Συγκα-
τασχεθέντες οὖν καὶ οὗτοι, καὶ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
Χριστὸν, Θεὸν ἀληθινὸν ὄντα, ὁμολογήσαντες, καὶ αἰκισμοῖς
ὑποβληθέντες πολλοῖς, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν, ἅμα
ταῖς ῥηθείαις γυναιξί. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν
τῷ Μαρτυρίῳ αὐτῶν, τῷ ἔντι ἐν τοῖς Φωρακίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων,
Οὐϊκτωρίνου, Οὐϊκτωρος, Νικηφόρου, Κλαυ-
δίου, Διοδώρου, Σαραπίνου καὶ Παπία τῶν
ἐν Κορίνθῳ.

Στίχ. Ὀλμῳ μέλη τρεῖς συντριβέντες γενναῖοι,
᾿Ωφθησαν οἱ τρεῖς σώματος Χριστοῦ μέλη.

Καλὴν ἀπαρχὴν Κλαύδιος τῷ Κυρίῳ,
Ἐκ σώματος δίδωσι χεῖρας καὶ πόδας.

Ἐν τῇ καμίνῳ καὶ τὸ τοῦ πόνῳ στέφος·
Εἴσελθε, Διόδωρε Μάρτυς, καὶ στέφου.

Εἰ τοῦ ξίφους στέρξω σε τῷ φόβῳ βίε,
Καὶ πῶς Θεὸς σέρξει με τὸν Σαραπῖνον;

Λοῦσαι θαλάσσης πικρὰ λητρά Παπία,
Καὶ τῆ γλυκασμῆ τῆς ἄνω τρυφῆς τύχης.

Οὔτοι, ἐπὶ Δεκίου τοῦ Βασιλέως, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν
ὁμολογίαν συσχεθέντες, καὶ ἀγθίντες Τερτίῳ τῷ Ἀν-
τοπάτῳ, ἐν Κορίνθῳ τὴν ἀρχὴν τῆς Ἑλλάδος διέποντι (ἐκ
Κορίνθου γὰρ ὄρμητο οἱ Ἅγιοι), μετὰ πλείστας αἰκίας
καὶ ἀνυποίστες, διαφοροὺς ἐδέξαντο τελευτάς. Οὐϊκτωρίνος
γὰρ, καὶ Οὐϊκτωρ, καὶ Νικηφόρος, ἐν ὄλμῳ βληθέντες, ἀ-
πέδωκαν τὰς ψυχὰς. Ὁ δὲ Κλαύδιος, τμηθείς χεῖρας καὶ
πόδας τοῦ βίου μετέστη. Ὁ δὲ Διόδωρος τὸ διὰ πυρὸς
εδέξατο τέλος. Σαραπῖνος δὲ τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη. Ὁ
δὲ Παπίας καταποντισθεὶς διήνησε τὸ μαρτύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος
Τρυφαίνης.

Στίχ. Ταῦρος Τρύφαινα, σοῦ τρυφᾷ τὸ σαρκίον,
Καὶ πρὸς τρυφᾶς πέμπει σε τὰς ἀκη-
ράτους.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Κυζίκου, τῆς ἐν τῷ Ἑλλησπόντῳ
κειμένης, θυγάτηρ Ἀναστασίου τινός Συγκλητικῆ, καὶ
μητρὸς Σωκρατίας Χριστιανῆς. Κατίστη δὲ εἰς τὸ Μαρ-
τύριον, οὐχ ὑφ' ἐτέρων ἀχθεῖσα, ἀλλ' αὐτὴν προσενέγ-
κασα. Διεχλεύαζε γὰρ τὰ αἰσχροῦ καὶ διέσυρει, οἷς τοὺς
θεοὺς αὐτῶν οἱ ἄφρονες τιμῶντες ὦντο, καὶ ἀποστῆναι τῶν
ματαίων ἐδίδασκε, καὶ ἐπιστροφὴν ἐκ Θεοῦ πεμφθῆναι ἐ-
πηύχετο. Ὄθεν, προστάξαντος Καισαρὸς Ἡγμόνος, ἐν κα-
μίνῳ ἐμβάλλεται. Ρυσθείσα δὲ παραδόξως ἐκείθεν, ἐπὶ με-
τώρῳ κρεμάται· καὶ ἀπορρίφεται, τοῖς υποκειμένοις ἤλοις
ἐμπεῖρεται. Εἶτα θηρίοις ἀξίεται· καὶ τὰ μὲν ἄλλα τῶν
θηρίων ταύτης οὐχ ἤψαντο· εἰς δὲ ὑστερον πελάσας ταῦ-
ρος, καὶ διακερατίσας, διέσχισε ταύτην, ἐνθα προσέβαλε.
Λίγεται δὲ, ἐνῷ τὸ αἷμα αὐτῆς ἐρρῶν, προσελθεῖν πηγὴν
ὕδατος διείδους· ἐξ οὗ αἰ μετὰ τὸ τεκεῖν ἀπορροῦσαι γά-
λακτος, εἴτε ἀνθρώποι εἶεν, εἴτε κτήνη, ἀρῶμεναι καὶ με-
τέχουσαι, εὐθὺς τοῖς νεογνοῖς τὸ γάλα προχέουσι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥῆθ' ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ταλαντεύσαντες, ὡς ἐν ῥοπῇ ζυγοῦ τὸ φρόνημα, βάρει τῆς ἀχράντου δόξης οἱ Ἀθληταί, ἀνυψούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Οὐκ ἀγνοοῦντες, τοῦ ἀντιπάλου τὰ νοήματα, πᾶσαν αἰκισμῶν ἰδέαν καὶ θωπειῶν, ἀποπτύσαντες οἱ Μάρτυρες, Εὐλογημένος εἶ, ἀνεβόων τῆς δόξης ὁ Κύριος.

Τῇ καρτερίᾳ, τῶν ἀλγηδόνων στεφανούμενοι, Κύριος, Ἰωάννης ὄντως οἱ λατρευταί, τῆς Τριάδος ἀνεκραύγαζον· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θείον σκηνώμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναιξίν ὑπάρχεις Πανάμωμε.

Ῥῆθ' η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανηλ.

Πρὸς ἄρνησιν μὲν οἱ ἀσεβεῖς, τοῦ φύσει ὄντος Θεοῦ, ἐξεκαλήντο δεινῶς· ἀλλ' οἱ ἀήττητοι Μάρτυρες, διὰ κτίσεως ὑπέφαινον, τὸν τοῦ παντός Δημιουργὸν ὄντα κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Λυσσῶντες τῇ πλάνῃ ἐμμανῶς, οἱ τὰ ἐπίγεια, φρονοῦντες Τύρανοι, τοὺς τὸ πολίτευμα ἔχοντας, ἐν ὑψίστοις ἀκατάλυτον, διὰ θανάτου πρὸς ζωὴν, ὠθουν κραυγάζοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Λείψανα Μαρτύρων ἀστραπᾶς, θαυματίων ἔφανα, τῇ οἰκουμένη Χριστέ, τοῦ κακοδαίμονος φάσματος, τὴν ἀπάτην θριαμβεύοντα, τοῖς δὲ βωῶσιν εὐπρεπῶς, ἰάσεις νέμοντα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Αμήτωρ ὁ Λόγος ἐκ Πατρὸς, ὑπάρχων πρότερον, ἀπάτωρ γέγονεν, ἐκ σοῦ τὸ δεύτερον Πάναγνε, σαρκωθεὶς ὁ πρὶν ἀσώματος, δι' εὐσπλαγχνίαν βηληθεὶς, σῶσαι τὴν ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἄδῃ δ'.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανηλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥῆθ' θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Υπήκοος μέχρι θανάτου, ἡ ξυνωρίς τῶν ἀητήτων, ὠφθη Ἰωάννου καὶ Κύρου, τοῖς τοῦ

Δεσπότου θείοις προστάγμασι· διὸ χερσὶ τοῦ Κτίσαντος, τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς παρέθεντο.

Φωστῆρες ἐκλάμπουσι δὴ, τὰς τῶν θαυματίων λαμπηδόνας, κρήνης ἐκ μιᾶς φωτοφόρου, τοῖς ἀσθενούσιν ἀπαρυσόμενοι, τῆς ἀκηράτου χάριτος· οὗς ἐπαξίως μεγαλύνομεν. Τριαδικόν.

Μονάδα μὲν θείας οὐσίας, ἀλλ' ὑποστάσεων Τριάδα, ἡ τῶν ἀητήτων Μαρτύρων, δυαδὲς ἀνδρείως ἐθεολόγησε· τὸν σαρκωθέντα Λόγον δὲ, ἓνα Χριστὸν ἐν δὴ φύσει.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί με Χριστέ ὅταν ἔλθῃς, κρῖναι τὸν κόσμον μετὰ δόξης· λῦσον τὴν ἀχλὺν τῶν παθῶν μου, ταῖς ἰκεσίαις τῆς κηψάσης σε, καὶ τῶν σεπτῶν Μαρτύρων σου, ὡς ἀγαθὸς καὶ πολυέλεος. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν. Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Τῶν Ἀναργύρων ἕξαρχοι, καὶ ἀστέρες οἱ θεοὶ, τῆς αἰκουμένης ὠφθητε, Μάρτυρες θεοφόροι, ὡς πρόμαχοι ἀληθείας· ἐκ Θεοῦ γὰρ λαβόντες, τὸ συμπαθὲς πανεύφημοι, μυστικῶς χειρουργεῖτε, πάθη ψυχῶν, καὶ σωμάτων· ὅθεν τὴν φωτοφόρον, μνήμην ἡμῶν γεραίρομεν, Κύριε καὶ Ἰωάννη.

Ἔτερον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Θαυματουργοὶ φωστῆρες, Κύριε σὺν τῷ Ἰωάννη, τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους, καὶ τῶν σωμάτων ἰᾶσθε, παρὰ Κυρίου λαβόντες, τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Σὲ προσάσιν πάντες, ἔχομεν οἱ ἀμαρτωλοὶ, πανύμνητε Θεοτόκε· σὺ εὐδιάλλακτον ἡμῖν, ἀπέργασαι τὸν Υἱόν σου, Θεοχαρίτωτε Κόρη. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὴν δυάδα τιμήσωμεν, τῶν Μαρτύρων ἐν ἁμαρτίαις, τῆς Τριάδος ἔχυσαν τὴν λαμπρότητα· τοὺς θεμελίους τῆς Πίστεως, τὰ ἀνθητὰ πνέοντα, τὴν ὁσμὴν τὴν ἀληθῆ, τῆς Θεοῦ ἐπιγνώσεως, Κύρον ἅπαντες, καὶ σὺν τούτῳ τὸν μέγαν Ἰωάννην, ὡς πρεσβεύοντα ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Φιλάνθρωπον. Δίς.

Γατροὶ ἀνεδείχθητε, ἀσθενούντων Μακάριοι, καὶ φωστῆρες ἄδυτοι διὰ Πίστεως· ὁμολο-

γίας συνήγοροι, Μαρτύρων συμμετοχοί, τῆς σε-
φάνους ἀληθῶς, τοὺς τῆς νίκης δεξάμενοι. Κύρε
ἐνδοξε, καὶ σοφὴ Ἰωάννη ἀσιγήτως, δυσωπεῖτε
τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν Παμμακάριστοι.

Συγχορεύουσι σήμερον, αἱ Χριστοῦ καλλιπάρ-
θενοι, τοῖς δυσι θεόφροσι θείοις Μάρτυ-
σι· καὶ τῆς αὐτῶν ὡς μετέχουσαι, δόξης καὶ
λαμπρότητος, τὸν κρατύναντα αὐταῖς, σὺν αὐ-
τοῖς μεγαλύνουσι, καὶ πρεσβεύουσιν, ἐκ φθο-
ρᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει
ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσιθέαστον μνήμην αὐτῶν.

Δόξα, Ἦχος δ΄.

Αΐσιπαίνοις ἄσμασι, πιστοὶ μεγαλύνωμεν,
Κύρον καὶ Ἰωάννην, τοὺς ἐν πνεύματι ὁ-
μαίμονας, καὶ κατὰ σάρκα ἀδελφόφρονας, σὺν
αὐτοῖς καὶ τὴν γενναίαν Ἀθανασίαν ἐγκωμιά-
ζοντες, καὶ τὰ βλαστήματα αὐτῆς, Θεοδότην
Εὐδοξίαν καὶ Θεοκτίστην, τὰς ἀθληφόρους καὶ
καλλιπαρθένους· αἰτοῦντας Χριστὸν, ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Οὐκ ἀποκρύπτω ὁ τάλας τὰ δεινὰ μου· ὅτι
πάντα κέκτημαι, ἅπερ μισεῖ ὁ Θεός, σάρ-
κα μολύνας καὶ πνεῦμά μου, καὶ νοῦν ἐννοίαις,

τοῖς ἀθεμίτοις ἔργοις καὶ λόγοις αἰσχροῖς· γλώσ-
ση κατακρίνων τε τοὺς ἀμαρτάνοντας, αὐτὸς
τὰ χεῖρω ἐργάζομαι. Θεογεννήτορ, τούτων μοι
δίδου πάντων διόρθωσιν· ἵνα ἐκνήψας τῆς κα-
κίης μου, συνηθείας προσπέσω καὶ κλαύσωμαι,
ἃ δεινὰ εἰργασάμην, τῆς ζωῆς μου τὸ ὑπόλοιπον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Μὴ ἐποδύρου μου Μητερ καθορῶσα, ἐν ξύλῳ
κρεμάμενον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν, τὸν
ἐφ' ὕδατων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ
πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα· καὶ γὰρ ἀνα-
στήσομαι, καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ Ἄδου
βασιλεία, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτη
τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσωμαι,
τῆς αὐτῆς κακουργίας ὡς εὐσπλαγγνος, καὶ Πα-
τρι τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω (*) ὡς φιλόνητος.

Ἦ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικά· καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ΄. καὶ ς΄.

(*) Τὸ, προσαγάγω, διορθῶσι τινὲς εἰς τὸ, προσκ-
μίσω, ἵνα συμφωνήσῃ δῆθεν πρὸς τὰς ἀνωτέρω μέλλοντας·
ἀλλ' ὁ Ἀόριστος τῆς Ὑποτακτικῆς λαμβάνεται (λέγουσιν οἱ
Γραμματικοὶ) καὶ εἰς μελλοντικὴν σημασίαν, οὐ μόνον
μετὰ τῶν ἀποφατικῶν μορίων, ἀλλὰ καὶ ἀπλῶς.

Τ Ε Λ Ο Σ .

FEB 17 1938

